

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ
ਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਬਿੱਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

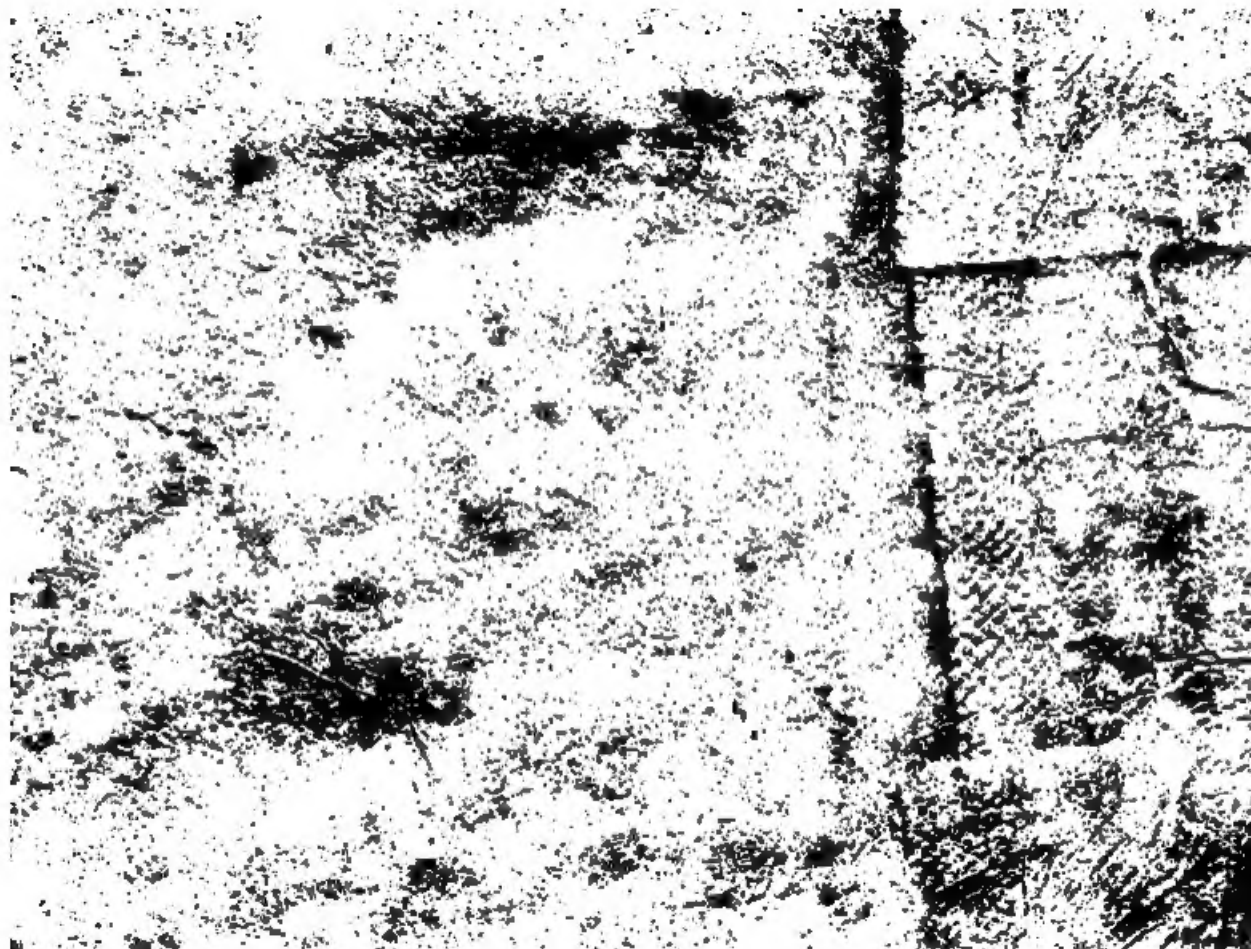
Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

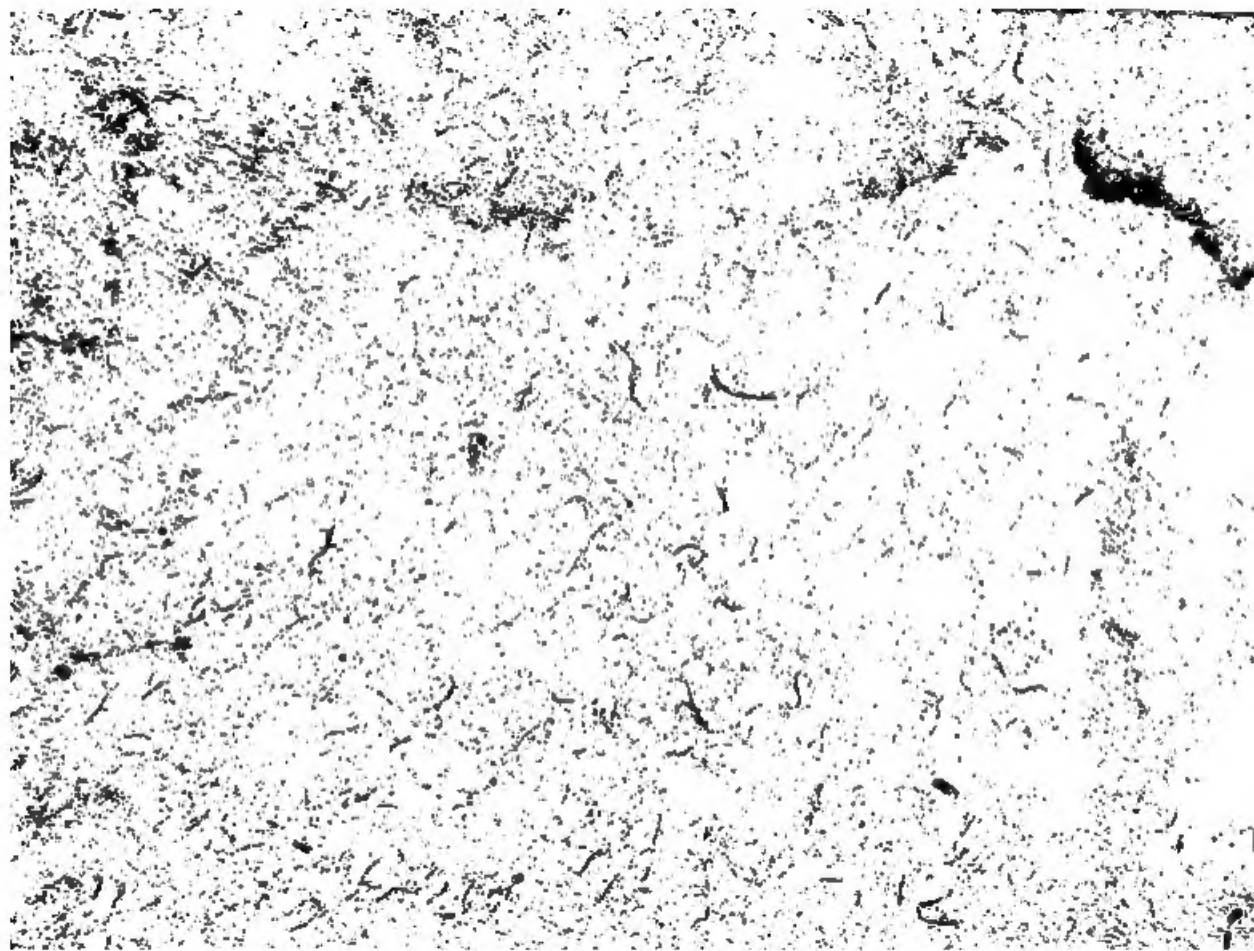
Contact Details

For further information - please contact

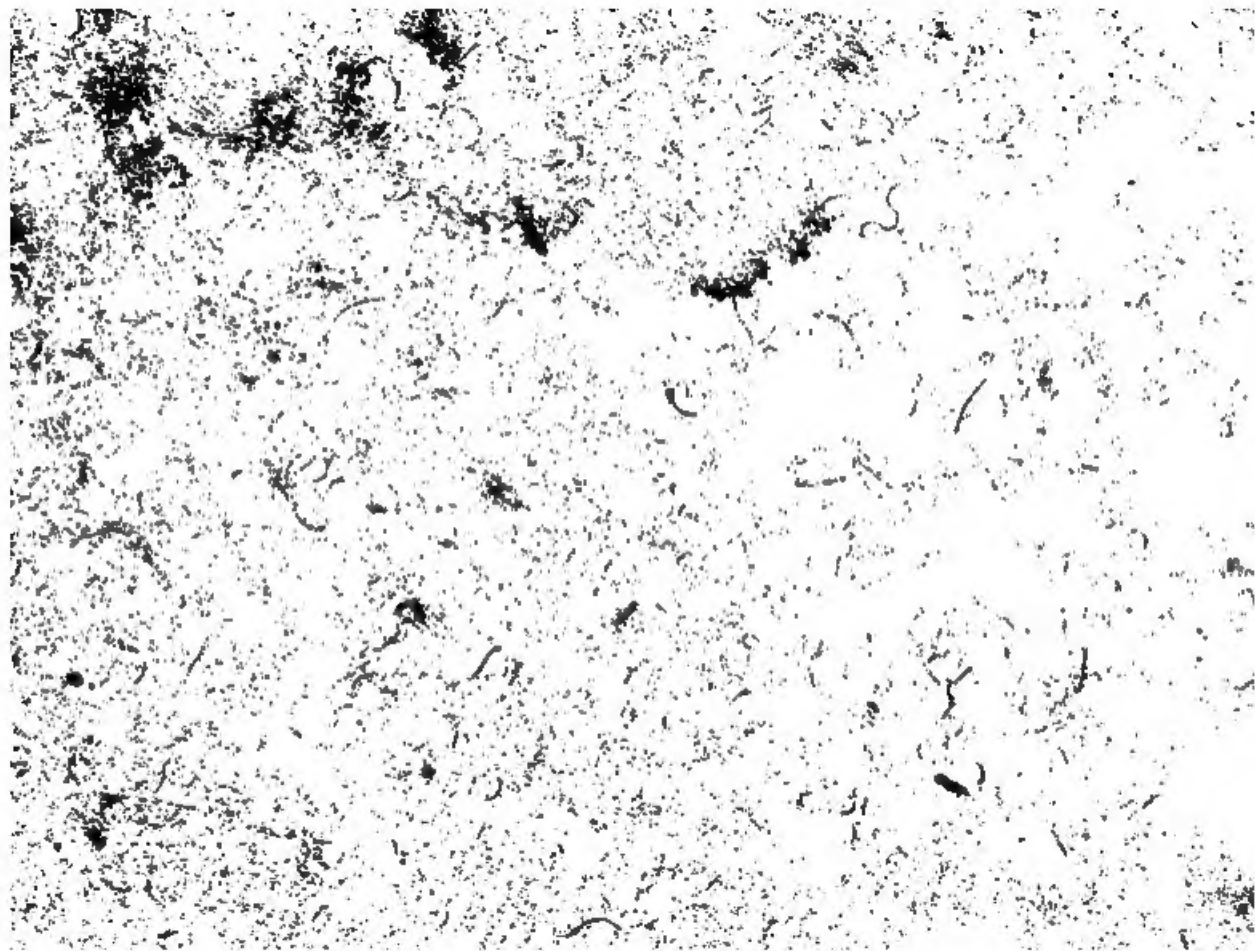
Email: NamdharIElibrary@gmail.com

॥ ਗੰਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥
॥ ਸਹਿਣੀ ॥

१६॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਤਤਕਰਾਧੇਖੀਕਾ ॥

ਲਿਖਿਆਸੁਚੀਪਤੀਵਾਰਾਗਿਆਨਰਤਨਵਲੀਭਾਈਗੁਰ
ਦਾਸਭਲੇਕਾਬੋਲਣਾਵਾਰਪਹਲੀਨਾਸਕਾਰਗੁਰਦੇਵਕੀਨੇ
ਵਾਰਦੁਸਰੀਪੀਨੇ੨੨ਵਾਰਤੀਜੀਪੀਨੇ੨੭ਵਾਰਚੌਥੀਪੀਨੇ੩੪
ਵਾਰਪੰਜਵੀਂਪੀਨੇ੪੨ਵਾਰਛੇਵੀਂਪੀਨੇ੫੦ਵਾਰਸਤੀਵੀਂਪੀਨੇ੫੮
ਵਾਰਅਠਵੀਂਪੀਨੇ੬੬ਵਾਰਨਉਵੀਂਪੀਨੇ੭੫ਵਾਰਦਸਵੀਂਪੀਨੇ੮੧
ਵਾਰਯਾਰਵੀਂਪੀਨੇ੮੨ਵਾਰਬਾਰਵੀਂਪੀਨੇ੯੦ਵਾਰਤੇਰਵੀਂਪੀਨੇ੯੯
ਵਾਰਚੌਧਵੀਂਪੀਨੇ੧੨੧ਵਾਰਪੰਧਵੀਂਪੀਨੇ੧੨੭ਵਾਰਸੋਲਵੀਂਪੀਨੇ੧੩੫
ਵਾਰਸਤਾਰਵੀਂਪੀਨੇ੧੪੪ਵਾਰਅਠਾਰਵੀਂਪੀਨੇ੧੫੩ਵਾਰਉਨਵੀਂਪੀਨੇ੧੬੨

ਵਾਹਵੀਹਵੀਪੰਨੇ ੧੬੮ ਵਾਹਇਕਵੀਪੰਨੇ ੧੭੪ ਵਾਹਬਾਹਵੀਪੰਨੇ ੧੭੯
 ਵਾਹਤੇਹਵੀਪੰਨੇ ੧੮੭ ਵਾਹਚੋਵੀਪੰਨੇ ੧੯੫ ਵਾਹਪੰਜੀਪੰਨੇ ੨੦੫
 ਵਾਹਛਬੀਪੰਨੇ ੨੧੩ ਵਾਹਸਤਵੀਪੰਨੇ ੨੨੭ ਵਾਹਅਠਵੀਪੰਨੇ ੨੩੩
 ਵਾਹਉਣਤੀਪੰਨੇ ੨੪੧ ਵਾਹਤੀਹਵੀਪੰਨੇ ੨੫੦ ਵਾਹਇਕਤਵੀਪੰਨੇ ੨੫੮
 ਵਾਹਬਾਰਵੀਪੰਨੇ ੨੬੫ ਵਾਹਤੇਤਵੀਪੰਨੇ ੨੭੨ ਵਾਹਚੋਤਵੀਪੰਨੇ ੨੮੦
 ਵਾਹਪੈਂਤਵੀਪੰਨੇ ੨੮੫ ਵਾਹਛਤੀਪੰਨੇ ੨੯੧ ਵਾਹਸੈਂਤਵੀਪੰਨੇ ੨੯੭
 ਵਾਹਅਠਤੀਪੰਨੇ ੩੦੮ ਵਾਹਉਣਤਾਲਵੀਪੰਨੇ ੩੧੪ ਬਣੀਭਾਈ
 ਗੁਰਦਾਸਭਲੇਜੀਕੀਸੋਰਠਾਪੰਨੇ ੩੨੪ ਸਵਯੇਪੰਨੇ ੩੨੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੁਆਰਾਂਗਿਆਨਰਤਨਾਵਲੀ ॥ ਭਾਈਗੁਰਦਾਸ
ਭਲੇਕਾਬੋਲਣਾ ॥ ਨਮਸਕਰਗੁਰਦੇਵਕਉਸ
ਤਿਨਾਮੁਜਿਭੁਮੰਤੁਸੁਣਾਇਆਭਵਜਲਵਿਚੋਕਢਿ
ਕੈਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਿਮਾਹਿਸਮਾਇਆਜਨਮਮਰ
ਣਭਉਕਾਟਿਆਸੀਸਾਰੇਗੁਵਿਜੋਗੁਮਿਟਾਇਆਸੀ
ਸਾਇਹੁਸੀਸਾਰੁਪੈਜਨਮਮਰਨਵਿਚਿਦੁਖਸਥਾਇ
ਆਜਮਰੂਰੂਸਿਰੋਨਉਤਰੈਸਾਕਤਿਦੁਰਜਨਜਨਮੁਗ
ਵਾਇਆਚਰਨਗਧੇਗੁਰਦੇਵਕੇਸਤਸਬਦੁਦੇਮੁਕ

ਤਿਕਗਾਇਆਗੁਗਾਇਗੁਗਤਿਗੁਰਿਪੁਰਬਿਕਰਿਨਾਮੁਦਾਨੁ
 ਏਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜੇਹਾਬੀਉਤੇਹਾਫਲੁਪਾਇਆ
 ੧॥ਪ੍ਰਥਮੇਸਾਸਿਨਮਾਸਿਸਨਿਅੰਧੁੰਧਕਛੁਖਬਰਿਨਪਾ॥
 ਈਅਰਕਤਿਬਿੰਦਕੀਦੇਹਿਗਚਿਪਚਿਤਤਕੀਜੜਤ੍ਰਿਜੜਾਈ
 ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਚਉਬੀਧਰਤੀਸੰਗਿਮਿਲਾਈ॥ਪੰ
 ਚਮਿਵਿਚਿਅਕਾਸੁਕਾਰਿਕਰਤਾਛਠਮੁਆਦਿਸਟੁਸਮਾਈ
 ॥ਪੰਚਰਤਪੰਚੀਸਿਗੁਨਿਸੁਤ੍ਰਿਮਿਝੀਮਲਿਦੇਹਿਬਣਾਈ॥ਖ॥
 ਈਬਾਈਚਲਿਤੁਕਰਿਆਵਾਗਉਣੁਚਰਿਤੁਦਿਖਾਈ॥ਚ
 ਉਗਸੀਹਲਖਜੋਨਿਉਪਾਈ॥੨॥ਚਉਗਸੀਹਲਖਜੋਨਿਵਿ

ਚਿਉਤਮੁਜਨਮੁਸੁਮਾਣਸਿਦੇਹੀ॥ਅੰਖੀਵੇਖਣੁਕਰਨਿਸੁਟਿ॥
 ਮੁਖਿਸੁਭਿਥੋਲਣੁਬਚਨਸਨੇਹੀ॥ਘਬੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਪੈਰੀ॥
 ਚਾਲਿਸਤਿਸੀਗਿਮਿਲੇਹੀ॥ਕਿਰਤਿਵਿਗਤਿਕਰਿਪਰਮਕੀਖਟਿ॥
 ਖਵਾਲਣੁਕਾਰਕਰੇਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਬਾਗੁਰਬਾਣਿ॥
 ਪਤ੍ਰਿਸਮਾਧਿਸੁਣੇਹੀ॥ਗੁਰਗਾਈਸੰਤੁਸਟਿਕਰਿਚਰਣੁਮੁ॥
 ਤੁਲੈਮੁਖਿਪਿਵੇਹੀ॥ਪੈਰੀਪਵਣੁਨੋਛੋਰੀ॥ਐਕਲੀਕਾਲਿਗਹ॥
 ਗਸਿਕਰੇਹੀ॥ਆਪਿਤਰੇਗੁਰਸਿਖਤਰੇਹੀ॥ਝਾਓਅੰਕਾਰੁ॥
 ਅਕਾਰੁਕਰਿਏਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉਪਸਾਗਾ॥ਪੰਜਤਤਪਰਵ॥
 ਟੁਕਰਿਘਟਿਘਟਿਅੰਦਰਿਭਿਭਵਣੁਸਾਗਾ॥ਕਾਦਰੁਕਿਨੇ॥

ਨਲਖਿਆ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੀਆ ਮਵਤਾਰਾ ਏਕਵੰਦੁ
 ਦਰਤਿ ਲਖ ਕਰਿ ਲਖ ਬਿਅੰਤ ਅਸੀਖਾ ਮਪਾਰਾ ਗੋਮ੍ਹਰੇ ਮਿਦਿ
 ਚਿਗਿਓ ਨਿਕਰਿਧੁ ਮੰਤ੍ਰਿਕੋਰੇ ਤ੍ਵਿ ਸੁਮਾਰਾ ਏਕਸਿਏ
 ਕਸਿਧੁ ਮੰਤ੍ਰਿਵਿਚਿ ਦਸਿ ਦਸਿ ਕਰਿ ਮਵਤਾਰ ਉਤਾਰਾ
 ਕੇਤੇ ਵੇਖਿ ਮਾਸਿ ਕਰਿ ਕਈ ਕਤੇਬ ਮਹਿ ਮਦਯਾਰਾ ਕੁਦਰ
 ਤਿ ਏਕੁ ਏਤਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਜੁਗਿ ਕਰਿ ਥਾਪਨਾ ਸ
 ਰਜੁ ਭੁਭੁਤਾ ਦੁਆਪੁ ਸਾਜੇ ਚਉਥਾ ਕਾਲਿ ਜੁਭੁ ਥਾਪ
 ਆਚਾਰਿ ਵਗਨਿ ਚਾਰੇ ਕੇ ਗਜੇ ਥਾਪ ਮਾਟਿ ਛਤ੍ਰੀ ਵੈਸਿ ਸੁ
 ਵਿਭੁ ਭੁਭੁਤਾ ਏਕੋ ਵਰਨੁ ਥਿਰਾਜੇ ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਹੀਸਾ ਅਉਤਾਰ

ਪਰਿਸੋਰੰਥਹਮੁਨਦੂਜਾਪਾਜੇ॥ ਏਕੋਥਹਮੁਵਖਾਣੀਐਮੋ ੩
 ਹਮਾਇਆਤੇਥੇਮੁਹਤਾਜੇ॥ ਕਰਨਿਤਪਾਸਿਆਥਨਿਬਿ
 ਖੇਵਖਤੁਗੁਜਾਰਨਿਪਿੰਨੀਸਾਗੇ॥ ਲਖਵਰਿਆਦੀਆਰ
 ਜਾਕੋਠੋਕੋਟਿਨਮੰਦਰਿਸਾਜੇ॥ ਏਕਾਬਿਨਸੇਇਕਾਅਸਾਥਿ
 ਰੁਗਾਜੇ॥ ਪ॥ ਤੇਤੇਛਤੀਰੂਪਪਰਿਸੂਰਜਬੀਸੀ ਦੁਰ੍ਹਿਅਵ
 ਤਾਗਾ॥ ਨਉਹਿਸੇਗਈਆਰਜਾਮਾਇਆਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁ
 ਪਸਾਰਾ॥ ਦੁਆਪਰਿਜਾਦਵਦੈਸਿਕਰਿਜੁਗਿਜੁਗਿਅਉ
 ਪਪਟੈ॥ ਆਚਾਰਾਗਿਗਿਥੇਦਿਮਹਿਥਹਮਾਕਿਤਿਪੁਰਬਮੁ
 ਖਿਸੁਭਕਰਮਾਬਿਚਾਰਾ॥ ਖਤੀਥਾਪੇਜੁਜਹੁਦੇਦਿਦਖਾਣਿ

ਮੁਖਿ ਬਹੁਦਾ ਨ ਦਾਤਾ ॥ ਵੈਸੈ ਬਾਪਿ ਮਾਸਿ ਮਾਮ ਵੇਦੁ ਪਛ
 ਮੁਖਿ ਕਰਿ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਰਿਗਿ ਨੀਲੰਬ ਰਿਜੁ ਜਰਪੀਤ ਸ੍ਵੇ
 ਤੰਬ ਰਿਕ ਰਿਸਿ ਮਾਮੁ ਪਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਜੁਗੀਤੈ ਪਰਮ ਉਚਾਰ
 ॥ ॥ ਵਾਕਾ ਲਿਖੁ ਚਉਥਾ ਬਾਪਿ ਮਾਮੁ ਦਾਸਿ ਰਤਿ ਜਗਮਹਿ ਵ
 ਰਤਾਈ ॥ ਕਰਮ ਸੁਰਿਗਿ ਜੁਜਗ ਸਿਮਾਮ ਕੇ ਕਰੇ ਜਗਤੁ ਰਿਦਿ
 ਬਹੁ ਸੁਖ ਚਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਮੇਦ ਨੀਕ ਲਿਖਾ ਲਿਵਾਲੀ
 ਸਭਿ ਭਗਮਾਈ ॥ ਉਠੀ ਗਿਲਾਨਿ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਮੰਦਰਿ
 ਜਲੇ ਲੁਕਾਈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕੋਸੈ ਪੂਜਦਾ ਉਚਨੀਚ ਸਭਿ ਗਤਿ ਬਿ
 ਸਰਾਈ ॥ ਭਏ ਬਿਅਦਲੀ ਪਾਤਸਾਹ ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਉਮਗਾਇ

57

ਕਸਾਈ ਆਗਿਆਤ ਪਾਵੁ ਸੁਝਿਹੁ ਜੁਗੀਚ ਉਥੇ ਜੁਗਿ ਜੇ ਦੇਇ ॥
 ਸੁਪਾਈ ਆਕਰ ਮਭ੍ਰਿਸਾਟਿ ਸਭਿ ਭਈ ਲੋਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਚਹੁ ਬੇ
 ਦਾ ਕੇ ਪਰਮ ਮਥਿ ਖਟਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮਥਿ ਰਿਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਥਹ
 ਮਾਦਕ ਸਨਿਕਾਟਿ ਕਾਜਿ ਉਤਿਹਿ ਕਹਾਤਿ ਵੈ ਜਗੁ ਗਾਵੈ ॥
 ਗਾਵਨਿ ਪੜਨਿ ਬਿਚਾਰਿ ਬਹੁ ਕੋਟਿ ਮਧੀ ਵਿਰਲਾਗਤਿ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ਏਹਿ ਅਚਰਜੁ ਮਨਿ ਆਵਦੀ ਪੜਤਿਹੁ ਟੁਤਿ ਕਛੁ ਭੇਦੁ
 ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਵਰਨੁ ਹੈ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਕਿਉ ਬਹੁ ਤੇ
 ਦਿਖਲਾਵੈ ॥ ਜੰਦੇ ਵਗੇ ਤਿਹੁ ਜੁਗੀ ਕਾ ਬਿਪਰਿਹੇ ਭਰਮ ਨਹਿ
 ਜਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਕਾਬਿ ਮਾਚਾਰਿ ਬੋਦਿ ਖਟਿ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਸੰਗਿ

ਸਾਖਸੁਣਾਵੈ॥ ਮਾਪੇਆਪਣੇਮਤਿਸਭਿਗਵੈ॥ ਧਾਰੇਤ੍ਰਿਮ
 ਤਪੋਬਿਚਾਰਿਕੈਰਿਗਿਫੁਦਕੀਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ ਨਿਮਾਇ
 ਸਾਸਤ੍ਰਿਕੋਮਾਥਿਕਰਿਸਭਿਬਿਧਿਕਰਤੇਹਥਿਜਣਾਈ॥
 ਸਭਕਛੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਹੋਰਿਥਾਤਵਿਚਿਚਲੇਨਕਾਈ॥ ਦੁ
 ਹੀਸਿਰੀਕਰਤਾਰਹੈਆਪਿਨਿਮਾਰਾਕਾਧਿਦਿਖਲਾਈ॥ ਕ
 ਰਤਾਕਿਨੇਨਦੀਖਾਮਾਕੁਦਰਤਿਅੰਦਰਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ ਸੇ
 ਹੰਥਹਮੁਛਪਾਇਕੈਪੜਦਾਭਰਮੁਕਰਤਾਰਸੁਣਾਈ॥ ਗਿਰੁ
 ਕਹੈਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਹੁਆਪੇਆਪਿਨਦੁਜੀਰਾਈ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਬਿਨਾਨਸੋਈਪਾਈ॥ ਧੀਛਿਰਿਜੈਮਨਿਰਿਖੁਬਲਿਅ

ਜੁਜਰਵੇਦਿ ਮਥਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਕਰਮਾਉ ਤੇ ਨਿਬਰ੍ਹੇ ਦੇਹੀ ਮ ੫
 ਧਿਕਰੇ ਸੋ ਪਾਵੈ॥ ਬਾਪ ਸਿਕਰਮ ਸੀਸਾਰਿ ਵਿਚਿ ਕਰਮ ਵਾਸ
 ਕਰਿਆ ਵੈ ਜਾਵੈ॥ ਸਹਸਾ ਮਨਹੁ ਨ ਚੁਕਾਈ ਕਰਮਾ ਅੰਦਰਿ ਭ
 ਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ॥ ਕਰਮਿ ਵਰਤਣਿ ਜਗਤਿ ਕੀ ਏਕੋ ਮਾਇਆ
 ਬਹੁ ਕਹਾਵੈ॥ ਜੁਜਰਿ ਵੇਦਿ ਕਉ ਮਥਨਿ ਕਰਿ ਤਤ ਕਰਮ
 ਵਿਚਿ ਭਰਮੁ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਕਰਮਾ ਦੇਹੁ ਏ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਕਰਮਿ
 ਬੀਧਿ ਕਰਿ ਜਾਵੈ॥ ਮਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨ ਨ ਸਹਸ ਜਾਵੈ॥
 ੧੦॥ ਸਿਆਮ ਵੇਦ ਕਉ ਸੋਧਿ ਕਰਿ ਮਥਿ ਵੇਦਾਤੁ ਬਿਆਸਿ ਸੁ
 ਣਾਇਆ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਬਾਹਗਾ ਮਾਪੇ ਅਪਣਾ ਕਰਮੁ

ਜਣਾਇਆ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਲਿਖਿਆ ਏਹੁ ਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਭ
 ਗੰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਆਪੁ ਪੁਜਾਇ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਭਾਉ
 ਭਗਤਿ ਦਾ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤਿਪਤਿ ਨ ਮਾਵੀ ਵੇਦਿ ਮ
 ਥਿਅਗਨੀ ਅੰਦਰਿ ਤਪਤਿ ਤਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਨ ਉ
 ਤਰੇ ਜਮ ਰੰਗੇ ਬਹੁ ਦੁਖਿ ਗੁਆਇਆ ਨਾਗਦਿ ਮੁਨਿ ਉਪ
 ਦੇਸਿ ਮਾਮ ਬਿਰਾਗ ਵਤਗੁ ਨਿਗੀਤਿ ਕਰਾਇਆ ਬਿਨਿ
 ਸਰਨੀ ਨ ਹਿਕੋਤਰਾਇਆ ॥੧੧॥ ਦੁਆਪਰਿ ਜੁਗਿ ਬੀਤਤ ਭ
 ਏਕ ਲਿਖੁ ਕਿ ਕੈਸਿ ਰਿਛੁ ਫਿਰਾਈ ਵੇਦ ਮਥਰ ਬਣਿਥ
 ਪਿਆਉਤ ਰਿਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ਕਲੁ ਪਿਰਿ ਪੀਸੁ

ਰਿਸਾਖਿ ਮਾਥਿ ਮਥਰਥ ਨਿਵੇਦ ਕੀ ਰਿਚਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ०੬
 ਨਿਮਹਾਰਸ ਪੀਅ ਕੋ ਸਿਮਰੇ ਨਿਤ ਮਨਿ ਮਾਈ ॥ ਗਿਆਨ
 ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥ ਕਰ
 ਮ ਜੋਗ ਦੇਹੀ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨਿ ਤਖਿਨ ਟਿਕੇ ਨਰਾਈ ॥ ਗਿਆਨ
 ਮਤੇ ਸੁਖੁ ਉਪਜੇ ਮਰਨ ਜਨ ਮਕਾਭਰ ਮੁਚੁ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਬੇਦੁ ਮਥਰਥ
 ਨੁ ਮਥਨ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਾਸੇ ਖਖੁ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਹਾਥੀ
 ਜੇ ਸੋਲ੍ਹ ਟੈ ਸਮੇ ਬਿਨਾ ਫਲੁ ਹਾਥਿ ਨਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰ
 ਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅਪੋਕ

ਛੁਕੋਵੇਈਭਰਭਲਾਨਹਿਮੰਨਿਵਸਾਵੈ॥ਜੈਸਾਕਰਿਤੈਸਾ
 ਲੁਪੈਰਿਖਕਨਾਦਿਕੁਭਾਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਸਤਜੁਗਿਕਾਅਨਿਆ
 ਉਸੁਇਏਕੁਫੇਰੇਸਭੁਜਗਤੁਮਰਾਵੈ॥ਭੇਤੇਨਗਰੀਪੀੜੀ
 ਅੰਦੁਆਪਰਿਵੇਸੁਕੁਵੇਸੁਕੁਹਾਵੈ॥ਕਾਲਿਜੁਗਿਜੇਫੇਰੇਸੇ
 ਪਾਵੈ॥੧੩॥ਸੇਖਨਾਗਪਤੰਜਲਮਾਥਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
 ਸਤਨਾਗਿਸੁਣਾਈ॥ਵੇਦਅਥਰਬਨਬੋਲਿਅਜੇਗਿਥਿ
 ਨਾਨਹਿਭਰਮੁਚੁਕਾਈ॥ਜਿਉਕਰਿਮੈਲੀਆਰਸੀਸਿਕ
 ਲਾਬਿਨਾਨਹਿਮੁਖਦਿਖਾਈ॥ਜੇਗੁਪਦਾਰਥੁਨਿਰਮਲਾ
 ਅਨਹਦਿਪੁਨਿਅੰਦਗਿਲਿਵਲਾਈ॥ਅਸਟਦਸਾਸਿ

ਧਿਨਉਨਿਪੀਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਚਰਨਲਗਾਈ॥ਤ੍ਰਿਪੁਜੁਗਾ॥੧੭
 ਕੀਬਾਸਨਾਕਲਿਜੁਗਿਪਤੰਜਲਿਪਾਈ॥ਐਕੋਪਥੀਪਾਈ
 ਮੇਭਗਤਿਜੋਗਕੀਪੁਰਕਮਾਈ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸੁਭਾ
 ਈ॥੧੪॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਬਾਸਨਾਥਪਾਆਵੈ
 ਜਾਵੈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਫੇਰਿਵਟਾਈ॥ਮੇਰਿ॥ਆਨੀਹੋਇਮਰਮਕ
 ਉਪਾਵੈ॥ਸਤਿਜੁਗਿਦੂਜਾਤਰਮੁਕਾਰਿਤੇਤੇਵਿਚਿਜੋਨੀਫਿਰਿ
 ਆਵੈ॥ਤੇਤੇਕਰਮਾਥਾਧਤੇਦੁਆਪਰਿਫਿਰਿਮਵਤਾਰਕਰ
 ਵੈ॥ਦੁਆਪਰਿਮਮਤਾਅਹੁੰਕਾਰਿਹਉ॥ਮੈਅੰਦਰਿਗਰਭਗਲਾ
 ਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪੁਜੁਗਾਕੇਕਰਮਕਾਰਿਜਨਮਮਰਨਸੰਸਾਰਨਦੁਕਾਵੈ॥

ਫਿਰਿਕਾ ਲਿਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਦੇ ਹਪਰਿਕਰਮਾ ਅੰਦਰਿ ਫੇਰਿਫ
 ਸਾਵੈ॥ ਅਉਸਰੁ ਭੁਕਾ ਹਬਿਨੁ ਆਵੈ॥ ੧੫॥ ਕਾਲਿਜੁਗਕੀ
 ਸੁਟਿਸਾਧਨਾ ਕਰਮਾ ਕਿਰਤਿ ਕੀਚਲੇ ਨਕਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਭਜ
 ਨ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਭਾਉ ਭੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਠਉ ਤ੍ਰਿਨ ਥਾਈ॥ ਲਹੇ
 ਕਮਾਣਾ ਏਤ ਜੁਗਿ ਪਿਛਲੀ ਜੁਗੀ ਕਰੀ ਕਮਾਈ॥ ਪਾਇਅ
 ਮਾਨਸਿ ਦੇਹੈ ਕੀਐ ਬੋਝੁ ਕਿਆ ਠਉ ਤ੍ਰਿਨ ਠਾਈ॥ ਕਾਲਿ
 ਜੁਗਿ ਕੇ ਉਪਕਾਰਿ ਸੁਟਿ ਜੈਸੇ ਬੇਦ ਅਬਰਬ ਟੁਗਾਈ॥
 ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵਾਨੁ ਹੈ ਜਗਹਿ ਮਿਹੁ ਕਪੁਰ ਗਥਿ ਕਰਾਈ॥ ਕ
 ਰ ਕੇ ਨੀਚੁ ਸਦਾ ਵਟਾਤ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖੈ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ॥ ਕਾਲਿਜੁ

ਗਿਨਾਵੈ ਕੀ ਦੁਰਿਆਈ॥ ੧੬॥ ਜੁਗਿ ਗਰਦੀ ਜਬੋ ਵਹੋਉ ੮
 ਲਟੇ ਜੁਗਿ ਕਿਮੋ ਹੋਇ ਵਰਤਾਗਾਉ ਠੇਕਿ ਲਾਨਿ ਜਗਤਿ
 ਵਿਚਿ ਵਰਤੇ ਪਾਪਾਉ ਸਟੁ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਵਰਨਾ ਵਰਨਿ ਨ ਭਾਵਨੀ
 ਖਹਿ ਖਹਿ ਜਲਨਿ ਬਾਸ ਅੰਗਿ ਮਾਰਾ॥ ਨਿਦਿ ਮਾਚ ਲੇਵੇ
 ਦਕੀ ਸਮਝਨਿ ਨਹਿ ਮਗਿ ਮਾਨਿ ਗੁਬਾਰਾ॥ ਬੇਦ ਗਿਰਿਥ
 ਗੁਰਹਟਿ ਹੈ ਜਿਸ ਲਗਿ ਭਵ ਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਬਾਹੁ ਨ ਖੁਲੀ ਮੇਜਿ ਚਰ ਪਰੇਨ ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਗੁਰਪਰ
 ਮੇਸਰੁ ਇਕੋ ਹੈ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਜਗਤੁ ਵਟੁ ਜਾਗਾ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਰ ਮਿਟਿ
 ਜਾਇ ਅੰਧਾਰਾ॥ ੧੭॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਬੋਧੁ ਅਉਤਰੈ ਬੋਧੁ

ਅਥੋਪੁਨਦਿਸਟੀਆਵੈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੇ ਵਰਜਈ ਸੋਈ ਕਰੇ
 ਜੋਈ ਮਨਿਭਾਵੈ ਕਿਸੇ ਪੁਜਾਈ ਸਿਲਾਉ ਨਿਕੋਈ ਗੋਰੀ ਮਤੀ
 ਪੁਜਾਵੈ ਤੇਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਲਹਿ ਜੋ ਪੁਕਰੁ ਵਾਦਿ ਵਧਾਵੈ
 ॥ ਅਪਧਾਪੀ ਹੋਇ ਕੈ ਨਿਅਰੇ ਨਿਅਰੇ ਪਰਮਚਲਾਵੈ ਕੋਈ
 ਪੁਜੇ ਚੰਦੁ ਸੁਹਕੋਈ ਪਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ਮਨਾਵੈ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਥੇ
 ਸੰਤਰੇ ਪਰਮਗੰਧਰੋਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਫੇਕਟਿ ਪਰਮੀਭਗਮਿਭੁ
 ਲਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਭਈ ਗਿਲਾਨਿ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਚਾਰਿ ਵਰਨਿਆ
 ਸਮਝਿ ਪਾਏ ॥ ਦਸਨਾ ਮਿਸੀਨਿ ਮਾਸੀਆ ਜੋਗੀ ਬਾਰਹ ਪੀਥਿ
 ਚਲਾਏ ॥ ਜੀਕਮਤੇ ਸਰੋਵਰੇ ਦਗੇ ਦਿਗੀ ਬਰਿ ਵਾਦਿ ਕਰਾਏ ॥

ਬਹਮਣਿ ਬਹੁਪਰਕਾਰਿ ਸਾਸਤਿ ਵੇਦਿ ਪੁਰਾਣਿ ਲਛਾਏ ਖਾਟਿ ੯
 ਦਰਸਨ ਬਹੁ ਵੈਰਿ ਕਰਿ ਨਾਲਿ ਛੁਤੀ ਸਿਖ ਖੰਡਰ ਲਾਏ ॥ ਤੰਤ
 ਮੰਤਰ ਸਾਇਣ ਕਰਮਾਤਿ ਕਾਲਿ ਖਿਲ ਪਟਾਏ ॥ ਇਕ ਸਿਤੋ ਬ
 ਹੁਤੁ ਪਿਕਾਰਿ ਰੂਪਿ ਕਰੁ ਪੀਘਟੇ ਦਿਖਾਏ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ
 ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਬਹੁ ਵਾਟੀ ਜਗਿ ਚਲੀ ਅਤੁ ਬਹੀਰ
 ਏ ਮਹੀਮਾ ਦਿਯਾਰਾ ॥ ਕਉ ਮਿ ਬਹਿਤ ਰਿਸੀ ਗਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
 ਵੈਰੁ ਵੈਰੋ ਪੁਪਸਾਰਾ ॥ ਰੇ ਜੇਈ ਦਨਿ ਮਾਜਿ ਕਰਿ ਕਰਮੀ ਬੰਦੀ ਕੀ
 ਅਸੀਸਾਰਾ ॥ ਪੀਰਿ ਪੈ ਕੰਥ ਰਿਅਉ ਲੀਏ ਗਉ ਸਿਕੁਤ ਬਿਬ
 ਹੁਭੇਖ ਸਾਵਾਰਾ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਦੁਆਰੇ ਫਾਹਿ ਕੈ ਤਿਹਿ ਠਉ ਰੂਮ

ਸੀਤਿਉਸਾਗਾਮਾਗਨਿਗਉਹਰੀਬਨੋਧਰਤੀਉਪਰਿਪਾਪੁਬਿ
 ਸਥਾਗਾਕਾਫਰਿਮੁਲਹਦਿਇਰਮਨੀਹੁਮੀਜੀਗੀਦੁਸਮੁਟਿ
 ਦਾਰਾਪਾਪੇਦਾਵਰਤਿਆਵਰਤਾਰਾ॥੨॥ਚਾਰਿਵਰਨਿਚਾਰਿ
 ਮਜਹਥਾਜਗਿਵਿਚਿਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਣੇ॥ਖੁਦੀਬਖੀਲਿ
 ਤਿਰੰਬਗੀਖਿਚੋਤਾਇਕਰੇਨਿਧਿਛਾਣੇ॥ਗੀਗਬਨਰਸਿ
 ਹਿੰਦੂਆਮਕਾਕਾਬਾਮੁਸਲਮਾਣੇ॥ਉਨਤਿਮੁਸਲਮਾ
 ਣਦੀਤਿਲਕੁਜੀਵੂਹਿੰਦੂਲੋਕਾਣੇ॥ਗਮਰਹੀਮਕਹਾਇਦੇ
 ਇਕੁਨਾਮੁਦਾਇਗਾਹਿਭੁਲਾਣੇ॥ਬੇਦਿਕਤੇਬਭੁਲਾਇਕੋਮੇ
 ਹੇਲਾਲਚਦੁਨੀਸੈਤਾਣੇ॥ਸਚੁਕਿਨਰੋਗਹਿਗੀਆਖਹਿਮਰ

ਦੇਥਾਅਟਿਮਉਲਾਣੇ॥ਸਿਰੋਨਮਿਟੇਆਵਟਿਜਾਣੇ॥੧੧॥ ੧੦
 ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਪੁਰੁਆਪੈਹੋਆਆਪੇਪ
 ਟੀਕਲਮਿਆਪਿਆਪੇਲਿਖਟਿਹਾਰੋਹੋਆਆਥਾਧੁਗੁਗੁਮੀ
 ਧੇਰੁਹੈਖਹਿਖਹਿਮਰਦੇਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਲੋਆਆਵਰਤਿਆ
 ਪਾਪੁਜਗਾਤਿਤੇਧਉਲੁਭਿਤੀਣਾਨਿਸਿਦਿਨਿਰੋਆਆਥਾਧੁਦ
 ਏਆਬਲਹੀਣੁਹਉਨਿਪਰਚਲੋਰਸਾਤਲੋਟੋਆਆਖੜੁਇ
 ਕਤੇਪੈਰਤੇਪਾਪਸੰਗਿਬਹੁਗਾਰੋਆਆਥਮੇਕੋਇਨਸਾਧਬਿ
 ਨੁਸਾਧਨਦਿਸੈਜਗਿਵਿਚਿਕੋਆਆਧਰਮੁਧਉਲੁਪੁਕਾਰੇਤਲੇ
 ਖੜੁਆ॥੧੨॥ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਿਦਾਤਰਪੁਰੁਗੁਰਨਾਨਕੁਜਗਿਮ

ਖਿਠਾਇਆ ਚਰਨੁ ਧੋਇ ਰਹਾ ਸਿਕਰਿ ਚਰਣਾ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿਖਾ ਪੀਲਾ
 ਏਆ ਪਾਰਬਹੁ ਮੁਖੁ ਰਨੁ ਬਹੁ ਕਾ ਲਿਜੁ ਗਿਅੰਦਗਿ ਏਕੁ ਦੇਖਾ
 ਏਆ ਚਰੈ ਪੈਰ ਪਰੋ ਮਦੇ ਚਾਰਿ ਵਰਨਿ ਏਕੁ ਵਰਨੁ ਕਰਾਇਆ
 ਆਗਾ ਟਰਿਗੁ ਬਗਾਬਰੀ ਪੈਰੀ ਪਵਣਾ ਜਗਿ ਵਰਤਾਇਆ ਆਉਲ
 ਟਾਖੇ ਲੁਪਿਰੀ ਮਦਾ ਪੈਰਾਉ ਪਰਿ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਆ ਕਲਿਜੁ
 ਗੁਬਾ ਬੇਤਾਰਿ ਆਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪਕ੍ਰਿਮੰਤੁ ਸੁਣਾਇਆ ਕ
 ਲਿਤਾਰ ਏਕੁ ਰੁਨਾਨ ਕੁਆਇਆ ਚੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾ ਬਾਬੇ
 ਪਾਇਆ ਬਖਸੁ ਦਰਿ ਪਿਛੁ ਦੇਹਿ ਰਿਪਾਇ ਕਮਾਈ ਆਰੇਤੁ
 ਅਕਾ ਅਹਾਰੁ ਕਰਿ ਰੋਕੁ ਕੀਰੁ ਕੀਆ ਵਿਛਾਈ ਆਗੀ ਕਰੀਤ

ਪਸਿਆਵਰੇਭਾਗਿਹਰਿਸਿਉਬਣਿਐਆਈ॥ਥਾਥਾਪੇਪਾਸਰਿ॥੧੧॥
ਖੰਡਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗਗੰਧੀਪਾਈ॥ਥਾਥਾਦੇਖੈਧਿਆਨੁਪਰਿ॥
ਜਲਤੀਸਭਿਪ੍ਰਿਥਵੀਦਿਸਿਆਈ॥ਥਾਥਾਗੁਰੁਗੁਰੁਥਾਗੁਰੁਪੈ॥
ਕਰਦੀਸੁਣੀਲੁਕਾਈ॥ਥਾਥਾਭੇਖੁਥਾਣਾਈ॥ਥਾਉਦਾਸੀਕੀ॥
ਗੀਤਿਚਲਾਈ॥ਚੜ੍ਹਿਆਸੋਧਣਿਪਰਤਿਲੁਕਾਈ॥੨੪॥
ਥਾਥਾਆਇਆਤੀਰਥੇਤੀਰਥਪੁਰਬਿਸਭੇਫਿਰਿਦੇਖੈ॥ਪੁ
ਰਬਿਪਰਮਿਥਹੁਕਰਮਿਕਰਿਭਾਉਭਗਤਿਬਿਨੁਕਿਤੇਨਲੇਖੈ॥
ਭਾਉਨਬਹਮੋਲਿਖਿਆਚਾਰਿਥੇਦਿਸਿਮ੍ਰਿਤਪਾੜਿਪੈਖੈ॥
ਭੁੰਢੀਸਗਲੀਪ੍ਰਿਥਵੀਸਤਿਜੁਗਿਆਦਿਦੁਆਪਰਿਭੇਤੇ

॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰਧੁ ਕਾਰੁ ਹੈ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੇਖੈ ॥ ਭੇ
 ਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਈ ॥ ਮੇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਏਹੁ ਪੁਨਰੁ ਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਵਰੁ
 ਅਵਰੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿਚਲੁ ਨਾਗੁਰਸਿਖਿ ਵਿਸੇਖੈ ॥ ਤਾ ਕਛੁ ਘ
 ਠਿ ਪਵੈ ਦਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ੧੫ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ਸਾਧਿਕ
 ਸਾਧਿਨਾ ਬਗੁਰਚੇਲੇ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਗਿਖੀ ਸੁਰਾਭੈਰਉ ਖੇਤ੍ਰ ਪਾ
 ਠਿ ਬਹੁ ਮੇਲੇ ॥ ਗੁਰਗੰਥ ਅਪੰਡੁਰਾ ਕੰਨ ਜਖ ਚਲਿ
 ਤਿ ਬਹੁ ਖੇਲੇ ॥ ਗਾਥਾ ਸਿਦਾਂਤੈ ਤਲ ਖਿਅੰਦ ਰਿਦੁ ਜਾਤਾ
 ਉਦੁ ਹੋ ਲੇ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭਿ ਕੋਰੁ ਕੇਹੁ ਰੂਸੈ ਬਹੁ ਚੇਲੇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਕੋਇ ਨਾਦਿ ਸਈ ਢੂੰਢੈ ਤੀਰਥਿ ਜਾਤੀ ਮੇਲੇ ॥ ਤ੍ਰਿ

ਠੇਹਿੰਦੂਤੁਗਕਿਸਭਿਪੀਰਪੇਕੀਥਰਿਕਉਮਿਕਾਤੇਲੇਅੰਧੀ ੧੭
 ਅੰਧੇਖੁਹੇਠੇਲੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਪਗਟਿਅਮੀਮਟੀ
 ਏਧੁਜਗਿਚਾਨਟੁਹੋਆਜਿਉਕਰਿਸੁਰਜੁਨਿਕਲਿਆਤਾ
 ਰੋਛਪਿਅੰਧੇਰਪਰੇਆਸਿਖੁਕੇਮਿਰਗਾਵਲੀਭੰਨੀਜਾ
 ਇਨਪੀਰਿਧਰੇਆਜਿਬੇਥਾਥਾਪੈਰੁਧਰਿਪੂਜਾਅਸਟੁਬ
 ਪਇਸੇਆਸਿਧਾਸਟਿਸਭਿਜਗਤਿਦੇਨਨਕਾਆਦਿਮਤੇ
 ਜੋਕੇਆਪਰਿਘਰਿਅੰਦਰਿਧਰਮਸਾਲਹੋਵੈਕੀਰਤਨੁਸ
 ਦਾਵਿਸੇਆਥਾਥੇਤਾਰੇਚਾਰਿਚਕਿਨਉਖੰਡੁਪਿਥਮੀਸਰ
 ਠੇਆਗੁਰਮੁਖਕਾਲਿਵਿਚਿਪਰਗਟੁਹੋਆ ॥੩॥ ਥਾਥੇ

ਭਿੰਨੀਪਿਰਥਮੀਨਵੈਖੰਡਿਜਿਥਤਕਿਆਹੀਯਫਿਰਿਜਾਇ
 ਚੜ੍ਹਿਆਸੁਮੇਰਪਰਿਸਿਧਿਮੰਡਲੀਵਿਸਟੀਆਈਯਚਉ
 ਰਾਸੀਯਸਿਧਿਗੋਰਖਾਦਿਮਨਿਅੰਦਰਿਗਣਤੀਵਰਤਾਈਯ
 ਸਿਧਿਪੁਛਨਿਸੁਟਿਥਾਲਿਆਕਉਣੁਸਕਤਿਤੁਹਿਏਥੇ
 ਲਿਆਈਯਹਉਜੀਪਿਆਪਰਮੇਸਰੋਭਾਉਭਗਤਿਸੰਗਿਤ
 ਕੀਲਾਈਯਆਖਨਿਸਿਧਿਸੁਟਿਥਾਲਿਆਆਪਣਾਨਉ
 ਤੁਮਦੇਹੁਬਤਾਈਯਥਾਥਾਆਖੇਨਾਥਜੀਨਲਕਨਾਮਜਪੇਗ
 ਤਿਪਾਈਯਨੀਚੁਕਾਇਉਚਘਰਿਆਈਯ੨੫ਯਫਿਰਿ
 ਪੁਛਨਿਸਿਧਿਨਾਨਕਾਮਾਤਲੋਕਵਿਚਿਕਿਆਵਰਤਾਗਯ

ਸਭਿਸਿਪੀਇਹਬੁਝਿਆਕਲਿਤਾਗਨਿਨਾਨਕਾਮਵਤਾਰਾਬਾ ੧੩
 ਥੇਅੰਖਿਆਨਾਬਜੀਸਚਰੰਦਮਕੁਰੂਅੰਧਗਾਕੁਰੂਅਮਾਵ
 ਸਿਵਗਤਿਆਹਉਭਾਲਟਿਚੜ੍ਹਿਆਸੀਸਾਰਾਪਾਪਿਗਿਰਾ
 ਸੀਪਿਰਥਮੀਧਉਲੁਖੜਾਪਰਿਹੇਠਿਪੁਕਾਰਾਸਿਧਛੁਪਿਥੇ
 ਰੇਪਰਬਤੀਕਉਟੁਜਗਤਿਕਉਪਾਰਿਉਤਾਰਾਜੋਗੀਗਿਆ
 ਨਵਿਹੁਟਿਆਨਿਸਿਦਿਨਿਅੰਗਿਲਗਾਏਛਾਰਾਬਾਝੁਰੂ
 ਰੂਰੁਬਾਜ਼ਰੂਸਾਰਾ ੧੮ ॥ ਕਲਿਆਣੀਕੁਤੇਮੁਹੀਖਾਜੁਹੇਅ
 ਮੁਰਦਾਰੂਸਾਈ ॥ ਰਾਜੇਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇਉਲਟੀਵਾਕੁਖੇਤਕ
 ਉਖਾਈ ॥ ਪਰਜਾਅੰਧੀਗਿਆਨਾਬਿਨੁਕੁਰੂਕੁਸਤੁਮੁਖਹੁ

ਅਲਾਈ॥ ਚੇਲੇ ਸਾਜਿ ਵਜਾਇ ਦੇਨ ਚਨਿ ਗੁਰੂ ਬਹੁਤਿ ਬਿਧਿ
 ਰਾਈ॥ ਸੇਵਕਿ ਬੈਠਨਿ ਘਗਾਵਿ ਚਿਰੁ ਸਿਉ ਨਿਘਰੀਤਿ ਨ੍ਰੁਤੇਜ
 ਏਨਾ ਕਾਜੀਹਿ ਏਹਿ ਸਵਤੀ ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਰੁ ਗਵਾਈ॥ ਏਸ ਤੀ
 ਪੁਰਖੇ ਦਾ ਮਹਿਤੁ ਭਾਵੈ ਆਈ ਕਿ ਬਾਉ ਜਾਈ॥ ਵਰਤਿ ਮਾਪਾਪੁ
 ਸਰਾਸਿ ਜਗਿ ਮਾਹੀ॥ ੩॥ ਸਿਧੀ ਮਨੇ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਕਿ ਵੇਦ ਗਸਨੁ
 ਏਲੇ ਵੈਥਾਲਾ॥ ਅਸੇ ਜਗੀ ਕਲੀ ਮਹਿ ਹਮਰੇ ਪੰਥੁ ਕਰੇ ਉਜਾਲ
 ਮਾਪੁ ਦਿਤਾ ਨਾ ਬਜੀ ਪਾਈ ਭਰਿ ਲੈ ਵਟਿ ਉਠਿ ਚਾਲਾ॥ ਬਾ
 ਥਾ ਆਈ ਮਾਪਾ ਏਨੇ॥ ਭਿਰੋਰਤ ਨਜਵਾਰ ਲਾਲਾ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਮਗਮ ਮਗਾਧਿ ਪੁਰਖ ਕੇ ਹਰੁ ਸੁਲੇ ਗੁਰਦੀ ਸੁਲਾ॥

ਫਿਰਿਆਇਆ ਭਰਨਾ ਬਥੀਪਾਈ ਠਉਂ ਨਹੀਂ ਉਸਿ ਤਾਲਾ ਸਬ ॥ ੧੪ ॥
 ਦਿਜਿਤੀ ਸਿਧਿ ਮੰਡਲੀ ਕੀਤ ਸੁਅਪਣਾ ਪੰਥੁ ਨਿਗਲਾ ਕਾਲਿ
 ਜੁਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ਬਾਬਾ ਫਿਰਿ ਮੁਕੇ ਗਾਇਆ ॥
 ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਪਾਰਿ ਬਨਿ ਵਾਲੀਆ ਮਾਸਾ ਹਥਿ ਕਿਤਾ ਬਿਕਛਿਉ
 ਜਾ ਬਾਗੁ ਸੁਲਾਧਾਰੀ ॥ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ਮਸੀਤ ਵਿਚਿ ਜਿਥੇ ਹਾ
 ਜੀ ਹਜਰਾ ਜਾਗੀ ॥ ਜਾਬਾਬਾ ਸੁਤਾ ਗਤਿ ਨੋ ਵਲਿ ਮਹਾ ਬੇਪ ॥
 ਇਪਸਾਰੀ ਜੀਵੈ ਮਾਰੀ ਲਤਿ ਦੀ ਕੇਹੜਾ ਸੁਤਾ ਭਰੁ ਭਰੁ ॥
 ਗੀਲਤਾ ਵਲਿ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਪਾਇਆ ਹੋਇ ਬਜਿਗਾ
 ਗੀ ॥ ਟੰਗੇ ਪਕੜਿ ਪਸੀਟਿ ॥ ਫਿਰਿ ਮਾਮਕਾ ਕਲਾ ਦਿਖਾਰਿ

॥ ਹੋਇ ਪੈਰ ਨੁ ਕਰੇ ਨਿਜੁ ਹਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਪੁਛੁ ਨਿਗਲਈ ਮਾਨਿਦੰ
 ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਇ ਕਰੈ ਹੋਈ ॥ ਵਡਾ ਸਾਂਗੁ ਵਰਤਾਇ ਮਾਲਖਿ ਨਸ
 ਕੈ ਕਦਰ ਰਿਕੋਈ ॥ ਪੁਛੁ ਨਿਛੋਲਿ ਕਿਤਾ ਬਿਨੋਇ ਦੁਵਡਾ ਕਿਮੁ
 ਸਲਮਾਨੋਈ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਖੋਹਾਜੀ ਮਾਸੁਭਿ ਮਮਲਾ ਬਾਸੁਹੁ
 ਦੋ ਨੋਰੇਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਦਾਇਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਲਹਨਿ
 ਨਛੋਈ ॥ ਕਚਾਰੀ ਕੁਲਾਸੁੰਤ ਦਾਪਾਈ ਧੋਤੇ ਬਿਰਨਰੋਈ ॥ ਕਰ
 ਨਿਬਖੀਲੀ ॥ ਪਵਿਰਿਗਮਰਾਹੀ ਮਕਥਾਇ ਖਲੋਈ ॥ ਰਾ
 ਹਿ ਸੇਤਾਨੀ ਦੁਨੀਅਰੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਧਰੀਨੀ ਸਾਨੀ ਕਉ ਸਿਦੀ
 ਮਕੇ ਅੰਦਰਿ ਪੁਜਕਰਾਈ ॥ ਜਿਥੇ ਜਾਇ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਬਾਬੇ

ਬਾਣੁ ਨ ਖਾਲੀ ਜਾਣੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਬਾਬਾ ਪੁਜੀ ॥ ਮੇਰੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲ ॥ ੧੫ ॥
 ਮਾਨ ਕੁਆਰੀ ॥ ਛਪੇ ਨਹਿ ਛਪਾਇ ॥ ਮਾਚ ਵਿਆਸੁ ਕੁਜ
 ਗੁਰੁ ਸਨਾਈ ॥ ਬੁਕਿਆ ਸਿੰਘ ਉਜਾੜਿ ॥ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਮਿਰਗਾ
 ਵਾਲੇ ਭੈਨੀ ਜਾਣੀ ॥ ਚੜਿਆ ਚੰਦੁ ਨ ਲੁਕਈ ॥ ਕਾਛਿ ਨ ਲੀ
 ਜੇ ॥ ਤਿਛਪਾਈ ॥ ਉਗਵਨਿ ਤੇ ॥ ਮਾਥਵੈ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪਿਰਥਮੀ
 ਸਭਾ ਧੁਕਾਈ ॥ ਜਗਿ ਅੰਦਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ੩੪ ॥
 ਫੇਰਿ ਬਾਬਾ ਗਇਆ ॥ ਬਗਦਾਇ ॥ ਨੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ਕੀਆ
 ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਏਕੁ ਬਾਬਾ ॥ ਮਕਾਲੂ ਪੁਦੂ ਜਾ ਰਬਾਬੀ ਮ
 ਦਨਾ ॥ ਦਿਤੀ ਬਾਂਗਿ ਨਿਮਾਜਿ ਕਰਿ ਸੁਨਿ ਸਮਾਨਿ ਹੋਆ

ਜਹਾਨਾ ਸੁੰਨੁ ਮੁੰਨਿ ਨਿਰਾਗਿ ਭਈ ਦੇਖਿ ਪਰਿਭਾਇਆ ਹੈਰਾਨਾ
 ਾਵੇਖੇਧਿ ਮਾਨੁਲਗਾਇ ਕਰਿਏਕੁ ਫਕੀਰੁ ਵਡਾ ਮਸਤਾਨਾ
 ਪਾਛਿ ਮਾਛਿ ਰਿਕੈਦ ਸਤਗੀਰ ਕਉ ਟੁਫਕੀਰੁ ਕਿਸਕਾ
 ਪਾਰਿ ਮਾਨਾ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲਿਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਰੰਦ ਫਕੀਰੁ
 ਏਕੋ ਪਹਿਛਾਨਾ ਪਰਤਿ ਮਾਵਾਸ ਚਹੁ ਦਿਸ ਜਾਨਾ ॥੩੫॥
 ਪਛੇ ਪਰਤ ਕਰ ਥਕਿ ਏਹੁ ਫਕੀਰੁ ਵਡਾ ਮਤਾਈ ਏਥੇਵਿ
 ਰਿਬਗਦਾਇ ਦੇਵਗੀਰ ਮਾਤਿ ਦੇਖ ਲਾਈ ਪਾਤਾਲਾ
 ਅਵਾਸ ਲਖ ਉਕ੍ਰਿਭਾਲੀ ਖਰਿਸੁਣਾਈ ਫੇਰਿ ਦੁਰ
 ਏਨਿਦ ਸਤਗੀਰ ਮਸੀਭਿਵੇਖ ਜੋਤੁ ਹਿਮਾਈ ਨਾਲੇ

ਲੀਤਾ ਬੇਟਾ ਪੀਰ ਦਾ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਗਇਆ ਹਵਾਈ ਾਲ १੬
 ਖਾਮਕਾਸ ਪਤਾਲ ਲਖਾ ਮਖਿ ਫੁਰੰ ਕਿਵਿ ਚਿਸਤਿ ਦਿਖਲਾ
 ਈ ਭਰਿਕ ਚੋਕੇ ਲੁਪੁ ਸਾਦਿਕਾ ਧੁਰੰ ਪਤਾਲੋ ਲਈ ਕਰੂ
 ਹੀ ਜਾਹਰ ਕਲਾਨੁ ਛੁਪੇ ਛੁਪਾਈ ॥੩੬॥ ਗਰੂ ਬਗਦਾ
 ਦੁਨਿ ਵਾਇਕੋ ਮਕਾਮ ਦੀ ਨਾਸੁ ਭੇਨਿ ਵਾਇਆ ਸਿੰਧਿ
 ਚਉਗਾ ਸੀ ਹਮੰ ਭੁਲੀ ਖਾਟਿ ਦਰਸਨਿ ਖਾਖੰਡਿ ਜਿਣਾਇਆ
 ਪਾਤਾਲਾ ਅਕਾਸ ਲਖ ਜੀਤੀ ਧਰਤੀ ਜਗਤੁ ਸਥਾਇ
 ਆ ਜੀਤੋ ਨਵ ਖੰਡ ਮੇਦਨੀ ਸਤਿ ਨਾਮ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰਾਇ
 ਆ ਦੇਵ ਦੋਨੋ ਗਾਕਾ ਸਿਦੈ ਤਸੁ ਭਿਚਿਤਿ ਗੁਪਤਿ ਸਭਿ

ਚਰਨੀਲੁਗਇਆਇਦਾਸਇਅਪਛੁਗਾਰਗਗਨੀਮੰਗ
ਲੁਗਇਆਭਇਆਮਨੰਦੁਜਗਤਿਵਿਚਿਕਲਿਤਾਰ
ਨਨਾਨਕੁਆਇਆਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਇਨਿਵਾਇਆ
॥੩॥ਫਿਰਿਬਾਬਾਆਇਆਕਰਤਾਰਿਪੁਰਿਭੇਖੁਉਦ
ਸੀਸਗਲਉਤਾਰਾਪਹਰਿਸੰਸਾਰੀਕਪਤ੍ਰੇਮੰਜੀਥੈਠਿ
ਕੀਆਮਵਤਾਰਾਉਲਟੀਗੰਗਵਹਾਈਉਨਿਗੁਰਅੰਗ
ਦੁਸਿਰਿਉਪਰਿਧਾਰਾਪੁੜੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿਆਮਨਿਥੈ
ਟੇਆਕੀਨਸਿਆਰਾਬਾਣੀਮੁਖਹੁਉਚਾਰੀਐਹੋਇ
ਰਸਨਾਈਮਿਟੇਅੰਧਾਰਾਗਿਅਨੂਗੇਸੁਟਿਚਰਚਾ

ਸਦਾ ਅਨਹਾਦਿ ਸਥਾਇਉ ਠੇਧੁ ਨ ਕਾਗਾ ਸੋ ਦਰੁ ਮਾਰਤੀਗਾ ॥੧੭॥
 ਵੀਐ ਮੀਮਤ ਵੇਲੇ ਜਾਪੁ ਉਚਾਗਾ ਭੁਗਮੁ ਖਿਭਾਰਿ ਅਬ
 ਰਥਾਇ ਤਾਗਾ ॥੩॥ ਮੇਲਾ ਸੁਟਿ ਸਿਵਰਾਤਿ ਦਾਥਾ ਬਾਅ
 ਚਲਵੁ ਟਾਲੇ ਮਾਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਾਰਨੇ ਸਗਲੀਉ
 ਲਾਟਿ ਪਈ ਲੋਕਾਈ ॥ ਲਗੀ ਬਰਸਾਟਿ ਲਛਮੀ ਗਿਪਿ ਸਿ
 ਧਿਨ ਉਨ੍ਹਿ ਧਿਸਵਾਈ ॥ ਜੋਗੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿ ਤੋਨ ਮਨ ਢਿਰਿ
 ਰਿਸਾਥਿ ਘਨੇਰੀ ਖਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਆਪਾਈ ਭਗਤੀਆ
 ਟਿਲੋ ਟਾਜੇ ਗੀਲੁ ਏ ਮਾਛੁ ਪਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਆਗਈ ਭ
 ਗਤਿ ਭੁਲਿ ਲੋਟੇ ਅੰਦਰਿ ਸੁਗਤਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਥਾਥਾ ਜਾਣ

ਜਾਣੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹਿ ਆਲੋਟਾ ਜਹਾ ਲੁਕਾਈ ਘੋਰ ਬਿਚਾਰਿ
 ਕਿਜੈ ਗੀਖੁ ਟਿਸਾਈ ॥੩॥ ਧੀਖਾਧੀਖੁ ਨ ਸਿਜੈ ਗੀਸਰਾ
 ਗੋਸਟਿ ਕਰਨਿ ਸਭੇ ਉਠਿਆਈ ॥੪॥ ਛੇਜੈ ਗੀਭਰ ਬਨਾਭੁ
 ਤੁਹਿ ਦੂਪਵੇਚਿ ਕਿਉ ਕਾਜੀ ਪਾਈ ॥੫॥ ਫਿਟਿ ਆਚਾਟਾ ਦੁ
 ਧਦਾਰੈ ਦੂਕਿਆ ਮਖਣੁ ਹਥਿ ਨ ਆਈ ॥੬॥ ਭੇਖੁ ਉਤਾਰਿ
 ਉਦਾਸਿ ਦਾਫਤਿ ਕਿਉ ਸੰਸਾਰੀ ਗੀਤਿ ਰਲਾਈ ॥੭॥ ਨਾਨਕੁ
 ਆਖੇ ਭੰਗਰਿ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਮਾਉ ਕਚ ਜੀਆਹੀ ॥੮॥ ਭਾਗੁ ਪੈ
 ਇਨਾਜਾ ਤਿਉ ਨਿਭਾਇ ਕੁਚ ਜੇ ਫੁਲੁ ਸੜਾਈ ॥੯॥ ਏਏ ਮ
 ਤੀਤੁ ਗਿਹਸਾ ਤਿਤ ਜਿਫਿਰਿ ਉਨ੍ਹੁ ਕੇ ਪਾਰਿ ਮੰਗਣਿ ਜਾਈ

॥ ਬਿਨੁ ਦਿਤੇ ਕਛੁ ਹਥਿ ਆਈ ॥ ੪੦ ॥ ਆਇ ਹਿਸੁ ਦਿਬ ਚਨਿ ॥ ੧੮ ॥
 ਜੇ ਗੀ ਸਗ ਮਾਗਿ ਕਿਲੁ ਕਿਥੁ ਹੁਇ ਉਠਾਈ ॥ ਖਟਿ ਦਰ
 ਸਨਿ ਕਉ ਖੇਦਿ ਆ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਨਾਨਕ ਬੇਦੀ ਆਈ ॥ ਸਿ
 ਧਿ ਬੋਲਨਿ ਅਵਖਦੀ ਆਤੰਤ ਮੰਤਰੀ ਪਨੇਰ ਕੁਈ ॥ ਹੁ
 ਪਵਟਾਈ ਜੇ ਗੀ ਮਾਸਿ ਪਿਥਾ ਪਿਥੁ ਚਲਿ ਤਿਦਿਖ ॥
 ਈ ॥ ਆਇ ਕਿਪਰਿ ਕਰਿ ਕੈਉ ਭਰਨਿ ਪੰਖੀ ਜਿਵੈ ਹੇਲੀ ਲਾਈ
 ॥ ਆਇ ਕਨਾਗਿ ਹੋਇ ਪਉਟੁ ਛੁਟਿ ਆਇ ਕਨਾਵਰ ਖਾਅਗ
 ਨਿਵਸਾਈ ॥ ਤਾਰੇ ਤੇਰੇ ਭੁਗਰਿ ਨਾਥਿ ਇਕ ਚਤ੍ਰਿ ਮਿਰਗ
 ਨੀਜ ਲੁਤਰ ਜਾਈ ॥ ਸਿਪਾਅਗ ਨਿਨ ਬੁਝੇ ਬੁਝਾਈ ॥

੪੧ ॥ ਸਿਧਿ ਬੋਲ ਨਿਸੁੰਟਿ ਨਾਨਕਾ ਤੁਹਿ ਜਿਨਿ ਨੋ ਕਿਆ ਕਾ
 ਰਮਾਤਿ ਦੇਖਾਈ ॥ ਕੁਝ ਵੇਖਾ ਲੇ ਅਸਾਨੋ ਤੁਹਿ ਕਿਉ ਛਿਲਿ
 ਅਵੇਹੀ ਲਾਈ ॥ ਥਾਥਾ ਬੋਲੇ ਨਾਥਿ ਜੀ ॥ ਅਸਿ ਵੇਖਾਇ ਜੋਗੀ
 ਵਸਤੁ ਨ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰਸੰਗਤਿ ਬਾਣੀ ਬਿਨਾ ਦੂਜੀ ਓਟ ਨਹੀ
 ਹਰਿਗਾਈ ॥ ਸਿਵਰੂਪੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਚਲੇ ਨਹੀ ਧਰਤਿ ਚਲ ॥
 ਈ ॥ ਸਿਧਿ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਿ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਏ ਸਥਾ ਦਿਗੁਰੁ ਕੇ ਕਲਾ
 ਛਪਾਈ ॥ ਦਵੇਦਾਤਾ ਗੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਕੇ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੇ ਨ ਪਾਈ ॥
 ਸੇਦੀ ਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਥਾਥਾ ਬੋ
 ਲੇ ਨਾਥ ਜੀ ਸਥਾ ਦੁਸਨਹੁ ਸਚੁ ਮੁਖਹੁ ॥ ਲਾਈ ਗਥਾ

ਸਚੇ ਨਾਮ ਹੋ ਕੁਰਾਮਾਤਿ ਮਾਸਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਬਸਤੁ ਵਿਖਿਰੈ ਮਾ १੯
 ਗਨਿ ਕੈ ਬਰਫੁ ਹਮਾਲੇ ਮੰਦਰੁ ਛਾਈ ॥ ਕੋਰੋ ਰਸੇਈ ਸਾਰਿ
 ਸਗਲੀ ਪਰਤੀ ਨੁ ਬਿਚਲਾਈ ॥ ਏਵੁ ਕਰੀ ਵਿਥਾਰਿ
 ਉਸਗਲੀ ਪਰਤੀ ਹਕੀ ਜਾਈ ॥ ਤੇਈ ਪਰਤੀ ਮਾ ਕਾਸਿ
 ਦਇ ਪਿਛੇ ਛਾਬੇਟੰ ਕੁਰਾਈ ॥ ਏਹਿ ਬਲੁ ਰਖਾ ਮਾਪਿ
 ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਮਾਖਾਤਿ ਸਪਾਸਿ ਕਰਾਈ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮ
 ਬਿਨੁ ਬਾਦਹਿ ਛਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਬਾਬੇ ਕੀਤੀ ਸਿਧਿ ਕੋ ਸਦਿ
 ਸਥਾਇ ਸਾਂਤਿ ਸਿਧੀ ਵਿਚਿ ਮਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਮੇਲਾਸਿ
 ਵਰਤਿ ਦਾਖਟ ਦਰਸਨਿ ਮਾਦੇ ਸਿਕਰਾਈ ॥ ਸਿਧਿ ਬੋ

ਲਨਿਸੁਭਿਬਚਨਿਪਨੁਨਕਤੇਰੀਵਡੀਕਮਾਈ। ਵਡਾਪੁਰਖਪੁ
 ਗਟਿਆਕਲਿਜੁਗਿਅੰਦਰਿਜੋਤਿਜਗਾਈ। ਅਲਿਓਥਾਥਾ
 ਉਠਿਆਮੁਲਤਾਨੇਦੀਜਾਗਤਿਜਾਈ। ਅਗੋਪੀਰਮੁਲਤਾਨਦੇ
 ਦੁਖਿਕੋਟੇਗਭਰਿਲੈਆਈ। ਥਾਥੇਕਢਿਕਾਰਿਬਗਲਿਤੇਚੰ
 ਥੇਲੀਦੁਖਿਵਿਚਿਮਿਲਾਈ। ਜਿਉਸਾਗਰਿਵਿਚਿਗੰਗਸਮਾ
 ਈ॥੪੪॥ ਜਗਤਿਕਾਰਿਮੁਲਤਾਨਦੀਫਿਰਿਕਰਤਾਰਿਪੁਰੋਨੋਮ॥
 ਇਆਚੜ੍ਹੇਸਵਾਈਦਿਹਿਦਿਹੀਕਲਿਜੁਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਧਿਆਇਆਵਿਣੁਨਾਵੈਪੋਰੁਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖਾਦੇਦੁਖ
 ਸਥਾਇਆਮਾਰਿਆਸਿਕਾਜਗਤਿਵਿਚਿਨਾਨਕਨਿਰ

ਮਲਪੰਥੁਚਲਾਇਆਥਾਪਿਆਲਹਣਾਜੀਵਦੇਗੁਰਿ ੨੦
 ਆਈਸਿਰਿਛੁਤੁਫਿਗਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕੈਸ
 ਤਿਭੁਰਨਾਨਕਿਰੂਪੁਵਟਾਇਆਲਖਿਨਕੋਈਸਕਈਅਚ
 ਰਜੇਅਚਰਜੁਦਿਖਾਇਆਕਾਇਆਪਲਟਿਸਰੂਪੁਬਣਾ
 ਏਆ॥੪੫॥ਸੋਟਿਕਾਸੋਛੁਤੁਸਿਰਿਸੋਈਸਚਾਤਖਤੁਟਿ
 ਕਾਈਗੁਰਨਾਨਕਹੰਦੀਮੁਹਰਿਹਬਿਗੁਰਿਅੰਗਾਦਿਦੋਹੀਫਿ
 ਗਈ॥ਦਿਤਾਛੋੜਿਕਰਤਾਪੁਰਖੈਠਿਖਰੂਰੇਜੋਤਿਜਗਾਈ
 ॥ਜੀਮੇਪੁਰਬਿਬੀਜੀਆਵਿਚਿਵਿਚਿਹੋਰਕੁੜੀਚਤੁਗਈ॥
 ਲਹਣਪਾਈਨਾਨਕਦੇਈਅਮਰਦਾਸਿਪਰਿਆਈਗੁਰ

ਥੈਠਾਮਮਰੁਸਰੁਪਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਦਾਦਇਲਾਹੀਫੇਰਿ
 ਵਸਾਇਆਗੋਇਦਵਾਲੁਅਚਰਜੁਖੇਲੁਨਲਖਿਆਜਾਈ
 ਾਦਾਤਿਜੋਤਿਖਸਮੇਵਰਿਆਈ॥੪੬॥ਦਿਚੇਪੁਗਥਿਦੇਵਣ॥
 ਜਿਸਦੀਵਸਤੁਤਿਸੇਪਰਿਆਵੈ॥ਥੈਠਾਸੋਫੀਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ਰਾਮਦਾਸੁਸਾਤਿਗੁਰੁਕਹਾਵੈ॥ਪੁਰਨੁਤਾ ਲੁਖਣਾਇਆਮੀਸੁ
 ਤਸਰਿਵਿਚਿਜੋਤਿਜਗਾਵੈ॥ਉਲਟਾਖੇਲੁਖਸਮਦਾਉਲ
 ਟੀਗੀਗਸਮੁੰਦ੍ਰਿਸਮਾਵੈ॥ਦਿਤਾਲ ਈਯੋਆਪਣਾਮ
 ਟਿਦਿਤਾਕਛੁਗਥਿਨਾਮਾਵੈ॥ਫਿਰਿਆਈਪਰਿਆਰਜਣੇ
 ਪਤੁਸੀਸਾਰੀਗੁਰੁਕਹਾਵੈ॥ਜਾਣਿਨਦੇਸਾਸੋਫਿਓਹੋਗਸਿਅਜ

ਰਨਜਗਿਆਜਾਵੈ॥ ਪਰਹੀਕੀਵਭੁਪਰੇਗਾਵੈ॥ ੪੭॥ ਪੰਜਿ ੨੧
 ਪਿਆਲੇਪੰਜਿਪੀਰਿਛੁਠਮੁਪੀਰੁਬੈਠਾਗੁਰੁਭਾਰੀ॥ ਅਰਜ
 ਭੁਕਾਇਆਪਲਾਟਿਕੈਮੁਗਤਿਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਵਾਰੀ॥ ਚ
 ਲੀਪੀਵੀਸੋਢਿਆਰੁਪਾਦਿਖਾਵਨਿਵਾਰੇਵਾਰੀ॥ ਦਲਿਭੰ
 ਜਨਗੁਰੁਸੁਰਮਾਵਰਿਜੋਧਾਬਹੁਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਪੁਛਨਿ
 ਸਿਖਅਰਦਾਸਿਕਰਿਛਿਆਮਹਲਾਤਕਿਦਰਸੁਨਿਹਾਰੀ॥
 ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲੇਮੁਖਿਤੇਸੁਣੁਸੰਸਾਰੀ॥
 ਕਲਿਜੁਗਿਪੀਵੀਸੋਢਿਆਨਿਹਚਲਨੀਵਉਸਾਰਿ
 ਖਲਾਰੀ॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਰੇਅਵਤਾਰੀ॥ ੪੮॥ ਸ

ਤਿਜੁਗਿਸਤਿਗੁਰਵਾਸਦੇਵਵਵਵਵਵਵਿਸਨਾਨਾਮੁਜਪਾ
 ਵੈਦੁਆਪੁਰਿਸਤਿਗੁਰੁਗੀਸਿਸਨਾਹਾਰਹਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਜਪਾਵੈ॥੩੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਗਮਜੀਗਗਗਮੁਜਪੇਸੁਖ
 ਪਾਵੈ॥ਕਾਇਜੁਗਿਨਾਨਕਗੁਰਗੋਵਿੰਦਗੀਗਾਗੋਵਿੰਦਗੀ
 ਗੋਗੋਵਿੰਦਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਚਾਰੇਜਾਗੋਚਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇ
 ਏਵਿਚਿਜਾਇਸਮਾਵੈ॥ਚਾਰੇਅਛਗਈਕੁਕਰਿਵਾਹ
 ਗੁਰੁਜਪੁਮੰਤੁਜਪਾਵੈ॥ਜਹਾਤੇਉਪਜਿਆਫਿਰਿਤਹ
 ਸਮਾਵੈ॥੪੮॥੧॥ਇਕ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਅਪਨ ਤੇ ਹਥਿ ਮਾਰਸੀਆਪੇ ਹੀ ਦੇਖੇ ॥ ਅਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾ ੨੨
 ਏਦਾ ਛਿਅਦਰਸਾਨਿ ਭੇਖੇ ॥ ਜੇਹਾ ਮੁਹੁ ਕਰਿ ਭਾਲਿ ਦਾਤੇ ਵੇ ਹੋਲੇ
 ਖੇ ॥ ਹਸ ਦੇ ਹਸ ਦਾ ਦੇਖੀ ॥ ਮੇਸੇ ਰੂਪੁ ਸਰੋਖੇ ॥ ਰੋਦੈ ਦਿਸੈ ਰੋਵਦੁ ॥
 ਹੋਇ ਨਿਅਖ ਨਿਮੇਖੇ ॥ ਅਪੇ ਅਪਿ ਵਰਤ ਦਾਸਤਿ ਸੰਗਿ
 ਵਿਸੇਖੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇਉ ਜੀਤੀ ਹਥਿ ਜੰਤ੍ਰ ਲੈ ਸਭਿ ਰਾਗ ਵਜਾਏ ॥
 ਅਪੇ ਸੁਟਿ ਸੁਟਿ ਮਗਨੁ ਹੋਇ ॥ ਅਪੇ ਕੁਟੁ ਗਾਏ ॥ ਸਬਦ ਸੁ
 ਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹੋਇ ਅਪਿ ਪਰਿ ਸ੍ਰਿਰੀ ਝਾਏ ॥ ਕਥਤਾ ਬਕ
 ਤਾ ਅਪਿ ਪੈ ਸੁਰਤਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਅਪੇ ਹੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਹੋ
 ਏ ਸਰਬੀਰਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਪੇ ਅਪਿ ਵਰਤ ਦਯੁ ਰਮੁਖਿ

ਪਤੀਆਏ॥੧॥ਆਪੇਭੁਖਾਏਇਕੈਆਪਿਜਾਇਰਸੇਈ
 ॥ਭਿਜਨੁਆਪਿਥਣਾਇਦਾਰਸਾਵਿਚਿਰਸਗੋਈ॥ਆਪੇ
 ਖਾਇਸਲਹਿਕੈਏਇਤਿਪਤਿਸਮੇਈ॥ਆਪੇਰਸੀਆਮ
 ਪਿਰਸੁਰਸੁਰਸਨੋਭੋਈ॥ਦਾਤਾਭੁਗਤਾਆਪਿਹੈਸਰਬੰਗਸ
 ਮੇਈ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਏਈ॥੩॥ਆ
 ਪੇਪਲੀਪੁਵਿਛਾਇਕੈਆਪਿਅੰਦਰਿਸਉਦਾ॥ਸੁਹਣੇ
 ਅੰਦਰਿਜਾਇਕੈਦਿਸੰਤਰਭਉਦਾ॥ਚੰਕ੍ਰਾਉਗਉਰੰਕ੍ਰੁ
 ਇਦੁਖਸੁਖਵਿਚਿਪਉਦਾ॥ਤਤਾਸੀਅਗਹਾਇਜਲੁਮ
 ਵਟਦੁਖਉਦਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਰਉ
 ॥ਹਰਖਸੋਗਾਇਚਿਧਾਵਦਾਚਵਟੇਚੀ॥

ਦਾ॥੪॥ਸਮਸਰਿਵਰਸੈਸ੍ਵਤ੍ਰੁਬੰਦਜਿਉਸਭਨੀਸਾਈ॥ਜੜ
 ਲਅੰਦਰਿਜਲੁਹੋਇਮਿਲੈਪਰਤੀਬਹੁਭਾਈ॥ਕਿਰਖਾਥਿਰ
 ਖਰਸਕਸਘਟੇਫਲੁਫੁਲੁਸੁਹਾਈ॥ਕੇਲੇਵੀਚਿਕਪੁਰੁਹੋ
 ਏਸੀਤਲੁਸੁਖੁਦਾਈ॥ਮੋਤੀਹੋਵੈਸੇਪਮੁਹਿਬਹੁਮੇਲੁਮੁਲੁ
 ਏਈ॥ਬਿਸੀਅਰਦੇਮੁਹਿਕਾਲੁਕੁਟਾਚਿਤ੍ਰਿਵੈਬੁਰਿਅਈ॥
 ਅਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾਸਤਸਿਰਿਸੁਭਾਈ॥੫॥ਸੋਈਤਾਬਾ
 ਰੰਗਸੀਗਿਜਿਉਕੈਹੋਈ॥ਸੋਈਤਾਬਾਜਸਤਮਿਲਿਪਿਤ
 ਲਅਵਲੇਈ॥ਸੋਈਸੀਸੇਸੰਗਤੀਭੰਗਾਰਭੁਲੇਈ॥ਤਾਬਾ
 ਪਾਰਸਿਪਗਸਿਅਹੋਇਕੰਚਨੁਸੋਈ॥ਸੋਈਤਾਬਾਭਸਮ

ਗਇਅਉਖਦਕਰਿਭੋਈਆਪੋਆਪਿਵਰਤਦਾਸੀਗਤਿਗੁ
 ਟੁਗੋਈ॥੬॥ਪਾਣੀਕਾਲੇਰੀਗੀਵਿਚਿਜਿਉਕਾਲਾਦਿਸੈ॥ਸ
 ਰਾ ਰਤੇਰੀਗੀਵਿਚਿਮਿਲਿਮੇਲਿਸਾਲਿਸੈ॥ਪੀਲੈਪੀਲਾਹੇ
 ਇਮਿਲੈਹਿਤੁਜੇਹੀਵਿਸੈ॥ਸਾਵਾਸਾਵੇਰੀਗੀਮਿਲਿਸਭਿ
 ਰੰਗਸਰਿਸੈ॥ਤਤਾਠੰਢਾਹੋਇਕੈਹਿਤਜਿਸੈਤਿਸੈ॥ਆਪੋਆ
 ਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਜਿਸੈ॥੧॥ਦੀਵਾਬਲੈਥੈਸੀਤ
 ਰਹੁਚਾਨਣਾਨੇਰੇ॥ਦੀਪਕਾਵਿਚਹੁਮਸੁਹੋਇਕਾਮਾ
 ਇਲੇਖੇਗੇ॥ਕਜਲੁਹੋਵੈਕਾਮਈਸੀਗਭਲੇਭਲੇਰੇ॥ਮਸ
 ਵਈਹਰਿਜਸੁਲਿਖੇਦਫਤਰਾਮਗਲੇਰੇ॥ਆਪੋਆ

ਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਚਉਫੇਰੇ॥੮॥ਥਿਰਖੁਹੋਵੈਬੀਉਬੀ ੨੪
 ਜੀਅੇਕਰਦਾਪਾਸਾਰਾ॥ਜੜ੍ਹਅੰਦਰਿਪੇਡਥਾਹਰਾਬਹੁਟਾ
 ਲਾਥਿਸਥਾਰਾ॥ਪਤਫੁਲਫੁਲੁਫਲੀਦਾਗਸਰੰਗਸਵਾਰਾ
 ॥ਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਉਲਾਸੁਕਰਿਹੋਇਵਰਪਰਵਾਰਾ॥ਫਲ
 ਵਿਚਿਬੀਉਸੰਜੀਓਹੋਇਫਲਫਲਹਜਾਰਾ॥ਮਾਪੇਆ
 ਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੯॥ਹੋਵੈਸੁਤੁਕਪਾਹਦਾ
 ਕਰਿਤਾਣਾਵਾਣਾ॥ਸੁਤੁਕਪਕੁਜਾਣੀਅੇਆਖਾਣਵਖਾ
 ਣਾ॥ਚਉਸੀਤੈਚਉਤਾਹੋਇਗੰਗਾਜਲੁਜਾਣਾ॥ਖਾਸਾ
 ਮਲਮਲਸਿਰੀਸਾਫੁਤਨਸੁਖਮਨਿਭਾਣਾ॥ਪਗਦੁਪਟ॥

ਚੋਲੁ ਟਾਪਟੁਕਾਪਰਵਾਣਾ॥ ਅਪੋਅਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁ
 ਖਿਰੰਗੁਮਾਣਾ॥ ੧੦॥ ਸੁਨਿਮਾਰਾਸੁਇਨਾਪਫੈਗਹਣੇਸਾਵਾ
 ਗੇ॥ ਪਿਪਲਵਤਰੇਵਾਲੀ॥ ਅਤਨਉਤ੍ਰੇਤਾਰੇ॥ ਵੇਸਾਰਿਨਾਬਿਵ
 ਖਾਣੀ॥ ਮੇਕੰਠਮਾਲਾਪਾਰੇ॥ ਟੀਕਤਿਮਣੀ॥ ਅਮੋਤਸਰਗ
 ਜਰੇਪਾਸਾਰੇ॥ ਦੁਰਥਹਵਟਾਗੋਲਛਾਪਕਰਿਥਹੁਪਰਕਾਰੇ॥ ਅ
 ਪੋਅਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਗੀਨਕੋਲੁਪੀੜੀ
 ਮੇਰਸੁਦੇਹਗਾਲਾ॥ ਕੋਈਕਰੇਗੁਤੁਭੇਲੀ॥ ਮੋਕੋਸਕਰਵਾਲ
 ॥ ਕੋਈਖੰਡੁਸਵਾਰਦਾਮਖਣਮਸਾਲਾ॥ ਹੋਵੈਮਿਸਰੀਕਲੀ
 ਕੀਦਮਿਠੀ॥ ਅਟੀਛਾਲਾ॥ ਖਾਵੈਗਜਾਰੀਕਕਰਿਸਭੇਗਸੁ

ਖਾਲਾ ਅਪੋਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਾਲੁ ਨਾ ਈਰਿ ੧੨ ੨੫
 ਗਬਿਰਿ ਗਬਹੁ ਦੁਪੁਤਿ ਜਲੁ ਵਰਣਾ ਦੁਪੁਤਿ ਜਮਾਈ ਅੰ
 ਕਰਿ ਨਿਧੂਲੁ ਪਰਣਾ ਦਹੀ ਵਿਲੋਇ ਅਲੋਈ ਅੰਛਾ ਹਿਮਖਣੁ
 ਤਰਣਾ ਮਖਣੁ ਤਾਇ ਅਉਣਾ ਇਕੈ ਪਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਣਾ
 ਹੋਮ ਜਗਨੁ ਈਵੇਦ ਕਰਿ ਸਤ ਕਾਰਜ ਸਰਣਾ ਅਪੋਆਪਿ
 ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਜਰਣਾ ੧੩ ਪਲਪਟੀ ਮਾਮੁਰਤਿ
 ਪਹਗ ਬਿਤਵਾਰਗਣਾਏ ਦਾਇ ਪਖ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗ
 ਬਣਾਏ ਛਿਅਰੁਤੀ ਵਰਤਾਈ ਮਾਬਹੁ ਚਲਿਤ ਬਣਾਏ ਸੁ
 ਰਜੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਲੋਕੁ ਵੇਦ ਮਲਾਏ ਚਾਰਿ ਵਰਨੁ ਛਿਅ

ਦਰਸਨਾ ਬਹੁ ਪੀ ਬਿਚਲਾ ਏ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਸਮਝਾਏ॥ ੧੪॥ ਇਕ ਪਾਣੀ ਇਕ ਪਰਤਿ ਹੋ ਬਹੁ ਬਿਰਖ ਉ
 ਪਾਏ॥ ਅਫਲ ਸਫਲ ਪਰਕਾਰ ਬਹੁ ਫਲ ਫੁਲ ਸੁਪਾਏ॥
 ਬਹੁ ਰਸ ਰੰਗ ਸੁਵਾਸਨਾ ਪਰਕਿਰਤਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਬੈਸਿਤਰੁ ਇਕ
 ਵਰਨ ਹੋਇ ਸਭ ਤਰ ਵਰ ਛਾਏ॥ ਗੁਪਤ ਪੁਪਰਗਾਟਿ ਹੋਇ ਕੈਭ
 ਸਮੰਤ ਕਰਾਏ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਏ
 ॥ ੧੫॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸਵਣਾ ਸਪਤਿ ਸਭ ਚੰਦਨ ਹੋਵੈ॥ ਅਸਟ
 ਪਾਤੁ ਇਕ ਪਾਤੁ ਹੋਇ ਸੰਗ ਪਾਗਿ ਛੋਵੈ॥ ਨਦੀ ਆਨਾ ਲੇਵਾ
 ਹਵੇ॥ ਮਿਲਿ ਗੰਗਾ ਗੋਵੇ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਣੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਪਾ

ਮਲੁਧੋਵੈ॥ ਨਰਕਨਿਵਾਰਾਮਸੰਖੋਏਲਿਖਪਤਿਤਸੰਗੋਵੈ॥ ੧੬
 ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਅਲੋਵੈ॥ ੧੭॥ ਦੀਪਕਹੋਤੁਪ
 ਤੰਗਦਾਜਲਮੀਨਤਰੰਦਾ॥ ਮਿਰਗੁਨਾਦਿਵਿਸਮਾਦੁਹੋਭਵ
 ਰਕਵਾਲਿਵਸੀਦਾ॥ ਚੰਦਚਕੋਰਪਗੀਤਿਹੋਦੇਖਿਧਿਆਨੁਪਰੰ
 ਦਾ॥ ਚਕਵੀਸੂਰਜਹੋਤੁਹੋਸੰਜੋਗੁਬਣਦਾ॥ ਨਾਰਿਭਤਾਰੀਪਅ
 ਭੋਮਾਪੁਤ੍ਰਮਿਲੰਦਾ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੰ
 ਦਾ॥ ੧੮॥ ਅਖੀਅੰਦਰਿਦੇਖਦਾਸਭਚੋਜਵਿਗੁਣਾ॥ ਕੰਨ
 ਸੁਣਦਾਸੁਰਤਿਕਰਿਅਖਾਣਿਵਖਾਣਾ॥ ਜਭਿਐਅੰਦਰਿਬੋ
 ਲਦਾਬਹੁਸਾਦਲੁਭੁਣਾ॥ ਹਥੀਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦਾਪਗਿਚ

੧੬

ਲੈ ਸੁ ਜਾਣਾ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਕੁ ਮਨੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਅਪੇ
 ਅਸੀ ਪਵਰਤ ਦਾਗੁ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਮਾਣਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੁ
 ਰਸ ਬਦ੍ਰਿਸੈ ਗਾਨਾ ਦਵੀਚਾਰਾ ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਜਲੁ ਪਰਤਿ ਪੈ
 ਉਤਪਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਗਤਿ ਦਿਹੁ ਵਰਤੇ ਵਰਤਾਰ ॥
 ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦਾ ਖੇਲੁ ਮੇਲੁ ਪਰਕਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਪਾਰਥ
 ਹਮ ਪੂਰਨ ਬਹੁ ਪਾਟਿ ਰੰਦੁ ਮਕਾਰਾ ॥ ਅਪੇ ਅਸੀ ਪਵਰ
 ਤ ਦਾਗੁ ਮੁਖਿ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਫੁਲਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਹੋਇ
 ਭਵਰੁ ਲੁਕਾਣਾ ॥ ਅੰਬਾ ਅੰਦਰਿ ਰ ਸੁਧ ਰਿਕੋਇ ਲਰਸੁ
 ਮਾਣਾ ॥ ਮੋਰ ਬਥੀ ਹੋਇ ਕੋਘ ਟਵਰ ਸਸਿਵਾਣਾ ॥ ਖੀ

ਰਜੀਰਸੀਜੋਗੋਇਕਲੀਕੰਦੁਵਖਾਣਾ॥ਓਅੰਕਾਰੁਅਕਾਰੁਕ ੨੭॥
ਰਿਹੋਇਪਿੰਡਪਰਾਣਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਵਾਣਾ॥੨੦॥੨॥ਦੁਇ॥

॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਆਦਿਵਖਾਣਿ॥ਆਸਤਿਗੁਰੁਸ
ਚਾਵੇਸੁਸਬਾਦਿਸਿਵਾਣਿ॥ਆਸਬਾਦਿਸੁਗਤਿਉਪਦੇਸੁਸ
ਚਿਸਮਾਣਿ॥ਆਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚੁਦੇਸੁਪਰਵਾਣਿ॥ਆ
ਪੇਮਭਗਤਿਆਵੇਸੁਸਹਜਿਸੁਖਾਣਿ॥ਆਭਗਤਿਵਛੁਲ੍ਹ
ਪਰਵੇਸੁਮਾਣੁਨਿਮਾਣਿ॥ਆਥਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੈਂਮੰਤੁਨ

ਜਾਣਿਆ ਸਿਮਰਿ ਸਹਸਿ ਫਟ ਸੇ ਸੁਤਿ ਲੁਨ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਦਰਦਰ ਵੇਸੁ ਸਚੁ ਸੁਭਾਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਰਹਗਾ ਸਿ
 ਅਲਖਾ ਅਭੇਉ ਹੈ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਸਾਥਾ ਸਿਨਾ ਨ ਕਦੇਉ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
 ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਿਫਤਿ ਸਮੇਉ ਹੈ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਰਗਾਸ
 ਅਛਲ ਅਛੇਉ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਾਨਿ ਗਾਸਮਤਿ ਅਰਖੇਉ
 ਹੈ ॥ ਕਾਮਭੋਧਵਿਣਾਸ ਸਿਫਤਿ ਸਮੇਉ ਹੈ ॥ ਸਤਸੰਤੋਖਉ ਲਾ
 ਸਸਕਾਤਿ ਨ ਸੇਉ ਹੈ ॥ ਪਰਹੀ ਵਿਚਿਉ ਦਾਸੁ ਸਚਿ ਸੁਚੇਉ ਹੈ ॥
 ਵੀਹਣਿ ਕੀਹਾ ਅਭਿਆਸ ਗੁਰਸਿਖ ਦੇਉ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਚੇਲਾ ਪ
 ਰਵਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਜਾ ਵਿਡਾਣੁ ਅਕਥ

ਕਹਾਣੀਐ॥ ਕੁਦਰਤੋਨਕਰਥਾਣਕਾਦਰਜਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ੨੮
 ਜਗਿਮਿਧਮਾਣੁ ਜਗੁਮਿਧਮਾਣੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸੁਹਾਣੁ
 ਅਖਿਵਖਾਣੀਐ॥ ਦਰਿਛਾਛੀਦਰਵਾਣੁ ਚਵੇਗੁਰਥਾਣੀਐ॥
 ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਣੁ ਹੇਤੁਪਛਾਣੀਐ॥ ਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ
 ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀਐ॥ ਏਕੋਦਰਦੀਥਾਣੁ ਸਬਦਿਸਿ
 ਵਾਣੀਐ॥ ੩॥ ਸਬਦੁਗੁਰੁਗੁਰਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਚੇ
 ਲਾਸੁਰਤਿਸਮਾਹੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਵੀਵਾਹੁ
 ਤੁਰੀਚਕਾਇਆ॥ ਸਾਹਗੀਬੀਰੁਅਥਾਹੁਅਜਰੁਜਗਾਇਆ॥
 ਸਚਾਬੇਪਰਵਾਹੁਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਾਪਤਿਸਾ

ਹੁਹੁਮੁਚਲਾਇਆਲਉਥਾਲੀਦਗਾਹੁਤਾਣਾਭਾਇਆ॥
 ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਾਪਿਉਪੀਆਇਆਸਥਦਸੁਗਤਿ
 ਅਸਗਾਹਾਅਪਕੂਘਕੂਘਾਇਆ॥ ੪॥ ਮੁਲਿਨਮਿਲੈਅਮੋ
 ਲੁਨਕੀਮਤਿਪਾਈਐ॥ ਪਾਇਤਰਾਜੁਤੋਲੁਨਅਤੁਲੁਤੁਲਾ
 ਈਐ॥ ਨਿਜਘਰਿਤਖਤੁਅਰੋਲੁਨਰੋਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪੰਥਾਨਿਰੋਲੁਨਰਲੇਰਲਾਈਐ॥ ਕਥਾਅਕਥਾਅਬੋਲ
 ਨਬੋਲੁਲਾਈਐ॥ ਸਦਾਅਭੁਲੁਅਰੋਲਿਨੁਬੋਲਿਤੁਲਾਈ
 ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਾਅਲੋਲੁਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥ ਅਮਿਥਸ
 ਰੋਵਰੋਲੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ ਲਖਟੋਲੀਇਕੁਟੋਲੁਨਾ॥

ਪੁਗਣਾਈਐ॥੫॥ਸਉਦਾਇਕੁਤੁਹਟਿਸਬਾਦਿਵਿਸਾਹੀਐ॥੧੯
 ਪੁਕਾਪੁਰੇਵਟਿਕਿਆਖਿਸਲਾਹੀਐ॥ਕਦੇਨਹੋਵੈਪਟਿਸਚੀ
 ਪਤਿਸਾਹੀਐ॥ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਖਟਿਅਖੁਟੁਸਮਾਹੀਐ॥ਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿਪਰਗਟਿਸਦਾਨਿਬਾਹੀਐ॥ਚਾਵਾਲਿਏਕਤੇਸਟਿ
 ਨਦੂਜੀਵਾਹੀਐ॥ਜਮਦੀਫਾਹੀਕਟਿਦਾਦਿਏਲਾਹੀਐ॥ਪੰਜੇ
 ਦੂਤਸੰਘਟਿਦੇਗੀਫਾਹੀਐ॥ਪਾਣੀਜਿਉਹਰਿਹਟਿਸੁਖੇਤਉ
 ਮਾਹੀਐ॥੬॥ਪੁਕਾਸਤਿਗੁਰਮਾਪਿਨਾਮਲਖੁਲਖਾਵਈ
 ਾਦੇਖੇਬਾਪਿਉਬਾਪਿਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵਈ॥ਲੇਪੁਠਪੁਨਿਨ
 ਪਾਪਿਉਪਾਇਸਮਾਵਈ॥ਲਾਗੁਵਹਨਸਰਪੁਨਆਪੁਜਣ॥

ਵਈ॥ ਗਵੈਸਬਦੁ ਅਲਪਿਅਕ ਬੁਝੁਣੁਈ॥ ਅਕਬਕ
 ਬਾਜਪੁਜਾਪਿਨਜਗਤੁਕਮਾਵਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਪਰਤਾਪਿਆ
 ਪਗਵਾਵਈ॥ ਲਾਹੇਤਿਨੇਤਾਪਿਸੰਤਾਪਿਘਟਵਈ॥ ਗੁਰਬਾ
 ਟੀਮਨਧਾਪਿਨਿਜਘਰਿਆਵਈ॥ ੧॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਸ
 ਤਿਗੁਰਮੁਖਿਭਾਲੀਐ॥ ਪੁਰੀਸਤਿਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਸਮਾਲੀ
 ਐ॥ ਦਰਗਹਧਈਐ॥ ਪਤਿਹਉਮੇਜਾਲੀਐ॥ ਘਰਹੀਜੋਗ
 ਜੁਗਤਿਥੈਸਟੁਧਰਮਸਾਲੀਐ॥ ਪਾਵਣਐਖਮੁਕਤਿਗੁ
 ਰਸਿਪਾਲੀਐ॥ ਅੰਤਰਿਪੇਮਭਗਤਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥
 ਪਤਿਸਾਹੀਏਕਛਤਿਖਰੀਸੁਖਾਲੀਐ॥ ਪਾਣੀਪੀਹਣੁਘ

ਤਿਸੇਵਾਪਾਲੀਐਮਪਸਕੀਨੀਵਿਚਿਵਤਿਚਲੇਚਾਲੀਐਮ ੩੦
 ੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਖੇਲੁਗੁਰਉਪਦੇਅਸਾਧਸੰਗਤਿਦਾਐ
 ਲੁਸਬਦਾਮਵੇਸਿਆਯਾਫੁਲੀਤਿਲੀਫੁਲੇਲੁਸੰਗਸਲੇਸਿ
 ਅਗਾਗੁਰਸਿਖਨਕਨਕੇਲਮਿਟੇਅੰਦੇਸਿਆਨਾਵਣੁਅੰ
 ਮਿਤਵੇਲਵਸਣੁਸੁਦੇਸਿਆਗੁਰਜਪੁਰਿਦੈਸੁਹੇਲੁਗੁਰਪ
 ਰਵੇਸਿਆਭਾਉਭਗਤਿਭੁਭੇਲੁਸਾਧਸਰੇਸਿਆਨਿਤ
 ਨਿਤਨਵਲਨਵੇਲਗੁਰਮੁਖਿਭੋਸਿਆਖੇਰਦਲਾਲਦ
 ਲੇਲਸੇਵਸਹੇਸਿਆ॥੯॥ਗੁਰਮੂਰਤਿਕਰਿਧਿਆਨਸਦਾ
 ਹਜੂਰਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਗਿਆਨੁਨੇੜਿਨਦੂਰਹੈ॥ਪੁਰਬ

॥ ਲਖ ਲਖ ਜੀਅ ਰਚਾਨਾ ਕਿ ਟਿਠ ਰੂਪ ਹੈ ॥

ਲਿਖਤੁ ਨੀਸਾ ਟੁਕਰ ਮਾਝੁ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਰ ਪਾਠੁ ਸੇਵਕ
ਸੁਰਹੈ ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਸਦਾ ਭਰ ਪੂਰਹੈ ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗ
ਤਿਅਸ ਥਾਨੁ ਜਗ ਮਗ ਰਹੈ ॥ ਲਖ ਲਖ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਿ ਕੀਰ
ਤਨੁ ਚੁਰਹੈ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛ ਲਪਰਵਾਣੁ ਚਰਣੁ ਧੁਰਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁ
ਰ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਸੋਇ ॥ ਲਖ ਲਖ ਆਇ ॥ ਆਗੁਰ ਦੀਖਿ ॥ ਆਲੋਸਿ
ਖਿ ॥ ਸਿਖੁ ਸਦਾਇ ॥ ਆਗੁਰ ਸਿਖਾਇ ਕੋਹੈ ॥ ਇਜੇ ਗੁਰ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਹੀਰਾ ਕਟੀ ਪਰੇਇ ਹੀਰਾ ਬਿਧਾਇ ॥ ਆਜ ਲਤਰੰਗੁ ਅ
ਵਲੋਇ ਸਲਿਲ ਸਮਾਇ ॥ ਆਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮੋਇ ਦੀਪੁ
ਦੀਪਾਇ ॥ ਆਮ ਚਰਜਾ ॥ ਅਚਰ ਜੁਛੈ ॥ ਚਲਤੁ ਬਣਾਇ

ਮਾਧਵਪੁਦਗੀਵਿਲੋਇਪਉਕਛਾਇਮਾਧਵਿਚਾਨਦੁ ੩੧
 ਤਿਉਲੋਇਪਰਗਟੀਮਾਧਿਮਾ ੧੧੧ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਉਗੁ
 ਗੁਰੁਹੋਇਮਾਧਾਮੰਗਦੁਅਲਖਅਭੇਉਸਹਜਿਸਮੇਇਆ
 ਮਾਮਰਹੁਮਾਮਰਸੁਮੇਉਅਲਖਮਲੋਇਮਾਧਾਮਨਾਮਾਮ
 ਰਖੇਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੋਇਮਾਧਾਗੁਰਮਰਜਨਕਰਿਸੇਉਛੋਮੇਛੋ
 ਈਆਗੁਰੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਅਮੇਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਿਲੋਇਮਾਧਾਸ
 ਚਾਸਚਿਸੁਚੇਉਸਚਿਖਲੋਇਮਾਧਾਮਾਤਮਾਮਗਹਮਗਹੇ
 ਉਸਥਦਪਰੇਇਮਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਅਭਰਭਰੇਉਭਰਮੁਭਉਖੇਇ
 ਮਾਧਾ ੧੨੧ ਸਾਧਸੰਗਤਿਭਉਭਉਸਹਜੁਫੈਰਾਗੁਹੈਗੁਰ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਇ ਨਿਹਾਲੀਐ॥
 ਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਉ ਸੁਰਤਿ ਸੁਜਾਗੁ ਹੈ॥ ਅਸਰ ਬਚਨ ਅਲਾ
 ਉਹਿ ਉਮੈ ਤਿਆਗੁ ਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਪਰਥਾਉ ਸਦਾ ਅਨਗ
 ਰੁ ਹੈ॥ ਪਿਰਮਾਪਿਆਲੇ ਸਾਉ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੈ॥ ਬਹਮ ਜੋਤਿ
 ਬਹਮਾਉ ਗਿਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ਹੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਉ ਅਲਿ
 ਪਤੁ ਅਦਾਗੁ ਹੈ॥ ਵੀਹ ਏਕੀ ਹਰ ਭਾਉ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ॥ ੧੩
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸਮਾਲ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸੇਵਾ ਪਾਲਿ ਵਿਰਲੇ ਪਾਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਨ ਦ
 ਏਆਲ ਹੇਤੁ ਹਿਆਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ
 ਗੁਰਸਿਖ ਪਾਲੀਐ॥ ਸਤਨਾਮ ਦਰਬਲਾ ਲਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ

ਲੀਐਗੁਰਮੁਖਿਅਕਲੁਅਕਾਲੁਗਤਿਸੁਖਲੀਐਗੁ ੩੨
 ਰਮੁਖਿਹੀਸਾਢਾਲਿਰਸਕਰਸਾਲੀਐ॥੧੪॥ਏਕਾਏਕੰ
 ਕਾਰੁਲਿਖਿਦਿਖਾਲਿਅਥਾਉਤ੍ਰਾਓਅੰਕਾਰੁਪਾਸਿਬਣਲਿ
 ਅਥਾਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਨਿਰਭਉਤਾਲਿਅਥਾਨਿਰਵੈਰਹੁ
 ਜੈਕਾਰੁਅਜੂਨਿਅਕਾਲਿਅਥਾਸਚੁਨੀਸਾਧੁਅਪਾਰੁਜੋਤਿ
 ਉਜਾਲਿਅਥਾਪੰਜਾਮਖਰਉਪਕਾਰਨਾਮੁਸਮਾਲਿਅਥਾ
 ਪਰਮੇਸੁਰਸੁਖਸਾਰੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਅਥਾਨਉਅੰਗਿ
 ਉੰਨਸੁਮਾਰੁਸੰਗਿਨਿਰਾਲਿਅਥਾਨੀਲਅਨੀਲਵੀਚ ०
 ਰਪਿਰਮਪਿਅਲਿਅਥਾ॥੧੫॥ਚਾਰਵਰਨਸਤਸੰਗੁਗੁਰ

ਭੁਖਿ ਮੇਲਿਆ ॥ ਜਾਣੁ ਤੈ ਬੋਲੁ ਹੁਗੁਰੁ ਭੁਖਿ ਚੇਲਿਆ ॥
 ਪੰਜੇ ਸਬਾਇ ਅਭਿਗਮਨ ਹੋ ਕੇਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ
 ਤਰਿਗਮ ਦਾ ਸੁਹੇਲਿਆ ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਪਰਸੰਗ ਗਿਆ
 ਨਸੰਗ ਮੇਲਿਆ ॥ ਗਗਨਾਦ ਸਰਬੰਗ ਮਹਿ ਨਿਸਿਭੇਲਿਆ
 ॥ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਰੰਗ ਸੁਧਾਇ ਕੇਲਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪੰਥੁ ਨਿਪੰਗੁ ਬਾਰਹ ਕੇਲਿਆ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਈ ਆਗਿਆ ਆ
 ਦਿਆ ਦਿਨਿ ਭੰਜਨਾ ॥ ਨਾਦੈ ਮਿਲਿਆ ਨਾਦੁ ਹਉ ਮੇਭੰਜਨਾ ॥
 ਬਿਸਮਾਦੋ ਬਿਸਮਾਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਪਸਾ
 ਦਿਭਗਮੁ ਨਿਖੰਜਨਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਪਰਮਾਦਿ ਅਕਾਲ ਮਰੀ

ਜੋਨੇ ਸੇਵਕ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਸਿਪਾਕ ਰੰਜੋਨੇ ਜਪੀ ਮੇਜੁਗ
 ਹਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੰਜੋਨੇ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲੇ ਸਾਦੁ ਪਰਮਪੁ
 ਰੰਜੋਨੇ ॥ ਮਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਮਨਾਦਿ ਸਰਬ ਸੁਰੰਜੋਨੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਮੁਰਦਾਹੋਇ ਮੁਰੀਦੁ ਨਗਲੀ ਹੋਵਣਾ ਸਾਮੁਲ ਖਰੀਦੁ ਕਾ
 ਰੋਜੇਵਣਾ ਨਾਤਿ ਸੁਭੁਖ ਨਨੀਦ ਨਖਾਣਾ ਸੇਵਣਾ ਪੀਹ
 ਏਹੋਇ ਜਦੀਦੁ ਪਾਣੀ ਫੋਵਣਾ ਪਖੇਦੀ ਤਾਗੀਦ ਪਗ
 ਮਲਧੋਵਣਾ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ਸੀਜੀਦ ਨਹਾਸ ਟੁਰੇਵਣਾ
 ਦਰਦ ਕਵੇ ਸਗਸੀਦੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਭੋਵਣਾ ਚੰਦੁ ਮੁਮਾਰਖਿ
 ਈਦ ਪੁੰਗਿ ਖਲੋਵਣਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖਾ ਕੁਮੁਰੀਦੋ ਬੀ

ਤੇ
 ਗਲਪ
 ਭਉਖੇਵਦਾ
 ਦੁਭੁਤੁ
 ਕੇਸਰੀਦੁਭੁਤੁ

ਵਣਾਗੁਰਮੁਰਤਿਮੁਸਤਕੁਮਰਿਮਰਿਜੀਵਣਾਪਰਹਰ
 ਸਭੇਸਾਕਸੁਰੰਗਰੰਗੀਵਣਾਹੋਰੁਨਸੁਖਣੁਸੁਕਸਰ
 ਏਮਨੁਸੀਵਣਾਪਿਗਮੀਪਾਮਲਾਪਾਕਾਮੀਮਾਮਰ
 ਸੁਪੀਵਣਾਮਸਕੀਨੀਅਉਤਾਕਾਮਸਾਥਿਰਥੀਵ
 ਣਾਦਸਾਅਉਗਤਿਤਲਾਕਸਹਜਿਅਲੀਵਣਾਮ
 ਵਪਾਨਗੁਰਵਾਕਨਮਨੁਭਰਮੀਵਣਾਸਬਦਸੁਰਤਿਹੁ
 ਸਨਾਕਪਾਰਿਪਗੀਵਣਾ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇ
 ਸੀਸੁਨਿਵਾਇਅਗਾਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਮਸਾਲ
 ਏਅਗਾਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਵਸਾਇਆਪੁਗਵਾਇਆ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ਸਥਦ ਸੁਗਤਿ ੩੪
 ਇਵ ਲਾਇ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭੇਭਾਇ
 ਨਿਜ ਪਰਪਾਇਆ ਚਰਣ ਕਵਲ ਪਤੀਆਇ ਭਵੁ ਲੁ
 ਭਾਇਆ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਪਰਚਾਇਆ ਪਿਉ ਪੀਆਇਆ
 ਧਨੁ ਜਟੇ ਦੀਆਇ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ੨੦ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰਿ ਅ

ਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤਰੁ ਪਾਰੇ ॥ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਵਿਛੋ
 ਵਿਛੋ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਜੋਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਬੀਜਾਨ ਕ

ਰਿਲਖਰਉਗਸੀਹਜੂਨਿਦੁਆਰੇਯਾਇਕਸਾਇਕਸਜੂਨਿ
 ਵਿਚਿਜੀਅਜੰਤਅਟਗਟਤਮਪਾਰੇਯਾਮਾਣਸਜਨਮੁ
 ਦਲੀਭੁਪੈਸਫਲਜਨਮੁਗੁਰਸਗਇਉਪਾਰੇਯਾਸਾਪਸੰਗ
 ਤਿਗੁਰਸਬਦਲਿਵਭਾਇਭਗਤਿਗੁਰਗਿਆਨਵੀਚਾਰੇ
 ਯਾਪਰਉਪਕਾਰੀਗੁਰੂਪਿਆਰੇ॥੧॥ਸਭਦੂੰਨੀਵੀਧਰਤਿਪੈ
 ਯਾਪੁਗਵਾਇਹੋਇਓਡੀਣੀਯਾਪੀਰਜੁਪਰਮੁਸੰਤੋਖਾਦਿ
 ਵੁਪੈਗੰਗੇਠਿਗੈਲਿ ਣੀ ਣੀਯਾਸਾਪਜਨਾਦੇਚਰਣਛੁਹਿਅੰ
 ਣੀ ਣੀਹੋਈਲਾਖੀਣੀਯਾਮੰਮਿਤਭੁੰਦਸੁਹਾਵਣੀਛੁਹਬਰਛ
 ਲਕਰੇਣੁਹੋਇਗੀਣੀਯਾਮਿਲਿਅਮਾਣੁਨਿਮਾਣੀਅੰਮਿਪਰ

ਮਾਪਿਆਲਾਪੀਇਪਤੀਣੀ॥ਜੋਬੀਜੋਸੋਈਲੁਟੇਸਭਰਸ॥੩੫
 ਕਸਬਹੁਰੰਗਰੰਗੀਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਹੋਮਸਕੀਣੀ॥੨
 ॥ਮਾਣਸਦੋਹਸੁਖਹੋਤਿਸੁਵਾਰਿਜੀਭੋਲਈਨਕੀਬੀ॥
 ਅਖੀਦੇਖਿਨਿਰੂਪਰੰਗਰੰਗਨਾਦਕੰਨਕਗਨਿਰਕੀਬੀ॥ਨੋਕਿਸੁ
 ਵਾਲੁਨਿਵਾਸੁਹੋਪੰਜੇਵੂਤਭਰੀਤਰਤੀਬੀ॥ਸਭਦੂਨੀਵੇਚ
 ਰਣਹੋਇਆਪੁਗਵਾਇਨਸੀਭੁਨਸੀਬੀ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਿਟਾ
 ਇਦਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਕਰੋਤਬੀਬੀ॥ਪੈਰੀਪੈਰਗਾਸਿਕਰਿਗੁਰ
 ਸਿਖਸੁਇਗੁਰਸਿਖਮਨੀਬੀ॥ਪੁਰਦਾਹੋਇਮੁਗੀਦੁਗਰੀਬੀ
 ॥੩॥ਲਹੁਨੀਹੋਇਚੀਉਗਲੀਖੇਧੀਛਾਪਿਮਲੀਵਰਿਭਾ

ਈ॥ ਲਹੁਰੀ ਪਨਹਰ ਭੁੰਦੋਇ ਪਰਗਟੁ ਮੋਤੀ ਸਿਪਸਮਾ
 ਈ॥ ਲਹੁਰੀ ਭੁਟੀ ਕੇ ਸਰੈ ਮੋਢੇ ਟਿਕਾ ਸੇਭਾ ਪਾਈ॥ ਲਹੁਰੀ
 ਪਾਰ ਸਪਥਗੀ ਅਸਟਧਾਤੁ ਕੰਚਨੁ ਕਰਵਾਈ॥ ਜਿਉ ਮਇ
 ਲਹੁਰੇ ਸਪਸਿਰਿ ਦੇਖੈ ਲੁਕਿ ਲੁਕਿ ਲੋਕ ਲੁਕਾਈ॥ ਜਾਣੁ ਰ
 ਸਾਇਣੁ ਪਾਰਿ ਅਹੁਰੰਤੀ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਇ ਮੁਲਾਈ॥ ਮਾਪੁ
 ਗਵਾਇਨ ਅਪੁਗਣਾਈ॥ ੬॥ ਅੰਗਿ ਤਤੀ ਜਲੁ ਸੀ
 ਅਲਾਕਿਤੁ ਅਵਗੁਣਿ ਕਿਤੁ ਗੁਣਿ ਵੀਚਾਰਾ ਅੰਗਿ ਧੁਅੰ॥
 ਪਥਿ ਲਹੁ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਸੁਚਾਰਾ ਕੁਲ
 ਦੀਪਕੁ ਥੈ ਸੰਤਹੁ ਜਲ ਕੁਲ ਕਵਲੁ ਵਡੇ ਪਰਵਾਰਾਈ॥

ਪਕਹੇਤੁ ਪਤੰਗ ਦਾ ਕਵਲ ਭਵਰ ਪਕਹੇਤੁ ਪਾਹਗਾ ਅਗੀਲੁਟ ੩੬
 ਉਚਾਟ ਪੈਸਿਹ ਉਚਾਕਰਿ ਕਰੈ ਚਾਗਾ ਸਿਹਨੀ ਵਾਨੀ ਵਾਇਵ
 ਸੁਪਾਈ ਅੰਦਰਿ ਪਰਉ ਪਕਾਗਾ ਨਿਵਚੈ ਲੈ ਸੋਗੁ ਰੂਪਿ ਮਾਗਾ
 ਪਾਗੀ ਗੁਮਜੀ ਠਕ ਸੁੰਭ ਦਾ ਕਚਾ ਪਕਾ ਕਿਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਪਰਤੀਉ
 ਖਟਿ ਕਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੰਜੀ ਠਜ ਵੀਜਤੁ ਤਾਰੇ ਉਖਲ ਮੁਹਲੇ
 ਕੁਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਹਣਿ ਪੀਸੈ ਚ ਕੀਤੁ ਗੇਸ ਹੋ ਅਵੰਟ ਟੁਅੰਗਿ ਦਾ
 ਹੋਇ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਪੋਹਲੀ ਅਹੁ ਸਿਹ ਕਛਿ ਕੇਛੁ
 ਲੁਕ ਸੁੰਭ ਚਲੈ ਭਖਿਲਾਗੇ ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਦੇ ਰੰਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਟਸ
 ਨੇਹੁ ਰਹੈ ਦਿਹ ਚਾਗੇ ਨੀਵਾਜਿ ਏਉ ਚੇਗਾਗੇ ਵਾਕੀਤੀ

ਨਿਕਤੀਚਲਤੁਕਰਿਭਿੰਗੀਨੇਮਿਲਿਭਿੰਗੀਹੋਵੈ॥ਨਿਕਤੀਦਿਸੈ
 ਮਕਤੀਸੁਤੁਮੁਹੁਕਛਿਛਿਰਿਸੰਗੋਵੈ॥ਨਿਕਤੀਮਖਿਵਖਾ
 ਈਐਮਖਿਉਮਿਠਾਭਾਗੁਹੋਵੈ॥ਨਿਕਤੀਕੀਰਾਮਾਖੀਐਪੋਟ
 ਪੋਟਲੋਕਰਿਛੰਗੀਛੋਵੈ॥ਗੁਟਕਾਮੁਹਾਵਿਚਿਪਾਇਕੋਦੇਸਦਿ
 ਸੀਤ੍ਰਿਜਾਇਖੜੋਵੈ॥ਮੋਤੀਮਾਟਕਧੀਰਿਮਾਪਾਤਿਸਾਹੁਲੇਹ
 ਰੁਪਰੋਵੈ॥ਪਾਇਸਮਾਇਤੁਦਹੀਬਿਲੋਵੈ॥॥ਲਤਾਹੇਠਿ
 ਲਤਾਤੀਐਪਾਹੁਨਕੋਛੈਸਾਹੁਵਿਚਾਗਾਗੋਰਸੁਦੇਖਤੁਖਾ
 ਏਕੋਗਾਇਗੀਬੀਪਰਉਪਕਾਰਾਦੁਪਹੁਦਹੀਜਮਾਈਐ
 ਦਹੀਮਹੁਮਖਤੁਛਾਹਿਪਿਆਰਾਪਿਆਮਤੋਹੋਵਨਿਹੋਮਜੋ

ਗਫੰਗਸੁਆਰਥ ਚੋਜਾਮਚਾਰਾਧਰਮੁਪਉਲੁਖਗੋਟੋਇ ੩੭
 ਧੀਗਜਿਵਹੈਸਹੈਸਿਰਿਭਾਰਾਏਕਾਇਕੁਜਾਉਜਣਾਇਆਚ
 ਦਚੋਕਾਂਵਿਚਿਵਗਹਜਾਰਾਭਿਣਮੰਦਰਿਵੰਡੁਪਾਸਾਰਾ॥
 ਲਹੁੜਾਤਿਲੁਹੋਇਜੀਮਿਆਨੀਚਹੁਨੀਚੁਨਮਾਪੁਗਣਾਇਮ
 ਾਫੁਲਾਂਸੰਗਤਿਵਾਸਿਆਹੋਇਨਿਰਗੀਧੁਸੁਗੀਧੁਸੁਹਾਇਆ
 ਭੋਲੁਪਾਇਪੀੜਾਇਆਹੋਇਫੁਲੇਲੁਖੇਲੁਵਰਤਾਇਆ॥
 ਪਤਿਤੁਪਵਿਤੁਚਲਿਤੁਕਰਿਪਾਤਿਸਾਹਸਿਰਿਧਰਿਸੁਖੁਪਾਇ
 ਮਾਦੀਵੈਪਾਇਜਲਾਇਮਾਕੁਲਦੀਪਕੁਜਗਿਥਿਰਦੁਸਦ
 ਇਆਕੋਜਲੁਹੋਮਾਦੀਵੈਅਹੁਮਖੀਮੰਦਰਿਜਾਇਸ

ਮਾਇਆ ਬਾਲੋਹਿ ਨਿਵਭਾ ਕਹਾਇਆ ॥ ੮੭ ॥ ਹੋਇ ਵੇ
 ਵਾਂਗੋ ਵਿਚਿ ਥੀ ਜੇਤਨੁ ਖੋਹਨਾ ਲਿਖ ਲਾਇਆ ਬੁਟੀ ਹੋ
 ਇਕ ਪਾਹ ਦੀ ਟੀ ਭੋਧ ਸਿਹਾ ਸਿਆਪੁ ਖਿਡਾਇਆ ਦੁਹਮਿ
 ਲਿਵੇਲਟੁ ਫੇਲਿ ਆਲੁ ਲੁਕਾਰਿਕ ਰਿਤੁ ਬੁਤੁ ਬਾਇਆ ਪੀ
 ਵਟਿ ਪੀਉ ਉਡਾਇਆ ਕਰਿਕ ਰਿਗੇ ਹੀ ਸੁਤੁ ਕਤਾਇਆ ॥
 ਤਟਿ ਵਾਟਿ ਖੰਭਿ ਚੜਾਇ ਕੋ ਦੇ ਦੇ ਦੁਖੁ ਦਾਇੀ ਗਾਇਆ ਕੋ
 ਚੀ ਕਟਾਇ ਕਟਿ ਮਾਸੁ ਟੀਧਾ ਗੇਜੇ ਕ੍ਰਿਸੀ ਵਾਇਆ ॥
 ਲਜਟੁ ਕਜਟੁ ਹੋਇ ਕਜਾਇਆ ॥ ੯੦ ॥ ਦਾਣਹੋਇ ਮ
 ਨਾਗਦਹੋਇ ਪੁਕ੍ਰਿਪੁ ਕ੍ਰੀਵਿ ਚਿਧੰਸੇ ਹੋਇ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਅ ॥

ਵਲਾਲਾ ਲਗੁਲਾਲਾ ਫੁਲਾ ਵਿਗੋਸੇ ॥ ਇਕਤੁ ਬਿਗੀਖਸਰ ॥ ੩੮ ॥
 ਸਫਲਫਲਫਲਾ ਇਕਦੁਇਕੁਸਰਸੇ ॥ ਇਕਦੁਦਾਣੇਲ
 ਖਹੋਇਫਲਫਲਦੇਮਨਾਮੰਦਰਿਵਸੇ ॥ ਤਿਸਫਲਤੋਟਿਨ
 ਆਵਈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਾਮੰਮਤੁਗੋਸੇ ॥ ਜਿਉਜਿਉ
 ਲੰਘਾਨਿਤੋਜ਼ਿਫਲਾਤਿਉਤਿਉਫਿਰਿਫਿਰਿਫਲਾਮੇਹੋਸੇ ॥
 ਨਿਵਿਚਲਣੁਗੁਰਮਾਰਗੁਦੋਸੇ ॥ ੧੧ ॥ ਰੇਟਿਰਸਾਇਇਸਿਧੀ
 ਮੇਰੇਤੁਹੇਤੁਕਾਰਿਕੰਚਨੁਫੁਸੇ ॥ ਧੋਇਧੋਇਕਣੁਕੰਢੀਮੇਰ
 ਤੀਮਾਸਾਤੋਲਾਹੋਸੇ ॥ ਪਾਇਕੁਫਲੀਗਲੀਮੇਰੇਇਕ
 ਰਿਸੁਨਿਆਰੁਵਿਗੋਸੇ ॥ ਪਾਕੁਪਾਕੁਪੜਪਖਾਣੀਅਨਿ

ਲੁਣੀਲਾਇਜਲਾਇਹਸੈ॥ਬਾਰਹਵੰਨੀਹੋਇਕੋਲੰਗੈਲ
 ਵੈਕਸਉਟੀਕਸੈ॥ਟਕਸਾਲੋਸਿੰਕਾਪਵੈਪਣਅਹਰਇਵਿ
 ਚਿਅਚਲੁਸਰੰਸੈ॥ਸਾਲੁਸੁਨਈਅਪਤੈਪਸੈ॥੧੩॥ਖਸ
 ਖਸਦਾਣਹੋਇਕੈਖਾਕਾਮੰਦਰਿਹੋਇਖਾਕਸਮਾਵੈ॥ਦੋਸ
 ਰੁਪੈਸਤੁਭੁਟੁਹੋਇਰੰਗਬਿੰਗੀਫੁਲਖਿਤਾਵੈ॥ਹੋਰੁਹੋਰੀਰੋਰੀ
 ਅੰਗਇਕਦੁੰਇਕਰਤਾਉਚਤਾਵੈ॥ਸੁਲੀਓਪਰਿਖੇਲਣਾ
 ਪਿਛੋਦੇਸਿਰਿਛੁਤੁਪਗਵੈ॥ਚੁਖਚੁਖਹੋਇਮਲਾਇਕੋਲੋ
 ਹੁਪਾਣੀਰੰਗੀਗਾਵੈ॥ਪਿਰਮੁਪਿਅਮਾਲਾਮਜਲਸੀਜੋਗ
 ਰੰਗਸੀਜੋਗਥਣਾਵੈ॥ਅਮਲੀਹੋਇਸੁਮਜਲਸਾਮਾਵੈ॥੧

੩॥ ਗਸਭਰਿ ਮਾਰਸੁ ਰੋਖ ਦਾ ਬੋਲਣੁ ਅਣੁ ਬੋਲਣੁ ਅਭਗਿ ੩੯
 ਠਾਸੁ ਟਿਅਣੁ ਸੁਟਿਅਾ ਕਰੈ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਿ ਭਿੰਨਾ ਅਣੁ ਭਿੰਨਾ ॥
 ੥ ਅਖੀ ਪੁਤ੍ਰਿ ਅਟਾਈ ਮਾਂ ਅਖੀ ਵਿਚਿ ਮੰਗੁ ਰੁਖ ਹਿਰਾ ॥
 ॥ ਏਕ ਦੂਥ ਹਲੇ ਬੂਟੇ ਹੋਇ ਸਿਰਤ ਲਵਾਇਆ ਏਨਹੁ ਏਨਾ ॥
 ॥ ਦੁਹੇ ਖੰਢਾ ਵਿਚਿ ਪੀੜੀ ਮੇਟੇ ਟੇਲਾ ਹੋਇ ਤੁ ਗੁਣਿ ਮਿਠਾਵੀ ॥
 ॥ ਹਿਏ ਕੀ ਹਵਰਤ ਦਾ ਅਵਗੁਣਿ ਮਾਰੇ ਪਾਪ ਪਟਿਠਾ ਮੰਨੈ ਗੀ ॥
 ॥ ਨੈਵਾ ਗੁਸੁ ਪਿਠਾ ੧੪ ॥ ਪਾਟਹਰ ਬੁੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਨੀਵੀ ਹੋ ॥
 ॥ ਇਅਗਾਸੁ ਹੁਆਵੈ ॥ ਅਪੁਗਵਾਇ ਸਮੁੰਦੁ ਵੇਖਿ ਸਿੱਪੈ ਦੇ ॥
 ॥ ਮੁਹਵਿਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਲੋਟੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਭੁੰਦਾ ਸਿਪੁ ਚੁੰਭੀ ਮਾਰਿ ਪਤ ॥

ਲਿਲੁਕਾਵੈ॥ ਫੁਕਿਓ ਮੁਖੀ ਵੜਾ ਪਰਕਾਰ ਜਨੇ ਆਪੁ ਫੁ
 ਕਾਵੈ॥ ਪਰਵਾਸਿ ਪਰਉ ਪਕਾਰਨੇ ਪਰਹਾਥਿ ਪੱਥਰ ਦੇ ਦਭਨਾਵੈ
 ॥ ਭੁਲਿ ਮਭੁਲੁ ਮਮੁਲੁ ਦੇ ਮੋਤੀ ਦਨੁ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ॥ ਸਫ
 ਲੁ ਜਨਮੁ ਕੋਈ ਵਰਸਾਵੈ॥ ੧੫॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਥੋਧੀ ਮੇਥਰ ਮੇ
 ਕਣੀ ਅਣੀ ਹੋਇ ਹੀਰੈ॥ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ਪਰੇਈ ਮੇਹੀਰੇ ਮਾਲਰ
 ਸਾਲਗ ਹੀਰੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਭਿਗੁ ਸਥ ਦਲਿ ਵਹਉ ਮੇਮਾਰਿ
 ਮਰੈ ਮਨੁ ਧੀਰੈ॥ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਮਨੁ ਦੇਲਏ ਮਨੁ ਗੁਣ ਵਿਚਿ
 ਗੁਣ ਭਰਮੁ ਖਿਸਰੈ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਸੰ
 ਤਰੇਣੁ ਨ ਨੀਰੈ॥ ਸਿਲਾ ਆਲੂ ਈਚੰਟ ਈਲਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰ

ਸਤਗੁਰਸਾਹਿਬਾਹਿਰਲਾਸਿਖੁਸੁਣੈਗੁਰਪੀਰੈ॥੧੬॥ਗੁਰ ੪੦
 ਸਿਖੀਗੁਰਸਿਖਸੁਣਾਅੰਦਰਿਸਿਮਾਣਾਬਹਿਭੋਲਾ॥
 ਸਬਦੁਮੁਗਤਿਸਾਵਧਾਨੋਇਵਿਣੁਗੁਰਸਬਦਨਸੁਣ
 ਈਥੋਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਣਾਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿ
 ਣੁਅੰਨਾਖੋਲਾ॥ਵਾਹਗੁਰਗੁਰਸਬਦਲੈਪਿਰਮੀਪਿਆ
 ਲਾ॥ਪਿਚਥੋਲਾ॥ਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾਕੋਇਚਰਣਧੋਇਚਰ
 ਣਦਕੋਲਾ॥ਚਰਣਕਵਲਚਿਤੁਭਵਰੁਕਰਿਭਵਜਲ
 ਅੰਦਰਿਰਹੈਨਿਰੋਲਾ॥ਜੀਵਣਮੁਕਤਿਸਚਾਵਾਚੋਲਾ॥
 ੧੭॥ਸਿਰਦਿਚਿਨਿਕੇਵਾਲੋਇਸਾਸੁਚਰਣਚਵਰਕ

ਰਿਦਾ ਲੈ ਗੁਰਸਰਤੀ ਰਬ ਨਾਇਕੋ ਅੰਤੁ ਰਿਭੁ ਰਿਪੇ ਰਿਪਖ ॥
 ਲੈ ॥ ਕਾਲੀ ਹੁੰਧ ਉਲੇ ਕਰੇ ਚਲਣਾ ਜਾਇ ਨੀ ਸਾਣੁ ਸਮਾਲੈ ॥
 ॥ ਪੇਰੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਪੁਰਾਸਤਿ ਰੁਨੁ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੈ ॥ ਕਾ
 ਗੁਰਮੰਤੁ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਖਾਇਖ ਵਾਲੈ ॥ ਵਾਲੁ
 ਨਿਕੀਆਖੀ ॥ ਮੇਰੁ ਰਸਿ ਖੀਸੁ ਟਿਗੁਰ ਸਿਖ ਪਾਲੈ ॥ ਗੁਰਸਿ
 ਖੁਲੈ ਪੋਪਿ ਰਮਾਪਿਆਲੈ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਲਰ ਅੰਦਰਿ ਰਿਭੁ
 ॥ ਟਾਗੁਲਰ ਨੇਥੁ ਹਮੰਤੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਲਰ ਲੋਗ ਨਿਲੋਖ
 ਫਲਾਇਓ ਦੁਲੋਖ ਅਲੋਖ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਲਖ ਲਖ ਬਿਰਖ
 ਬਗੀਚੇ ਅਨੁਲੋਖ ਬਗੀਚੇ ਬਾਗ ਬਾਣੈ ॥ ਲੋਖ ਬਾਗ

ਥਾਮੰਡਵਿਚਿਲਖਥਾਮੰਡਵੁੰਆਵਿਚਿਆਣੈਅੰਮਹਰਿਕ ੪੧
 ਰੇਜੇਅੰਮਹਰਵਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਗੰਗੁਮਾਣੈਪੈਰੀਪੈ
 ਪਾਖਾਕੁਹੋਇਸਾਹਿਬਦੇਰਲੇਓਹੁਗਾਣੈਅਉਮੰਜਾਇ
 ਤਜਾਇਸਿਵਾਣੈ॥੧੯॥ਦੁਇਹਿਚੰਦੁਅਲੋਪੁਹਇਤ
 ਮੇਦਿਹਚੜਦਹੋਇਨਿੰਕਾਅਉਠਿਉਠਿਜਗਤੁਜੁਹਾਰਦਾ
 ਗਗਨਮਹੇਸੁਰਮਸਤਕਿਟਿੰਕਾਸੋਲਹਕਲਾਸਿਪਾਗੀਅੰ
 ਸਫਲੁਜਨਮੁਸੋਹੋਕਲੁਇਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕਿਰਟਿਸੁਹਾ
 ਵਟੀਨਿੰਸੁਰੁਸੁਰੈਸਿਜੈਸਹਸਿੰਕਾਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਸੰਤੋ
 ਭਦੇਸਹਜਸੰਜੋਗੀਰਤਨਅੰਮਿਕਾਕਰੈਅਨੇਰਹੁਚਾ

ਨਣਾਡੋਰਚਕੋਗਧਿਆਨੁਧਰਿਛਿਕਾਨਮਾਪੁਗਵਾਇਮ
 ਮੇਲਮਾਇਕਾ॥੨॥ਹੋਇਨਿਮਾਣਾਭਗਤਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਧੁਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਭੇਟਿਅੰ
 ਮਾਣਨਿਮਾਣਾਮਾਪਿਦਿਵਾਇਆਮਾਤਲੋਕਵਿਚਿ
 ਮੁਕਤਿਕਰਿਨਿਹਚਲੁਵਾਸੁਮਗਾਸਿਚਕਾਇਆਚੈ
 ਦੁਸੁਰਜੁਤੇਤਿਸਕਰੋਵਿਪਰਦਖਣਾਚਉਫੇਰਿਛਿਗਇ
 ਮਾਵੇਦਪੁਗਾਣਵਖਾਣਦੇਪਰਗਟਕਰਿਪਰਤਾਪੁਜ
 ਣਾਇਆਮਾਥਿਗਤਿਗਤਿਅਤਿਅਗਮਪੈਅਕਥਕ
 ਥਾਵੀਚਰਨਮਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਮ

ਲਖਲੁਖਾਇਆ॥੨੧॥੪॥ਚਾਰਿ॥

੪੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸਾਸੀਗੁਹੋਰਤੁਸੰਗਿਕਸੰਗਿਨਰਚੈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪੰਥੁਸੁਹੇਲਣੁਬਾਰਹਪੰਥਨਖੇਚਲਖਚੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਰਨਾਮਵਰਨਹੋਇਰੰਗਸੁਰੰਗਤੰਬੋਲਪਰਚੈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਦਰਸਨੁਦੇਖਣਾਛਿਅਦਰਸਨਪਰਸਣਨਸਰਚੈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਿਹਚਲੁਮਤਿਹੋਦੁਜੋਭਾਇਲੁਭਾਇਨਪਚੈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਬਦੁਕਮਾਵਣਾਪੈਗੀਪੈਗਹਗਸਿਨਹਚੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਾਇ
ਭਗਤਿਚਹਮਚੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਕਾਮਰਾਧਣਾਇਕਮਨ

ਹੋਇਨੋਇਦੁਚਿਤਾਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਜੀਵ
 ਨਮੁਕਤਿਨਤਾਮਸੁਪਿਤਾਗੁਰਉਪਦੇਲੁਅਵੇਸੁਕਰਿਸਟੁ
 ਦੁਤਾਂਦਿਖਣੁਗਣੁਜਿਤਾਪੇਗੀਪੈਪਾਖਕੁਹੋਇਪਾਹੁਨਣੁ
 ਜਗਿਹੋਇਆਥਿਤਾਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਗੁਰਸਿਖਾਗੁਰਸਿਖ
 ਮਾਪਿਉਤਾਈਮਿਤਾਦੁਰਮਤਿਦੁਬਿਧਾਦੁਰਿਕਾਰਿਗੁਰਮ
 ਤਿਸਬਦਸੁਰਤਿਮਨੁਸਿਤਾਛੁਡਿਕੁਛਕੁਣੁਕੁਣੁਕੁਪਿਤਾ॥੧
 ॥ਅਪਣੇਅਪਣੇਵਰਨਵਿਚਿਚਾਰਿਵਰਨਕੁਲਧਰਮਧਰੰਦੇ
 ॥ਛਿਅਦਰਸਣਛਿਅਸਾਸਤਾਗੁਰਗੁਰਮਤਿਖਟਕਰਮਕ
 ਰੰਦੇ॥ਅਪਣੇਅਪਣੇਸਾਹਿਬੋਚਾਰਜਾਇਜੁਹਾਰਜੁੜੰਦੇ

॥ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਵਟ ਜਵਿਚਿ ਵਾਪਾਰੀ ਵਾਪਾਰ ਮਚੈ ॥ ਅਪਣੇ ४੩
 ਅਪਣੇ ਖੇਤਿ ਵਿਚਿ ਬੀਉ ਸਭੈ ਕਿਰਸਾਣ ਬੀਜੈ ॥ ਕਾਰੀ ਗਰਬ
 ਰੀ ਗਰਬ ਕਾਰ ਖਾਨੇ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਪੁ
 ਜੈ ॥ ੩ ॥ ਅਮਲੀ ਰਚਨਿ ਅਮਲੀ ਅਸੇ ਫੀਸੇ ਫੀਸੇ ਲੁਕੈ ॥
 ਏਅਗੀ ਜੂ ਅਗੀ ॥ ਆਵੇ ਕਰਮੀ ਵੇ ਕਰਮ ਰਚੈ ॥ ਚੋਰਾਂ ਚੋਰਾਂ ਪਿਰ
 ਹਵੀ ਠਗ ਠਗ ਮਿਲਿ ਦੇਸ ਠਗੀ ॥ ਮਸਕਰਿ ਮਾਮਿਲਿ ਮਸਕਰੇ
 ਦੁਗਲਾ ਦੁਗਲਾ ਉਮਾਹਿ ਮਿਲੈ ॥ ਮਨਤਾ ਭੂਮਨਤਾ ਭੂਮਤਾ ਭੂਤਾ
 ਭੂਤਾ ਰਤਰੈ ॥ ਦੁਖਿ ਆਰੇ ਦੁਖਿ ਆਰੇ ॥ ਮਾਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਅਪ
 ਟੇ ਦੁਖ ਭਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਵਸੈ ॥ ੪ ॥ ਕੋਈ ਪੰ

ਤਿਉ ਜੋ ਰਕੀ ਕੋ ਪਾਂਧ ਕੋ ਵੈ ਦੁਸ ਦਾ ਏ ॥ ਕੋ ਈ ਗਜਾਰਾ ਉ ਕੋ ਕੋ ਮਹ
 ਤਾ ਚਉ ਧਰੀ ਅਖਾ ਏ ॥ ਕੋ ਈ ਬਜਾਜੁ ਸਰਾਫੁ ਕੋ ਕੋ ਜਉ ਹਰੀ ਜਨੁ ॥
 ਉਜਵਾ ਏ ॥ ਪਾਸਾਰੀ ਪਰਦੂ ਨੀ ॥ ਮਾ ਕੋ ਈ ਦਲਾ ਲੀ ॥ ਕਿਗ ਸਿਕਮ ॥
 ਏ ॥ ਜਾਤ ਸਨਤ ਸਹਿ ਸਲਖ ਕਿਗਤਿ ॥ ਵਿਗਤਿ ਕਰਿ ਨਾ ਉਗ ॥
 ਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ॥
 ਲਾ ਏ ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ॥ ਲਿਵਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾ ਏ ॥ ਪਾਜਤੀ ਸਤੀ
 ਚਿਰ ਜੀਵਣੇ ਸਾਧਕ ਸਿਧਨਾ ॥ ਬਹੁ ਰਚੇ ਲੋ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰਖੀ ਸੁਗ
 ਤੈਰ ਉਖੇੜ ਪਾਲ ਬਹੁ ਮੇਲੇ ॥ ਗਣਗੀ ਪਰਬਾ ॥ ਅਪਛਗਾ ਕਿਨੁ ਰਜਛ
 ਚਲਤ ਬਹੁ ਖੇਲੇ ॥ ਸਾਖ ਸਦਾ ਨ ਉਦੈ ॥ ਤਲਖ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ

ਦੁਹੇਲੇ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਕੋ ਭਰਮੁ ਖਿਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਰਸ ਕੇਲੇ ॥੪॥
 ॥ ਏਕਾਮਨਾਇਕਾ ਮਰਾਧਣਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਹੇਲੇ॥
 ਚਲਣੁ ਜਾਇ ਪਏ ਸਿਰਿ ਤੇਲੇ॥ ੬॥ ਜਤ ਸਤ ਸੰਜ ਮੋਹ ਮਜ
 ਗਜ ਪਤ ਪਦਾਨੁ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਪਾਖੰਡ ਤੈਰੇ ॥੭॥ ਬਹੁ
 ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਅਗਲੇਰੇ॥ ਵੀਰਾਰਾਧਣ ਜੋਗਣੀ ਮਦੀ ਮਸਾਣ
 ਵਿਡਾਣ ਪ੍ਰਭੋ॥ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੇ ਚਕਾਨਿ ਵਲੀ ਕਰ ਮਗੁ ਏਅੰ
 ਗਮ ਘੇਰੇ॥ ਸਿਧਾਸਣ ਪਰਚੇ ਪਏ ਹਠ ਨਿਗਹ ਕਉ ਤਕ ਲ
 ਖਹੇਰੇ॥ ਪਾਰਸਮਣੀ ਰਸਾਇਣਾ ਕਰਾਮਾਤ ਕਾਲਖਾ ਅਲੇਰੇ॥
 ਪੁਜਾ ਵਰਤਉ ਪਾਰਣੇ ਵਰਸਗਾਪਿ ਵਸਕਤਿ ਲਵੇਰੇ॥ ਸਾਧ

ਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਵਿਦੁਬਾਉਨਪਾਇਨਤਲੇਭਲੇਰੇ॥ਕੁਰੂ
 ਏਕਗੰਢੀਸਉਫੇਰੇ॥੧॥ਸਉਣਸਗਨਵੀਚਾਰਣੇਨਉਗੁਰ
 ਥਾਰਹਗਸਿਵੀਚਾਰਾਕਾਮਣੁਟੁਣੇਅਉਸੀਆਕਣੁਸੇਣੇ
 ਪਸਾਰਪਸਾਰਾਗਦਹੁਭੁਤੇਬਿਲੀਆਇਲਮਲਾਲੀਗਿਦ
 ਕੁਛਾਗਾ॥ਨਾਰਿਪੁਰਖੁਪਾਣੀਅਗਨਿਛਿਕਪਦਹਿਰੁਕੀਵਰ
 ਤਾਗਾ॥ਬਿਤਿਵਰਭਵਾਭਰਮਾਦੇਸਾਸੁਲਸਹਸਾਸੇਸਾਰਾ॥
 ਵਲਛਲਕਾਰਿਵਿਸਵਾਸਲਖਬਹੁਚਖੀਕਿਉਰਵੈਭੁਤਾਗਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਪਾਰਿਉਤਾਗਾ॥੮॥ਨਦੀਆਨਾਲੇਵਾਹ
 ਕੁੰਗੀਗਸੀਗਿਗੀਗੇਦਕੋਈ॥ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਹੋਇਖ॥੦

ਰਸਪਰਸੈਕੰਚਨੁਸੋਈ। ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਅਫਲਸ ॥ ੪੫ ॥
 ਫਲਕਰਿਚੰਦਨੁਗੋਈ। ਅਛਿਅਭੁਤਿਥਾਰਹਮਾਹਕਰਿਸੁਖੈਸੁਖੁ
 ਨਦੂਜਾਕੋਈ। ਚਾਰਿਵਰਨਿਛਿਅਦਰਸਨਾਥਾਰਹਵਟਭਵੈ
 ਸਭੁਲੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਸਨੁਸਾਧਸੰਗੁਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਦੁ
 ਬਿਖਾਖੋਈ। ਏਕਮਨਿਏਕਅਗਧਨਿਓਈ। ੬੫ ॥ ਨਨਕ
 ਦਾਦਕਸਾਹੁਰੇਵਿੰਰਤੀਸੁਰਲਾਗਾ। ਏਤਹੋਏ। ਜੀਮਣਿਭਦਣਿ
 ਮੰਗੈ। ਮਰੈ। ਪਰੈ। ਕਰਦੈ। ਫੋਏ। ਗੀਤੀ। ਰੂਪੀ। ਕੁਲਧਰਮਚਜ
 ਅਚਾਰਵੀਚਾਰਵਿਖੋਏ। ਕਰਿਕਰਤੂਤਿਕਸੂਤਵਿਚਿਪਾਇਦੁ
 ਲੀਚੋਗੈ। ਏਚੈਦੋਏ। ਜੋਧਜਠੇਰੇਮਨੀ। ਮਨਿਸਤੀ। ਮਾਸਊ

ਤੋਭੜੀਟੋਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਾਵਿਣੁਮਰਿਮਰਿਜੰਮ
 ਨਿਦਈਵਿਗੋਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਹੀਰੇਹਾਰਿਪੋਰੇਏ॥ ੧੦॥ ਲਸਕ
 ਰਾਮੰਦਰਿਲਾਭੁਲੇਪਾਤਿਸਾਹਾਜਾਏਸਾਹਜਾਏ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਾਮ
 ਗੋਚਰੁਨਿਪਿਛੈਸਭਉਮਗਉਪਿਆਏ॥ ਬਣਿਬਣਿਆ
 ਵਨਿਤਾਇਫੇਓਇਸਹਜੂਸਾਦਮੁਰਾਏ॥ ਖਿਜਮਤਿਦਾ
 ਰਵਰੀਗੀਅਨਿਦਰਗਹੋਨਿਖੁਮਾਰੁਕੁਵਾਏ॥ ਮਗੋਛੈ
 ਟੀਸੇਲਹਨਿਸੇਵਾ॥ ਅੰਦਰਿਕਾਰਕੁਸਾਏ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਾਂਪ
 ਤਿਸਾਹੁਸੋਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈਗੁਰਪਰਸਦੇ॥ ਸਾਹਸੁਪੇਲੇਆ
 ਦਿਜੁਗਾਏ॥ ੧੧॥ ਤਾਰੇਲਖਾਮਨ੍ਹੇਗਵਾਰਿਚਵਿਓਮੇਸੁ

॥ ਸਿਨੁ ਸੁਧੈ ਕੋਈ ॥ ਸੀਹਿ ਬੁਕੇ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ਭੰਨੀ ਜਾਇਨ ॥ ੪੬ ॥
 ॥ ਆਇਖੋ ਤੁਈ ॥ ਥਿਸੀ ॥ ਮਰਗਰੁ ਤੁਏ ਭਿਠਿ ॥ ਆਖੁ ਗੁੰ ਵਤੁ ਦੇਲ
 ॥ ਖਪਲੇਈ ॥ ਪੰਖੇਰੁ ਸਹਬਾਜ ਦੇਖਿ ਫੂਕਿ ਨਹੀ ॥ ਪਨਿ ਮਿਲੈ ਨ
 ॥ ਫੇਈ ॥ ਚਾਰਵੀ ਚਾਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਦੁਗਮ
 ॥ ਤਿਖੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦਾ ਬਿਧਾ ॥ ਮਾਰਿ ਮਵਾਸ ॥
 ॥ ਗੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਜਾਣੁ ਜਣੇਈ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚ
 ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਹੀ ਗਾਹੁ ਚਲਾਇ ॥ ਮਾਪੀ ਜਿ ਦੂਤ
 ॥ ਕਰਿ ਭੂਤ ਵਾਸਿ ਦੁਗਮ ਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ॥ ਮਾਸ ਬਦ
 ॥ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਚਲਣਾ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤੀਨੇ ਤ੍ਰਿਨ ॥ ਮਾਇਆ ॥

ਥੇ ਮੁਖ ਥਾਹ ਵਾਟ ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਸ ਚ ਖੰਡੁ ਵਸਾਇਆ॥
 ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਉ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸ ਨਾਨੁ ਦਿਤਾਇਆ॥
 ਜਿਉ ਜਲਾ ਅੰਦਰਿ ਕਵਲੁ ਹੋਆਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਹੋਇਆ॥
 ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਨਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ॥ ੧੩ ॥ ਗਜਾ ਪਰਜਾ
 ਹੋਇ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕੁ ਕਰ ਦੇਸਿ ਦੁਹਾਈ॥ ਜਮ ਦਿਆਰ ਟਿਛੁਣੁ
 ਟਾਨਾ ਨ ਕਦਾ ਦਕੋਇ ਵਧਾਈ॥ ਵੀਵਾ ਹੋਨੇ ਸਿਠ ਟੀਆ ਦੁ
 ਹੀ ਵਲੀ ਦੁਇ ਤੂਰ ਵਜਾਈ॥ ਰੋਵਣੁ ਪਿਟਣੁ ਮੁਇਆ ਨੋ ਵੈਣ
 ਅਲਾ ਹਣੁ ਧੁਮ ਧੁਮਾਈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਸ ਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਲਿ ਵਲਾਈ॥ ਥੇ ਦਕ ਤੇ ਬਹੁ ਬਾਹਗ ਜਮ ਦਿਸ

ਗਣਿਆਲਿਪਤੁਰਹਾਈਆਸਾਵਾਚਿਨਿਰਾਜੁਫਲਾਈ॥੧੪॥੪੭
 ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਜੁਹੇਲਵਾਮਨਮੁਖਥਾਗਵਾਟਫਿਰੰਦੇ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੰਘਾਇਦਾਮਨਮੁਖਭਵਜਲਵਿਚਿਰੁਬੰਦੇ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਾਰਿਮਨਮੁਖਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮਿ
 ਮਰੰਦੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਦੇਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲੁ
 ਖਲਹੰਦੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਸੁਰਖਤੁਮਨਮੁਖਿਜਮਪੁਰਿਰੰ
 ਸਹੰਦੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਪੁਗਵਾਇਆਮਨਮੁਖਿਉਮੈਮ
 ਗਨਿਜਲੰਦੇ॥ਬੰਦੀਅੰਦਰਿਵਿਰਲੇਬੰਦੇ॥੧੫॥ਪੇਵਕੈ
 ਪਾਰਿਲਾਭੁਲੀਮਾਊਪੀਉਖਰੀਪਾਮਾਰੀ॥ਵਿਚਿਭਰਾਵਾਂਭੋਨ

ਵੀਨਨਕਦਾਦਕਸਪਰਵਾਰੀ। ਲਖਖਗਰੇਵੀਵਾਰੀ। ਮੇਗਹ
 ਏਦਾਸੁਸਾਜੁਅਤਿਭਾਰੀ। ਸਾਹੁਰਕੈਪਰਿਮੰਨੀ। ਐਸਣ
 ਖਤੀਪਰਵਾਰਸਪਾਰੀ। ਸੁਖਮਾਏਪਿਰਸੇਜਤੀਛਤੀਹਭੇ
 ਜਨਸਦਾਸੀਗਾਰੀ। ਲੋਕਵੇਦਗੁਣਗਿਆਨਵਿਚਿਅਰਪ
 ਸਰੀਰੇਮੇਖਦੁਆਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਨਿਹਚਉਨਾਰੀ।
 ੧੬। ਜਿਉਥਹੁਮਿਤੀਵੇਸਿ। ਮਾਸਭਿਕੁਲਖਣਪਾਪਕਮਾ
 ਵੈ। ਲੋਕਹੁਦੇਸਹੁਕਾਰੀਤਿਹੁਪਖਾਨੇ। ਅਭਿਲੀਗੁਲਾਵੈ। ਭੁ
 ਕੀਭੋਭੋਹੋਰਨਾਮਭਗਮਿਠਹੋਇਪਚਾਵੈ। ਘੜਾਹੋਵਾਮਿ
 ਰਗਜਿਉਦੀਪਕੋਹੋਇਪਤੰਗਜਲਾਵੈ। ਦੁਹੀਸਰਾਈਸਰ

ਦਰੁਪਥਰਬੇਤ੍ਰਿਪੁਰਬੁਥਾਵੈ॥ ਮਨਮੁਖਮਨੁਮਨਖੰਡਹੋਇਦੁ ੪੮
 ਸਟਾਸੰਗਤਿਭਗਮਿਭੁਲਾਵੈ॥ ਵੇਸੁਆਪਤੁਨਿਨਾਉਸਦਾਵੈ
 ॥੧੭॥ ਸੁਧਿਨੋਹੋਵੈਥਾਲੁਧਿਥਾਲਕਲੀਲਾਵਿਚਿਵਿਹਾ
 ਵੈ॥ ਭਰਿਜੋਥਨਿਭਰਮਾਣੀ॥ ਐਪਰਤਨਧਨਪਰਨਿੰਦਲੁਭਾ
 ਵੈ॥ ਬਿਰਧਿਹੋਆਜੰਜਾਲਾਵਿਚਿਮਹਾਜਾਲੁਪਰਵਾਰੁਫਹਾ
 ਵੈ॥ ਥਲਹੀਣਾਮਤਿਹੀਣੁਹੋਇਨਾਉਬਹਤਰਿਆਥਰੁ
 ਵੈ॥ ਅੰਨਾਥੇਲਾਪੰਗੁਲਾਤਨੁਥਕਾਮਨੁਦਹਾਦਿਸਧਾਵੈ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਵਿਣੁਲਖਚਉਗਸੀਹਜੁਨਿਭਭੁ
 ਵੈ॥ ਅਉਸਰੁਚੁਕਾਹਥਿਨਾਮਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਹੰਸੁਨਛੁਡੈਮਾਨਸ

ਰਬਹੁਲਾਬਹੁਲਪੜਫਿਗਿਮਾਵੈ॥ਕੋਇਲਥੋਲੈਅੰਬਵਣਿ
 ਵਣਿਵਣਿਕਾਉਕੁਥਾਉਸੁਖਾਵੈ॥ਵਗਨਹੋਵਨਿਕੁਤੀਆਂ
 ਗਾਂਈਗੋਰਸੁਵੰਸੁਵਧਾਵੈ॥ਸਫਲਾਬਿਰਖਾਨਿਹਚਲਮੁਤੰ
 ਨਿਹਫਲਮਾਣਸਦਹਾਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਅਗਿਤਤੀਜਲੁਸੀ
 ਅਲਾਸਿਰੁਉਚਾਨੀਵਾਦਿਖਲਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗ
 ਵਾਇਆਮਨਮੁਖਮੁਖਿਆਪੁਗਣਾਵੈ॥ਦੂਜਾਭਾਉ
 ਕਦਾਉਹਰਾਵੈ॥੧੮॥ਗਜਮਿਰਗਮੀਨਪਤੰਗਅਲਿਇਕ
 ਤੁਇਕਤੁਰੋਗਿਪਚੰਦੇਮਾਣਸਦੇਹੀਪੀਜਿਰੋਗਪੰਜੇਦੁਤਕੁ
 ਲੁਤੁਕਰੰਦੇ॥ਆਸਾਮਨਸਾਡਾਇਟੀਹਰਖਸੇਗਬਹੁਰੋਗ

ਵਧੀਏ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਿ ਭੰਭ ਲੂਸੇਖਾਇ ॥ ੪੯ ॥
 ਭਵੀਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਢੀ ਗਾਹ
 ਲੀਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਚਲਣਾ ਭੁਜਿ ਗਏ ਠਗੋਚਰ
 ਡਰੀਏ॥ ਲੋਲਾਹਾਨਿ ਜਿਪਾਰਿ ਬਹੀਏ॥ ੫੦ ॥ ਬੇਵੀਚਾ ਵਿਲੀ
 ਪਾਇ ਦਾਬਹਲੇ ਪੁਰਮਾਣੁ ਮੁਹਾਣਾ॥ ਮਾਭੁਇ ਕੁਨਿ
 ਬਾਹਿਦਾਲ ਸਕਰਸੰਗ ਸਾਹਸੁ ਲਤਾਣਾ॥ ਫਿਰੈ ਮਹਲੇ
 ਪਾਹੁ ਰੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਸਵਨਿ ਪਧਾਣਾ॥ ਲਾਵਾਇ ਕੁਵੀਵ ॥
 ਹੀਮੇ ਬਹਲੇ ਜਾਂਵੀ ਕਰਿ ਮਿਹਮਾਣਾ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਕੁ
 ਮੁਲਕਾਵਿ ਚੋਰੁ ਪਜਾਹਿ ਦੂਮੁ ਲਮਾਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸ

ਚਾਪਤਿਸਾਹੁਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਨੀਸਾਣਾਸਤਿਗੁਰ
ਪਰੈਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨੧॥ਪਾਪੀਜਿ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਜਾਣੀਅੰਪੁਰੇਪੁਰਾਬਾਟਬਣਾਇਆਪੁਰੇ
ਪੁਰਾਸਾਪਸੰਗਪੁਰੇਪੁਰਾਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਆਪੁਰੇਪੁਰਾਪਿਰ
ਮਰਸੁਪੁਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਚਲਾਇਆਪੁਰੇਪੁਰਾਦਰਸਣੇ
ਪੁਰੇਪੁਰਾਸਬਦੁਨੀਸਾਣਾਇਆਪੁਰੇਪੁਰਾਬੈਰਣਾਪੁਰੇਪੁਰਾਤ
ਖਤੁਰਚਾਇਆਸਾਪਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਰੈਭਗਤਿਵਛਲੁ
ਹੋਇਵਸਿਗਤਿਆਇਆਸਦੁਰਪ੍ਰਸਦੁਨਾਉਗੁਗਿਆ॥

ਹੁਧਿਆਨੁ ਸਿਖਾਸਮਝਾਇਆ ਗੁਰਚੇਲੇ ਪਰਚਾ ਪਰਚਾ ॥ ੫੦ ॥
 ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦਾ ਕਰੋ
 ਕਰਾਇਆ ॥ ਕੁਰੈ ਕੁੰਡਾਰ ਦਾ ਤੁਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦਾ ਦੇਇ ਦਿਵੰ ॥
 ਇਆ ॥ ਪਾਰਥੁ ਮੁਹੁਰਤੁ ਪੁਰੋਇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਥਾਇ
 ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਗਤੁ ਗੋਗਾਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਪੁਜਾ ਪਰੈ ਨਦਾ
 ਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਿਉ ਪੁਤੁ ਹੋਇ ਦਿਤਾ ਖਾਇ ਪੈ
 ਨੈਪੈ ਨਾਇਆ ॥ ਪਰ ਬਾਗੀ ਹੋਇ ਵਗਤਿਆ ਮਰ ਬਾਗੀ ਸਿ
 ਖਪੈ ਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਰਖਾਇਆ
 ॥ ੨ ॥ ਮੰਮਿ ਤਵੇਲੇ ਉਠਿ ਕੇ ਜਾਇ ਮੰਦਰਿ ਦਰੀਆਇ ਨ

ਵੰਦੇ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਪਿ ਅਗਾਧਿ ਵਿਚਿ ਇਕਮ ਨਿਹੋਇ ਗੁਰ
 ਜਾਪੁ ਜਪੰਦੇ॥ ਮਥੈ ਟਿਕੇਲ ਲਲਾਇ ਸਾਧਸੰਗ ਤਿਚ ਲਿਜਾ
 ਇਥਹੰਦੇ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀ ਟੁਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ
 ਗਾਵਿ ਸੁਣੰਦੇ॥ ਭਾਇਓ ਗਤਿ ਭੈਵਰਤਿ ਮਾਨਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਗੁ
 ਰਪੁਰਬ ਕਰੰਦੇ॥ ਸੰਵੈਸੋ ਦਰਗਵਤਾ ਮਨ ਮੇਲੀ ਕਾਰਿ ਮੇਲੁ
 ਮਿਲੰਦੇ॥ ਰਤੀ ਕੀਰਤਿ ਸੋਹਿਲਾ ਕਾਰਿ ਮਾਰਤੀ ਪਰਸਾਦੁ ਵਰੰ
 ਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਚਖੰਦੇ॥ ੩॥ ਇਕੁ ਕਵਾਉ
 ਪਸਾਉ ਕਾਰਿ ਆੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਪਸਾਰਾ॥ ਪਉਟੁ ਪਾਟੀ ਬੈਸੀ
 ਤਰੇ ਪਰਤਿ ਅਗਾਸੁ ਪਰੇ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਰੰਮਰੰ ਮਾਦਿ ਚਿਰਾਖਿ

ਓਨਕਰਿ ਵਰਤੈ ਰਕੋਰੇ ਵਿਅਕਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨੁ ਸ੍ਰਮੁ ॥ ੫੧ ॥
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਪਿਰਮਾਪਿਆਲੇ ਵਸਿ
 ਹੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਸਿਰਜਹੁ ਗਾਈ ਉਥੀ ਜਿਅਤਿ
 ਸੁਖ ਮੋਤਿ ਦੂਹੋਇ ਵਡਾ ਬਿਰਖ ਵਿਥਾਰਾ ਫਲ ਵਿਚਿ ਬੀਓ
 ਸਮਾਇ ਕੋਇ ਕਦੁ ਬੀਅਹੁ ਲਖ ਹਜਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫ
 ਲ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸਾਪਸਿ ਗਤਿ
 ਸਚ ਬੰਡ ਵਿਚਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਰਖੁ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਭੁਇ ਭੁਗ
 ਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੋਵਾਹ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਪੀਥਿਨੀਵਾਟਿਚਲਾਇਆਯਧਰਤੀਮਤਮਹੱਤੁਕਾਰਿ
 ਓਤਿਪੋਤਿਸੰਜੋਗੁਬਣਾਇਆਦਾਈਦਾਇਆਗਤਿ
 ਦਿਹੁਬਾਲਸੁਭਾਇਜਗਤੁਖਿਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਜ
 ਨਮੁਸਕਾਰਥਾਸਾਸੰਗਤਿਵਸਿਆਪੁਗਵਾਇਆ
 ਜੰਮਣਮਰਣਹੁਥਾਹਰੇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਵਰਤਾਇ
 ਆਗੁਰਮਤਿਮਾਤਾਮਤਿਲੈਪਤਾਸੰਤੋਖਮੋਖਪਦਪਾ
 ਾਇਆਪੀਰਜੁਧਰਮੁਭਿਗਵਦੁਇਜਪੁਤਪੁਜਤੁਸਤੁਪ
 ਤਨਣਾਇਆਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰਪਰਖਹੁਪੁਰਖੁਚ
 ਲਤੁਵਰਤਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਮਲਖੁਲ

ਖਾਇਆ॥੫॥ਪਰਪਰਜਾਇਪਰਾਹੁਣਾਅਸਾਵਿਚਿਨਿਗਾ॥੫੨
 ਸੁਵਲਾਏ॥ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਕਵਲਜਿਉਸੁਰਜਾਧਿਆਨੁਅ
 ਲਿਪਤੁਗਾਏ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਸਤਸੰਗੀ॥ਮਲਿਗੁਰਚੇਲੇਦੰ
 ਸੀਧੀਮਿਲਾਏ॥ਚਾਰਿਵਰਨਗੁਰਸਿਖੋਹੈਇਸਾਪਸੰਗਤਿਸ
 ਚਖੰਡਵਸਾਏ॥ਅਪੁਗਵਾਇਤੰਬੋਲਰਸੁਖਾਇਚਬਾਇ
 ਸੁਰੰਗੁਚਵਾਏ॥ਛਿਅਦਰਸਨਤਰਸਨਖੜੇਥਾਰਹਪੰਥਿ
 ਗਿਰੀਥਸੁਣਾਏ॥ਛਿਅਰੁਤਿਥਾਰਹਪੰਥਕਾਰਿਦਿਕਾਇਕੁ
 ਸੁਰਜੁਚੰਦ੍ਰਾਦਿਖਾਏ॥ਥਾਰਹਸੋਲਹਮੇਲਿੰਸਸੀਅਗਮੀ॥ਕੈ
 ਦਰਿਸੁਰਸਮਾਏ॥ਸਿਵਸਕਤੀਨੋਲੀਘਕੋਹੁਰਮੁਖਿਇਕ

ਮਨਿ ਇਕਾਧਿ ਮਾਏ ਪੈਰੀ ਪੈ ਜਗੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਉ ਪ
 ਦੇਸ ਮਦੇ ਸੁਧਾਰਿ ਪੈਰੀ ਪੈਰ ਹਰਾ ਸਿਕਰੀ ਦੇ ॥ ਚਰਣ ਸੁਰਣਿ
 ਮਸਤਕ ਸਰਨਿ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਮੁਖਿ ਤਿਲਕ ਸੁਹੰ ਦੇ ॥ ਭਰਮ ਕ
 ਰ ਮਦਾ ਲੇਖੁ ਮੋਟਿ ਲੇਖ ਮਲੇਖ ਵਿਸੇਖ ਬਣਿ ਦੇ ॥ ਜਗਮ
 ਗ ਜੋਤਿ ਉਦੈ ਤੁਕਾਰਿ ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਨ ਲਖ ਪੁਜੀ ਦੇ ॥ ਹਉ ਮੇਗਰ
 ਬੁਨਿ ਵਾਰਿ ਕੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਸ ਚਮੇਲਿ ਮਿਲੀ ਦੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਤਿਪੁਰਨ ਬਹੁ ਚਰਣ ਕਵਲ ਪੁਜਾ ਪਰਚੀ ਦੇ ॥ ਸੁਖ ਸੀਪਟਿ
 ਹਿਣਿ ਭਵਰ ਵਸੀ ਦੇ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਰਸਣੁ ਸਫਲੁ ਛਿ
 ਮ ਦਰਸਨੁ ਇਕੁ ਦਰਸਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਦਿਬਾ ਦਿਸਾਣਿ ਪਰਗਾਉ

ਕਰਿਲੋਕਵੇਦਗੁਰਗਿਆਨੁਪਛਾਣੈ॥ ਏਕਨਾਰੀਜਤੀਹੋਇਪਰ ੫੩
 ਨਾਰੀਪੀਭੈਣਵਖਾਣੈ॥ ਪਰਧਨੁਸੁਆਰਗਾਇਜਿਉਮਕੁਭਿੰਦੁ
 ਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ ਪਰਥਾਰੀਗੁਰਸਿਖੁਹੋਇਸਿਖਾਸੁਤਮਲਮੂਤ
 ਵਿਡਾਣੈ॥ ਪਾਰਥਹਮੁਪੁਰਨਬਹਮੁਗਿਆਨਧਿਆਨਗੁਰਸਿਖ
 ਸਿਵਾਣੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਾਲਿਪਤਿਪਰਵਾਣੈ॥ ੮॥ ਗਾਈ
 ਬਹਲੇਰੀਗਾਜਿਉਖੜਚਰਿਦੁਸੁਦੇਨਿਏਕਰੀਗੀ॥ ਬਹਲੇਬਿ
 ਰਖਵਣਾਸਪਤਿਅਗਿਨਅੰਦਰਿਹੈਬਹੁਰੀਗੀ॥ ਰਤਨਾਵੇਖੈਸ
 ਭੁਭੋਰਤਨਪਾਰਖੁਵਿਰਲਾਸੰਗੀ॥ ਹੀਰੋਹੀਰਾਬੋਧਿਆਰਤਨ
 ਮਾਲਸਤਸੰਗਤਿਚੰਗੀ॥ ਮੀਮ੍ਰਤਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਓਹੋ

ਇਨ੍ਹੀਹਾਲੁਨਹੋਰਸੁਮੰਗੀ॥ਦਿਬਦੇਹਦਿਬਦਿਸਟਿਹੋਇਪੁ
 ਰਨਕੁਹਮਜੋਤਿਅੰਗਅੰਗੀ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਸਹਲੰ
 ਗੀ॥ਨੀ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਸਾਪਸੰਗਿਪੰਚਸਬਦਇਕ
 ਸਬਦਮਿਲਾਏ॥ਗਗਨਦਲਖਸਬਦਲਖਭਾਖਿਆਭਾ॥
 ਉਸੁਭਾਉਅਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਹਮਾਧਿਆਨੁਧਨਿਜਾਏਜੰਤ
 ਜੰਤਵਜਾਏ॥ਅਕਬਕਬਾਵੀਚਾਰਿਕੋਉਸਤੁਤਿਨਿੰਦਾਵਰ
 ਜਿਰਹਾਏ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਮਿਠਾਬੋਲਣੁਮਨੁ
 ਪਰਚਾਏ॥ਜਾਇਮਿਲਨਿਗੁਰੁਕੀਵ੍ਰਿਆਰਖੇਰਖਣਹਉ
 ਲੁਕਾਏ॥ਗੰਨਹੋਇਕੋਲੁਪੀੜਾਏ॥੧॥ਚਰਣਕਮਲਮ

ਕਰੰਦਗਸਿੰਹੋਇਭਵਰਨੇਵਾਤੁਲਭਾਵੈ॥ਇਤ੍ਰਾਪਿੰਗਲਾਸੁਖਮ ॥ ੫੪
 ਨਾਲੀਪਿਤ੍ਰਿਬੇਣੀਨਿਜਪਰਿਅਵੈ॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਮਨੁਪਵਣ
 ਲਿਵਸੋਹੰਸਾਜਪੇਜਪਾਵੈ॥ਅਚਰਜਤੁਪਮਨੁਪਲਿਵਰੀ
 ਪਸੁਗੀਧਅਵੇਸੁਮਚਾਵੈ॥ਸੁਖਸਾਗਰਚਰਣਾਗਥਿਦਸੁਖ
 ਸੀਪਟਵਿਚਿਸਹਜਿਸਾਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਪਿਗਮਰਸੁ
 ਦੇਹਬਿਦੇਹਪਰਮਪਦਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਅਲਖੁਲ
 ਖਾਵੈ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਥਸੁਕਥਹਨਿਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਕਰ
 ਕਮਾਵੈ॥ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਹਣਪੇਰੋਏਇਚਰਣਾਮਜੁਪਾਵੈ॥ਸੁ
 ਰਬਾਣੀਲਿਖਿਪੋਥੀਆਤਾਲੁਮਿਟਿਗਰਬਾਬਵਜਾਵੈ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਵੰਡ ਉਤਕਰਿਗੁਰੁ ਭਾਈ ਗਾਲਿਮਿਲਿਗਾਲਿਲਾ
 ਵੈ। ਕਿਰਤਿਵਿਰਤਿਕਰਿਪਰਮਦੀਹਥਹੁਦੈਕੈਭਲਾਮਨਾਵੈ
 ਪਾਰਸੁਪਗਸਿਆਪਗਸੁਹੋਇਪਰਤਨਪਰਧਨਪੁਨਲਾ
 ਵੈ। ਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਪੂਜਕੈਭਾਇਭਗਤਿਭੈਭਾਣਾਭਾਵੈ॥
 ਆਪੁਗਵਾਇਨਾਮਪੁਲਖਾਵੈ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰਸਕਾ
 ਰਥੇਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਚਾਲਚਲੀਦੇ। ਗੁਰਦੁਆਰੈਜਾਨਿ
 ਚਲਿਸਾਪਸੰਗਤਿਚਲਿਜਾਇਬਹੀਦੇ। ਧਾਵਨਿਪਰਉ
 ਪਕਾਰਨੇਗੁਰਸਿਖਾਂਨੋਖੋਜਿਲਹੀਦੇ। ਦੁਬਿਧਾਪੰਥਿਨਧਾ
 ਵਨੀਮਾਇਆਵਾਚਿਉਦਾਸੁਰਹੀਦੇ। ਬੀਦਿਖਲਾਸੀਬੀ

ਦਗੀ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਹੁਕਮੀ ਬੀ ਦੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਰਵਖਣਾ ਪੈ ਗੀ ॥ ੫੫ ॥
 ਗੁਰਸਿਖ ਰੰਦੇ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਪਰਚੈ ਪਰਚੰਦੇ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਸਿਖ
 ਮਾਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮਾਪਿਆਲਾ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੰਦੇ ॥ ਪਾਰਬ
 ਹਮੁ ਪੁਰਨ ਬਹਮੁ ਬਹਮੁ ਬਿਬੇਕੀ ਧਿਆਨੁ ਪਰੰਦੇ ॥ ਸਬ
 ਦਸੁ ਗਤਿ ਲਿਵਲੀ ਏਹੋਇ ॥ ਅਕਥਕਥਾ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣੰ
 ਦੋ ॥ ਭੂਹ ਭਵਿਖੁ ਵਰਤਮਾਨ ॥ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ॥ ਅਤਿਅ
 ਲਖਲਖੰਦੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ॥ ਅਛਲੁ ਛਲਿ ॥ ਗਤਿ
 ਛਲੁ ਕਰਿ ॥ ਅਛਲੁ ਛਲੰਦੇ ॥ ਭਵਜਲ ਅੰਦਰਿ ਬੋਹਿਥੋਇ
 ਕਸਾਪਿਛੇ ॥ ਲਖਤਰੰਦੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਮਿਲੁ ਨਿਹਸੰਦੇ ॥ ੧

ਅਨੁਗਾਗੇ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਪਸੀ ਗਿ ਅੰਗਿ ਅੰਗਿ ਇਕਰੇ
 ਗਿ ਸਮਾਗੇ॥ ਰਤਨ ਮਾਲ ਕਰ ਕਰੇ ਪਾਗੇ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਠਾ
 ਕੋਲ ਏਜੇ ਬੋਲੈ ਸੋਈ ਜਪੁ ਜਾਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖੀ ਦੇਖਣਾ ਬ
 ਹਮਾਪਿਆ ਨੁਪਰੈ॥ ਆਪੁ ਆਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਨਣਾ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ
 ਪੰਚ ਸਬਦ ਗੁਰ ਸਬਦਿ॥ ਮਲਾਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਿ
 ਨਮ ਸਕਾਫੁ ਰੰਗਿ ਤਿਸਿ ਦੁਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਿ ਚਲਣਾ ਪ
 ਰਦਖਣਾ ਪੁਰਨ ਪਰਤਾਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਜਗਭਰੇ
 ਸੰਜੋਗ ਪਛਾਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਵਣੁ ਸਮਾਧਿ ਹੋਆਪੇ॥ ਆਪਿ
 ਨਥਾਪਿਉ ਥਾਪੇ॥ ਪਰਬਾਰੀ ਨੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਨਹਿ ਨਭ

ਵਲੋਭਉਨਾਵਿਆਪੋ॥ ਪਾਰਿਪਏਲੀਪਿਵਰੈਸਗਪੋ॥ ੧੮ ੫੭
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸਰੂਪਹੈਧਿਆਨਮੂਲੁਗੁਰਮੁਰਤਿਜਾਣੈ
 ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਮੂਲੁਮੰਤ੍ਰਸਿਮਰਣੁਪਰਵਣੈ॥
 ਚਰਣੁਕਵਲਮਕਰੰਦਰਸੁਪੂਜਾਮੂਲੁਪਿਰਮਰਸੁਮਾਣੈ॥
 ਸਥਾਦਿਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਧਸੰਗਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਅੰਦਰਿਅੰ॥
 ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਗੰਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਚਲਣੁਭੰ॥
 ਏ॥ ਵੇਦਕਤੇਬਹੁਥਾਹੀਅਕਥਕਥਾਕਉਣੁਆਖਿਵਖਾ
 ਏ॥ ਵੀਹਾਇਕੀਹਉਲੰਘਾਸਿਵਾਣੈ॥ ੧੯ ॥ ਸੀਸੁਨਿਵਾਏ
 ਫੀਗੁਲੀਗਲਿਬੰਧੋਜਲੁਉਚਾਮਾਵੈ॥ ਅਖੁਖੁਖੁ ਨਸੁਖੁ

४॥ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨੁ ਆਖੀਐ ਬਹਲੋ ਬਿਸੀ ਅਰਤਿ ਸੁਲਪਟਾਹੀ॥
 ਪਾਰਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪਥਰਾਂ ਪਥਰ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਨ ਜਾਹੀ॥ ਮਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸ
 ਪਾਂਸਿਰੀਓ ਏਥਿ ਸਪਾਂਦਿ ਰੇ ਫਿਰਾਹੀ॥ ਲਹਰੀ ਅੰਦਰਿ ਹੀ ਸੁਲੇ
 ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਦੁਗਿ ਦੁਗਿ ਖਾਹੀ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕਵਲੁ ਆਲਿਪਤੁ
 ਹੈ ਪਰਿਥਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਤਿਵਾਹੀ॥ ਮਾਸਾ ਵੇਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਹੋ
 ਏ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਵਾਹੀ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਤੁ ਮੁ
 ਹਿ ਸਾਝਾਹੀ॥ ੧੫॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅਕਾ
 ਲ ਬਣਾਇਆ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਸਿਖੈ ਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਾਰਗੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਾਲਿ ਸੰਗੁ ਚਲਾਇਆ॥

ਨੂਪੀਨੁਸਤਿਗੁਰਚਰਣਪੀਨੁਸਤਕੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਇਆਸ ॥ ੫੬ ॥
 ਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਪੀਨੁਪੈਪੀਨੁਪੀਨੁਗੁਰਸਿਖਪਰਸਇਆਇਆ॥
 ਭਉਭਗਤਿਗੁਰਸਿਖਵਿਚਿਹੋਇਦਾਇਆਲੁਗੁਰੁਮੁਹਿਲਾਇਆ
 ॥ ਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਉਮਿਟਾਇਆ॥ ੧੬ ॥ ਪੀਨੁਪਲੁਚਸਾਪਤੀ
 ਪਦੁਪੀਨੁਪੀਨੁਥਿਤਿਸੁਵਾਰਸਭਾਗੋਪੀਨੁਪੀਨੁਦਿਹੁਗਤਿਹੋਪ
 ਖਮਾਹੁਤਿਸਿਮਤਿਜਾਗੋਪੀਨੁਅਭੀਚੁਨਿਛਤੁਹੋਕਾਮੁਕੁਪੁ
 ਅਹੰਕਾਰਤਿਅਗੋਪੀਨੁਪੀਨੁਸਿਜੇਗੁਹੋਅਠਸਠਿਤਿਗੁਰ
 ਜਪਿਗਗੋਗੁਰੁਦੁਆਰੈਆਇਕੋਚਰਣਕਵਲਰਸਅੰਮਿ
 ਤੁਪਾਗੋਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਅਨਭੈਪਿਰਮਪਿਰੀ

ਈਚਕਵੀਚੰਡਨਭਿਰਭਾਵੈ॥ਸਿਮਲਾਬਿਰਖੁਨਸਫਲੁਹੋ
 ਈਚੰਦਨਵਾਸੁੰਵਾਂਸਿਸਮਾਵੈ॥ਸਪੈਦੁਪ੍ਰਾਪੀਮਾਲੀਮੇਤੁ
 ਮੇਦਾਕਉਤੁਨਜਾਵੈ॥ਜਿਉਬਟਿਚੀਬਟਿਚਿਚੁਕੀਲੋ
 ਹੁਪੀਮੇਦੁਸੁਨਖਾਵੈ॥ਸਭਿਅਵਗੁਣਮੇਤਨਿਵਸਨਿ
 ਗੁਣਗੀਤੋਅਵਗੁਣਨਪਾਵੈ॥ਬੋਮਨਵਾਸੁਕਭੁਰੀਆਵੈ
 ॥੧੦॥੬॥ਛਾਇ॥

॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਪੁਸਾਧਸੰਗਾਤਿਸਚਖੰਡੁਵਸਾ
 ਈਆਗੁਰਸਿਖਲੋਗੁਰਸਿਖਹੋਇਆਪੁਗਵਾਇਨਾਮਾ

ਪਗਣਾਂਇਆਗੁਰਸਿਖਸੋਭਿਸਾਪਨਾਸਾਧਿਸਥਾਇਸਾਧੁਸ ੫੯
 ਦਵਾਇਆਚਹੁਵਰਨਾਉਪਦੇਸਦੇਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਰੁਰ
 ਹਾਇਆਸਚਹੁਭੈਸਭੁਕਿਹੁਸਚੁਨਾਉਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦਿਤ੍ਰਾਇਆ
 ਾਹੁਕੇਮੇਅੰਦਰਿਸਭਕੇਮੰਨੈਹੁਕਮੁਸੁਚਿਸਮਾਇਆਸਬ
 ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਅਲਖੁਲਖਾਇੰ॥ਸਿਵਸਕਤੀਨੇਸਾਪਿਕੈ
 ਚੰਦਸੁਰਜੁਦਿਹੁਰਤਿਸਧਾਏਅਸੁਖਦੁਖਸਾਪੇਹਰਖਸੋਗਨਰਕ
 ਰੁਰਕਖੰਨਪਾਪਲਪਾਏਜਨਮਮਰਣਜੀਵਣੁਕਤਿਭਲਾ
 ਬੁਗਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਨਿਵਾਏਗਾਜਜੇਗਜਿਟਿਵਸਿਕਰਿਸਾਧਿਸੰਜੋ
 ਗੁਣਿਜੋਗਹਰਾਏਵਸਗਤਿਕੀਰੀਨੀਦੁਖਆਸਾਮਨੁਸਾ

ਜਿਉਪਿਗਿਆਏ॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਸਾਪਿਕੈ॥ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਂਟਸ
 ਥਾਏ॥ ਪੈਰੀਪੈਪਾਖਾਕਸਦਾਏ॥ ੨॥ ਥਾਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤੈ॥
 ਕਵੇਦਗੁਣਗਿਆਨਲਘਾਏ॥ ਭੂਭਵਿਖਹੁਵਰਤਮਾਨਆ
 ਇਮੰਪਿਜਿਣੀਅੰਤਿਸਧਾਏ॥ ਮਨਬਚਕਰਮਾਇਕੜਕਾਰਿ
 ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਜੀਵਣੁਜਿਣਿਆਏ॥ ਮਾਧਿਥਿਆਪਿਉਪਾ
 ਪਿਸਾਪਿਸੁਰਗਾਮਿਰਤਪਾਤਾਲਨਿਵਾਏ॥ ਉਤਮਮਧਮਨੀਚ
 ਸਾਧਿਥਾਲਕਜੇਬਨਾਬਿਰਪਿਜਿਣਾਏ॥ ਏਕੁਪੰਗੁਲਾ
 ਸੁਖਮਨਾਡਿਕਟੀਊਪਿਡਿਥੈਣੀਨਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਮ
 ਨਾਇਕਾਪਿਆਏ॥ ੩॥ ਅੰਤ੍ਰਜਨੇਰਜਸਾਪਿਕੈਸੇਤਜਉਤ

ਭੁਜਖਾਈਥਾਈਆਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਚਾਰਿਨੁਗਿਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਵੇਦਵਖ ॥ ੫੯ ॥
 ਈਯਪਰਮੁਅਰਥਕਾਮੁਮੋਖਾਜਿਟਿਰਜਤਮਸਤਗੁਣਤੁਗੀਆਰਾ
 ਈਸਨਕਾਟਿਕਾਆਸਮਉਲੀਪਚਾਰਿਵੀਰਵਸਗਤਿਕਰਿਆ
 ਈਚਉਪਕੂਜਿਉਚਉਸਾਰਮਾਰਿਜੇਕੁਹੋਇਨਕੋਇਰਵਾਈ
 ਾਰੰਗਬਿਰੰਗਤੰਬੋਲਰਸਬਹੁਰੰਗਿਟਿਕੁੰਗੁਨੀਸਾਈਯਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਰਥਾਈ॥ ੬॥ ਪਉਣੁਪਾਈਥੈਸੰਤਰੋਧਰ
 ਤਿਅਕਾਸਉਲੀਪਪਾਇਆਣਾਕਾਮੁਕੋਧੁਵਿਰੋਧੁਲੀਪ
 ਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਵਿਹਾਣਾਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਪਰਮੁਅ
 ਰਥੁਮੁਗਰਥੁਪੰਚਪਰਵਾਣਾਖੇਚਰਭੂਚਰਚਾਰੀਉਨਮਨ

ਲੀਘਾਅਗੋਚਰਿਥਾਣਾ॥ ਪੰਚਾਇਣਪਰਮੇਸਰੇਪੰਚਸਬਦਪਨਘੋ
 ਰਨੀਸਾਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਚਭੂਆਤਮਾਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੁ
 ਹਾਣਾ॥ ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਨਾਵਣਜਾਣਾ॥ ਪਾਛਿਅਰੁਤੀ
 ਕਰਿਸਾਪਨਾਛਿਅਦਰਸਨਸਾਪੈਗੁਰਮਤੀ॥ ਛਿਅਰਸਰ
 ਸਨਾਸਾਧਿਕੈਗਗਾਣੀਗੁਣੀਗੁਣੀ॥ ਛਿਅਚਿਰਜੀਵੀ
 ਛਿਅਜਤੀਚਰਦਰਤੀ॥ ਛਿਅਸਾਥਿਜੁਗਤੀ॥ ਛਿਅਸਾਸਤ੍ਰ
 ਛਿਅਕਰਮਾਜਿਟੀ॥ ਛਿਅਗੁਰਗੁਰਮੁਰਤਿਨਿਰੰਤੀ॥ ਛਿਅ
 ਵਰਤਰੇਸਾਧਿਕੈਛਿਅਛਕਛਤੀ॥ ਪਵਣਪਰੰਤੀ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਰੰਤੀ॥ ੬॥ ਸਤਸਮੁੰਦਉਲੀਘਾਅਦੀ

ਪਸਤਾਇਕਦੀਪਕਥਲਿਆਸਤਸੁਤਾਇਕਸੁਤਿਕਰਿਸਤੇਪੁ ੬੦
 ਗਿਆਲੀਪਿਓਫਲਿਆਸਤਸਤੀਜਿਟਿਸਪਤਰਿਖਿਸਤ
 ਸੁਰਾਜਿਟਿਅਟਲੁਨਟਲਿਆਸਤੋਸੀਵਾਸਾਧਿਕੈਸਤੀ
 ਸੀਕੀਸੁਫਲਿਓਫਲਿਆਸਤਾਮਕਾਸਪਤਾਲਸਤਵ
 ਸਗਤਿਕਰਿਓਪਰੋਚਲਿਆਸਤੇਧਾਰੀਲੀਪਿਕੈਭੈਰੋ
 ਖੇਤ੍ਰਪਾਲਦਲਮਲਿਆਸਤੇਰੋਹਟਿਸਤਵਰਸਤਸੁਹ
 ਗਣਿਸਾਧਿਨਫਲਿਆਸਤੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਖਲਿ
 ਆਗਾਮਾਮ੍ਹਟੇਸਿਧੀਸਾਧਿਕੈਸਾਧਿਕਸਿਧਿਸਮਾਧਿਫਲ
 ਟੀਆਸਟਕਲੀਬਿਖੁਸਾਧਨਾਸਿਮਗਣਿਸੇਖਨਕੀਮਤਿ

ਪਾਈ॥ ਮੁਹੁਇਅਰਪੇਸੇਗੀਆਪੰਦੁਅਰੇਚਾਲੀਚਰਾਈ॥
 ਜਿਉਚਰਖਾਅਰਖੰਭੀਆਇਕੁਤੁਸੁਤਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
 ਨਪਰਅਸਟਾਂਗਜੇਗੁਚਾਵਲਰਤੀਮਾਸਾਰਾਈ॥ ਅਰਥਾ
 ਰਾਮਨੁਵਾਸਿਕਰਿਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਕਰਾਈ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿਵਡੀਵਡੀਆਈ॥੮॥ ਨਾਥਿਚਲਾਏਨਵੈਨਾਥਨਾ
 ਥਾਨਾਥੁਅਨਾਥੁਸਹਾਈ॥ ਨਉਨਿਧਾਨਫੁਰਮਾਨਵਿਚਿ
 ਪਰਮਾਨਿਧਨਾਗਿਅਨਗੁਰਕਾਈ॥ ਨਉਭਗਤੀਨਉਭਗ
 ਤਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪੇਮਭਗਤਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਨਉਗਿਰਪਸ
 ਧਰਾਸਤਾਵਿਚਿਪੁਰੋਸਤਿਗੁਰਦੀਵਡੀਆਈ॥ ਨਉਖੰਡ

੩

ਸਾਧਅਖੰਡੋਇਨਉਦੁਆਰਲੀਪਨਿਜਪਰਿਜਾਈ॥ਨਉਅੰ ੬੧
 ਗਨੀਲਅਨੀਲੋਹੋਇਨਉਕਲਨਿਗੁਹਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖਾਈ॥੮॥ਸੀਨਿਅਸੀਦਸਨਾਵਧਰਿਸ
 ਚਨਾਵਵਿਣੁਨਾਵਗਣਾਇਆ॥ਦਸਅਵਤਾਰਅਕਾਰੁਕਰਿਏਕੰ
 ਕਾਰੁਨਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਤੀਰਥਪੁਰਬਸੰਜੋਗਵਿਚਿਦਸਪੁ
 ਰਬੀਗੁਰਪੁਰਬੁਨਪਾਇਆ॥ਇਕਮਨੁਇਕਨਚੇਤਿਓਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿਵਿਣੁਦਹਿਦਿਸਿਪਾਇਆ॥ਦਸਦਹੀਅੰਦਸਅਸੁਮੇ
 ਧਖਾਇਆ॥ਮੇਧੁਨਿਖੇਧੁਕਗਾਇਆ॥ਇੰਦਰੀਅੰਦਸਵਸਿਕ
 ਰਿਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਵਰਜਿਰਹਾਇਆ॥ਪੈਰੀਪੈਜਗੁਪੈਰੀਪਾਇ

ਅ॥੧॥ ਏਕਮ ਨਿਰੋਇ ਏਕਾਦਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੁ ਪਤਿ ਬਤੁ ॥
 ਏਕਮਾਗਿ ਮਾਰਹੁ ਦਸ ਮੁੰਦਾ ਵਿਚਿ ਪਲਦਾ ਪਾਰਾ ਵਰਨੁ ਪਾ
 ਏਕਮਾਗਿ ਮਾਰਹੁ ਕਸਗਿ ਮਾਰਹੁ ਕਸੇ ਕਸਿ ਕਸ ਵਟੀ ਕਸਿ
 ਕਸਾ ਏਕਮਾਗਿ ਮਾਰਹੁ ਏਕ ਲਾਉ ਕਰਿ ਕਚ ਪਕਾਈ ਮ
 ਪਕੁ ਪਕਾ ਏਕਮਾਗਿ ਮਾਰਹੁ ਏਕ ਚੜਾਉ ਕਰਿ ਦੂਜਾ ॥
 ਉਕਦਾ ਉਹਗਾ ਏਕਮਾਗਿ ਮਾਰਹੁ ਗੇੜਾ ਸਿਖ ਸੁਟਿ ਗੁਰਸਿ
 ਖਲੈ ਗੁਰਸਿ ਖੁਸਦਾ ਏਕਮਾਗਿ ਮਾਰਹੁ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਵਸਾ
 ਏਕਮਾਗਿ ਮਾਰਹੁ ਪੰਥਸ ਪਾਇ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾ ਰੀਗਾ ਹੁਚ
 ਲਾਇ ਮਾਸੁ ਰਜੁ ਬਾਰਹੁ ਮਾਰਹੁ ਵਿਚਿ ਸਸੀ ਅਰੁ ਏਕਤੁ ਮਾ

ਹਿਫਿਗਾਇਆਥਾਹਸੇਲਹਮੇਲਿਕਰਿਸਸੀਅਰਾਮੰਦ ਵੜ
 ਰਿਸੂਰੁਸਮਾਇਆਥਾਹਤਿਲਕਮਿਟਾਇਕੋਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਿਲਕੁਨੀਸਾਟੁਚੜਾਇਆਥਾਹਰਾਸੀਸਾਧਿਕੈਸਚਿਰ
 ਸਿਰਹਰਾਸਿਲੁਭਾਇਆਥਾਹਵੰਨੀਹੋਇਕੈਥਾਹਮਾਸੇ
 ਤਿਲਿਤੁਲਾਇਆਪਾਰਸੁਪਾਰਸਿਪਰਸਿਕਰਾਇਆ॥੧੩
 ਭਾਤੇਹਤਾਲਅਉਰਿਅਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਤਪਤਾਲੁਪੁਰਾਇ
 ਆਭਾਤੇਹਰਤਨਅਕਾਰਥੇਗੁਰਉਪਦੇਸੁਰਤਨੁਪਨੁਪਾ
 ਏਆਭਾਤੇਹਪਦਕਰਿਜਗਾਵਿਚਿਪਿਤਰਕਰਮਕਰਿਭਰ
 ਮਿਭੁਲਾਇਆਲਖਲਖਜਗਨੁਪੁਜਨੀਗੁਰਸਿਖਚ

ਮਰਦੁਰਖਾਇਆ ਭਗਤੀਵੰਤ

ਰੋਟੇ ਦਕਪੀਆਇਆ ਜਗਭੋਗਨ ਈਵੇਦਲਖਗੁਰਮੁ
 ਖਇਕੁਦਾਣਪਾਇਆ ਗੁਰਭਾਈ ਸੰਤੁਸਟਕਰਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਹੋਇਅਛਲੁਛਲਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥
 ਚਉਦਹਵੇਦਿਆਸਾਧਿਕੈਗੁਰਮਤਿਅਥਿਗਤਿਅਕ
 ਥਕਹਾਈ ਚਉਦਹਭਵਣਉਲੰਘਿਕੈਨਿਜਘਰਿਵਾ
 ਸੁਨੇਹੁਨਿਰਥਾਈ ਪੰਦਹਥਿਤੀਪਖਾਇਕੁਕ੍ਰਿਸਨਨੁ
 ਕਲਦਾਇਖਖਨੀਸਾਈ ਸੋਲਹਸਾਰਸੰਘਾਰਕਾਰਿ
 ਜੋਵਾਜੁਇਆਨਿਰਭਉਜਾਈ ਸੋਲਹਕਲਾਸਪੁ
 ਰੋਟੇਸਸਿਘਰਿਸੁਰਜੁਵਿਰਤੀਹਾਈ ਨਾਰਿਸੋਲਹ

ਸੀਗਾਰਿਕਾਰਿਸੇਜਭਤਾਹੀਪਰਮਰਸੁਮਾਣੀ॥ਸਿਵਤੇਸ ੬੩
 ਕਤਿਸਤਰਹਵਾਣੀ॥੧੪॥ਯੋਤਾਮਠਾਰਹਸੇਪਿਕੈਪਵੈਪੁਰਾ
 ਏਮਠਾਰਹਭਾਈ॥ਉਨੀਵੀਹਇਕੀਹਲੀਘਥਾਈਹਉਮ
 ਰੇਸਾਪਿਨਿਵਾਈ॥ਸੰਖਅਸੰਖਲੁਟਾਇਕੈਤੇਈਚਉਵੀਹ
 ਪੰਜੀਹਪਾਈ॥ਛਬੀਜੋਤ੍ਰਿਸਤਾਈਹਾਅਾਇਅਠਾਈਹ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ਉਲੀਘਉਣਤੀਹਤੀਹਸਾਪਿਲੀਘਤੀ
 ਹਿਵਜੀਵਾਪਾਈ॥ਸਾਧਸੁਲਖਣਥਤੀਹੇਤੇਤੀਹਪ੍ਰਚ
 ਉਠੇਰਿਫਿਗਈ॥ਚਉਤੀਹਲੇਖਅਲੇਖਲਖਾਈ॥
 ੧੫॥ਵੇਦਕਤੇਥਹੁਥਾਹਗਲੇਖਅਲੇਖਨਲਖਿਆ

ਜਾਣੀਐ ਪੁਨਰੁ ਪੁਨਰੁ ਅਚਰਜੁ ਹੈ ਦਰਸਨੁ ਦਿਸਟਿ ਅੰਗੇ
 ਚਰਭਾਈਐ ਏਕੁ ਵਉ ਪਸਾਉ ਕਰਿ ਤੇਲੁ ਨ ਤੁਲਾਧੁ ॥
 ਕਨਸਮਾਈਐ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਬਾਹਰਾ ਬਕੈ ਸਬਦੁ ਸੁ
 ਗਤਿ ਲਿਵਲਾਈਐ ਮਨ ਬਚਕਾ ਮਾਮੋਗੇ ਚਰਾਮਤਿ ਬੁਧਿ
 ਸਾਪਿਸੇਈ ਬਕਿ ਪਾਈਐ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਹੈ ਭ
 ਗਤਿ ਵਛਲ ਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਛਾਈਐ ਵਰਾ ਆਪਿ ਵਰੀ
 ਵਰਿਆਈਐ ॥੬॥ ਵਣ ਵਣ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ਸਪਤਿ ਰਹੈ ਉ
 ਜਾਵਿ ਅੰਦਰਿ ਅਵਸਾਰੀਐ ਚੁਟਿ ਚੁਟਿ ਅਜਨਿ ਬੁਟਿ
 ਆਪਤਿ ਸਾਹੀ ਬਾਗਲਾਇ ਸਵਾਰੀਐ ਸਿਜਿ ਸਿਜਿ ਸਿ

ਰਖਵਡੀਰੀਅਨਿਸਾਰਿਸਮਾਲਿਕਰਨਵੀਚਰੀਹੋਨਿਸਫ ੬੪
 ਲਹੁਤਿਆਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭਾਗੀਥਿਰਖ
 ਹੁਸਾਉਨਆਵਟੀਫਲਾਵਿਚਿਸਾਉਸੁਗੰਧਸੰਜਾਰੀਘੁ
 ਰਨਕਹਮੁਜਗਤਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਰੰਕ
 ਗੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਪਰਾਮਪਾਰੀ॥੧॥ਅੰਬਰੁਨ
 ਦਗੀਅੰਵਦਾਕੇਵਰੁਵਡਾਕੋਇਨਜਾਣੈਓਚਾਕੇਵਰੁਅ
 ਖੀਐਸੁੰਨਸਰੂਪੁਨਅਖਿਵਖਾਣੈਲੋਨਿਉਡਗੀਪੰਖ
 ਟੂਅਨਲਮਨਲਉਡਿਖਥਰਿਨਆਣੈਓਰੁਕੁਮੁ
 ਲਿਨਲਭਈਸਭੇਹੋਇਫਿਰਨਿਹੈਰਾਣੈਲਖਅਗਾ

ਸਨਅਪਕ੍ਰਨਿਕਦਗਤਿਕਾਦਰੋਕੁਰਥਾਣੇ॥ ਪਾਰਬਰ
 ਮੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖਸਾਧਸੰਗਤਿਵਾਸਾਨਿਰਥਾਣੇ॥
 ਮੁਰਦਾਗੇਏਮੁਰੀਦੁਸਿਵਾਣੇ॥ ੧੮॥ ਗੁਰਮੁਰਤਿਪੁਰਨ
 ਥਹਮੁਘਟਘਟਅੰਦਰਿਸੁਰਜੁਸੁਏ॥ ਸੁਰਜਕਵਲ
 ਪਰੀਤਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰਿਓਏ॥ ਪਾਰਬਰਮੁ
 ਰੁਰਸਥਦੁਹੈਨਿਸ਼ਰਧਾਰਵਕੈਗੁਣਗੁਏ॥ ਕਿਰਖਿਬਿਰ
 ਖਹੈਏਸਫਲੁਫਲਿਚੰਨਫਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਨਖੁਏ॥
 ਅਫਲਸਫਲਸਮਦਰਸਹੈਏਮੋਹਨਧੋਹਨਦੁਬਿਧ
 ਲੁਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਪਿਰਮਰਸੁਜੀਵਨਮੁਕਤਿ

ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਦੁਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਹਾਜਿ ਸਮੁਏ ॥ ੬੫
 ੧੯ ॥ ਸਬ ਦੁਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਗਤਿ ਪੁ
 ਨਿਚੇਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚ ਖੰਡ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪਰ
 ਚੈ ਹੋਇ ਮੇਲਾ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇ ਮਰ ਫੁਜੁ ਗਤਿ ਭੁੰ
 ਜਕਰ ਮਹੀਸਵੰਸੁ ਨਵੇਲਾ ॥ ਬਿਰਖ ਪੁਛ ਲਛ ਲਤੇ ਬਿਰ
 ਖ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਵੀਹਾ ਅੰਦਰਿ ਵਰ
 ਤਮਾਨ ਹੋਇ ਇਕੀਹ ॥ ਅਗੇ ਚਰਖੇ ਲਾਗਾ ਅਦਿ ਪੁਰਖ ਅ
 ਦੇਸੁ ਕਾਰਿ ॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖ ਅਦੇਸੁ ਵਹੇਲਾ ॥ ਸਿਫੁ ਤਿਸਲ
 ਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਏਕੁ ਕਵਾਉ

ਪਸਾਉ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ॥ ਪੰਜਿ
ਤਤਪਰਵਾਣੁ ਕਰਿ ਰਹੁ ਖਾਣੀ ਵਿਚਿ ਸਭ ਵਰਤਾਰਾ॥ ਕੇ
ਵਰੁ ਪਰਤੀਆਖੀ ਅੰਕੇ ਵਰੁ ਤੋਲੁ ਅਗਾਸ ਅਕਾਰਾ॥
ਕੇਵਰੁ ਪਵਣੁ ਵਖਾਣੀ ਅੰਕੇ ਵਰੁ ਪਾਣੀ ਤੋਲੁ ਵਿਥਾਰਾ॥
ਕੇਵਰੁ ਅਗਨੀ ਭਾਰੁ ਪੈਤੁ ਲਿਨ ਤੋਲੁ ਅੰਤੋਲੁ ਭੰਡਾਰਾ॥
ਕੇਵਰੁ ਆਖਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਚਉਰਾਸੀ ਹਲਖੰਜੇ
ਨਿਵਿਚਿ ਜਲੁ ਥਲੁ ਮਹੀਅਲੁ ਤਿਭ ਵਣੁ ਸਾਰਾ॥ ਏ
ਕਾ ਸਿਏਕਾ ਸਿਏ ਨਿਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਅੰਗਣੁ ਤਾਮ੍ਹਾ

ਰਾਸਾਸਿਗਿਗਸਿਸਮਾਲਦਾਕਰਿਥਹਮੰਡਕੋਰਿਸੁਮਰਾ ॥੬॥
 ॥ਰੋਮੋਰਮਵਿਚਿਰਖਿਓਨੁਓਅੰਕਾਰਅਕਾਰਵਿਥਾਰਾ॥ਸਿ
 ਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਅਲੇਖਦਾਲੇਖਅਲੇਖਉਪਾਵਣਹਾਗਾ॥
 ਕੁਦਰਤਿਕਵਣੁਕਰੈਵੀਚਾਰਾ॥੭॥ਕੇਵਡੁਸਤੁਸੀਤੋਖੁਪੈ
 ਦਯਾਪਰਮੁਤੇਅਰਥੁਵੀਚਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਕਾਂਮੁਖੋਪੁਪੈਕੇਵ
 ਰੁਲੋਭੁਮੇਹੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਦਿਸਟਿਵਖਾਣੀਅੰਕੇਵ
 ਰੁਡੁਪੁਰੰਗੁਪਰਕਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਸੁਰਤਿਸਲਾਹੀਅੰਕੇਵਡੁ
 ਸਥਦੁਵਿਥਾਰੁਪਸਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਪੈਕੇਵਡੁ
 ਗੰਧਸੁਗੰਧਅਚਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਰਸਕਸਮਖੀਅਨਿਕੇਵ

ਰੂਸਾਦਨਾ ਦਯਾਮੀਕਾਰਾਅੰਤੁਬਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੩॥
 ॥ਕੇਵਰੁਦੁਖੁਸੁਖੁਆਖੀਅੰਕੇਵਰੁਹਰਖੁਸੋਗੁਵਿਸਥਾਰਾ॥
 ॥ਕੇਵਰੁਸਚੁਵਖਾਣੀਅੰਕੇਵਰੁਕੁਕੁਮਾਵਟੁਹਾਰਾ॥ਕੇ॥
 ਵਰੁਤੀਮਾਹਕਰਿਦਿਹਰਾਤੀਵਿਸਮਾਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਅਸ॥
 ਮਨਸਾਕੇਵਰੁਕੇਵਰੁਨੀਦੁਖੁਆਹਾਰਾ॥ਕੇਵਰੁਆਖੀ॥
 ਭਾਉਭਉਸਾਂਤਿਸਹਜਿਉਪਕਾਰਵਿਕਾਰਾ॥ਤੇਲਾਅੰਤੋਲੁ॥
 ਨਤੋਲੁਟੁਹਾਰਾ॥੪॥ਕੇਵਰੁਤੇਲੁਸੰਜੋਗਦਾਕੇਵਰੁ॥
 ਤੇਲੁਵਿਜੋਗੁਵੀਚਾਰਾ॥ਕੇਵਰੁਹਸਟੁਆਖੀਅੰਕੇਵ॥
 ਰੁਹੇਵਟਦਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕੇਵਰੁਪੈਨਿਰਵਿਰਤਿਪਖੁਕੇ॥

ਵਰੁ ਹੈ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ਕੇ ਵਰੁ ਆਖਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਕੇ ਵਰੁ ੬੭
 ਆਖਾ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਕੇ ਵਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਆਖੀ ਐਏ ਕ
 ਦੂ ਕੁਦਰਤਿ ਲਖ ਹਜਾਰਾ ਦਾ ਨੈ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕੇ ਵਰੁ
 ਦਾ ਤਾ ਦੇਵ ਨਹਾਰਾ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਥਿਗਤਿ ਨਿਰਪਾ
 ਰਾ ਪਾਲਖ ਚਉਗਸੀ ਹਜੂ ਨਿਵਿਚਿ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ
 ਦਲਿ ਭੁਓ ਪਾਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਮਜਹ ਬਾਹਿ
 ਦੂ ਮੁਸਲ ਮਾਣਸ ਦਾਇਆ ਭਿਤ ਕੇ ਪੁਰਖ ਵਖਾਣਿ
 ਅਨਿਨਾਰਿ ਸੁਮਾਰਿ ਅਗ ਨਤਗ ਨਾਇਆ ਝੋਰੁਣ
 ਮਾਇਆ ਚਲਤੁ ਹੈ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ ਸੁਰਚਾਇਆ

ਵੇਦਕਤੇਥਾਵਾਚਦੇਇਕੁਸਾਹਿਭੁਦੁਇਗਾਚਲੁਇ
 ਅਯਸਿਵਸਕਤੀਵਿਚਿਖੇਲੁਕਾਰਿਜੇਗਭੋਗਬਹੁਚਲ
 ਰੁਥਣਾਇਆਸਾਧਅਸਾਧਸੰਗਤਿਫਲੁਪਾਇਆ
 ॥ ਵਾਚਾਰਵਰਨਛਿਅਦਰਸਨਾਸਸਤ੍ਰਵੇਦਪੁਗਣੁ
 ਣਾਇਆਦੇਵੀਦੇਵਸਰੇਵਣੇਦੇਵਸਥਲਤੀਰ
 ਥਭਗਮਾਇਆਗਣੁਗੰਧਥਾਮਪਛਗਾਸੁਰਪਤਿ
 ਇੰਦੁਇੰਦ੍ਰਾਸਣਛਾਇਆਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆ
 ਸਿਪਨਾਥਾਮਵਤਾਰਗਣਾਇਆਜਪਤਪਸੰਜਮ
 ਹੋਮਜਗਵਰਤਨੇਮਨਈਵੇਦਪੁਜਾਇਆਸਿਖਾਸੁਤ੍ਰ

ਮਾਲਾਤਿਲਕਪਿਤਰਕਰਮਦੇਵਕਰਮਕਮਾਇਆਪੁੰਨ ੬੮
 ਦਾਨਉਪਦੇਸੁਦਿਤ੍ਰਾਇਆ॥੧॥ਪੀਰਪੇਕੀਬਰਮਉਲੀ
 ਏਗਉਸਕੁਤਬਵਲੀਉਲਹਜਾਣੇ॥ਸੇਖਮਸਾਇਕ
 ਮਾਖੀਮਨਿਲਖਲਖਦਰਿਦਰਿਵੇਸਵਖਾਣੇ॥ਸੁਹਦੇਲ
 ਖਸਹੀਦੋਹੋਇਲਖਮਥਦਾਲਮਲੰਗਮਿਲਾਣੇ॥ਸਿ
 ਦੀਰੁਕਨਕਲੀਦਗਲਖਉਲਮਾਉਮੁਲਾਮਉਲਾਣੇ॥
 ਸਰੈਸਰੀਆਤਿਆਖੀਐਤਰਕਤਰੀਕਤਿਗਹਸਿਵਾਣੇ
 ॥ਮਾਰਫਤੀਮਾਰਫਲਖਹਕਹਕੀਕਤਿਪੁਕਮਿਸਮਾਣੇ
 ॥ਬੁਜਰਕਵਾਰਹਜਾਰਮੁਹਾਣੇ॥੮॥ਕਿਤਵੇਥਾਮਣਸਾ

ਗੁਰੂਤਵਿਗਤੀਸਰਲਗਾਇਤਲੇਏ॥ਕਿਤਵੇਗਉਤਕਨਉਜੀ
 ਏਤੀਰਬਵਾਸੀਕਰਦੇਏ॥ਕਿਤਵੇਲਖਸਨਉਛੀਏਪੰ॥
 ਪੇਪੀਡਿਤਵੈਦਖਲੇਏ॥ਕਿਤਵੇਆਲਖਜੋਤਕੀਵੇਦ
 ਵੇਦਏਲਖਪਲੇਏ॥ਕਿਤਵੇਲਖਕਵੀਸਰਾਬਹਮੁਭਾ
 ਟਬਹਮਾਉਬਖੇਲੇਕੇਤਵੇਆਮਾਭਿਆਗਤਾਘਰਿਘ
 ਰਿਮੰਗਦੇਲੈਕਨਸੇਏ॥ਕਿਤਵੇਸਉਣਸਵਣੀਹੋ
 ਏ॥੯॥ਕਿਤਵੇਖੜੀਥਾਹੀਕੇਤਵੇਆਹੀਥਾਵੇਜਾ
 ਹੀ॥ਪਵਾਧੇਚਾਧੀਆਫਲੀਆਖੇਖਗਾਇਣਮਵ
 ਗਾਹੀ॥ਕੇਤਵੇਆਚਉਤ੍ਰੋਤਰੀਕੇਤਵੇਆਸੇਰੀਣਵਿ

ਲਾਹੀ॥ ਕੇਤਤ੍ਰਿਆਅਵਤਾਰੋਇਚਕੁਵਰਤਗਜੇਦਰ ६੯
 ਗਾਹੀ॥ ਸੁਰਜਵੰਸੀਆਖੀਅਨਿਸੋਮਵੰਸਸੁਰਵੀਗਸਿ
 ਪਾਹੀ॥ ਧਰਮਗਾਇਧਰਮਾਤਮਾਧਰਮੁਵੀਚਾਰੁਨਥੇਪ
 ਰਵਾਹੀ॥ ਦਾਨੁਖਤੁਗੁਮੰਤੁਭਗਤਿਸਲਾਹੀ॥ ੧੦॥ ਕਿ
 ਰਵੇਵੈਸਵਖਾਣੀਅਨਿਗਜਪੁਤਗਵਤਵੀਚਾਰੀ॥ ਤੁ
 ਅਰਗਉਤਪਵਾਰਲਖਮਲੁਟਹਾਸਚਉਹਾਣਚਿਤਾ
 ਗੀ॥ ਕਛਵਾਹੇਗਠਉਤੁਲਖਗਣੇਗਾਇਭੂਮੀਏਭਾਰੀ
 ॥ ਬਾਘਬਾਘੇਲੇਕੇਤਰੇਬਲਵੰਡਲਖਭੀਦੇਲੇਕਾਰੀ
 ॥ ਕੇਤਤ੍ਰਿਆਹੀਭੁਰਟੀਏਦਰਬਾਰਾਂਅੰਦਰਿਦਰਬਾਰਾਂ

॥ ਕਿਤਰੇ ਗਈ ਭਦਉ ਵੀ ਦੇ ਦੇ ਸਿ ਦੇ ਸਿ ਵੇਰੇ ਇਤ ਬਾਗੀ
 ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੁਏ ਨ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਿਤਰੇ ਸੁ ਦ ਸ ਦ
 ॥ ਇ ਦੇ ਕਿਤਰੇ ਕਾਇ ਬਾਲਿਖ ਟੁਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤਰੇ ਆਹੀ
 ॥ ਥਾਈ ਏ ਕਿਤਰੇ ਭਾਭੁ ਆਸੁ ਨਿ ਆਰੇ ॥ ਕੇਤਰੇ
 ॥ ਮਾਲਖ ਜਟ ਹੋਇ ਕੇਤਰੇ ਆਛੀ ਬੈਸੇ ਸਾਗੇ ॥ ਕੇਤ
 ॥ ਰਿ ਆਠ ਠੇਗਿ ਆ ਕੇਤਰੇ ਮਾਲ ਹਰ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਕਿ
 ॥ ਤਰੇ ਤੇਲੀ ਆਖੀ ਅਨਿ ਕਿਤਰੇ ਹਲਵਾਈ ਬਾਜਾ
 ॥ ਗੇ ਕੇਤਰੇ ਮਾਲਖ ਪੰਖੀ ਏ ਕਿਤਰੇ ਨਾਈ ਤੈਵਣ
 ॥ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਵਰਨ ਏ ਗੋਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਤਰੇ

ਗਿਰਹੀਆਖੀਅਨਿਕੇਤਵਿਅਲਖਫਿਗਨਿਉਦਾਸੀ॥੧੦
 ਕੇਤਵਿਅਜੋਗੀਸੁਰਕੇਤਵਿਅਹੋਏਸਨਿਅਸੀ॥
 ਸਨਿਅਸੀਦਸਨਾਮਧਰਿਜੋਗੀਬਾਰਹਪੰਥਨਿਦਾਸੀ
 ॥ਕੇਤਵਿਅਲਪ੍ਰਗਮਹੰਸਕਿਤਵੇਬਾਨਪ੍ਰਸਤਥਨਵ
 ਸੀ॥ਕੇਤਵਿਅਹੀਡੰਡਧਾਰਕਿਤਵੇਜੈਨੀਜੀਅਦੈਅਸੀ
 ॥ਛਿਅਪਰਿਛਿਅਗੁਰਆਖੀਅਨਿਛਿਅਉਪਦੇ
 ਸਭੇਸਾਅਭਿਅਸੀ॥ਛਿਅਗੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਕਾਰਿਸੁ
 ਰਜੁਏਕੋਬਾਰਹਗਾਸੀ॥ਗੁਗਗੁਰੁਸਤਿਭੁਰੁਅਥਿਨ
 ਸੀ॥੧੩॥ਕਿਤਵੇਸਾਧਵਖਾਣੀਅਨਿਸਾਧਸੰਗਤਿ

ਵਿਚਿਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਕੇਤਹਿ ਆਲਖਸੰਤਜਨ ਕੇਤਹਿ ਆ
 ਨਿਜਭਗਤਿਭੰਗਾਰੀ॥ ਕੇਤਹਿ ਆਜੀਵਨਮੁਕਤਿਥਹਮਹਿ
 ਆਨੀਥਹਮਵੀਚਾਰੀ॥ ਕੇਤਹਿ ਆਸਮਦਰਸੀ ਆਕੇਤ
 ਹਿ ਆਨਿਰਮਲਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਕਿਤਹੁ ਲਖਾਥਿਥੇਕੀਆ
 ਕਿਤਹੁ ਦੇਹਾਥਿਦੇਹਮਕਾਰੀ॥ ਭਾਇਭਗਤਿਭੈਵਰਤਣਾਸ
 ਹਜਿਸਮਾਧਿਥੈਰਾਗਸਵਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਗਰਬੁ
 ਨਿਵਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਕਿਤਹੁ ਲਖਾਸਾਪਜਗਵਿਚਿਕਿਤਹੁ
 ਰੋਗਜਾਰਜੁਆਰੀ॥ ਵਟਵਾਹੁਠਗਿਕੇਤਹੁ ਕੇਤਹਿ ਆਨਿ
 ਦਕਾਮਵੀਚਾਰੀ॥ ਕੇਤਹਿ ਆਮਾਕਿਰਤਪਣਾਕਿਤਹੁ ਥੇ

ਮੁਖਤੈਅ ਟਚਾ ਗੀਸਾ ਸ੍ਰੀਮਧੋਰੀ ਵਿਸਵਾਸ ਪਾਤਲੁ ਟਹਰਾ ਮੀ ੭੧
 ਪ੍ਰਾਗਭਾਰੀ ਗਾਥਿਖ ਲੀਪਤਿ ਵੇਲੁ ਮਾਰਵਤ ਮਦਮਤ ਵਾਢੇ
 ਵਡੇ ਵਿਕਾਰੀ ਆਵਿਸਟ ਵਿਰੋਧੀ ਕੇਤਰੇ ਕੇਤਰਿ ਆਭੁ ਰੇਰੁ
 ਵਿਆਗੀ ਆਗੁਰ ਪੁਰੋਬਿਨੁ ਅੰਤਿ ਖਾਮਾਗੀ ੧੫ ॥ ਕਿਤਰੇ
 ਭੰਨੀ ਆਖੀ ਅਨਿਕਿਤਰੇ ਈਸਾਈ ਮੁਸਾਈ ॥ ਕੇਤਰਿ
 ਆਹੀ ਗਫਜੀ ਕਿਤਰੇ ਮੁਲਹ ਦਗ ਟਤਨ ਮਾਈ ਗਲ
 ਖਫਿਰੰਗੀ ਅਰਮਨੀ ਰੁਮੀ ਜੰਗੀ ਦੁਸਮ ਟਦਾਈ ॥ ਕਿਤਰੇ
 ਸਈ ਯਦਾ ਆਖੀ ਅਨਿਕਿਤਰੇ ਤੁਰਕ ਮਾਨਦੁ ਨਿਆ
 ਈ ॥ ਕਿਤਰੇ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣ ਹਨਿ ਹਬਸੀ ਤੈ ਕਿਲਮਾਕ

ਅੰਦਾਈ॥ ਕੇਤਰੁ ਆਈ ਮਾਨ ਵਿਚਿ ਕਿਤੁ ਵੇਖੇ ਈ ਮਾਨ
 ਬਲਾਈ॥ ਨੇਕੀ ਬਦੀ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਈ॥ ੧੬॥ ਕਿਤੁ ਵੇਖੇ
 ਤੇ ਮੰਗਤੇ ਕਿਤੁ ਵੇਖੈ ਦਕੇਤ ਵੇਰੇ ਗੀ॥ ਕਿਤੁ ਸਹਜ ਸੰਜੋ
 ਗ ਵਿਚਿ ਕਿਤੁ ਵੇਖੈ ਛੁਰਿ ਹੋਇ ਵਿਜੇ ਗੀ॥ ਕੇਤਰੁ ਆ
 ਭੁਖੇ ਮਗਨਿ ਕੇਤਰੁ ਆਗ ਜੇਰ ਸਭੇ ਗੀ॥ ਕੇਤਰੁ ਆਦੇ
 ਸੋਹਿ ਲੇ ਕੇਤਰੁ ਆਦੁ ਖੁਰੇ ਵਨਿ ਸੋਗੀ॥ ਦੁਨੀਆ ਮਾ
 ਵਟ ਜਾਵਟੀ ਕਿਤੁ ਵੀਹੇ ਈ ਕਿਤੁ ਵੀਹੇ ਗੀ॥ ਕੇਤਰੁ ਆ
 ਹੀ ਸਚਿ ਆਰ ਕੇਤਰੁ ਆਦ ਗਾਥਾ ਜਦੋਰੇ ਗੀ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਕੇਜੇ ਗੀ ਸਹੁ ਜੇ ਗੀ॥ ੧੭॥ ਕਿਤੁ ਵੇਖੈ ਅੰਨੇ ਆਖੀ ਮਨਿ ਕੇ

7

ਰਵਿਆਹੀਦਿਸਾਨਿਕਾਣਾਕੇਤਰ੍ਹਿਆਚੁਗੇਫਿਗਿਨਿਕਿਤ ੧੭
ਵੇਰਤੀਆਨੇਉਕਤਾਣਾਕਿਤਵੇਨਕਟੇਗੁਣਗੁਣੇਕਿਤਵੇ
ਥੇਲੇਬੁਚੇਲਾਣਾਕੇਤਰ੍ਹਿਆਗਿਲ੍ਹੜਗਲ੍ਹੀਅੰਗਿਰਸ
ਉਲੀਵੇਟਿਵਿਹਾਣਾਟੁੰਡੇਬਾਂਡੇਕੇਤਰ੍ਹੇਗੰਜੇਲੁਜੋਕੋਵੀਜ
ਟਾਕਿਤਰ੍ਹੇਲੁਲੇਪੀਗੁਲੇਕਿਤਰ੍ਹੇਕੁਬੋਹੋਇਕੁੜਾਣਾਕਿ
ਤਰ੍ਹੇਖੁਸਰੇਹੀਜਰ੍ਹੇਕੇਤਰ੍ਹਿਆਗੁੰਗੇਤੁਤਲਾਣਾਗੁਰਪੁਰੇ
ਵਿਣੁਆਵਣਜਾਣਾ ੧੮ ॥ ਕੇਤਰ੍ਹਿਆਪਤਿਸਾਹਜ
ਗਿਕਿਤਰ੍ਹੇਮਸਲਤਿਕਰਨਿਵਜੀਗਾਕੇਤਰ੍ਹਿਆਉਮਰ
ਵਲਖਮਨਸਬਦਾਰਹਜਾਰਵਡੀਗਾਹਿਕਮਤਿਵਿਚਿਹ

ਕੀਮਤੁਖਿਤਹੇਤਰਕਸਈਦਅਮੀਗਾ॥ਕਿਤਹੇਚਾਕਰਚ॥
 ਕਰੀਭੋਈਮੇਠਮਹਾਵਤਮੀਗਾ॥ਲੁਖਫੁਰਾਸਲਖਸਾਰਵਾਨ॥
 ਮੀਗਾਖੋਰਸਾਈਸਰੂਪੀਗਾ॥ਕਿਤਹੇਲਖਜਲੇਬਦਾਰਗਾਡੀ॥
 ਵਟਚਲਾਇਗਡੀਗਾ॥ਛੁਟੀਦਾਰਦਰਵਾਨਖਲੀਗਾ॥੧੯॥
 ॥ਕਿਤਹੇਲਖਨਗਾਰਚੀਕੇਤਹਿਅਛੋਲੀਸਹਨਾਈ॥ਕੇਤ
 ਹਿਅਹੀਤਾਇਫੇਛਾਛੀਬਚੇਕਲਾਵਤਗਾਈ॥ਕੇਤਹਿ
 ਆਬਹੁਪੀਏਬਾਜੀਗਰਲਖਭੰਡਅਤਾਈ॥ਕਿਤਹੇਲਖ
 ਮਸਾਲਚੀਸਮਾਚਗਕਰਨਿਰੁਸਨਾਈ॥ਕੇਤਹਿਅਹੀਕੋ
 ਰਚੀਆਲਮਤੋਗਸਿਲਹਸੁਖਦਾਈ॥ਕੇਤਹਿਅਹੀਆਬ

ਦਾਗਕਿਤਰੇ ਬਾਵਰਚੀਨਾਨਵਾਈ॥ਤੀਬੋਲੀਤੋਸਕਚੀਸੁਹਾਈ॥ ੧੩
 ੧॥ਕੇਤੁਤ੍ਰਿਆਖੁਸਬੋਇਦਾਰਕੇਤੁਤ੍ਰਿਆਰੰਗਰੇਜਤੀਬੋਲੀ॥
 ਕਿਤਰੇਮੇਵੇਦਾਰਹਨਿਹਰੁਕਹਰੁਕੀਏਲੋਲੋਲੋਲੋਲੀ॥ਖਿ
 ਜਮਤਿਗਾਰਖਵਾਸਲਖਗੋਲੀਦਾਜਤੋਪਕੀਤੋਲੀ॥ਕੇਤ
 ਤ੍ਰਿਆਤਹਵੀਲਦਾਰਮੁਸਰਫਦਾਰਗੋਲੀ॥ਕੇਤੁਤ੍ਰਿਆ
 ਕਿਰਸਾਣਹੋਇਕਰਿਕਿਰਸਾਣੀਅਤੁਲਅਤੋਲੀ॥ਮੁਸਤੋ
 ਫੀਬੁਤਾਤਲਖਮੀਰਸਾਮੇਬਖਸੀਕੋਲਕੋਲੀ॥ਕੇਤੁਤ੍ਰਿ
 ਆਦੀਵਾਨਹੋਇਕਗਨਿਕੋਰੁਹੀਮੁਸਲਕਫੈਫੈਲੀ॥ਰਤਨ
 ਪਦਾਰਥਮੇਲੁਅਸੋਲੀ॥੨੧॥ਕੇਤੁਤ੍ਰਿਆਹੀਜਓਹੀ

ਲਖਸਰਾਫਥਜਾਜਵਪਾਗੀ॥ਸਉਦਾਗਰਸਉਦਾਗਰੀ
 ਗੰਧੀਕਾਸੇਰੇਪਾਸਾਗੀ॥ਕੇਤੁਹਿਅਪਰਦੂਨੀਏਕੇਤੁਹਿਅ
 ਦਲਾਲਥਜਾਗੀ॥ਕੇਤੁਹਿਅਸਿਕਲੀਗਗਕਿਤਰੇ
 ਲਖਕਮਗਰਕਾਗੀ॥ਕੇਤੁਹਿਅਕਮਿਅਮਾਰਲਖਕਾਗਦ
 ਰੁਟਪਟੇਲੂਟਾਗੀ॥ਕਿਤਰੇਦਰਜੀਧੋਥੀਅਕਿਤਰੇ
 ਜੁਲਾਹੇਸਿਰਹਾਗੀ॥ਕਿਤਰੇਭਰੂਜੇਭਠੀਅਗੀ॥੨੨॥
 ਕੇਤੁਹਿਅਕਾਰਜਵੇਕੇਤੁਹਿਅਦਥਗਰਕਾਸਾਈ॥ਕੇ
 ਤੁਹਿਅਮਨੀਅਮਲਖਕੇਤੁਹਿਅਚਮਿਅਮਾਰਮਾਰਈ
 ॥ਭੀਗਹੇਰੋਇਕੇਤੁਰੇਥਗਨੀਗਰਕਲੁਲੁਹਵਾਈ॥

ਕਿਤਰੇਭੰਗੀਪੋਸਤੀਅਮਲੀਸੋਫੀਘਟੀਲੁਕਾਈਕੇਤਵੀਅ॥੭੪॥
 ਕਹਾਰਲਖਗੁਜਰਲਖਅਹੀਰਗਣਾਈ॥ਕਿਤਰੇਹੀਲਖਚੁਹ
 ਵੇਜਾਤਿਅਜਾਤਿਸਨਾਤਿਅਮਾਲਾਈ॥ਨਵਥਾਵਲਖਕੀਮ
 ਨਪਾਈ॥੭੫॥ਉਤਮਮਧਮਨੀਚਲਖਗੁਰਮੁਖਿਨੀਚਪੁਨੀ
 ਦਸਦਾਏਪੈਗੀਪੈਪਾਖਾਕਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਸ੍ਰੀਖਮਾਪੁਗਵ॥
 ਏਸਾਧਸੰਗਤਿਭਉਭਾਉਕਰਿਸੇਵਕਸੇਵਕਾਰਕਮਾਏਮਿ
 ਠਾਥੇਲਣੁਨਿਵਚਲਣੁਹਥਪੁਦੇਕੈਭਲਾਮਨਾਏਸਬਦਿ
 ਚੁਗਤਿਲਿਵਲੀਣੁਹੋਇਦਰਗਹਮਾਣੁਨਿਮਾਣਾਪਾਏ॥ਚ
 ਲਣੁਜਾਣਿਅਜਾਣੁਹੋਇਮਾਸਾਵਿਚਿਨਿਰਸੁਵਲਾਏ॥

ਭਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ॥੨੪॥੮॥ਅਠਿ

੧॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਰਮੂਰਤਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹ
ਮੁਆਬਿਗਤੁਆਬਿਨਾਸੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਸਬਦੁ ਹੈਸਤ
ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਹੈਗੁਭਿਗਤਿਅ
ਭਿਆਸੀ॥ਚਹੁ ਵਰਨੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਿਗੁਰਮਤਿ ਪਰਗਾਸੀ॥
ਪੈਰੀਪੈਪਾਖਾਕਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਗਰਾਸੀ॥ਮਾਇਆਵਿ
ਚਿਉਦਾਸਗਤਿਹੋਇਆਸਨਿਗਾਸੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖੀਬ
ਰੀਕਹੈਸਿਲੁਚਟੁਟੁਫਿਕੀ॥ਬਿਖੀਖੰਡੇਧਾਰਹੈਓਹੁਦਾਲ

ਹੁਨਿਕੀ॥ਭੂਹਭਵਿਖਨਵਰਤਮਾਨਸਰਿਮਿਕਾਇਮਿਕੀ॥ ੭੫
 ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਏਤੁਪਰਿਹੋਇਇਕਾਇਕੀ॥ਦੁਆਤੀਅ॥
 ਵੇਸਰੈਸਟੁਕਕਾਕਿਕੀ॥ਸਭੈਸਿਕਾਪਰਹਰੈਸੁਖਾਇਕਤੁਸਿ
 ਕੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗੁਆਖੀਅੰਗੁਰਮਤਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਹੁ
 ਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਭਾਣਾਭਾਵੈ
 ਖਸਮਕਾਨਿਹਚਉਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਇਸਕਮੁਸਕਮਹਕਾਰੁ
 ਹੋਇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਸਿਦਕਸਬੂਰੀਸਾਬਤਮਸਤੀਹੁ
 ਸੀਆਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਪੁਗਵਾਇਆਜਿਟਿਹਉਮੇਮਾ
 ਰੀ॥੨॥ਭਾਇਭਗਤਿਭੈਚਲਣਹੋਇਪਾਹੁਟਿਚਾਰੀ॥ਚਲ

ਦੁਜਾਇਅਜਾ ਦੁਹੋਇਗੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀ॥ਗੁਰਸਿਖਨਿਤ
 ਪਗੁਟੇਏਹਕਰਈਸਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਸੇਵਕਮਾਵਈਸਤਿਗੁ
 ਰੂਪਿਆਰੀ॥ਸਥਦਿਸੁਰਤਿਥਿਵਲੀ ਦੁਹੋਇਪਰਵਾਰਸਧਾਰ
 ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਇਸਹਜਘਰਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੪॥
 ਪਰਮਜੋਤਿਪਰਗਾਸੁਕਰਿਉਨਮਨਿਲਿਵਲਾਈ॥ਪਰਮਤ
 ਤੁਪਰਵਾਟੁਕਰਿਅਨੁਹਦਿਧੁਨਿਵਾਈ॥ਪਰਮਾਰਥਪਰਬੋਧ
 ਕਰਿਪਰਮਾਤਮਾਈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਅਨਭ
 ਉਪਦੁਪਾਈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਨਾਇਕਮਨਿਇਕਾਧਿ
 ਆਈ॥ਵੀਹਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਚਕ੍ਰਿਇਉਨਿਜਘਰਿਜਾਈ॥

੫॥ ਦਰਪਟਿ ਵਾਗਿਧਿਆਨੁ ਧਰਿਆਪੁਆਪਨਿਹਾਲੈ॥ ਘਟਿ ੧੬
 ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਜਲਵਿਚਿ ਭਾਲੈ॥ ਫਿਰ ਸੁਗਾਈ
 ਵੇਖਦਾ ਪਿਉ ਦੁਸੁ ਵਿਚਾਲੈ॥ ਫੁਲਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਲੈ ਫਲਸ॥
 ਉਸਮਾਲੈ॥ ਕਾਸਟਾ ਅਗਨਿ ਚਲਿਤੁ ਵੇਖਿ ਜਲੁ ਪਰਤਿਹਿਅ॥
 ਲੈ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾਲੈ॥ ੬॥ ਦਿ
 ਬਦਿ ਸਟਿ ਗੁਰਧਿਆਨੁ ਧਰਿ ਸਿਖੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ॥ ਰਤਨ ਪ॥
 ਰੁਖੋਇ ਕੋ ਰਤਨਾ ਅਵਲੈਈ॥ ਮਨੁ ਮਾਣੁ ਨਿਰਮਲ ਕਾਸ
 ਤਸੀਗਿ ਪੋਰੈਈ॥ ਰਤਨ ਮਾਲੁ ਗੁਰਸਿਖ ਜਗਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਣ
 ਕੋਈ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਮਾਰਿਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮੇ

ਏ॥ ਭਿਖੋਤਿਜੋ ਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਜਾਏਜਾਏਈ॥ ੭॥ ਗ
 ਕਨਦਵਿਸਮਾਦੁਹੋਇਗੁ ਏਗਹਿਰਗੀਭੀਗਾਸਬਦਸੁਰ
 ਭਿਲਵਲੀਏਹੋਇਅਨਾਦਸੁਨਿਪੀਗਾਜੀਤੀਜੋਤਵਜ
 ਏਦਾਮਨਿਉਨ ਮਨਿਚੀਗਾਵਜਿਵਜਾਇਸਮਾਇਲੇ
 ਗੁਰਸਬਦਵਜੀਗਾਅੰਤਜਿਜਾਮੀਜਾਈਐਅੰਤਰਿਗਤਿ
 ਪੀਗਾਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਗੁਰੁਭੋਧਿਹੀਰੈਹੀਗਾ॥ ੮॥ ਪਾਰਸੁ
 ਹੋਇਅਪਾਰਸਹੁਗੁਰਮੁਖਿਵਡਿਆਈ॥ ਹੀਰੈਹੀਗਾਭੋਧਿਅ
 ਜੀਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਸਬਦਸੁਰਭਿਲਵਲੀਏਹੋਇਜੀ
 ਰਜੀਤੀਵਾਈ॥ ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਗੁਰੁਪਰਚਾਪਰਚਾਈ॥ ਪੁ

ਰਖਹੁ ਪੁਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ਪੁਰਖੋ ਤਮਹਾ ਈ॥ ਵੀਹ ਇਕੀ ਉਲੀਖਿ ॥ ੧॥
 ਕੋਹੋ ਇਸਹ ਜਿਸਮਾ ਈ॥ ੮॥ ਸਾ ਤੇ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਦੇਖਦੇ ਪਰ
 ਮਾਤਮੁ ਦੇਖੈ ਸਥਾ ਦਿਸੁ ਗਤਿ ਲਿਵਲੀ ਟੁਹੋਇ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ
 ਲੇਖੈ ਚਰਨ ਕਵਲ ਦੀਵਾਸ ਨਹੋਇ ਚੰਦਨ ਭੋਖੈ ਚਰਣ ਦ
 ਕਮ ਕਰੰਦਰਸਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਸੇਖੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਚਿਤੁ
 ਕਰਿ ਵਿਚਿਤੁ ਪੁਨਰੇਖੈ ਸਾਧਸੰਗ ਸੰਚਖੀ ਤ੍ਰਿਜਾਇ ਹੋਇ ਅ
 ਲਖ ਅਲੇਖੈ॥ ੧੦॥ ਅਖੀ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖਦਾ ਦਰਸਨੁ ਵਿਚਿ
 ਦਿਸੈ ਸਥਾ ਦੇਵਿ ਚਿਵਖਾ ਈ॥ ਸੁਰਤੀ ਵਿਚਿ ਰਿਸੈ ਚਰ
 ਨ ਕਵਲੁ ਵਿਚਿ ਵਾਸਨਾ ਮਨੁ ਭਵਹੁ ਸਾਲਿਸੈ ਸਾਧਸੰਗ

ਭੀਸੇਜੋਗਮਾਲਿਵਿਜੋਗੁਨਕਿਸੇ॥ਗੁਰਮਤਿਅੰਦਰਿਚਿਤੁਹੈ
 ਚਿਤੁਗੁਰਮਤਿਜਿਸੇ॥ਪਾਰਬਹੁਮੁਖੁਰਨੁਬਹੁਮੁਸਤਿਗੁ
 ਰਹੈਤਿਸੇ॥੧੧॥ਅਖੀਅੰਦਰਿਦਿਸਟਿਹੋਇਨਕਿਸਾਹੁਸੀ
 ਜਿਈ॥ਕਿਨਅੰਦਰਿਸੁਗਤਿਹੋਇਜੀਭੁਸਾਦੁਸਮੇਈ॥ਹਥੀ
 ਭਿਗਤਿਕਮਾਵਣੀਪੈਰਪੰਥੁਸਥੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
 ਪਾਇਆਦਿਸਟਿਸੁਗਤਿਮਤਿਸਬਦਿਵਿਲੇਈ॥ਪਰਕਿਰ
 ਤੀਹੁਬਾਹਰਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਚੰਨਣੁ
 ਬਿਰਖੁਮਿਲਿਚੰਨਣੁਹੋਈ॥੧੨॥ਅਥਿਗਤਿਗਤਿਅ
 ਥਿਗਤਿਦੀਕਿਉਅਲਖੁਲਖਾਏ॥ਅਕਬਕਬਹੈਅਕਬ

ਦੀ ਕਿਉਂ ਅਖਿਸੁਣਾਏ॥ ਅਚਰਜਨੇ ਅਚਰਜੁ ਹੈਂ ਪੈਗੁ ਟੁਕਾਏ ॥੮॥
 ॥ ਵਿਸਮਾਏ ਵਿਸਮਾਦੁ ਹੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਮਾਏ ॥ ਵੇਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭੇ
 ਦੁ ਕਿਹੁ ਸੇਖ ਨਾਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਲਾਹੁਣਾ ਗੁਰਸਥਦੁ
 ਅਲਾਏ ॥੧੩॥ ਲੀਹਾਂ ਅੰਦਰਿ ਚਲੀ ਜਿਉ ਗਾਢੀ ਰਾਹੁ ॥ ਹੁਕਮਿ
 ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਿਥੀ ॥ ਜਿਉ ਪਨੁ ਸੋਧਾਰਖ
 ਦਾ ਪਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸਾਹੁ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਜਾ ਦਨ ਛਡਈ ਸਾਇਰੁ ॥
 ਸਗਾਹੁ ॥ ਲਤਾਹੇ ਨਿਲਤਾ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ॥ ਅਜਗਦੁ ਪਾਹੁ ॥ ਪਰਮ
 ਸਾਲਹੈ ਮਾਨਸੁ ਹੋ ਸਗੁਰ ਸਿਖਵਾਹੁ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਸ
 ਥਦੁ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਾਹੁ ॥੧੪॥ ਚੰਨੁ ਟੁਜਿਉ ਵਟਖੰਡੁ ਵਿ

ਰਿਹਾਪੁਲੁਕਾਏ॥ ਪਰਸੁਅੰਦਰਿ ਪਰਬਤਾਹੋਇਗੁਪ
 ਰੁਵਲਾਏ॥ ਸਤਸਮੁੰਦੀਆਨਸਰੁਨਹਿਅਲਪੁਲਖਾਏ
 ॥ ਜਿਉਪਗਛੈਨਾਪਾਰਜਾਤੁਨਹਿਪਰਗਟੀਆਏ॥ ਜਿਉ
 ਜਾਗਿਅੰਦਰੇਕਾਮਪੈਣੁਨਹਿਆਪੁਜਣਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਾਉਪਦੇਸਲੈਕਿਉਆਪੁਗਣਾਏ॥ ੧੫॥ ਦੁਇਦੁਇਅਖੀ
 ਆਖੀਅਨਿਇਕਦਰਸਨੁਦਿਸੈ॥ ਦੁਇਦੁਇਕੰਨਿਵਖਾ
 ਈਅਨਿਇਕਸੁਗਤਿਸਾਲਿਸੈ॥ ਦੁਇਦੁਇਨਦੀਕਨਾਰਿ
 ਆਪਾਗਵਾਰੁਨਤਿਸੈ॥ ਇਕਜੋਤਿਦੁਇਪੁਰਤੀਇਕੁਸਬ
 ਦਸਰਿਸੈ॥ ਗੁਰਚੇਲਚੇਲਗੁਰੁਸਮਝਾਏਕਿਸੈ॥ ੧੬॥ ਪ

ਹਿਲੇ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇ ਸੁਦੇ ਸਿਖ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਕਰਿ ਥਰ ॥ ੭੯ ॥
 ਮਸਾਲ ਸਿਖ ਸੇਵਾਲਾ ਏ ॥ ਲਾਏ ਭਗਤਿ ਭੈ ਸੇਵ ਦੇ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ॥
 ਕਰਾਏ ॥ ਸਬ ਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਕੀਰਤੁ ਸਚਿ ॥ ਲਿਮਿਲਾਏ ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਸਚ ਦਾ ਸਚੁ ਪਾਰਲ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸ
 ਚਿਅ ਰਨੈ ਮਿਲਿਅ ਪੁਗਵਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਉ ਚਾਨੀ ਵੇਚ
 ਟ ਸਿਰ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਮੁਹੁ ਅਖੀ ਨ ਕੁ ਕੰਨ ਧਬ ਦੇਹ ਭਾਰ ਉਚਾਏ ॥
 ਸਭ ਚਿਹਨ ਛਡਿ ਪੁਜੀਅ ਨਿਕਉ ਟੁਕਰ ਮਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ
 ਸਰਣੀ ਸਾਪਸੀ ਤੀ ਨਿਤ ਚਾਲਿ ਚਾਲਿ ਜਾਏ ॥ ਵਤਨਿ ਪਰਉ
 ਪਕਾਰਨੈ ਕਰਿ ਪਾਰਿ ਵਸਾਏ ॥ ਮੇਰੀ ਖਲੁ ਮੇਜ ਵੇ ਗੁਰ ਸਿਖ

ਹੰਢਾਏ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਗੇ ਸਾਪਰੇ ਟੁਵਡਭਾਗਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਦੇ॥ ੧੮॥ ਜਿ
 ਉਪਰਤੀ ਪੀਰਜੁ ਪਰਮੁ ਮਸਕੀਨੀ ਚੁੜੀ॥ ਸਭਦੂਰੀ ਵੀਹੋਇ ਰਹੀ
 ਰਿਸੁਮ ਈਨਕੁੜੀ ਕੋਈ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਕਰੈ ਕੋ ਕਰੈ ਅਰੁੜੀ॥ ਜੇਹਾ
 ਥੀ ਜੋਸੋਲੁ ਟੈਫਲ ਅੰਬੁਲਿ ਚੁੜੀ॥ ਸੀਵਾਦਿ ਮਾਮਰਿ ਜੀ
 ਵਣਾਚੁਕਿ ਭਗਮੁਖਿ ਚੁੜੀ॥ ਲਤਾਂਹੋ ਠਿਲਤਾ ਚੁੜੀ॥ ਮੇਗਤਿ ਸ
 ਧਾਚੁੜੀ॥ ੧੯॥ ਜਿਉ ਪਾਈ ਨਿਵਿਚੰਦਾ ਨੀਵਾਇ ਚਲਾਇ
 ਮਾ॥ ਸਭਨ ਰੰਗੋਨੇ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਜਾਇਰ ਲਾਇ॥ ਮਾਪਰ
 ਉਪਕਾਰੁ ਕਮਾਵਦਾਉ ਨਿਮਾਪੁਗਵਾਇ॥ ਮਾ॥ ਕਾਠਨੁ ਤੇ
 ਬੇਪਾਲਿ ਕੈਸੀ ਗਿਲਹੁਤਗਾਇ॥ ਮਾ॥ ਵੁਰੇ ਮੀਹ ਸੁਕਾ ਲੁਹਾਇ

ਰਸਕਸਉਪਜਾਇਆਜੀਵਾਦਿਆਮਰਿਸਾਪੁਹੋਇਸਫਲਿ ੮੦
 ਓਜਗਿਆਇਆ ੧੦੦ ਸਿਰਤਲਵਾਇਆਜੀਮਿਆਹਿ
 ਇਅਚਲੁਨਚਾਲਿਆਪਾਣੀਪਾਲਾਧੁਪਸਹਿਓਤਪ
 ਏਨਟਾਲਿਆਸਫਲਿਓਬਿਰਖਸੁਹਾਵੜਾਫਲਸੁਫ
 ਲਫਲਿਆਫਲੁਦੇਵੋਟਵਗਾਇਮੇਕਰਵਤਿਨਹਲਿਆ
 ਆਬੁਰੇਕਰਨਿਬੁਰਿਆਈਆਂਭਾਲਿਆਈਭਾਲਿਆਮ
 ਵਰੁਣਕੀਤੇਹੁਣਕਰਨਿਜਗਿਸਾਪਵਿਗਲਿਆਅਉਸਰਿ
 ਆਪੁਛਲਾਇਦੇਤਿਨਾਅਉਸਰੁਛਲਿਆ ੧੧੦ ਮੁਰਦ
 ਹੋਇਮੁਰੀਦੁਸੋਹੁਰੋਗਿਸਮਾਵੈਸਬਦਮੁਰਤਿਲਿਵਲੀ

ਟੁਹੇਇਓਆਪੁਗਵੈ॥ਤਨੁਪਰਤੀਕਰਿਪਰਮਸਾਲਮਨੁ
 ਦਭੁਵਿਛੁਵੈ॥ਲਤਾਹੇਠਿਲਤਾਦੀਅੰਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵੈ॥
 ਰਾਇਭਗਤਿਨੀਵਾਟੁਹੇਇਗੁਰਮਤਿਠਹਗਵੈ॥ਵਰਸੈਨਿਸੁ
 ਰਪਾਰੋਹੇਇਸੰਗਤਿਚਲਿਆਵੈ॥੩੩॥੮॥ਨਉ॥

॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਧ੍ਰਿਹਸਦਾਪਰਿਅੰ॥
 ਇਆਕਰਿਪਿਆਰੁਪਿਅਕੁਛਵਿਲੀਤਾ॥ਬਾਹੁਪਕਾਤਿ
 ਉਠਾਇਆਮਨਵਿਚਿਰੇਸੁਮਤੇਈਕੀਤਾ॥ਭੰਡਹਲਿਕਾ॥
 ਮਾਪਛੈਰੁੰਸਵਾਈਹੋਕਿਸੁਗੀਤਾ॥ਸਾਵਾਈਹਾਂਜਨਮ॥੮॥

ਦੀਨਾਮੁੰਡਗਤੀਕਰਮਿਵਿਵੀਤਾਅਕਿਉਦਿਮੁਤੇਰਾਜੁਮਿ ੮੧
 ਲਿਸਤੂਤੇਸਭਹੋਵਨਿਮੀਤਾਪਰਮੇਸਰਮਾਰਾਧੀਮੇਜਿਊ
 ਹੋਈਮੇਪਤਤਿਪੁਨੀਤਾਥਾਹਰਿਚਲਿਆਕਰਣਿਤਪੁਮ
 ਨਿਬੋਗਗੀਹੋਇਅਤੀਤਾਨਾਰਦਮੁਨਿਉਪਦੇਸਿਆਨਾ
 ਉਨਿਪਾਨੁਮਮਿਓਰਸੁਪੀਤਾਪਿਛੁਹਗਜੇਸਾਦਿਆਅਥ
 ਚਲੁਗਲੁਕਰਹੁਨਿਤਨੀਤਾਹਾਰਿਚਲੇਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀ
 ਤਾ॥੧॥ਪਾਰਿਹਰਣਾਖਸਦੈਤਦੇਕਲਰਿਕਵਲੁਭਗਤੁਪਹਿ
 ਲਾਭਾਪਵੁਨਪਠਾਇਆਚਟਸਾਲਪਾਧੋਚਿਤਿਹੋਆ
 ਅਹਿਲਾਭਾਸਿਮਰੈਮਨੁਵਿਚਿਗਮਨਾਮੁਗਾਵੈਸਬਦੁ

ਅਨਾਦੁਨਾਦਾ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਸਭ ਚਾਟੈ ਪਾਪੋ ਹੋਇ ਰਹੇਵੇ
 ਮਮਾਦਾ ਗਜੇ ਪਾਸਿ ਰੁਆਇ ਮਾਦੇ ਖੀਦੈ ਤਿਵਧਾਇ ਮਾਵਾ
 ਦੁਆਜਲ ਅਗਨੀ ਵਿਚਿ ਪਾਤਿ ਆਜ ਲੋਨ ਰੂਥੇ ਗੁਰਪਸਾ
 ਦਿਆ ਕਾਛਿ ਖਰੂਹੁ ਸਦਿ ਪਾਛਿ ਆਕਉ ਟੁਸੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਸਤਾ
 ਦੁਆ ਬੰਸੁ ਪਾਤਿ ਪਰਗਟਿ ਆਨਰ ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਨਾਦਿ॥
 ਬੰਸੁ ਪਾਤਿ ਪਛਾਤਿ ਅਨੂਸੰਤਸਹਾਈ ਮਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ॥
 ਜੋ ਜੋ ਕਾਰੁ ਕਰਨਿ ਥਹ ਮਾਦਿ॥ ੨॥ ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਪਰਿਆਪ
 ਏ ਅੰਦਰਿ ਬੈਠਾ ਜਹੁ ਕਰਾਵੈ॥ ਬਾਦ ਨਰੂਪੀ ਮਾਇ ਮਾਚਾਰਿ
 ਵੇਦ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਗਜੇ ਅੰਦਰਿ ਸਦਿ ਆਮੰਗ ਸੁਆ

ਮਜਿਤੁਪੁਤਾਵੈ॥ ਅਛਲੁਛਲਾਟਿਤੁਪੁਆਈਆਸੁਖੁਪਰੇ ੮੩
 ਹਿਤੁਕਹਿਸਮੁਝਾਵੈ॥ ਕਰੈਅਛਾਈਧਰਤਿਮੰਗਿਪਿਛੁਦੇ
 ਤਿਹੁਲੋਅਨਮਾਵੈ॥ ਦੁਇਕਰਿਵਾਂਕਰਿਤਿਨਲੋਅਬਾਲਿ
 ਰਾਜਾਨੈਮਗਰੁਮਿਣੁਵੈ॥ ਬਲਿਛੁਲਿਅਪੁਛੁਲਾਇਅ
 ਨੁਹੋਇਦਾਇਆਲੁਮਿਲੇਗਲਿਲਾਵੈ॥ ਦਿਤਾਰਾਜੁਪਤਾ
 ਲਦਾਹੋਇਅਧੀਨੁਕਰਤਿਜਸੁਗਾਵੈ॥ ਹੋਇਦਰਵਾਨੁਮਾ०
 ਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਅੰਬਰੀਕਮੁਹਿਰੰਤੁਪੈਗਤਿਪਈਦੁਰਥਾਸ०
 ਆਈਆਗਭੀਕੁਭਿਉਪਾਰਣਾਓਹੁਓਠਿਨਾਵਟਿਨ
 ਦੀਸਿਧਾਇਆ॥ ਚਰਣਦਕੁਲੈਪੋਖਿਅਓਹੁਸਰਾਪੁਦੇ

ਏਨੇਪਾਇਆਚਕੁਸੁਦਰਸਨੁਕਾਲੁਪਿਓਇਭੀਹਾਵ
 ਲੁਗਰਬੁਗਵਾਇਆਬਾਮੁਣੁਭੀਨਾਜੀਉਲੇਰਖਿਨਹੀਘ
 ਨਿਦੇਵਸਥਾਇਆਇਦੁਲੇਕੁਸਿਵਲੇਕੁਤਜਿਥਹਮਲੇ
 ਕੁਥੇਕੁੰਨੁਤਜਾਇਆਦੇਵਤਿਮਾਂਭੁਗਵਾਨੁਸਟੁਸਿਖਿ
 ਦੇਇਸਤਨਾਸਮਾਇਆਆਇਪਾਇਆਸਰਣਾਗ
 ਤੀਮਾਗੀਦਾਮੰਬਗੀਕਿਛੁਰਾਇਆਭੁਗਤਿਵਛਲੁਜ
 ਗਿਥਿਰਦੁਸਦਾਇਆ॥੪॥ਭੁਗਤੁਵਡਾਰਜਾਨਨਕੁਗੁਰ
 ਮੁਖਿਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸੀ॥ਦੇਵਲੇਕਨੇਚਲਿਅਗ
 ਟਗੀਪਰਬਸਤਾਸੁਖਵਾਸੀ॥ਜਮਪੁਰਿਗਾਇਆਪੁਕਾਰਿਸੁ

ਇਵਿਲਲਾਵਨਿਜੀਅਨਰਕਨਿਵਾਸੀਅਪਰਮਰਾਇਨੋਆ ੮੩
 ਖਿੰਨੁਸਭਨਾਦੀਕਰਿਬੀਦਿਖਲਾਸੀਅਕਰੇਬੇਨਤੀਪਰਮਰਾ
 ਇਹਉਸੇਵਰਨਾਕੁਰੁਆਬਿਨਾਸੀਅਗਹਟੇਪਰਿਅਨੁਇਕਨਾ
 ਉਪਾਨਾਲਿਕਰੇਨਿਰਜਾਸੀਅਪਾਸੀਗਿਪਾਪਨਪੁਜਨੀਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਉਅਤੁਲੁਨਤੁਲਾਸੀਅਨਰਕਹੁਛੁਟੇਜੀਅਜੀਤਕ
 ਟੀਗਲਹਾਸਿਲਕਜਮਫਾਸੀਅਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਨਾਵੈਦੀਦ
 ਸੀਅਪਾਸੁਖਰਾਜੇਹਰੀਚੰਦਪਬਿਨਾਰਿਸੁਤਾਰਲੋਚਨਰਾ
 ਟੀਅਸਾਪਸੀਗਤਿਮਿਲਿਗਵਦੇਗਤੀਜਾਇਸੁਣੈਗੁਰਬਾ
 ਟੀਅਪਛੈਰਾਜਾਜਾਗਿਆਮਪੀਗਤਿਨਿਖੰਡਿਵਿਹਾਣੀ

ਆਗਾਈ ਦਿਸਿਨ ਆਵਈ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਰਤਿ ਗਈ ਪੈਰਾਈ ਹੋ
 ਰਤੁਰਤੀ ਉਨਿ ਕੈ ਚਲਿ ਆਪਿ ਛੈਤਰ ਲਜੁ ਆਈ ॥ ਆਈ
 ਪਹੁਤੀ ਸੰਗਤੀ ਗਜੇ ਖੜੀ ਖੜਾਉ ਨੀਸਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਤਿ ਅਗਾਧਿ ਅਜੇ ਤੀਜੁ ਟੁੰਖ ਟੁੰਖ ਉਪਗਈ ॥ ਗਜੇ ਰਿਠ
 ਚਲਤੁ ਏਹੁ ਏਹੁ ਖੜਾਵੈ ਚੋਜ ਵਿਗਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
 ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਈ ॥ ੬ ॥ ਆਈ ਆਸੁਣਿ ਅੰਧ ਬਿਦਰ
 ਦੇ ਬੋਲੇ ਦੁਰਜੇ ਪਨੁ ਹੋਇ ਰਖਾ ॥ ਪਰ ਅਸਾਰੇ ਛਰਿ ਕੇ
 ਗੋਲੇ ਦੇ ਪਰਿ ਜਾਨਿ ਕਿਸੁ ਖਾਂ ॥ ਭੀਖ ਮੁਦ੍ਰੇ ਟਾਕਰ ਟੁਤ
 ਜਿ ਸਭਾ ਸੰਗਾਰ ਵਡੇ ਮਾਨੁਖਾ ॥ ਭੁੰਗਿ ਜਿਨਾਇ ਵਲਾ

ਇਓਨੁ ਸਭਨਾ ਦੇ ਜੀਅੰਦਰਿ ਧੁਖਾ ਹਸਿ ਬੋਲੈ ਭੁਗਵਾਨ ॥ ੮੪ ॥
 ਜੀਸੁ ਟਿਹੋਗਾ ਜਾਹੇ ਇਸਨ ਮੁਖਾਂ ਤੇ ਰੇ ਭਾਉਨ ਦਿਸ ਈ
 ਮੇਰੇ ਨਾਹੀ ਅਪਦਾ ਦੁਖਾਂ ਭਾਉ ਜਿਵੇ ਹਾਥਿ ਦਰਦੋਹੇ ਗੀਦੇ ਚਿ
 ਤਿ ਚਾਉ ਨ ਦੁਖਾਂ ਗੋਵਿੰਦ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਾ ਭੁਖਾਂ ॥ ਅੰਦ
 ਰਿ ਸਭਾ ਦੁਸਾਸਣੈ ਮਥੇ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਅਾਂਦੀ ॥ ਦੂਤੋ ਨੇ
 ਫੁਗਮਾਇਆ ਨੰਗੀ ਕਰਹੁ ਪੰਚਾਲੀ ਥਾਂਦੀ ॥ ਪੰਜੇ ਪਾਠੇ ਵੇਖ
 ਦੇ ਅਉਪਟਿ ਰਧੀ ਨਾਰਿ ਜਿਨ੍ਹ ਦੀਆ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਧਿਆ
 ਨੁ ਪਰਿਯਾਹਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਰੈ ਵਿਲਲਾਂਦੀ ॥ ਕਪੜ੍ਹ ਕੋਟੁ ਉ
 ਸਾਰਿ ਓਨੁ ਬਕੇ ਦੂਤਨ ਪਾਰਿ ਵਸਾਂਦੀ ॥ ਹਥ ਮੋਰੇ ਨਿਸਿ

ਰੂਪੁਣਨਿਪਛੋਤਾਨਿਕਰਨਿਜਾਹਿਜਾਦੀ॥ਪਾਰਿਮਾਈ
 ਠਾਕੁਰਮਿਲੈਪੈਜਗੀਥੋਲੈਸਰਮਾਂਦੀ॥ਨਾਬੁਅਨਾ
 ਥਾਬਾਣਿਧੁਰਾਦੀ॥੮॥ਬਿਪੁਸੁਦਾਮਾਦਾਲਪੀਥਾਲ
 ਸਖਾਈਮਿਤੁਸਦਾਏ॥ਲਾਗੁਹੋਈਬਾਮੁਈਮਿਲੁਜ
 ਗਦੀਸਦਾਲਿਦੁਗਵਾਏ॥ਚਾਲਿਅਗਾਣੁਦਾਗਟੀਆ
 ਕਿਉਕਰਿਜਾਈ॥ਮੇਕਉਣੁਮਿਲਾਏ॥ਪਹੁਤਾਨਗਰਿਦੁ
 ਆਰਕਾਸਿਘਦੁਆਰਿਖਲੋਤਾਜਾਏ॥ਦੂਰਹੁਦੇਖਿਭੰ
 ਰਉਤਕਰਿਛੁਡਿਸਿਘਾਸਣੁਹਰਿਜੀਆਏ॥ਪਹਿਲੇਦੇ
 ਪਰਦਖਣਾਪੈਗੀਪੈਕੋਲੈਗਲਿਲਾਏ॥ਚਰਣੁਦਕੁਲੈਪੈ

ਪਾਇਸਿਘਾਸਟਉਤੈਬੈਠਾਏਪੁਛੈਕੁਸਲੁਪਿਆਰੁਕਰਿ ੮੫
 ਕੁਰਸੇਵਾਦੀਕਥਾਸੁਣਾਏਲੋਕੈਤੰਦੁਲਚਾਬਿਓਨੁਵਿਦਾ
 ਕਰੈਅਗੋਪਹੁਚਾਏਚਾਰਿਪਦਾਰਥਸੁਕਚਿਪਠਾਏ॥
 ੮੬॥ਪੇਮੁਗਤਿਜੋਦੇਉਕਰਿਗੀਤਗੋਵਿੰਦਸਹਜਪੁਨਿਗਾ
 ਵੈ॥ਲੀਲਾਚਲਤਵਖਾਣਦਾਅੰਤਰਜਾਮੀਠਕੁਰਭਾਵੈ
 ॥ਅਖਰਾਇਕੁਨਆਵਣੈਪੁਸਤਕਬੀਨ੍ਰਿਸੀਧਿਆਕਰਿ
 ਆਵੈ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਘਰਿਆਇਕੈਕੁਗਤਿਹੁਪਿਲੀਖ
 ਲੇਖੁਬਣਾਵੈ॥ਅਖਰੁਪੜਿਪਰਤੀਤਿਕਰਿਹੋਇਵਿਸਮਾ
 ਦਨਅੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ਵੇਖੈਜਾਇਓਜਾਤ੍ਰਿਵਿਚਿਬਿਰਖੁਇ

ਕਾ ਅਚਰਜੁ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਸਪੁਰੇ ਪਤਿ ਪਤਿ ਲਿਖਿ
 ਮਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੋਤਿ ਪਰਗਾ ਸੁਕਾਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆ
 ਲੁ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਸੰਤ ਅਨੰਤ ਨ ਬੇਦੁ ਗਣਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਕੀ
 ਮਿ ਕਿਤੈ ਪਉਚ ਲਿਆ ਨਾਮ ਦੇਵ ਨੇ ॥ ਮਾਖਿ ਸਿਧਾਇਆ ॥
 ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਦੁਪੁ ਪੀਆ ਵਡੁ ਕਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥
 ਨਾਮ ਦੇਉ ਏਸ ਨਾਨਕ ਰਿਕ ਪਲੁ ਗਾਇ ਦੁਹਿ ਕੈ ਲੇਆਇ
 ਮਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਨੇ ਨਾਵਾ ਲਿਕੈ ਚਰਣੇ ਦਰੁ ਲੈਤਿ ਲੁਕ ਚੁਕਾਇ
 ਮਾ ॥ ਧਰਿ ਜੋਤਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਦੁਪੁ ਪੀਆ ਹਜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਗ
 ਏਆ ॥ ਨਿਹਚਉ ਕਰਿਆ ਰਾਧੀਆ ਹੋਇ ਦਾਇਆ ਲੁਕੁ ਦਰ

ਸੁਦਿਖਲਾਇਆ ਭਗੀਕੋਟੇਗੀਨਾ ਮਦੇਵਿਲੈ ਠਾਕੁਰਨੇ ਦੁਸੁ ੮੬
 ਪੀਆਇਆ ਗਾਇਮੁ ਈਜੀ ਵਾਲੀਓਨੁ ਨਾਮਦੇਉ ਦਾਛਪ
 ਰੁਛਾਇਆ ਫੇਰਿਦੇਹੁਰਾ ਗੀਖਓਨੁ ਚਾਰਿ ਵਰਨੁ ਲੈ ਪੀਰੀਪਾ
 ਏਆ ਭਗ ਤਜਨਾਦਾ ਕਬੇਕਰਾਇਆ ੧੧ ਦਰਸਨੁ
 ਦੇਖਣਨਾਮਦੇਵ ਭਲਕੇਉਨਿ ਤਿਲੋਚਨੁ ਆਵੈ ਭਗਤਿਕਰ
 ਨੀਮਿਲਿਦਾਇਜਣਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿਚਾਲਿਤਸੁ ਟਾਵੈ ਅਰ
 ਭੀਕਰਿਬੇਨਤੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਾਂਜੇਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਠਾਕੁਰਜੀ
 ਨੇਪਾਛਿਓਸੁ ਦਰਸਨੁ ਕਿਵੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਪਾਵੈ ਹਸਿਕੈ ਠਾਕੁ
 ਰਬੇਲਿਆਨਾਮਦੇਉ ਨੇਕਹਿਸਮਝਾਵੈ ਹਥਿਨ ਆਵੈ

ਰੇਟਸੋਤਾਸਿਭਿਲੋਚਨੁਮੇਮੁਹਿਲਾਵੈ॥ਹਉਅਧੀਨੁਹਾਭਗਤਦ॥
 ਪਹਚਿਨਹੀਪਾਭਗਤੀਦਾਵੈ॥ਹਉਇਵਿਚੋਲਾਅਇਮਿਲਾ
 ਵੈ॥੧੧॥ਥਾਮ੍ਹਣੁਪੁਜੈਦੇਵਤੇਪੰਨਾਗਉਚਗਵਣਿਆਵੈ
 ॥ਪੰਨੈਡਿਠਾਚਲਤੁਏਹੁਪਛੈਥਾਮ੍ਹਣੁਅਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਠਾ
 ਕਰਦੀਸੇਵਾਕਰੈਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਵੈ॥ਪੰਨਾਕਰਦਜੋ
 ਦਰੀਮੋਭਿਦੇਹਿਇਕੁਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈ॥ਪਥਹੁਇਕੁਪਲੇਟਿਕ
 ਸਿਦੇਪੰਨੈਨੋਗੈਲਛਗਵੈ॥ਠਾਕਰਨੋਨਵਾਲਿਕੈਛਾਹਿਰੋਣੀ
 ਲੈਭੋਹੁਚਰਾਵੈ॥ਹਉਥਿਜੇਤ੍ਰਿਮੰਨਤਿਕਰੈਪੰਗੀਪੰਪਬਹੁਤੁ
 ਮਨਾਵੈ॥ਹਉਭੀਮੁਹਨਜੁਠਾਲਸਾਤੂਰਠਾਮੇਕਿਹੁਨਸੁ

ਖਾਵੈ ਗੋਸਾਈ ਪਰਤਖੋਇ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਛਾਹਿ ਮੁਹਿ ਲਾਵੈ ॥ ੮੧ ॥
 ਭਲਾ ਭਾਉ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਟੀ ਭਗ
 ਤਿ ਕਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਾਂਤ ਬਹੈ ਲਿਵਲਾਵੈ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅ
 ਧਿਆਤਮੀ ਹੋਰ ਸੁਕਿ ਸੈਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵੈ ॥ ਪਰਿਆਇ
 ਆਜਾ ਪੁਛੀ ਅੰਗ ਜਦੁ ਆਰਿਗਇਆ ਅਲਾਵੈ ॥ ਪਰਿ
 ਸਭ ਵਸੁ ਮੰਗੀ ਅਨਿਵਲੁ ਛਲੁ ਕਾਰਿ ਕੈ ਸੁਥਲੀ ਪਾਵੈ
 ॥ ਵਰਾਸਾਂ ਗੁਵਰਤ ਦਾਓਹੁ ਇਕ ਮਨਿ ਪਰਮੇ ਸਹੁ ਧਿਆ
 ਵੈ ॥ ਪੇਜ ਸਵਾਰੈ ਭਗਤ ਦੀਗ ਜਾਹੋ ਇਕੈ ਪਰਿ ਚਲਿਆ
 ਵੈ ॥ ਦੇਇ ਦਿਲਾਸਾ ਤੁਸਿ ਕੈ ਅਲਾਗੁ ਟੁਤੀ ਖਰਚੀ ਪਹੁਚ ॥

ਵੇ। ਭਥਹੁਆਇਆਭਗਤਪਾਸਿਹੋਇਦਿਆਲੁਹੇਤੁਭ
ਪਜਾਵੈ। ਭਗਤਜਨਜੈਕਾਰੁਕਰਾਵੈ। ੧੪। ਹੋਇਥਿਰ
ਕਤੁਥਨਾਸੀਗਦਾਰਾਮਨੰਦਗੁਸਾਈ। ਅਮ੍ਰਿਤਵੇ
ਲਾਉਠਿਕੈਜਦਾਗੰਗਾਨਾਵਟਤਾਈ। ਅਗੋਹੀਦੇਜਾ
ਇਕੈਲੰਮਾਪੇਆਕੰਥੀਗੁਤਿਥਾਈ। ਪੈਰੀਟੁਬਿਉਠਾਣਿ
ਆਬੋਲੁਹੁਗਮਾਸਿਖਸਮਸ੍ਵਾਈ। ਜਿਉਲੋਹਪਾਰਸ
ਛੁਪੇਚੰਡਣਵਾਸੁਨਿਮੁਮਹਕਾਈ। ਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇ
ਵਕਰਿਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਵਰਿਆਈ। ਅਚਰਜਨੋਅ
ਚਜੁਮਿਲੈਵਿਸਮਾਦੈਵਿਸਮਾਦੁਮਿਲਾਈ। ਸੂਰ

ਟਾਸ਼ਰਦਾਨਿੰਦੁਰਹੁਰੁਮੁਖਿਥਾਈਆਪੜਪੜਾਈ॥੮੮
 ਗੰਮਕੰਥੀਰੋਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੧੫॥ਸੁਇਪਰਤਪੁਕਥੀਰ
 ਦਾਦੁਜਾਸਿਖੁਹੋਆਸੈਟੁਨਾਈ॥ਅਮਭਗਤਿਗਤੀਕਰੈ
 ਭਲਕੈਗਜਦੁਆਰੈਜਾਈ॥ਆਏਸੰਤਪਗਹੁਟੇਕੀ
 ਰਤਨੁਹੋਆਰੈਇਸਥਾਈ॥ਛੁਡਿਨਸਕੈਸੰਤਜਨਗ
 ਜਦੁਆਰਿਨਸੇਵਕਮਾਈ॥ਸੇਟੁਗੁਪਿਹਰਿਜਾਇਕੈਆ
 ਇਆਰਾਟੇਨੇਗਿਛੁਡਾਈ॥ਸਾਧਜਨਨੇਵਿਦਾਕਰਿਗਜ
 ਦੁਆਰਿਗਾਇਆਸਰਮਾਈ॥ਗਾਟੇਦੂਰਹੁਸਦਿਕੈਭਲ
 ਹੁਕਵਾਇਖੋਲਿਪੈਨਾਈ॥ਵਸਿਕੀਤਾਹਉਤੁਪੁਅਜੁਬੈ

ਲੋਗ ਜਾਸੁ ਏ ਲੁਕਾਈ ਪਰਗਟ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ॥
 ੧੬॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਜਗਿ ਵਾਜੇ ਆਚਰੁ ਚਕਾ ਵਿਚਿ ਚਮਿ ਰੇ
 ਟਾ॥ ਪਾਟ੍ਹਾ ਗੰਢੈ ਗਾਹਿ ਵਿਚਿ ਕੁਲਾਧਰ ਮਛੋਇ ਛੋਰ ਸਮੇਟਾ
 ॥ ਜਿਉ ਕਾਗਿ ਮੇਲੈ ਚੀਥੈ ਪੀਗਲਾ ਲੁਕਾ ਮੇਲੁ ਪਲੇਟਾ ਚ
 ਹੁਵਰਨ ਉਪਦੇਸਦਾ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਸਹੇ
 ਟਾ॥ ਨੁਕਟਿ ਆਇਆ ਸੰਗੁ ਮਿਲਿ ਬਾਨਰ ਸਕਾਰਿ ਗੀ
 ਗਾਥੇ ਟਾ॥ ਕਢਿ ਕਸੀਰਾ ਸਉਪਿਆ ਗਵਿਟਾ ਸੇਰੀ ਗਾਦੀ ਤੇ
 ਟਾ॥ ਲੰਗਾ ਪੁਰਖੁ ਅਭੀਚ ਦਾ ਬਿਠਾ ਚਲਤੁ ਅਚਰ ਜੁਮ
 ਮੇਟਾ॥ ਲਾਇਆ ਕਸੀਰਾ ਸੁਕਾਢਿ ਸੂਤੁ ਇਕੁ ਤਾਟਾ ਪੇਟਾ
 ਜਿਉ

ਭਗਤਿ ਜਨਾਹਿ ਮਾਪਿ ਉਥੇ ਟਾ ॥ ੧ ॥ ਗੋਤ ਮਨਾ ਕਿ ਮਹਿਲਿ ੮੯
 ਆਤਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਖਾਇੰਦੁ ਲੁਭਾ ਟਾ ॥ ਪਰ ਪਰ ਜਾਇ ਸਗਾ ਪੁਲੇ
 ਹੋਇ ਸਹਸਰ ਗਪ ਛੋਤਾ ਟਾ ॥ ਸੁਵਹੋ ਆਇੰਦੁ ਲੋਕੁ ਲੁ
 ਕਿਆ ਸਰਵ ਗਿਮਨਿ ਸਰਮਾ ਟਾ ॥ ਸਹਸਰ ਗਹੁ ਲੋਇ ਟਸ
 ਹਸਲੇ ਦੇ ਹੀਇੰਦੁ ਪੁਰੀ ਸਿਧਾ ਟਾ ॥ ਸਤੀ ਸਤਹੁ ਟਲਿ ਸਿ
 ਲਹੋਇ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ ਬਾਸੁ ਪਗਾ ਟਾ ॥ ਰਪੁ ਪਤਿ ਚਗਟਿ ਛੁ
 ਹੀਦਿ ਆਚਲੀ ਸੁਰਗ ਪੁਰਿ ਬਣੇ ਬਿਬਾ ਟਾ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛ
 ਲੁਭਾ ਲਿਆਈ ਅਹੁ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰ ਟਪਾ ਪਕਮਾ ਟਾ ॥ ਗੁਣ
 ਨੇਗੁ ਟਸ ਭੁਕੇ ਕਰੈ ਅਉਗੁ ਟਕੀ ਤੇਗੁ ਟਤਿ ਸੁਜਾ ਟਾ ॥ ਅਥ

ਕਤਿਗਤਿਕਿਆਮੀਖਵਖਾਣਾ॥ ੧੮॥ ਵਾਟੈਮਾਣਸ
 ਮਾਰਵਾਥੈਨਾਬਾਲਮੀਕੁਵਟਵਾਣਾ॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇ
 ਟਿਆਮਨਵਿਚਿਹੋਆਖੀਜੋਤਾਣਾ॥ ਮਾਰਣਨੋਲੋਚੈਘ
 ਟਾਕਛਿਨੀਘੋਹਬੁਓਘਾਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਨੁਮਾਰਾਖ
 ਆਹੋਇਨਾਮਾਵੈਉਛੋਹਾਣਾ॥ ਅਉਗਣਸਭਪਰਗਾਸਿ
 ਅਨੁਰੁਜਗਾਭੁਪੈਏਹਾਮਸਾਣਾ॥ ਘਰਵਿਚਿਪੁਛਣਪਾਲਿ
 ਆਮੀਤਕਾਲਿਹੈਕੋਇਮਸਾਣਾ॥ ਕੇਰੁਮਣਾਚਉਖੀਨੀਮੈਕੋ
 ਇਨਥੇਲੀਕਰਦੇਸਾਣਾ॥ ਸਚੁਦਿਣੁਇਉਪਾਰਿਅਨੁਟਪਿ
 ਨਿਕਥਾਉਪਰਵਾਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲੀਘੋਪਾਪਪਾਣਾ॥ ੧੯॥

ਪਤਿਤੁ ਅਜਾਮਲੁ ਪਪਕਾਰਿ ਜਾਇ ਕਲਾਵਤੁ ਈਦੈ ਗਹਿਆ ॥ ੮੦ ॥
 ਗੁਰਤੇ ਥੇ ਮੁਖੁ ਹੋਇ ਕੈ ਪਪਕਾਮਾਵੈ ਦੁਗਮਾ ਤਿਦਹਿ ਆਥਾ ਬਿ
 ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਅਨੁਭਵ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਗਫਿਰਦਾ ਵਹਿ
 ਆਥਾ ਛਿਅਪੁਤ ਜਾਏ ਵੇਸੁ ਆਪਾ ਪਾਏ ਫਲਾਇ ਛੇਲਹਿ
 ਆਥਾ ਪੁਤੁ ਉਪੰਨਾ ਸਤਵਾਨਾ ਉਪਰ ਏਨੇ ਚਿਤਿ ਭਿਅਹਿ ਆ
 ਥਾ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਜਾਇ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਉਨਗਾਇ ਨੁਕਹਿ ਆਥਾ ॥
 ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮ ਦੂਤ ਵੇਖਿ ਪਤਨ ਗਾਇ ਨੁ ਬੋਲੈ ਛਹਿ ਆ
 ਥਾ ਜਮਗਣ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਗਾਇ ਆਸੁ ਗਹਿ ਜਮ ਭੰਡੁ ਨ ਸਹਿ
 ਆਥਾ ਨਾਇਲ ਏਦੁ ਖੁਡੇ ਗਫਹਿ ਆਥਾ ॥ ੯੦ ॥ ਗਨਿਕਾ ਪਪ

ਸਿੰਗੇਇਕੋਪਾਦਾਗਲਿਹਾਰੁਪਰੋਤਾਮਹਾਪੁਰਖਮਚਾਣ
 ਚਕਗਨਿਕਾਵਾਣੇਆਇਖਲੋਤਾਦੁਰਮਤਿਦੇਖਿਦਇਅੰ
 ਲੁਹੇਇਥਹੁਓਸਨੇਦਿਤੋਨੁਤੋਤਾਗਮਨਾਮੁਉਪਦੇਸੁਕ
 ਰਿਖੇਲਿਗਇਆਦੇਵਣਜੁਸਓਤਾਗਲਿਵਲਗੀਤਿਸੁਤੋ
 ਤਿਅਹੁਨਿਤਪਤ੍ਰਾਏਕੋਅਸੋਤਾਪਤਿਤੁਓਧਾਰਣੁਗਮ
 ਨਾਮੁਦੁਰਮਤਿਪਾਪਕਲੇਵਹੁਧੋਤਾਮੀਤਕਾਲਿਜਮਜਾ
 ਲੁਤੋਤ੍ਰਿਨਕੋਵੇਚਿਨਖਾਪਸੁਗੋਤਾਗਈਥੈਕੋਨਿਥੈ
 ਥਾਟਿਗਤ੍ਰਿਨਓਗਸਾਇਣੁਛੋਤਿਅਛੋਤਾਥਾਉਨਿਥੰ
 ਵੇਮਾਣੁਮੋਟੇਤਾ॥੨॥ਆਈਪਾਪਇਪੁਤਨਾਦੁਹੀਥਣੀ

੮

ਵਿਹੁਲਾਇਵਹੇਲੀਆਆਇਬੋਠੀਪਰਵਾਗਵਿਚਿਨੇਹੁਲਾ ੯੧
 ਏਨਵਹਾਇਨਵੇਲੀਆਕੁਛਕੁਲਏਗੋਵਿਦਗਾਇਕਰਿਚੇ
 ਟਕੁਚਤੁਰੰਗਮਹੇਲੀਆਮੋਹਟੂਮੀਮੋਪਾਇਓਨੁਬਾਹਰਿਆ
 ਟੀਗਰਬਗਹੇਲੀਆਦੇਹਵਧਾਇਉਚਾਇਅਨੁਤਿਹਚਰਿ
 ਆਰਿਨਾਰਿਆਠਿਖੇਲੀਆਤਿਹੁਲੇਆਦਾਭਾਰਦੇਬੰਬ
 ਤ੍ਵਿਆਗਾਲਿਹੋਇਦੁਹੇਲੀਆਖਾਇਪਛਾਤੁਪਹਾਤੁਵਾਂਗਿ
 ਜਾਇਪਈਉਜਾਤ੍ਵਿਧਕੇਲੀਆਕੀਤੀਮਾਊਤੁਲਿਸੁਹੇ
 ਲੀਆ੧੧ਆਜਾਇਸੁਤਾਪਰਭਾਸਵਿਚਿਗੋਬੇਉਤੈਪੈਰਪਸ
 ਗੋਚਰਣਕਵਲਵਿਚਿਪਦਮੁਹੈਵਿਲਮਿਲਸੁਲਕੈਵਾਂ

ਗੀਤਾਗੋਬੀਪਿਰਾਮਾਇਆਭਾਇਦਾਮਿ ਰਗੋਜਾਇਬਾ
 ਟੁਲੈਮਾਗੋਦਰਸਨੁਤਿਠੇਸੁਜਾਇਕੋਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇ
 ਪੁਕਾਰੇਗਾਇਵਿਚਿਲੀਤਾਕ੍ਰਿਸਨਜੀਅਵਗੁਣਕੀ
 ਤਾਹਰਿਨਾਚਿਤਾਗੋਕਰਿਕਿਰਪਾਸੀਤੋਖਿਆਪਤਿਤਉਪਾ
 ਰਣੁਬਿਰਦੁਬੀਚਾਰੇ।ਬੁਲੇਬੁਲੇਕਰਿਮੰਨੀਅਨਿਬੁ
 ਰਿਆਂਦੇਹਰਿਕਾਜਸਵਾਰੇ।ਪਾਪਕਰੇਦੇਪਤਿਤਉਧਾਰੇ
 ॥੩੩॥੧॥ਦਾਸਿ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਤਿਸਾਹੁਪਤਿਸਾਹਾਪਤਿ ਸਾਹੁਜੁਹਾ

ਗਿਆਸਾਧਿਸੰਗਤਿਸਚਿਖੰਡੁਹੈਆਇਸ੍ਵਰੇਖੰਡਲੇਬਾਰੀ ੯੨
 ਆਮਿਖੰਡਿਕਿਰਇਨਿਸ੍ਵਰਸ੍ਵਰੈਅਨਹਦਨਾਦਵਾਇਨਿਦ
 ਰਬਾਰੀਆਪਤਿਸਾਹਾਂਦੀਮਜਲਸੈਪਿਰਮੁਪਿਆਲਾਪੀ
 ਵਟੁਭਾਰੀਆਸਾਕੀਹੋਇਪੀਲਾਵਟਾਉਲਸਪਿਆਲੇ
 ਖਰੀਖੁਮਾਰੀਆਭਾਇਭਗਤਿਭੈਚਲਣਾਮਸਤਅਲਮਸ
 ਰਸਦਾਹੁਸੀਆਰੀਆਭਗਤਵਛਲੁਹੋਇਭਗਤੁਭੰਡਾਰੀ॥
 ੧॥ਇਕਤੁਨੁਕਤੈਹੋਇਜਾਇਮਹਮੁਮੁਜਰਮੁਖੇਰਖੁਆ
 ਗੀਆਮਸਤਾਨੀਵਿਚਿਮਸਲਤੀਗੈਰਮਹਲਿਜਾਣਾਮਨੁ
 ਮਾਰੀਆਗਲਨਬਾਹਰਿਨਿਕਲੈਹੁਕਾਮੀਥੀਦੇਕਾਰਕਾਰੀ

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਦੇਹ ਬਿਦੇ ਹਵ ਭੇਦੀ ਚਾਰੀ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁ ਰਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਮਾਸ ਟੁਨਿ ਰੰਘਾਰੀ ॥
 ॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖ ਮਾਦੇ ਸੁਕਾਰੀ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵੇਲਾ ਸਬਦ ਮਾਹਾਰੀ ॥ ਅ
 ਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਗਾਧਿ ਥੋਪਾ ਮਕਬਕ ਥਾਮਸ ਗਾਹ ਮਪਾਰੀ ॥
 ਸਭਨਿ ਅਵੇਟ ਟੁਪਰਉ ਪਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਸਕਾਰ
 ਥਾ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਮਲਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਮਾ
 ਦੇ ਸੁਕਾਰਿ ਸਫਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਰਦਾ ਖ
 ਟਾ ਭੰਡ ਉਤਕਾਰਿ ਮਸਤਕ ਚਰਣ ਕਵਲ ਗੁਰ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਦਇਆ ਲਹੈ ਏਵਾ ਹ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਸਰਗਸਿਰਹਗਸਿਦੋਪੈਗੀਪੇਜਗੁਪੈਗੀਪਾਇਆਕਾਮੁਕੋਧੁ ੮੩
 ਵਿਰੋਧੁਹਰਿਲੋਕੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜਾਇਆਸਤੁਸੰਤੋਖੁ
 ਦਇਆਧਰਮੁਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿਤ੍ਰਾਇਆਗੁਰਸਿ
 ਖਲੈਗੁਰਸਿਖਸਦਾਇਆ੩੫ਸਥਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀ
 ਟੁਹੋਇਸਾਧਸੰਗਤਿਸਾਚਿਮੋਲਿਮਿਲਾਇਆਹੁਕਾਮਿ
 ਰਜਾਈਚਲਣਾਮਾਪੁਗਵਾਇਨਾਮਾਪੁਜਣਾਇਆ
 ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਾਰਿਪਰਉਪਕਾਰਿਅਚਾਰਿਲੁਭਾ
 ਏਆਪਿਰਮਪਿਆਟਨਾਮਪਿਉਪੀਸੁਹਜਸਮਾਈਅ
 ਜਰੁਜਗਾਇਆਮਿਠਾਥੇਲਣੁਨਿਵਿਚਲਣੁਹਥਹੁਦੇ

ਕੈਭਲਾਮਨਾਇਆ॥ ਏਕਮਨਾਇਕੁ ਅਗਪਣਾਦੁ ਬਿਪਾ
 ਦੁਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਨਿਜਪਦੁਪਾ॥
 ਇ॥ ੪॥ ਗੁਰਸਿਖੀਥਾਰੀਥੈਥੰਡੇ ਪਾਰਗਣੀਅਤਿ
 ਭੀਤੀ॥ ਓਥੈਟਿਕੈਨਰੂਣਾਣਾਚਲਿਨਸਕੈਉਪਰਿਕੀਤੀ
 ॥ ਵਾਲਹੁਨਿਕੀਆਖੀਅਤੇਲੁਤਿਲਹੁਲੈਕੈਲੁਪੀਤੀ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੈਸੀਪਰਮਹੰਸਖੀਰਨੀਰਨਿਰਨੁਉਚਾਜਿਵੈ
 ਵੀ॥ ਸਿਲਾਭੂਟੀਚਟਾਈਆਣਕਮੋਤੀਚੋਗਨਿਵੀਤੀ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਗਿਰਲਣਾਅਸਨਿਗਸੀਤੀਤੁਉਵੀ
 ਵੀ॥ ਸਹਜਸੋਰਵਰਿਸਚਖੰਡਿਸਾਪਸੰਗਤਿਸਚਤਖ

ਤਿਹਰੀਤੀ। ਚਤ੍ਰਿਏਕੀਹਪਤਿਪਉਤ੍ਰੀਆਨੰਗਾਰੁਗੁਰੂ ੮੪
 ਸਬਦੁਸਹੀਤ੍ਰੀ। ਗੁੰਗੇਦੀਮਿਠਿਆਈਅੇਅਕਬਕਬੁ ॥
 ਵਿਸਮਾਦੁਬਚੀਤ੍ਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਫਲੁਸੁਖਮਹਜਾਮ
 ਲੀਤ੍ਰੀ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਚਰਣੇਦ
 ਕੁਗੁਰਚਰਣਪਖਾਲੇ। ਸੁਖਸੰਪਟਵਿਚਿਗਖਿਕੈਚਰ
 ਣਕਵਲਮਕਰੰਦਪਿਆਲੇ। ਕਉਲਾਣੀਸੁਗਜਿਮੁ
 ਖੀਲਖਕਵਲਖਿਤ੍ਰਦੇਰਲੀਆਲੇ। ਚੰਦ੍ਰਮੁਖੀਹੋਇ
 ਕਮਦਨੀਚਰਣਕਵਲਸੀਤਲਾਮੀਆਲੇ। ਚਰ
 ਣਕਵਲਦੀਵਾਸਨਾਲਖਸੁਗਜਿਹੋਵਨਿਭਉਕਾਲੇ

॥ ਬਖਤਾਰੇ ਸੁਗਜਿ ਚ ਰੂਜਿ ਉਛਾਪਿ ਜਾਨਿ ਨਾਮਾਪਸ
 ਮਾਲੇ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਦਲ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਲਖ ਸੁਗਜਿ
 ਲੁਕਿ ਜਾਨਿ ਰਵਾਲੇ ॥ ਗੁਗਸਿਖ ਲੈ ਗੁਗਸਿਖ ਸੁਖਾਲੇ ॥
 ਵਾਚਾਰਿ ਵਰਨਿ ਏਕ ਵਰਨ ਕਰਿ ਵਰਨਿ ਅਵਰਨ ਤਮੇ
 ਲਗੁ ਲਾਲੇ ॥ ਅਸਟ ਪਾਤੁ ਇਕ ਪਾਤੁ ਕਰਿ ਵੇਦ ਕਤੇਬ
 ਨ ਭੇਦੁ ਵਿਚਾਲੇ ॥ ਚੰਦਨ ਵਸੁ ਵਣਾਸ ਪਤਿ ਅਫਲ
 ਸਫਲ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ਬਹਾਲੇ ॥ ਲੋਹਾ ਸੁਇਨ ਹੋਇ
 ਕੇ ਸੁਇਨ ਹੋਇ ਸੁਗੰਧੁ ਵਿਖਾਲੇ ॥ ਸੁਇਨੇ ਅੰਦਰਿ
 ਗਰਸਰਾਣਾ ਮਤਾ ਮੀਮ੍ਰਤੁ ਮਤ ਵਾਲੇ ॥ ਮਾਣ ਕਮੋਤ

ਸੁਇਨਿਅਹੁਜਗਮਗੋਜੋਤਿਹੀਰੇਪਰਵਾਲੇ॥ਦਿਬਦੇਹਦਿਬ ੯੫
 ਦਿਸਟਿਹੋਇਸਬਦਸੁਰਤਿਦਿਬਜੋਤਿਉਜਾਲੇ॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਰਸਕਰਸਾਲੇ॥੧॥ਪ੍ਰਮਾਪਿਆਲਾਸ॥
 ਧਸੰਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਅਨੁਹਦਲਿਵਲਾਈ॥ਧਿਆ
 ਨੀਚੰਦਚਕੋਰਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿਸਟਿਵਰਸਾ
 ਈ॥ਘਨਹਰਚਾਤ੍ਰਿਕੋਮੋਰਜਿਉਅਨੁਹਦਪੁਨਿਸੁਟਿ
 ਪਾਇਲਪਾਈ॥ਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਗਸਿਸੁਖਸੀ
 ਪਟਹੋਇਭਵਰੁਸਮਾਈ॥ਸੁਖਸਾਗਰਵਿਚਿਮੀਨਹੋ
 ਈਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਿਨਖੋਜਖੁਜਾਈ॥ਅਪਿਓਪੀਅਦੁ

ਨਿਝਰੁ ਝਰਣੁ ਅਜਰੁ ਜਰਣੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥ ਵੀਹ
 ਏਕੀ ਹਉਲੀ ਘਿਕੈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਮੁਖ ਫਲੁ ਖਾਈ ॥ ਵਾ
 ਹਗੁ ਭਵੰਗੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੮ ॥ ਕਛੁ ਆਭਾ ਧਿਆਨੁ ਪ
 ਰਿਕਰਿ ਪਰਪੰ ਕੁਨ ਦੀਵਿਚਿ ਆਇ ॥ ਕੁੰਜ ਰਿਦੈ ਸਿ
 ਮਰਣੁ ਕਰੈ ਲੈ ਬਚਾਉ ਭਦੀ ॥ ਮਸਮਾਇ ॥ ਬਤ ਕਬਚ
 ਤੁਰਿ ਤਰੈ ਜਲ ਥਲ ਵਰਤੈ ਸਹਜਾ ਵਿਡਾਇ ॥ ਕੋਇਲ
 ਪਾਲੈ ਕਵਣੁ ਈ ਮਲ ਦਾਜਾ ॥ ਏਕੁ ਏਕਿ ਬਿਸਵਾਇ ॥ ਹੀਸ
 ਵੰਸੁ ਵਸਿ ਮਾਨਸ ਗਿਆਣ ਕੋ ਮੋਤੀ ਚੋਗ ਚੁਗਾਇ ॥ ਗਿ
 ਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਰਖੈ ਨਿ

ਰਬਾਏ॥ ਭੂਹਭਾਵਿਖਹੁਵਰਤਮਾਨਕਿਭਵਣੁਸੋਈਮਾਣੁਨਿ ੯੬
 ਮਾਏ॥ ਜਾਤੀਉਦਰਲੇਕੁਨਜਾਏ॥ ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾ
 ਸਪਤਿਥਾਵਨਚੰਦਨਚੰਦਨੁਹੋਈ॥ ਫਲਵਿਣੁਚੰਦਨੁਥਾਵ
 ਨਾਮਾਦਿਅਨਾਦਿਥੀਅੰਤੁਸਦੇਈ॥ ਚੰਦਨਥਾਵਨਚੰਦਨੁ
 ਚੰਦਨਵਾਸੁਨਚੰਦਨੁਕੇਈ॥ ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਪਤੁਹੋਈ
 ਪਾਰਸਪਰਸੇਕੰਚਨਜੋਈ॥ ਕੰਚਨਹੋਈਨਕੰਚਨਹੁਵਰ
 ਤਮਾਨਵਰਤੈਸਭੁਲੇਈ॥ ਨਦੀਅਮਾਨਲੇਗੀਗਸੀਗਿਸਾਗ
 ਰਸੀਗਮਿਖਾਰਾਸੋਈ॥ ਬਕੁਲਾਹੀਸੁਨਹੋਵਈਅਨਸੋਰਵ
 ਰਿਜਾਇਖਲੇਈ॥ ਵੀਹਾਂਦੈਵਰਤਾਰੇਭੁਈ॥ ੧॥ ਭੁਗਮੁ

ਖਿਏਕੀਹਪਏਵੀਆਂਭੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਨਿਜਪਾਰਿ
 ਭੇਈਅਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਸਹਜਪਾਰਿਸਿਮਰਣਿਦਗਸਿ
 ਪਰਸਿਗੁਣਗੋਈਅਲਹਾਸੁਇਨਹੋਇਕੈਸੁਇਨਿਅ
 ਹੁਸਾਇਨਾਜਿਉਅਵਲੇਈਅਚੰਦਨੁਬੋਹੈਨਿਮੁਵਡੁ
 ਨਿਅਹੁਚੰਦਨੁਬਿਰਖੁਪਲੇਈਅਗੰਗੋਦਕਚਰਣੁਦਕ
 ਹਗੰਗੋਦਕਮਿਲਿਗੰਗੋਈਅਕਾਗਹੁੰਸੁਸੁਵੰਸੁਹੋ
 ਏਹੈਸਹਪਰਮਹੰਸੁਵਿਰਲੇਈਅਭੁਰਮੁਖਿਵੰਸੀਪਰਮ
 ਹੰਸੁਕੁੰਸੁਚੰਨੀਰੁਖੀਰੁਵਿਲੇਈਅਭੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਭੁਰ
 ਹੋਈ॥੧॥ਕਛੂਬਚਾਨਦੀਵਿਚਿਗੁਰਸਿਖਲੁਹਰਿ

ਨਭਵਜਲਾਵਿਆਪੋਘੁੰਜਬਚੁਲੈਉਰੈਸੁੰਨਸਮਾਪ ੯੧
 ਅਗਾਧਿਨੁਜਾਪੋਹੀਸਵੰਸੁਹੈਮਾਨਸਰਿਸਹਜਸੋਰਵ
 ਸਿਵਰੁਪਰਤਾਪੋਥਤਕਥਚਕੋਇਲੈਨੰਦਨੰਦਨਵਰੁ
 ਦੇਵਮਿਲਾਪੋਗਵਿਸਾਸਿਚਕਵੀਤੈਚਕੋਗਸਿਵਸਕਤੀ
 ਲੀਪਿਵਰੈਸਗਾਪੋਅਨੁਲਪੀਖਿਬਚਾਮਿਲੈਨਿਗਾਪਾ
 ਰਹੋਇਸਮੁਏਆਪੋਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਮਿਲਾਵਲੀਸਬਦੁ
 ਸੁਰਗਿਪਰਚਾਇਪਛਾਪੋਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਥਾਪਿਅ
 ਥਾਪੋ॥੧੭॥ਤਤੁਪੋਪਦੁਤਾਰਿਆਗੁਰਮੁਖਬਾਲਸੁਭ
 ਏਉਦਾਸੀਅਮੂਲਾਕੀਤੂਵਖਾਣੀਅਚਲਤਅਚਰ

ਜਉ ਬਤਹੁ ਰਦਾਸੀ॥ ਪਿਰਥਾ ਖੇਡਾ ਜੋ ਏਗੀ ਚਰਣ ਸਰ
 ਟਸੁਖ ਸਹਜੀ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਭਲਾ ਰਥਾ ਬਵ ਜਾਂ ਏਦਾ ਮ
 ਜਲ ਸਮਰਦਾਨਾ ਮੀਰਾਸੀ॥ ਪਿਰਥੀ ਮਲੁ ਸਹਗਲੁ
 ਭਲਾ ਰਾਮਾਂ ਰਿਡੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਿ ਮਾਸੀ॥ ਦਉ ਲੁਤਖਾਂ ਲੋ
 ਦੀ ਭਲਾ ਹੋਆ ਜੀ ਦਪੀਰੁ ਮੁਕਿ ਨਾਸੀ॥ ਮਾਲੋ ਮਾਂਗਾ ਸਿ
 ਖਦਾ ਏਗੁ ਰਥਾ ਏਗ ਸਿਰ ਸਿਕਾ ਬਿਲਾਸੀ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਕਾਲੁ
 ਮਾਸ ਪਾਰੁਗੁ ਰਥਾ ਏਦਰਗ ਹਸਾਥਾਸੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਭਉ
 ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ ੧੩॥ ਭਗਤੁ ਜੋ ਭਗਤਾ ਓਹ ਗੀ ਜਾਪੁ ਵੰ
 ਸੀ ਸੇਵਕ ਮਾਵੈ॥ ਸੀਹਾਂ ਓਪਲੁ ਜਾ ਏੀ ਮੇਗ ਜਟੁ ਉਪ

ਲੁਸਤਿਗੁਰਗਾਵੈ॥ ਮੇਲਸੀਹਾਂਵਿਚਿ॥ ਮਾਖੀ॥ ਮੇਰਾਗੀਰਥੁਕਾ ॥੮੮॥
 ਲੀਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਜਿਤਾਰੀਪਾਵਾਂਭਲਾਭੁਕਾਭੰਢਾਇਕਮਨ
 ਧਿਆਵੈ॥ ਫਿਰਣਾਖਗਜੋਪਸਿਖੁਜੀਵਾਈਗੁਰਸੇਵਿਸ
 ਮਾਵੈ॥ ਗੁੰਜਰਜਾਤਿਲੁਹਾਰੁਪੈਗੁਰਸਿਖੀਗੁਰਸਿਖਸੁਣਾਵੈ
 ॥ ਨਾਈਧੀਕੂਵਖਾਣੀ॥ ਮੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਕਟਿਬੁਤਗਾਵੈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਪਾਰੋਜੁਲਕਾ
 ਪਰਮਹੰਸੁਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਮੰਤ੍ਰੁਸਾਹੀਸੁਰ
 ਮਾਵਡਭਗਤੁਭਾਈਕੇਦਾਰੀ॥ ਦੀਪਾਦੇਉਨਗਣਦਾਸੁ
 ਬੁਲੇਦੇਜਾਈ॥ ਮੇਥਲਿਹਾਰੀ॥ ਲਾਲੁਸੁਲਾਲੁਬਾਧਿਵਾਰ

ਦੁਗਾਜੀ ਦੁਖ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਗਾਪਰਣੀ ਜਾਣੀ ਅੰ
 ਸੰਸਾਰੁ ਨਾਲੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਖਾਨ੍ਹ ਮਾਈਆ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪਿਉ ਪਿਉ
 ਟਗਾ ਪਕਾਈ ਦੁਭੰਡ ਗੀ ਜੋਧਰ ਸੇਈਆ ਦੇਵਤਾ ਗੁਰਸੇ
 ਵਾਕਾਰਿ ਦੁਤਰਤਾ ਗੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪੇਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧੫॥
 ਪਿਰਥੀ ਮਲੁ ਤੁਲਸਾ ਭਲਾ ਮਲ ਟਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਕਾਰ
 ਭਾਉ ਦੀਪਾ ਉਗਰ ਸੈ ਦੁਨੁ ਗਉਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੀ ॥
 ਮਿਹ ਟੁਗਾ ਮੁਖਾਤੀਆ ਮੁਹੁੰਗੀ ਪੀਹਉ ਮੇਮਾਰੀ ਸਾਰ
 ਭੁਗੀ ਭੁਲੇਭਾ ਭੁਭਗਤਿ ਭਗਤਿ ਪੈਪਿਆਰੀ ਖਾਨ੍ਹ ਛੁਗਤਾ
 ਰੂਤਰੇ ਵੇਗਾ ਪਾਸੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਭਉਗੁਨੀ ਦੁਸੁਦਨਾ ਪੂਰ

ਫੁੰਟਾਂ ਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ਮਲੀਆ ਸਾਹਾ ਰੁਭ ਲੇਛੀ ਬੇਗੁਰ ਦ ਦਿੰ
 ਰਗਹ ਦਰਬਾਰੀ॥ ਪਾਂਧਾ ਭੂਲਾ ਜਾਈ॥ ਅੰਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਇ
 ਟੁਲੇ ਪਾਰੀ॥ ਭੁਲੇ ਵਾਲੀ ਸੰਗਤਿ ਕਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਸਨਮੁਖੁ ਭਾ
 ਈਤੀ ਰਥਾ ਸੰਭਰ ਵਾਲ ਸਭੇ ਸਿਰ ਦਾਗਾ॥ ਪੁਰੋ ਮਾਣ ਕਰੰਦੁ
 ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਦਾ ਸੁਪਰਵਾਰ ਸਧਾਗਾ॥ ਪੁਰਖੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਣਿ
 ਅੰਤਰੁ ਭਾਰੁ ਦਾ ਸੁਦਾਮਾਗਾ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਮਹਾਨੰਦੁ
 ਬਿਪੀਚੰਦੁ ਬੁਧਿ ਬਿਮਲ ਵੀਚਾਗਾ॥ ਥਰ ਮੁਦਾ ਸੁਹੈ ਬ
 ਟਵੁ ਭੁੰਗੁ ਦਾ ਸੁਭ ਲੇਤਾ ਕਿਆਗਾ॥ ਦੀਪਾ ਜੇਠਾ ਤੀਰਥਾ
 ਸੰਸਾਰੁ ਭੂਲਾ ਸਚਿਆਗਾ॥ ਮਾਈਆ ਜਾਪਾ ਜਾਈ

ਅਨੇਨਾਈਆਖੁਲਰੁਗੁਪਿਆਗਾ ਤੁਲਸਾਵਹਰਾਜਾਈ
 ਮੇਰੁਰਥਿਪਦੇਸਾਮਵੇਸਅਚਾਰਾਗਾਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸਵ
 ਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਪੁਰੀਆਚੂਹਵੂਚਓਪਰੀਪੇੜਾਦਰਗਹੁ
 ਦਾਤਾਭਾਗਾਬਾਲਕਿਸਨਾਇੰਘਰਇਪੰਤ੍ਰਿਤਗਇਸਭਾ
 ਸੀਗਾਗਾਸੁਹਵੂਤਿਲੋਕਾਸੁਰਮਾਸਿਖਸਮੁੰਦਾਸਨਮੁਖ
 ਸਾਗਾਕੁਲਾਭੁਲਾਵੰਝੀਆਭਾਗੀਰਥੁਸੁਇਨੀਸੁਚਿ
 ਆਗਾਲਾਭੁਲਾਵੰਝੀਆਭਾਗੀਰਥੁਸੁਇਨੀਸੁਚਿ
 ਆਗਾਲਾਭੁਲਾਵੰਝੀਆਭਾਗੀਰਥੁਸੁਇਨੀਸੁਚਿ
 ਆਗਾਲਾਭੁਲਾਵੰਝੀਆਭਾਗੀਰਥੁਸੁਇਨੀਸੁਚਿ

ਚਾਗਾ ਸ੍ਰਾਂ ਸ੍ਰਾਮ ਤੈ ਮੁਕੀ ਦੋਹੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਹਜੂ ਰਿਕਿਦਾਰਾ ॥ ੧੦੦ ॥
 ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਹਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਗੀਗੁ ਨ ਉਸਹਰ
 ਲਾਗਾ ਮਾਪਰ ਮਾਉ ਦਾਰਾ ਈ ॥ ਜੋ ਟੂਭੋ ਟੂਵੈ ਬਿਆਫਿਰ
 ਟਾਸੁ ਦੁਵਡਾ ਸਤਤ ਈ ॥ ਭੋਲੁ ਭੋ ਟੂਜਾ ਈ ਅਨਿਸ
 ਨ ਮੁਖ ਤੇ ਵਾੜੀ ਸੁਖ ਦਾ ਈ ॥ ਰੋਲਾ ਭਾਗੀ ਭਗਤੁ ਹੈ ਜਾ
 ਪਨਿਵ ਲਾਗੁ ਰਸ ਰਣਾ ਈ ॥ ਮੁਲਾਸੁ ਜਾਪਾਵਣੇ ਚੰਦੁ
 ਰਭਿ ਸੁਖੁ ਸੇਵਕ ਮਾਈ ॥ ਗਮ ਦਾ ਸੁਭੰਗੀ ਮਾਥਾ
 ਲਾਸਾ ਈ ਦਾ ਸੁਪਿਆ ਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਸਨੁ ਬੀਬ
 ਰਾਮਾ ਛੀ ਮੰਦਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਵ

ਭੀਵਡਿਆਈ॥ ੧੯॥ ਜੱਟੂ ਭਾਨੁ ਤੀਰਥਾ ਚਾਇਚ ਈਲੇ
 ਚੰਦੇ ਚਾਗੇ॥ ਸਣੇ ਨਿਹਾਲੇ ਜਾਣੀ ਅਨਿਸਨ ਮੁਖ ਸੇਵ
 ਕਰੁ ਗੁਪਿਆਗੇ॥ ਸੇਖਣੁ ਸਾਧਵਖਾਣੀ ਅਹਿਨਾਉ ਭੁ
 ਭੁਸਿਖ ਸੁਚਾਗੇ॥ ਜੱਟੂ ਭੀਵਾ ਜਾਣੀ ਅਨਿਸਨ ਪੁਰਖ
 ਪੁਲਾਪਰਵਾਗੇ॥ ਚਤੁਰਦਾਸੁ ਮੁਲਾਕਪੁ ਰਾਗੁ
 ਗਾਭੂ ਵਿਜਾਵਿਚਾਗੇ॥ ਫਿਰਣਾ ਬਹਿਲਵਖਾਣੀ ਅਜੇਠਾ
 ਚੰਗਾ ਕਲੁ ਨਿਸਤਾਗੇ॥ ਵਿਸਾਕੋ ਪੀਤੁ ਲਸੀਆ ਭਾਭੁਦ
 ਆਜੀ ਸਨ ਮੁਖ ਸਾਗੇ॥ ਵਡਾ ਭਗਤੁ ਹੈ ਭਈ ਅਵੁਗੇ
 ਇੰਦੁ ਪਈ ਕੁਰਦੁਆਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਪਾਰਿਓਤਾਗੇ॥

॥੨॥ ਕਾਕੂ ਚਾਉ ਬੀਮੀਆ ਮੂਲੇ ਨੇ ਗੁਰਸਥਦੀ ਪਿਆਰਾ ॥੧੦੧॥
 ॥ ਹੋਮਾਵੇ ਚਿਕਪਾਹੀਆ ਗੋਇੰਦੁਘੇਈ ਗੁਰਿਨਿਸਤਾਗਾ ॥
 ॥ ਭਿਖਟੋਡਾਭਟਦਾਇਧਾਰੇਸੂਦਮਹਲੁਤਿਸੁਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ
 ॥ ਮੁਖਿਗਮੁਕੋਹਲੀਨਾਨਿਨਿਹਾਲੁਸੇਵਕਸਾਗਾ ॥ ਛਜੂਭ
 ॥ ਲਾਜਾਣੀਐਮਾਈਦਿਤਾਸਾਧੁਵਿਚਾਗਾ ॥ ਤੁਲਸਾਵਹੁਰ
 ॥ ਭਗਤੁਹੈਦਾਸੇਦਰੁਆਕਲੁਬਲਿਹਾਗਾ ॥ ਭਾਛਾਆਵਲੁ
 ॥ ਵਿਗਾਮਲੁਭੁਧੋਛੀਬਾਗੁਰਦਰਥਾਗਾ ॥ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਿ
 ॥ ਭਗਤਿਭੰਡਾਗਾ ॥੨੧॥ ਦੀਪਕੁਦੀਪਾਕਾਂਸੰਗਗੁਰੂਦੁਆਰੈਪੁ
 ॥ ਕਮੀਬੰਦਾਪਈਅੰਦਰਿਚਉਧਰੀਦਿਲੋਲਾਲੁਲੰਗਾ

ਹੁਸਰੀਦਾ॥ ਅਜਥਾ ਅਜਾਇਓ ਸੀਕਿਆ ਓ ਮਰਸਾਹੁ
 ਗੁਰਸੇਵਕਰੀਦਾ॥ ਪੈ ਟੁਛ ਜਲੁ ਜਾਣੀਐ ਕੰਦੁ ਸੀਘਰੁ
 ਮਿਲੈ ਹਸੰਦਾ॥ ਪੁਤੁ ਸਪੁਤੁ ਕਪੂਰ ਦੇਉ ਸਿਖੈ ਮਿਲਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਵਿਗਸੰਦਾ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋ ਸਹਥਾ ਜਪੁ ਰਿਗੁਰੁ
 ਸਿਖਾ ਦੀਸਾਰ ਲਹੰਦਾ॥ ਜੋਧਾ ਜਲੁ ਤੁਲਸਪੁਰਿ ਮੇ
 ਹ ਟੁਆਲੁ ਮੁਗੀ ਜਿਰਹੰਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਡਿਆ ਵਡੇ
 ਮਸੰਦਾ॥ ੨੨॥ ਫੇਸੀ ਜੋ ਪੁਹੰ ਸੀ ਗੁਹੰ ਗੋਇ ਦੋ ਗੋਲਾਹ
 ਸਿਮਿਲੰਦਾ॥ ਮੇਹ ਟੁਕੁ ਕੁਵਖਾਣੀਐ ਬੁਟੇ ਜੋਧੇ ਜਾ
 ਮੁਸਰੀਦਾ॥ ਮੰਦੁ ਪੰਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋ ਪੀਗਣਾ ਗੁਰਗੁਣਿ ਚ

ਲੀਦਾਹਮਜਾਜਜਾਜਾਈਐਥਾਲਾਮਰਵਾਹਾਵਿਗਸੀ ੧੦੨
 ਦਾਨਿਗਮਲੁਨਾਨੇਓਹਰੀਨਲਿਸੂਗੀਚਉਪਰੀਗੀਦਾ)
 ਪਰਥਤਿਕਾਲਾਮੇਹਗਨਾਲਿਨਿਹਾਲੁਸੇਵਕਰਦਾਕ
 ਕਾਕਾਲੁਉਸੁਗਮਾਕਦੁਗਮਦਾਸੁਥਚਨਮਨੀਦਾਸੇ
 ਹੁਸਭਾਗਾਚੁਹਣੀਅਹੁਅਰੇਭੇਭਾਗਉਗਵੰਦਾਸਨ
 ਮੁਖਾਇਕਦੂਇਕੁਚਵੰਦਾ)੨੩)ਪੈਤ੍ਰਾਜਾਤਿਚੀਡਾਲੀ
 ਆਜੇਠੇਸੇਠੀਕਾਰਕਮਾਈਲਟਕਣੁਘੁਗਜਾਈਐ
 ਹੁਗਦਿਤਾਹੁਗਮਾਤਿਹੁਗਭਾਈਕਟਾਰਾਸਗਫੁਹੈਭਗ
 ਤੁਵਰਭਗਵਨਸੁਭਾਈਸਿਖੁਭਲਾਗਵਿਤਾਸਵਿ

ਚਿਪਉਣੁ ਮੁਰਾਰੀ ਕੁਰਸਰਣਾਈ ॥ ਆਰਿਤੁ ਤੁਧਾਇ ਨੀ ਸੁਰਮੰਚਰ
 ਏਸਰਣਿ ਚੂਹੁ ਫੂਜੇ ਸਾਈ ॥ ਲਾਲਾ ਸੇਠੀ ਜਾਈ ਐਜਾ ਟੁਰਿ
 ਹਾ ਟੁਸਥਾ ਦਿਲਿ ਵਲਾਈ ॥ ਗਮਾਝੰਝੀ ਆਖੀ ਅੰਹੇ ਹੇ ਮੁਸੋ
 ਈ ਕੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਜਫੂ ਭੰਗੀ ਭਲਾ ਸਾਹਦ ਰੈ ਸੀ ਗਤਿ ਸੁ
 ਖਦਾਈ ॥ ਪੰਜਾ ਬੈਗੁਰਦੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਿ
 ਖਲੋਹਰ ਵਿਚਿ ਸੋਢੀ ਆਇ ਟੁਤਾਇ ਆਸਹਾਰੀ ॥ ਸਾਈ
 ਾਇਤਾ ਝੰਝੀ ਆਸੈ ਦੋਜਟ ਸਥਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਧੁ ਮਹਤਾ
 ਜਾਈ ॥ ਅਹਿ ਕੁਲਕਾਮਿ ਮਾਰਭਗਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਲਖੁ ਵਿ
 ਚਿ ਮੋਟੇ ਲੀਅੰਭਾਈ ਲਪਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਕਾਲੂ ਨਾਨੋ

ਗਜਦੁਇਹਾਣੀਕੋਹਲੀਆਵਿਚਿਭਾਗੀ॥ਸੁਦੁਕਲਿਆ॥੧੦੩
 ਏਦੁਗਮਾਭਾਨੁਭਗਤੁਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਮੂਲਾਬੇਗੀਜਾ
 ਏੀਐਤੀਰਥੁਅਤੇਮੁਕੰਦੁਆਪਗੀ॥ਕਹੁਕਿਸਨਾਮਹਜੀ
 ਗੀਆਸੇਠਮੰਗੀਏਨੋਬਲਿਹਾਰੀ॥ਸਨਮੁਖਸੁਨਿਆ
 ਗਭਲਾਨਾਉਨਿਹਾਲੁਸਪਰਵਾਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁ
 ਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੨੫॥ਭਾਨਾਮਲਾਣੁਜਾਈਐਕਾਬਲਿਰੇ
 ਖਰਉਗੁਰਕਾਣੀ॥ਮਾਧੋਸੇਛੀਕਸਮੀਰਗੁਰਸਿਖੀਦੀਚ
 ਲਚਲਾਈ॥ਭਾਈਭੀਵਾਂਸੀਹਰੀਦਿਭੁਪਚੰਦੁਸਨਮੁਖੁ
 ਸਤਭਾਈ॥ਪਰਤਪੁਸਿਖੁਸੁਰਮਾਨੀਦੈਵਿਠਵਿਸੇਵ

ਕਮਾਈ॥ ਸਾਮੀ ਦਸੁ ਵਛੇਰੇ ਪੈਥਾਨੇ ਸੁਰਸਿ ਗਤਿ ਬਹਲ॥
 ਈ॥ ਗੋਪੀ ਮਹਤਾ ਜਾਈ॥ ਮੇਤੀ ਰਬੁ ਨ ਥਾਗੁ ਰਸ ਕਣਾਈ॥
 ॥ ਭਾਉ ਮੋ ਕਲੁ ਆਖੀ॥ ਅਹਿ ਦਿਲੀ ਮੰਡ ਲਿਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾ
 ਈ॥ ਜੀਵੰਦੁ ਜਗ ਸੀਫ ਤੇ ਪੁਰਿ ਸੇਠਿ ਤਲੇ ਕੇ ਸੇਵਕ ਮ॥
 ਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਵਡੀ ਵਰਿਆਈ॥ ੨ ॥ ਮਹਤਾ ਸ
 ਕਤੂ॥ ਮਾਰੈ ਚ ਚੌਹ ਆਨਿ ਹਾਲੁ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਗਤੀ ਅਲੁ
 ਮ ਬੁਰਾ ਦਸੁ ਹੈ ਸਪਰਵਾਹ ਲਾਲੁ ਹੁਲਾਸਾ॥ ਗੀਗਾ ਸਹ
 ਗਲੁ ਸੁਰਮਾ ਹਰਵੈ ਸਤ ਪੇਟ ਹਲ ਪਰਮ ਸਾਲਾ॥ ਅਣ
 ਦੁ ਮੁਰਗੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾਲਿ ਆਣ ਕਾਲਿ ਕਵਲੁ ਰਸਾਲ॥

ਨਨੇਲਟਕਣੁਬਿੰਦਗਉਸੇਵਾਸੰਗਤਿਪੁਰਣਪਾਲਾਹੰ ॥ ੧੦੪ ॥
 ਫਾਮਾਲਮਚੰਦੁਹੇਸੈਸਾਗਤਾਲਵਾਤੁਸੁਖਾਲਾਜ
 ਗਨੰਦਾਸਾਪੁਹੋਭਾਨੁਸੁਹੰਦੁਹੀਸਾਂਦੀਛਾਲਾਗੁਰਭਾ
 ਟੀਰਤਨਾਦੀਮਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀਗਾਭੁਜੈਤਾਭਲਾਸੁਰਬੀ
 ਗਮਨਿਪਰਉਪਕਾਰਾਜੈਤਨੰਦਾਜਾਣੀਅੰਪੁਰਖਪਿਰ ॥
 ਗਾਸਥਦਿਅਧਾਰਾਤਿਲਕੁਤਿਲੋਕਾਪਾਠਕਾਸਾਪਸੀ
 ਗਤਿਸੇਵਾਹਿਤਕਾਰਾਤੋਤਾਮਹਤਾਮਹਾਪੁਰਖੁਗੁਰਮੁ
 ਖਸੁਖਫਲੁਸਥਦੁਪਿਆਰਾਜਵੀਆਸਾਈਦਾ
 ਸੁਹੈਸਭਕੁਲੁਹੀਰੇਲਲਅਪਾਰਾਮਲਕੁਪੇਦੁਹੈਕੋਹ

ਲੀਦਗਾਹੁਰੰਗਾਰੀਅਤਿਭਾਗਾਮੀਅੰਜਮਾਨੁਨਿਹਾਲੁਹੈ
 ਭਗਤੁਕਾਮਾਵੈਕਾਰਾਪੁਰਾਗੁਰੁਪੁਰਾਵਰਤਾਰਾ॥੨੮॥ਅਨੀ
 ਤਕੁਕੋਭਲੇਸਭਵਪਾਵਣਹਨਿਸਿਰਦਾਰਾਇਟਾਰੇਵਾ
 ਜਾਣੀਅੰਨਵਲੁਨਿਹਾਲੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਤਖਤੁਪੀਰੁ
 ਗੰਗੀਰੁਪੈਦਰਗਹੁਤੁਲੀਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰਾਮਨੁਸਾਪਾਰੁ
 ਅਥਾਹੁਰੰਗੀਰੁਪੁਲਸੇਵਕੁਸਾਰਾ॥ਕਿਸਨੁਏਏ
 ਆਖੀਅੰਧੀਮੁਪੁਰੀਗੁਰੁਕਾਪਿਮਾਰਾ॥ਪੰਗਤੁਮੰਦੁਜਾ
 ਈਅਨਿਵੈਰੇਸੁਜਾਣਤਖਾਣਾਅਪਾਰਾਥਨਵਾਲੀਰੇ
 ਪਰਸਰਾਮੁਥਾਲਿਵੈਦੁਹਉਤਿਨੁਬਲਿਹਾਰਾਸਤਿ

ਗੁਰਪੁਰਖੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੨॥ ਧਾਲੁ ਸਕਰਿ ਭਾਈ ਤੀਰ १੦੫
 ਥਾਗੁ ਆਲੀਏ ਰਿਸੁ ਏਨੀ ਹਰਦਾਸੁ॥ ਭਾਵਾ ਪੀਰੁ ਓਜੇ
 ਠਵਿਚਿ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਮੇਲੁ ਵਰਾ
 ਬੁਧੰਨ ਪੁਰਿਸ ਨ ਮੁਖ ਸਿੰਖ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਭਗਤੁ
 ਭਈ ਆਭਗਵਾਨ ਦਾਸੁ ਨਾਲਿ ਬੋਦ ਲਾਪਰੇ ਓਦਾਸੁ
 ॥ ਮਲਕੁ ਕਟਾਰੁ ਜਾਣੀਐ ਪਿਰਥੀ ਮਲੁ ਜਗਦੀਖਾਸੁ॥
 ਭਗਤੁ ਛੁਗਵਖਾਣੀਐ ਰੁਲੁ ਗਿਹਾਣੈ ਸਾਬਾਸਾ॥ ਸੁੰਦਰੁ
 ਸੁਆਮੀ ਦਾਸੁ ਦੁਇ ਵੰਸਵ ਪਾਵਟ ਕਵਲ ਵਿਗਾਸੁ॥
 ਗੁਜਰਾਤੈ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਰੇਖਾ ਗੀਭਾਵਨੁ ਸੁਲਾਸੁ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਰਹ ਗਾਸਿ ॥੩॥ ਸੁਹਿ ਭੈ ਮਾਣੀ ਮਾ
 ਲੀ ਮੁਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਭਿਗਾਵੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਦੂਹ ਦੂਚ ਉ
 ਵੜੁ ਲਖਣ ਉਗਰਮੁਖਿ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥
 ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਪਿਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਭਾਣੀ ਭਾਨਾ ਵਿਰਤੀ ਹਾ
 ਣੀ ॥ ਜਟੂਤ ਪਾਸੁ ਜੈਣ ਪੁੰਗੁਰਮ ਤਿਨਿ ਹਚ ਲਸੇ ਵਕ
 ਮਾਣੀ ॥ ਪਟੈ ਸਭ ਰਵਾਨੁ ਹੋ ਨਵਲੁ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਧੁ ਪ
 ਗਾਣੀ ॥ ਜੈ ਤਾਸੇ ਨੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮੇਵਿ ਟੁਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋ ਰੁਨ ਜ
 ਣੀ ॥ ਰਾਜ ਮਹਾਲਿ ਭੁਨੁ ਬਾਹਿਲੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸਾਤਿ ਰੁ
 ਰਮ ਨਿਭਾਣੀ ॥ ਸਨਮੁਖੁ ਸੋਢੀ ਬਦਲੀ ਸੇਠਿ ਰੁਪਾ ਲੋ

ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਣੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਚ ਛਾਆ ਗਰੈ ਛਾਕੈ ਮੋਹਣਿ ਸੇ १੦੬
ਵਰਮਾਣੀ॥ ਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ॥ ੩੧॥ ੧੧
॥ ਯਾਰਾ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ
ਗੀਤਿ ਨਾਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਜਾਇ ਜਿਨਾ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਡਿਠਾ
॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਪੈਰੀ ਪੈ ਗੁਰ ਸਰਬ
ਠਿਠਾ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲ
ਬੋਲ ਦੇ ਮਿਠਾ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਪੁਕਾਰਿ
ਕੁਰੁ ਭਾਈ ਏਠਾ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ

ਗੁਰਸੇਵਾ ਜਾਣਨਿ ਅਭੁਰਿ ਨਾਥਾ ਕਾ ਲਿਹਾ ਗੀਤਿ ਨਾਗੁ
 ਰਸਿਖਾਂ ਅਪਿਤਰੇਤਾ ਕੇ ਨਿਸਰਿ ਨਾਗੁ ਰਸਿਖਾਂ ਮਿ
 ਲਿਅੰ ਪਾਪ ਪਟਿ ਨਾਗੁ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿ
 ਖਾਂ ਪਿਛਲ ਗਤੀ ਉਠਿ ਬਹਿਦੋ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰ
 ਸਿਖਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਰਿ ਨਾਵੰਦੋ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨਾ
 ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਗੁਰਜਾ ਪੁਜ ਪੰਦੋ ॥ ਕੁਰ
 ਬਾਣੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਚਲਿ ਜਾਇ ਜੁ
 ਵੰਦੋ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤਿ
 ਗਾਇ ਸੁਣੰਦੋ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨ ਮੇ

ਲੀਕਾਰਿ ਮੇਲ ਮਿਲੀ ਦੇ ॥ ਕੁਝ ਬਾਣੀ ਤਿਨ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਭਾਇ १੦੭
 ਭਗਤਿ ਗੁਰਪੁਰਖ ਕਰੰਦੇ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਫਲ ਸੁ ਫਲ ਫ
 ਲੀ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਹੋ ਦੈ ਤਾਣਿ ਜੁਹੇ
 ਇਨਿ ਤਾਣਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਹੋ ਦੈ ਮਾਣਿ
 ਜੁਹੈ ਨਿਮਾਣਾ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਛਰਿ ਸਿ
 ਮਾਣ ਪਹੋਇ ਇਮਾਣਾ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾ
 ਖਸਮੇ ਦਾ ਭਾਵੈ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿ
 ਮਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਖਿ ਛੁਭਾਣਾ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿ
 ਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਚਲ ਟੁਜਾਣਿ ਜੁਗਤਿ ਮਿਹਮਾਣਾ

॥ ਦੀ ਨਦੁ ਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਣਾ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਪੁਆ
 ਏਆ ਭੁਗਮਾਤਿ ਰਿਦੈ ਗਰੀਬੀ ਆਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਪੁ
 ਆਇਆ ਪਰਨਾਰੀ ਦੇ ਨੈਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਪੁ
 ਆਇਆ ਪਰਦ ਰਬੈ ਨੋ ਹਬੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਪੁ
 ਆਇਆ ਪਰਨਿਦਾਸੁ ਤਿ ਆਪੁ ਹਟਾਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋ
 ਲਿ ਪੁਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰਦਾਉ ਪਦੇ ਸੁਕਮਾਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ
 ਘੋਲਿ ਪੁਆਇਆ ਬੇਸੁ ਸਦੈ ਬੋਹੀ ਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ
 ਈਸਹ ਜਿਸਮਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਹਉ ਤਿਸਦੈ ਚ ਉਖੰਨੀ ਅੰਗੁਰਪ
 ਰਮੇ ਸੁਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸਦੈ ਚ ਉਖੰਨੀ ਅੰਦੁ ਜਾਭਾਉ

ਨਮੰਦਗਿਆਣੈ॥ਹਉਤਿਸਦੈਚਉਖੰਨੀਐਮਓਗਣਕੀਤੇਗੁ॥੧੦੮
 ਟਪਰਵਾਣੈ॥ਹਉਤਿਸਦੈਚਉਖੰਨੀਐਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆ
 ਖਿਵਖਾਣੈ॥ਹਉਤਿਸਦੈਚਉਖੰਨੀਐਮਾਪੁਠਗਾਣੈਲੋਕ॥
 ਭਾਣੈ॥ਹਉਤਿਸਦੈਚਉਖੰਨੀਐਪਰਉਪਕਾਰਕਰੈਗਮਾਣੈ
 ॥ਲਉਬਾਲੀਦਰਗਾਹਵਿਚਿਮਾਣੁਨਿਮਾਣੁਮਾਣੁਨਿਮਾ॥
 ਏ॥ਗੁਰਪੁਰਾਗੁਰਸਥਦਿਸਿਵਾਣੈ॥ਪ॥ਹਉਸਦਕੇਤਿ
 ਨਾਗੁਰਸਿਖਾਸਤਿਗੁਰੋਨੀਮਾਲਿਅੰਪੁਗਵਾਇਆ॥ਹਉ
 ਸਦਕੇਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਕਰਨਿਉਦਾਸੀਅੰਦਗਿਆਣਿਆ
 ॥ਹਉਸਦਕੇਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਗੁਰਮਤਿਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁ

ਲਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਕੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇ ਗੁ
 ਰ ਸਿਖੀ ਮਲਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਕੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਬਾਹ
 ਰਿ ਜਾ ਦਾ ਵਗ ਜਿਗਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਕੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰ
 ਸਿਖਾ ਮਾਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵ ਲਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਾ ਉਪਦੇਸੁ ਦਿਣਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਡਾ ਅਖਾਇ
 ਦਾ ਨਾਭਿ ਕਵਲ ਦੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਆਵਾਗਵਣ
 ਅਨੇਕ ਜੁਗ ਭਵ ਕ ਵਿਚਿ ਹੋਆ ਪੈਗਣਾ ॥ ਭਵ ਕੁ ਕੀਤੇ ਓ
 ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮਿਭੁਲਾਣਾ ॥ ਚਾਰੇ ਵੇ
 ਦ ਵਖਾਣੇ ਚਾਰ ਤੁਰ ਮੁਖੀ ਹੋਇ ਖਰਾਸਿਆ ॥ ਲੋਕਾਨੇ

ਸਮਝਾਇ ਦਾਵੇਖਿ ਸਹਸੁ ਤੀਰੁ ਪੁਲੁ ਭਾਣਾ ਚਾਰੇ ਵੇਦਗ ੧੦੯
 ਵਾਇਕੈ ਗਰਬੁ ਗੁਰੀ ਕਾਰਿ ਪਛੁਤਾਣਾ ਅਕਥਕਥਾਨੇ
 ਤਨੇਤ ਵਖਾਣਾ ॥ ਬਿਸਨ ਲਏ ਅਵਤਾਰ ਦਸਵੇਰੇ ਵਿ
 ਰੋਧ ਜੋਧ ਸੰਪਾਰੇ ॥ ਅਛਕਛ ਵੈਰਾਹੁ ਪੁਹਿ ਇਨ ਗਸਿ ਪੁਬ ॥
 ਵਨ ਬਉ ਪਾਰੇ ॥ ਪਰਸਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਿਸਨੁ ਹੋਇ ਕਿਲਕਿ
 ਕਲੀਕੀ ॥ ਮਤਿ ਮਹੀ ਕਾਰੇ ॥ ਖੜੀ ਮਾਰਿ ਇਕੀ ਹਵਾਰਾਮ ॥
 ਇਨੁ ਕਾਰਿ ਭਾਰਥ ਭਾਰੇ ॥ ਕਾਮ ਕੋਰੇ ਪੁਨਸਾ ॥ ਪਿਉ ਲੋਭੁ
 ਮੋਹੁ ਮਹੀ ਕਾਰੁ ਨ ਮਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੋਇਆ ਸਾ
 ਪਸੰਗਤਿ ਸਹਲੀ ਗਨ ਸਾਰੇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਕਾਰਿ

ਵਿਕਾਰੇ॥ ੮॥ ਮਹਾਦੇਉ ਅਉ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਸ ਅੰਦਰਿ ਜੋ
 ਗੁਨ ਜਾਣੈ॥ ਭੈਰੋ ਕੂਤਕ ਸੁਤ ਵਿਚਿ ਖੰਡ ਪਾਲ ਬੇਤਾਲ ਧਿ
 ਕਾਣੈ॥ ਅਕੁ ਪਤੁ ਗਖਾਵਣਾ ਗਤੀ ਵਾਸਾ ਮਨੁ ਮਸਾਣੈ
 ਅਪੈ ਨੈ ਹਾਥੀ ਸੀਹ ਖਲ ਰਭਿ ਭੁਵਾਇ ਕਰੈ ਪੈ ਗਾਣੈ॥ ਨਾਥਾਨਾ
 ਭੁਸਦਾਇ ਦਾਹੋਇ ਅਨਾਥੁ ਨ ਹਰਿੰਗੁ ਮਾਣੈ॥ ਸਿਰਠਿ
 ਸੰਘਾਰੈ ਤਾ ਮਸੀਜੋਗ ਨਭੇਗ ਨ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧੀ ਗਾਣੈ॥ ੯॥ ਵਡੀ ਮਾਰ ਜਾਇ ਦੁਦੀ
 ਇੰਦੁ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਗਜੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਚਉਦਹ ਇੰਦੁ ਵਿਣਾ ਸ
 ਕਾ ਲਿਖਹ ਮੇਦਾ ਇਕੁ ਦਿਵਸੁ ਵਿਹਾਵੈ॥ ਧੰਧੇ ਹੀ ਬਹ

ਮਾਮਰੈਲੋਮਸਦਾਇਕੁਰੋਮੁਛਿਜਾਵੈ॥ਸੇਸਮਹੇਸਵਖਾ ੧੧੦
 ਈਅਨਿਚਿਰੰਜੀਵਹੋਇਸਾਂਤਿਨਾਮਾਵੈ॥ਜੇਗੁਰੋਗਜਪ
 ਤਪਪਣੇਲੋਕਵੇਦਾਸਿਮਰਣਨਸੁਹਾਵੈ॥ਆਪੁਗਣਾਇ
 ਨਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੧੦॥ਨਾਰਦੁਮੁਨੀਅਖਾਇਦਾਅਗ
 ਮੁਜਾਣਿਨਪੀਰਜੁਆਣੈ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਸਲਤਿਮਜ
 ਲਸੈਕਰਿਕਰਿਚੁਗਲੀਅਖਿਵਖਾਣੈ॥ਬਾਲਬੁਪਿਸ
 ਨਕਾਦਿਕਾਬਾਲਸੁਭਾਉਨਵਿਰਤੀਹਾਣੈ॥ਜਾਇਖੈਰੁ
 ਠਿਕੋਰੋਪੁਕਾਰਿਦੇਸਰਾਪੁਇਜੋਬਿਜੋਪਿਕਾਣੈ॥ਅੰ
 ਮੇਉਸੁਕਦੇਉਕਰਿਗਰਭੁਵਾਸਿਹਉਮੈਹੋਰਾਣੈ॥ਚੰਦੁਸੁ

ਰਜੁਅਉਲੰਗਭਰੋਉਏਅਸਤਵਿਚਿਆਵਣਜਾਏ॥ਸਿ
 ਵਸਕਤੀਵਿਚਿਗਰਬੁਗੁਮਾਏ॥੧੧॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆ
 ਜਤਸਤਜੁਗਤਿਸੰਤੋਖਨਜਾਤੀ॥ਸਿਪਨਾਥਬਹੁਪੰਥਕ
 ਰਿਹਉਮੈਵਿਚਿਕਰਨਿਕਰਮਾਤੀ॥ਚਾਰਿਵਰਨਸੰਸਾਰਵਿ
 ਚਿਖਹਿਖਹਿਮਰਦੇਭਗਮਿਭਗਤੀ॥ਛਿਅਦਰਸਨੁਹੋਇ
 ਵਗਤਿਆਥਾਗਵਾਟਉਚਾਟਜਮਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਨ
 ਅਵਰਨੁਹੋਇਰੰਗਸੁਰੰਗਤੰਬੁਲਸੁਵਾਤੀ॥ਛਿਅਰੁਤਿ
 ਥਾਰਹਮਾਧਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਦਰਸਨੁਸੁਣਸੁਣਾਤੀ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਪਗਤੀ॥੧੨॥ਪੰਜਿਤਤਪਰ

ਵਾਣੁਕਰਿਪਰਮਸਾਲਪਰਤੀਮਨਿਭਾਈਆਈਅੰਦਰਿਪ ੧੧੧
 ਰਤਿਪਰਿਪਰਤੀਅੰਦਰਿਪਰਿਆਪਾਈਸਿਰਤਲਵਾਏਰੁ
 ਖੋਏਨਿਹਚਲੁਚਿਤਨਿਵਾਸੁਬਿਥਾਈਆਪਰਉਪਕਾਰੀਸੁ
 ਫਲਫਲਿਵਟਵਗਾਇਸਿਰਠਿਵਰਸਾਈਹੰਦਨਵੰ
 ਸੁਵਟਾਸਪਤਿਚੰਦਨੁਹੋਇਵਾਸੁਮਹਕਾਈਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਲਿਵਸਾਪਸੀਗਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਈ
 ਆਮਬਗਤਿਗਤਿਮਤਿਅਕਥਕਾਈ॥੧੩॥ਪੁਪਹਿ
 ਲਾਦੁਭਰੀਖਣਾਅੰਬਰੀਕੁਥਲਿਜਨੁਕਵਖਾਣਾਗ
 ਜਲਾਮਾਰੋਹੋਇਗਜਸੀਆਸਾਬੰਧੀਚੋਜਾਵਿਰਾਣੁ॥

॥ ਪ੍ਰਮਤਰੇਈਚੀਰਿਆਪੀਉਫਤਿਪਹਿਲਾਦੁਰਵਾਣਾ ॥
 ॥ ਭੇਦੁਭਭੀਖਣੁਲੋਕਲੋਅੰਬਰੀਕੁਲੋਚਕੁਲੁਭਾਣਾ ॥
 ॥ ਪੇਰੁਕੜਹੈਜਨਕਦਾਕਰਿਪਾਂਖੰਡੁਪਰਮਾਧਿਕੁਤਾ
 ਟਾਅਪੁਗਣਾਇਵਿਗੁਚਣਾਦਰਗਹਪਾਏਮਾਣੁ
 ਨਿਮਾਣਾਗੁਗਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਤਿਪਰਵਾਣਾ ॥
 ੧੪॥ ਕਲਾਜੁਗਨੁਮਾਭਗਤੁਹੋਇਫੇਰਿਦੇਹੁਗਾਇ
 ਜੀਵਾਈਭਗਤੁਕਬੀਰੁਵਖਾਣੀਅੰਬੀਦੀਖਾਨੇਤੇ
 ਉਠਿਜਾਈਪੰਨਾਜਟੁਉਪਰਿਅਮਾਸਧਨਜਾਤਿ
 ਅਜਾਤਿਕਸਾਈਜਨੁਗਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁਹੋਇਚ

ਹੁਵਰਨਾਵਿਚਿਕਰਿਵਡਿਆਈਯਾਬੇਤੁਹੋਆਆਧਿ ੧੧੩
 ਆਤਮੀਸੈਣੁਨੀਚਕੁਲਅੰਦਰਿਨਾਈਯੋਪੈਗੀਪੈਪਾਖੰ
 ਕੋਹੋਇਗੁਗਸਿਖਾਂਵਿਚਿਵਡੀਸਮਾਈਯਾਅਲਖੁਲਖੰ
 ਏਨਅਲਖੁਲਖਾਈ॥੧੫॥ਸਤਿਜੁਗੁਉਤਮੁਆ
 ਖੀਅੋਇਕੁਫੇਤੈਸਭਦੇਸੁਦੁਹੇਲਾ॥ਤੈਨਗਰੀਪੀਵੀ
 ਅੇਦੁਆਪੁਰਿਵੰਸੁ ਵਿਧੀ ਸੁਕੁਵੇਲਾ॥ਕਲਜੁਗਿ
 ਸਚਨਿਆਉਪੈਜੋਥੀਜੈਸੋਲੁਟੈਇਕੇਲਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮੁਪੁਰਨਬਹਮੁਸਬਦਸੁਗਤਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਚੇਲ॥
 ਯਾਨਾਮੁਦਾਨਾਇਸਨਾਨਾਦਿਤੁਸਾਪਸੰਗਤਿਮਿਲਿਅੰ

ਮਿਥਵੇਲਾ॥ ਮਿਠਾਥੋਲਨੁ ਨਿਵਚਲਨੁ ਹਥਪੁਦੇਨਾਸਹ
 ਜਸੁਪੇਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ॥ ੧੬॥ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰਅਕਾਰੁ ਕਰਿਜੋਤਿਜਗੁਪੁਅਨੁਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਵੇਦਕ
 ਤੇਬਅਗੋਚਰਾਵਾਹਗੁਰੁਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ ਚਾਰਿ
 ਵਰਨਚਾਰਿਮਜਹਬਾਚਰਣਕਵਲਜਰਣਾਗਤਿਆਇ
 ਆ॥ ਪਰਸਪਰਸਿਅਪਰਸਜਗਿਆਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾ
 ਤੁਕਗਾਇਆ॥ ਪੈਰੀਪਾਇਨਿਵਾਇਕੈਹਉਮੈਰਗੁਅਸਾਧੁ
 ਮਿਟਾਇਆ॥ ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਗੁਰਮੁਖਿਗਾਡੀਗਾ
 ਹੁਚਲਾਇਆ॥ ਪੂਰੇਪੂਰਾਥਾਟਬਣਾਇਆ॥ ੧੭॥ ਜੀਮ

ਨਮਰਦੁਬਾਹਰੇਪਰਉਪਕਾਰੀਜਗਿਵਿਚਿਆਏ। ਭਾਉਭਗ ॥੧੩॥
 ਤਿਉਪਦੇਸੁਕਰਿਸਾਧਜਿਗਤਿਸਚਖੰਡਿਵਸਾਏ। ਮਾਨਸਰ
 ਵਰਿਪਰਮਹੰਸਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲਾਏ। ਚੰਦ
 ਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਅਫਲਸਫਲਚੰਦਨਮਹਕਾਏ। ਭ
 ਵਜਲਅੰਦਰਿਬੋਧਿਬੈਰੋਇਪਰਵਰਸਧਾਰਣਿਪਾਏ।
 ਲਹਰਿਤਰੰਗੁਨਵਿਆਪਈਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸੁਰਹ
 ਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਹਜਿਸਮਾਏ॥੧੪॥ ਧੀਨਗੁਰੂ
 ਗੁਰਸਿਖਧੰਨੁਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਕਰਾਇਆ। ਸਤਿ
 ਗੁਰਦਰਸਨੁਧੰਨੁਪੈਧੰਨੁਦਿਸਵਿਗੁਰਧਿਆਨੁਪਰਾਇਆ॥

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧੰਨੁ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਸੁਣਾ
 ਇਆ। ਚਰਣਕ ਵਲਗੁਰ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਮਸਤਕ ਗੁਰਚ
 ਰਣੀਲਾਇਆ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਓਪਦੇ ਸੁਹੈ ਧੰਨੁ ਰਿਦਾ ਗੁਰ
 ਮੰਤ੍ਰ ਵਸਾਇਆ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਚਰਣ ਮਤੇ ਧੰਨੁ ਮੁਹਤ
 ਸਿਤੁ ਅਪਿਓਪੀਆਇਆ। ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਜਰੁ ਜਰਾ
 ਇਆ। ੯। ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹੈ ਸਾਪਸੀ ਗੁਜੇ ਭਾਲਹ ਰਿਤ ਰੰਗ ਅ
 ਤੇਲੈ। ਮਾਦਕ ਮੇਤੀ ਧੀਰਿਆ ਗੁਰਓਪਦੇ ਸੁਅਵੇਸੁ ਅਮੇਲੇ। ਰ
 ਗਰਤ ਨਾਨਕ ਦਧੁਨੀ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਅਗਮ ਅਲੇਲੇ।
 ਰਿਪਸਿ ਪਨਿਧਿ ਜਭਗੋਲੀ। ਆਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਗੋਇਲੇਗੇ।

ਲੇ॥ ਲਖ ਲਖ ਚੰਦ ਚਰਾਗ ਚੀ ਲਖ ਲਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਚ ਨਿਝੇ ॥੧੧॥
ਲੇ॥ ਕਾਮ ਪੋਨ ਲਖ ਪਾਰ ਜਾਤ ਜੰਗਲ ਅੰਦਰਿ ਚਰਨਿ ਅਡੋਲੇ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਬੋਲ ਅਬੋਲੇ ॥੨੦॥ ॥੧੨॥ ਬਾਗ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪੀਰਮੁ ਗੀਦੀ ਗਾਖੜੀ ਕੋ ਵਿਰ
ਲਾਜਾਣੈ॥ ਪੀਰਾਂ ਪੀਰੁ ਵਖਾਣੀ॥ ਮੇਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰਾ ਵਖਾਣੈ॥ ਗੁਰੁ ਚੇਲ
ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੈ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ਸਿਖੁ ਪੈ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿ
ਸਮਾਣੈ॥ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੁ ਸਿਖੁ ਪੈ ਗੁਰੁ ਸਬਾਦਿ ਸਿਵਾਣੈ॥ ਮਿਹਰ
ਪਾਬਤਿ ਮੇਲੁ ਕਰਿ ਭਓ ਭਾਓ ਜੁਗਾਣੈ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਸਿ

ਖੁਰੈ ਪੀਰੁ ਪੀਰ ਹੁਕੈ ਈ॥ ਸਬ ਦਿਸੁ ਰਤਿ ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰੁ
 ਈ॥ ਦਰਸਨ ਦਿਸਦਿ ਪਿਆਨੁ ਪਰਿਗੁਰੂ ਮੂਰਤਿ ਹੋਈ॥ ਸਬ
 ਦਸੁ ਰਤਿ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਤ ਸੰਗਿ ਵਿਲੋਈ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰਮ
 ਤ ਹੈ ਜਾਪ ਧਉ ਮੈਖੋਈ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਪਰ
 ਈ॥ ੨॥ ਦਰਸਨ ਦਿਸਦਿ ਸੰਜੋਗ ਹੈ ਭੈਰਾਇ ਸੰਜੋਗੀ॥ ਸਬ ਦਸੁ
 ਰਤਿ ਬੈਰਾਗੁ ਹੈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਰਗੀ॥ ਮਨ ਬਚਕਰ ਮਨ ਭਰਮੁ ਹੈ
 ਜੋਗੀ ਸਹੁ ਜੋਗੀ॥ ਪਰਮਾਪਿਆਲਾ ਪੀਵਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਭੋਗੀ॥
 ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸਿਮਰਣੁ ਮਿਲੈ ਪੀਅਪਿਓ ਅਜੋਗੀ॥ ੩॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਕਿਉ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ॥ ਸੁਦਿਸੁ

ਇਆਖਣੁਆਖਣਾਉਹੁਸਾਉਨਜਾਣੈ॥ਬਹਮਾਬਿਸ ੧੧੫
 ਰੁਮਹੇਸੁਮਿਲਿਕਾਬਿਵੇਦਪੁਗਾਣੈ॥ਚਾਰਿਕਤੇਥਾਅਖੀਅ
 ਨਿਦੀਨਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ਸੇਖਨਗੁਸਿਮਰਣੁਕਰੈਸਾਂਗੀਤ
 ਸੁਹਾਣੈ॥ਅਨਹਦਨਾਦਾਮਸਿਖਸੁਣਿਹੋਏਪੈਗਾਣੈ॥ਅਕ
 ਥਕਥਾਕਾਰਿਨੇਤਨੇਤਪੀਲਾਏਭਾਣੈ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖ
 ਫਲੁਪਿਕਮਰਸੁਛਿਅਰਸਹੈਗਣਾ॥ਛਤੀਹਮੰਮੁਤਤ
 ਰਸਦੇਵਿਸਮਾਦਾਵੇਡਾਣਾ॥ਨਿਝਰਧਾਰਹਜਾਗੋਇਭੈ
 ਰਥਤਭੁਲਾਣਾ॥ਇਵਾਪੀਗੁਲਾਸੁਖਮਨਸੇਹੰਨਸਮ
 ਣਾ॥ਵੀਹਾਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਚੜ੍ਹਿਪਰਚਾਪਰਵਾਣਾ॥ਪੀ

ਤੈਥੋਲਿਨਹਘਈਆਖਾਣਵਖਾਣਾ॥੫॥ਗਲੀਸਾਦੁਨਆਵ
 ਈਜਿਚਹੁਮੁਖਾਲੀ॥ਮੁਹੁਭਰਿਐਕਿਉਬੋਲੀਐਰਸਜੀਭਰ
 ਸਾਲੀ॥ਸਬਦੁਸੁਗਤਿਸਿਮਰਣੁਉਲੀਘਨਹਿਨਦਰਿਨਿਹਾ
 ਲੀ॥ਪੰਥੁਕੁਪੰਥੁਨਜੁਣਈਅਲਮਸਤਖਿਆਲੀ॥ਡਗਮਗਚ
 ਲਸੁਢਾਲਹੈਗੁਰਮਤਿਨਿਹਾਲੀ॥ਚੜ੍ਹਿਆਚੰਦੁਨਲੁਕਈਚੁ
 ਕਿਜੋਤਿਫਨਾਲੀ॥੬॥ਲਖਲਖਥਾਵਨਚੰਦਨਲਖਅਗਰ
 ਮਿਲੀਦੋ॥ਲਖਕਪੂਰਕਬੁਰੀਆਅੰਬਰਮਹਕੰਦੋ॥ਲਖਲਖਗ
 ਉੜੇਮੇਦਮਿਲਿਕੇਸਰਚਮਕੰਦੋ॥ਸਭਸੁਗੰਧਰਲਾਇਕੈਅਰ
 ਗਜਾਕਰੰਦੋ॥ਲਖਅਗਰਜੇਫੁਲੇਲਫੁਲਫੁਲਵਾੜੀਸਿਦੋ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਵਾਸੁ ਨ ਲਹੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ੧੧੬
 ਅਨੂਪ ਲਖ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਵਸੰਦੇ ॥ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਸੁਰੰਗ ਲਖ ਬੈਠੰ
 ਠਹਰੰਦੇ ॥ ਲਖ ਜੋ ਬਨ ਸੀ ਗਾਹ ਲਖ ਲਖ ਵੇਸ ਕਰੰਦੇ ॥ ਲਖ
 ਦੀਵੈ ਲਖ ਤਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਰਜ ਚੰਦੇ ॥ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਲਖ
 ਮਣੀ ਜਗ ਮਗਟ ਹਕੰਦੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਜੋ ਤਿ
 ਨ ਪੁਜੰਦੇ ॥ ੨ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਰਿਪਿ ਸਿਪਿ ਨਿਪਿ ਲਖ ਕਰੰ
 ਹੀ ॥ ਲਖ ਪਾਰਸ ਲਖ ਪਾਰਜਾਤ ਲਖ ਲਖ ਮੀਜੋ ਹੀ ॥ ਲਖ ਚਿ
 ਤਾ ਮਇਕਾ ਮਪੇ ਨੂਚ ਭੁਰੰਗ ਚਮੋ ਹੀ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਹੀ ਰਿਆ
 ਨਿਰਮਲ ਮੋਹੀ ॥ ਲਖ ਕਵਿਲਾਸ ਸੁਮੇਰ ਲਖ ਲਖ ਗਜਬ

ਰੇੜੀ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਮਗ ਸੁਮੁਲ ਅਮੁਲ ਸੁਖੇੜੀ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਲੇਖ ਲੇਖ ਲਖ ਲਹਿਤ ਰੰਗ ॥ ਲਖ ਦਰੀਆ ਉਸ
 ਮਾਉ ਕਰਿ ਲਖ ਲਹਿਤ ਰੰਗ ॥ ਲਖ ਦਰੀਆ ਉਸ ਮੁੰਦ ਵਿਚਿ
 ਲਖ ਤੀਰ ਸੁਗੰਗ ॥ ਲਖ ਸਮੁੰਦ ਗੜ੍ਹ ਵਿਚਿ ਬਹੁ ਰੰਗ ਬਿ
 ਰੰਗ ॥ ਲਖ ਗੜ੍ਹ ਤਰੰਗ ਵਿਚਿ ਲਖ ਅੰਤੁ ਕਿਣ ਗੰਗ ॥ ਪਿਰਮ
 ਪਿਆਲਾ ਪੀਵਣ ਕੇ ਬੁਝਾਨ ਚੰਗ ॥ ੧੦ ॥ ਇਕ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ
 ਕਰਿ ਓਅੰਕਾਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਮਕਾਰ ਲਖ ਬਹੁ ਮੰਤ
 ਬਣਾਇਆ ॥ ਪੰਜਿ ਤਤ ਉਤਿਪਤਿ ਲਖ ਤੈਲ ਅਸੁਧਾਇਆ ॥
 ਜਲਿ ਬਲਿਗਿ ਰਿਤਰਵ ਸਫਲ ਦਰੀਆ ਵਚਨਾਇਆ ॥ ਲ

ਖਦਗੀਆਉਸਮਾਉਕਰਿਤਿਲਤੁਲਨਤੁਲਾਇਆ॥ਕੁਦਰਤਿ ॥੧੧॥
 ਇਕਅਤੋਲਵੀਲੇਖਾਨਲਿਖਾਇਆ॥ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਜਾਣੇ
 ਅੰਕਾਦਰੁਕਿਨਿਪਾਇਆ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਪੇਮਰਸੁ
 ਅਬਿਗਤਿਗਤਿਭਾਣੀ॥ਪਾਰਵਾਰੁਅਪਾਰੁਪੈਕੋਆਇਨਜਾਣੀ
 ॥ਆਦਿਅੰਤਿਪਰਜੰਤਨਾਹਿਪਰਮਾਦਿਵਡਾਣੀ॥ਹਾਥਿਨਪਾ
 ਇਅਥਾਹਦੀਅਸਗਾਹਸਮਾਣੀ॥ਪਰਮੀਪਿਆਲੇਬੂੰਦਇ
 ਕਾਕਿਨਿਕੀਮਾਤਿਪਾਣੀ॥ਅਗਮਹੁਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਗੁਰ
 ਅਲਖੁਲਖਾਣੀ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਤਿਲੁ
 ਅਲਖੁਅਲੇਖੇ॥ਲਖਚਉਗਾਸੀਹਜੂਨਿਵਿਚਿਜੀਅਜੰਤਵਿ

ਸੇਖੀ॥ ਸਭਨਾ ਦੋਹਰਾ ਵਲੀਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਹੁ ਭੋਖੇ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਲ
 ਖਲਖਲਿ ਸਿਰਮੁਹਲਖ ਸਰੋਖੇ॥ ਲਖਲਖ ਮੁਹਿ ਮੁਹਿ ਜੀਭੁ ਕਹਿ
 ਏ ਬੋਲੇ ਦੇਖੇ॥ ਸਿਖ ਅਸਿਖ ਇਕੀਧਰ ਸਮਾਸਰਿ ਨਿਮੇਖੇ॥
 ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮਰ ਸੁਹੇਇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੇਲਾ॥ ਸ
 ਬਦ ਸੁਗਤਿ ਪਰਚਾਇ ਕੈ ਨਿਤ ਨੇਹੁ ਨ ਵੇਲਾ॥ ਵੀਧਇ ਕੀਧ ਚੜ੍ਹ
 ਉਚਵਿ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਗੁਰ
 ਸੇਵ ਸੁਪੇਲਾ॥ ਜੀਵਦਿਅ ਮਰਿਚਲਣਾਹੁ॥ ਗਿਜਿਏ ਵਹੇਲਾ
 ॥ ਸਿਲਾ ਲੂਣੀ ਚਟਣੀ ਲਖ ਅਮਿਤ ਪੇਲਾ॥ ੧੪॥ ਪਾਣੀ
 ਕਾਠੁ ਨ ਭੋਖਈ ਪਾਲੇ ਦੀਲ ਜੀ॥ ਸਿਰਿ ਕਲਵਤੁ ਪਗਾਇ ਕੈ ਸਿ

ਰਿਚਵਿਆਭਜੈ ਲੋਹੇਜੜੀ ਮੇਥੋਹਿਥਾਭਾਭਿਭਰੇਨਤਜੈਘੇ ॥੧੯॥
 ਏਅੰਦਰਿਅਗਿਰਖਿਤਿਸੁਪੜਦਾਕਜੈਅਗਰੈਡੋਬੈਜਾਇ
 ਕੈਨਿਰਮੇਲਕਧਜੈਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਿਚਲਣਾਛਡਿਖਬੈ
 ਸਜੈ॥੧੫॥ਖਾਇਉਖਇਕਢਿਆਣਦੇਨਿਰਮੇਲਕੁਪੀਰਾ
 ਜਉਹਰੀਅੰਹਥਿਆਵਦਾਉਇਗਹਿਰਗੀਭੀਰਾਅਜਲ
 ਸਅੰਦਰਿਦੇਖਦੇਪਾਤਿਸਾਹਵਜੀਰਾਮੁਲੁਕਗਨਿਅਜਮਾ
 ਇਕੈਜਾਹਮਨਪੀਰਾਅਹਗਇਉਤੈਗਖਕੈਪਣਪਾਉਸ
 ਰੀਰਾਵਿਹਲਾਪੀਠਹਰਵਦਾਦਰਗਹਗੁਰਪੀਰਾ॥੧੬॥ਤਰਿ
 ਰੁਬੈਰੁਬਾਤਰੈਪੀਪਿਰਮਾਪਿਆਲਾਸਿਦਿਹਰੈਹਰੈਜਿਦੈਏ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲਾ ॥ ਮਾਗੁ ਖੰਡੇ ਪਾਰ ਪੈਭਵ ਜਲੁ ਭਰਨ ਲਾ ॥ ਵਾ
 ਲਹੁ ਨਿਕਾ ਆਖੀ ॥ ਮੇਗੁ ਪੰਥੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਹਉ ਮੇਬਜ ਰੁਭਾ
 ਰੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਾਲਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਸਿਖੁ ਜਾ
 ਇਸੁ ਖਾਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪਰਤਿ ਵੇਵੇ ਵੇਵੇ ਬੀਉ ਹੋਇ ਜਨਮ ਅੰਦਰਿ ਜੀ
 ਮੇ ॥ ਹੋਇ ਬਰੂਟਾ ਚੁਹ ਚੁਹਾ ਮੂਲ ਡਾਲ ਪਰੀ ਮੇ ॥ ਬਿਰਖ ਅਕਾ
 ਰੁ ਬਿਥਾਰੁ ਕਰਿ ਬਹੁ ਜਟਾ ਪਲੀ ਮੇ ॥ ਜਟਾ ਲਟਾ ਮਿਲਿ ਪਰ
 ਤਿ ਵੇਚਿ ਹੋਇ ਮੂਲ ਅਗੀ ਮੇ ॥ ਛਾਵੁ ਪਣਿ ਪਤ ਸੋਹਣੇ ਫਲ
 ਲਖ ਲਖੀ ॥ ਫਲ ਫਲ ਅੰਦਰਿ ਬੀਅ ਬਹੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਰ
 ਮੇ ॥ ੧੨ ॥ ਇਉ ਸਿਖੁ ਦਇਸਾ ਧਸੰ ਗੁਪੰ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਉ

ਅੰਗਨੀਲ ਅਨੀਲ ਸੁਨ ਅਵਤਾਰ ਮਹੇਸਰਾ ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਅ ॥੧੯॥
 ਸਿਖ ਸਿਖ ਮੁਕਤੇ ਮੁਕਤੇ ਸਰਾ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਸੈ ਸਹੰ ਸਿਖ ਦੇ
 ਸਦੇ ਸਲ ਖੇ ਸਰਾ ਇਕ ਦੂ ਬਿਰਖ ਹੁਲ ਖਫਲ ਫਲ ਬੀਅ
 ਲ ਮੇਸਰਾ ਭੋਗ ਭੁਗਤਿ ਗਯੇ ਸੁਰ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇ ਸਰਾ ॥੨੦॥
 ਪੀਰ ਮੁਗੀਦਾ ਪਰਹਰੀ ਵਣ ਜਾ ਰੇ ਸਾਹੀ ਸਉਦਾ ਇਕ ਤੁਹਟਿ ਹੈ
 ਸੈ ਸਾਹੁ ਵਿਸਾਹੈ ਕੋਈ ਵੇਚੈ ਕਉ ਡੀਅ ਕੋ ਦਮ ਉਗਾਹੈ ਕੋਈ
 ਹੁਪਯੇ ਵਿਕਣੈ ਸੁਨਈ ਏਕੋ ਡਾਹੈ ਕੋਈ ਰਤਨ ਵਣ ਜਾ ਕਰਿ
 ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੈ ਵਣ ਜਿ ਸੁਪਤਾ ਸਾਹਲਾ ਲਿਵੇ ਸਾਹੁ ਨਿਬਾਹੈ
 ॥੨੦॥ ਸਉਦਾ ਇਕ ਤੁਹਟਿ ਹੈ ਸਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਗਾ ਅਉਗ

ਦਲੇਹੁਣਵਿਕਣੈਵਚਨੈਦਾਸੁਗਾ॥ਸਫਲੁਕਰੈਸਿਮਲੁਬਿਰ
 ਖੁਸੁਵਰਨੁਮਨੁਗਾ॥ਵਾਂਸਿਸੁਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਕਰਿਕਾਉਹੰਸੁਨਉ
 ਗਾ॥ਘੁਘੁਸੁਝਸੁਝਾਇਦਾਸੰਖਮੇਤੀਚੁਗਾ॥ਵੇਦਕਤੇਬਹੁਬ
 ਹਰਾਗੁਰੁਸਬਦਿਹਜੂਗਾ॥੨੧॥ਲਖਉਪਮਾਉਪਮਾਕਰੈਉਪ
 ਮਾਨਵਖਾਣੈ॥ਲਖਮਹਿਮਾਮਹਿਮਾਕਰੈਮਹਿਮਾਪੈਗਣੈ॥ਲ
 ਖਮਹਾਤਮਮਹਾਤਮਾਨਮਹਾਤਮੁਜਾਣੈ॥ਲਖਉਸਤਤਿਉਸ
 ਤਤਿਕਰੈਉਸਤਤਿਨਸਿਵਾਣੈ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਹੈਮੇਮ
 ਨੁਨਿਮਾਣੈ॥੨੨॥ਲਖਮਤਿਲਖਬੁਧਿਸੁਧਿਲਖਲਖਲ
 ਖਚਤਗਣੀ॥ਲਖਲਖਉਕਤਿਸਿਆਣਪਾਂਲਖਸੁਰਤਿਸਮ

ਈ॥ ਲਖਗਿਆਨਪਿਆਨਲਖਲਖਸਿਮਰਣਗਈ॥ ਲਖ ੧੨੦
 ਵਿਦਿਆਲਖਇਸਟਜਪਤੰਤਮੰਤਕਮਾਈ॥ ਲਖਭੁਗਤਿਲ
 ਖਲਖਭੁਗਤਿਲਖਮੁਕਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਜਿਉਤਗੇਦਿਹਉਗ
 ਵੈਅਨੇਰੁਗਵਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਗਮੁਪੈ॥ ਇਪਿਗੁ
 ਸਖਾਈ॥ ੨੩॥ ਲਖਅਚਰਜਅਚਰਜਪੈਇਅਚਰਜਪੈ
 ਗਣਾ॥ ਵਿਸਮੁਪੈਇਵਿਸਮਾਦਲਖਲਖਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ ਲਖ
 ਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤੀਪਰਮਦਭੁਤਭਾਣਾ॥ ਅਥਿਗਤਿਗਤਿ
 ਅਗਾਧਬੋਧਅਪਰੰਪਰੁਭਾਣਾ॥ ਅਕਥਕਥਾਅਜਪਾਜਪਣ
 ਨੇਤਨੇਤਵਖਾਣਾ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਪੈਕਦਰਤਿਕੁਰਬਾਣ॥

॥२४॥ ਪਾਰਬਹਮੁ ਪੁਰੁਣ ਬਹਮੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦੁ
 ਗੁਰ ਅੰਗ ਤੇ ਸਚ ਸਬਦ ਸਮੇਉ ॥ ਅਮਰਾਪਦੁ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦੁ
 ਅਤਿ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਅ
 ਛਲ ਅਛੇਉ ॥ ਰਾਮ ਰਸਕ ਅਰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਅਬ ਚਲ ਅਰਖੇਉ ॥
 ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਕਾਰਣ ਕਰਣੇਉ ॥ ੨੫ ॥ ੧੩ ॥ ਤੇਰਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾਨਾਉ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਾਣੀਐ ॥ ਸਾਪਸਿਗਤਿ ਸਚੁ ਬਾਉ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥
 ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਨਿਅੰਉ ਜਲਦੁ ਪੁਛਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਅਸ

ਗਉਸੇਵਕਮਾਣੀਐਸਥਦਸੁਗਤਿਸੁਟਿਗਉਅੰਦ ੧੨੧
 ਗਿਅਣੀਐਤਿਸੁਕਰਥੈਜਉਮਾਣਨਿਮਾਣੀਐ
 ॥੧॥ਚਾਰਿਵਰਨਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਅਵਣਾਭਰ
 ਮੁਖਿਮਾਰਗਾਵੇਖਾਅੰਤੁਨਪਾਵਣਾਤੁਲਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਏਖਕੀਰਤਨੁਗਾਵਣਾਚਾਰਪਦਾਰਥਕਿਖਕਿਖਾ
 ਗੀਪਾਵਣਾਲੇਖਅਲੇਖਅਲਿਖਸਥਦੁਕਮਾਵ
 ਣਾਸੁਣਨਿਭੂਰਭਵਿਖਨਅਪੁਜਣਾਵਣਾ॥੨॥
 ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸਿਅਲਖਲਖਾਇਆਅਨ
 ਹਦੁਸਥਦੁਅਵੇਸਿਅਪਾਣੁਪਾਵਾਇਆਸਾਧਸੰਗ

ਤਿਪਰਵੇਸਿਅਪਿਥੀਆਇਆਗੁਰਪੁਰੇਉਪਦੇਸਿਸ
 ਦੁਦਿਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭੂਪਰਿਭੋਸਿਨਵਿਆਪੇਆ
 ਇਆਬ੍ਰਹਮੇਥਿਸਨਮਹੇ. ਸਿਨਦਰਸਰੁਪਾਇਆ
 ॥੩॥ ਬਿਸਨੈਦਸਅਵਤਾਰਨਾਵਗਣਾਇਆਕਰਿ
 ਕਰਿਅਸੁਰਸੰਘਰਵਾਦੁਵਪਾਇਆਬ੍ਰਹਮੇਵੇਦਵੰ
 ਚਾਰਿਅਥਿਸੁਣਾਇਆਮਨਮੰਦਰਿਅਹੰਕਾਰੁਜ
 ਗਤੁਉਪਾਇਆਮਹਾਦੇਉਲਾਇਤਾਰਤਾਮਸੁਤਾ
 ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖਦੁਆਰਾਮਾਪੁਗਵਾਇਆ
 ॥੪॥ ਨਰਦਮੁਨੀਅਖਾਇਗਲੁਸੁਣਾਇਆ

ਲਾਇਤ ਬਾਰੀਖਾਇ ਚੁਗਲੁ ਸਦਾਇ ਅਯਾਸ ਨ ਕਾਇ ॥੧੩੭॥
 ਕਦਰਿ ਜਾਇ ਤਾਮਸੁ ਅਯਾਇ ਅਯਾਦ ਸਾਮਵਤਾਰਕਾ
 ਗਾਇ ਜਨਮ ਗਲਾਇ ਅਯਾਜਿ ਨਿਸੁਰੁ ਜਾਇ ਅਯਾ
 ਏਦੁਖੁ ਸਹਾਇ ਅਯਾਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਖਾਇ ਅ
 ਜਰੁ ਜਗਾਇ ਅਯਾ॥੫॥ ਪਰਤੀਨੀਵੀ ਹੋਇ ਚਰਣਾਚੇ
 ਰੁਲਾਇ ਅਯਾ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਸੁ ਭੋਇ ਅਪੁਗਵਾ
 ਏਅਯਾ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਇਛੁ ਇਛੁ ਏਅ
 ਯਾ ਪੀਰ ਜੁਪਰਮੁ ਸਮੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਸਮਾਇ ਅਯਾ ਜੀ
 ਵਣੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ਰਿਜ ਕੁਪੁ ਜਾਇ ਅਯਾ ਮੰਨੈ ਹੁਕ

ਮੁਰਜਾਇਗੁਰਮੁਖਜਾਇਆ॥੬॥ਪਾਟੀਧਰਤੀ
 ਵਿਚਿਧਰਤਿਵਿਚਿਪਾਟੀਐ॥ਨੀਚਹੁਨੀਚ
 ਨਹਿਚਨਿਰਮਲਜਾਣੀਐ॥ਸਹਦਾਬਹਲੀ
 ਖਿਚਨਿਵੈਨੀਵਾਣੀਐ॥ਮਨਮੇਲੀਪੁਲਮਿਚਿ
 ਸਭਰੰਗਮਾਣੀਐ॥ਵਿਛੁੜੈਨਾਹਿਵਿਗਚਿਦਰਿਪ
 ਰਵਾਣੀਐ॥ਪਰਉਪਕਾਰਸਰਚਿਭਗਤਿਨੀਸਾ
 ਣੀਐ॥੭॥ਪਰਤੀਉਤੈਰੁਖਸਿਰਤਲਵਾਇਆ॥
 ਆਪਸਹੰਦੇਦੁਖਜਗੁਵਰਸਾਇਆ॥ਫਲਦੇ
 ਲਾਹਨਿਭੁਖਵਟਵਗਾਇਆ॥ਛਾਵਪਾਟੀਬਹਿ

ਸੁਖਮਨੁਪਰਚਾਇਆ ਵਛਾਨਿਆਇ ਮਨੁਖਆ ॥੧੨੩॥
 ਪਤਛਾਇਆ ਵਿਰਲੇਹੀ ਸਨੁ ਮੁਖਭਾਣਾਭਾਇਆ
 ॥੮॥ ਰੁਖਹੁਪਰਛਾਵਾਇ ਬਮੁਖਮੁਆਇਆ ॥ ਸਿਰਿ
 ਕਰਵਤੁਪਗਾਇ ਬੇਰੁਪਣਾਇਆ ॥ ਲੋਹੇਨਾਲਿਜ
 ਝਾਇ ਪੁਰਤਗਾਇਆ ॥ ਲਖ ਲਹਰਦਰੀਆਇ
 ਪਾਰਿਲਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂਭੈਰੁਗਾਇ ਸਬਦੁ
 ਕਮਾਇਆ ॥ ਏਕਸਪਿਛੈਲਾਇ ਲਖਛਰਾਇਆ
 ॥੯॥ ਪਾਣੀਤਿਲਪੀਝਾਇ ਤੇਲੁਕਛਾਇਆ ॥ ਦੀਵੈ
 ਤੇਲੁਜਲਾਇਆ ॥ ਨੇਰੁਗਵਾਇਆ ॥ ਮਸੁਮਸਵਾਇ

ਪਾਇਸਬਦੁਲਿਖਾਇਆਸੁਟਿਸਿਖਿਲਿਖਿਲਿ
 ਖਾਇਅਲੇਖੁਸੁਟਾਇਆਗੁਰਮੁਖਾਮਾਪੁਗਵਾ
 ਇਸਬਦੁਕਮਾਇਆਗਿਆਨਅੰਜਨਲਿ
 ਵਲਾਇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ੧੦੭ਦੁਪਦੇਇ
 ਖਡੂਖਾਇਨਾਮਾਪੁਗਵਾਇਆਦੁਪਦੁਹੀਜ
 ਮਾਇਪਿਓਲਿਖਾਇਆਗਿਆਮੁਤੁਲਿਖਾਇ
 ਪੁਜਕਗਾਇਆਛਤੀਹਾਮੀਮ੍ਰਿਤਖਾਇਕੁਚੀ
 ਲਕਗਾਇਆਸਾਪਸੰਗਤਿਚਲਿਜਾਇਸਤਿ
 ਗੁਰਪਿਆਇਆਸਫਲਜਨਮੁਜਗਿਆ

ਇਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆ॥੧੧॥ਦੁਖਸਹੈਕਪਾਹਭਾਣਾ॥੧੨॥
 ਇਆਵੇਲਾਇਵੇਲਾਵਿਲਾਇਤੀਬਿਤੁਬਾਇਆ॥
 ਪੀਵਾਇਪੀਵਿਫਰਾਹਿਸੁਤੁਕਤਾਇਆ॥ਨਲੀਸੁਲਾ
 ਹੇਵਾਹਿਚੀਰੁਵੁਣਾਇਆ॥ਖੰਬਚੜ੍ਹਾਇਨਿਬਾ
 ਹਿਨੀਰਿਪੁਵਾਇਆ॥ਪੇਨਿਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਸਭਾਸੁ
 ਹਾਇਆ॥੧੩॥ਜਾਣੁਮਜੀਠੈਰੰਗੁਆਪੁਪੀਠਾਇਆ॥
 ਕਦੇਨਛਰੈਸੰਗੁਬਣਤਬਣਾਇਆ॥ਕਾਟਿਕਮਾ
 ਦਨਿਸੰਗੁਆਪੁਪੀੜਾਇਆ॥ਕਰੈਨਮਨਰਸਭੰਗੁ
 ਅਮਿਓਢੁਆਇਆ॥ਗੁਰੂਸਕਰਖੰਡੁਅਚੰਗੁਭੋਗ

ਭੁਗਾਇਆ ਸਾਧਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੰਗੁ ਜਗੁ ਪਰਚਾਇ
 ਆ॥੧੩॥ ਲੋਹਾ ਮੂੰਹਿ ਪਾਇ ਤਾਵਾਇ ਤਾਇਆ॥
 ਘਣਾ ਮਹਰਿ ਹਣਵਾਇ ਦੁਖ ਸਹਾਇਆ॥ ਮਾਰ
 ਸੀਆ ਪੜਵਾਇ ਮੁਲੁ ਕਰਾਇਆ॥ ਖਹੁਰੀ ਸਾਣ
 ਧਰਾਇ ਅੰਗੁ ਹਛਾਇਆ॥ ਪੇਰਾਂ ਹੋਇ ਰਖਾਇ ਸਿਕ
 ਲ ਕਰਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿਆ ਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਪੁਦਿ
 ਖਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਅੰਗਾਰੁ ਕੁਵਛਾਇ ਰਬਾਬੁ ਪੜਾਇ
 ਆ॥ ਛੇਲੀ ਹੋਇ ਕਹਾਇਆ॥ ਸੁਵੰਗਾਇਆ॥ ਮਾਂ
 ਦੁਤਾਰ ਬਣਾਇ ਚੀਮੁ ਮੁਖਾਇਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ

ਵਿਚਿਅਇਨਾਦੁਵਜਾਇਆਗਰੰਗਉਪਜਾਇਸਬਦੁ १੨੫
 ਸੁਣਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖਾਧਿਆਇਸਹਜਿਸਮਾਇ
 ਆ॥੧੫॥ਚੰਨਦੁਰਖਉਪਾਇਵਣਖੰਡਿਗੰਧਿਆਪਵ
 ਟੁਗਵਣੁਕਰਿਜਾਇਅਲਖੁਨਲਖਿਆਵਾਸੁਬਿ
 ਰਖਬੁਧਾਇਸਚੁਪਗਿਆਸਭੇਵਰਨਗਵਾਇਭੁ
 ਧਿਆਭਖਿਆਸਾਧਸੰਗਤਿਭੈਭਾਇਅਪਿਉਪੀਚਖਿ
 ਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇਪ੍ਰੇਮੁਪਰਤੀਖਿਆ॥੧
 ਵਾਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਸਿਖਸੇਵਕਮਾਵਣੀ॥ਚਾਰਿਪ
 ਦਾਰਥਭਿਖਫੁਕੀਰਾਂਪਾਵਣੀ॥ਲੇਖਅਲੇਖਅਲ

ਖਬਾਈਗਾਵਣੀ॥ ਭਾਇਭਗਤਿਰਸੁਇਖਾਅਮਿਉਚੁ
 ਆਵਣੀ॥ ਤੂਲਿਨੁਭੂਰਭਾਵਿਖਨਕੀਮਤਿਪਾਵਣੀ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਾਵਿਖਲਵੈਨਲਾਵਣੀ॥ ੧੭॥ ਇੰ
 ਦ੍ਰਪੁਰੀਲਖਗਜਨੀਰਭਗਾਵਣੀ॥ ਲਖਸੁਰਗਾਸਿ
 ਰਤਾਜਗਲਾਪੀਯਾਵਣੀ॥ ਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਲੁ
 ਖਸਾਜਚੁਲਿਝੁਕਾਵਣੀ॥ ਸਾਧਗਰੀਬਨਿਵਾ
 ਜਗਰੀਬੀਆਵਣੀ॥ ਅਨਹਦਸਬਦਾਮਗਾ
 ਜਬਾਈਗਾਵਣੀ॥ ੧੮॥ ਹੋਮਜਗਲੁਖਭੇਗਚਟੇ
 ਰਬਾਵਣੀ॥ ਤੀਰਥਪੁਰਬਸੰਜੋਗਪੈਰਸੁਵਾਵ

॥ १ ॥ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਲਖ ਜੋਗ ਸਬਦ ਸੁਣਾਵਣੀ ॥ ੧੨੬ ॥

॥ ਰਹੈ ਨ ਸਹਸ ਸੋਗ ਝਾਤੀ ਪਾਵਣੀ ॥ ਭਉ ਜਲ ਵਿ
ਚਿ ਅਰੋਗ ਨ ਲਹ ਰਿਡਗਾਵਣੀ ॥ ਲੀਪਿ ਸੰਜੋਗ ਵਿਜੋ
ਗ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਵਣੀ ॥ ੧੯ ॥ ਧਰਤੀ ਬੀਉ ਬੀਜਾਇ
ਸਹਸ ਫਲਾਇ ਮਾਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਖ ਪਵਾਇ ਨ ਲੇਖ
ਲਿਖਾਇ ਮਾਗੁਰ ਤੀ ਦੇਇ ਫਲਾਇ ਜੋਈ ਫਲੁ ਪ
ਇ ਮਾਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਖਿ ਸਮਾਇ ਸਭ ਫਲ ਲਾ
ਇ ਮਾਗੁਰ ਬੀਜੇ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇ ਨ ਪਰਤਿ ਜਮਾ
ਇ ਮਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਇਛੁ ਪੁਜਾਇ ਮਾ॥

॥२०॥ १४॥ चउदि॥

१६॥ सतिगुरुपसादि॥

सतिगुरुसचापति साहबुदेबादि साहदुनीआ
दे॥ सतिगुरुनाथांनभुहैहै नुनैनाथांनभनि
थादे॥ सतिगुरुसचुदात्रहैहै रदात्रेदिरदेपछ
दे॥ सतिगुरुकरताप्रभुहै करि करतुति निनद
निनदे॥ सतिगुरुसचासाहुहैहै रसाहामदेसा
हउचादे॥ सतिगुरुसचादेदुहैहै रदेदसभकै
दकुदादे॥ वीटुसातिगुरुसगुनिगोसादे॥ १॥ स

ਤਿਗੁਰਤੀਰਬੁਜਾਣੀਐਅਠਸਠਿਤੀਰਬਸਰਣੀਆ ੧੨੭
 ਏ॥ਸਤਿਗੁਰਦੇਉਅਕੁਉਹੈਰਦੇਵਗੁਰਸੇਵਤਰਾਏ॥
 ਸਤਿਗੁਰਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਲੁਖਪਾਰਸਪਾਖਾਕਸੁਹਾਏ
 ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਰਜਾਤੁਪਾਰਜਾਤਲੁਖਸਫਲਾਧਿ
 ॥ਆਏ॥ਸੁਖਸਾਗਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਰਤਨਪਦਾਰਥਸਿ
 ਖਸੁਣਾਏ॥ਚਿਤਾਮਣਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਚਿਤਾਮਣੀ
 ॥ਅਚਿਤਕਰਾਏ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸਭਦੂਜੈਭਾਏ॥੨
 ॥ਲਖਚਉਗਸੀਯਜੂਨਿਵਿਚਿਉਤਮਜੂਨਿਸੁਮਾਣ
 ਸਦੇਹੀ॥ਅਖੀਦੇਖੈਨਦਰਿਕਗਿਜਿਹਬਾਬੈਲੇਬਚ

ਨਾਬਿਦੇਹੀ॥ ਕੰਨੀਸੁਣੁਟਾਸੁਗਤਿਕਾਰਿਵਾਸੁਲਏਨਕਿ
 ਸਾਸਸਨੇਹੀ॥ ਹਬੀਕਿਹਤਿਕਮਾਵਟੀਪੈਰੀਚਲਣੁ
 ਜੋਤਿਏਵੇਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਮਨਮੁ
 ਖਮੁਕਮਾਤਿਕਿਨੇਹੀ॥ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਵਿਸਾਕਕੈਮਾ
 ਟਸਦੀਮਨਮਾਸਪਰੇਹੀ॥ ਪਸੁਪਰੇਤਹਬੁਰੀਹਰੇ
 ਹੀ॥ ਭਾਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁਛਾਭਿਕੈਮਨਮੁਖੁਹੋਇਬੀ
 ਦੇਦਾਬੰਦਾ॥ ਪੁਕਾਮੀਬੰਦਹੋਇਕੈਨਿਤਭਿਨਿਜਾਇ
 ਸਲਮੁਕਰੰਦਾ॥ ਮਨਪਹਰਥਜੋਤਿਕੈਹੋਇਹਜੂਰੀ
 ਖਵਾਰੰਦਾ॥ ਨੀਦਨਭੁਖਨਸੁਖੁਤਿਸੁਲੀਚਕ੍ਰਿਅੰ०

ਰਹੈ ਭਰੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪਾਲਾ ਪੁਛ ਭਰਿ ਸਿਰ ਭਰਿ ਤੈ ਸੁ ਲਿਖੁ ॥ ੧੨੮ ॥
 ਖਸਰੀ ਦਾ ਅਤ ਸਬਾਜੀ ਸਾਰ ਵੇਖਿ ਰਣ ਵਿਚਿ
 ਪਾਇ ਲੁਹੈ ਇਸਰੀ ਦਾ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਵਿਣੁ ਜਨਿ ਭਵੰ
 ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾ ਬਾਂਨਾ ਬੁਨ ਸੇਵਨੀ ਹੋਇ ਅਨ ਬਹੁ ਰੁਬ
 ਹਰੇ ਲੋਕੀਨ ਪੜਾਇ ਬਿਰੁਤ ਲਾਇ ਖੰਥਾ ਖਪਰੁ
 ਰੰਗ ਹੋਲੇ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਟੁਕਰ ਮੰਗ ਦੇ ਸਿੰਧੀ ਨਾ ਦਵ
 ਜਾਇ ਨਿਰੇ ਲੋਕ ਬੁਗਤਿ ਪਿਆਲਾ ਫੰਡੀ ਮੇ ਸਿਧਿ
 ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਵ ਗਤੀ ਮੇਲੇ ਬਾਹ ਪੰਥ ਚਲਾਇ ਦੇ
 ਬਾਰ ਭਵਾ ਟੀਖ ਰੇਦੁ ਹੋਲੇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਮਸਬਦ ਨ ਸਿ

ਭੁਨੀਥਾਜੀਗਰਕਰਿਥਾਜੀਖੇਲੇ॥ ਅੰਨੈਅੰਨੁਪੂਰੀ
 ਠੇਲੇ॥ ਪ॥ ਸਚੁਦਤਾਰੁਵਿਸਾਰਕੈਮੰਗਤਿਅੰਨ
 ਮੰਗਦਿਜਾਹੀ॥ ਛਾਛੀਵਾਰੰਗਾਵਦੇਵੈਗਵਿਰਧਜੇ
 ਪਸਾਲਾਹੀ॥ ਨਾਈਗਾਵਨਿਸੰਦੜੇਕਰਿਕਰਤੂ
 ਰਿਮੁਏਬਦਰਾਹੀ॥ ਪੜ੍ਹਦੇਭਟਕਾਵਿਤਕਰਿਕੁੜ੍ਹ
 ਕੁਸਤੁਮੁਖਹੁਆਲਾਹੀ॥ ਹੋਇਅਸਰਿਤਪੁਰਹਿਤ
 ਪ੍ਰੀਤਿਪਰੀਤੈਵਿਰਤਮੰਗਾਹੀ॥ ਛੁਗੀਅਮਾਰਨਿਪ
 ਖੀਏਹਟਿਹਟਿਮੰਗਦੇਕਿਖਭਵਾਹੀ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਵਿ
 ਟੁਰੇਵਨਿਧਾਹੀ॥ ੬॥ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਚੇਤਿਓਕੀਤੇ

ਨੇਕਤਾ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਨਾ ਰਿਭੁ ਤਾਰਿ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ॥ ੧੨੯ ॥
 ਰਾਪਿਓ ਦਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ਧੀਆ ਮਾਭੈ ਟਾਮਾ ਟੁਕਰਿ ਤੁਸ
 ਨਿਰੁਸਨਿ ਸਾਕ ਬਖਾਣੈ ਸਾਹੁ ਰਪੀ ਹਰੁ ਨ ਕੇਪਰ
 ਵਰੈ ਸਾਧਾ ਹਧਿ ਝਾਣੈ ਚਜ ਅਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ਵਿ
 ਚਿਖੰਚਾ ਅੰਦਰਿ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੈ ਅੰਤੁ ਕਾਲ ਜਮ
 ਜਾਲੁ ਵਿਚਿ ਸਾਖੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ਸਿਵਾਣੈ ਯੁਗ ਪੁਰੇ
 ਵਿਣੁ ਜਾਇ ਜਮਾਣੈ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਅਥਾਹੁ
 ਛੋਰਿ ਭੁਝੈ ਸਾਹੁ ਭੁਝੈ ਵਣਜਾਰੇ ਸਉ ਦਗਰ ਸਉ ਦ
 ਗਰੀਘੈ ਭੁਝੈ ਵਣਜ ਕਰਨਿ ਅਤਿ ਭਾਰੇ ਭਤਨਾ ਪਰਖ

ਜਦਾ ਹਰੀ ਹੀਰੇ ਮਾਣਕ ਵਣਜ ਪਸਾਰੇ ਹੋਇ ਸਰ •
 ਫਬਜਾਜ ਬਹੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜਾ ਗੋਬਿੰਦ ਸ •
 ਈਕਿ ਸਾਣਕ ਰਿਬੀਜਿ ਲੁਣਨਿ ਬੋਹਲ ਵਿਸ
 ਥਾਰੇ ਲਾਹੌਤਾ ਵਰੁ ਸਰਾਪੁ ਕਰਿ ਸੀਜੋ ਗੁਵਿ ਜੋਗੁ
 ਵਿਚਾਰੇ ਗੁਰਪੁਰੇ ਦੇਣੁ ਦੁਖ ਸੋ ਸਾਰੇ ॥੮॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਵੈਦਨ ਸੇਵਿ ਰੰਗੀ ਵੈਦਨ ਰੰਗੀ ਮਟਾਵੈ ॥ ਕਾਂਝ
 ਕੋਧੁ ਵਿਚਿ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਪਾਕ ਰਿਕਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਅਧਿ
 ਬਿਆਪਿ ਉਪਾਧਿ ਚਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮੇਦੁ ਖਿਵਿ ਹਾਵੈ ॥ ਆ
 ਵੈਜਾਇ ਭਵਾਈ ਮੇਭਵ ਜਲੁ ਅੰਦਰਿ ਪਾਰਨ ਪਾਵੈ ॥ ਆ

ਸਾਮਨਸਾਮੋਹਣੀਤਾਮਸੁਤਿਸਨਾਸਾਂਤਿਨਾਅਵੈਬਲ ॥ ੧੩੦ ॥
 ਦੀਅੰਦਰਿਤੋਲੁਪਾਇਕਿਉਮਨੁਮੁਰਖਅਕਿਭੁਫੁਵੈਗੁ
 ਰਮੁਗੇਵਿਣੁਕਉਣੁਛਰਾਵੈ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੀਰਬੁਛਰਿਕੇ
 ਅਠਿਸਾਠਿਤੀਰਥਨਵਣੁਜਾਹੀ॥ਬਗੁਲਸਮਾਧਿਲ
 ਗਾਇਕੋਜਿਉਜਲਜੀਤਾਪੁਟਿਪੁਟਿਖਾਹੀ॥ਹਸਤੀਨੀ
 ਬਿਨਵਾਲੀਅਨਿਥਾਹਰਿਨਿਕਲਿਖੇਹਉਰਾਹੀ॥ਨਦੀਨ
 ਰੂਥੇਤੂੰਥੜੀਤੀਰਬੁਵਿਸੁਨਿਵਾਰੈਨਾਹੀ॥ਪਥਰੁਨੀਰਪਖ
 ਲੀਅੰਚਿਤਿਕੋਠਰੁਨਭਿਜੈਗਾਹੀ॥ਮਨੁਮੁਖਰੁਮੁਨਉ
 ਰੈਰੈਭੁਲੁਭੁਸੇਖਾਇਰਵਾਹੀ॥ਗੁਰੁਪੁਰੇਵਿਣੁਪਾਕਪਾਹੀ॥

੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਹੈ ਪਥਰੁ ਪਾਰਸੁ ਛੁੰਨੁ ਟੁਕਾ
 ਏ॥ ਅਸਟ ਪਾਤੁ ਇਕ ਪਾਤੁ ਕਾਰਿ ਲੁਕਾ ਦਾ ਫਿਰੈ ਨ ਪਰ
 ਗਟੀਆ ਏ॥ ਲੋਵਣ ਵਾਸੁ ਉਦਾਸੁ ਹੋਇ ਮਾਇਆ ਧਾ
 ਰੀ ਭਰਮਿ ਰੁਲਾਏ॥ ਹਥੀ ਕਾਲਖ ਛੁਭਿ ਮਾਅੰਦਰਿ
 ਕਾਲਖ ਲੋਭ ਲੁਭਾਏ॥ ਰਜੜੰ ਰੁਤਿ ਸੁਪਕਾ ਵਿਆ
 ਜ ਮਪੁਰਿ ਭੀਜ ਮੜੰ ਰੁਸਹਾਏ॥ ਅਨ ਮੁਖ ਜਨ ਮੁਖ
 ਕਾਰਥਾ ਦੂਜੇ ਰੁਇ ਕੁਦਾਇ ਹਕੂਏ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਵਿਣੁ ਬਰ
 ਖਨ ਜਾਏ॥ ੧੧॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਛੁਡਿ ਕੈ ਮੰਗਨਿ ਕ
 ਲਪਤ ਰਛ ਲਕਚੇ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਲਖ ਸੁਰਗਾਸਣੁ

ਮਾਵਾਗਵਣਭਵਣਵਿਚਿਪਛੇ॥ ਮਰਦੇਕਰਿਕਾਰਿਕਾਮਨਾ ੧੩੧
 ਦਿਤਿਭੁਗਤਿਵਿਚਿਗਚਿਵਿਰਚੇ॥ ਤਾਰੇਹੋਇਅਗਾਸਚਤ੍ਰਿ
 ਚਕ੍ਰਿਕਿਤੁਟਿਤੁਟਿਬਾਨਹਲਚੇ॥ ਮਾਪਿਉਹੋਏਕੇਤਵੇਕੇਤ
 ਕ੍ਰਿਮਾਦੇਹੋਏਬਚੇ॥ ਪਾਪਪੁੰਨੁਬੀਓਬੀਜਦੇਦੁਖਸੁਖਫ
 ਲਅੰਦਰਿਚਹਮਚੇ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਵਿਣੁਹਰਿਨਪਰਚੇ॥ ੧੩॥
 ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰੁਛਡਿਕੈਭਵਜਲਅੰਦਰਿਭੀਭਲਭੂਸੇ॥
 ਲਹਰੀਨਾਲਿਪਛਾੜੀਅਨਿਹਉਮੈਅਗਨੀਅੰਦਰਿਭੂਸੇ॥
 ਅਸਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਨਿਜਮਦੂਤਾਦੇਪਕੇਪੁਸੇ॥ ਗੋ
 ਇਲਵਾਸਾਚਾਰਿਦਿਨਨਾਉਪਗਇਨਿਈਸੇਮੁਸੇ॥ ਪਾ

ਟਿਨਕੋਇਅਖਾਇਦਾਅਪੋਧਾਪੀਹੈਰਤਹੁਸੇ॥ਸਾਇਰਦੇ
 ਮਰਜੀਵੜੇਕਰਨਿਮਜੁਰੀਖੇਚਲੁਖੁਸੇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਟੁ
 ਭਾਕਭਕੁਸੇ॥੧੩॥ਚਿਤਾਮਟਿਕੁਰਛੁਭਿਕੋਚਿਤਾਮ
 ਟਿਚਿਤਾਨਗਵਾਏ॥ਚਿਤਵਣੀਅਾਲਖਗਾਤਿਦਿ
 ਹੁੜਾਸਨਝਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥ਸੁਇਨਾਗੁਪਾ
 ਅਗਲਾਮਾਣਕਮੋਤੀਅੰਗਿਹਛਾਏ॥ਪਾਟਪਟੰਬਰ
 ਪੇਨਕੈਚੋਅਚੰਦਨੁਮਹਮਹਕਾਏ॥ਹਾਥੀਘੋੜੇਪਾ
 ਖਰੇਮਹਲਬਗੀਚੇਸੁਫਲਫਲਾਏ॥ਚੰਦਰਿਨਾਰੀ
 ਸੇਜਸੁਖਮਾਇਆਮੋਹਿਧੋਹਿਲਪਟਾਏ॥ਬਲਦੀ

ਅੰਦਰਿ ਤੇ ਲੁਜਿਓ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ॥ ੧੩੨ ॥
 ਪੁਰੇ ਵਿਣੁ ਜਮ ਪੁਰ ਜਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਲਖ ਤੀਰਥ ਲਖ ਦੇਵ
 ਤੇ ਪਾਗਲ ਲਖ ਰਸਾਇਣ ਜਾਏ ॥ ਲਖ ਚਿਤਾ ਮਾਇ ਪਾਗ
 ਜਾਤ ਕਾ ਮਧੇਨ ਲਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਏ ॥ ਰਤਨਾ ਸਟੁ ਸਾ
 ਇਰਾਪਟੇ ਗਿਸਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਸੋਭਾ ਸੁਲਤਾਏ ॥ ਲਖ
 ਪਦਾਰਥ ਲਖ ਫਲ ਲਖ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅੰਦਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥
 ਲਖ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਲਖ ਲਖ ਨਾਥ ਅਫਤਾਰ ਸੁਹਾਏ
 ॥ ਦਾਨੈ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੇ ਦਾਤੇ ਕਉ ਟੁਸੁ ਮਾਰਵਖਾਏ ॥ ਭ
 ਦਗ ਭਿਕਾ ਦਰਨ ਕੁਰਖਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਰਤਨਾ ਦੇਖੈ ਸੁਭ ਕੋਰ

ਤਨਪਾਰਖੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਸਭ ਕੋ ਸੁਣੈ ਸ
 ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝੈ ਵਿਰਲੇਈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਰਤਨ ਪਦ ॥
 ਰਬਾਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਾਲ ਪਰੇਈ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ
 ਬੇਧਿ ਮਾਸ ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ ਪਰਚਾਹੇਈ ॥ ਪਾਰ
 ਬਹੁ ਪੁਰਨ ਬਹੁ ਕੁਰਗੇ ਵਿਦੁ ਸਿਧਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਸਹਜਿ ਪਰਿਪਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਜ
 ਟੁਜਣੇਈ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਹੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਣੁ
 ਸਜਨ ਮੁਅਮੇਲੁ ਹੋਇ ਅਮੇਲੁ ਸਾਧੁ ਸੀਗੁ ਪਾਏ ॥
 ਅਖੀ ਦੁਇ ਨਿਕਮੇਲ ਕਾਸਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆਨ

ਲਿਵਲਾਏ॥ ਸਤਕੁ ਸੀਸੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਚਰਣ ਸਰਣੁ ॥ ੧੩੩ ॥
 ਗੁਰਪੁਤ੍ਰਿ ਸੁਹਾਏ॥ ਜਿਹ ਥਾਸੁ ਵਣੁ ਅਮੋਲ ਕਾ ਸਬਦੁ
 ਸੁਰਤਿ ਸੁਟਿ ਸਮਾਇ ਸੁਣਾਏ॥ ਸਤ ਚਰਣੁ ਨਿਗੋ
 ਲ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਿ ਸੇਵਕ ਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰਿਦਾ
 ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਵਸਾਏ॥ ਪਤਿ ਪਰ
 ਵਾਣੈ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਏ॥ ੧੪ ॥ ਆਰਕੁ ਤੁਝਿ ਦੁਕਾਰਿ ਨਿਮਿਸੁ
 ਚਿਤ੍ਰ ਚਲਿ ਤੁਝ ਚਿਤ੍ਰ ਬਣਾਇ॥ ਆਗਰੁ ਕੁੰਦੁ ਰਵਿ ਚਿ
 ਰਖਿ॥ ਆਜੀਓ ਪਾਇ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਸੁਹਾਇ॥ ਆਮੁਹੁ
 ਅਖੀ ਦੇਨ ਕੁੰਦੁ ਨ ਹਥ ਪੈਰ ਦੰਦ ਵਾਲਗੁਣਾਇ॥ ਆ॥

ਵਿਸਾਟਿਸਬਦਗਤਿਸੁਰਤਿਲਿਵਰਗਰਿਗਰਸਪਰ
 ਸਲੁਭਾਇਆਉਤਮੁਭਲੁਭਿਤਮੁਜਨਮੁਰੰਮਰੰਮ
 ਗਣਿਅੰਗਸਥਾਇਆਬਾਲਬੁਧਿਮੁਹਿਦੁਪਿਦੇ
 ਕਰਿਮਲਮੂੜਸੁੜਵਿਚਿਅਾਇਆਹੋਇਸਿਆ
 ਟਾਸਮਾਏਆਕਰਤਾਛਰਿਕੀਤੇਲਪਟਾਇਆ॥
 ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਦੁਮੋਹਿਆਮਾਇਆ॥੧੮॥ਮਨਮੁਖ
 ਮਾਣਸਦੇਹਤੇਪਸੁਪਰੇਤਮਚੇਤਚੰਗੇਰੇਹੋਇਸੁ
 ਚੇਤਮਚੇਤੋਹੋਇਮਾਣਸੁਮਾਣਸਦੇਵਲਿਹੇਰੇਪਸੁ
 ਨਮੰਗੋਪਸੁਤੇਪੰਖੇਰੁਪੰਖੇਰੁਘੇਰੇਚਉਰਾਸੀਲਖ

ਜੁਨਿਵਿਚਿਉਤਮਮਾਣਸਜੁਨਿਭਲੇਰੇਉਤਮਮਨ ॥੩੪॥
 ਬਚਕਰਮਕਰਿਜਨਮਮਰਣਭਵਜਲੁਲਖਫੇਰੇ
 ॥ਰਜਾਪਰਜਾਹੋਇਕੈਸੁਖਵਿਚਿਦੁਖਹੋਇਭਲੇਭ
 ਲੇਰੇ॥ਕੁਤਾਰਾਜਬਹਾਲੀਅੰਚਕੀਚਟਣਜਾਇਅ
 ਨੇਰੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਵਿਣੁਗਰਭਵਸੇਰੇ॥੧੯॥ਵਟਿਵਟਿ
 ਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਚੰਦਨਬਾਣੁਨਚੰਦਨਹੋਈ॥ਪਰ
 ਬਤਿਪਰਬਤਿਅਸਟਧਾਤੁਪਾਰਸਬਾਣੁਨਕੰਚ
 ਨੁਸੋਈ॥ਚਾਰਿਵਰਨੁਛਿਅਦਰਸਨਾਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿਵਿਣੁਸਾਧਨਕੋਈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇ

ਸੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਜੋਟੁਈ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿ
 ਲਿਵਲੀਟੁਹੋਈਪਿਰਮਪਿਆਲਾਅੰਪਿਓਪਓਈਅੰਨਿ
 ਉਨਮਨਿਤਨਿਦੁਬਲੇਦੋਹਬਿਦੋਹਸਨੇਹਸੋਥਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੁਖਫਲਅਲਖਲਖੋਈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
 ਸਾਧਸੰਗੁਮਾਇਆਅੰਦਰਿਕਰਨਿਉਦਾਸੀ॥ਜਿਉਜਲ
 ਅੰਦਰਿਕਵਲੁਪੈਸੁਰਜਿਪਿਆਨੁਅਗਾਸਨਿਵਾਸੀ॥
 ਚੰਦਨੁਸੰਪੀਵੇਕੁਆਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਸੁਗੀਧਵਿਗਾਸੀ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਸੰਸਾਰਵਿਚਿਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਸਹ
 ਜਿਥਿਲਾਸੀ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਭੋਗਭੁਗਤਿਜਿਟਿਜੀਵ

ਨਮੁਕਤਿਅਛਲਅਥਿਨਾਸੀ॥ਪਾਰਬਖਮੁਪੁਰਨਬਹ॥੧੩੫
ਮੁਕੁਰਮੁਸਰੁਅਸਨਿਰਾਸੀ॥ਅਕਥਕਥਾਜਾਇ
ਗਤਿਪੁਗਾਸੀ॥੧੩੫॥ਪੰਦ੍ਰਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭਦੁੰਨੀਵੀਪਰਤਿਹੋਇਦਰਗਹਅੰਦਰਿਮਿਲੀਵਡਾ
ਈਕੋਈਗਭੈਵਾਹਿਹਲੁਕੋਮਲਮੁੜਕੁਸੁੜਕਾਈ॥
ਲਿਖਿਰਸੋਈਕੋਕਰੈਚੋਆਚੰਦਨੁਪੁਜਚੜਾਈ॥ਜੋ
ਹਾਥੀਜੋਸੋਲੁਟੈਜੇਹਾਬੀਉਤੈਹੋਛਲੁਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਲੁਖਛਲਸਹਜਪਰਾਪੁਗਵਾਇਨਾਪੁਗਣ॥

ਈਸਾਗੁਰੂਪਨਸੁਖੋਪਤੀਉਨਮਾਨਿਮਗਨਰਹੇਲਿ
 ਵਲਾਈਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਈ॥੧॥ਪ
 ਰਤੀਅੰਦਰਿਜਲੁਵਸੈਜਲੁਬਹੁਰੰਗੀਰਸੀਮਿਲੀਦਾ
 ਆਜਿਉਜਿਉਕੋਇਚਲਾਇਦਾਨੀਵਾਹੋਇਨੀਵਾਇਚ
 ਲੀਦਾ॥ਧੁਪੇਤਤਾਹੋਇਕੈਛਾਵੈਠੰਛਾਹੋਇਰਹੀਦਾ॥ਨਾ
 ਵਣੁਜੀਵਾਦਿਆਮੁਇਆਪੀਤੈਸਾਂਤਿਸੀਤੋਖੁਹੋਵੀ
 ਦਾ॥ਨਿਰਮਲੁਕਰਦਾਮੇਲਿਆਨੀਵੈਸਰਵਰਜਾ
 ਆਇਟਿਕੰਦਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਭਾਉਭਉਸਹਜੁ
 ਏਕਾਗੁਸਦਾਦਿਗਸੀਦਾ॥ਪੁਰਣੁਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰੀਦਾ॥

੨॥ ਜਲਵਿਚਿਕਵਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੋਸੀ ਗੋਦੇਖਨਿ ਰੋਦੇ ॥੩੬
 ਖਰੀਦਾ ਗਤੀ ਰੁਵਰਲੁ ਭਾਇਦਾ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਸੁਗੰਧ
 ਮਿਲੀਦਾ ਭਲਕੇ ਸੁਰਜਾਧਿਆਨੁ ਪਰਿਪਰਫੁਲਤੁ ਹੋ
 ਇਮਿਲੇ ਹਸੀਦਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਫਲੁ ਸਹਜ ਪਰਵਰ
 ਤਮਾਨ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੀਦਾ ਲੋਕਾਚਾਰੀ ਲੋਕਵਿਚਿ ਵੇ
 ਦਵੀਚਾਰੀ ਕਰਮ ਕਰੀਦਾ ਸਾਵਧਾਨੁ ਗੁਰਗਿਆਨ ਵਿ
 ਚਿਜੀਵਨੁ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਿਚਿ ਰਚੀਦਾ ਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਵਸੀਦਾ ॥੩॥ ਪਗਤੀ ਅੰਦਰਿ ਬਿਗੁ
 ਹੋਇ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਜੜ੍ਹ ਪੈਰਟਿਕਾਈ ॥ ਉਪਰਿ ਝੂਲੇ

ਫੁਲਠੰਢੀਛਾਉਸੁਥਾਉਸੁਹਾਈ॥ਪਵਣੁਪਾਣੀਪਾਲਾ
 ਸਹੈਸਿਰਤਲਵਾਇਆਨਿਹਚਲੁਜਾਈ॥ਫਲੁਦੇ
 ਵਟਵਾਗਾਇਆਸਿਰਿਕਲਵਤੁਲੈਲੋਹੁਤਰਾਈ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਪਰਉਪਕਾਰੀਸਹਜਦੁਭਾਈ
 ॥ਮਿਤੁਨਸਤੁਨਮੋਹੁਧੋਹੁਸਮਦਰਸੀਗੁਰਸਬਦਸ
 ਮਾਈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਮਤਿਫਤਿਮਾਈ॥੪॥
 ਸਾਗਰਮੰਦਰਿਬੋਹਿਥਾਵਿਚਿਮੁਹਾਣਾਪਰਉਪਕਾ
 ਰੀ॥ਭਾਰਮਥਰਬਣਲਦੀ॥ਮੇਲੈਵਾਪਾਰੁਚਕੁਨਿ
 ਵਪਾਰੀ॥ਸਾਇਰਲਹਰਨਵਿਅਪਈਅਤਿਅਸਰ॥

ਹਾਅਥਾਹਾਮਪਾਰੀਥਾਹਲੇਪੁਰਲੇਪਾਇਦਾਸਹੀਸ ॥੩॥
 ਲਾਮਾਤਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਦੁਟਚਉਟੇਦੇਮਹੋਨਿਲਾਹਲੇ
 ਲੇਕਾਜਸਵਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛਲੁਸਾਪਸੰਗੁਭਵਜਲੁ
 ਅੰਦਾਰਿਦੁਤਰਤਾਰੀ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਦੁਗਤਿਨਿਰੰ
 ਕਾਰੀ॥ਪਾਥਾਵਨਚੰਦਨੁਬਿਰਖੁਹੋਇਵਣਖੰਡਅੰ
 ਦਰਿਵਸੇਉਜਾਵੀ॥ਪਾਸਿਨਿਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਨਿਹ
 ਚਲੁਲਾਇਓਰਧਤਪਤਾਵੀ॥ਪਵਣਗਵਣਸਨਬੀ
 ਪੁਕਾਰਿਗੀਪਸੁਰੀਪਉਲਾਸਉਘਾਵੀ॥ਅਠਲਸ
 ਫਲਸਮਦਰਸੋਹੋਇਕਰੇਵਣਾਸਪਤਿਚੰਦਨਵਾਵੀ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਦਿਹਾ
 ਵੀ॥ ਅਉਗੁਣ ਕੀਤੇ ਗੁਣ ਕਰੈ ਕਚ ਪਕਾਈ ਉਪਰਿ ਵ॥
 ਵੀ॥ ਨੀਰੁ ਨ ਰੋਥੈ ਅਗਿਨ ਸਾ ਵੀ॥ ੬॥ ਗਤਿ ਅਨੇਰੀ
 ਅੰਧ ਕਾਰੁ ਲੁਖ ਕਰੈ ਤ੍ਰਿਚ ਮਥਨ ਤੁਰੈ ॥ ਪਗ ਪਰਦੀ ਵੇ
 ਬਾਲੀ ॥ ਅਨਿਪਗ ਪਰਤ ਕ ਨਿਚੋਰ ਚਗਾਰੈ ॥ ਹਟ ਪਟ
 ਟਪਰ ਬਾਰੀ ॥ ਮਾਦੇ ਦੇ ਤਾਕ ਸਵਨਿ ਨਰ ਨਾਰੈ ॥ ਸੁ
 ਰਜ ਜੋਤਿ ਉਦੈ ਤੁਰੈ ਰਿਤ ਰੇਗਾਤਿ ॥ ਅਨੇਗ ਨਿਵਾਰੈ ॥
 ਥੰ ਪਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾਨੁ ॥ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਵੇ
 ਚਾਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਪ

ਤਿਤੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ਪਰਉਪਕਾਰੀਗੁਰੂਪਿਆਰੇ॥॥ਮਾਨ ੧੩੮
 ਸਰੇਵਰੁਆਖੀਅੰਉਪਰਿਹੰਸਸੁਵੰਸਵਸੰਦੋਅੰਤੀ
 ਮਾਣਕਮਾਨਸਰਿਚੁਟਿਚੁਟਿਹੰਸਅੰਮੋਲਚੁਗੰਦੋ॥
 ਖੀਰੁਨੀਰੁਨਿਰਵਾਰਦੇਲਹਰੀਅੰਦਰਿਫਿਗੰਨਤਰੰਦੇ
 ॥ਮਾਨਸਰੇਵਰੁਛਰਿਕੈਹੋਰਤੁਥਾਇਨਜਾਇਬਹੰਦੋ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਪਸੰਗੁਪਰਮਹੰਸਗੁਰਸਿਖ
 ਸੁਹੰਦੋ॥ਇਕਮਨਾਇਕਾਪਿਆਇਦੇਦੂਜੈਭਾਇਨਜ
 ਏਫਿਰੰਦੋ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਅਲਖੁਲਖੰਦੋ॥
 ੮॥ਪਾਰਸੁਪਥਰੁਆਖੀਅੰਲੁਕਿਆਰਹੈਨਾਪ

ਜਣਾਏ॥ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ਸਿਵਾ ਟੁਟਾਖ ਜੀਥੋ ਜਿਲਾਏ ਸੋ ਪਾ
 ਏ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿਅ ਪਰਸੁ ਹੋਇ ਅਸਟ ਪਾਤੁ ਇਕ ਪਾਤੁ
 ਕਰਾਏ॥ ਬਾਰਹਵੰਨੀ ਹੋਇ ਕੈਕੰਚਨੁ ਮੁਲਿ ਅਮੁਲਿ ਵੇ
 ਕਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਸਥਿਤੁ ਸੁਰਗਿ ਲਿ
 ਵਾਅਪਤੁ ਪਤਾਏ॥ ਚਰਣਿ ਸਰਣਿ ਲਿਵਲੀ ਟੁਹੋਇ ਸੋ
 ਸਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਭਾਏ॥ ਪਰਿਬਾਰੀ ਹੋਇ ਨਿਜ ਪਾਰਿ
 ਜਾਏ॥ ਧੰਨ ਚਿਤਾ ਮਟਿ ਚਿਤਾ ਹਰੈ ਕਾਮਧੇ॥ ਟੁਕਾਮਨੁ
 ਪੁਜਾਏ॥ ਫਲ ਫਲਿ ਦੇਵਾ ਪਾਰਜਾਤੁ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ
 ਨਵਨਾਥ ਲੁਭਾਏ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਅਕਾਰ ਕਰਿ ਪੁਰ

ਖਾਰਥਕਾਰਿਨਾ ਵਗਣਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ॥੧੩੯॥
 ਸੰਗੁ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿ
 ਵਾ ਪਰਮ ਰਸੁ ਅਕਥਕਹ ਟੀਕ ਥੀ ਨ ਜਾਏ ਪਾਰਥ
 ਹਮ ਪੂਰਨ ਬਹਮ ਭਗਤਿ ਵਛੋਹੇ ਏ ਮਛ ਲਛਲਾ
 ਏ ਲੇਖ ਅਲੇਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ॥੧੦॥ ਏ ਕੁਕਵਾ
 ਉਪਸਾਉ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਮਾਕਾਰੁ ਬਣਾਇ ਮਾਤਿ
 ਲਿਅਤੇ ਲੁ ਨ ਤੇ ਲੀਐ ਤੁਲਿ ਨ ਤੁਲਾ ਪਾਰਿ ਤੇ ਲਾਇ
 ਮਾ ਲੇਖਿ ਅਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀਐ ਮੰਗੁ ਨ ਮਖਰੁ
 ਲੇਖ ਲਿਖਾਇ ਮਾ ਮੁਲਿ ਅਮੁਲੁ ਨ ਮੁਲੀਐ ਲ

ਖਪਦਾਰਥਲਵੈਨਲਾਇਆਥੋਲਿਅਥੋਲੁਨਬੇ
 ਲੀਅੇਸੁਟਿਸੁਟਿਅਖਣੁਮੁਖਿਸੁਟਾਇਆ॥
 ਅਗਮੁਅਥਾਹੁਅਗਾਪਿਥੋਧਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਰੁ
 ਨਪਾਇਆਕੁਦਗਤਿਕੀਮਨਜਾਣੀਅੇਕੇਵਰੁਕਾ
 ਦਹਾਕੇਤੁਪਾਰੇਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧ
 ਸੰਗੁਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਾਮਲਖੁਲਖਾਇਆਪਿਰਮਖਿ
 ਮਾਲਾਅੰਜਰੁਜਗਾਇਆ॥੧੧॥ਸਾਦਹੁਸਬਦਹੁ
 ਬਾਹਰਾਅਕਬਕਥਾਕਿਉਜਿਹਬਾਜਾਣੈ॥ਉਸਤ
 ਤਿਨਿੰਦਾਬਾਹਰਕਥਨੀਬਦਨੀਵਿਚਿਨਆਣੈ॥ਗੀ

ਧਸਪਰਸਮਰੋਚਰਨਾਸਸਾਸਹੈਗਤਿਹੈਗਾਏ॥ ਵਰਨ ੧੪॥
 ਪੁਚਿਹਨਹੁਬਾਹਗਾਦਿਸਟਿਅਦਿਸਟਿਨਧਿਆਨੁਪਿ
 ਕਾਏ॥ ਨਿਗਲੀਥੁਅਵਲੀਬਵਿਣੁਪਰਤਿਅਗਾਸਿਨਿ
 ਵਾਸੁਵਿਡਾਏ॥ ਸਾਧਸੀਗਤਿਸਚਖੀਰਿਹੈਨਿਰੰਕਾਰੁ
 ਰਸਬਦੁਸਿਵਾਏ॥ ਕਦਰਤਿਕਾਦਰਨਕੁਰਬਾਏ॥ ੧੨
 ਆਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਗੀਮੁਹੈਜਿਉਜਲਅੰਦਰਿਮੀਨੁਚ
 ਲੰਦਾ॥ ਆਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੁਅਲਖੁਹੈਜਿਉਪੰਖੀਆਗਾਸ
 ਉਡੀਦਾ॥ ਸਾਧਸੀਗਤਿਰਹਾਸਿਹੈਹਰਿਚੰਦ ਉਗੀਨਗੁ
 ਵਸੀਦਾ॥ ਚਾਰਿਵਰਨਤੀਬੋਲਰਸੁਪਿਰਮਪਿਆਲੇ

ਗੁਰਦੀਦਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀ ਟੁਹੋਇ ਚੰਦਨ ਵ
 ਸੁਨਿਵਾਸੁ ਕਰੰਦਾ ਗਿਅਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸਿਮਰਣੁ ਦੁਗ
 ਤਿਓ ਜਿਉਗਮਹੀ ਸਹੀ ਸੁਵਧੰਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਮ
 ਲਖੁ ਲਖੰਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਥਹ ਮਾਇਕ ਵੇਦਾਂ ਸਣੇ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤਕ
 ਰਿਭੇਤੁ ਨ ਪਾਇਅੰਗਾ ਮਹਾਦੇਵ ਅਵਪੁਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਨ ਮੇਨ
 ਸਿਕਰੀ ਪਿਆਨਿ ਨ ਮਾਇਆ ਦਸ ਅਵ
 ਤਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿਏ ਕੰਕਾਰਨੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ
 ਗਿਪਿ ਸਿਪਿ ਨਿਪਿ ਲੋਨਾ ਬਨੁ ਉਆਦਿ ਪੁਰਖਾ ਮਾ
 ਦੇ ਸੁਕਗਾਇਆ ਸਹਸਨੁ ਵਲੈ ਸਹਸ ਮੁਖ ਸਿਮ

ਗਣਿਸੰਖਨਨਾਉਧਿਆਇਆਲੋਮਸਤਪੁਕਰਿਸਾ ॥ ੧੪੧ ॥
 ਪਨਾਹਉਮੇਸਾਧਿਨਸਾਪੁਸਦਾਇਆਚਿਰੁਜੀਵ
 ਟੁਬਹੁੰਛਣਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਲੁਨਚਖਾਇ
 ਆਕੁਦਰਤਿਅੰਦਰਿਕੁਰੀਮਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧੪੨ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਪਸੰਗੁਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇ
 ਵਸਿਗਤਿਆਇਆਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਪੈਸਾਪਸੰ
 ਗਤਿਵਿਚਿਕਰੇਕਰਾਇਆਪਾਰਥਹਮੁਪੁਰਨਥਹ
 ਮੁਸਾਪਸੰਗਤਿਵਿਚਿਭਾਣਾਭਾਇਆਰੇਮਰੇਮਵਿ
 ਚਿਰਖਿਓਨੁਕਰਿਥਹਮੰਤਕਰੇਕ੍ਰਿਸਮਾਇਆਬੀ

ਅਹੁਕਾਰਿਬਿਸਥਾਰੁਵਤੁਫਲਅੰਦਰਿਫਿਰਿਬੀਉ
 ਵਸਾਇਆਮਪਿਓਪੀਮਣੁਅਜਰੁਜਰਣੁਆਪੁ
 ਗਵਾਇਨਆਪੁਜਣਾਇਆਮੰਜਨਵਿਚਿਨਿਰੰਜ
 ਨੁਪਾਇਆ॥੧੫॥ਮਹਿਮਾਮਹਮਹਕਾਰਵਿਚਿਮਹ
 ਮਾਲਖਨਮਹਿਮਾਜਾਣੈਲਖਮਹਤਮਹਤਮਾਤਿਲੁ
 ਨਮਹਤਮੁਮਾਖਿਵਖਾਣੈਉਸਤਤਿਵਿਚਿਲਖਉਸ
 ਤਤੀਪਲਉਸਤਤਿਅੰਦਰਿਹੋਗਾਣੈਅਚਰਜਵਿਚਿਲ
 ਖਅਚਰਜਾਮਚਰਜਾਮਚਰਜਚੇਜਵਿਡਾਣੈਵਿਸ
 ਮਾਦੀਵਿਸਮਾਦਲੂਵਿਸਮਾਦਹੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਹਾਣੈ

॥ ਅਬਗਤਿਗਤਿਅ ਤਿ ਅਗਮਹੈਅਕਬਕਥਾਆਖਾਣੁ ॥੧੪੨॥
 ਵਖਾਣੈ॥ਲਖਪਰਵਾਣੁਪਰੈਪਰਵਾਣੈ॥੧੬॥ਅਗਮਹੁਅ
 ਗਮੁਅਗਮੁਹੈਅਗਮੁਅਗਮੁਅਤਿਅਗਮੁਸੁਣਾਏ॥ਅਲ
 ਖਹੁਅਲਖੁਅਲਖੁਹੈਅਲਖੁਅਲਖੁਲਖਅਲਖੁਧਿਆ
 ਏ॥ਅਪਰਿਪਰੁਅਪਰਿਪਰਹੁਅਪਰਿਪਰੁਅਪਰਿਪਰੁਕਾਏ॥ਆ
 ਗੋਚਰੁਆਗੋਚਰਹੁਆਗੋਚਰੁਆਗੋਚਰਿਜਾਏ॥ਪਾਰਬਹੁ
 ਪੁਰਨਬਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਆਗਾਧਿਆਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
 ਖਛਲੁਪਿਰਮਰਸੁਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਅਛਲੁਛਲਾਏ॥
 ਵੀਹਏਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਚੜ੍ਹਾਏ॥੧੧॥ਪਾਰਬਹੁਪੁਰਨਬਹੁ

ਨਿਰੰਕਾਰਿਆ ਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਮਾਇਗਤਿ ਗਤਿ ਮਾ
 ਗਾਇਬੋ ਪਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅਛਲੁ ਛ
 ਲਾਇਆ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨਾਇਕ ਵਰਨ ਹੋਇ ॥ ਮਾਦਿ ਪੁਰ
 ਖਾਮਾ ਦੇ ਸੁਕਰਾਇ ॥ ਮਾਧਾਧੀ ॥ ਮਾਨੁ ਮੂਲੁ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰੂ
 ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਦਰਸਨ ਵਿਚਿ ॥ ਮਾਇਆ ॥ ਮਾਪੇ
 ਮਾਪਿਨੁ ॥ ਮਾਪੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ
 ਸਰਣਾਗਤੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ॥ ਮਿਲਿ ਗੁਰਸਿਖਾ ॥ ਮਾਏ ॥
 ਮੀਥਿਤ ਦਿਸਾਇਨਿ ॥ ਗਲੁ ਕਰਿ ਦਿਬਾਦਿ ॥ ਸਟਿ ਦੋ ਪੈਰੀਖਾ

ਏ॥ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਮਸਤਕਿ ਤਿਲਕ ਭਰਮ ਕਰਮ ਦਾਲੇ ॥ ੧੪੩ ॥
 ਖੁਸ਼ਿ ਟਾਏ॥ ਚਰਣ ਦਭਲੇ॥ ਆਚਮਾਨੁ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ
 ਰੇਗੁ ਗਵਾਏ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸਹ
 ਜਪਾਰਿ ਆਏ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਵਿਚਿ ਭਵ ਰੋਹੋਇ ਸੁ
 ਖਸੀਪਟ ਮਕਰੀ ਦਿਲੁ ਭਾਏ॥ ਪੁਜ ਮੂਲ ਸਤਿਗੁਰ ਚ
 ਰਣ ਦੁਤੀ॥ ਮਾਨਸ ਤਿਲਵੈ ਨਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
 ਫਲੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ॥ ੧੪੪॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ਲ
 ਖ ਮਹਾ ਭਾਰ ਥ ਗਮ ਹਉਮੈ ਲੇ॥ ਸਾਰਗੀਤਾ ਲਖ ਭਾ
 ਗ ਵਤ ਜੋਤ ਕਵੈ ਦਚਲੀਤੀ ਖੇਲੈ॥ ਚਉਦਹ ਵਿਦਿਆ ॥

ਸਾਂਸੀਗੀਤੁਬਹਮੋਬਿਸਨਮਹੇਸਰਭੇਲੇ॥ਸਨਕਾਦਿ
 ਕਲਖਨਾਰਦਾਸੁਕਾਥਿਆਸਲਖਸੇਖਨਵੇਲੇ॥
 ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਣਪਟੇਦਰਸਨਵਰਨਗੁ
 ਰੂਬਹੁਚੇਲੇ॥ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਗੁਰਾਂਗੁਰਮੰਤ੍ਰਮੂਲਗੁਰ
 ਬਚਨਸੁਹੇਲੇ॥ਅਕਬਕਬਾਗੁਰਸਬਦੁਹੈਨੇਤਨੇਤਨ
 ਮੋਨਮੋਕੇਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਮੀਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ॥੩੦
 ॥ਚਾਰਪਦਾਰਥਆਖੀਅਨਿਲੁਖਪਦਾਰਥਹੁਕਮੀ
 ਥੀਦੋਗਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਲਖਸੇਵਕੀਕਾਮਧੇਣੁ
 ਲਖਵਰਚਰੰਦੋਲੁਖਪਾਰਸਪਥਰੇਲੁਮੀਆਪਾਰ

ਜਾਤਲਖਬਾਗਫਲੀਦੇ॥ ਚਿਤਵਣਲਖਿਚਿਤਾ ॥ ੧੪੪
 ਮਣੀਲਖਰਸਾਇਣਕਰਦੇਛੰਦੇ॥ ਲਖਰਤਨਰਤਨ॥
 ਗਗਸਭਨਿਧਾਨਸਭਫਲਸਿਮਰੀਦੇ॥ ਲਖਭਗਤੀ
 ਲਖਭਗਤੀਹੋਇਕਰਾਮਾਤਪਰਚੈਪਰਚੈਦੇ॥ ਸਬਦ
 ਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਧਸੀਗੁਪਿਗਮਪਿਆਲਾਮਜਰੁਜ
 ਰੰਦੇ॥ ਯੁਗਕਿਰਪਾਸਤਸੀਗਿਮਿਲੀਦੇ॥ ੧੧॥ ੧੬॥
 ਸੋਲਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਾਗਰਾਮ
 ਗਮੁਅਥਾਹੁਮਾਥਿਚਉਦਹਰਤਨਾਮਮੇਲਕਢਾਏ

॥ ਸਸੀਅਰੁ ਸਾਰੰਗ ਪਣੁ ਮਦੁ ਕਉ ਸਤ ਕਲੰਛੁ ਪਨੀ
 ਤਰ ਪਾਏ ॥ ਮਾਰੰਗੁ ਕਾਮਧੇਣੁ ਲੈ ਪਾਰ ਜਾਤੁ ਅਸੁ ਮ
 ਮਓ ਪੀਆ ਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪਤਿਗ ਜਸੀਖਾ ਬਿਖੁ ਦੇਵ ਦਾਨ
 ਵੀ ਮਾਲਿ ਵੀ ਭਿਦਿ ਵਾਏ ॥ ਮਾਣ ਕੋ ਮੋਤੀ ਹੀਰੀਆ ਬਹੁ
 ਮੁਲੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰ ਸਾਏ ॥ ਸੀਖੁ ਸਮੁੰਦੁ ਸਖਣਾ ਪਾਹ ਦੇ
 ਦੇਰੇ ਏ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਗੁਰਉ
 ਪਦੇ ਸੁਨਾਰਿ ਦੇਵ ਸਾਏ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਅਹਿ ਲਾਜਨ ਮੁਗਵ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਰੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸੁਭਗਿ ਸਰਵ ਰਿਕਵ
 ਲਫੁਲੰਦੇ ॥ ਭੁਪ ਅਨੁਪ ਸੁਪਾਮਤਿ ਰੀਧ ਸੁਰੀਧਰੇ

ਇਮਹਰੰਦੋ॥ ਭਵਗਾਂਵਾਂਸਾਵੰਧੁਵਟਿਖੋਜਹਿਏਕੋਖੋਜਿ ੧੪੫
 ਲਹੰਦੋ॥ ਲੋਭਲੁੱਤਿਮਕਰੰਦਰਸਿਦੂਰਿਦਿਸੰਤਰਿਆ
 ਇਮਿਲੰਦੋ॥ ਸੂਰੰਜਗਗਨਿਉਂਦੋਤਹੋਇਸਰਵਰਿਕਵ
 ਲਾਧਿਆਨੁਪਰੰਦੋ॥ ਭਭੂਚਿਕਾਤ੍ਰਿਵਾਸੁਹੈਕਵਲਾਸਿਵਾਣਿ
 ਨਮਾਇਸਕੰਦੋ॥ ਸਾਪਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸਰਹਤਨਰੰਦੋ॥ ਅਸਤਕਿਭਾਗਾਜਿਨਾਦੇਮੰਦੇ
 ॥੨॥ ਭੀਰਥਿਪੁਰਬਸੰਜੋਗਲੋਗਚਉਕੰਭਾਦੇਆ
 ਇਜੁੜੰਦੋ॥ ਚਾਰਿਵਰਨਾਛਿਅਦਰਸਨਾਨਮੁਦਨੁ
 ਇਸਨਾਨੁਕਰੰਦੋ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਹੋਮਜਗਵਰਤ

ਨੇਮਕਰਿਵੇਦਸੁਣਿਦੇ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਣ
 ਜਗਤਿਦੇਵੀਦੇ॥ਦਸਥਾਨਪੁਜੀਦੇ॥ਬਗਾਬਗੋਕਪ
 ਕੋਕਰਿਸਮਾਧਿਆਪਰਾਪਿਨਿਵੇਦੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰ
 ਸਬਦੁਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਨਚਾਲਚਲੀਦੇ॥ਕਾਪਟ
 ਸਨੇਹੀਫਲੁਨਲਹੀਦੇ॥੩॥ਸਾਵਣਿਵਣੁਹਰੀਆਵ
 ਲੇਵੁਠੈਸੁਕੈਅਕੁਜਵਾਹਾ॥੩॥ਪਤਿਬਥੀਹੋਸੁੰਤਿਉ
 ਦਸਿਪਾਮੰਦਰਿਮੋਤੀਯਮਾਹਾ॥ਕਦਲੀਵਣੁਹੁਕਪੁਰ
 ਹੋਇਕਲਰਿਕਵਲੁਨਹੋਇਸਮਾਹਾ॥ਬਿਸਮਿਅਰ
 ਮੁਹਿਕਾਲਕੁਟਹੋਇਧਾਤੁਸੁਪਾਤ੍ਰਕਪਾਤ੍ਰਦੁਗਾਹਾ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਇਸਾਂਤਿਨਆਵੈਉਭੇਸਾ १੪੬
 ਹਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਮਨਮੁਖਬਦਗ
 ਹੀਬਦਗਾਮਨਮੁਖਟੋਟਾਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾ॥੪॥ਵ
 ਟਵਟਵਿਚਿਵਟਾਸਪਤਿਇਕੋਪਰਤੀਇਕੋਪਾਣੀ॥
 ਰੰਗਬਿਰੰਗੀਫੁਲਫਲਸਾਦਸੁਗੰਧਸੁਨਬੰਧਵਿਤ
 ਟੀਉਚਾਸਿਮਲੁਸੁੰਦਲਾਨਿਹਫਲਚੀਲੁਚਵੈਆ
 ਸਮਾਣੀ॥ਜਲਦਾਵਾਂਸੁਵਡਾਣੀਅੰਢੈਸੁਣੀਆਵ
 ਜਨਿਬੋਥਾਣੀ॥ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਟਾਸਪਤਿਵਾਸੁਗੈ
 ਨਿਰਗੰਧਰਵਾਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਇ

ਰਿਦੈ ਨਵ ਸੋ ਅਭਾਗ ਪਰਾਇ ॥ ਹਉ ਮੇ ਅੰਦਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁ
 ਲਾਈ ॥ ਪਾਸੁ ਰਜੁ ਜੋ ਤਿਉ ਦੇ ਤਿਕਾਰਿ ਚਾਨੁ ਟੁਕੈ ॥ ਅਨੇ
 ਰਗ ਵਾਏ ॥ ਕਿਹ ਤਿਵਿਰ ਤਿਜਾਗਿ ਵਰਤਮਾਨ ਸਭ ਨਾਈ
 ਪਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ਭਾਖਿਆ
 ਭਉ ਮਲਾਉ ਸੁਣਾਏ ॥ ਬਾਂਗਾਂ ਖੁਰਗੁ ਸਿੰਝੀਆ ਨਾਦ
 ਬਾਦ ਨੀਸਾਣ ਵਜਾਏ ॥ ਪੁਪੁਸੁ ਝੂਨ ਸੁਝਾਈ ਜਾ
 ਟਿਉ ਜਾ ਝੀਝਾ ਬਿਵਲਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਗੁਰ ਸ
 ਬ ਦੁਸੁ ਟਿਭਾਉ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਉ ਨਵ ਸਾਏ ॥ ਮਨ
 ਮੁਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗ ਵਾਏ ॥ ੬ ॥ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ਪਰੀ

ਤਿਹੈ ਜਗਮਗ ਜੋ ਤਿਓ ਦੋਤੁ ਕਰੰਦਾ ਆਕਿ ਗੰਧ ਬਿਰਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧੪੭ ॥
 ਸਫਲੁ ਫਲਿ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਅਮਿਓ ਵਰਸੰਦਾ ਨਾਰਿਭੁ
 ਤਾਰੀਪਾ ਮਾਰੁ ਕਾਰਿ ਸਿਹਜਾ ਭੋਗੁ ਸੰਜੋਗੁ ਬਣੰਦਾ ਸਭ
 ਨਗਾਤਿ ਮਿਲਾ ਵੜਾ ਚਕਵੀ ਚਕਵਾ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੰਦਾ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਕਪਟਸਨੇਹਿ ਨ ਖੋ
 ਯੁਲਹੰਦਾ ਮਜਲਸਿ ਮਾਵੈ ਲਸਣੁ ਖਾਇ ਗੰਧੀਵ
 ਭੁਖ ਚਾਏ ਗੰਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮੰਦੀ ਹੁੰਮੰਦਾ ॥ ੧੪੮ ॥
 ਰਸਮਿ ਠਰਸ ਮੇਲਿ ਕੈਛੁ ਤੀਹ ਭੋਜਨ ਹੋ ਨਿਰਸੇਈ ॥
 ਜੇਵਟ ਵਾਰਜਿ ਵਾਲੀ ਮੇਚਾਰਿ ਵਰਨਾਛਿ ਮਦ

ਰਸਨ ਲੋਈ ਆਰਿ ਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ਕਰਿ ਹੋਇ ਜਿ ਸੁਜਿ
 ਹਥਾ ਸਾਉ ਸਿਵਾਏ ਸੋਈ ਕੜਛੀ ਸਾਉ ਨ ਸੀਭ
 ਲੋਛਤੀ ਹਥਿ ਜਨਵਿ ਰਿਸ ਜੋਈ ਅਰਤੀ ਰਤ ਕਨਾਰ
 ਲੋਰਤਨਾ ਅੰਦਰਿ ਹਾਰਿ ਪੋਰਈ ਸਾਪ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ
 ਸਬ ਦੁਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਅਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਕਪਟ ਸਨੇ
 ਹਨ ਦਰਗਹ ਛੋਈ ॥ ਧਾਨ ਦੀ ਆਨਾ ਲੋਵਾ ਹਵੇ
 ਗੰਗਾ ਸੀਗਿ ਮਿਲਿ ਗੰਗਾ ਹਵੇ ਦੋ ॥ ਅਠ ਸਾਠਿ ਤੀਰਥ
 ਸੇਵ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਸੇਵ ਕਰੀ ਦੇ ॥ ਲੋਕ ਵੇਦ ਗੁਣ ਗਿ
 ਆਨਾ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਣਨਾ ਉਸੁਣਿ ਦੇ ॥ ਹਸ

ਤੀਨੀਰਿਨਵਾਨੀਅਨਿਥਾਹਰਿਨਿਕਲਿਛੁਛੁਣ ੧੪੮
 ਦੋਸਾਪੁਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਚਿਤਿ
 ਧਰੰਦੋਤੁਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਜੀਅੰਬਜਿਐਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਨ
 ਫਲੰਦੋਕਪਟਸਨੇਹਨਸੇਹਪੁਜੰਦੇ॥੯॥ਰਾਜੇਦੈਸ
 ਉਗਣੀਅੰਸੇਜੈਆਵੈਵਭਵਾਰੀਅਸਭੇਹੀਪਟਗਣ
 ਅੰਗਜੇਇਕਦੁਇਕਪਿਆਰੀਅਸਭਨਾਰਾਜਾਰਵ
 ਟਾਉਂਦਰਿਮੰਦਰਿਸੇਜਸਵਾਰੀਅਸਿਤਤਸਭਨਾਰਾ
 ਣੀਆਇਕਅਪਕਾਸੀਛੁਵਿਚਾਰੀਦੇਸੁਨਰਾ
 ਜੇਗਣੀਅੰਪੁਰਬਾਲਿਖਤੁਨਮਿਦੈਲਿਖਾਰੀਅਸਾ

ਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਮਨਿਉਰਪਾ
 ਗੀਕਰਮਹੀਣਦੁਰਮਤਿਹਿਤਕਾਰੀ॥੧੦॥ਅਸਟਪਾ
 ਤੁਇਕਪਤੁਹੋਇਸਭੁਕੇਕੰਚਨੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਗੁਪਾਅ
 ਨੁਪਸਰੁਪਹੋਇਮੁਲਿਅਮੁਲੁਪੰਚਪਰਵਾਣੈ॥ਪਥਰੁਪਾ
 ਗਸਿਪਰਸੀਅੰਪਾਰਸੁਹੋਇਨਕੁਲਅਭਿਮਾਣੈ॥ਪਾਣਿ
 ਅੰਦਰਿਸਦੀਅੰਤਰੁਤਰੁਬੈਭਾਰੁਭੁਲਾਣੈ॥ਚਿਤ
 ਕਠੋਰੁਨਭਿਜਈਗੋਨਿਕੋਰੁਪਵੈਭੀਨਿਜਾਣੈ॥ਅੰਗੀ
 ਅੰਦਰਿਫੁਟਿਜਾਣੈਅਹਗਣਿਪਣਅੰਦਰਿਹੋਰਾਣੈ
 ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਅੰ

ਦਰਿਆਂ ਏ॥ ਕਪਟਸਨੇਹੁ ਨਹੋਇ ਪਿਕਾਏ॥ ੧੧॥ ਮਾਣੁ ੧੪੯
 ਕਮੋਤੀ ਮਾਨਸਾਗਿ ਨਿਗਮਲੁ ਨੀਹੁ ਸੁਥਾਉ ਸੁਹੰਦਾ ਹੀ ਸੁਵੰ
 ਸੁਨਿਹਚਲ ਮਤੀ ਸਿਗਤਿ ਪੰਗਤਿ ਸਾਥੁ ਬਣੈ ਦਾਮਾਣੁ ਕ
 ਮੋਤੀ ਚੋਗਦੁ ਗੀਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਅਨੰਦੁ ਵਧੈ ਦਾਮਾਣੁ ਨਿਥਾ
 ਓਨਿ ਨਾਉ ਹੀ ਸਾਂਦਿ ਰਿਉ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਦਾਮਾਣੁ ਭਖਾਮੁ ਭਖਾਮੁ
 ਭਖੁ ਭਖੁ ਵਣੁ ਵਣੁ ਅੰਦਰਿ ਭਗਮਿ ਭਛੈ ਦਾਮਾਣੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਿਤਨੁ ਅੰਦਰਿ ਮਨੁ ਬਿਰੁਨਰਹੈ ਦਾਮਾਣੁ ਬਜ
 ਰਾਪਟਨੁ ਖੁਲੈ ਜੀ ਦਾਮਾਣੁ ੧੨॥ ਰਿਗੀਮਾਣੁ ਸੁਹੰਦਿ ਕੈ ਫਿਰ
 ਦਾ ਬਹਲੇ ਵੈਦ ਪਛੰਦਾਮਾ ਕਚੈ ਵੈਦਨ ਜਾਣੁ ਨੀਵੈ ਦਨਦੁ

ਰੁਹਗੀਸੀਦਾਹਿਰਦਾਭੁਰੇਹੁਹੋਰੁਹੋਇਪਚਾਇਕੁਦੁਖਸ
 ਹੀਦਾਅਵੇਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁਪਰਿਦਾਭੁਦਸੈਰੇਗੁਲਹੀ
 ਦਾਸੀਜੀਮਿਗੋਨਖਾਇਪਭੁਖਟਾਮਿਠਾਸਾਭਿਚ
 ਖੰਢਾਦੋਜਨਦਾਭੁਵੇਦਨੇਵਿਣੁਸੰਜੀਮਿਨਿਤਰੇਗੁ
 ਵਧੀਦਾਭਪਟਸਨੇਹੀਹੋਇਕੈਸਾਪਸੀਗਤਿਵਿ
 ਚਿਅਾਇਥਹੀਦਾਦੁਰਮਤਿਦੂਜੈਭਾਇਪਚੀਦਾ
 ॥੧੩॥ਚੋਅਚੰਦਨੁਮੇਦਲੈਮੇਲੁਕਪੁਰਕਭੁਗੀਸੀ
 ਦਾਸਭਸੁਗੀਪਰਲਾਇਕੈਗੁਰਗਾਪੀਅਰਗਜਾ
 ਕਰੀਦਾਮਜਲੁਸਾਅਵੈਸਾਹਿਥਾਂਗੁਣਾਮੰਦਰਿ

ਹਇਉ ਨਮਹ ਕੀਦਾ॥ ਗਦਹਾ ਦੇਹੀਖ ਉਲੀਐ ਸਾਰ ੧੫੦
 ਨਜਾਇ ਨਰਕ ਭਵੰਦਾ॥ ਸਾਧਸੀਗਾਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁ
 ਟਿਭਾਉ ਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨ ਧਰੰਦਾ॥ ਅੰਨਾ ਅਖੀ ਹੋਦ
 ਈ ਬੋਲਾ ਕੀਨਾ ਸੁਨ ਸੁਣੇਦਾ॥ ਬਧਾ ਚਟੀ ਜਾਇ ਭ
 ਰੰਦਾ॥ ੧੪॥ ਧੋਤੋ ਹੋਵ ਨਿਉ ਜਲੇ ਪਾਟ ਪਟਿ ਬਰਖਰੇ ਅ
 ਮਿਲੇ॥ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੀ ਰੰਗੀ॥ ਅਨਿਸ ਭੇਰੰਗ ਸੁਰੰਗ ਅੰਭੇ
 ਲੇ॥ ਸਾਹਿਬ ਲੇਲੇ ਪੈਨ ਦੇਹੁ ਪਰੰਗ ਰਸ ਵਸ ਨਿਕੋਲੇ॥ ਸਿ
 ਭਵੰਤ ਸੁਹਾਵਣੇ ਚਜਾ ਅਚਾਰ ਸੀਗਾਰ ਵਿਚੋਲੇ॥ ਕਾ
 ਲਾ ਕੀ ਬਲੁ ਉਜਲਾ ਹੋਇ ਨ ਧੋਤੋ ਰੰਗ ਨਿਰੋਲੇ॥ ਸਾਧ

ਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਏਕੈਅੰਦਰਿਨੀਰਵਿਰੋਲੇ
 ॥ ਕਪਟਸਨੇਹੀਉਜਡੁਖੋਲੇ ॥ ੧੫ ॥ ਖੋਤੈਅੰਦਰਿਜੰ
 ਮਿਕੈਸਬਦੁਉਚਹੋਇਵਿਖਾਲੇ ॥ ਬੂਟਵਡਕਰਿਫੈ
 ਲਦਹੋਇਬੁਹੁਚੁਆਪਸਮਾਲੇ ॥ ਖੋਤਿਸਫਲ
 ਹੋਇਲਾਵਣੀਛੁਟਨਿਤਿਲਬੁਆਤੁਨਿਰਾਲੇ ॥
 ਨਿਹਫਲਸਾਰੇਖੋਤਿਵਿਚਿਓਸਰਵਾਤੁਕਮਾਦ
 ਵਿਚਾਲੇ ॥ ਸਾਥਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਕਪਟ
 ਸਨੇਹਕਰਨਿਬੋਤਾਲੇ ॥ ਨਿਹਫਲਜਨਮੁਆਕਾਰ
 ਬਾਹਲਤਿਪਲਤਿਹੋਵਨਿਮੁਹਕਾਲੇ ॥ ਜਮਪੁਰਿ

ਜਮਜੰਦਾਹਿਹਵਾਲੇ॥੧੬॥ਉਜਲਕੈਹਾਂਚਿਲਕਣਾ
 ਥਾਲੀਜੇਵਟਿਜੂਠੀਹੋਵੈ॥ਜੂਠਿਸੁਆਹੁਮਾਂਜੀਅੰ
 ਗੰਗਾਜਲਅੰਦਰਿਲੋਧੋਵੈ॥ਬਾਹਰੁਸੁਚਾਧੋਤਿ
 ਅੰਮੰਦਰਿਕਾਲਖਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ਅਨਿਜੂਠੇਤਨਿ
 ਜੂਠਿਹੈਬੁਕਪਵੈ॥ਮੁਹਿਵਜੋਰੋਵੈ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਮ
 ਬਦੁਸੁਇਕਪਟਸਨੇਹੀਗਲਾਂਗੋਵੈ॥ਗਲੀਝਿਪਤਿ
 ਨੋਵਟੀਖੰਡੁਖੰਡੁਕਰਿਸਾਉਨਭੋਵੈ॥ਅਖਣੁਖਾਇਨ
 ਨੀਰਾਵਿਲੋਵੈ॥੧੭॥ਰੁਖਾਇਚਿਕੁਰੁਖਹਨਿਦੋਵੈ॥
 ਰਬਕਨੇਰਦੁਆਲੇ॥ਅਰਿਭੂਫਟੇਲੇਅਰੋਡੇਲੀਆ

ਫਲਾਮੰਦਰਿਬੀਅਥਿਤਮਿਤਾਲੇ॥ ਨਿਬਹੈਨਾਹੀਨਿੰਜ ਫਾਹ
 ਰਵਕਿਆਈਹੋਇਉਚਾਲੇ॥ ਕਲੀਅੰਪਵਨਿਕਨੇਰੋਨੇਦੁ
 ਗਮਤਿਵਿਚਿਦੁਰੰਗਦਿਖਾਲੇ॥ ਬਾਹੁਲਾਲੁਗੁਲਾਲੁਹੋਇ
 ਅੰਦਰੁਚਿਟਦੁਬਿਧਾਨਾਲੇ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁ
 ਟਿਗਣਤੀਵਿਚਿਭਵੈਰੁਨਾਲੇ॥ ਕਪਟਸਨੇਹਖੋਹਮੁਹਕਾ
 ਲੇ॥ ੧੮॥ ਵਣਵਿਚਿਫਲੇਵਣਾਸਪਤਿਬਹੁਰਸਰੀਪਸੁ
 ਰੀਪਸੁਹੰਦੇ॥ ਅੰਬਸਦਾਫਲਮੋਹਣੇ॥ ਆਤ੍ਮਸੇਵਾਮਨਾਰ
 ਫਲਦੇ॥ ਦਾਖਬਿਜਉਗੀਜਾਮਣੂਖਿਰਣੀਤੂਤਖਜੂਰਿਅੰਨੀ
 ਦੇ॥ ਪੀਲੁਪੇਸੂਬੋਰਬਹੁਕੇਲੇਤੇਅਖਵੈਟਬਣੀਦੇ॥ ਮੁਲਿ

ਨਭਾ ਵਨਿਅਕਾਇਡੀਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤ੍ਰਿਯਿਅਕਿਵਸੀਦੇ॥ ੧੫੭
 ਜੇਥਣਿਜੋਕਲਵਾਈਅੰਦੁਧਨਪੀਅੰਲੋਹੁਗੰਦੇ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗਣਤੀਅੰਦਰਿਸ੍ਵਾਕਸ਼ੁਖੰਦੇ॥ ਕਪ
 ਟਸਨੇਹਨਥੇਹਿਜਤ੍ਰੰਦੇ॥ ੧੮॥ ਭੂਭੁਭੁਲੇਸੰਖਲਖਅਕਜਵ
 ਹੋਬਿਸੀਅਰਕਾਲੇ॥ ਸਿਬਲਪੁਪੁਚਕਵੀਅੰਕਤ੍ਰੁਫੁਹ
 ਸਤਿਲਖਸੰਫੀਨਾਥੇ॥ ਪਥਰਕਾਂਵੋਰਗੀਘਟੇਗਦਹਕਾ
 ਲੇਕੰਬਲਭਾਣੇ॥ ਕੋਹੋਤਿਲਭੁਆਤ੍ਰੁਲਖਅਕਤਿਡਅਰੰ
 ਰਤੁਮੋਚਿਤਗਲੇ॥ ਕਲੀਕਨੇਰਵਖਾਈਅੰਸਭਅਵਹੁ
 ਟਮੈਤਨਿਕੀਹਾਲੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਰਉ

ਪਦੇਸੁਨਰਿਦੈਸਮਾਲੇ॥ਧਿਗੁਜੀਵਟੁਬੇਮੁਖਬੇਤਾਲੇ॥੩
 ਨ॥ਲਖਨਿਦਕਲਖਬੇਮੁਖਾਦੂਤਦੁਸਟਲਖਲੂਣਹਗ
 ਮੀ॥ਸ੍ਰੀਮਧੋਹੀਅਕਿਰਤਿਪਟਚੇਰਜਾਰਲਖਲਖਪ
 ਹਿਨਾਮੀ॥ਬਾਮਟਗਾਈਵੇਸਪਾਤਲਾਇਤੁਬਾਰਹਜਾਰ
 ਅਸਾਮੀ॥ਕੁਟਿਅਰਗੁਰਗੋਪਲਖਗੁਨਹਗਾਰਲਖਲਖ
 ਬਦਨਾਮੀ॥ਅਪਰਾਧੀਬਹੁਪਤਿਤਲਖਾਅਵਗੁਣਿਅ
 ਰਖੁਆਰਖੁਨਾਮੀ॥ਲਖਲਿਬਾਸੀਦਗਾਬਾਜਲਖਮੈਤਾ
 ਨਸਲਾਮਿਸਲਾਮੀ॥ਤੂੰਦੇਖਹਿਹਉਮੁਕਰਾਹਉਕਪਟੀਤੂੰ
 ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀ॥੩੧॥੧੭

॥ਸਤਾਗ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧੫੩

ਇਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਿਓ ਅੰਕਾਰ ਅਨੇਕਾ ਅਕਸਾ ਪਉ
ਨੁਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੇ ਧਰਤਿ ਅਗਾਸਿ ਨਿਵਾਸੁ ਵਿਥਾਗਾ ਜ
ਲਬ ਲਤਰ ਵਰ ਪਰਥਤਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ
ਇਕੁ ਵਰਥੰਤੁ ਅਖੰਤੁ ਹੈ ਲਖ ਵਰਥੰਤੁ ਪਲਕ ਪਰਕਾਰਾ
ਬਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੀ ਕੇ ਵਰਥਾ ਦਰੁ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰਾ ਅੰ
ਬੰਧਿ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰ ਵਾਰਾ ॥੧॥ ਕੇ ਵਰਥੁ ਵਰਾ ਅਖੀਐ ਵਰੇ
ਦੀ ਵਰੀ ਵਰਿ ਮਾਈ ਵਰੀ ਏ ਵਰਾ ਵਖਾਣੀਐ ਸੁਣਿ ਸੁ
ਣਿ ਮਾਖਣੁ ਮਾਖਸੁਣਾਈ ਰੇ ਮਰੇ ਮਾਵਿ ਚਿਰਿ ਖਓਨੁ

ਕਰਿ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ਨ੍ਰਸਮਾਈ ਗਾਇਕ ਵਾਉ ਪਸਾਉ ਜਿ
 ਸੁਤੋ ਲਿਅਤੋ ਲੁਨਤੁ ਲਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇ ਬਹੁ ਬ
 ਹਰਾ ਅਥਕ ਹਾਈ ਕਥੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਥਿਗਤਿ ਗਤਿ
 ਕਿਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇਤੁ ਨੁਸਾਜਿ
 ਅਮੁਹੁ ਅਖੀਨ ਕੁੰਨ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਥ ਪੈਰ ਦੇਦਾ ਤਿਕ
 ਹਿਸਬ ਦੁਸੁਰਤਿ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ਕਿਰਤਿ ਵਿ
 ਗਤਿ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਬਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਿਵਾਸ ਸੰਜੰ
 ਗੇ ॥ ਗਰਗਰ ਸਪਰਸ ਦੇਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਸੰਧਿ ਪਰ
 ਕਾਰੇ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਬੁਧਿ ਬਲੁ ਟੇਕਾ ਬਿਬੇਕ ਵੀਰ ॥

ਰਵੀਚਾਰੇ॥ ਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਬੇਸੁਮਾਰਦਾਤਾਰਪਿ ੧੫੪
 ਆਰੇ॥ ਲੇਖਾਮਲੇਖਾਮਸੀਖਾਮਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਪੀਜਿਤਤਪਰ
 ਵਾਣੁਕਰਿਖਾਈਚਾਰਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ਲਖਚਉਰ॥
 ਸੀਹਜੂਨਿਵਿਚਿਆਵਾਰਾਵਣੁਚਲਤੁਵਰਤਾਇਆ॥
 ਆਇਕਸਾਇਕਸਜੂਨਿਵਿਚਿਜੀਅਜੀਤਅਣਗਣਤ
 ਵਧਾਇਆ॥ ਲੇਖੇਅੰਦਰਿਸਭਕੇਸਭਨਾਮਸਤਕਿਲੇ
 ਖਾਲਿਖਾਇਆ॥ ਲੇਖੇਸਾਸਗਿਰਾਸਦੇਲੇਖਾਲਿਖਾ
 ਗੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਅਪਿਅਲੇਖਨਅਲਖੁਲਖ॥
 ਏਆ॥ ੪॥ ਭੈਵਿਚਿਧਰਾਤਿਆਗਾਸੁਹੈਨਿਰਾਪਾਰਭੈ

(੨)

ਭਾਰਿਧਰਾਇਆਪਉਦੁਪਾਣੀਥੋਸੀਤਰਭੋਵਿਚਿਰਖੇਮੇ
 ਲਿਮਿਲਾਇਆਪਾਣੀਅੰਦਰਿਪਰਤਿਪਰਿਵਿਣੁ
 ਥੰਮਾਆਗਾਸੁਰਾਇਆਕਠੈਅੰਦਰਿਅਗਨਿਪ
 ਰਿਕਰਿਪਰਫੁਲਤੁਸੁਫਲੁਫਲਾਇਆਨਵੀਦੁਆ
 ਗੀਪਵਣੁਪਰਿਭੋਵਿਚਿਸੁਰਜੁਚੰਦੁਚਲਾਇਆਨਿ
 ਰਭਉਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆਪਾਲਖਾਅਸਮਾ
 ਦੁਓਚਾਇਚਵਿਉਚਾਹੋਇਨਾਮੰਬਣਿਸਕੋਉਚੀ
 ਪੁੰਓਚਾਪਣਾਥਉਗਿਗਉਨਨਉਅਥਕੋਲਖਪ
 ਤਾਲਨੀਵਾਇਜਾਇਨੀਵਾਹੋਇਨਨੀਵੈਤਕੋਪੁਰ

ਬਿਪਛਮਿਉਤਰਾਧਿਦਖਦਿਫੇਰਿਚਉਫੇਰਿਨਛਕੋ॥ ੧੫੫
 ਓਤ੍ਰਕਾਮੁਲਿਨਲਭੁਈਓਪਤਿਪਰਲਭਿਅਖਿਛਕੋ
 ਾਛਲਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਮਹੰਕੋ॥ ੬॥ ਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁ
 ਕਾਰਿਬਿਤਿਨਵਾਰੁਨਮਾਹੁਜਣਾਇਆ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
 ਆਕਾਰਵਿਣੁਏਕੰਕਾਰੁਨਮਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ ਅ
 ਪੋਆਪਿਉਪਾਇਕੋਆਪੋਆਪਣਾਨਉਧਰਾਇਆ
 ਾਆਦਿਪੁਰਖਾਮਦੇਸੁਹੋਹੈਭੀਹੋਸੀਹੋਦਾਆਇਆ॥
 ਆਦਿਨਾਮੰਤੁਬਿਅੰਤੁਹੈਆਪੋਆਪਿਨਆਪੁਗਣ
 ਇਆ॥ ਆਪੋਆਪੁਉਪਾਇਸਾਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਰੋਮੰ

ਮਵਿਚਿਰਖਿਓਨੁਕਰਿਵਰਭਿਭਕੋਰਿਸਮਾਈ॥
 ਕੇਵਰੁਵਡਾਅਖੀਅੋਕਿਤੁਪਰਿਵਸੇਕੇਵਰੁਜਾਈ॥
 ਾਇਕੁਕਵਾਉਅਮਾਉਪੈਲਖਦਰੀਅਾਉਨਕੀਮਤਿ
 ਪਾਈ॥ਪਰਵਦਗਾਰੁਅਪਾਰੁਪੈਪਾਰਾਵਚੁਨਅਲ
 ਖਲਖਾਈ॥ਏਵਰੁਵਡਾਹੋਇਕੈਕਿਬੈਰਹਿਅਮਾਪੁ
 ਲੁਕਾਈ॥ਸੁਰਨਰਨਾਬਰਹੇਲਿਵਲਾਈ॥੮॥ਲ
 ਖਦਰੀਅਾਉਕਵਾਉਵਿਚਿਅਤਿਅਸਗਾਹਅਬਾਹ
 ਵਹੈਦੋਅਾਦਿਨਅੰਤੁਬਿਅੰਤੁਪੈਅਗਮਾਮੋਰਚਰ
 ਫੇਰਫਿਰੈਦੋਅਮਲਖੁਅਪਾਰੁਵਖਾਈਅੋਪਾਰਾਵਰੁ

ਨਪਾਕੁਲਹੰਦੇ॥ ਲਹਰਿ ਤਰੰਗਾ ਨਿਸੰਗ ਲਖ ਸਾਗਰ ਸੰਗ ॥ ੧੫੬ ॥
 ਮਰੰਗਰ ਵੰਦੇ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਲਖ ਲਖ ਮੁਲਿ ਅਮੁ
 ਲਿਨ ਤੁਲਿ ਤੁਲੰਦੇ॥ ਸਦਕੇ ਸਿਰਜਣੁ ਹਾਰਿ ਸਿਰੰਦੇ॥
 ਈ॥ ਪਰਵਦ ਗਾਰੁ ਸਲਾਹੀ॥ ਸਿਰਿ ਉਪਾਈ॥ ਰੰਗ
 ਬਿਰੰਗੀ॥ ਗਾਜਿ ਰੁਚਿ ਜਲੁ ਸਬਾਹਿ ਦਾਸੁ ਭੁਨਾਦਾ ਤਿਕ
 ਰੇ॥ ਅਣਮੰਗੀ॥ ਕਿਸੈ ਜਿਵੇ ਹਨਾਹਿ ਕੇ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਦ
 ਰਿ ਮੰਦੀ ਚੰਗੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਲੇਪੁ ਹੈ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ
 ਸਦਾ ਸਹਲੀ ਰੰਗੀ॥ ਵਰਨਾਚਿਹਨ ਬਾਹਰਾ ਸਭ ਨਾਮੰ
 ਦਰਿ ਹੈ ਸਰਬੰਗੀ॥ ਪਉਟੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤ੍ਰ ਸੰਗੀ॥ ੧੦॥

ਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਾਰਿਅਖੀਇਕਉਪਾਈਆਇਆ
 ਾਤਿਨਿਲਾਅਚਉਦਹਭਵਣਜਲੁਬਲੁਮਹੀਅਲੁ
 ਛਲੁਕਾਰਿਛਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੇਦਸ
 ਅਵਤਾਰਥਜਾਗਿਨਚਾਇਆਜਤੀਸਤੀਸੀਤ੍ਰੇਖ
 ਆਸਿਪਨੁਬਬੁਪੀਬਰੁਵਾਇਆਕਾਮਕਰੋਪ
 ਵਿਰੋਪਵਿਚਿਲੋਭਮੋਹੁਕਾਰਿਧੋਹੁਲੁਕਾਇਆਹਉ
 ਮੇਅੰਦਰਿਸਰੁਕੋਸ਼ੇਰੁਪਟਿਨਕਿਨੈਅਖਾਇਆ
 ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਆਪੁਲੁਕਾਇਆ॥੧੧॥ਪਾਤਿਸਾਹਪ
 ਤਿਸਾਹੁਅਬਚਲੁਗਜੁਵਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਕੇਵਰੁ

ਤਖਤੁਵਖਾਈਐਕੇਵਰੁਮਹਲੁਕੇਵਰੁਦਰਗਾਹੀਐਕੇਵਰੁ
 ਰੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹੀਐਕੇਵਰੁਮਹਲੁਮੁਲਖਾਮਵਰਾਹੀ
 ਐਕੇਵਰੁਮਾਣੁਮਹਤੁਹੈਕੇਵਰੁਲਸਕਰੁਸੇਵਸਿਪਾਹੀਐ
 ਕਮੇਅੰਦਰਿਸਭੁਕੇਕੇਵਰੁਧਮਨਥੇਪਰਵਾਹੀਐਹੋਰੁ
 ਪਛਿਨਮਤਾਨਿਬਾਹੀ॥੧੭॥ਲਖਲਖਥੁਹਮੇਵੇਦਪ
 ਰਿਏਕਸਾਮਖਰਭੇਦੁਨਜਾਤਾਯੋਗਧਿਆਨਮਹੇਸ
 ਲਖਰੂਪਨਰੇਖਨਭੇਖਪਛਾਤਾਯਲਖਾਮਵਤਾਰਾਮਕਾ
 ਰਕਾਰਿਤਿਲੁਵੀਚਾਰੁਨਾਬਿਸਨਿਪਛਾਤਾਯਲਖਲਖਨ
 ਉਤਨਨਾਉਲੇਲਖਲਖਸੇਖਵਿਸੇਖਨਤਾਤਾਯਚਿਰੁ

ਜੀਵ ਟੁਬੰਹੰਦੁ ਟੇਦਰਸਨਪੀਥਨਸਬਦੁਸਿਵਾ
 ਤਾਦਾਤਿਲੁਭਾਇਵਿਸਾਗਨਿਦਾਤਾ॥ ੧੩॥ ਨਿ
 ਰੰਕਾਰਮਾਕਾਹੁਕਾਰਿਗੁਰਮੂਰਤਿਹੋਇਧਿਆਨੁਪਰ
 ਏਆਚਾਰਿਵਰਨਗੁਰਸਿਖਕਾਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸ
 ਚਖੰਡਵਸਾਇਆਏਦਕਤੇਬਹੁਥਾਹਗਾਮਕ
 ਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਵੀਹਾਂਅੰਦਰਿ
 ਵਰਤਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਇਕੀਹਲਖਾਇਆ॥
 ਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸੁਕਾਰਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾ
 ਨਾਦਿਤੁਆਇਆਬਾਰਹਪੀਥਇਕਤ੍ਰਕਾਰਿਗੁਰਮੂ

ਖਿਗਡੀਗਹੁ ਚਲਾਇਆਪਤਿਪਉਵੀਚਵਿਨਿਜਪ ॥ ੧੫੮ ॥
 ਰਿਆਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਪੈਰਧਰਿਦੁਬਿਧ ॥
 ਵਾਟਕੁਵਾਟਨਧਾਇਆਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਕੈਮਰ
 ਦਾਜਾਦਾਨਦਰਿਨਆਇਆਕੰਨੀਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁ
 ਸੁਣਿਅਨਹਦਰੁਣੂਣਕਾਰੁਸੁਣਾਇਆਸਤਿਗੁਰ
 ਸਰਣੀਆਇਕੈਨਿਹਚਲੁਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆ ॥
 ਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਰਸਿਸੁਖਸੰਪਟਵਿਚਿਸਹਜਿਸ
 ਮਾਇਆਪਿਰਮਪਿਆਲਾਅਪਿਓਪਿਆਇਆ ॥ ੧
 ਪਾਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਨਾਪਿਰਮਪਿਆਲਾਅਜਰੁ

ਜਰਣਾਪੇਗੀਪੇਪਾਖਾਕੋਹੋਇਆਪੁਗਵਾਇਜੀਵੈਦਿਆ॥
 ਮਰਣਾਜੀਵਣਮੁਕਤਿਵਖਾਣੀਐਮਰਿਮਰਿਜੀਵਣੁ
 ਰੁਥਿਰੁਥਿਤਰਣਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਣੁਹੋਇ
 ਅਪਿਥਪੀਅਣੁਤੈਅਉਚਰੁਚਰਣਾਅਨਹਦਨ
 ਦਾਅਵੇਸੁਕਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਣੀਨਿਸ਼ੁਰੁਸੁਰਣਾਕਰ
 ਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੋਇਕਾਰਣਕਾਰਣਨਕਾਰਣਕਰ
 ਣਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਅਸਰਣਸਰਣਾ॥੧੬॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਭੈਵਿਚਿਜੀਮਣਾਭੈਵਿਚਿਹਰਣਾਭੈਵਿਚਿ
 ਚਲਣਾਸਾਧਸੰਗਤਿਭੈਰੁਹੋਇਵਿਚਿਭਗਤਿਵਛ

ਲੁਕਰਿਅਛਲੁਛਲੁ ਲਣਾਜਲੁਵਿਚਿਕਵਲੁਅਲਿ ੧੫੯
 ਪਤੁਹੋਇਅਸਨਿਰਾਸਵਲੇਵੇਵਲਣਾਅਹਰਣਿ
 ਅਣਹੀਰੇਜੁਗਤਿਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਅਟਲੁਨਟ
 ਲਣਾਪਰਉਪਕਾਰਵੀਚਾਰਵਿਚਿਜੀਅਦੈਅ
 ਮੋਮਵਾਂਗੀਛਲਣਾਚਾਰਿਵਰਨਤੋਬੋਲਰਸੁਆ
 ਪਗਵਾਇਰਲਾਇਅਮਾਂਰਲਣਾਵਟੀਤੇਲੁਦੀਵਾ
 ਹੋਇਬਲਣਾ੧੧੧ਸਤੁਸੀਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਅ
 ਰਥਕੋਰੇਕੁਨਓਕੁਲਜਾਣੈਚਾਰਿਪਦਾਰਥਾਮਾਖੀ
 ਅਨਿਹੋਇਲਖੁਇਨਪਲੁਪਰਵਾਣੈਰਿਧੀਸਿਧੀਲ

ਖਲਖਨਿਧਿਨਿਧਾਨਲਖਤਿਲੁਨਤੁਲਾਏ॥ਦਰਸ
 ਨਦਿਸਾਟਿਸੰਜੋਗਲਖਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲਖਹੈ
 ਗਏ॥ਗਿਅਨਪਿਆਨਸਿਮਰਣਅਸੀਖਕੁਗਤਿ
 ਜੁਗਤਿਲਖਨੇਤਵਖਾਏ॥ਪਿਰਮਪਿਆਲਾਸਹਜਿ
 ਪਰਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਚੇਜਾਵਿਰਾਏ॥ਮਤਿਬੁਧਿ
 ਸੁਖਿਲਖਮੇਲਮਿਲਾਏ॥੧੮॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਲ
 ਖਲਖਹੋਮਜਗਨਈਵੇਦਕੋਰੁਣੀ॥ਵਰਤਨੇਮਸੀ
 ਜਮਪਣੇਕਰਮਪਰਮਲਖਤੰਦੁਮੋਰੁਣੀ॥ਤੀਰਥ
 ਪੁਰਬਸੰਜੋਗਲਖਪੁੰਨਦਾਨੁਭੋਪਕਾਰਨਓਣੀ॥ਦੇਵ

ਦੇਵਸਰੋਵ ਟੇਵਰਸਗਪਲਖਜੇਰੂਵਿ ਛੋੜੀਅਰਸ ੧੬੦
 ਨਵਰਨਅਵਰਨਲਖਪੁਜਾਅਰਚਾਈਪਨਤੋੜੀ॥
 ਲੇਕਵੇਦਗੁਣਗਿਆਨਲਖਜੇਗਭੋਗਲਖਸ੍ਵਾਦਿ
 ਪਛੋੜੀਅਸਚਹੁਓਰੈਸਤੁਕਿਲੁਖਾਸਿਆਣਪਸਭੁਭ
 ਝੀ॥ਉਪਰਿਸਚੁਅਚਾਰੁਚ ਮੋੜੀ॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਸ
 ਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਪਸੰਗਤਿਸਦੁਤਖਤੁਸੁਹੇਲਾਅਸ
 ਦੁਸਬਦੁਟਕਸਾਲਸਚੁਅਸਟਧਾਤੁਇਕਪਾਰਸ
 ਮੇਲਾਅਸਚਾਅਬਿਚਲੁਰਾਜੁਹੈਸਚੁਮਹਲੁਨਵਹਾ
 ਟਿਨਵੇਲਾਅਸਚਾਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਸਚਾਅਮਰੁਸਚੇ

ਰਸਕੇਲਾ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹ
 ਟੁਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ॥ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਉਪਦੇ
 ਸੁਨ ਗਗਨ ਬਿਗਹੇਲਾ॥ ਅਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਗਸਗਤਿ
 ਸਚਾ ਖੇਲੁ ਮੇਲੁ ਸਚੁ ਖੇਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ
 ਰਚੇਲਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਪਰ ਹਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ
 ਖਸਮੈ ਦਾ ਭਾਣਾ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਖਾ ਕਹੈ ਇਦਰ ਗਾਪਾ
 ਵੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ॥ ਵਰਤ ਮਾਨੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤ ਦਾਹੈ
 ਵਟੁ ਹਰਸੈ ਟੀਪਰਵਾਣਾ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਜੋ ਕਰੈ ਸਿ
 ਰਿਧਾਰੀ ਮੰਨਿ ਕਰੈ ਸੁਕਰਾਣਾ॥ ਰਜੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ

ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰਿ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ॥ ਵਿਸਮਾ १੬੧
 ਦੀ ਵਿਸਮਾਦ ਵਿਚਿਉ ਦਰਤਿ ਕਾਦਰਨ ਕਰਬਾਣਾ ॥
 ॥੩॥ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦ ਹੋਇ ਕੈਸਾ ਹਿਬਦੇ ਹੁਕਮੇ ਵਿਚਿ
 ਰਹਣਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਨਾ ਆਵਟੁ ਹੈ
 ਸਹਣਾ ॥ ਦਿਲੁ ਦਰੀਆ ਉਸਮਾਉ ਕਰਿਗਰਬੁ ਗ
 ਵਾਇਗਰੀ ਬੀਵਹਣਾ ॥ ਵੀਹਇ ਕੀਹਉ ਲਿਪਿ ਕੈ
 ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਸਿੰਘਾਸਾਇ ਬਹਣਾ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰ
 ਤਿਲਿਵਲੀ ਨੁਹੋਇ ਅਨਭਉ ਅਪੜਪੜਾਏਗ
 ਹਣਾ ॥ ਸਿਦਕਾ ਸਬੂਰੀ ਸਾਬਤਾ ਸਾਕਰੁ ਸੁਕਾਰਿਨ

ਲੇਖ ਅਲੇਖ ਦਾ ਨਿਰਬੰਦ

ਦੇਣਾਲਹਣਾਨੀਰਿਨਬੁਧਮਗਿਨਦਹਣਾ॥੧੨॥
 ਅੰਹਰਮੁਹਬਤਿਆਸਕੀਇਸਕੁਮੁਸਕੁਕਿਉਲੁਕੈਲੁ
 ਕਾਇਆਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਹੋਇਸੁਗੀਧਨ
 ਆਪੁਗਣਾਇਆਨਦੀਆਨਾਲੇਗੀਗਮਿਲਿਹੋਇਪ
 ਵਿਤੁਨਆਖਿਸੁਣਾਇਆਹੀਰੈਹੀਗਾਬੇਧਿਆਅਣ
 ਕਣੀਹੋਇਰਿਦੈਸਮਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਸਾਧੁ
 ਹੋਇਪਾਰਸਮਿਲਿਪਾਰਸੁਹੋਇਆਇਆਪਨਿਹਚਉ
 ਨਿਹਚਲੁਗੁਰਮਤੀਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਅਛਲੁਛਲੁ
 ਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਖੁਛਲੁਅਲੁਖੁਲਖਾਇਆ॥੧੩॥

੧੮॥ਅਰਾਗ॥

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧੬੭

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਇਆ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ
ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ਪੰਜਤਤਵਿਥਾਰੁ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥
॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅਗਮ
ਅਪਾਰੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਲਖ ਚਉਗਸੀ ਹਜੂ ਨਿਛੋਰਿ ਛਿਗਾਇਆ ॥
ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਕਰਮੀ ਪਾਇਆ ॥ ਉਤਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੰਥੁ ॥ ਪੁਗਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਰਹਾ ਸਿਪੰਗੀ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਨੁ ਸਚਾ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁ

ਰਹਿਲਿਵਲੀ ਟੁਭਾ ਟੁਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
 ਭੁਜੁ ਜਾਣੁ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਮਿਹਮਾਣੀ ਮਿਹਮਾ ॥
 ਟੁਮਜਲ ਸਿਆਇਆ ॥ ਖਾਵਾਲੇ ਸੋਖਾ ਟੁਪੀਐ ਪੀ
 ਆਇਆ ॥ ਕੋਰੇ ਨਗਰ ਬੁਭੁਮਾ ਟੁਹਸੇ ਹਸਾਇਆ
 ॥ ਪਾਹੁ ਨ ਟੁਪਰਵਾ ਟੁਕਾਜੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਮਜਲ
 ਸਕਰਿ ਪੈਰਾ ਟੁਓਠਿ ਸਿਧਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗੋਇਲ ਟੁ
 ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਮੰਝੀਲੇ ਮਿਹਵਾ
 ਰਿਚੇ ਜਵਿਡਾ ਟੁੀਐ ॥ ਵਰਸੇ ਨਿਝਰ ਪਾਰਿ ਮੰਝੀਤਵਾ
 ਟੁੀਐ ॥ ਵੰਝੁਲੀ ਮੰਝੀਗਾਰਿ ਮਜਲਸ ਮਾਣੀਐ ॥

ਗਾਵਨਿ ਮਾਝਮ ਲਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਐਸੇ ਮੰਗ १੬੩
 ਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਮਨੁ ਵਸਿਆ ਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਵੰ
 ਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਿਵਾ ਈਐ ॥ ੪ ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਉਗਤਿ ਸਰਾ
 ਈਵਸਿਆ ॥ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਰਭਾਤਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿ
 ਆਨਾਹਿ ਪਗਈ ਤਾਤਿ ਨ ਚਿਤਿ ਰਹਸਿ ॥ ਆਮੁ ਏਨ ਪੁੱ
 ਛੈ ਜਾਤਿ ਵਿਵਾਹਿ ਨ ਹਸਿ ॥ ਆਦਾਤਾ ਕਰੈ ਜੁਦਾਤਿ ਨ
 ਭੁਖਾਤਿ ਸਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਮਰਣੁ ਵਾਤਿ ਕਵਲੁ
 ਵਿਗਸਿਆ ॥ ੫ ॥ ਦੀਵਾਲੀ ਦੀਗਤਿ ਦੀਵੇ ਬਾਲੀ
 ਅਨਿਤਾਰੇ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤਿ ॥ ਮੰਥਰਿ ਭਾਲੀ ਅਨਿ ॥

ਫੁਲਾਦੀਥਾਗਤਿਚੁਟਿਚੁਟਿਚਾਲੀਅਨਿ।ਤੀਰਥਜਾ॥
 ਤੀਜਾਤਿਨੈਣਨਿਹਾਲੀਅਨਿ।ਹਾਰਿਚੈਦਉਗੀਧਾਤਿਵ
 ਸਾਇਉਚਾਲੀਅਨਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਦਾਤਿਸਬ
 ਦਿਸਮਾਲੀਅਨਿ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਪਰਗਾਸੁਗੁਰਿ
 ਉਪਦੇਸਿਅ॥ਪੈਣੀਅਵੈਘਰਿਵਾਸੁਮਿਟੈਅੰਦੇਸਿ
 ਅ॥ਅਸਾਵਿਚਿਨਿਗਾਗਿਅਨੁਅਵੇਸਿਅ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਰਹਾਸਿਸਬਦਿਸੰਦੇਸਿਅ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦਾਸਨਿਦਾਸਮਰਪਰਵੇਸਿਅ॥ਸਿਮਰਣੁਸਾਸਗਿ
 ਰਾਸਦੇਸਵਦੇਸਿਅ॥੭॥ਨਦੀਨਾਵਸੀਜੋਗੁਮੇ

ਲਿਮਿਲਾਇਆ ਸੁਹਣੇ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧੬੪ ॥
 ਕਦੇ ਹਰਖ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ਤਰਵਰ ਛਾਇਆ ਕਦੇ ਹਉਮੈ
 ਰੇਗੁ ਨਾਮੁ ਪੁਗਣਾਇਆ ਪਰਹੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਹੋਵਣੁ ਹਰ ਸੁਹੇਗੁ ਰਸਮ ਬਣਾਇ
 ਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਚਲਣੁ ਜਾਇਆ ॥
 ਚੇਤਿ ਬਸੀ ਤੁਸੁ ਰੰਗੁ ਸਭ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਸਾਵਣੁ ਲਹ
 ਰਿਤ ਰੰਗ ਨੀਰੁ ਨੀਵਾਇਆ ਸਜਣੁ ਮੇਲੁ ਸੁਫੰਗ ਚੇ
 ਜਾਵਿ ਰਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਝੁ ਨਿਪੰਗੁ ਦਰਿ ਪਰਵਾ
 ਏਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੁ ਅਭੰਗੁ ਸਤਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥

ਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਫਲ ਜਨੀ ਮੁਜਗਾਵਿ ਚਿਆਇਆ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਰਕਰੀਆ ਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ
 ਕਰਿ ਕੀਮਤੁ ਖਫਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਅਰੀ ਮੁ
 ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ॥ ਪੀਰ ਜੁਪੁ ਜਾਪਰੀ ਮੁਸਹਜ ਸੁਭਾ
 ਇਆ॥ ਸਹੈ ਨਦੁਖੁ ਸਹੈ ਮੁਭਾਣਾ ਭਾਇਆ॥ ੧੦॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਰਲੱਭ ਦੇਹ ਅਭਿਸਰੁ ਜਾਣਦੇ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿ ਅਸਨੇਹ ਸਕੁਰੰਗ ਮਾਣਦੇ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ
 ਲੇਹਾ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣਦੇ॥ ਦੇਹੀ ਵਿਰਿਥਿ ਦੇਹ ਸਦੁ ਸਿਵਾ
 ਣਦੇ॥ ਦੁਬਿਧ ਭਹੁ ਨ ਏਹੁ ਟਿਕੁ ਪਛਾਣਦੇ॥ ਚਾਰਿਦੀ

ਹਾਵੇਬੇਹੁਮਨਿਵਿਚਿਅਣਦੇ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਉਪਕਾ॥੧੬੫
 ਗੀਵਿਰਲਾਅਾਇਅਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਅਾਪੁ
 ਗਵਾਇਅਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਖੀਸਬਦੁਸਿਖਿਸੁਣਾਇ
 ਅਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਵੀਚਾਰਿਸਚੁਕਮਾਇਅਾਸ
 ਚਰਿਦੈਮੁਹਿਸਚੁਸਚਿਸੁਹਾਇਅਾਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁ
 ਸਵਾਰਿਜਗਤੁਤਰਾਇਅਾ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਗ
 ਵਾਇਅਪੁਪਛਾਣਿਅਾਗੁਰਮੁਖਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਹੰਜਿ
 ਸਮਾਣਿਅਾਗੁਰਮੁਖਿਧੀਰਜੁਪਰਮੁਦਾਇਅਾਸੁਖਮ
 ਣਿਅਾਗੁਰਮੁਖਿਅਰਬੁਵੀਚਾਰਿਸਬਦੁਵਖਾਣਿਅਾ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ ਦੇ ਤਾ ਟਿਗੇ ਨਿਤਾ ਟਿਅਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗ
 ਹਮਾਣੁ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣਿਅਾ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸ
 ਵਾਰਿ ਦਰਗਹ ਚਲਿਅਾ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਜਾਇ ਸਚਾ
 ਪਿਤ੍ਰੁ ਮਲਿਅਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਚਾਉ ਅਲ
 ਲਿਅਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਚਲੁ ਚਿਤੁ ਨਹ ਲੈਹ ਲਿਅਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਉ ਭਲੀ ਹੁਕੁਟਿਅਾ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਦੇ ਜਾਨਿਅਾ ਵਨ ਪਲਿਅਾ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸਾਧਿਅਾ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਵਖਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬੁਧਿ ਬਥੇ ਕਾ ਬਥੇ ਕੀ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ

ਭਗਤਿ ਭਗਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹਮਗਿਆਨੁ ॥ ੧੬੬ ॥
 ਗਿਆਨੀ ਬਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਖ ਮਤਿ ਸਬਦਿ
 ਨੀਸਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਉੜੀ ਪਾਤਿ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਮਾ
 ਣੀਐ ॥ ੧੫ ॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
 ਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੀ ਕਾਰੁ ਸਬਦਿ ਪਿਆਈਐ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਸਦ ਲਿਵਲਾਈਐ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਚਾਰੁ ਸਚੁ ਕਾਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ
 ਦੁਆਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧ ॥
 ਰੁਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿਪਾ

ਗੁਰੂ ਏਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਪਰਸੁ ਦਰਸੁ ਅਲੇ
 ਏਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਪਿਆ ਨੂਹ ਦਾ ਬਿਧਾਏ ਏਈਐ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਪਨੁ ਪੁਨਿ ਦ ਨਗੇ ਏਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਉਸਬਦੁ ਵਿਲੇ ਏਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਸਦੁ
 ਜਾਇ ਅੰਤ ਨ ਰੇ ਏਈਐ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ
 ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਅੰਦਰੁ
 ਸੇਧੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਕਾਮਹੋਧੀਐ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਹੋ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨ ਵੈਰੁ ਵੈਰੁ ਪੀਐ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾਉ
 ਪਦੇ ਸੁਸਹਜਿ ਸਮੇਧੀਐ॥ ਪੰਨੁ ਜਟੇ ਦੀ ਮਾਉ ਜੋਧਾ

ਜੋਧੀਐ॥ ੧੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸ॥ ੧੬੧
 ਲਾਹੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਫ ਤਿਸ ਲਾਹਸ ਚੀ ਪਾਤਿਸ॥
 ਹੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਨਾਹੁ ਦਾਇ ਲਾਹੀਐ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਰਾਹੁ ਸਾਚਿ ਨਿਬਾਹੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
 ਤਿਅਗਾਹੁ ਗਾਹਣਿ ਗਾਹੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਪਰਵਾ
 ਹੁ ਨ ਬੇਪਰਵਾਹੀਐ॥ ੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਤੋ ਲੁਨਤੋ
 ਲਾਇਤੋ ਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਤੋ ਲੁਨ ਬੋਲਾਇਤੋ
 ਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਤਿਅਤੋ ਲੁਨਤੋ ਲਾਇਤੋ ਲੀ
 ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰਮੁਅਤੋ ਲੁਨਤੋ ਲਾਇਤੋ ਲੀਐ॥

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਨਿਰੋਲੁ ਨ ਰੋਲੁ ਟਿਰੋਲੀ ਮੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਬਦੁ ਮਲੋਲੁ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫੁਲੀ ਮੇ ॥ ੭੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੁਖਫਲੁ ਪਾਇ ਸਭਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਮਾਗੀ ਗੁਰੁ ਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹਾਇ
 ਸਤੁ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਮਾਗੀ ਧਰਮੁ ਗੰਧਸਮਾਇ ਬੋਹਿ ਬੋਹਾਇ
 ॥ ਮਾਗੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਰੂਪਿ ਤਾਇ ਸਤੁ ਰਸਮਾਇ ॥ ਮਾਗੀ ਸਬ
 ਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਇ ॥ ਮਾਗੀ ਨਿਜਾ ਪਰਿ
 ਨਿਪਚਲ ਜਾਇ ॥ ਨਦਹਦਿ ਸਿਧਾਇ ॥ ਮਾਗੀ ॥ ੭੧ ॥ ੧੯
 ॥ ਓਨੀ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਉ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦੁਗੁ ੧੬੮
 ਰਸਿਖੁ ਬੰਧਾਣੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰਗਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਰੁ ਗਸਿਖੁ ਗੁਰਸਦਵਾਇਆ ॥
 ਗੁਰ ਅਰਜਨੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖੁ
 ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਸੁਰ
 ਇਪੁ ਜਕਗਾਇਆ ॥ ਅਸਟਧਾਤੁ ਇਕਧਾਤੁ ਜੋਤਿ ਜਗਾ
 ਏਆ ॥ ਥਾਵਨ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਬਿਰਖ ਬੋਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਅਚਰਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
 ਜਗਾਇਦੀਪੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥ ਨੀਰੈ ਅੰਦਰਿ ਨੀਰੁ ਮਿਲੈ

ਮਿਲਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਜਨਮੁਸਤਿਗੁ
 ਰੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਕਰਮੁਸਰਣੀਆਇਆ॥
 ਸਤਿਗੁਰਪੇਗੀਪਾਇਨਾਉਦਿਤ੍ਵਾਇਆ॥ਪਰਹੀਵਿ
 ਚਿਉਦਾਸੁਨਵਿਆਪੇਮਾਇਆ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਕਮ॥
 ਇਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵਨਮੁਕਤੁ
 ਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਨਾ॥
 ਪੁਗਣਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਏਕਾਪਿਆਇਆ॥
 ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਜਾਇਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿਚਲਿਜਾਇਸੀਸੁਨਿਵਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰ

ਕਮਾਇਰੁਖਫਲੁਪਾਇਆ॥ਪਿਰਮਾਪਿਆਲਾਪਾਇਅਜ ੧੬੯
 ਰੁਜਗਾਇਆ॥੪॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਉਠਿਜਾਗਿਜਗਾਇਆ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਤੀਰਥਨਾਇਕੁਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੰਤ੍ਰਸਮਾ
 ਲਿਜਾਪੁਜਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਹੋਇਇਕਮਨਿ
 ਧਿਆਇਆ॥ਮਥੈਟਿਕਾਲਾਲੁਨੀਸਾਣੁਸੁਰਾਇਆ॥
 ਪੇਗੰਪੇਗੁਰਸਿਖਪੇਗੰਪਾਇਆ॥੫॥ਪੇਗੰਪੇਗੁਰਸਿਖਪੇਗੰਪੁ
 ਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਣੀਚੀਖਮਨੁਵਸਿਆਇਆ॥੫
 ਣੀਪਖਾਪੀਹਿਭਰੁਲੁਕਾਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਣਿਸਿਖ
 ਲਿਖਿਲਿਖਾਇਆ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਕਰਮਕਮਾ

ਏਯਾਨਿਵਚਲਣੁਮਿਠਬੋਲਪਾਲਿਖਵਾਇਆ॥੬॥
 ਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਸਿਖਮੋਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਗੁਰਾਇਗੁਰਤਿ
 ਗੁਰਪੁਰਬਕਰੈਕਰਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਦੇਵੀਦੇਵਜਠੇਰੇਭਾ
 ਏਯਾਗੁਰਸਿਖਮਾਪਿਉਵੀਰਕੁਟਿਬਸਥਾਇਆ॥ਗੁ
 ਰਸਿਖਖੇਤੀਵਣਜੁਲਾਹਾਪਾਇਆ॥ਹੀਸਵੈਸਗੁਰਸਿ
 ਖਗੁਰਸਿਖਜਾਇਆ॥੧੦॥ਸਜਾਖਬਾਸਉਣਨਮੀਨਿ
 ਵਸਾਇਆ॥ਨਗਿਪੁਰਖਨੇਵੇਖਿਨਪੈਰੁਹਟਾਇਆ॥ਭਾ
 ਖਸੁਭਾਖਵੀਚਾਰੀਨਛਿਕਾਮਨਾਇਆ॥ਦੇਵੀਦੇਵਨ
 ਸੇਵਨਪੁਜਕਰਾਇਆ॥ਭੰਭਲਭੂਸੇਖਾਇਨਮਨੁਭਰ

ਮਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਸਚਾ ਖੇਤੁ ਬੀਜ ਫਲੁ ਗਾਇਆ ॥੮॥ ੧੭੦
 ਕਿਰਤਿ ਵਿਗਤਿ ਮਨੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਦਿਤਾ ਇਆਸੁ ॥
 ਨਾਉ ਕਰਤਾਰ ਅਪੁਉ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਦ
 ਇਆ ਲੁਟਾਇਆ ਕਰਿਆਇਆ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅ
 ਕਾਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਖੋਲ੍ਹ
 ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਚਾਤਖਤੁ ਬਣਾਇਸਲਾਮੁ ਕਰਾਇ
 ਆ ॥੯॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਗੁਰਸਿਖ ਸੇਵਾਲਾਇਆ ॥ ਸ
 ਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵੁ ਖਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਪਤਪਤਾ
 ਵਿਵਿਛਾਇ ਸੁਤੀ ਨਾਇਆ ॥ ਕੋਰੇ ਮਟਾਇਨੀ

ਕੁਰਾਇਆਮਾਇਮਹਾਪਰਸਾਦਵੰਡਿਖਵਾਇ
 ਮਾ॥ ੧੦॥ ਹੋਇਬਿਰਖੁਸੀਸਾਰਸਿਰਤਲਵਾਇ
 ਮਾ॥ ਨਿਹਚਲੁਹੋਇਨਿਵਾਸੁਸੀਸੁਨਿਵਾਇਮਾ॥
 ॥ ਹੋਇਸੁਫਲਫਲਸਫਲੁਵਟਸਹਾਇਮਾ॥
 ਸਿਰਿਕਰਵਤੁਪਗਾਇਜਹਜੁਬਣਾਇਮਾ॥ ਪਾ
 ਟੀਦੇਸਿਰਿਵਾਟਗਹੁਚਲਾਇਮਾ॥ ਸਿਰਿਕਰ
 ਵਤੁਪਗਾਇਸੀਸਚਕਾਇਮਾ॥ ੧੧॥ ਲੋਹੇਤਛਿ
 ਤਛਾਇਲੋਹਿਜਕਾਇਮਾ॥ ਲੋਹਾਸੀਸਚਕਾਇ
 ਨੀਰਿਤਗਾਇਮਾ॥ ਮਾਪਨਕਾਪੁਤੁਪਾਲਿਨੀ

ਰਿਕੁਥਾਇਆਮਗਰੈਰੋਭੈਜਾਇਰੋਬਿਤਗਾਇ ॥੧੭੧॥
 ਆਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਹੋਇਜਗੁਪਤੀਆਇਆਮਾ
 ਵਗੁਣਸਹਿਗੁਣਕਰੈਪੋਲਿਪੁਮਾਇਆ॥੧੭॥
 ਅੰਨੈਸਾਤਿਗੁਰਹੁਕਮੁਹੁਕਾਮਿਮੰਨਾਇਆਗੁਣ॥
 ਅੰਨੈਹੁਕਾਮਿਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆਪਿਰਮਪਿਆਲਾ
 ਪੀਵਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲ
 ਖਾਇਨਅਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਆਪ
 ਗਵਾਇਨਆਪੁਗਣਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਫ
 ਲੁਪਾਇਬੀਜਫਲਾਇਆ॥੧੭॥ਸਤਿਗੁਰਦਰ

ਸਨੁਦੇਖਿਐਆਨੁਪਗਾਇਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਰਿ
 ਗਿਆਨੁਕਮਾਇਆਚਰਣਕਵਲਗੁਰਮੰਤ੍ਰਚਿਤਿਵਸਾ
 ਏਆਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਇਸੇਵਕਗਾਇਆਗੁਰਚੇ
 ਲਾਪਰਚਾਇਜਗੁਪਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਚਲਾਇ
 ਨਿਜਪਰਿਛਾਇਆ॥੧੪॥ਜੇਗਜੁਗਤਿਗੁਰਸਿਖਗੁਰਿਸ
 ਮਸੁਣਾਇਆਮਾਸਾਵਿਚਿਨਿਰਾਸਨਿਰਾਸੁਵਲਾਇਆ
 ਬੇਰੁਪਾਈਅੰਨੁਖਾਇਪੀਆਇਆਬੇਰੁਬੇਲਟੁਬੇ
 ਲਿਨਸੁੰਖਿਸੁਖਾਇਆਬੇਰੁਗਤੀਨੀਦਨਮੋਹਿਛਹਾ
 ਏਆਸੁਹਣੇਅੰਦਰਿਜਾਇਨਲੋਭਿਲੁਗਾਇਆ॥੧੫॥

॥ ਮੁੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪਦੇ ਸੁਮੰਤੁ ਟਾਇਆ ॥ ਖੰਥਾ ਖਿਮਾ ਸੀਵਾਇ ॥ ੧੭੨ ॥
 ਫੁਲੀ ਪਤਿ ਮਾਇਆ ॥ ਪੇਰੀ ਪੈਪਾ ਖਾਕਾ ਬਿਭੂ ਬੁਝਾਇਆ ॥
 ਪਿਰਮਾ ਪਿਆਲਾ ਪਤਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਡੰਡਾ ਗਿਆਨੁ ਵੀ
 ਚਾਰੁ ਦੂਤ ਸਧਾਇਆ ॥ ਸਹਜ ਗੁਣਾ ਸਤਸੰਗੁ ਸਮਾਇਆ ॥
 ॥ ੧੬ ॥ ਸਿੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਅਾਈ ਪੰਥੁ ਨਿਜ ਪਰਪਾਇਆ ॥ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖਾ ਮਾਦੇ
 ਰੁਮਲੁ ਖੁਲ੍ਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਚੇਲੇ ਹਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪਰਚਾ
 ਏਆ ॥ ਵੀਹ ਏਕੀ ਹਚਕਾਇ ਸਬਦੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧
 ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਣਿ ਗੁਰਸਿਖਾ ਸਿਖੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿ

ਦਿਖਾਇ

ਖੀਗੁਰਸਿਖਸਿਖਸੁਣਾਇਆਗੁਰਸਿਖਸੁਟਿਕਰਿਭਾਉ
 ਮੰਨਿਵਸਾਇਆਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖਗੁਣਾਇ
 ਆਗੁਰਸਿਖਸਿਖਸੰਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਚਉ
 ਪਵਿਸੇਲਹਸਾਰਜੁਗੁਜਿਣਾਇਆਇਆ॥੧੮॥ਸਤ
 ਰੰਜਬਾਜੀਖੇਲੁਬਿਸਾਤਿਬਣਾਇਆਹਾਥੀਘੋਰੇ
 ਰਥਪਿਆਦੇਆਇਆਹੋਇਪਤਿਸਾਹਵਜੀਰਦੁ
 ਇਦਲਛਾਇਆਹੋਇਗਡਾਵਡਿਜੋਧਜੁਪੁਮਚਾ
 ਏਆਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਚਲਾਇਹਾਲਪੁਜਾਇਆ
 ॥ਪਾਇਕੋਹੋਇਵਜੀਰਗੁਰਿਪਹੁਚਾਇਆ॥੧੯॥ਭੈਵਿ

ਚਿਨ੍ਹਿਮਾਇਨਿਮਿਭੈਵਿਚਿਜਾਇਆਭੈਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੧੭੩ ॥
 ਪੀਥਿਸਰਣੀਆਇਆਭੈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਸਾਪਸਬਦੁ
 ਕਾਮਾਇਆਭੈਵਿਚਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਭਾਣਾਭਾਇਆ॥
 ਭੈਵਿਚਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇਆਭੈਵਿਚਿ
 ਨਿਜਪਾਰਿਜਾਇਪੁਗਪਾਇਆ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸ
 ਰਜਾਇਸਰਣੀਆਇਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਨ
 ਚਲੈਚਲੁਏਆਗੁਰਮਾਭਿਨਿਹਚਲੁਹੋਇਨਿਜਪਦੁ
 ਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਾਮਾਇਗਾਣਾਭਾਇਆਗੁ
 ਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਸਚਿਸਮਾਇਆਸਫਲੁਜਨਮੁ

ਜਗਿਆਇ ਜਗਤੁਤਗਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੨੦ ॥ ਵੀਹ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਪਾਤਿਸਾਂਹਾਂ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ ਸਤਿਸੁਹਾਣੀ ॥ ਐ ॥ ਵਡਾ ਥੋਪਰ ਵਾਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ
॥ ਐ ॥ ਲਓ ਬਾਲੀ ਦਰਗਾਹ ॥ ਐ ॥ ਖਵਾਣੀ ॥ ਐ ॥ ਕੁਟਰਤਿ
ਅਗਮੁ ਅਥਾਹੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਐ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲ
ਹਾ ਅਕਥਕਾਣੀ ॥ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਦਕੁ ਰਬਾ
ਣੀ ॥ ਐ ॥ ੧ ॥ ਬਹਮੋ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਲ ਪਾਪਿਆਇ ਦੇ ॥
ਨਰਦਸਾਰਦਸੇ ਸਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਦੇ ॥ ਗਣਗੀ ਪਰਬਗ

ਟੇਸਨਦਵਜਾਇਦੋ॥ਛਿਅਦਰਸਨਕਰਿਵੇਸਸਾਂਗਬਣਾ॥ ੧੭੪
 ਇਦੋਗੁਰਚੇਲੇਉਪਦੇਸਕਰਮਕਮਾਇਦੋ॥ਆਇਪੁਰਖਾਮ॥
 ਦੇਸਪਾਭੁਨਪਾਇਦੋ॥੧॥ਪੀਰਪੇਕੀਬਰਹੋਇਕਰਦੇਬੰਦਗੀ
 ॥ਸੰਖਮਸਾਇਕੋਹੋਇਕਰਿਮੁਹਛੰਦਗੀ॥ਗਉਸਕੁਤਬਕਈ
 ਲੋਇਦਰਬਖਸੰਦਗੀ॥ਦਰਦਰਵੇਸਖਲੋਇਮਸਤਮਸੰ
 ਦਗੀ॥ਵਲੀਉਲਹਸੁਟਿਸੋਇਕਰਨਿਪਸੰਦਗੀ॥ਦਰਗਹ
 ਵਿਰਲਾਕੋਇਬਖਤਬਿਲੰਦਗੀ॥੩॥ਸੁਟਿਆਖਾਇਵਖ॥
 ਟੁਆਖਿਵਖਾਇਆ॥ਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਣੁਨਸਚੁਸਿਵਾਇ
 ॥ਆਦਰਗਹਪਤਿਪਰਵਾਣੁਮਾਣੁਨਿਮਾਣਿਆ॥

ਵੇਦਕਤੇਬਕੁਰਾਣੁਨਾਮਖਰੁਜਾਇਆ॥ਦੀਨਦੁਨੀਪੈਗਾ
 ਏਚੇਜਿਵਿਗਾਇਆ॥ਕਾਦਰਨੋਕੁਰਬਾਣੁਕੁਦਰਤਿਆ
 ਏਆ॥੪॥ਲਖਲਖਕੁਪਸਕੁਪਾਮਨੁਪਧਿਆਵਹੀ
 ॥ਰੰਗਬਿੰਗਸੁਰੰਗਤੰਗਬਣਾਵਹੀ॥ਗਾਗਨਾਦਵਿਸ
 ਮਾਦਗੁਣਨਿਧਿਗਾਵਹੀ॥ਰਸਕਸਲਖਸੁਮਾਦਚਖਿ
 ਰਖਾਵਹੀ॥ਗੰਧਸੁਗੰਧਕੋਰੁਮਿਹਮਹਕਾਵਹੀ॥ਗੇ
 ਰਮਹਲਿਸੁਲਤਾਨਮਹਲੁਨਪਾਵਹੀ॥੫॥ਸਿਵਸ
 ਕਤੀਦਾਮੇਲੁਦੁਬਿਧਾਹੋਵਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਖੇ
 ਲੁਭਰਿਭੁਰਿਪੋਵਈ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਭੇਲੁਹਾਰਪੋ

ਵਈ॥ਪੰਜਿਤਤਪਰਵੇਲਾਮੰਤਿਵਿਗੋਵਈ॥ਛੁਅ ੧੭੫
 ਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਸਿਹਸਿਰੋਵਈ॥ਗਿਧਿਸਿਧਿ
 ਨਵਨਿਧਿਨੀਦਨਸੇਵਈ॥੬॥ਸਹਸਸਿਆਣ
 ਪਲਖਕੰਮਿਨਮਾਵਹੀ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਉਨਮ॥
 ਨਮੰਤੁਨਪਾਵਹੀ॥ਲਖਸਸੀਅਰਲਖਭਾਂਨਅਹਿ
 ਨਿਸਿਧਾਵਹੀ॥ਲਖਪਰਕਿਰਤਿਪਗਣਕਰਮਕਮ॥
 ਵਹੀ॥ਲਖਲਖਗਰਬਗੁਮਾਨਲਜਲਜਾਵਹੀ॥
 ਲਖਲਖਦੀਨਈਮਾਨਤਾਤ੍ਰੀਲਾਵਹੀ॥ਭਾਉਭਗ
 ਤਿਭਗਵਾਨਸਾਚਿਸਮਾਵਹੀ॥੧॥ਲਖਪੀਰਪਾ

ਰਿਸਾਹ ਪਰਚੇ ਲਾਵਹੀ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਸਗਾਹਾ ਬਿਨੁ
 ਪਾਵਹੀ॥ ਕਟਕ ਮੂਰੀ ਦਪਨਾ ਹਸੇ ਵਕਮਾ ਵਹੀ॥ ਅੰਤੁ
 ਨ ਸਿਫ ਤਿਸ ਲਗਾ ਮਾਖਿ ਸੁਣਾ ਵਹੀ॥ ਲਉ ਬਾਲੀ ਦ
 ਰਗਾ ਹਖ ਵੇਧਿ॥ ਆਵਹੀ॥ ੮॥ ਲਖ ਸਾਹਿਬਿ ਸਿਰਦ॥
 ਗਮਾਵਣ ਜਾਵਣੇ॥ ਲਖ ਵਡੇ ਦਰਬਾਰ ਬਣਤ ਬਣ
 ਵਣੇ॥ ਦਰਬਾਰੁ ਕੁੰਡਾ ਗਗਣ ਤਗਣਾ ਵਣੇ॥ ਪਰਵਾਰੈ
 ਸਾਧਾਰ ਬਿਰਦ ਸਦਾ ਵਣੇ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਧੋਹ
 ਕਮਾਵਣੇ॥ ਕਰਦੇ ਚਾਰਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦਹਾਇ ਸਿਧਾ ਵਣੇ॥
 ॥ ਲਖ ਲਖ ਬੁਝ ਜਰਕ ਵਾਰ ਮਨੁ ਪਰਚਾ ਵਣੇ॥ ੯॥ ਲਖ

ਦਾਤੇਦਾਤਾਗਮੀਗਿਮੀਗਿਦੇਵਹੀ॥ਅਉਤਰਿਲਖਅਵਤਾ ੧੭੬
 ਰਕਾਰਕਰੇਵਹੀ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਖੇਵਟਖੇਵਹੀ॥ਵੀ
 ਚਾਰੀਵੀਚਾਰਿਭੇਤੁਨਦੇਵਹੀ॥ਕਰਤੂਤੀਆਚਾਰਕ
 ਰਿਜਸੁਲੇਵਹੀ॥ਲਖਲਖਜੇਵਣਵਾਰਜੇਵਣ
 ਜੇਵਹੀ॥ਲਖਦਰਗਹਦਰਬਾਰਸੇਵਕਸੇਵਹੀ॥੧੦
 ਆਸੁਰਵੀਰਵਹੀ॥ਆਮਜੇਰੁਜਣਾਵਹੀ॥ਸੁਇਸੁਇ
 ਸੁਰਤੇਲਖਾਮਾਖਿਸੁਣਾਵਹੀ॥ਖੋਜੀਖੋਜਨਿਖੋ
 ਜਦੰਗਦੀਸਿਧਾਵਹੀ॥ਚਿਰਜੀਵੈਲਖਹੋਇਨ
 ਓੜ੍ਹਕੁਪਾਵਹੀ॥ਖਰੇਸਿਆਣੋਹੋਇਨਮਨੁਸਮਝੁ॥

ਵਹੀ॥ਲਉਥਾਲੀਦਰਗਾਹਚੇਟਾਂਖਾਵਹੀ॥੧੧॥
 ਸਿਕਮਤਿਲਖਹੀਮਚਲਤਬਣਾਵਹੀ॥ਆਕ
 ਲਹੋਇਫਹੀਮਮਤੇਮਤਾਵਹੀ॥ਗਾਫਲਹੋਇਗ
 ਨੀਮਵਾਦਵਪਾਵਹੀ॥ਲਾਤਿਲਤਿਕਰਨਿਮੁਹੀਮ
 ਆਪੁਗਣਾਵਹੀ॥ਹੋਇਜਦੀਦਕਦੀਮਨਖੁਦੀ
 ਮਿਟਾਵਹੀ॥ਸਾਬਰੁਹੋਇਹਲੀਮਆਪੁਗਵਾਵਹੀ
 ॥੧੨॥ਲਖਲਖਪੀਰਮੁਰੀਦਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੀ
 ॥ਸੁਹਦੇਲਖਸਹੀਦਜਾਰਤਲਾਵਹੀ॥ਲਖਰੇਜੇ
 ਲਖਈਦਨਿਵਾਜਕਰਾਵਹੀ॥ਕਰਿਕਰਿਗੁਫਤ

ਸੁਨੀਦਮਨਪਰਚਾਵਹੀ॥ਹੁਜਰੇਕੁਲਫਕਲੀਦਜੁਹ १੭੭
 ਦਕਮਾਵਹੀ॥ਦਰਿਦਰਵੇਸਰਸੀਦਨਮਾਪੁਜਣ
 ਵਹੀ॥੧੩॥ਉਚੇਮਹਲਉਸਾਰਿਵਿਛਾਇਵਿਛ
 ਵਣੇ॥ਵਡੇਦੁਨੀਅੰਦਾਰਨਉਗਣਾਵਣੇ॥ਕਰਿ
 ਗੜਕੋਟਹਜਾਰਗਜਕਮਾਵਣੇ॥ਲਖਲਖਮ
 ਨਸਬਦਾਰ॥ਵਹੁਵਧਾਵਣੇ॥ਪੁਰਭਰੇਅਕਾਰ ੩
 ਮਾਵਣਜਾਵਣੇ॥ਤਿਤੁਸਚੇਦਰਬਾਰਖਰੇਰੁਗਵ
 ਣੇ॥੧੪॥ਤੀਰਥਲਖਕੋਰੇਤ੍ਰਿਪੁਰਥੀਨਾਵਣਾ॥
 ਏਵੀਦੇਵਸਥਾਨਸੇਵਕਗਵਣਾ॥ਜਪਤਪਸੀ

ਜਮਲਖਸਾਧਿਸਪਾਵਣਾਹੋਮਜਗਨਈਵੇਦੋਭਗ
 ਲਗਾਵਣਾਵਰਤਨੇਮਲਖਦਾਨਕਰਮਕਮਾਵਣਾ
 ਲਉਬਾਲੀਵਰਗਾਹਪਖੰਡਿਨਜਾਵਣਾ॥੧੫॥ਪੋ
 ਪਲੀਆਭਰਨਾਲਿਲਖਤਰੰਦੀਆਗਓਤ੍ਰਕਓਤ੍ਰਕ
 ਭਾਲਿਸੁਧਿਨਲਹੰਦੀਆਮਨਲਮਨਲਕਰਿ
 ਖਿਆਲਉਮਗਿਉਤ੍ਰੰਦੀਆਉਛਾਲਿਕਰਨਿਉਛਾ
 ਲਨਉਭਿਚਤ੍ਰੰਦੀਆਲਖਾਮਗਾਸਪਤਾਲਕਰਿ
 ਮੁਹੰਦੀਆਦਰਗਾਹਿਕਰਵਾਲਬੀਦੇਬੀਦੀਅੰ०
 ॥੧੬॥ਬੈਗੁਣਮਾਇਆਖੇਲੁਕਰਿਦੇਖਾਲਿਆਖ०

ਈਬਾਣੀਚਾਰਿਚਲਤੁਉਠਾਲਿਆਪੰਜਿਤਤਉਤਪ ॥ ੧੭੮ ॥
 ਤਿਬੀਧਿਬਹਾਲਿਆਛਿਅਹੁਤਿਬਾਹਮਾਹਸਿਰਜਿ
 ਸਮਾਲਿਆਮਹਿਨਿਸਿਸੂਰਜਚੰਦ੍ਰਦੀਵੇਬਾਲਿਆ ॥
 ॥ ਇਕੁ ਕਵਾਉਪਸਾਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ੧੭੯ ॥
 ਦਰਿਇਕੁਕਵਾਉਥਾਪਉਥਾਪਦਾਤਿਦੁਲਖਦਰੀ
 ਮਾਉਨਓਕੁਕੁਜਾਪਦਾਲਖਬ੍ਰਹਮੰਡਸਮਾਉਨਲ
 ਹਰਿਵਿਆਦਾਕਾਰਿਕਾਰਿਵੇਖੇਚਾਉਲਖਪਰਤਾਪਦਾ
 ॥ ਕਉਟੁਕਰੈਅਰਥਾਉਵਰਨਸਰਾਪਦਾਲਹੈਨਪਛੇ
 ਰਾਉਪੁੰਨਪਾਪਦਾ ॥ ੧੮੦ ॥ ਕੁਦਰਤਿਅਗਮਾਮਥਾਹਮੰ

ਤੁਨਪਾਈਐਥਾਦਰੁਬੇਪਰਵਾਹੁਕਿਨਪਰਚਾਈਐ॥
 ਕੇਵਰੁਹੈਦਗਾਹਮਾਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਕੋਇਨਦਸੈਰਾਹੁ
 ਕਿਤੁਬਿਧਿਜਾਈਐ॥ਕੇਵਰੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹਕਿਉ
 ਕਰਿਧਿਆਈਐ॥ਮਥਿਗਤਿਗਤਿਅਸਗਾਹੁਨਅ
 ਲਖੁਲਖਾਈਐ॥੧੮॥ਅਮਾਦਿਪੁਰਖੁਪਰਮਾਦਿਅ
 ਚਰਜੁਆਖੀਐ॥ਅਮਾਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਸਬਦੁਨ
 ਸਾਖੀਐ॥ਵਰਤੈਅਾਦਿਜੁਗਾਦਿਨਗਲੀਗਾਖੀਐ॥
 ਭਗਤਿਵਛਲੁਅਛਲਾਦਿਸਹਜਿਸਭਾਖੀਐ॥
 ਉਨਮਨਿਅਨਹਦਿਨਾਦਿਲਿਵਅਭਿਲੁਖੀਐ॥

ਵਿਸਮਾਦੈ ਵਿਸਮਾਦਿ ਪੁਰਨ ਪਾਖੀ ਐ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰ॥ ੧੭੯
 ਦਿਕੇ ਵਲ ਕਾਖੀ ਐ॥
 ੨੦॥ ੨੧॥ ਇਕੀ ਹਾ॥ ੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਨਿਗਾਧਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥ ਹੋਆ ਏਕੈ
 ਕਾਰੁ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਚਲਤੁ ਰ
 ਚਾਇਆ॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਇਆ॥ ਸਚ
 ਪਰ ਵੇਦ ਗਾਰੁ ਤੈ ਗੁਣੁ ਮਾਇਆ॥ ਸਿਰਠਿ ਸਿਰਜਣ
 ਹਾਰੁ ਲੇਖਿ ਲਿਖਾਇਆ॥ ਸਬੁ ਸੇਵੈ ਮਾਧਾਰੁ ਨ ਤੇਲਿ
 ਤੁਲਾਇਆ॥ ਲਖਿਆ ਥਿਤਿ ਨਵਾਰੁ ਨ ਮਾਹੁ ਜਣਾ

ਇਆ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਵੀਚਾਰੁ ਨ ਮਾਖਿਉ ਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਨਿਰਲੰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਬਾਣੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਓਹੈ ਹੀ ਸਉਚਾ
 ਟੁਕਿ ਨਿਪਉਚਾਇਆ ॥ ਖੰਭੀ ਚੋ ਜਵਿਰਾਣੁ ਮਾਇਮਿ
 ਲਾਇਆ ॥ ਧੂੜਾਵੇ ਆਮ ਸਮਾਇ ਨਟਲੇਟਲਾਇ
 ਆਮਿ ਲੈਨਿ ਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਦਰਗਹ
 ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਓੜਕੁ ਓੜਕੁ
 ਕੁਭਾਲਿ ਨ ਓੜਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਓੜਕੁ ਕੁਭਾਲਿ ਗਏ ਸਿ
 ਫੇਰਨਾ ਆਇਆ ॥ ਓੜਕੁ ਲਖ ਕਰੇ ਕੁਭਰੀ ਮੁਭਲਾ
 ਇਆ ॥ ਆਦੁ ਵਡਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨ ਅੰਤੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਹਾਥਿਨਪਾਰਵਾਰੁਲਹਗੀਛਾਇਆਇਕੁਕਵਾਉਪਸਾ ੧੮੦
 ਉਨਅਲਖੁਲਖਾਇਆਕਾਟਗੋਨਕੁਰਬਾਣੁਕੁਦ
 ਰਤਿਮਾਇਆਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁਗੁਰਿਸਮਸਾਇਆ
 ॥੩॥ ਸਚਾਸਿਰਜਾਇਹਾਰੁਸਚਿਸਮਾਇਆਸਚ
 ਹੁਪਉਣੁਉਪਾਇਪਟਿਪਟਿਛਾਇਆਪਵਣੁਪਾਣਿ
 ਸਾਜਿਸੀਚੁਨਿਵਾਇਆਤੁਲਹਾਪਗਤਿਬਣਾਇਨੀਰ
 ਤਗਾਇਆਨੀਰਹੁਉਪਜੀਅਗਿਵਣਖੰਡੁਛਾਇਆ
 ਅਗਹਿਦੀਬਿਰਖਸੁਫਲਫਲਾਇਆਪਉਣੁਪਾ
 ਈਬੈਸਿਤਹੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਆਇਪੁਰਖਆਦੇ

ਸੁਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ॥੪॥ਕੇਵਰੁਆਖਾਂਸਚੁਸਚੇਰੁਾਇ
 ਅਆਕੇਵਰੁਹੋਅਪਉਦੁਦਿਰੈਚਉਦੁਾਇਆ॥ਚੰਨਣਵੁ
 ਸੁਨਿਵਾਸੁਬਿਰਖਬੋਧਾਇਆ॥ਖਹਿਖਹਿਵੰਸੁਗਵਾਇਵੁ
 ਸੁਜਲਾਇਆ॥ਸਿਵਸਕਤੀਸਹਲੰਗੁਅੰਗੁਜਣਾਇ
 ਅਆਕੇਇਲਕਾਉਨਿਅਉਬਚਨੁਸੁਣਾਇਆ॥
 ਖਾਣੀਬਾਣੀਚਾਰਿਸਾਹਗਣਾਇਆ॥ਪੀਜਿਸਬਦਪ
 ਰਵਾਣੁਨੀਸਾਣੁਵਜਾਇਆ॥ਪ੍ਰਾਗਗਨਾਦਸੰਬਾਦ
 ਗਿਆਨੁਚੇਤਾਇਆ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਸਾਪਿਸਾਪੁਸ
 ਦਾਇਆ॥ਵੀਹਾਇਕੀਹਉਲੀਪਿਨਿਜਪਾਰਿਆਇ

ਮਾਪੂਰਕਕੀਰਕਰੇਚਕੜਾਟਕਧਾਇਮਾਨਿਉਲੀਕ ੧੮੧
 ਰਮਭੁ ਯੰਗਮਾਸਣਲਾਇਮਾਨਾਇਕੀਪੰਗੁਲਾਝੁ
 ਗਿਸੁਖਮਨਿਛਾਇਮਾਨਾਖੇਚਰਭੂਚਰਚਾਰਗਸਾਪਿ
 ਸਧਾਇਮਾਨਾਸਾਧਾਮੋਗੇਚਰਖੇਲਉਨਮਨਿਮਾਇ
 ਮਾਨਾ ੬੩੨ ਸਤਅੰਗੁਲਲੇਮਨੁਪਵਣੁਮਿਲਾਇਮਾ
 ਨਾਸੇਹੀਸਹਾਜਿਸੁਭਾਇਮਲਖੁਲਖਾਇਮਾਨਿਸੁਰਿ
 ਪਾਰਿਚੁਮਾਇਮਾਪਿਓਪੀਮਾਇਮਾਨਾਮਨਹਦਸੁ
 ਨਿਲਿਵਲਾਇਨਾਦੁਵਜਾਇਮਾਨਾਮਜਪਾਜਾਪੁਜ
 ਪਾਇਸੁਨਿਸਮਾਇਮਾਨਾਸੁਨਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇਮਾ

ਪੁਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰਮੁ ਚਖਾਇ ਨਿਜ ਪਰਛਾ ॥
 ਇਆ ਗੁਰਸਿਖਿ ਸੀਧਿ ਮਿਲੁਾਇ ਪੁਗਵਾਇਆ ॥
 ॥ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਅਾ ਚੰਦ ਨਿ
 ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਵਣਾ ਸਪਤਿ ਫਾਲਿਅਾ ਸਲ ਲੇਸ
 ਲਲ ਸੀਜੇ ਗੁਰਿ ਬੇਟੀ ਚਾਲਿਅਾ ਪਵਣੁ ਪਵਣੁ
 ਸਮਾਇਅਾ ਨਹ ਦੁਭਾਲਿਅਾ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੋਧਿ ਪਰ
 ਇਦਿ ਖਾਲਿਅਾ ਪਥਰੁ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਪਾਰਸੁ ਪਾਲਿ
 ਅਾਮਨ ਲਪੀਖ ਪੁਤੁ ਹੋਇ ਪਿਤਾ ਸਮਾਲਿਅਾ
 ॥ ਬਹੁ ਮੇਬਹੁ ਮੁਮਿਲਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖਾਲਿਅਾ ॥

॥ ਕੇਵਰੁ ਇਕ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਾਇਆ ਕੇਵਰੁ ਕੀਡਾ ਤੇ ॥ ੧੮੭ ॥
 ਲੁੱਤੋ ਲਿਤੁ ਲਾਇਆ ਕਾਰਿ ਬਹਮੰਡ ਕੋਰੇ ਤਿਕ ਵਾਉ ਵ
 ਧਾਇਆ ਲਖ ਲਖ ਧਰਤਿ ਅਗਾਸਿ ਅਧਰ ਧਰਾਇ
 ਆਪ ਉਤੁ ਪਾਣੀ ਥੋਸੀ ਤਰੁ ਲਖ ਉਪਾਇਆ ਲਖ
 ਚਉਗਾਸੀ ਹਜੇ ਨਿਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਜੇ ਨਿਜੇ ਨਿਜੀ ਅ
 ਜੰਤ ਅੰਤੁ ਨੁਪਾਇਆ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ
 ਅਲੇਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾਨ ਉਅੰ
 ਖਿਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰਮੂਰਤਿ ਸਚੁ ਬਾਉ ਧਿਆਨੁ ਪਰ
 ਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਸਰ ਉਸਾਰਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥

ਰਗਹਸਰੁਨਿਆਉਹਕਮੁਚਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਚਾਗਿਰਾਉਸਬਦਵਸਾਇਆਮਿਟਿਆਗਰ
 ਬੁਗਮਾਉਗਰੀਬੀਛਾਇਆਗੁਰਮਤਿਸਚੁਹਿ
 ਆਉਮਜਰੁਜਗਾਇਆਤਿਸੁਬਾਲਿਹਾਰੈਜਾਉ
 ਸੁਭਾਣਾਭਾਇਆ॥੧੦॥ਸਚੀਖਸਮਰਜਾਇਗੁ
 ਣਾਭਾਵਣਾਸਤਿਗੁਰਪੈਰੀਪਾਇਆਪੁਗਵਾਵ
 ਣਾਗੁਰਚੇਲੁਪਰਚਾਇਮਨੁਪਤੀਆਵਣਾਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਮਲਖਲਖਾਵਣਾ॥
 ਗੁਰਸਿਖਿਤਿਲੁਨਤਮਾਇਕਾਰਕਮਾਵਣਾਸਬ

ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲਾਇਹੁਕਮੁਮਨਾਵਣਾ॥ਵੀਹਇਕੀ ੧੮੩
 ਹਲੀਪਾਇਨਿਜਪਰਿਜਾਵਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
 ਪਾਇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਾ॥੧੧॥ਇਕੁਗੁਰੁਇਕੁਸਿਖੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਚੇਲਾਗੁਰਸਿਖੁਸਚਿ
 ਸਮਾਣਿਆ॥ਸੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਸਿਖੁਸਬਾਦਿਵਖਾਣਿ
 ਆ॥ਅਚਰਜਭੂਰਭੁਵਿਖੁਸਚੁਸੁਹਾਣਿਆ॥
 ਲੇਖੁਅਲੇਖੁਅਲਿਖੁਮਾਣੁਨਿਮਾਣਿਆ॥ਸਮ
 ਸਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਵਣੁਜਾਣਿਆ॥ਨੀਸਾਣਾ
 ਹੋਇਲਿਖੁਹਦਨੀਸਾਣਿਆ॥ਗੁਰਸਿਖੁਹਗੁਰਸਿ
 ਵਖੁ

ਖੁਹੋਇਹੋਰਾਇਆ॥੧੩॥ਪਿਰਮੁਪਿਆਲਾਪੁਰਿਅਪਿ
 ਰਿਪੀਆਵਣਾ॥ਮਹਰਮੁਹਕਹਜੁਰਿਅਲਖਲਖ
 ਵਣਾ॥ਪਟਅਵਪਟਭੁਰਪੁਰਿਗਿਦੈਸਮਾਵਣਾ॥
 ਥੀਅਹੁਹੋਇਅੰਗੁਰਸੁਫਲਿਸਮਾਵਣਾ॥ਬਾਵ
 ਨਹੋਇਠਗੁਰਮਹਮਹਕਾਵਣਾ॥ਚੰਦਨਚੰਦਕਪੁਰ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਾ॥ਸਸੀਅਰਅੰਦਰਿਸੁਰਤਪਤਿ
 ਬੁਝਾਵਣਾ॥ਚਰਣਕਵਲਦੀਪੁਰਿਮਸਤਕਿ
 ਲਾਵਣਾ॥ਕਾਰਣਲਖਅੰਕੁਰਕਰਣੁਕਰਾਵਣਾ
 ॥ਵਜਨਿਅਨਹਦਤੂਹਜੋਤਿਜਗਾਵਣਾ॥੧੩॥

ਇਕੁਕਵਾਉਅਤੇਲੁਕਦਰਤਿਜਾਣੀਮੇ॥ਓਅੰਕਾਰੁ ੧੮੪
 ਅਬੋਲੁਚੋਜਵਿਡਾਣੀਮੇ॥ਲਖਦਰੀਆਵਾਅਲੋਲੁ
 ਪਾਣੀਆਣੀਮੇ॥ਹੀਰੇਲਾਲੁਅਮੋਲੁਗੁਰਸਿਖਜਾ
 ਣੀਮੇ॥ਗੁਰਮਤਿਅਚਲਅਡੋਲਪਤਿਪਰਵਾਣੀ
 ਮੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਥੁਨਿਰੋਲੁਸਦੁਸੁਹਾਣੀਮੇ॥ਸਾਇਰ
 ਲਖਫੰਢੋਲਸਬਦੁਨੀਸਾਣੀਮੇ॥ਚਰਣਕਵਲਰ
 ਜਘੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਣੀਮੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਤਾਰਜਿਅ
 ਕਥਕਹਾਣੀਮੇ॥੧੪॥ਕਾਦਰਨੋਕੁਰਬਾਣੁਕੀਮਨਜਾ
 ਣੀਮੇ॥ਕੇਵਰੁਵਰੁਹਾਣੁਆਖਿਵਖਾਣੀਮੇ॥ਕੇਵਰੁ

ਅਖਾਤੁ ਟੁਮਾ ਟੁਨਿ ਮਾਈ ਐ ਲਖ ਜਿ ਮੀ ਅਸ ਮਾ ਟੁਤਿ ਲੁ
 ਨਤੁ ਲਾ ਟੁੀ ਐ ਕੁਦਰਤਿ ਲਖ ਜਗਾ ਨੂਹੇ ਟੁੀ ਪੈਗ ਟੁੀ ਐ ਸੁ
 ਲਤਾ ਨਾ ਸੁਲਤਾ ਨੂਹ ਕਮੁ ਨੀ ਸਾ ਟੁੀ ਐ ਲਖ ਸਾਇਰ ਨੈ
 ਸਾ ਟੁਭੁ ਦਸ ਮਾ ਟੁੀ ਐ ਭੂਤਾ ਅਖਾ ਟੁਵਖਾ ਟੁਅਕ ਬਕ
 ਹ ਟੁੀ ਐ ॥ ੧੫ ॥ ਚਲ ਟੁਹੁ ਕਮਰ ਜਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ
 ਅਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਥਿ ਚਲਾਇ ਚਲ ਟੁਭਾਇ ਅਗਾ ਸਿਦ
 ਕ ਸਭੁ ਗੀ ਪਾਇ ਕਰਿ ਸੁਕਰਾਇ ਅਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ
 ਲਖਾਇ ਚੋਜ ਵਿਰਾਇ ਅਗਾ ਵਰਤ ਟੁਬਾਲੁ ਟੁਭਾਇ
 ਅਗਾ ਦਿਵਖਾਇ ਅਗਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਲਿਵਲਾਇ ਸਚੁ

ਸੁਭਾਣਿਅਾਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਰਾਇਸਬਦੁਸਿਵਾਇ ੧੮੫
 ਅਾਗੁਰਮੁਖਿਅਪਗਵਾਇਅਪਪਛਾਣਿਅਾ॥੧
 ਵ॥ਅਾਬਿਗਤਿਗਤਿਅਸਗਾਹਅਾਖਿਵਖਾਣੀਐ॥
 ਗਹਿਰਗੀਤ੍ਰਿਗਮਥਾਹਾਥਿਨਅਾਣੀਐ॥ਬੂਦਲਖਪਰ
 ਵਾਹੁਲਤ੍ਵਾਣੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਫਤਿਸਲਾਹਅਕ
 ਥਕਾਣੀਐ॥ਪਰਵਾਹੁਨਗਾਹੁਬਿਅੰਤੁਸੁਹਾਣੀਐ॥ਲ
 ਓਥਾਲੀਦਰਗਾਹਨਅਾਵਣਜਾਣੀਐ॥ਵਡਾਵੇਪਰਵਾ
 ਹੁਤਾਣੁਨਿਤਾਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁਹੋਇਹੈਗਾਣੀ
 ਐ॥੧੧॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਗੁਰਮੁਖਾਣੀਐ॥ਸਦੁ

ਨਉਬਲਵੰਤੁਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਈਐ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਪਰ
 ਚੰਦ੍ਰਜਗਤਿਜਗਾਈਐ॥ ਸੋਪਿਰਿਠਾਥਹਮੰਤੁਲਵੈਨ
 ਲਾਈਐ॥ ਤੇਸੁਨਹੀਜਮਡੰਤੁ ਸਰਣਿਸਮਾਈਐ॥
 ਪੋਰਪਾਪਕਰਿਖੰਡੁਨਰਕਿਨਪਾਈਐ॥ ਚਾਵਲਾਮੰਦ
 ਰਿਵੰਤੁਉਬਰਿਜਾਈਐ॥ ਸਚਹੁਸਚਾਮਖੰਡੁਕੁਤੁਛਰੰ
 ਈਐ॥ ੧੮॥ ਗੁਰਸਿਖਾਸਾਥਾਸਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥
 ਗੁਰਸਿਖਾਂਰਹਗਸਿਗੁਰੂਪਿਆਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਿ
 ਗਿਰਸਿਨਾਉਚਿਤਾਰਿਆ॥ ਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸ
 ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਨਿਦਾਸਸੇਵਸੁਰੰ॥

ਰਿਆਵਰਤਨਿਆਸਨਿਗਸਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਆਗੁ ੧੮੬
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁਮਨਹਠਮਾਰਿਆਗੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਨਿਪਰਗਾਸੁਪਤਿਤਉਧਾਰਿਆਗੁ ੧੮੭ਗੁਰਸਿਖਾਂਜੈ
 ਕਾਰੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਪਰਵਾਰੈਸਾਧਰੁਸਬਦੁਕਮਾ
 ਏਆਗੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅਚਾਰੁਭਾਣਾਭਾਇਆਗੁਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮੋਖਦੁਆਰੁਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਉਪ
 ਕਾਰੁਮਨੁਸਮਝਾਇਆਗੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅਧਾਰੁਸ
 ਚਿਸਮਾਇਆਗੁਗੁਰਮੁਖਾਂਲੋਕਾਰੁਲੇਪਨਲਾਇਆ
 ਗੁਗੁਰਮੁਖਿਏਕੈਕਾਰੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁ ੧੮੮ਗੁ

ਰਮੁਖਿਸਸੀਅਰਜੋਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਣਾਅਸਟਧ॥
 ਰੁਏਕਧਾਤੁਪਾਰਸੁਪਰਸਣਾਚੰਨਣਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਬਿ
 ਰਖਸੁਦਰਸਣਾਰੰਗਤਰੰਗਮਿਲਾਪੁਨਦੀਆਸਰਸ
 ਣਾਅਨਸੌਰੇਵਰੰਸਨਤ੍ਰਿਸਨਾਤਰਸਣਾਪਰਮਹੰਸ
 ਗੁਰਸਿਖਦਰਸਾਦਰਸਣਾਚਰਣਸਰਣਗੁਰਦੇਵਪ
 ਰਸਾਅਪਰਸਣਾਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਅਮਰਨਮਰ
 ਸਣਾ॥੨੧॥੨੨॥ਬਾਈ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਪਗੁਰਦਰਸਨੋਪਰਨਬਹੁਮੁਅਚਰਚੁਦਿਖਾਇ॥

ਆਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਧਿਆ ॥ ੧੮੭ ॥
 ਏਯਾ ਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਗਿਆਨੁ ਸਚੁ ਅਨਹਦੁ
 ਨਿਵਿਸਨਾ ਦੁਸੁ ਟਾਟਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇਓ
 ਨੁਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਏਸਨਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਦੇਗੁਰ
 ਸਿਖ ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ਸਚੁ ਗੁ
 ਸਿਰਹਗਾਸਿ ਦੇਸਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਚਰਣੁ
 ਕਵਲ ਪਰਤਾਪੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨ ਤੈਪਾਪ
 ਜਾਨਿ ਪਾਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨ ਉਧਰਾਇਆ ਤੀਰਥਹੋਨਿ
 ਸਕਾਰਥੇ ਸਾਧਜਨਾ ਦਾਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੋਏ

ਮਨੁਸਾਧਿਕੈਚਰਣਕਵਲਗੁਰਚਿਤਿਵਸਾਇਆਉਪਮਾਸ॥
 ਧਮਗਾਧਿਬੋਧੋਟਮਧੋਕੋਸਾਪੁਸੁਣਾਇਆਗੁਰਸਿ
 ਖਸਾਧਮਸੀਖਜਗਿਪਰਮਸਾਲਥਾਇਥਾਇਸੁਹਾਇਆ
 ਆਪੇਗੀਪੀਪੇਧੋਵਟੇਚਰਣੋਦਕੁਲੈਪੇਰੁਪੁਜਾਇਆਗੁਰਮੁ
 ਖਸੁਖਫਲੁਮਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੨॥ਪੀਜਿਤਤਉਤਪਤਿ
 ਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਆਪਗਵਾਇਆਚਰਣਕਵਲਸ
 ਰਣਾਗਤੀਸਭਨਿਧਾਨਸਭੇਫਲਪਾਇਆਲੋਕਵੇਦ
 ਗੁਰਗਿਆਨਵਿਚਿਸਾਧੁਧੁਵਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆਪਤਿ
 ਤਪੁਨੀਤਕਗਾਇਕੈਪਾਵਨਪੁਰਖਪਾਵਿਤ੍ਰਕਗਾਇਆਚ

ਰੋਟੋਦਕਮਾਹਿਮਾਮਿਤਿਸੇਖਜਹਸਮੁਖਮੰਤੁਨਪਾਇ ੧੮੮
 ਮਾਪੁਵੀਲੇਖਮਿਟਾਇਆਚਰੋਟੋਦਕਮਨੁਵਸਿਗ
 ਤਿਆਇਆਪੇਰੀਪੇਜਗੁਚਰਣੀਲਾਇਆ੩੫੮
 ਰੋਟੋਦਕੁਹੋਇਸੁਰਸਗੀਤਜਿਥੇਉਂਠਪਗਤਿਵਿਚਿਆਈ
 ਨਉਸੈਨਦੀਨਵਿਨਵੈਅਠਸਠਿਤੀਗਥਿਅੰਗਿਸਮਾ
 ਈਤਿਹੁਲੇਈਪਰਵਾਣੁਹੈਮਹਾਦੇਵਲੇਸੀਸਿਚਕਾ
 ਈਦੇਵੀਦੇਵਸਰੇਵਦੇਜੋਜੋਕਾਰੁਵਡੀਵਡਿਆਈ
 ਸਦੁਗੀਗਾਥੇਉਂਠਲਖਲਖਥੇਉਂਠਨਾਥਿਲਿਵਲਾ
 ਈਸਾਪੁਪੁਤ੍ਰਿਦੁਲੀਬੁਹੈਸਾਪਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰ

ਟਾਈ॥ ਚਰਣੁ ਕਵਲੁ ਟਲਕੀ ਮਨੁ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਚਰ
 ਟਸਰੁ ਟਿਜਿ ਸੁਲਖ ਮੀਲਖ ਕਲਾਹੋ ਟਿਲਖੀ ਨਜਾ
 ਟਾ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਸਭੁ ਗੋਲੀ ਮਾਂਸਾ ਪਕਾ ਸਿਪਰ
 ਹੇਲ ਪਟਾਈ॥ ਚਰਿ ਵਰਨ ਛਿਅ ਦਰਸਨਾ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨ
 ਉਨਾਥ ਨਿਵਾਈ॥ ਤਿਨ ਲੋਅਚ ਉਦਹ ਭਵ ਟਜ ਲਿਖ
 ਲਿਮਹੀ॥ ਅਲਿਛਲੁ ਕਰਛਾਈ॥ ਕਵਲਾ ਸਟੁ ਕਵਲ
 ਪਤੀ ਸਾਪ ਸੰਗਤਿ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਆਈ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖਾ ਕ
 ਹੋਇ॥ ਪੁਗਵਾਇਨਾ॥ ਪੁਗਣਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
 ਫਲੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਪਾਥਾ ਵਨ ਰੂਪੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਲਿ

ਛਲਿਅਛਲਿਅਪੁਛਲਾਇ॥ ਮਾਕੋਰੋਮਛਾਈਧਰਤਿਮੰ ੧੮੯
 ਗਿਪਿਛੇਦੇਵਰਾਪਿੰਡੁਵਧਾਇ॥ ਮਾਦੁਇਕਰਵਾਕਰਿਤਿਨਿ
 ਲੋਅਥਲਿਗਜੇਫਿਰਿਮਗਰੁਮਿਣਾਇ॥ ਮਾਸੁਟਗਹੁਚੰ
 ਗਜਾਇਕੈਗਜੁਪਤਾਲਲੋਕਦਾਪਾਇ॥ ਮਾਬਹਮਾਬਿ
 ਸਨੁਮਹੇਸੁਤੈਭਗਤਵਛਲਦਰਵਨਸਦਾਇ॥ ਮਾਬਾ
 ਵਨਲਖਸੁਪਾਵਨਾਸਾਪਸੰਗਤਿਰਜਾਇਛੁਇਛਾਇ॥
 ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿਗਰਚਰਣੁਧਿਅਾਇ॥ ਮਾ॥ ੬॥ ਸਹਸਬ
 ਹਜਮਦਿਗਨਘਰਿਹੋਇਪਗਹੁਣਚਾਰੀਅਾਇ॥ ਮਾ॥
 ਕਾਮਪੋਣਲੋਗਾਇਕੈਜਮਦਿਗਨੈਦਾਸਿਰੁਵਛਵਾਇ॥ ਮਾ॥

॥ ਪਟ ਦੀ ਸੁਟਿ ਕੈਰੇ ਟੁਕਾ ਪਰਸਰਾ ਮੁਧਾਈ ਕਰਿਧਾਇਆ ॥
 ਏਕੀ ਹਵਾਰ ਕੋਰੇ ਪੁਕਾਰਿਖੜੀ ਮਾਰਿਨਿ ਖੰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਚ
 ਰਣ ਸਰਟਿ ਫਾਵਿ ਉਥਰੇ ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਨਖੜੁ ਗੁਓ ਚਾਇਆ ॥
 ਹਉ ਮੇ ਮਾਰਿਨ ਸਕੀਆ ਚਿੰਜੀ ਵੇਹੋਇਆ ਪੁਜਣਾਇਆ
 ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਰੰਗ ਮਹਲ ਰੰਗ
 ਰੰਗ ਵਿਚਿ ਦਸਰਬੁ ਕਉ ਸਾਲਿ ਮਾਰਲੀਆ ਲੇ ॥ ਮਤਾ ਮਤਾ
 ਏਨਿ ਆਪ ਵਿਚਿ ਚਾਇ ਚਈ ਲੇਖਰੇ ਸੁਖਾਲੇ ॥ ਪਰਿਅਸਾ
 ਟੈ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਨ ਉਕਿਧੀ ਅੰਧਾਲ ਕਥਾਲੇ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦਨ
 ਉਲੇਦਿਆ ਤਿਨਿ ਹਤਿ ਆਤ੍ਰੇ ਹੋਇ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜੁ ਪ

ਰਵਾਨਾ ਜਗਿ ਸਤੁ ਸੀ ਤੇ ਖਧਰ ਮੁਰਖ ਵਾਲੇ ॥ ਮਾਇਆ ਵਿ ੧੮੦
 ਚਿੰਤਾ ਸੁਹੇਇ ਸੁਣੈ ਪੁਰਾਣੁ ਬਸਿ ਸੁਣੁ ਬਹਾਲੇ ॥ ਰਾਮਾ
 ਇੰਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ਸਿਲਾਤਰੀ ਪਗਛੁਹਿ ਤਤਕਾਲੇ ॥ ਸਾ
 ਧਸੀ ਗਤਿ ਪਗਧੂਕਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ੮ ॥ ਕਿਸਨਿ ਲੈਆ ਮਵਤੁ
 ਰੁਜਗਿ ਮਹਿਮਾ ਦਸਮ ਸਕੰਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਲੀਲਾ ਚਲਤਾ ਮ
 ਰਜਕਾਰਿ ਜੋਗੇ ਗੁਰਗਰਸਰ ਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਮਹਾਭਾਰਤੁ ਕ
 ਰਵਾਇਓ ਨੂਕੈ ਪਾਂਡੋ ਕਰਿਹੈ ਗਾਣੈ ॥ ਇੰਦੁ ਦਿਖ ਬਹਮਾਇ
 ਕਾਮਾਹਿ ਮਾਮਿਤਿ ਮਰਜਾ ਦਨ ਜਾਣੈ ॥ ਮਿਲੀਆ ਟਹਲੁ
 ਵਡੈ ਕੈ ਜਗਿ ਰਾਜ ਸੁਗਜੇ ਗਾਣੈ ॥ ਮੰਗਿ ਲਈ ਹਰਿ ਟਹਲੁ

ਏਹ ਪੇਰ ਧੋਇ ਰਹੇ ਦਕੁਮਾਣੈ ॥ ਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਗੁਰਸਥਾਇ
 ਸਿਵਾਣੈ ॥ ਯਮ ਛੁਰੁ ਪਾਅਵਤਾਰੁ ਪਰਿਪੁਰਖਾਰ ਬੁਕਰਿਵੇ
 ਦਉ ਪਾਰੇ ॥ ਕਛੁਰੁ ਪਹੋਇ ਅਵਤਾਰੇ ਸਾਗਰੁ ਮਾਥਿ ਜਗਿਰਤ
 ਨਪਸਾਰੇ ॥ ਤੀਜਾ ਕਰਿ ਬੋਗਹਰੁ ਪੁਪਰਤਿ ਉਧਾਰੀ ਦੇਤ ਸੀਪ ॥
 ਰੋਚਉ ਥਾਕਰਿ ਨਗਸਿੰਘੁ ਪੁਪਸੁਰੁ ਮਾਰਿ ਪਹਿਲਾ ਦਉ
 ਥਾਰੇ ॥ ਇਕਸਹੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਚਿ ਦਸਾ ਅਵਤਾਰ ਲਏਅ
 ਹੀ ਕਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਰੋਤ੍ਰਿ ਜਿਨਿ ਲੁਭਿ ਅਲੁਭਿ ਅਮੰਦਰਿ
 ਸੰਜਾਰੇ ॥ ਲਖ ਕਰੋਤ੍ਰਿ ਇਵੇਹਿ ਮਾਥਿ ਅੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਸਵ
 ਰੇ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਸਤਰੇ ॥

ਵਖਰਾਣਸਭਸੁਣਿਸੁਣਿਅਖਣੁਆਖਿਸੁਣਾਵਹਿ॥ਗਗ ੧੮੧
 ਨਦਸੰਗੀਤਲਖਅਨਹਦਧੁਨਿਸੁਣਿਸੁਣਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥
 ਸੇਖਨਾਗਲਖਲੋਮਸਾਅਬਿਗਤਿਗਤਿਅੰਦਰਿਲਿਵਲਾ
 ਵਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮੋਬਿਸਨਮਹੇਸਲਖਾਗਿਆਨਧਿਆਨਤਿਲੁ
 ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ॥ਦੇਵੀਦੇਵਸਰ੍ਵੋਦੇਅਲਖਅਭੇਵਨਸੇਵ
 ਪੁਜਾਵਹਿ॥ਗੋਰਖਨਾਥਮਛੰਦ੍ਰਲਖਸਾਧਿਕਸਿਧਨੇਤਕ
 ਰਿਧਿਆਵਹਿ॥ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਅਗਮਅਲਾਵਹਿ॥
 ੧੧॥ਅਥੇਤਿਵਤ੍ਰੀਬਾਮੁਣੈਸਉਹੋਆਏਮਸਲਤਿਫੇਗੀ॥
 ਸਿਰਉਚਾਅਹਿਕਾਰੁਕਾਰਿਵਲਦੇਪੰਗਵਲਾਏਬੋਰੀਆਖੀ

ਮੂਲਿਨਪੁਜੀਅਨਿਕਰਿਕਰਿਵੇਖਨਿਮੇਰੀਤੇਰੀਅਨਕੁਨਕੋ
 ਈਪੁਜਦਾਖਾਇਮੋਰੁਣੀਮਣੀਅਨੇਰੀਉਚੇਕੰਨਨਪੁ
 ਜੀਅਨਿਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਭੁਲੀਭੁਲੇਰੀਬੋਲਹੁਜੀਭੁ
 ਪੁਜੀਅੇਸਕਸਬਹੁਚਖੀਦੰਦਪੇਰੀਅਨੀਵੇਚਰਣ
 ਪੁਜਹਬਕੇਰੀ॥੧੨॥ਹਸਤਿਅਖਾਜੁਗੁਮਾਨੁਕਰਿਸੀ
 ਹਸਤਾਣਕੋਇਨਖਾਈਹੋਇਨਿਮਾਣੀਬਕਰੀਦੀਨਦੁ
 ਨੀਵਡਿਆਈਪਾਈਅਰਣੈਪਰਣੈਮੰਨੀਅੇਜਗਿਭੋ
 ਰਿਪਰਵਾਣਕਰਾਈਆਸੁਪਵਿਤ੍ਰਗਿਹਸਤੋਨਾਂਦ
 ਹਤਾਰਵੀਚਾਰਿਵਜਾਈਚਮੜੇਦੀਅਾਂਕਰਿਜੁਤੀਅ

ਸਤੁ ਚਰਣ ਸਗਣਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਭੂਰਪਖਾਵ ਜਮਣੀ ਦੇਵੀ ॥ ੧੮ ॥
 ਕਤਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰਸ
 ਰਣਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤੁ ਸਗੀਰ ਸਕਾਰ ਬੇਅਤਿ ॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁ
 ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਜਨ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਹੋਇ ਮਲੁ
 ਕੁ ਸੁਧਾਇ ਵੇਹੀ ॥ ਪਾਟ ਪਟੈ ਬਗਵਿਗਤ ਦੇ ਪਾਨ ਕੁਪੁਰ ਕੁਮੀ
 ਗਸਨੇਹੀ ॥ ਚੋਆਚੰਦਨੁ ਅਰਗਜਾ ਹੋਇ ਦੁਰਗੀਧ ਸੁਗੀ
 ਧਹੁਰੇਹੀ ॥ ਰਾਜੇਗਾਜੁ ਕਮਾਵ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹਖਾਹਿ ਮੁਏ ਸਭੇ
 ਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਗਣਿ ਵਿਣੁ ਨਿਹਫਲੁ ਮਾਣਸ ਦੇ
 ਹਾਇ ਵੇਹੀ ॥ ਚਰਣ ਸਗਣਿ ਮਸਕੀਨੀ ਜੇਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁ

ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਰ ਟੁਹਿਆਏ॥
 ਪ੍ਰਾਪਹਿ ਲਾਦੁ ਵਖਾਣੀਅਨਿ ਅੰਬਰੀਕੁ ਬਾਲਿਭਗਤਿ ਸ
 ਥਾਏ॥ ਜਨਕਾਦਿਕ ਜੈਦੇਉ ਜਗਿ ਬਾਲਮੀਕੁ ਸਤਿਸੰਗਿ
 ਰਹਾਏ॥ ਬੇਟੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਦੇਉ ਪੰਨਾਸਪਨਾ ਭਗਤੁ ਸਦ॥
 ਏ॥ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਵਖਾਣੀਅੇ ਜਨੁ ਗਵਿਦਾ ਸਾਧਿਦਗੁਰ
 ਭਾਏ॥ ਜਾਤਿਅ ਜਾਤਿਸ ਨਾਤਿਵਿਚਿ ਭਰਮੁਖਿ ਚਰਣਕਵ
 ਲਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਭਉਮੈ ਮਾਰੀ ਪਰਗਟੀਆਏ॥ ੧੫॥ ਲੋਕ
 ਵੇਦੁ ਸੁਣਿਅਾਖਦਾ ਸੁਣਿਸੁਣਿਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁ ਵਖਾਣੈ
 ਸੁਰਗਲੋਕਸਟੁ ਮਾਤੁ ਲੋਕਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਰਪਤਾਲਨਜ॥

ਏ॥ ਭੂਰਭੁਵਿਖਨਵਰਤਮਾਨਾਦਿਮਾਧਿਅੰਤਿਹੋਇਹੈਗਏ॥ ੧੮੩
 ਤਮਾਧਮਨੀਚਹੋਇਸਮਝਿਨਸਕਨਿਚੋਜਾਵਿਡਾਣੈ॥ ਰਜ
 ਗੁਣਤਮਗੁਣੁਆਖੀਅੇਸਤਗੁਣੁਸੁਣਿਆਖਾਣਵਖਾਣੈ
 ਅਨਬਚਕਰਮਾਸਿਰੁਗਮਦੇਸਾਪਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਨਸਿਵ॥
 ਏ॥ ਫਕਤੁਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ ੧੮੪॥ ਸਤਿਜੁਗਿਏਕੁਵਿ
 ਗਾਤੁਦਾਤਿਸੁਪਿਛੈਫਤਿਦੇਸੁਪੀਤੁਏਏਤੈਨਗਰੀਵਗਲੀ
 ਅੇਦੁਆਪੁਰਿਵੰਸੁਨਗਕਿਸਹਮਾਏ॥ ਜੇਫੈਤੈਸੋਫਤੀਦਾ
 ਕਲਿਜੁਗਿਸਚਾਨਿਆਉਕਰਾਏ॥ ਸਤਜੁਗਿਸਤੁਤੈਤੈ
 ਜਗਾਦੁਆਪੁਰਿਪੁਜਾਚਾਗਿਦਿਤੁਏਕਲਿਜੁਗਿਨਾਉ

ਅਥਾਪਣਹੋਰਕਰਮਕਰਿਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਲੁ
 ਟੀਐਬੀਜਿਆਪਾਪੁਪੁੰਨੁਕਰਿਦੁਖਸੁਖਪਾਏ॥ਕਲਿਜੁ
 ਗਿਚਿਤਵੈਪੰਨੁਫਲੁਪਾਪਹੁਲੇਪੁਆਧਰਮੁਕਮਾਏ॥
 ਕੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੧॥ਸਤਜੁਗਦਾ
 ਅਨਿਮਾਉਵੇਖਿਧਉਲਧਰਮੁਹੋਆਉਦੀਣਾ॥ਸੁਰਪ
 ਤਿਨਰਪਤਿਚਕਵੈਗਖਿਨਹੀਪਨਿਬਲਮਤਿਹੀਣਾ॥ਤੈਤੈ
 ਖਿਸਿਆਪੇਗੁਇਕੁਹੋਮਜਗਜਗੁਬਾਪਿਪਤੀਣਾ॥ਦੁਆ
 ਪਰਿਦਾਇਪਗਧਰਦੇਪੁਜਾਰਪਖੰਡੁਅਲੀਣਾ॥ਕ
 ਲਜੁਗਿਗਹਿਆਪੇਗੁਇਕੁਹੋਇਨਿਮਾਣਾਧਰਮੁਅਪੀ

ਟਾਅ ਟੁਨਿਮਾ ਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਗਟ ਪਰਬੀ ਟਾਅ ॥ ੧੮੪ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮੁਸ ਪੁਰੁਟੁਰੀ ਟਾਅ ॥ ੧੮੫ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨਿ ਇਕ ਵ
 ਰਨਿ ਕਰਿ ਵਰਨ ਅਵਰਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾਪੇ ॥ ਛਿਅਰੁ ਤੀਛਿ
 ਅਦਰਸਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਸਨੁ ਸੁਰਜੁ ਥਾਪੇ ॥ ਬਾਰਹ ਪੰਥਿ ਮਿ
 ਟਾਇ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਵਡਾ ਪਰਤਾਪੇ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਹੁ ਬਾਹਰਾ
 ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਅਗੰਮੁ ਅਲਾਪੇ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖਾ ਕਹੈ ਇਉ
 ਰਸਿ ਖਾਂਹਰਾ ਸਿਪਛਾਪੇ ॥ ਅਭਾਇ ਆਵਿ ਚਿਉ ਦਾਉ ਕਰਿਆ
 ਪੁਗਵਾ ਏ ਜੋਪੇ ਅਜਾਪੇ ॥ ਲੀਪਿ ਨਿਕਬੇ ਵਰੈ ਸਰਾਪੇ ॥ ੧੮੬ ॥
 ਮਿਲਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੁਇ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮਾਲੇ

ਕੀ॥ ਜੋਗੀ ਕਰਨਿ ਅਤੇ ਸੁਮਿਲਿਆ ਦਿਪਰਖੁਆ ਦੇਸੁ
 ਵਿਸੇਖੀ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਰਿਓਨ ਮੋਓਨ ਮਨਾਰਾਇਣ ਬਹੁ
 ਭੇਖੀ॥ ਬਾਮਣਨੋ ਕਰਿਨ ਮਸਕਾਰਿ ਕਰਿਅਸੀਰਵਚਨ
 ਮੁਹੁਦੇਖੀ॥ ਪੈਰੀਪਵਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਰਹਾਸਿ ਸਰੇ
 ਖੀ॥ ਰਾਜਾਰੀ ਕੁਸ਼ਰਾਬਰੀ ਬਾਲਕਾਬਿਰਪਿਨਭੇਦੁ ਨਿਮੇ
 ਖੀ॥ ਚੰਦਨੁ ਗਤਾਂਤੁ ਪਨਰੇਖੀ॥ ੨੦॥ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾ
 ਵਣਾਗੁ ਰਉਖ ਦੇਸੁ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ॥ ਤੈਵੀਹਾਂ ਦੇਦੀ ਮਲੋਇ
 ਕੁਰਪਈ॥ ਆਹੋ ਛੋਹੋਈ॥ ਦਸੀਰੁਪਈ ਲਈ ਦਾਇਰੁ ਸੁ
 ਨਈ॥ ਆਹਉਲ੍ਹਾਸੇਈ॥ ਸਹਸਸੁ ਨਈ॥ ਏਮੁਲੁ ਕਰਿਲ

ਯੋਗੀਗਾਰਿਪੋਰੇਈ॥ਪੈਰੀਪੈਪਾਖਕੋਹੋਇਮਨਬਚਕਰਮਭ ੧੯੫
ਗੁਰੁਉਪੋਈ॥ਹੋਇਪੰਚਾਇਤੁਪੰਜਿਸਾਰਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਰਿਖਸ
ਗੋਈ॥ਬੋਲਅਮੋਲਸਾਪਜਨਓਈ॥੧॥੧੩॥੩੩ਈ॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ॥ਨਰਾਇਣਨਿਜਗੁਪਸਰਿ
ਨਾਥਾਨਾਥਸਨਾਥਕਰਾਇਆ॥ਨਰਪਤਿਨਰਹਨਬਿੰਦੁਹੋਨਿਰੰ
ਕਾਰਿ॥ਮਾਕਾਰੁਬਣਾਇਆ॥ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਵਖਾਣੀਅੰਕਾਰ
ਟਕਰਣੁਬਿਰਦਾਇਆ॥ਦੇਵਦੇਵੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵਾਮਲਖ
ਅਭੇਵਨਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਪੁਸਤਿਨਾਮੁਕਰਿ

ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਉ ਜਪਾਇਆ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਕਰਤਾ
 ਰਪੁਰੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂਗੁਰਸ
 ਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿਹਚਲਨੀ ਉਪਰਾਈ ਓਨੁ ਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਸਮੇਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇ ਓਨੁ ਸੁਖ
 ਸਾਗਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਮੇਉ ॥ ਸਾਚਿ ਸਬਾਦਿ ਅਰਾਪੀ ਅਮੇ ॥ ਅਗ
 ਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖਾ ਅਰੇਉ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਉਪਦੇਸਦਾ ਛਿ
 ਅਦਰਸਨ ਸਭਿ ਸੇਵਕ ਸੇਉ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲੁ ਟੁਨਿ ਵਚਲ
 ਟੁਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ਭੁਗਤਿ ਅਰਬੇਉ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਾ ਆਦੇ
 ਸੁਹੈ ਅਥਿਨਾਸੀ ਅਤਿ ਅਛਲ ਅਛੇਉ ॥ ਜਗਤਗੁਰੁ

ਕਨਕਦੇਉ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਬੇਪਰਵਾਹੁ ੧੯੬
 ਅਥਾਹੁਸਹਾਬਾ॥ਨਉਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਪੈਬੇਮੁਹਤਜੂਨ
 ਮੇਹੁਮੁਹਾਬਾ॥ਬੇਸੁਮਾਰਨਿਰੰਕਾਰੈਅਲਖਅਪਾਰਸ
 ਲਾਗਸਿਵਾਬਾ॥ਕਾਇਮੁਦਾਇਮੁਸਾਹਿਬੀਹਾਜਰਨਾਜ
 ਰਵੇਦਕਿਤਾਬਾ॥ਅਗਮੁਅੰਡਲਅੰਤੋਲੁਪੈਤੋਲਣਹਾ
 ਰਨਰੰਡੀਛਾਬਾ॥ਇਕਛਤਿਗਜਕਮਾਵਦਾਦੁਸਮਣੁ
 ਦੂਤਨਸੇਰਸਰਾਬਾ॥ਅਦਲੁਅਦਲੁਚਲਾਇਦਾਜਾ
 ਲਮੁਜੁਲਮੁਨਜੋਰਜਰਾਬਾ॥ਜਾਹਰਪੀਰੁਜਗਤਗੁਰੁਬਾ
 ਬਾ॥੩॥ਗੀਗਬਨਾਰਸਹਿੰਦੁਆਮੁਸਲਮਾਣਾਮਕਾਕਾ

ਥਾਘਪਰਿਘਰਿਥਾਥਾਗਾਵੀਐਵਜਨਿਤਾਲਿਮਿਰਦੰਗ
 ਰਥਾਥਾਭੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਆਇਆਪਤਿਤਉਧਾਰ
 ਦੁਅਜਥੁਅਜਾਥਾਚਾਰਿਵਰਨਾਇਕਵਰਨਹੋਇਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹੋਇਤੁਗਥਾਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿ
 ਅਵਲਿਦੋਮਨਸੇਮਖਰਾਥਾਹੁਕੇਮੇਅੰਦਰਿਸਭੁਕੇਕੁਦ
 ਗਤਿਕਿਸਦੀਕਰੈਜਵਾਥਾਜਾਹਰਪੀਰੁਜਗਤਗੁਰੁਬਾਬਾ
 ॥੪॥ਅੰਗਹੁਅੰਗੁਉਪਾਇਓਨੁਗੰਗਹੁਜਾਣੁਤਰੰਗੁਉਠਾਇ
 ਅਗਾਗਹਿਰਗੀਬੀਰੁਗਹੀਰੁਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰੁਗੀਵੰਦੁਸ
 ਦਾਇਆਦੁਖਸੁਖਦਾਤਾਦੇਇਹਾਰੁਦੁਖਸੁਖਸਮਸ

ਰਿਲੁਪੁਨਲਾਇਆਗੁਰੁਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਗੁਰੁਚੇਲੇਪਰਚਾ ੧੯੭
 ਪਰਚਾਇਆਗਾਬਿਰਖਹੁਫਲੁਫਲੁਤੇਬਿਰਖੁਪਿਓਪੁਤੁਹੁ
 ਪੁਤੁਪਤੀਆਇਆਪਾਰਥਹੁਪੁਰਨੁਥਹੁਮੁਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਲਿਵਮਲਖੁਲਖਾਇਆਥਾਥਾਣੇਗੁਰਮੰਗਦੁਆ
 ਏਆਪਾਪਾਰਸੁਹੋਆਪਾਰਸਹੁਸਤਿਗੁਰਪਰਚੇਸਤਿ
 ਗੁਰਕਹਣਾਚੰਦਨੁਹੋਆਚੰਦਨਹੁਗੁਰਉਪਦੇਸਰਗਤਿ
 ਵਿਚਿਰਹਣਾਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਵਿਚਿਗੁਰਮਤਿਸੁਖ
 ਦਰਮਤਿਦੁਖਦਹਣਾਮਚਰਜਨੋਮਚਰਜੁਮਿਲੈਵਿਸ
 ਮਾਦੈਵਿਸਮਾਦੁਸਮਹਣਾਮਪਿਓਪੀਅਣੁਨਿਸੁਰੁਸੁਰ

ਟੁਅਜਰੁਜਰਣੁਅਸਰੀਅਟੁਸਹਣਾ॥ਸਚੁਸਮਾਣਾਸ
 ਚਵਿਚਿਗਾਡੀਗਹੁਸਾਪਸੀਗਿਵਹਣਾ॥ਬਾਬਾਏਪਰਿ
 ਚਾਨਟੁਲਹਣਾ॥੬॥ਸਬਦੈਸਬਦੁਮਿਲਾਇਅਗੁਰਮੁ
 ਖਿਅਪਕੂਪਕੂਏਗਹਣਾ॥ਭਾਇਗੁਗਤਿਕੁੰਚਲਣਾ
 ਅਪੁਗਣਾਇਨਖਲਹਲੁਖਹਣਾ॥ਦੀਨਦੁਨੀਦੀਸਾ
 ਹਿਬੀਗੁਰਮੁਖਿਗੋਸਨਸੀਨੀਬਹਣਾ॥ਕਾਰਣਕਰਣ
 ਸਮਰਬੁਧੈਹੋਇਅਛਲੁਛਲਅੰਦਰਿਛਹਣਾ॥ਸਤੁਸੀ
 ਤੇਖੁਦਇਆਧਰਮੁਅਰਥਵੀਚਾਰਿਸਹਜਿਪਰਿਪਹਣਾ॥
 ॥ਕਾਮਕੋਪਵਿਰੋਧਛਡਿਲੋਕੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਹੁਤਹਣਾ॥

ਪੁਤ੍ਰਸਪੁਤ੍ਰਬਥਾਣੇਲਹਣਾ॥੭੪ਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਤੇ ੧੯੯
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਿਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਫਲਿਅਾਜੇਤੀਜੇਤਿਜ
 ਗਾਈਅਨੁਦੀਵੇਤੇਜਿਉਦੀਵਾਬਲਿਅਾਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇ
 ਧਿਆਛਲੁਕਾਰਿਅਛਲੀਅਛਲੁਛਲਿਅਾਕੋਈਬੁ
 ਫਿਨਹੀਪਈਪਾਣੀਅੰਦਰਿਪਾਣੀਗਲਿਅਾਸਚਸਚੁ
 ਸੁਹਾਵਣਾਸਚਾਅੰਦਰਿਸਚੁਸਚੁਛਲਿਅਾਨਿਹਚ
 ਉਸਚਾਤਖਤੁਹੈਅਬਚਲੁਰਾਜੁਨਹਲੇਹਲਿਅਾਸ
 ਚੁਸਬਦੁਗੁਰਿਸਉਪਿਅਾਸਚਟਕਸਾਲਹੁਸਿਕਾਚ
 ਲਿਅਾਸਿਥਨਾਥਅਵਤਾਰਸਕੁਹਬਜੋਕ੍ਰਿਕੈਹੋਏਖ

ਲਿਆਸਚਾਹੁਕਮੁਸੁਅਟਲੁਨਟਲਿਆ॥੮॥ਅਛਲ
 ਅਛੇਦੁਅਭੇਦੁਹੈਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਅਛਲੁਛਲਾਇਆ॥
 ਮਹਿਮਾਮਿਤਿਮਿਰਜਾਦਲੰਪਿਪਰਮਿਤਿਪਾਰਾਵਾਰੁਨਪਾ
 ਾਇਆ॥ਰਹਰਾਸੀਰਹਰਾਸਿਹੈਪੈਰੀਪੈਜਗੁਪੈਰੀਪਾਇਆ॥
 ਭਰਮੁਖੁਖਛਲੁਅਮਰਪਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫ
 ਲੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖੁਉਪਾ
 ਾਇਸਾਮਾਇਆ॥ਵਰਤਮਾਨੁਵੀਹਿਵਿਸਵੈਹੋਇਇਕੀ
 ਹਸਪਜਪਰਿਆਇਆ॥ਸਚਾਅਮਰੁਅਮਰਿਵਰਤਾਇ
 ਆ॥੯॥ਸਥਦੁਸੁਰਤਿਪਰਚਾਇਕੈਚੇਲੇਤੇਗੁਰਗੁਰਤੇਚੇ

ਲਾਵਾਣਾਤਾਣਾਮਾਖੀਐਸੁਤੁਇਕੁਹੋਇਕਪੜਮੇਲਾਦੁ ੧੯੯
 ਧਹੁਦਹੀਵਖਾਈਐਦਹੀਅਹੁਮਖਣੁਕਾਜੁਸੁਹੇਲਾਮਿਸ
 ਗੰਧੁਵਖਾਈਐਜਾਣੁਕਮਾਦੁਹਰੇਲਾਪੇਲਾਖੀਰਿਖੰਡੁਪਿ
 ਉਮੇਲਿਕਾਰਿਅਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਰਸਕੇਲਾਪਾਨਸੁਪਾ
 ਗੰਧੁਮਿਲਿਚੁਨੇਰੰਗੁਸੁਰੰਗੁਸੁਹੇਲਾਪੋਤਾਪਰਵਾਈਕੁਨ
 ਵੇਲਾ ੧੦॥ਤਿਲਮਿਲਿਫੁਲਾਮਮੁਲਾਜਿਉਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿ
 ਸੁਗੰਧਫੁਲੇਲਾਖਾਸਾਮਲਿਮਲਿਸਿਰੀਸਾਫੁਸਾਹਕਪ
 ਹਚਲਜਬਹੁਖੇਲਾਗੁਰਮੁਰਤਿਗੁਰਸਬਦੁਹੈਸਾਪਸੀਗ
 ਤਿਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਦੁਨੀਅਕੂਰੀਸਾਹਿਬੀਸਦੁ

ਮਣੀਸਚਗਗਬਿਗਹੇਲਾ॥ ਦੇਵੀਦੇਵਦਵਾਇਅਨੁਜਿਉ॥
 ਰਗਾਵਾਲਿਦੀਖਬ॥ ਪੇਲਾ॥ ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਪਿਛੇ
 ਲਗੇਨਕਿਨਕੇਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਅਮਰੁਸੁਹੇਲਾ॥੧੧॥
 ਸਤਿਗੁਰੋਅਸਤਿਗੁਰਹੁਅਚਰਜੁਅਮਰੁਅਮਰਿਵਰਤ॥
 ਏਆ॥ ਜੋਟਿਕਾਸੋਬੋਹਣਾਸੋਈਸਚਾਹੁਕਮੁਚਲਾਇ
 ਆ॥ ਖੋਲਿਖਜਾਨਸਬਦਦਾਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਮੋਲਿਮਿ
 ਲਾਇਆ॥ ਗੁਰਚੇਲਾਪਰਵਾਣੁਕਹਿਚਾਰਿਵਰਨਲੈਪੈਰੀਪਾ
 ਏਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਪਿਆਈਐਦੁਗਮਤਿਭੁਜਭਾਉ
 ਮਿਟਾਇਆ॥ ਕੁਲਾਧਰਮਗੁਰਸਿਖਸਭੁਮਾਇਆਵਿਚਿ

ਦਿਵਾਸੁਰਗਾਇਆ॥ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾਬਾਣੁ ਬਣਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਅਸਾ ੨੦੦
 ਦਿਪਰਖਾਮਾਦੇ ਸੁਕਰਿਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ
 ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਵੁ ਗੁਰਸਿਖ ਦੇਸੈ ਸਾਰੁ ਤਰਾਇਆ
 ॥ ਕਲੀਕਾਲਿ ਇਕੁ ਪੈਰੁ ਹੋਇ ਚਾਰਿ ਚਰਨ ਕਰਿ ਪਰਮੁ ਪਰਾਇ
 ਅਸਾ॥ ਕੁਲਾ ਕੁਲਾ ਕੁਲਿ ਅਸਾਈ ਅਹੁਪਿ ਅਦਾ ਦੇ ਦਾਰਾ ਹੁਚ
 ਲਾਇਆ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗਹਣ ਗਤਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿ
 ਵਾਅਲੁ ਖੁਲਖਾਇਆ॥ ਅਪਰਿਪਰੁ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪਰਮਿ
 ਤਿਪਾਗੁ ॥ ਰੁਨ ਪਾਇਆ॥ ਅਪੇਆਪਿ ਨਾਮੁ ਖੁਜਣਾਇ
 ਅਸਾ॥ ੧੩॥ ਰਾਗ ਦੇਖ ਨਿਰਦੇਖੁ ਹੈ ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ

॥ ਮਨਸਾਵਾਚਕਰਮਣਾਮਰਮੁਨਜਾਪੈਅਪਰਮਪਾਰਾ॥ ਦਾਤੁ
 ਭੁਗਤਾਦੈਆਦਾਨਿਦੇਵਸਥਲੁਸਤਸੰਗੁਉਧਾਰਾ॥ ਸਹਜਸ
 ਮਾਧਿਅਗਾਧਿਥੋਧਿਸਤਿਭੁਰੁਸਚੁਸਵਾਰਣੁਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਮ
 ਮਰਹੁਗੁਰੁਮਦਾਸੁਜੋਤੀਜੋਤਿਜਗਾਇਜੁਹਾਰਾ॥ ਸਬਦਸੁ
 ਗਤਿਗੁਰਸਿਖੁਹੋਇਅਨਹਦਥਾਣੀਨਿਸ਼ਰਧਾਰਾ॥ ਤਖਤੁਬਖ
 ਤੁਪਕਾਟੁਪਹਾਰਾ॥ ੧੪॥ ਪੀਊਦਾਦੇਜੇਵੇਹਾਪਤ੍ਰਦਾਦੇਪਰਵ
 ਟੁਪਤ੍ਰੇਤਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਜਾਗਿਜਗਾਇਦਾਕਲਜੁਗਿਅੰਦਰਿ
 ਕਉਵ੍ਰਸੋਤਾ॥ ਦੀਨਦੁਨੀਦਾਥੀਮੁਹੋਇਭਾਰੁਅਬਫੋਬੁਦੁਬੀ
 ਮਿਖਲੋਤਾ॥ ਭਉਜਲੁਭਉਨਵਿਆਪਈਗੁਰਬੋਹਿਬਚਨਿ॥ ੨०

ਖਾਇਨਗੋਤਾਅਵਗੁਣਲੋਗੁਣਵਿਕਟੋਗੁਰਗਟਨਲੋਵਣਜੁ ੨੦੧
 ਸਭਿਤਾਮਿਲਿਅਮੁਲਿਨਵਿਛੁਟੈਰਤਨਪਦਥਾਗੁਪਰੋ
 ਤਾਮੇਲਾਕਟੇਨਹੋਵਈਗੁਰਸਰਵਗਿਨਿਰਮਲਜਲਧੋਤਾ॥
 ਬਾਥਾਟੇਕੁਲਿਕਵਲੁਮਛੋਤਾ॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾਸਰਦ
 ਸਚਿਮਿਲੇਸਚਿਆਰਸੰਜੋਗੀ॥ਪਰਬਾਰੀਪਰਵਾਰਵਿ
 ਚਿਭੋਗੁਗੁਰਗਤਿਰਜੋਗਸੋਭੋਗੀ॥ਅਸਾਵਿਚਿਨਿਰਾਸੁਹੋਇਜੋ
 ਗਜੁਗਾਇਜੋਗੀਸਰੁਜੋਗੀ॥ਦੋਦਾਰਹੋਨਮੰਗੀਅਮਰੋਨਹੋਇ
 ਵਿਜੋਗੁਵਿਜੋਗੀ॥ਅਧਿਥਿਆਧਿਉਪਾਧਿਹੋਵਾਇਪਿਤ
 ਕਫੁਰੋਗਾਅਰੋਗੀ॥ਦੁਖਸੁਖਸਮਸਰਿਗੁਰਮਤੀਸੀਪੋਹਰਖੁਨ

ਅਪਦਾਸੋਗੀ ਦੇਹ ਬਿ ਦੇਹੀ ਲੋਗ ਮਲੋਗੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਭਨਾ
 ਸਾਹਿਬੁ ਇਕੁ ਹੋ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਹੋਇ ਨ ਹੋਗੀ ॥ ਸਹਜ ਸੋਰੇ ਵ
 ਰਿ ਪਰਮ ਹੋ ਸੁਗੁਰਮ ਤਿਸੇ ਤੀਮਾ ਟਕਰੇ ਗੀ ॥ ਖੀਰ ਨੀਰ ਜਿਉ
 ਭੂਟੁ ਸਚੁ ਤਜ ਟੁਰੁ ਜ ਟੁਗੁਰ ਗੀ ॥ ਮਾਨ ਅਧੋਗੀ ॥ ਇਕ
 ਮੰਨਿ ਇਕੁ ਅਗਾਧ ਟਾਪਰ ਹਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੋਰੇ ਗੀ ॥ ਸ
 ਬ ਦਸੁ ਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧ ਸੀਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਮਗ
 ਧਿ ਪਰੇ ਗੀ ॥ ਜੀਮਣ ਮਰਣੁ ਬਾਹਰੇ ਪਰਉਪਨਾਸ ਪਰ
 ਮਪਰੇ ਜੇ ਗੀ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰਾਮ ਮਰਸ ਮੋਰੀ ॥ ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਅ
 ਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ॥ ਆਖੀ ਮੇ ਮਕਲੁ ਅਜੇ ਨਿੰ ॥ ਅਪਾਰ ਗਾਰ
ਅਕਲ

ਵਿਸਾਸਿ ਜੋਤਿ ਓਦੋਤਲੰ ਪਿਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਿ ੨੦੨
 ਆਗਾ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਜਗਜੀਵਣ ਜਗਜੋਤੋ
 ਕਾਗਾ ਨਮਸਕਾਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਿ ਆਇ ਪੁਰਖ ਆਏ
 ਸੁਭਿ ਪਾਰਾ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾ
 ਗਗਿ ਸਚੁ ਅਚਾਰਾਗਾ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਨੁ ਦਿਤਿ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਤਾ ਇਕਗਤਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ਗੁਰਮਰਜਣੁ ਸਚੁ ਸਿਰ
 ਜਣਹਵਾਗਾ ੧੮॥ ਪਿਉ ਦਾਦਾ ਪੜਦਾ ਦਿਅਹੁ ਕੁਲ
 ਦੀਪਕਾ ਅਜਰਾ ਵਰਨਤਾ ਤਖਤੁ ਬਖਤੁ ਲੈ ਮਲਿਅ
 ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੁਪਤਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਭੰਡਾਰੁ

ਭਰਿਕੀਰਤਨਕਥਾਰਹੈਗੀਰਤਾ॥ਪੁਨਿਅਨਹਦਨਿਸ੍ਰ
 ਰੁਸ੍ਰਹੈਪੁਰਣਪ੍ਰੇਮਿਅਮਿਓਰਸਮਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈ
 ਹਰਸਰਾਤਨਮਦਾਰਥਵਟਜਸਹਤਾ॥ਸਚੁਨੀਸਾਦੁ
 ਦੀਥਾਣੁਸਚੁਸਚੁਤਾਣੁਸਚੁਮਾਣੁਮਹਤਾ॥ਅਬਚ
 ਲੁਗਜੁਹੋਆਸਣੁਖਤਾ॥੧੯॥ਚਾਰੇਚਕਨਿਵਾਇਓ
 ਨਸਿਖਸੰਗਤਿਆਵੈਅਗਣਤਾ॥ਲੰਗਰਚਲੈਗੁ
 ਰਸਬਦਿਪੁਰੇਪੁਰੀਬਣੀਬਣਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਓਰੁ
 ਨਿਰੰਜਨੀਪੁਰਨਬਹਮੁਪਰਮਪਦਪਤਾ॥ਵੇਦਕਤੇ
 ਬਾਅਗੋਚਰਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਾਧਸੰਗੁਸਤਾ॥ਮਾ

ਏਥੇ ਏਥੇ ਚਿਉ ਦਾਸ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਜਨ ਕਾ ਅਸੀਖ ਭਗਤਾ ਕੁ ੨੦੩
 ਦਗਿ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੀਐ ਅਕ ਬਕ ਬਾ ਅਬ ਗਤ ਅਬ ਗਤਾ ਗੁਰ
 ਏਥੇ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਹਜ ਸੁਗਤਾ ੨੦੪ ਹਰਖ ਹੁ ਸੋਗ ਹੁ ਬਾਹਰ ਹਰ
 ਏਥੇ ਏਸ ਮਰ ਬੁਝਿ ਦਾ ਰਸ ਕਾ ਸੁਪਨੇ ਰੇਖਾ ਵਿਚਿ ਰਾਗ ਰੇ
 ਗਨਿ ਰੇ ਲੇ ਪੁਰ ਹੋ ਦਾ ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨ ਅੰਗੇ ਚਰਾ ਬੁਝਿ ਬਲ
 ਬਚਨਿ ਬਿਬੇ ਕਨ ਛੰਦਾ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰ
 ਦੁ ਸਦਾ ਵਿਗਸਿ ਦਾ ਅਚਰ ਜਨੇ ਅਚਰ ਜੁ ਮਿਲੈ ਵਿਸਾ ਮਾਏ ਵਿ
 ਸਾ ਮਾਏ ਮਿਲੈ ਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਗਿ ਚਲਣਾ ਖੰਡੇ ਪਾਰ ਕਾਰ
 ਨਿਬੰਧ ਦਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਚਲੈ ਦਾ ੨੧ ਹਰਿ ਸਹੁ ਹਰਿ

ਗਿਆਨਕਾਰਿ ਦੁਪੈ ਵਿਚ ਹੁਕਫੈ ਪਾਣੀ ਕਛੁ ਹੁਕਛੁ ਧਿਆਨੁ
 ਧਰਿ ਲਹਰਿ ਨਵਿਆ ਪੈ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਵਾਣੀ ਕੁੰਜ ਹੁਕੁੰਜ ਵਖਾਣੀ
 ਮੇਸਿ ਮਰਣੁ ਕਰਿ ਉਡੈ ਅਸਮਾਣੀ ਗੁਰਪਰਚੈ ਗੁਰਜਾਣੀ
 ਮੇਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਸਿਮਰਣਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ
 ਗੁਰਸਿਖ ਹੋਨਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਗਅੰਦਰਿ ਜਾਣੀ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾ
 ਖਾਕੋ ਹੋਇ ਗਰਭੁ ਨਿਵਾਰਿ ਗਰੀਬੀਆਣੀ ਪੀਚਰੋਣੇ ਦੁਬ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਾਣੀ ਜਗਗਹਦੇ ਗੁਰਦਰੀਆ ਉਵਿਚਿ ਮੀਨ ਕ
 ਲੀਨ ਹੋਤੁ ਨਿਬਾਣੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗ ਜਿਉ ਜੇਤੀ ਅੰਦ
 ਰਿ ਜੇਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਭੀਰੁ

ਪਈਚਿਤਿਅਵਰੁਨਆਣੀ॥ਚਰਣਕਵਲੀਮਲਿਭਵਰਜਿਓ॥੨੦੪॥
 ਸੁਖਸੰਪਟਾਵਿਚਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਵਿਸਰੈਥਾਥੀ॥
 ਹੇਜਿਓਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਸਹਜ॥
 ਸਮਾਧਸਾਧਸੰਗਜਾਣੀ॥ਗੁਰਅਰਜਨਵਿਟਹਕੁਰਥਾਣੀ॥੨੩॥
 ਆਪਰਥਹਮਪੁਰਨਥਹਮਿਸਤਿਗੁਰਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆ॥
 ਭਰਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰੁਜੋਤਿਇਕਦਾਇਨਾਵਧਰਾਇਆ॥
 ਪੁਤ੍ਰਪਿਅਹੁਪਿਓਪਤਰੇਵਿਸਮਾਦਹੁਵਿਸਮਾਦੁਸੁਣਾਇਆ॥
 ਬਿਰਖਹੁਫਲੁਫਲਤੋਬਿਰਖੁਅਚਰਜਹੁਅਚਰਜੁਸੁਹਾਇ॥
 ਆਨਦੀਕਿਨਾਰੇਆਖੀਅਨਿਮੁਛੇਪਾਰਾਵਾਰੁਨਪਾਇਆ॥

ਅਹਿਰਨਿ ਅਲਖੁ ਲਖੀ ॥ ਮੇਰੁ ਰਚੇ ਲੇਖਿ ਮਿਲਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ॥
 ਅਧਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਭਾਇਆ ॥ ੨੪ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨ
 ਕਦੇ ਉਨਿ ਰੰਗਾਰਿ ॥ ਅਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਗੁ ਦੁਗੁਰੁ
 ਅੰਗੁ ਤੇਰੀ ਗੁਪਤਾ ॥ ਟੁਤਰੀ ਗੁਓਨਾਇਆ ॥ ਅਮਰ ਦਾ ਸੁਗੁਰੁ
 ਅੰਗੁ ਜੋ ਤਿਸ ਭੂਪਿ ਚਲਤੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ
 ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾ ॥ ਸੁਅਨੁ ਹਦਨਾ ਦਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਰਾਮ
 ਦਾ ਸਹੁ ਅਰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੁ ਦਰਪਨਿ ਵਿਚਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥
 ਅਧਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਨਾਉ ਸਦਵਾਇਆ ॥
 ਗੁਰੁ ਮੁਰਤਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਪਰਗਟੀਆਇ ॥

ਆਪੰਗੀਪਾਇਜਗਤੁਤਰਾਇਅੰ॥

੨੦੫

ਕਪਾ॥੨੪॥ਚਉਥੀ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਦਿਪੁਰਖਾਮਾਦੇਸੁਕਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖਾਮਾਦੇਸੁਕਾਰਾਇਅੰ॥

ਏਕੰਕਾਰਾਮਕਾਰਕਾਰਿਗੁਰੋਵਿੰਦਨਾਉਸਦਵਾਇਆਪਾਰ

ਬਹੁਪੁਰਨਬਹੁਮੁਨਿਗੁਣਸਰਗੁਣਅਲਖੁਲਖਾਇ

ਆਸਾਪਸੰਗਤਿਅਰਾਧਿਆਭਗਤਿਵਡਲੁਹੋਇਅਛ

ਲੁਛਲਾਇਆਓਅੰਕਾਰਿਆਕਾਰਿਕਾਰਿਇਕੁਕਵਾਉਪਸੰ

ਉਪਸਾਇਆਰੋਮੋਮਾਵਿਚਿਗਖਿਓਨੁਕਾਰਿਬਹੁਮੰਡਕੋਰਤਿ

ਸਮਾਇਆਸਾਪਜਨਾਗੁਰਚਰਨਪਿਆਇਆ॥੧॥ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰਿ ਦਹਾ ਦੇ ਸਬਾਰ ਹਵਾਟ ਨਾਧਾਇਆ॥
 ਗੁਰਮੁਰਤਿ ਗੁਰਪਿਆਨੁ ਧਰਿ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੂਰਨ ਬਹਮੁਦਿਖ॥
 ਇਆ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਪਦੇਸੁ ਲਿਵ ਪਾਰ ਬਹਮੁਰਗਿ
 ਅਨੁਜਣਾਇਆ॥ ਸਿਲਾ ਅਲੂ ਟੀਚਟ ਟੀਚਰ ਟਕਵ
 ਲਚਰ ਟੇਦ ਕੁਪਿਆਇਆ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਚਿਤੁ ਕ
 ਰਿਸੁਖਸੀਪਟਵਿਚਿ ਨਿਜ ਪਰੁਛਾਇਆ॥ ਪਰਤਨ ਪਰਧਨ
 ਪਰਹਰੇ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਅ ਪਰਸੁਰਹਾਇਆ॥ ਸਾਧਿਅ ਸਾਧਸ
 ਪਸੰਗਿ ਆਇਆ॥ ੨॥ ਜਿਉ ਫੁਟੁ ਬੀਉ ਸਜੀਉ ਹੋਇ ਕਰਿ ਵਿ
 ਸਥਾਉ ਬਿਰਖੁ ਉਪਜਾਇਆ॥ ਬਿਰਖ ਹੋਇ ਸਹੰਸ ਫਲ

ਫਲਫਲ ਵਿਚਿ ਬੁਝੀ ਅਸਮਾਇਆ ਦੁਤੀਆ ਚੰਦੁ ਅਗਾਸਾਜਿ ੧੦੬
 ਉਆਦਿ ਪੁਰਖਾ ਆਦੇ ਸੁਕਗਾਇਆ ਤਾਰੇ ਮੰਡਲੁ ਸੰਤ ਜਨਪ
 ਰਾਸਾਲ ਸਚਖੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ਪੈ ਗੀਪੈ ਪਾਖਾ ਕਹਾਇਆ ਪੁ
 ਗਵਾਇਨਾ ਆਪੁ ਜਣਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪੂਜਿ ਵੈਨਿ
 ਹਚਲ ਵਾਸੁ ਅਗਾਸਚਕਾਇਆ ਸਭਤਾਰੇ ਚਉਫੇਰਿ ਫਿ
 ਗਾਇਆ ਤਾਨਾ ਮਾਛੀ ਬਾਅਖੀ ਮੇਰੁ ਮੁਖਿ ਭਾਇਓ ਗਤਿ
 ਲਿਵਲਾਈ ਪੜੀ ਬਾਅਣਦੇ ਹੁਰੈ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਕਰਨਿ ਵਡਿ
 ਆਈ ਨਾਮਾ ਪਕਾਇਉ ਠਾਲਿ ਆਬਹਿ ਪਿਛਵਾਹੈ ਹਰਿਗੁ
 ਟਗਾਈ ਭਗਤ ਵਡਲੁ ਆਖਾਇਦਾ ਫੇਰਿ ਦੇਹੁ ਗਪੈ ਜਬਖ

ਈ॥ ਦਰਗਹਮਾ ਟੁਨਿਮਾਇ॥ ਮਾਂਸਾਧਸੰਗਤਿਸਤਿਉਰਸਰਣ॥
 ਈ॥ ਉਤਮਪਦਵੀਨੀਰਜਾਤਿਚਾਰੇਵਰਨਪਏਪਗਿਆਈ॥
 ਜਿਉਨੀਵਾਣਿਨੀਰੁਚਲਿਜਾਈ॥ ੪॥ ਅਸਰੁਤਰੀਖ ਟੁਰਗਤੁ
 ਹੈ॥ ਬਿਦਰੁਜੁਵਿਖਲੀਪਤਿਸਰਣਾਈ॥ ਧੀਨਜੱਟਵਖਾਈ॥
 ਸਪਨਜਾਤਿਅਜਾਤਿਕਸਾਈ॥ ਭੁਗਤੁਕਬੀਰਜੁਲਹੜਾਨਾ
 ਮਛੀਬਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ ਕੁਲਿਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁਹੈਸੈਣੁਸ
 ਨਤੁੀਅੰਦਰਿਨਾਈ॥ ਕੋਇਲਪਾਲੇਕਾਵਈ॥ ਅੰਤਿਮਿਲੇਅ
 ਪਟੇਕੁਲਜਾਈ॥ ਕਿਸਨੁਜਸੇਧਾਂਪਾਲਿਆਵਾਸੁਦੇਵਕੁਲ
 ਕਵਲੁਸਦਾਈ॥ ਪਿਆਰੁਰਾਨਵੀਚਾਰੀ॥ ਮੇਰਗਤਾਂਜਾਤਿਸਨ

ਤਿਨਕਾਈ ਚਰਣਕਵਲਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੫॥ਭੇਖੁਖਖੜ੭
 ਰੀਅਸਰੀਅਖੀਮੇਲੁਮਖੀਰੁਓਪਾਇਆ॥ਪਾਟਪਟਬਰਕੀਕੁ
 ਅਹੁਕਟਿਕਟਿਸਟੁਕਿਰਤਾਸੁਬਣਾਇਆ॥ਮਲਮਲੋ
 ਏਵੇਵੇਅਹੁਚਿਕਟਿਕਵਲੁਭਵੁਲੋਕੁਇਆ॥ਜਿਉਮ
 ਟਿਕਾਲੇਸਪਸਿਰਿਪਥਰਹੀਰੇਮਾਣਕਛਾਇਆ॥ਜਾਣੁਕ
 ਭੁਗੀਮਰਗਤਨਿਨਾਉਭਗਉਤੀਲੋਹਪਤੁਇਆ॥ਮੁਸਕ
 ਥਿਲੀਅਹੁਮੇਦੁਕਰਿਮਜਲਸਅੰਦਰਿਮਹਮਹਕਾਇਆ॥
 ਨੀਚਜੋਨਉਤਮਫਲੁਪਾਇਆ॥੬॥ਬਾਲਿਪੋਤਾਪਹਿਲਾਦ
 ਦਾਇਦੁਪੁਰੀਦੀਇਛਾਇਛੁੰਦਾ॥ਕਰਿਸਪੁਰਣੁਜਗੁਸਉਇਕ

ਇਕੋਤਰੁ ਜਗੁ ਕਰੰਦਾ ॥ ਥਾਵਨੁ ਰੁਪੀਆ ਏਕੋਗਰ ਬੁਨਿਵਾਰਿ
 ਭਗਤ ਉਧਰੰਦਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਸ ਟੋਨੇ ਪਰਹਰੈ ਜਾਇ ਪਤਾਲਿ ਸੁ
 ਏਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥ ਬਾਲਿਛਲਿ ਮਾਖੁ ਛਲਾਇ ਭਨੁ ਦਰਵਾਜੇ
 ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੰਦਾ ॥ ਸੁਵਾਂਤ ਭੁੰਦਲੈ ਸਿਪਾਜਿ ਓਮੇਤੀ ਚੰਗੀ
 ਮਾਰਿ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਮਿਲੈ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਨੀਚ ਹੁਨੀ
 ਦੁਸਦਾ ਵਟਾਕੀ ਵੀਹੋਇ ਨ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾ
 ਰਗਿ ਚਲਾਇ ਕਤਖੰਡੁ ਸਹੀਸ ਸਮਾਏ ॥ ਪਿਆਸ ਕਰਦੀ
 ਵਾਸੁ ਲੈ ਜਿਥੇ ਪਰੀ ਤਿਥੇ ਚਲਿ ਜਾਏ ॥ ਰੁਲੇਖੰਡੁ ਜਰੇਤੁ ਵਿ
 ਚਿਖੰਡੁ ਦਾ ਦੁਇ ਚਾਇਖਾਏ ॥ ਭੁੰਗੀ ਦੇਭੈ ਜਾਇ ਮਰਿ

ਰੁਵੈਂਗੀਮਾਰਿਜੀਵਾਏ॥ਮੀਰਕਛੂਕੁੰਜਦਾ॥ਆਸਾਵਿਚਿ ੨੦੮
 ਨਿਰਸੁਵਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਗੁਰਸਿਖਸੁਖਫਲੁਖਾਏ॥੮॥ਸੂਰ
 ਜਪਸਿਬਿਆਸੁਜਾਇਹੋਇਭੁਟਹਟਕੀਨਿਸਮਣਾ॥ਪ
 ਰਿਵਿਦਿਆਪਰਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਬਾਲਮੀਕਮਨਿਭੁ
 ਟਾ॥ਆਦਿਬਿਆਸੁਵਖਾਣੀ॥ਐਕਬਿਕਾਬਿਸਾਸੜਵੇਦਪੁਰਾ
 ਟਾ॥ਸ਼ਰਦਿਮਨਿਉਪਦੇਸਿ॥ਆਗੁਗਤਿਭਾਗਵਤੁਪਵਿਪਤੀ
 ਆਣਾ॥ਚਉਦਹਵਿਦਿਆਸੋਧਿਕੈਪਰਉਪਕਾਰਅਚਾਰੁਸੁ
 ਖਾਣਾ॥ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਾਬਸੰਗੁਪਤਿਤਉਪਰਣੁਬਿਰਦੁਦ
 ਖਾਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਤਿਪਰਵਾਣਾ॥ਪੰਬਾਗਵ

ਕੇਗਰਭਾਸਿਵਸਿਜਮਦੇਹੀਸੁਕਿਲਈਉਦਾਸੀ॥ਮਾਇਅੰ
 ਵਿਚਿਅਤੀਤੁਹੋਇਮਨਹਠਭੁਧਿਨਬੀਦਿਖਲਾਸੀ॥ਪਿਅ
 ਥਿਆਸਪਰਬੋਧਿਆਗੁਰੁਕਰਿਜਨਕਸਹਜਮਤਿਆਸੀ
 ਤਜਿਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਲਈਸਿਰਿਪਰਿਜੂਠਿਮਿਲੀਸਾਬ
 ਸੀ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਗਬੁਨਿਵਾਰਿਜਾਗਤਿਗੁ
 ਰਦਾਸੀ॥ਪੈਗੰਪੇਪਾਖਾਕੋਹੋਇਗੁਰਮਤਿਭਾਉਗੁਰਤਿਪਰ
 ਗਾਸੀ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਸਹਜਨਿਵਾਸੀ॥੧੦॥ਗਾਜੁ
 ਜੋਹੁਹੋਜਨਕਦੇਵਡਾਭਗਤੁਕਰਿਵੇਦੁਵਖਾਣੈ॥ਸਨਿਕਾ
 ਦਿਕਨਾਰਦਉਦਾਸੁਬਾਲਸੁਭਾਇਅਤੀਤੁਸੁਹਾਣੈ॥

ਜਗਤੋਗਲਖਲੀਪਕੈਗੁਰਸਿਖਸਾਪਸੰਗਤਿਨਿਰਥਾਏ॥ ੨੦੯
 ਆਪੁਗਣਾਇਵਿਗੁਰਣਾਆਪੁਗਵਾਏਆਪੁਸਿਵਾਏ॥
 ਗੁਖਮਾਰਗੁਸਚਦਾਪੈਰੀਪਵਣਾਰਜੇਰਾਏ॥ ਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁ
 ਵਿਸਾਰਿਕੈਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਗਗੀਬੀਆਏ॥ ਸਚੀਦਰਗਹ
 ਮਾਣੁਨਿਮਾਏ॥ ੧੧॥ ਸਿਰਓਚਾਅਭਿਮਾਨਵਿਚਿਕਾਲਖ
 ਭਰਿਆਕਾਲੇਵਾਲਾ॥ ਭਰਵਟੇਕਾਲਖਭਰੇਪਿਪਣੀਆਂਕ॥
 ਲਖਸੁਰਾਲਾ॥ ਲੋਇਣਕਾਲੇਜਾਣੀਅਨਿਦਾੜੀਮੁਛਾ
 ਕਰਿਮੁਹਕਾਲਾ॥ ਨਕਾਅੰਦਰਿਨਕਵਾਲਖਹੁਲੁਏਲੁਏ
 ਕਾਲਖਬੇਤਾਲਾ॥ ਓਚੇਅੰਗਨਪੁਜੀਅਨਿਚਰਣਪੁਤ੍ਰਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਸਾਲਾ ਪੇਰਨਖ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਭਾਰੁ ਚਾਇ
 ਨਿਦੇਹ ਦੁਰਲਾ ਸਿਰਧੋ ਵਣੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਰ
 ਟੇ ਦਕਜਗਿ ਭਾਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖਾਲਾ
 ॥੧੨॥ ਜਲਵਿਚਿ ਪਰਤੀ ਪਰਮਸਾਲ ਪਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਨੀਰ
 ਨਿਵਾਸਾ ਚਰਣ ਵਲ ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਿਹਚਲ ਪੀਰਜ
 ਪਰਮੁ ਸੁਵਾਸਾ ਕਿਰਖਾ ਬਿਰਖ ਕੁਸਮਾ ਵਲੀ ਬੂਟੀ ਜਟੀ
 ਪਾਗਾ ਬਿਨਾਸਾ ਸਰਸਾ ਏਗਗਿ ਰਿਮੇਰ ਬਹੁਰਤ ਨਪਦ
 ਰਬ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਦੇਵ ਸਬਲਤੀ ਰਬ ਪਟੇਰੰਗ ਰੁਪਰਸ
 ਕਸ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰਚੇਲੇ ਹਰਾ ਸਿਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਸਾ ਪ

ਸਿੰਗਤਿਗੁਣਤਸਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਆਸਨਿਗਸਾ॥੧੩॥੧੦
 ਅਰੋਮਾਵਿਚਿਰਖਿਓਨੁਕਰਿਥਹਮੰਰਕੋਰਿਸਮਾਈ॥ਪਾਰ
 ਬਹੁਪੁਰਨਥਹਮੁਸਤਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਸੁਖਦਾਈ॥ਚਰਿ
 ਵਰਨਗੁਰਸਿਖਹੋਇਸਾਧਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਗਿ
 ਮਾਨਸਿਮਾਨਸਿਮਰਦਿਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਰਤਿ
 ਲਿਵਲਾਈ॥ਭਾਇਭਗਤਿਕੁਓਂਪਰਮਰਸਸਤਿਗੁਰਮੂਰ
 ਤਿਰਿਦੇਵਸਾਈ॥ਏਵਰੁਭਰੁਓਚਾਇਦੇਸਾਪਚਰਣਪੁ
 ਜਾਗੁਰਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਕੀਮਨਪਾਈ॥੧੪॥
 ਵਸੈਛਾਧਰਲਾਇਕੋਪਰਨਾਲੀਹੋਇਵੀਹੀਆਵੈ॥ਲਖ

ਨਾਲੈਉਛਲਿਚਲਨਿਲਖਪਰਵਾਹੀਵਾਹਵਹਾਵੈ॥ਲਖਨਲੇਲ
 ਖਵਾਹਵਹਿਨਦੀਆਂਅੰਦਰਿਰਲੇਰਲਾਵੈ॥ਨਉਸੈਨਦੀਨਕਿਨ
 ਵੈਖੁਗਬਿਪਛਮਿਹੋਇਚਲਾਵੈ॥ਨਦੀਆਜਾਇਸਮੁੰਦਢਿਰਿ
 ਸਾਗਰਸੰਗਮੁਹੋਇਮਿਲਾਵੈ॥ਸਤਿਸਮੁੰਦਗਤ੍ਵਾਤ੍ਵਮਹਿਜਾਇ
 ਸਮਾਹਿਨਪੇਵੁਬੁਧਾਵੈ॥ਜਾਇਗਤ੍ਵਾਤ੍ਵਪਤਾਲਹੋਠਿਹੋਇਤਵੇਦੀ
 ਬੁੰਦਸਮਾਵੈ॥ਸਿਰਪਾਤਿਸਾਹਲਖਲਖਾਇਨ੍ਹਣੁਜਾਲਿਤਵੇਨੋ
 ਤਾਵੈ॥ਮਰਦੇਖਹਿਖਹਿਦੁਨੀਆਂਦਾਵੈ॥੧੫॥ਇਕਤੁਥੇਕੈਦੁਇ
 ਖੜਗਦੁਇਪਾਤਿਸਾਹਨਮੁਲਕਿਸਮਾਣੈ॥ਵੀਹਿਠਕੀਗਮਸੀ
 ਤਿਵੇਚਿਖਿਖਿਖੋਲੀਹੋਠਿਲੁਕਾਣੈ॥ਜੰਗਲਅੰਦਰਿਸੀ

ਹਦਇਪੋਸਤ ਰੋਡੇਖਸਖਸਦਾਣਾਸੁਲੀਉਪਰਿਖੇਲਣਾਸਿਰਿ ੧੧੧
 ਧਰਿਛਤ੍ਰਥਜਾਰਵਿਕਾਣੇਕੋਲੁਅੰਦਰਿਪੀਤੁਅਨਿਪੋਸਤਪੀ
 ਰਿਪਿਆਲੇਛਾਣੇਲਉਥਾਲੀਦਗਾਧਵਿਚਿਗਰਬੁਗੁਨਾਹੀ
 ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੇਤਾਣਿਨਿਤਾਣੇ॥੧੬॥ਸੀਹਪ
 ਜੁਤੀਬਕਰੀਮਰਦੀਹੋਈਹਤੁਹਤੁਹਸੀ॥ਸੀਹਪੁਛੈਵਿਸਮਾ
 ਦੋਹੋਈਇਤੁਅਉਸਰਿਕਿਤੁਰਹਸਿਰਹਸੀ॥ਬਿਨਉਕਰੇਦੀਬ
 ਕਰੀਪਤ੍ਰਾਮਸਾਰੇਕੀਚਨਿਖਸੀ॥ਅਕੁਪਤੁਰਾਖਾਧਿਅੰਕੁ
 ਹਿਕਹਿਖਲਉਖਲਿਵਿਣਸੀ॥ਮਾਸੁਖਾਨਿਗਲਵਫਿਕੈਹ
 ਲੁਤਿਨਾਕਾਕਉਣੁਹੋਵਸੀ॥ਗਰਬੁਗਰੀਬੀਦੇਹਖੇਯਾਜੁ

ਅਖਾਨੁ ਮਕਾਨੁ ਬਗੀਚਾ ਜਗੀਆਇਆ ਸਤੁ ਕੋਇ ਮਸੀ
 ॥੧॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਹਰਾ ਸਿਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੀ ਗਤਿ
 ਪਰਗਸੀ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖਾ ਕੋਇ ਲੇਖਾ ਮਲੇਖਾ ਅਮਰਾਥਿ
 ਨਸੀ ਕਾਰਿ ਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਮਾਧਿ ਬਿਅਧਿ ਉਪ
 ਧਿਖਲਾਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਪੁਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਅੰ
 ਦਰਿ ਕਰਨਿ ਉਦਾਸੀ ਅਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀ ਟੁਹੇਇ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਚਖੰਡ ਨਿਵਾਸੀ ਅਬਗਤਿ ਗਤਿ ਅਗਾਧਿ
 ਬੋਧਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਚਰਾਗੁਰਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ
 ਫਲੁ ਅਸਨਿ ਗਸੀ ॥੧੮॥ ਸਣੁ ਵਣੁ ਵਣੀ ਖੇਤੁ ਇਕੁ ਪ

ਰਭਿਪਕਾਰੁ ਵਿਕਾਰੁ ਜਣਾਵੈ॥ ਖਲਕ ਫਾਇਵਟਾਇਸਣੁ ॥੨੧੨॥
 ਗਸਾ ਬੰਧਨੁ ਹੋਇ ਬੰਨ੍ਹਵੈ॥ ਖਾਸਾ ਮਲ ਮਲ ਸਿਰੀਸਾ ਫੁਸੁਤੁ
 ਕਤਾਇ ਕਪਾਹਵੁ ਟਾਵੈ॥ ਲਜਣ ਕਜਣੁ ਹੋਇ ਕੋਸਾ ਪੁਅ
 ਸਾ ਪੁਬਿਰਦੁ ਬਿਰਦਾਵੈ॥ ਸੰਗਦੇਖ ਨਿਰਦੇਖ ਮੋਖ ਸੰਗਸੁ
 ਭਾਉਨ ਸਾਪੁ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਝਪਕੂਹੋਵੈ ਧਰਮ ਸਾਲ ਜਾਪ ਸੰ
 ਗਤਿ ਪਗ ਪੁਤ੍ਰਿ ਸੁਮਾਵੈ॥ ਕਾਟਿ ਕੁਟਿਸਣੁ ਕਿਰਤਾ ਸੁਕਰਿਹ
 ਰਿਜ ਸੁਲਿਖਿ ਪਗਾਣੁ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੋ ਜਨ
 ਭਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਪਬਰੁ ਚਿਤੁ ਕੋਠੇ ਰੁਹੈ ਚੂਨੁ ਹੋਵੈ॥ ਅਗੀਦਧਾ॥
 ਅਗੀਬੁਝੈ ਜਲੁ ਛਿੜੁਕਿ ਅਚੂਨੈ॥ ਅਗੀਓਠੈ ਅਤਿਵਧਾ॥

ਪਾਣੀ ਪਾਏ ਵਿਹੁਣਿ ਜਾਇ ਅਗਨਿ ਨ ਫੁਟੈ ਅਵਗੁਣਿ ਬਖਸ਼
 ਜੀਭੈ ਉਤੈ ਗਿਆ ਛਾਲੈ ਪਵਨਿ ਸੀਗਿ ਦੁਖ ਲਧਾ ॥ ਪਨ
 ਸੁਪਾਰੀ ਕਥੁ ਮਿਲਿ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਸਪੁਰਣੁ ਸਧਾ ॥ ਸਾਧਸਿ
 ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧੁ ਸਮਧਾ
 ॥ ਅਪੁਗਵਾਇ ਮਿਲੈ ਪਲੁ ਅਧਾ ॥ ੧੦ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਜ
 ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹੁ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸਿਰੀਦਾ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ
 ਨਿਵਾਸੁ ਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡਿ ਵਸਿਦਾ ॥ ਸਚੁ

ਫੁਗਮਾ ਟੁਨੀਸਾ ਟੁਸਚੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੁਲਿ ਫਿਰੰਦਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾ १੧੩
 ਬਦੁ ਟਕਸਾਲ ਸਚੁ ਗੁਰਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਸਬਦਿ ਮਿਲੰਦਾ ॥ ਸ
 ਚੀਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਸਚੁ ਗਗਰਤ ਨ ਕੀਰਤ ਨੁਭਾ ਵੰਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਚਾ ਪੰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਦੇਹੀ ਸਚੁ ਗਜੁ ਕਰੰਦਾ ॥ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ
 ਚੜ੍ਹਾਉ ਚੜ੍ਹੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਾਣੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾਨਾ
 ਉਪਗਾਇਆ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਮਾਕਾਰੁ ਹੋਇ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਸਦਾ ॥
 ਇਆ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਆਮੰਕਾਰਿ ਮਕਾਰੁ ਬਣਾਇ
 ਆ ॥ ਇਕਦੂਹੇ ਏਤਿ ਨਿਦੇਵਤਿ ਹੁਮਾ ਲਿਦਸਾ ਅਵਤਾਰਗਣ ॥
 ਇਆ ॥ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾਦੇ ਸੁਹੇਓ ਹੁਵੈ ਖੈਓ ਨਨਦਰਿਨਾ ॥

ਇਆਸੇਖਨਗੁਸਿਮਰਣੁਕਰੈਨਵਾਅੰਤੁਬਿਅੰਤੁਨਪਾਇ
 ਆਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨਉਮਨਿਭਾਇਆ॥੨॥ਅੰਬਰੁਪਗਤਿ
 ਵਿਛੋੜਿਅਨੁਕੁਟਗਤਿਕਰਿਕਰਤਾਹੁਕਹਾਇਆਧਰ
 ਤੀਅੰਦਰਿਪਾਣੀਐਵਿਦੁਬੰਧਾਆਗਾਸੁਰਹਾਇਆਇ
 ਨਣਾਅੰਦਰਿਅਗਿਧਰਿਅਹਿਨਿਸਿਸੁਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇ
 ਆਛਿਅਹੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਕਰਿਖਾਣੀਬਾਣੀਚਲਤੁਰ
 ਚਾਇਆਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੀਭੁਹੈਸਫਲੁਜਨਮੁਗੁਰ
 ਪੁਰਾਪਾਇਆਸਾਪਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਹਜਿਸਮਾਇਆ
 ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਦਤਾਹੈਮਾਣਸਜਨਮੁਅੰਮੋਲੁਦਿ

ਵਾਇਆਮੁਹੁਅਖੀਨਕੁਕੀਨਕਰਿਹਥਪੋਰਦੇਚਲੇਚਲਾ ੨੧੪
 ਇਆਭਾਭਾਉਭਗਤਿਉਪਦੇਸੁਕਰਿਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿ
 ਕੁਇਆਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਨਾਵਣਾਗੁਰਮੁਖਿਜਪੁਗੁਰਮੰ
 ਤੁਜਪਾਇਆਗਤਿਮਾਰਤੀਸੋਹਿਲਾਮਾਇਆਵਾਚਿਉ
 ਦਸੁਗਾਇਆਮਿਠਾਬੋਲਣੁਨਿਵਿਚਲਣੁਹਥਹੁਦੇਇਨ
 ਮਾਪੁਗਣਾਇਆਚਾਰਿਪਦਾਰਥਪਿਛੈਲਾਇਆ॥੪॥ਸ
 ਤਿਗੁਰੁਵਡਾਮਾਖੀਐਵਡੇਦੀਵਡੀਵਡਿਅਈਯਾਐਮੰਕਾ
 ਰਿਅਕਾਰੁਕਰਿਲੁਖਦਗੀਆਉਨਕੀਮਤਿਪਈਯਾਇਕੁਵਡੇ
 ਰੁਅਖੰਰੁਪੈਜੀਅਜੀਤੁਕਰਿਰਿਜਕੁਦਿਵਾਈਲੁਅਲੁਅ

ਵਿਚਿਗਿਓਨੁਕਰਵਰਤੰਤਕੋਰੋਹਿਸਮਾਈ॥ਕੇਵਰੁਵਡਾ
 ਆਖੀਐਕਵਣੁਥਾਉਕਿਸੁਪੁਛਾਂਜਾਈ॥ਅਪਤ੍ਰਿਕੋਇ
 ਨਹੈਪਈਸੁਟਿਸੁਟਿਅਖਣੁਆਖਿਸੁਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁ
 ਰਮੂਰਤਿਪਰਗਟੀਆਈ॥ਪਾਪਿਆਨੁਮੂਲੁਗੁਰਦਰਸਨੇ
 ਪੁਰਨਬਹੁਜਾਣਿਜਾਣਈ॥ਪੁਜਮੂਲਸਤਿਗੁਰਚਰਣਕ
 ਰਿਗੁਰਦੇਵਸੇਵਸੁਖਹੋਈ॥ਮੰਤ੍ਰਮੂਲਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਇ
 ਕਮਨਿਹੋਇਅਗਾਧੈਕੋਈ॥ਮੋਖਮੂਲੁਕਿਰਪਾਗੁਰੂਜੀਵਨ
 ਮੁਕਤਿਸਾਧਸੀਗਿਸੇਈ॥ਆਪੁਗਣਾਇਨਪਾਈਐਆਪੁ
 ਗਵਾਇਮਿਲੈਵਿਰਲੇਈ॥ਆਪੁਗਵਾਏਆਪਿਹੋਸਤੁਕੋ॥

ਪਿਆਪੇਸਭੁਕੇਈ॥ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰਹੋਈ॥੬॥ਸਤਜੁਗਿ ੨੧੫
 ਪਾਪਕਮਾਣਿਆਇਕਸਪਿਛੈਦੇਸੁਦੁਖਾਲਾ॥੩੩੩ਨਗਰੀਪੀ
 ਫੀਅੰਦੁਆਪੁਰਿਪਾਪਵੈਸੁਕੇਦਾਲਾ॥ਕਲਜੁਗਿਬੀਜੈਸੋਲੁਟੈ
 ਵਰਤੈਪਰਮਨਿਆਉਸੁਖਾਲਾ॥ਫਲੇਕਮਾਣਾਤਿਹੁਜੁਗੀਕ
 ਲਜੁਗਿਸਫਲੁਪਰਮੁਤਤਕਾਲਾ॥ਪਾਪਕਮਾਣੈਲੇਪੁਹੈਚਿਤ
 ਵੈਪਰਮੁਸੁਫਲੁਫਲਵਾਲਾ॥ਭਾਇਗੁਗਤਿਗੁਰਪੁਰਬਕਰਿ
 ਬੀਜਨਿਬੀਜੁਸਚੀਪਰਮਸਾਲਾ॥ਸਫਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨ
 ਪਾਲਾ॥੧॥ਸਤਜੁਗਿਸਤਿ੩੩੩ਜਗਦੁਆਪੁਰਿਪੁਜਾਬ
 ਹਲੀਪਾਲਾ॥ਕਲਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਨਉਲੈਪਾਰਿਪਵੈਭਵ

ਜਲਭਰਨਾਲਾ॥ ਚਾਰਿਰਣਸਾਤਿਜੁਗੋਵਿਚਿਤ੍ਰੇਤੈਚਉਖੈ
 ਚਰਣਉਥਾਲਾ॥ ਦੁਆਪੁਰਿਹੋਏਪੈਰਦਾਇਦਿਕਤੋਪੈਰਿਪਰਿ
 ਮੁਦਖਾਲਾ॥ ਮਾਨੁਮਾਣੈਜਾਣਿਕੈਬਿਨਉਕਰੈਕਰਿਨਦ
 ਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਪਰਗਾਸੁਕਾਰਿਪੀਰਜੁਪਰਮੁਸਚੰ
 ਪਰਮਸਾਲਾ॥ ਅਪੇਖੇਤੁਆਪੇਰਖਵਾਲਾ॥ ੮॥ ਜਿਨਾਭ
 ਉਤਿਨਨਾਹਿਭਉਮੁਚੁਭਉਅਗੈਨਿਭਵਿਆਹਾਂ॥ ਅਗਿ
 ਤਤੀਜਲਸੀਅਲਾਨਿਵਿਚਲੈਸਿਰੁਕਰੈਉਤਾਹਾਂ॥ ਭਗਿ
 ਰੂਥੋਖਾਲੀਤਰੈਵਜਿਨਵਜੈਪਵੈਜਿਵਾਹਾਂ॥ ਅੰਬੁਸੁਫ
 ਲਫਲਿਸੁਕਿਲਹੈਦੁਖਫਲੁਅਰੰਭੁਨਨਿਵੈਤਲਾਹਾਂ॥

ਅਨੁਪੰਖੇਰੁਪਾਵਦਾਸੀਗਿਸੁਭਾਇਜਾਇਫਲੁਖਾਹਾਂਧਰਿਤਾ ੨੧੬
 ਰਾਜੁਤੋਲੀਅੇਹਉਲਾਭਾਰਾਤੋਲੁਤੁਲਾਹਾਂਜਿਟਿਹਾਰੈਹਾਰੈ
 ਜਿਟੈਪੈਗਉਤੈਸੀਸੁਧਰਾਹਾਂਪੈਗੀਪੈਜਗੁਪੈਗੀਪਾਂਹਾਂਦਾਸ
 ਹੁਕਮੁਸਚੁਲੇਖੁਹੈਸਚੁਕਾਰਣੁਕਰਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਕਾਰ
 ਦੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਵਿਰਲੇਦਾਓਹੁਕਰੈਕਰਾਇਆਸੋਕਿਹੁਹੁਰੁ
 ਨਮੰਗਈਖਸਮੇਦਾਭਾਣਾਤਿਸੁਭਾਇਆਖਸਮੇਏਵੈਭਾਵ
 ਦਾਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਬਿਰਦੁਸਦਾਇਆਸਾਪਸੰਗਤਿ
 ਹੁਰਸਖਦੁਲਿਵਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰਦਾਆਇਆਬਾਲਿ
 ਸੁਭਾਇਅਤੀਤਜਗਿਵਰਸਰਾਪਦਾਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆਜੇ

ਹਾਭਉਤੋਹੋਫਲੁਪਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਅਉਗਣਕੀਤੇਗੁਣੁਕਰੈ
 ਸਹਜਸੁਭਾਉਤਰੋਵਰੀਦਾ॥ ਵਡ ਏ ਵਾਲਾਛਾਉਥਹਿਚੰ
 ਗੇਦਾਮੰਦਾਚਿਤਵੰਦਾ॥ ਫਲਦੇਵਟਵਗਾਇਆ॥ ਵਡ ਏ
 ਲੇਤਾਰਿਤਰੰਦਾ॥ ਬੇਖੁਖਸੁਖਫਲੁਪਾਇਦੇਸੇਵਕਫਲਅ
 ਏਗਣਤਫਲੰਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਜਾਣੀਅੰਸੇਵਕਸੇ
 ਵਕਸੇਵਕਸੰਦਾ॥ ਜਗੁਜੋਹਾਰੇਚੰਦਨਸਾਇਰਲਹਗਿਆ
 ਨੰਦੁਵਪੰਦਾ॥ ਜੋਤੇਗਜਗਤਿਸਦਾਬੰਦਾ॥ ੧੧॥ ਜਿਉਵਿ
 ਸਮਾਦੁਕਮਾਦੁਹੈਸਿਰਤਲਵਾਇਆ॥ ਹੋਇਉਪੰਨਾਪਹਿ
 ਲੇਖਲਉਖਲਿਕੋਟੇਟੇਕਰਿਕਰਿਤੰਨਾਟਿਤੰਨਾਕੋਲੁਪਾ

ਇਪੀਕ੍ਰਾਇਆਰਸੁਟਟਰਿਕਸੁਇਨਣਵੰਨਾ॥ਦੁਖਸੁਖ ੨੧੭
 ਅੰਦਰਿਸਬਰੁਕਰਿਖਾਇਅਵਟਣੁਜਗਪੀਨਪੀਨਾ॥ਗੁਰੂ
 ਸਰਬੰਤੁਮਿਸਰੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਸਭਰਸਬੰਨਾ॥ਪਿਰ
 ਮੁਖਿਆਲਾਪੀਵਣਾਮਰਿਮਰਿਜੀਵਣੁਥੀਵਣੁਰੀਨਾ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਥੋਲਾਅਮੋਲਰਤੰਨਾ॥੧੨॥ਗੁਰੁਦਰੀਆਉਅਮ
 ਉਹੋਲਖਦਰੀਆਉਸਮਾਉਕਰੰਦਾ॥ਇਕਸਇਕਸਦ
 ਰੀਆਉਵਿਚੋਲਖਤੀਰਥਦਰੀਆਉਵਹੰਦਾ॥ਇਕਤੁ
 ਇਕਤੁਵਾਹੰਤੈਕੁਦਗਤਿਲਖਤਰੰਗਉਠੰਦਾ॥ਸਾਇਰਸ
 ਦੁਰਤਨਾਵਲੀਚਾਰਿਪਦਾਰਥਮੀਨਤਰੰਦਾ॥ਇਕਤੁ

ਲਹਰਿਨਪੁਜਨੀਕੁ ਦਰਤਿ ਅੰਤੁਨ ਅੰਤੁਲਹੰਦਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਪਿਆ
 ਲੇਇਕਬੁੰਦਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਅਜਰੁਜਰੰਦਾ॥ ਅਲਖਲ
 ਖਾਇਨਾਅਲਖੁਲਖੰਦਾ॥ ੧੩॥ ਬ੍ਰਹਮੇਥਕੇਵੇਦਪਕ੍ਰਿਏ
 ਦੁਇਦ੍ਵਾਸਟਰਜੁਕਰੰਦੇ॥ ਮਹਾਦੇਵਅਵਤੁਹੋਇਦਸਅ
 ਵਤਗੀਬਿਸਨੁਭਵੰਦੇ॥ ਸਿਧਨਾਥਜੋਗੀਸੁਗਦੇਵੀਦੇਵ
 ਨਭੇਵਲਹੰਦੇ॥ ਰਪੇਤਪੀਸੁਰਤੀਰਥਾਜਤੀਸਤੀਦੇਹਦੁ
 ਖਸਹੰਦੇ॥ ਸੇਖਨਾਗਸਭਗਾਮਿਲਿਸਿਮਰਣੁਕਰਿਨਿਤਿ
 ਗੁਣਗਾਵੰਦੇ॥ ਵਰੁਭਗੀਗੁਰਸਿਖਜਾਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਸ
 ਤਸੀਗੀਮਿਲੰਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖੰਦੇ॥ ੧੪॥

ਸਿਰਤੁਲਵਾਇਆਥਿਰਖੁਹੈਹੋਇਸਹੰਸਫਲਸੁਫਲਫਲੀ ੨੧੮
 ਦਾ॥ ਨਿਗਮਲੁਨੀਰੁਵਖਾਣੀਐਸਿਰੁਨੀਵੰਨੀਵਾਣਿਚਲੀਦਾ
 ॥ ਸਿਰੁਉਚਾਨੀਵੇਚਰਣਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰੀਸੀਸੁਪਵੰਦਾ॥ ਸਭਦੂ
 ਨੀਵੀਪਰਤਿਹੋਇਅਨੁਪਨੁਸਕੁਸੈਸਾਰੁਸੁਰੰਦਾ॥ ਪੰਨੁਪਰਤੀ
 ਰਹੁਥਾਉਪੰਨੁਗੁਰੁਸਿਖਸਾਧੁਪੇਰੁਪਰੰਦਾ॥ ਚਰਣਸੁਵਿਪਰ
 ਪਾਨਕਰਿਸੰਤਵੇਦਜਸੁਗਾਵਿਸੁਣੰਦਾ॥ ਵਡਭਗਿਪਾਖਕ
 ਲਹੰਦਾ॥ ੧੫॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਾਣੀਐਪੁਰੇਪੁਰਾਠਟਬਣਾਇ
 ਆ॥ ਪੁਰੇਪੁਰਾਤੋਲੁਹੈਘਟੈਨਵਪੈਘਟਾਇਵਧਾਇਆ॥ ਪੁ
 ਰੇਪੁਰੀਮਤਿਹੈਹੋਰਸੁਖੁਛਿਨਮਤਾਪਕਾਇਆ॥ ਪੁਰੇਪੁਰਾਸੰ

ਤੁਹੈ ਪੁਰਾਬ ਚਨੁ ਨ ਟਲੈ ਟਲਾਇਆ ਸਭੇ ਏਛਾ ਪੁਰੀਆ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਉਲੀਖ
 ਕੈ ਪਤਿ ਪਉੜੀ ਚੜ੍ਹਿ ਨਿਜ ਪਰਿਆਇਆ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾਹੋਇ
 ਸਮਾਇਆ ੧੬ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕ ਮਿਲਿ ਜਾਗਦੇ ਕਰਿ ਸਿ
 ਵਰਤੀ ਜਤੀ ਮੇਲਾ ਮਹਾਦੇਉ ਮਉ ਪੁਤੁ ਹੋ ਕਵਲਾਸਟਿ
 ਅਸਟਿ ਰਸ ਕੇਲਾ ਗੋਰਖੁ ਜੋ ਗੀਜਾ ਗਦਾ ਗੁਰਿ ਮਾਛਿ
 ਦੁਪਰੀ ਸੁਪਿਰੇਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਗਿ ਜਗਾਇ ਦਾਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਨਿਜ ਪਰਿਤਾਵੁ ਲਾਈਆ
 ਤੁਅਨਹ ਦਸਬਦਿ ਪਰਮ ਰਸ ਕੇਲਾ ਮਾਇ ਪੁਰਖਾਦੇ

ਸੁਹੇਅਲਖਨਿਰੰਜਨਨੇਹਨਵੇਲੰਨਾਚੇਲੇਤੇਕੁਰੁਗੁਰਤੇਚੇਲ ॥੨੧੯॥
 ॥੧॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਰੈਸੈਸਾਗੀਭੰਡਗੀਭਾਜੇ॥ਚਰਿਵ
 ਰਨਪਰਬਾਗੀਆਜਾਤਿਪਾਤਿਮਾਇਆਮੁਹਤਾਜੇ॥ਛਿਅਦਰ
 ਸਨਛਿਅਸਾਸਤਾਪਾਖੰਡਕਰਮਕਰਨਿਦੇਵਾਜੇ॥ਸੀਨਿਆਸੀ
 ਦਸਨਮਧਰਿਜੋਗੀਬਾਰਹਪੰਥਨਿਵਾਜੇ॥ਦਹਾਦਿਸਿਥਾਰਹ
 ਵਾਟੋਇਪਰਪਾਰਿਮੰਗਨਿਖਾਜਾਮਖਾਜੇ॥ਚਰਿਵਰਨਗੁਰ
 ਸਿਖਿਆਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਅਨੁਹਦਵਾਜੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵ
 ਰਨਾਮਵਰਨਹੋਇਦਰਸਤੁਨਾਓਪੰਥਸੁਖਸਾਜੇ॥ਸਚੁਸਚਾ
 ਭਾਵੈਕੁਰੇਪਾਜੇ॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਗੁਣਿਨਿਧਾਨੁਹੋਗੁਣਕਥਿਬ

ਖਸੈਅਵਗਣਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਵੈਦੁਹੈਪੀਜੋਰੇਗਾਅਜਾਪ
 ਨਿਵਾਰੇ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰਦੇਉਹੈਸੁਖਦੇਮਾਲਿਲੁਏਦੁਖ
 ਆਰੇ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਨਿਰਵੈਰੁਹੈਨਿਦਕਦੇਖੀਥੇਮੁਖਤਾਰੇ॥ਗੁਰੁ
 ਪੁਰਾਨਿਰੁਭਉਸਦਾਜਨਮਮਰਣਜਮਰੈਉਤਾਰੇ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁਹੈਵਡੇਅਜਾਣਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇ॥ਸ
 ਤਿਗੁਰੁਆਭੁਜਾਣੀਅੇਬਾਹਪਕਾਵੈਅੰਧੁਲੇਉਧਾਰੇ॥
 ਮਾਣੁਨਿਆਣੇਸਦਬਾਲਿਹਾਰੇ॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਸੁਪ
 ਰਸਿਅੰਧੰਚਨੁਕਰੈਮਨੁਰੁਮਲੀਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬਾਵਨ
 ਚੰਦਨੋਵਾਸੁਦਾਸੁਕਰੈਲਾਖੀਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਰ

ਜਤੁਸਿੰਮਲੁ ਸਫਲੁ ਕਰੈ ਸੀਕੈ ਲੀਣਾ ਮਾਨਸੋਰੇ ਵਰੁ ੨੨੦
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਗਹੰਸੁ ਜਲਹੁ ਦੁਖਪੀਣਾ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦ
 ਗੀਆ ਉਪੈ ਪਸੁਪਰੇਤ ਕਰੈ ਪਰਬੀਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੰਦੀ
 ਛੋਟੁ ਹੋ ਜੀਵਣ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਡੀਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ
 ਅਪਤੀਜੁ ਪਤੀਣਾ ੨੦੦ ਸਿਧਨਾਥਾਮ ਵਤਾਰਸਤ
 ਗੋਸਟਿ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਕੰਨਫੁ ਟੁਏਆ ਬਾਬਰ ਕੇ ਬਾਬੇ ਮਿ
 ਲੇ ਨਿਵਾਨਿ ਵਿਸਭਨ ਬਾਬ ਨਿਵਾਇਆ ਪਾਤਿਸਾਹੰਮਿ
 ਲਿਵਿਛੁਟੇ ਜੋਗਬੋਗ ਛਾਰਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਆ ਦੀਨਦੁ
 ਨੀਆ ਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬੇ ਮੁਹਤਾਜੁ ਰਾਜੁ ਪਰਿਆਇਆ

॥ ਕਾਦਹੁ ਹੋਇ ਕੁਦਗਤਿ ਕਰੇ ਏਹੁ ਭਿਕੁਦਗਤਿ ਸਾਂਗੁ ਬਣਾਇ
 ॥ ਆਇ ਕਨ ਜੋ ਕ੍ਰਿਦਿ ਛੋ ਕ੍ਰਿਦਾ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁ ਨੇ ਆਇ
 ॥ ਮਿਲਾਇ ਆਸਾ ਸਾਸੀ ਗਤਿ ਵਿਚਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ
 ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਸਾ ਹੁ ਹੋ ਕ੍ਰਿਤੁ ਵਟਜਗਤਿ ਸ
 ॥ ਦਾ ਵਟਜਾਗਾ ਸਤਨਾਪਦਾਰਥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਭਉ ਭਗਤਿ
 ॥ ਲਖ ਭਰੇ ਭੰਡਾਗਾ ਪਾਰਜਾਤ ਲਖ ਬਾਗ ਵਿਚਿ ਕਾਮਯੋ
 ॥ ਟਦੇ ਵਗਹ ਜਾਗਾ ਲਖ ਮੀਆ ਲਖ ਗੋਲੀਆਂ ਪਾਰ
 ॥ ਸਦੇ ਪਰਬਤ ਅਪਾਰਾ ਲਖ ਮੀਮ੍ਰਤ ਲਖਾਇ ਦ੍ਰੁਲੇ
 ॥ ਹੋਇ ਸਕੋ ਛਿਨੁ ਕਨਿ ਦਰਬਾਗਾ ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਚਰਗ

ਲਖਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਬੋਹਲਅੰਬਾਰਾਸਭੇਵੀਰੀਵੀਰੀਦੇ ੨੨੧
 ਤੇਭਿਨੁਤਾਉਭਗਤਿਕਰਿਸਚੁਪਿਆਰਾਭਗਤਿਵਛਲੁਸ
 ਤਿਗੁਰਨਿਰੰਕਾਰਾ ੨੨੨ ਖੀਰਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਕੋਕਾਫਿਰ
 ਤਨਚਉਦਹਵੀਰਿਲੀਤੇਅਣਿਲਖਮੀਪਾਰਜਾਤਸੰ
 ਖਸਾਰੰਗਧਣਖਾਬਿਸਨਵਾਸਿਕੀਤੇਕਾਮਧੇਣੁਤੇਅਪਛਰਾ
 ਮੇਗਪਤਿਏਦਾਸਟਿਸੀਤੇਕਾਲਕੂਟਤੇਅਗਧਚੰਦੁ
 ਮਹਾਦੇਵਮਸਤਕਿਧਰਿਪੀਤੇਘੋਰੁਮੀਲਿਆਸੁਰਜੋ
 ਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਵਦਾਨਵਰੀਤੇਕਰੋਧਨੰਤਰੁਵੈਦਗੀਰ
 ਸਿਆਤਖਾਕਿਮਤਿਬਿਪਰੀਤੇਗੁਰਉਪਦੇਸਅਮੋਲਕਾ

ਰਤਨਪਦਾਰਥਨਿਧਿਅਗਈਤੇ। ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਾਸਚ
 ਪਰੀਤੇ॥੨੩॥ ਧਰਮਸਾਲੁਕਰਿਬਹੀਦਾਇਕਤਥਾਨਇ
 ਕੇਟਿਕਾਇਆ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਪਰਿਆਵਦੇਗਾਤ੍ਰਿਚਤ੍ਰਿ
 ਆਪਾਤਿਸਾਹਿਚਤ੍ਰਾਇਆ॥ ਉਮਤਿਮਹਲੁਨਪਾਵਦ
 ਨਠਾਫਿਰੈਨਡਰੈਡਗਾਇਆ॥ ਮੰਜੀਬਹਿਸੰਤੋਖਦਾਕੁਤੇਰ
 ਖਿਸਿਕਚੁਖਿਲਾਇਆ॥ ਬਾਣੀਕਰਿਸੁਣਿਗਾਵਦਾਕ
 ਬੈਨਸੁਣੈਨਗਾਵਿਸੁਣਾਇਆ॥ ਸੇਵਕਪਾਸਨਰਖੀ
 ਅਨਿਦੋਖੀਦੁਸਟਆਗੁਮੁਹਿਲਾਇਆ॥ ਸਚਨਲੁ
 ਕੈਲੁਕਾਇਆ॥ ਚਰਣਕਵਲੁਸਿਖਭੁਵਰਲੁਭਾਇ

ਅਮਾਮਜਰੁਜਰੈਨਾਮਪੁਜਣਾਇਆ॥੨੪॥ਖੇਤੀਵਾਉ ੨੨੨
 ਸੁੰਢਿਪਰੀਕਿਕਰਾਮਾਸਪਾਸਜਿਉਬਾਗੋ॥ਸਪਪਲੇਟੇ
 ਚੰਨਟੈਬੂਹੈਜੰਦਾਕੁਤਾਜਾਗੋ॥ਕਵਲੈਬੰਡੇਜਾਈਅ
 ਨਿਸਿਆਣਾਇਕੁਕੋਈਵਿਚਿਟਾਗੋ॥ਜਿਉਪਾਰਸੁ
 ਵਿਚਿਪਥਰਾਮਾਇਮਸਤਾਕਿਜਿਉਕਾਲੇਨਾਗੋ॥ਰਤ
 ਨੁਸੈਹੈਗਲਿਪੋਤਾਵਿਚਿਮੈਗਲੁਬਪਾਕਚੈਧਾਗੋ॥ਭੂ
 ਵਡਗਤਿਭੁਖਜਾਇਪਰਿਬਿਦਰੁਖਵਾਲੈਪੀਨੀਸਾ
 ਗੋ॥ਚਰਣਕਵਲਗੁਗਸਿਖਭਉਰਸਾਪਸੀਗਤਿਸਹ
 ਲੰਗੁਸਭਾਗੋ॥ਪਰਮਪਿਆਲੇਵਡਰੁਧਾਗੋ॥੨੫॥ਭੂ

ਵਜਲ ਅੰਦਰਿ ਮਨ ਸਰਸਤ ਸਮੁੰਦੀ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ॥
 ਨਪਤ ਦੁਨਾਪਤ ਟੀਪਾਰਾ ਵਾਰੁਨ ਅੰਤੁ ਨ ਚੀਰਾ॥ ਨਾ ਬੇ
 ਟੀ ਨਤੁ ਲਹਣਾ ਵੰਨੀ ਗਾਥਿ ਨ ਪੀਰ ਕਪੀਰਾ॥ ਹੋਰੁ ਨ ਕ
 ਟੀ ਅਪਣੈ ਹੋਸਚੁਰੀ ਦੇ ਮੋਤੀ ਹੀਰਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਗਿਰ
 ਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਿਥੁ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰਿ ਮਹੀਰਾ॥ ਚੰਦੁ ਅਮਾ
 ਵਸ ਰਾਤਿ ਜਿਉ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ॥ ਐਸਾ ਛੁਲੀ ਨੀਰ॥
 ॥ ਮੁਏ ਮੁਰੀ ਦਗੋਰਿ ਗੁਰ ਪੀਰਾ॥ ੨੬॥ ਮਛੀ ਦੇ ਪਰਵ
 ਰਵਾਂਗਿ ਜੀਵਣਿ ਮਗਣਿ ਨੁਵਿਸੈ ਪਾਣੀ॥ ਜਿਉ
 ਪਰਵਾਰੁ ਪਤੰਗ ਦਾ ਦੀਪਕ ਬਾਣੂ ਨਹੋਰ ਸੁਜਾਣੀ॥

ਜਿਉ ਜਲ ਕ ਵਲ ਪਿਆਰੁ ਹੋ ਕੁ ਵਰ ਕ ਵਲ ਕੁਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜ ੨੩
 ਵਖਾਣੀ ॥ ਭੁੰਦ ਬਥੀ ਹੋ ਮਿਰਗ ਨਾਟ ਕੋਇ ਲਾਜਿ ਉਠ
 ਲਾਮੀ ਬਿਲੁ ਭਾਣੀ ॥ ਮਾਨਸੋਰੇ ਵਰੁ ਹੋ ਸੁਲਾਓ ਹੁ ਅਸੇ
 ਲਕਰ ਤਨਾਖਾਣੀ ॥ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਹੋ ਤੁਹੈ ਚੰਦ ਚਕੋਰੈ
 ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਗੁਗ ਸਿਖ ਵੇਸੀ ਪਰਮ ਹੋ ਸਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸ
 ਹਜ ਸੋਰੇ ਵਰੁ ਜਾਣੀ ॥ ਮੁਰਗਾਈ ਨੀਸਾ ਟੁਨੀਸਾ ਟੁਨੀ ॥
 ੨੭ ॥ ਕਛੂ ਅੰਡਾ ਸੇਵ ਦਾ ਜਲ ਬਾਹਿ ਧਾਰਿ ਪਿਆਨੁ
 ਧਰੰਦਾ ॥ ਕੁੰਜ ਕਰੋ ਦੀਸਿ ਮਰਨੇ ਪੁਰਨ ਬਚਾਹੋਇ ਉਡੈ
 ਦਾ ॥ ਕੁਕੜੀ ਬਚਾ ਪਾਲਦੀ ਮੁਰਗਾਈ ਨੇਜਾਇ ਮਿਲੀ

ਦਾ ਕੋਇਲ ਪਾਲੈ ਕਾਵਣੀ ਲੋਹੁ ਲੋਹੁ ਰਲੇ ਰਲੇ ਦਾ ਚ
 ਕਵੀ ਅਤੇ ਚਕੋਰ ਕੁਲ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਮਿਲਿ ਮੇਲੁ ਕਰ
 ਦਾ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਸੇਜਾ ਈ ਅਨਿਛਿ ਅਰੁ ਤਿਥਾ ਰਹਮਾ
 ਦਿਸੈ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾ ਸਚ ਦਾ ਕਵੀ ਮਾ ਕਵਲੁ
 ਵਰੁ ਵਿਗਸੈ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖੰਦੁ
 ॥੨॥ ਘਰ ਸਵੀਹੋ ਏਕੈ ਸਭ ਨਾਧਾ ਤ੍ਰਿਮੇਲਾ ਮਿਲੰਦੁ
 ਚੰਦਨ ਵਾਂਸੁ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਅਫਲ ਸਫਲਾ ਵਿਚਿ ਵ
 ਸੁਪਰੰਦਾ ਲਖ ਤਰੰਗੀ ਗੰਗੋਇ ਨਦੀ ਮਾਨਾ ਲੇਗੀ
 ਗੋਵੰਦਾ ਦਾ ਵਾਦੁ ਪੁਖੀ ਮਾਲਿ ਮਾਪਾ ਤਿਸਾਹਾ ਕੇ

ਕਾਭਵੰਦਾ ਲੁ ਟੁਖਾਇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਾ ਕੋਕਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ੨੨੪
 ਵਲੰਦਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰਵੰਸੀ ਪਰਮਹੰਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਹੰਸਵੰਸੁ ਨਿ
 ਬਹੰਦਾ ਪਿਅਦਾ ਦੇਵੇ ਗਹਿ ਚਲੰਦਾ ੨੨੫ ਜਿਉਲ
 ਖਤਾਰੇ ਚਮਕ ਦੇਨੇ ਨਿਨਾਇ ਸੋਗਾਤਿ ਅਨੇਰੈ ਸੂਰਜੁ ਬ
 ਦਲਿ ਛਾਇਆ ਗਾਤਿ ਨਪੁਜੈ ਦਿਹ ਸੈ ਫੇਰੈ ਜੇ ਗੁਰਸਾ
 ਗਿ ਵਰਤਿ ਦਾਦਾ ਬਿਦਾ ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਖਾ ਕੇਰੈ ਛਿਅਰੁ ਤੀ
 ਇਕੁ ਸੁਝੈ ਪੁਸੁਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਹੋਰੈ ਚੰਦੁ ਖੀ ਸੂਰਜ
 ਖੀ ਕਵਲੈ ਭਵਰ ਮਿਲਨਿ ਚਉ ਫੇਰੈ ਸਿਵ ਸਕਤੀ
 ਨੇਲੀ ਪਿਕੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਮਿਲਨਿ ਸਵੈਰੈ ਪੈਰੀ ਪ

ਵਣਭਲੇਭਲੇਗੈ॥੩੦॥ਦੁਨੀਆਵਾਪਾਤਿਸਾਹੁਹੋਇਦੇ
 ਇਮਰੈਪੁਤੈਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਦੋਹੀਫੇਰੈਆਪਣੀਹੁਕਮੀਥੀ
 ਦੇਸਭੁਸਿਪਾਹੀ॥ਕੁਤਬਾਜਾਇਪੜਾਇਦਾਕਾਜੀਮੁ
 ਲਾਕਰੈਉਗਾਹੀ॥ਟਕਸਾਲੈਸਿਕਾਪਵੈਹੁਕਮੇਵਿਚਿ
 ਸੁਪੇਦੀਸਿਆਹੀ॥ਮਾਲੁਮੁਲਕੁਅਪਣਾਇਦਾਤਖ
 ਤਖਖਤਚੜ੍ਹਿਥੇਪਰਵਾਹੀ॥ਬਾਬਾਣੈਪਾਰਿਚਲਹੈਗੁ
 ਰਮੁਖਿਗਾਰੀਗਾਹੁਨਿਬਾਹੀ॥ਇਕਦੋਹੀਟਕਸਾਲੈ
 ਕੁਤਬਾਤਖਤੁਸਚਾਦਰਗਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
 ਦਾਦਾਇਲਾਹੀ॥੩੧॥ਜੇਕੋਆਪੁਗਣਾਇਕੋਪਾਤਿਸ

ਹਾਤੇਆਕੀਹੋਵੈ॥ਹੋਇਕਤਲਾਂਮੁਹਰਾਂਮੁਖੋਰਕਾਨੁਖਫੁ ੨੨੫
 ਫੁਚਿਤਾਨੋਵੈ॥ਟਕਸਾਲਹੁਥਾਹਰਿਪੁਰੈਖੋਟੈਹਰਾ
 ਜਨਮੁਵੇਗੋਵੈ॥ਲਿਖਾਸੀਫੁਰਮਾਣੁਲਿਖਿਹੋਇ
 ਨੁਕਸਾਨੀਅੰਤੂਰੋਵੈ॥ਗਿਦਰੁਦੀਕਰਿਸਾਹਿਬੀਬੋਲਿ
 ਕਬੋਲੁਨਅਬਚਲੁਰੋਵੈ॥ਮੁਹਿਕਾਲੈਗਦਹਿਚਰੈਰਾ॥
 ਓਪਰੈਵੀਰਗਿਅਪੋਵੈ॥ਦੂਜੈਰਾਇਕਥਾਇਖਲੋਵੈ
 ॥੩੨॥ਬਾਲਜਤੀਹੈਸਿਰੀਚੰਦਬਾਬਾਣਾਦੇਹੁਰਾਬਣਾ॥
 ਇਅਮਾਲਖਮੀਦਾਸਹੁਪਰਮਚੰਦਪੋਤਾਹੋਇਕੋਆਪੁ
 ਗਣਾਇਅਮਾਮੰਜੀਦਾਸੁਬਹਾਲਿਆਦਾਤਾਸਿਧਾ

ਸਿਫਿ ਸਿਖਿਆਇਆ ਮੋਹ ਟੁਕਮ ਲਾਹੋਇਆ ਚਉਥਾ ॥
 ਰਾਮੋਹਰੀ ਮੰਨਾਇਆ ਮੀਟਾਹੋਆ ਪਿਰਥੀਆ ਕਰਿਕਾਰਿ
 ਤੋਢਕ ਬਰਲੁ ਚਲਾਇਆ ਮਹਾਦੇਉ ਮਹੀਮੇਉ ਕਰਿਕਾਰਿ
 ਬੇਮੁਖੁ ਪੁਤਾ ਭਉਕਾਇਆ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਨਵਾਂ ਸਬੋਹਾ
 ਇਆ ॥ ਤਤਾ ਬਾਬਾ ਈਪੀਤ੍ਰੀ ਚਲੀ ਗੁਰਚੇਲੇ ਪਰਚਾ ਪਰ
 ਚਾਇਆ ਗੁਰਮੰਗਦੁ ਗੁਰਮੰਗਤੇ ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰਭਾ
 ਇਆ ॥ ਅਮਰਦਾਸੁ ਗੁਰਮੰਗਦੁ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸ
 ਦਾਇਆ ਗੁਰਮਮਰਹੁ ਗੁਰਮਦਾਸੁ ਗੁਰਸੇਵਾ ਗੁਰਹੋਇ
 ਜਮਾਇਆ ਸਾਮਦਾਸੁ ਅਰਜਟੁ ਗੁਰਮੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖਿਅੰ

ਮਿਤਫਲੁ ਲਾਇਆ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਮਰਜੰਣੁ ਹੁਆ ੨੨੬
 ਦਿਪੁਰਖੁਆ ਦੇਸੁ ਕਰਾਇਆ ਸੁਝੈ ਸੁਝੂ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾ
 ਏਆ ੩੪ ਏਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਿਓ ਅੰਕਾਰਿ ਕੀ
 ਆਪਸਾਰਾ ਕੁਦਗਤਿ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਤੁਲਿ ਨ ਤੋਲੁ
 ਨ ਤੋਲੁ ਹਾਰਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਅਲੇਖੁ ਦਾਦਾ ਤਿਜੋ
 ਤਿਵਰਿਅ ਈਕਾਰਾ ਲੇਖੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਮਸੁਨ ਲੇ
 ਖਣਿ ਲਿਖੁ ਹਾਰਾ ਰਾਗਨਾਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਓ ਅੰ
 ਕਾਰੁ ਨ ਗਾਵੁ ਹਾਰਾ ਖਾਣੀ ਥਾਣੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਨਾਵ
 ਥਾਵੁ ਅਣਗਣਤੁ ਅਪਾਰਾ ਏਕੁ ਕਵਾਉ ਅਮਾਉ ਹੋ ਕੇ

ਵਡੁਵਡਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾਸਾਧਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰੰ
ਕਾਰਾ॥੩੫॥੧੬॥ਛੁਬੀ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਏਲੈਮਜਨੁਆਸਕੀਚਹੁਚਕੀਜਾਤੀ॥ਸੋਰਠਬੀਜਾ
ਗਾਵੀਅੰਜਸੁਸੁਪ੍ਰਵਤੀ॥ਸਸੀਪੁਨੁਦੋਸਤੀਹੋਇ
ਜਾਤਿਅਜਾਤੀ॥ਮੇਰੀਵਾਲਨੇਸੋਹਣੀਨੈਤਰਦੀਗਤ
॥ਗਾਂਧਾਰੀਰਵਖਣੀਅੰਛਹੁਪਿਰਮਪਰਾਤੀ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦੰ
ਪਿਰਗੁਰੀਗਾਵਨੀਪਰਭਾਤੀ॥੧॥ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਛੁ
ਰਨੀਹੋਇਬਹਾਨੀਇਕਠੇ॥ਜਿਉਜੂਏਜੂਆਰੀਆਲ

ਗਿਦਾਵਉਪਣੇ ਚੋਰੀ ਚੋਰਨ ਪਲਰਹਿ ਦੁਖ ਸਹਨਿ ਗਰਬੇ ੨੨੭
 ॥ ਰਹਨਿ ਨਗਾਇ ਕਾਵਾ ਕ੍ਰਿ ਅਹੁ ਵੇਕਰ ਮੀਲਣੇ ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਪ
 ਕਮਾਵ ਦੇਓ ਇਫਿਰ ਦੇਨ ਠੇ ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪਿਰਹਣੀ ਸਭ ਪਾਪ
 ਪਣੇ ॥ ੧ ॥ ਭਵਰੇ ਵਾਸੁ ਵਿਣਾ ਸੁਹੈ ਫਿਰ ਦਾ ਫੁਲ ਵਾਣੀ ॥ ਜ
 ਲੇ ਪਤੰਗੁ ਨਿਸੰਗੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਮਾਖਿਓ ਪਾਣੀ ॥ ਮਿਰਗੁ ਨਾ ਦਿਖਿ
 ਸਮਾ ਦੁਹੈ ਇਫਿਰ ਦਾ ਉਜਾਣੀ ॥ ਕੁੰਡੀ ਫਾਥੇ ਮਛਾ ਜਿਓ ਸਿਜ
 ਭਾਵਿਗਾਣੀ ॥ ਹਾਥ ਟਿਹਾਥੀ ਫਾਹਿ ਮਾਦੁਖ ਸਹੈ ਦਿਹਾਣੀ ॥
 ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪਿਰਹਣੀ ਲਾਇ ਨਿਜ ਪਾਰਿਤਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦਰ
 ਕੋ ਪਰੀਤ ਹੋਲਾਇ ਤਾਰ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਚਕਵੀ ਸੁਰਜ ਹੋਤੁ ਹੈ

ਮਿਲਿਹੋਨਿ ਸੁਖਾਲੇ ਨੇਹੁ ਕਵਲ ਜਲ ਜਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੂਹ
 ਵੇਖਾਲੇ ਅਰਥ ਥੀਹੋ ਬੋਲ ਦੇਵੇ ਖਿਬ ਵਲ ਕਾਲੇ ਨਾ
 ਰਿਭੁਤਾ ਰਪਿਆ ਰੁਪੈ ਮਾਪੁਤ ਸਮਾਲੇ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦਾਂ ਪਿਰ
 ਹਰੀ ਓਹੁ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥ ਰੁਪੈ ਕਾ ਮੈ ਦੇਸ ਤੀਜ ਗਾਮੀ
 ਦਰਿ ਜਾਣੀ ॥ ਰੁਪੈ ਸਾ ਦੇਗੀ ਦੂਹੈ ਓਹੁ ਵਿਰਤੀ ਹਾਣੀ ॥ ਪੁ
 ਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ਲਾਥੀ ਮਾਲਿ ਏਤੁ ਭਗਮ ਭੁਲਾਣੀ
 ॥ ਉਪੈ ਸਉਵਿ ਪਲਿ ਪਾਜਿ ਉਸਾਵੈ ਰੈ ਏਵਿ ਹਾਣੀ ॥ ਸੁਹ
 ਏਸ ਭਰੰਗਾ ਮਾਣੀ ॥ ਅਨਿਕਾਰਿ ਚੋਜਾਵਿ ਰਾਣੀ ॥ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦਾਂ
 ਪਿਰ ਹਰੀ ਓਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਪਾਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਹੀ ਸੁਲਾ

ਖਾਇਮਾਣਕੋਮੋਤੀਕੋਇਲਾਮੰਬਪਰੀਤਿਹੈਮਠਬੋਲ ੨੨੮
 ਸੋਰੇਤੀਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਹੋਇਪਾਸਿਖਲੋਤੀ॥
 ਲੋਹਪਾਗਸਿਭੇਟਿਮੇਹੋਇਕੰਚਨਜੋਤੀ॥ਨਦੀਆਨਲੇ
 ਗੰਗਮਿਲਿਹੋਨਿਛੋਤਮਛੋਤੀ॥ਪੀਰਮੂਰੀਦਾਂਪਿਰਹੁਵੀ
 ਏਹਖੇਪਸਓਤੀ॥੬॥ਸਾਹਰੁਪੀਹਰੁਪਖੜੈਪਰੁਨਨੇਹਾ
 ਲਾ॥ਸਹੁਰਾਸਸੁਵਖਾਣੀਮੇਸਾਲੀਤੈਸਾਲਾ॥ਮਾਪ
 ਉਭੈਣਾਕੁਇਰਾਪਰਵਾਰੁਦੁਗਲਾ॥ਨੁਨਾਨੁਨੀਮਾਸੀ
 ਆਮਾਮੇਜੰਜਾਲਾ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੀਜੀਮੇਹੀਰਾਪਰ
 ਵਾਲਾ॥ਪੀਰਮੂਰੀਦਾਂਪਿਰਹੁਵੀਏਹੁਸਾਕੁਸੁਖਾਲਾ॥੭॥

ਵਣਜੁ ਕਰੈ ਵਪਾਰੀਆ ਤਿਤੁਲਾ ਹੋਤੈ ਟਾਕਿਰਸਾ ਟੀਕਿ
 ਰਸਾ ਟੁਕਾਰਿ ਹੋਇ ਦੁਬਲਾ ਮੋਟਾ ਚਾਕਰੁ ਲਗੇ ਚਾਕਰੀ
 ਗਣਿਖਾਂ ਦਾ ਚੋਟਾ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਸੀਸਾ ਗਵਿਚਿ ਵਣਖੰਡ ਗਤੁ
 ਕੋਟਾ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜਮ ਜਾਲੁ ਪੈਪਾਏ ਫਲ ਫੋਟਾ ਪੀ
 ਗੁਮਰੀ ਦੀ ਪਰਹੁਰੀ ਹੋਇ ਕਦੇ ਨਹੋਟਾ ਘਾਮ ਖੀਵੇਖਿ
 ਨਰਜੀਆਂ ਬਹੁਰੰਗਤ ਮਾਸੇ ਓਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕੰਨ ਸੁ
 ਟਿਰੇ ਵਟਿ ਤੈ ਹਾਸੇ ਸਾਦੀ ਜੀਭੁ ਨਰਜੀਆਂ ਕਾਰਿ ਭੋ
 ਗਾਥਿ ਲਾਸੇ ਨਰਨਰ ਜੁਵਾਸੁ ਲੈ ਦੁਗਰੀ ਪਸੁ ਵਾਸੇ
 ਆਗਜਿਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿ ਆਕੂਤੈ ਭਰਵਾਸੇ ਪੀਰਮੁਰੀ

ਦਾ ਪਿਰਾਹਣੀ ਸਚੀ ਰਹਾ ਸੇ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਿਰੁ ਜੋਗੁ ਰਨਾ ਨਿਵੈ ਗੁ ॥ ੯ ॥
 ਰਲੁ ਗੋਨ ਚਰਣੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਲੋਇ ਟਗੁਰ ਦਰਸਾਵਿ ਟੁਵੈ ਖੇਪ
 ਰਤਰ ਟੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਰਵ ਟਉਪ ਦੇਸਾਵਿ ਟੁਸੁ ਟਿਸੁ ਰਤਿਨ
 ਪਰ ਟੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜਿਹ ਬਾਗੁ ਰਸ ਬਦਾਵਿ ਟੁਹੋ ਰਮੰਤੁ ਸਿਮਰ
 ਟੀ ॥ ਵਿ ਟੁਸੇ ਵਾ ਪ੍ਰਿਥੁ ਹਥ ਪੈਰੋ ਰਨਿ ਹਫਲ ਕਰ ਟੀ ॥ ਪ੍ਰਿ
 ਰਮੁ ਗੀ ਦਾ ਪਿਰਾਹਣੀ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ ਟੀ ॥ ੧੦ ॥ ਹੋਰ ਤੁਰੀ
 ਗਿਨ ਰਚੀ ਮੇਸ ਭੂਕੁ ਟੁਦਿ ਸੰਦਾ ਹੋਰ ਤੁਸਾ ਦਿਨ ਲਗੀ
 ਮੇਹੋਇ ਵਿਸੁ ਲਗੀ ਦਾ ਹੋਰ ਤੁਰਾ ਗਨ ਗੀ ਸ਼ੀ ਮੇਸੁ ਟਿਸੁ
 ਖਨ ਲਹੀ ਦਾ ਹੋਰ ਖੁਰੀ ਕਰਤੂ ਤਿਹੈ ਲਗੈ ਫਲੁ ਮੰਦਾ ਹੋ

ਰਤੁਪੀਥਿਨਚਲੀਅੰਠਗੁਚੇਰੁਮੁਹੰਦਾ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹਰੁ
 ਸਚੁਸਚਿਮਿਲੀਦਾ॥੧੧॥ਦੂਜੀਆਸਾਵਿਣਾਸੁਪੈਪੁਰੀਕਿ
 ਉਹੋਵੈ॥ਦੂਜਾਮੁਹੰਧੋਹੁਸਭੁਭਹੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ਦੂਜਾਕ
 ਰਮੁਸੁਰਮੁਹੰਕਰਿਅਵਗੁਣਰੋਵੈ॥ਦੂਜਾਸੰਗੁਭੁਫੰਗੁ
 ਹੈਕਿਉਭਗਿਆਧੋਵੈ॥ਦੂਜਾਭੁਉਕੁਦਾਉਹੈਹਾਰਿਜਨਮੁ
 ਖਲੋਵੈ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹਰੁਗੁਣਗੁਣੀਪਰੋਵੈ॥੧੨
 ॥ਅਮਿਥਿਦਿਸਟਿਕਰਿਕਛੁਵਾਂਗਿਭੁਵਜਲਵਿਚਿਰਖੇ
 ॥ਗਿਆਨਅੰਸਦੇਹੀਸਵਾਂਗਿਭੁਭੁਖਅਭੁਖੇ॥ਸਿਮਰ
 ਟੁਕਰਦੇਹੁਜਵਾਂਗਿਉਡਿਲਖੇਅਲਖੇ॥ਮਾਤਾਬਾਲਕਹੇ

ਤੁਕਰਿਓਹੁਸਾਉਨਚਖੇ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖਦਾਇਆਲੁਹੈ॥੨੩॥
 ਗੁਰਸਿਖਪਰਖੇ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਰਹੜੀਲਖਮੁਲੀਅ
 ਨਿਕਖੇ॥੧੩॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਪਤੀਗਾਜਿਉਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮ॥
 ਵੈ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਮਿਰਗਾਜਿਉਅਨਹਦਲਿਵ
 ਲਾਵੈ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਵਿਚਮੀਨੁਹੋਇਗੁਰਮਾਤਿਸੁਖਪ॥
 ਵੈ॥ਚਰਣਕਵਲਭਵਹੋਇਸੁਖਰੈਣਿਵਿਹਾਵੈ॥ਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸੁਨਵਿਸਰੈਬਾਬੀਭਾਧਿਆਵੈ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪ
 ਰਹੜੀਦੁਬਿਧਾਨਸੁਖਾਵੈ॥੧੪॥ਦਾਤਾਓਹੁਨਮੰਗੀਅੰ
 ਫਿਰਿਮੰਗਾਇਜਾਈਅੰ॥ਹੋਛਾਸਾਹੁਨਕੀਚਈਫਿਰਿਪ

ਛੇਤਾਈਐ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਹਨੁ ਸੇਵੀਐ ਜਮ ਰੰਗੁ ਸਹਾਈਐ ॥ ਹਉ
 ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਕਟਈ ਚਿਹਨੁ ਵੇਦੁ ਨ ਲਾਈਐ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਲੁ ਨ ਉ
 ਤਰੈ ਕਉ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹੁ ਤੀਰਥੁ
 ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੧੫ ॥ ਆਲੁ ਮੁਲੁ ਕੁਚੁ ਰੰਗੁ ਦਲ
 ਦੁਨੀਆ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਬਹੁ ਕਰਾਮਾਤਿ
 ਸਭੁ ਖਲ ਕਉ ਮਾਹੀ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵੁ ਏ ਬਹੁ ਛਟਾ ਗੁਣ
 ਗਿਆਨੁ ਉਗਾਹੀ ॥ ਹੋਰ ਸੁਕਿ ਮੇਨ ਜਾਣੁ ਈਚਿ ਤਿਬੇਪ
 ਰਵਾਹੀ ॥ ਦਰਗਹ ਛੇਈ ਨਾਲਹੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਦਰਾਹੀ ॥ ਪੀ
 ਰ ਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹੁ ਤੀਰਥੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸੁਧਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਆਵਿ ਏ ॥ ੨੩

ਗੁਰਗੋਰਧਿਆਨੁਹੈਸਭਦੂਜਾਭਾਉ॥ਵਿਣੁਗੁਰਸਬਦਾਗਿ ੧੩੧
 ਆਨੁਹੈਫਿਕਾਆਲਾਉ॥ਵਿਣੁਗੁਰਚਰਣਾਪੁਜਣਾਸ
 ਭੁਭੁਣਾਸੁਆਉ॥ਵਿਣੁਗੁਰਵਚਨਜੁਮੰਨਣਾਉਗਪਰਬ
 ਓ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਣੁਸਿਗੁਹੈਸਭਕਚਾਰਾਉ॥ਪੀਰਮੁ
 ਗੰਦਾਪਿਰਹਵੀਜਿਣਿਜਾਣਨਿਦਾਉ॥੧੧॥ਲਖਸਿਆ
 ਟਪਸੁਰਤਿਲਖਲਖਗੁਣਚਤੁਰਾਈ॥ਲਖਮਤਿਬੁਧਿ
 ਸੁਧਿਗਿਆਨਾਧਿਆਨਲਖਪਤਿਵਰਿਆਈ॥ਲਖ
 ਜਪਤਪਲਖਸੰਜਮਾਲਖਤੀਰਬਨਾਈ॥ਕਰਮਧਰਮ
 ਲਖਜੋਗੋਭਗਲਖਪਾਠਪੜਾਈ॥ਆਪੁਗਣਾਇਵਿਗੁ

ਚਟਾਓਥਾਇਨਪਾਈਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹਤੀਹੋਇਆ
 ਪੁਗਵਾਈ॥੧੮॥ਪੇਰੀਪਿਪਾਖਕੋਹੋਇਛਾਡਿਮਣੀਮਨੁ
 ਗੀਪਾਈਪਖਾਪੀਹਣਾਨਿਤਕਰੈਮਜੂਗੀ॥੩੫੬੭੮
 ਵਿਵਿਛਾਇੰਦਾਚੁਲਿਏਕਨਿਝੂਗੀਮੁਰਦੇਵਾਗਿਮੁ
 ਗੀਦੁਹੋਇਕਾਰਿਸਿਦਕਸਥੁਗੀਚੰਨੁਤੁਹੋਵੇਸਿੰਮਲ
 ਦਫਲੁਵਾਸੁਹਜੂਗੀਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹਤੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਤਿਪੁਗੀ॥੧੯॥ਗੁਰਸੇਵਾਦਾਫਲੁਪਾਣਾਕਿਨਿਕੀਮ
 ਤਿਹੋਈ॥ਗੰਗੁਸੁਰੰਗੁਅਚਰਜੁਹੋਵੇਖਲੇਸੋਈ॥ਸਾ
 ਦਵਡਾਵਿਸਮਾਦੁਹੋਰਸੁਹੀਗੋਗੋਈ॥ਉਤਰੁਜਵਾ

ਸੁਨਿਵਾਸੁ ਹੋ ਕਰਿ ਚਲਤੁ ਸਮੇਈ ॥ ਤੋਲੁ ਅਤੋਲੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ੧੩੨ ॥
 ਪੈ ਜਗੈ ਅਜਰੁ ਕੋਈ ॥ ਪੀਰੁ ਮੁਰੀਦਾ ॥ ਪਿਰਹੁ ਵੀਜੈ ਏ ਜਾਣੈ
 ਈ ॥ ੧੦ ॥ ਚੰਨੁ ਟੁਹੋ ਵੈ ਚੰਨੁ ਟੁਹੋ ਕੇ ਚਲਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਏ
 ਵਾਥਲੁ ਦਾਦੀ ॥ ਵੈ ਅਹੁ ਸਮਸਾਰਿ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਪਾਣੀ ਰਲ
 ਦਾ ਪਾਣੀ ॥ ਮੇਤਿ ਸੁਕੇ ਨ ਸਿਵਾਣੈ ॥ ਭ੍ਰਿੰਗੀ ਹੋਵੈ ਕੀਵੈ ਅਹੁ
 ਕਿਵਾ ॥ ਖਵਖਾਣੈ ॥ ਸਪੁਛੁ ਰੰਦਾ ਭੰਜੇ ਨ ਕਰਿ ਚੋਜਾਵੈ
 ਡਾਣੈ ॥ ਪੀਰੁ ਮੁਰੀਦਾ ॥ ਪਿਰਹੁ ਵੀਹੋਰਾ ਟੁਹੋਰਾ ਏ ॥ ੧੧ ॥ ਫੁ
 ਲੀਵਾ ਸੁਨਿਵਾਸੁ ਹੋ ਕਿਤੁ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਫਲਾ ਅੰਦ
 ਗਿ ਜਿਓ ਸਾਦੁ ਬਹੁ ਸਿੰਜੇ ਇਕ ਪਾਈ ॥ ਪਿਓ ਦੁਧਾਵਿ ਰਿ

ਵਖਾਈਐ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਉ ਥੋ ਸੀ ਤਰੁ ਕਾ ਠਾਵਿ
 ਚਿਥਿਹੁ ਅਲਖ ਵਿਗਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਜਮਿ ਨਿਕ
 ਲੈ ਪਰਗਟੁ ਪਰਵਾਣੀ ॥ ਪੀਰਮੁ ਰੀਦਾਂ ਪਰਹੁ ਸੰਗਤਿ
 ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ੨੨ ॥ ਦੀਪਕ ਜਲੇ ਪਤੰਗ ਵੰਸੁ ਫਿਰਿ ਦੇ
 ਖਿਨ ਹੁਣੈ ॥ ਜਲਾ ਵਿਚਹੁ ਫੁਕਿ ਕੰਢੀਐ ਮਛ ਨੇਹੁ ਨ ਘ
 ਠੈ ॥ ਪੰਗਹੋਰੈ ਮਿਰਗਾ ਜਿਉ ਸੁਣਿ ਨਾਦੁ ਪਲਟੈ ॥ ਭੁਵਰੈ
 ਵਾਸੁ ਵਿਣਾ ਸੁਹੈ ਫੁਕਿ ਵਲੁ ਸਘਟੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
 ਫਲੁ ਪੀਰਮੁ ਰਸੁ ਬਹੁ ਬੰਧਨ ਕਟੈ ॥ ਸੰਨੁ ਸੰਨੁ ਗੁਰਸਿਖੈ
 ਸੁਹੈ ਪਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਸਿਖਟੈ ॥ ੨੩ ॥ ੨ ॥ ਸਤਾਈ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥ ॥ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀਆਖੀ ॥ ੨੩੩
 ਅਖੰਡੇ ਪਾਗੁ ਸੁ ਈਸੇ ਤਿਖੀਆ ਆਖਣਿ ਆਖਿਨ ਸਕੀਅੇ
 ਲੇਖਾ ਅਲੇਖ ਨ ਜਾਣੀ ਲਿਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਵਖਾਣੀਅੇ
 ਅਪਤ੍ਰਿਨ ਸਕੈ ਏਕਤੁ ਵਿਖੀ॥ ਸਿਲਾ ਆਲੂ ਈਚਟ ਟੀਤੁ
 ਲਿਨ ਲਖਾ ਮੀਮਾ ਅਰਸਾਇਖੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ
 ਆਭਾਇ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੀ ਜੁ ਬਿਰਖੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੇ ਪਾਈ
 ਅੇਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖੀ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਭਿ
 ਖ ਕਾਭਿਖੀ॥ ੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਆਖੀ॥ ਅਨਿਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਇ
 ਨ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਮੰਗੈ॥ ਅਠਾ ਸਿਧੀ ਨਿਧੀ ਨਵੈ ਗਿਧਿ ਨ ਗੁਰ ਸਿ

ਖਛੁ ਕੋਟੈ ਗੋ ॥ ਕਾਮਧੇਣੁ ਲਖ ਲਖ ਮੀਪਹੁ ਚਨਹੀਘੇਟੈ ਗੋ ॥
 ਸੁਛੈ ਗੋ ॥ ਲਖ ਪਾਰਸ ਲਖ ਪਾਰਜਾਤ ਹਥਿ ਨ ਛੁਹਦਾ ਫ
 ਲਨ ਅਭੰਗੋ ॥ ਤੰਤੰ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਖੰਡ ਲਖ ਬਾਜੀ ਗਰਬਾ ਜਾਗੀ
 ਨੰਗੋ ॥ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦੀ ਗਾਖਣੀ ॥ ਇਕ ਸਮੰਗਿ ਨ ਅੰਗਾਇ ਅੰ
 ਗੋ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਦੂਜੇ ਭਾਵਹੁ ਸੰਗੋ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿਖ
 ਟਾਨ ਦੁਨ ਵੇਦੁਨ ॥ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਲਿਖ
 ਟਾਲਖ ਨਾ ਚੜ੍ਹਾਪਤ ਲਿਖ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿ
 ਮਰੈ ਸੇਖਾ ਮਸੰਖ ਨ ਰੇਖਾ ਸਿਵਾਣੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਵ
 ਰਤ ਮਾਨੁ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹਉ ਲਿਖਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ

ਭੁਭੁਣਾਗਿਆਨਧਿਆਨਮੰਦਰਿਕਿਵਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੩੪
 ਦੀਸਾਪਸੀਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਹੋਇਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇ॥ਗੁਇ
 ਭਗਤਿਵਿਰਲਾਰੰਗੁਮਾਣੇ॥੩॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿਖਣਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਦੀਸੇਵਾ॥ਦਸਅਵਤਾਰਨਾਸਿਖ
 ਆਗੀਤਾਗੋਸਟਿਅਲਖਾਅਭੇਵਾ॥ਵੇਦਨਜਾਣਨਭੇਦ
 ਕਿਹੁਲਿਖਿਪੜਿਸੁਟਿਸਟੁਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਸਿਪਨਾਥਨ
 ਸਮਾਧਿਵਿਚਿਤੰਤਨਮੰਤਲੰਘਾਇਨਿਖੇਵਾ॥ਲਖਭਗ
 ਤਜਗਤਵਿਚਿਲਿਖਿਨਗਏਗੁਰਸਿਖੀਦੇਵਾ॥ਸਿਲ
 ਆਲੁਣੀਚਟਣੀਸਾਦਿਨਪੁਜੈਲਖਲਖਮੇਵਾ॥ਸਾਪ

ਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਸਮੇਵ॥੪॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿਖਣਾ
 ਸਬਦਸੁਰਤਿਸਤਸੰਗਤਿਸਿਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਲਿਖਣ॥
 ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਣਿਸਮਝੈਲਿਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿਮਰਣੇ
 ਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਕੋਲੁਰਸੁਣਿਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਵਰਤਮਾ
 ਨੁਚੰਦਨਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਬਿਗਿਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਬੁਝ
 ਟਾਭੁਝਿਅਭੁਝਿਹੋਵੈਲੋਭਿਖੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬ
 ਦਸੁਣਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਸਰਿਖੇ॥ਵਰਤਮਾਨੁਲੀ
 ਪਿਭੂਰਗੁਣਿਖੇ॥੫॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਬੋਲਣਹੋਇਮਿਠ
 ਬੋਲਾਲਿਖੇਨਲੇਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਚਲਣਾਚਲੇਭੋਵੇ

ਚੇਲੀਤੇਭੇਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਰਾਹੁਏਹੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਚਲੇ ॥੩੫॥
 ਸੇਦੇਖੇ॥ਘਾਲਿਖਾਇਸੇਵਾਕਏਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਵਿ
 ਸੇਖੇ॥ਆਪੁਗਣਾਇਨਅੰਪਰੈਆਪੁਗਵਾਏਕੁਪਨਰੇਖੇ
 ॥ਮੁਰਦੇਵਾਭੀਮੁਰੀਦੁਹਾਇਗੁਰਗੋਰੀਵਾਹੁਅਲਖਅ
 ਲੇਖੇ॥ਅੰਤੁਨਮੰਤੁਨਸੇਖਸਰੇਖੇ॥੬॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿ
 ਖਣਾਗੁਰਸਿਖਾਸਿਖਣੁਬਜਰੁਭਾਰਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾ
 ਲਿਖਣਾਲੇਖਅਲੇਖਨਲਿਖਣਹਾਰਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾ
 ਤੋਲਣਾਤੁਲਿਨਤੋਲੁਤੁਲੇਤੁਲਧਾਰਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾ
 ਦੇਖਣਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਦੁਆਰਾਗੁਰਸਿ

ਖੀਦਾਰਖਣਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰਾਗੁਰ
 ਸਿਖੀਦਾਸਮਝਣਜੋਤੀਜੋਤਿਜਗਵਣਹਾਰਾਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਖਿਮਾਰਾ॥॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਰੂ
 ਪਦੇਖਾਇਕਸਬਾਸੁਨਹੋਰਸੁਦੇਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ
 ਰਖਣਾਲਖਾਮੀਤਫਲਫਿਕੇਲੇਖੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ
 ਨਾਦੁਸੁਣਿਲਖਾਮਨਹਦਵਿਸਮਾਦਾਮਲੇਖੇ॥ਗੁ
 ਰਸਿਖੀਦਾਪਰਸਣਾਠੰਫਾਤਤਭੇਖਾਮਭੇਖੇ॥ਗੁਰਸਿ
 ਖੀਦੀਵਾਸੁਲੇਹੋਇਦੁਰਗੀਧਸੁਰੀਧਸਰੇਖੇ॥ਗੁਰ
 ਸਿਖੀਮਰਜੀਵਣਭਾਇਭੁਗਤਿਭੋਨਿਮਖਨਿਮੇਖੇ॥

ਅਲਪਰੋਗੁਰਸਬਦਵਿਸੇਖੈ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਪੰ ੧੩੬
 ਬੁਧੈਸਿਖੁਸਹਜਘਰਿਜਾਇਖਲੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁ
 ਰਹਰਾਸਿਹੈਪੈਗੀਪਾਖਾਕਜੁਹੋਵੈ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਨਾਵ
 ਟਾਗੁਰਮਾਤਿਲੋਦੁਰਮਾਤਿਮਲੁਪੋਵੈ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਪੁ
 ਜਣਾਗੁਰਸਿਖਪੁਜਪਿਰਮਰਸੁਭੋਵੈ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਮੰ
 ਨਣਾਗੁਰਬਚਨੀਗਲਿਹਾਰੁਪੋਵੈ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਨੰ
 ਵਣਾਜੀਵਾਦਿਆਮਰਿਹਉਮੋਖੋਵੈ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰ
 ਸਬਦਵਿਲੋਵੈ॥੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਖਾਵਣਾਦੁ
 ਖਸੁਖਸਮਕਾਰਿਅਓਚਰਚਰਣਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾਗਾਵ

ਟਾਅੰਮਤਬਾਣੀਨਿਸ਼ੁਰੁਣਾਗੁਰਸਿਖੀਪੀਰਜੁਪਰ
 ਮੁਖਿਰਮੁਖਿਆਲਾਮਜਰੁਜਰਣਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸੀ
 ਜਮੇਰੁਗਿਨਿਰੁਗਿਨਿਰੁਗਿਮੁਚਰੁਣਾਗੁਰਸਿਖੀਮਿ
 ਲਿਸਾਪਸੀਗਿਸਬਦਮੁਰਤਿਜਗੁਦੁਤਰੁਤਰਣਾਗੁਰ
 ਸਿਖੀਦਾਕਰਮੁਏਹੁਗੁਰੁਗਮਾਏਗੁਰਸਿਖਿਕਰਣਾ॥
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਰਣਾ॥੧੦॥ਵਾਂਸਿਸੁਵਾ
 ਸਾਨਿਵਾਸੁਕਾਰਿਸਿਮਾਲਿਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਲਾਏ॥
 ਪਾਰਸੁਹੋਇਮਨੁਰਮਲੁਕਾਗਹੁਪਰਮਪ੍ਰਸੂਕਰਵਾਏ॥
 ਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰਿਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੇਵਭੈਭਾਏ॥ਸਭ

ਨਿਪਾਨਗਖਿਸੀਖਵਿਚਿਹਰਿਜੀਲੇਲੇਹਥਿਵਜਾਏ॥ਪਤਿਤ ੨੩੭
 ਉਧਾਰਣੁਆਖੀਅੰਭੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਆਪੁਛਲਾਏ॥
 ਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣੁਕਰੇਜਗੁਅਵਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣੁਗੁਰਾਏ॥
 ਪਰਉਪਕਾਰੀਜਗਵਿਚਿਆਏ॥੧੧॥ਫੁਲੁਦੇਵਟਵਗ
 ਇਆਤਛੁਟਹਾਰੇਤਾ ਰਿਤਰੰਦਾ॥ਤਛੇਪੁਤਨੌਥਈਪੁਤ
 ਵੈਰੁਜਲੁਜੀਨਪਰੰਦਾ॥ਵਰਸੇਹੋਇਸਹੀਸਧਾਰੀਅਲਿਗਿ
 ਲਿਜਲੁਨੀਵਾਟਿਚਲੀਦਾ॥ਭੂਥੈਭੂਥੈਅਗਰੋਨਾਅਪੁਛ
 ਲਿਪੁਤਪੈਜਰਖੰਦਾ॥ਤਰਿਭੂਥੈਭੂਥਾਤਰੇਜੀਟਿਹਾਰੇਹਰੈਸੁ
 ਜਿਣੀਦਾ॥ਉਲਟਾਖੇਲੁਪਿਰੰਮਦਾਪੇਗਉਪਰਿਸੀਸੁਨਿਵੰ

ਦਾ॥ ਅਪਹੁ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੰਦਾ॥ ੧੨॥ ਪਰਤੀ ਪੰਗਹੇ ਨਿਹੈ
 ਪਰਤੀ ਵਸੈ ਦਾਪਾਣੀ॥ ਪਾਣੀ ਚਲੇ ਨੀਵਾਣ ਨੇ ਨਿਗਮਲੁ
 ਸੀਤਲੁ ਸੁਪੁਪਾਣੀ॥ ਬਹੁਰੰਗੀ ਇਕਰੰਗੁ ਹੋਸਭਨਾ ਮੰ
 ਦਾਰਿ ਇਕੋ ਜਾਣੀ॥ ਤਤਾਰੋ ਵੈ ਪੁਪਵਿਚਿ ਛਾਵੈ ਠੰਢਾ ਵਿਰਤ
 ਹਾਣੀ॥ ਤਪਦਾ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਠੰਢੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਵਿ
 ਹਾਣੀ॥ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ਤਪਤਿ ਵਿਚਿ ਠੰਢਾ ਹੋਵੈ ਬਿ
 ਲਮੁਨਾ ਮਾਣੀ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦੀਏ ਹਨੀਸਾਣੀ॥ ੧੩॥
 ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਧਰਿਤਿ ਹੋ ਪਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਣੀ ਵਸੈ॥ ਪ
 ਰਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਰੰਗ ਸਭ ਪਰਤੀ ਸਾਓਨ ਸਭ ਰਸ ਰਸੈ॥ ਪਰ

ਤੀਰੀਪੁਨਰੀਪਥਹੁਪਰਬਿਨੁਪੁਅਨੁਪਤਰੇਸੇ॥ਜੇਹਾਬੀਜੇ ੨੩੮
 ਸੋਭਾਏਕਰਮਭੂਮਿਸਭੁਕੋਈਦਸੇ॥ਚੰਦਨਲੇਪਨਲੇਪਹੈ
 ਕਾਰਿਮਲਮੂਤਕਸੂਤੁਨਪਸੇ॥ਵੁਠੇਮੀਹਿਜਮਾਇਦੇਰੁ
 ਵਿਲਗੇਅੰਗੁਰਾਵਿਗਸੇ॥ਦੁਖਿਨਰੋਵੈਸੁਖਿਨਹੋਸੇ॥੧੪॥
 ਪਿਛਲਗਤੀਜਾਗਣਾਨਾਮੁਦਨਾਇਸਨਾਨੁਦਿਤਾਏ॥
 ਮਿਠਾਬੋਲਣੁਨਿਵਚਲਣੁਹਥਹੁਦੇਕੈਭਲਾਮਨਾਏ॥
 ਬੋਰਾਸਵਣਖਵਣਾਬੋਰਾਬੋਲਣੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ਘਾ
 ਲਿਖਾਇਸੁਖਿਤੁਕਰੈਵਡਾਹੋਇਨਾਮਾਪੁਗਣਾਏ॥ਸਾਪ
 ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗਵਦੇਰਾਤਿਦਿਹੈਨਿਤਚਲਿਚਲਿਜਾਏ॥

॥ ਸਥਦਸੁਰਤਿ ਪਰਚਾ ਕਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੇ ਮਨ ਪਰਚਾ
 ਏ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾ ਏ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਚੇ
 ਲਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਸਦਾ ਵੇ ॥ ਏਕ ਮਨਿ
 ਏਕ ਅਰਥ ਏਕ ਥਾਹਿ ਰਿਜਾ ਦਾ ਵਰਜਿ ਰਹਾ ਵੇ ॥
 ਹਰ ਮੀਥ ਦਾ ਹੋਇ ਕੇਖ ਸਮੇ ਦਾ ਭਾਣਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੇ ॥
 ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਮੁਰੀ ਦੁਸੈ ਏਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਿ ਗੋਰਿ ਸ
 ਮਾਵੇ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਪੁੰਗਾ ਉਪਰਿ ਸੀਸੁ ਪਰਾਵੇ
 ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਆਪੁ ਹੋਇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਨ ਦਰੀਆ
 ਵੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਮਾਵੇ ॥ ੧੬ ॥ ਤੇ ਵਿਰਲੇ

ਸੈਸਾਰਵਿਚਿ ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਪਤੰਗ ਮਿਲੀਏ ॥ ਤੇਵਿਰ ੧੩੯
 ਲੇ ਸੈਸਾਰਵਿਚਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੋਇ ਮਿਰਗ ਮਰੀਏ ॥
 ਤੇਵਿਰ ਲੇ ਸੈਸਾਰਵਿਚਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਹੋਇ ਭੁਵਰਵ
 ਸੀਏ ॥ ਤੇਵਿਰ ਲੇ ਸੈਸਾਰਵਿਚਿ ਪਿਰਮ ਸਨੇਹੀ ਮੀਨਤ
 ਰੀਏ ॥ ਤੇਵਿਰ ਲੇ ਸੈਸਾਰਵਿਚਿ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ ਸੇ
 ਵ ਕਰੀਏ ॥ ਭੋਵਿਚਿ ਜੀਮਨਿ ਭੋਰਹਨਿ ਭੋਵਿਚਿ ਮਰਿ
 ਗੁਰਸਿਖ ਜੀਵੀਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮੁ ਚਖੀਏ
 ॥੧॥ ਲਖ ਜਪਤ ਪਲਖ ਸੰਜਮ ਹੋਮ ਜਗਲਖ ਵਰਤ
 ਕਰੀਏ ॥ ਲਖ ਤੀਰਥ ਲਖ ਉਲਖਾਲਖ ਪੁਰੀਆਂ ਲਖ

ਪਰਬਲਗੀਦੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਦੇਹੁ ਰੇ ਲਾਖ ਪੁਜਾਰੀ ਪੁਜਾਰ
 ਰੰਦੇ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀ ਅਲਭੁ ਰਮ ਦੇ ਕਰਮ ਪਰਮ ਲਖ
 ਫੇਰ ਫੇਰੰਦੇ ਲਖ ਪਰਬਤ ਵਣ ਖੰਡ ਲਖ ਲਖ ਉਦ
 ਸੀ ਹੋਇ ਭਵੰਦੇ ਅਗਨੀ ਅੰਗੁ ਜਲਾਇ ਦੇ ਲਖ ਹਿਵੰ
 ਚਲਿ ਜਾਇ ਗਲੰਦੇ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨ ਲਹੰਦੇ
 ॥੧੮॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਕਿ
 ਹਨ ਦਰਿਨ ਅਯਿਆ ਛਿਆ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਪਾਰੀ
 ਅਦਰਸਨੁ ਵਿਚਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸੀਨਿਆ
 ਸੀਦਸਨੁ ਵਧਰਿਨ ਉਗਣਾਇਨ ਨਾਉ ਧਿਆਇ

ਅਮਾਰ ਵਲ ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਕਾਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਨ ਅਲਖੁ ॥੨੪॥
 ਲਖਾਇਆ ਬਹੁਰੂਪੀ ਬਹੁਰੂਪੀ ਏਹੁ ਪਨ ਰੇਖ ਨ ਲੇਖੁ
 ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਚਲ ਦੇਸੰਗ ਲਖ ਸਾਧੁ ਸੰ
 ਗਿ ਨ ਰੰਗੁ ਰੰਗਾਇਆ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥
 ੧੮॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣ ਕਾਰਿ ਖੇਤ ਬੀਜਿ ਸੁਖ ਫਲੁ
 ਨ ਲਹੈ ਦੋਹਾ ਵਣੁ ਕਰ ਨਿਵਾਪਾਰੀ ਏਲੇ ਲਾਹਾ ਨਿਜ
 ਪਾਰਿ ਨ ਵਸੈ ਦੋਹਾ ਚਾਕਰ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਚਾਕਰੀ ਹਉ ਮੇਮਾ
 ਰਿ ਨ ਸੁਲਹ ਕਰੈ ਦੋਹਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈ ਅੰਕਾਰਿ
 ਕਾਰਿ ਕਰਤ ਬਾਬਿਰੁ ਨ ਹੀ ਦੋਹਾ ਜੇ ਪਰ ਜੋਹੈ ਏਕੈ ਕਾਰਿ

ਰਿਵਾਦਨਪਾਰਿਖਵੰਦੇ॥ਗੁਰਸਿਖਸੁਣਿਗੁਰਸਿਖਹੋਇਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿਕਰਿਮੇਲਿਮਿਲੰਦੇ॥ਗੁਰਮਤਿਚਲਦੇਵਿਰਲੇਬੰਦੇ॥੨੦॥
 ਗੁੰਗਾਗਾਵਿਨਜਾਣਈਬੋਲਾਸੁਣੈਨਾਮੰਦਰਿਆਣੇ॥ਅੰਨ੍ਹੇ
 ਦਿਸਿਨਾਮਾਵਈਗਤਿਅਨੇਰੀਪਰਨਸਿਵਾਣੇ॥ਚਲਿਨ
 ਸਕੈਪੰਗੁਲਾਲੁਲਾਗਲਿਮਿਲਿਹੋਤੁਨਜਾਣੈ॥ਸੀਢਿਸਪਤੀ
 ਨਾਥੀਅੰਖਸਰੇਨਾਲਿਨਹਲੀਅੰਮਾਣੇ॥ਜਾਣਿਜਾਣਿਪੁਤ
 ਮਾਈਅੰਡਲੇਨਵਧਰੇਨਿਪਿਛਾਣੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਸਤਿਗੁ
 ਰੁਵਿਣੁਸੁਗਜਜੋਤਿਨਹੋਇਟਨਣੇ॥ਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਥ
 ਦੁਵਖਾਣੇ॥੨੧॥ਲਖਾਧਿਆਨਸਮਾਧਿਲਾਇਗੁਰਮੁਖਹੁ

ਪਿਨਅਪਤ੍ਰਿਸਕੈ॥ਲੁਖਾਗਿਆਨਵਖਾਣਿਕਾਰਿਸਬਦੁਸੁਰ ੨੪੧

ਤਿਉਡਾਗੀਬਕੈ॥ਬੁਧਿਬਲਬਚਨਬਬੇਕਲਖਛਹਿਛਹਿ

ਪਵਨਿਪਿਰਮਦਰਿਪਕੈ॥ਜੋਗੁਰੋਗਬੋਗਲਖਸਹਿਨਸ

ਕਹਿਗੁਣਵਾਸੁਮਹੰਕੈ॥ਲੁਖਾਮਚਰਜਮਚਰਜਹੋਇਅ

ਬਿਗਤਿਗਤਿਅਬਿਗਤਿਵਿਚਿਅਕੈ॥ਵਿਸਮਾਦੀਵਿਸਮਾ

ਦਲਖਅਕਥਕਥਾਵਿਚਿਸਹਮਿਸਹਕੈ॥ਗੁਰਸਿਖੀਦੈਅਖਿ

ਫਰਕੈ॥੨੩॥੨੮॥ਅਠਈ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਹੈਸਤਿਗੁਰਸਚਨਓਸਦਵਾਇਆ

॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇ ॥
 ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵ ਦੇਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹੁ
 ਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਿ ਮਾਪਿ ਤਰੈ ਸੈ ਸਾਰੁ
 ਗਾਇ ॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਕਥੁ ਮਿਲਿ ਚੂਨੇ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹਾ
 ਇ ॥ ਗਾਗਿ ਮਨੁ ਧੀ ਮਾਨ ਸਿਮਰਣੁ ਜੁਗਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਿ
 ਲਿ ਗੁਰ ਪੁਰਾਣ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਵਸਾਇ
 ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਪਰਤਨ ਪਰਧਨ ਪਰਨਿ ਦਮੇਟਿ ਨਾਮੁ ਦਾਰੁਇ
 ਸਨਾਨੁ ਦਿਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ਕੋਥਾਹ
 ਰਿਜਾ ਦਾ ਵਰਜਿ ਰਹਾਇ ॥ ਮਨਿ ਜਿ ਤੇਜੁ ਜਾਇ ਲ

ਇਮਾਮਸਟਧਾਤੁਇਕਪਾਤੁਕਗਾਇਮਾਮਪਰਸੁਹੋਏਪਾਰਸ ੨੪੭
 ਹੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਦੇਖਾਇਮਾਮਜੋਗੁਭੋਗੁਜੇਟਿਜੁ
 ਗਤਿਕਰਿਗਾਇਭੁਗਤਿਭੈਮਾਪੁਗਵਾਇਮਾਮਪੁਗਾਇਮਾ
 ਮਾਪਿਵਗਤਿਮਾਭੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਵਸਗਤਿਮਾਇ
 ਮਾਮਸਾਪਸੰਗਤਿਵਾਚਿਮਲਖੁਲਖਾਇਮਾਮ ੨॥ਸ
 ਬਦਸੁਗਤਿਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਿਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖਸੁਖਸਮਕ
 ਰਿਸਾਧੇ॥ਹਉਮੇਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰੀਗੁਰਮਤਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ
 ਮਾਰਾਧੇ॥ਸਿਵਸਕਤੀਨੇਲੀਪਿਕੋਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਸ
 ਹਜਸਮਾਧੇ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਾਇਕੁਜਾਇਦੂਜਾਮਿਟਾਇ
 ਭਉ

ਉਪਾਧੀ ਜੀਮਣਮਰਣੁ ਬਾਹਰੈ ਅਜਰਾਵਰਿ ਮਿਲਿ ਮਗ
 ਮਾਮਗਾਧੋ ॥ ਅਸਨਤਾਸਉਦਾਸ ਪਰਿਹਰਖਸੋਗਾਵਿਹੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਧੋ ॥ ਮਹਾ ਅਸਾਧਸਾਧ ਸੀਰਿਸਾਧੋ ॥ ੩ ॥ ੫
 ਉਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋਰਜਗੁਣੁਤਮਗੁਣੁਸਤਗੁਣੁਜਿਤੰ
 ॥ ਮਨਬਚਕਰਮਸੰਕਲਪਕਰਿਏਕਮਨਿਹੋਇਵਿਗੋ
 ਏਦਾਚਿਤਾ ॥ ਲੋਕਵੇਦਗੁਰਗਿਆਨੁਲਿਵਾਅੰਦਰਿਏ
 ਕੁਬਾਹਰਿਬਹੁਭਿਤਾ ॥ ਮਾਤਲੋਕਪਤਾਲੁਜਿਣਿਸੁਰ
 ਗਲੋਕਵਿਚਿਹੋਇਅਥਿਤਾ ॥ ਮਿਠਾਬੋਲਣੁਨਿਵਿ
 ਚਲਣੁਬਹੁਦੇਕਰਿਪਤਿਤੁਪਾਵਿਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ

ਫਲੁਪਾਇਆਮਤੁਲੁਮਰੋਲੁਮਮੇਲੁਮਮਿਤਾਸਾਧ ੨੪੩
 ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪਿਨਿਪਿਤਾ॥੪॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਹ ਬ
 ਜੋਵਿਹੁਕਮੀਬੰਦੇਗਨਿਖੜੋਤੇਚਾਰੇਚਕਨਿਵਾਇਆ
 ਪੰਗੀਪਾਇਕਸੁਤਿਪਰੋਤੇਵੇਦਨਪਾਇਨਿਭੇਦੁਕਿਹੁਪਰਿ
 ਪਰਿਪੰਡਿਤੁਸੁਟਿਸੁਟਿਸੋਤੇਚਹੁਜੁਗਿਅੰਦਰਿਜਾ
 ਗਦੀਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਜਗਮਗਜੋਤੇਚਾਰਿਵਰਨਇ
 ਕਵਰਨਹੋਇਗੁਰਸਿਖਵਰ੍ਹੀਅਨਿਗੁਰਮੁਖਿਗੋਤੇ॥੫॥
 ਰਮਸਾਲੁਵਿਚਿਬੀਜਦੇਕਰਿਗੁਰਪੁਰਬਸੁਵਟਜਸ
 ਓਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਦਾਦੇਪੋਤੇ॥੫॥ਕਾਮੁਭੋਧੁਮ

ਹੰਕਰੁ ਸਾਧਿ ਲੋਕੁ ਮੋਹਦੀ ਜੋਹ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦ
 ਏਆ ਪਰਮੁ ਅਰਥ ਸਮਰਥੁ ਸੁਗਰਥੁ ਸਮਾਈ ॥ ਪੰਜੇਤ
 ਤਉ ਲੰਪਿਆ ਪੰਜਿ ਸਬਦ ਵਜੀਵਾਧਾਈ ॥ ਪੰਜੇ ਮੂੰਦਾ
 ਵਸਿਕਾਰਿ ਪੰਚਾਇਤੁ ਹੋਇ ਦੇਸ ਦੁਹਾਈ ॥ ਪਰਮੇ ਸਰਹੋ
 ਪੰਜਮਿ ਲਿਲੇਖ ਅਲੇਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਪੰਜਮਿ ਲੇ
 ਪਰਪੰਚਤਜਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਸਬਦ ਲਿਵਲਾਈ ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੋਹਨਿ ਗੁਰਭਾਈ ॥ ੬ ॥ ਛਿਅਦਰਸ
 ਨਤਰਸਨਿ ਪਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇ
 ਆਛਿ ਅਸਾਸਤ੍ਰਸਮਝਾਵਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਉ

ਪਦੇਸੁਦਿਤ੍ਰਾਇਆਰਥਾਨਾਦਵਿਸਮਾਦਵਿਚਿਗੁਰਮ ॥੨੪੪॥
 ਤਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਛਿਅਰੁਤੀਕਰਿਵਰ
 ਤਮਾਨਸੁਰਜਾਇਕੁਚਲਤੁਵਰਤਾਇਆਛਿਅਰਸਸ ॥
 ਉਨਪਾਠੇ ਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਚਖਾਇਆ॥
 ਜਤੀਸਤੀਚਿਰੁਜੀਵਣੇਚਕੁਵਰਤੋਹੈਇਸੇਹੇਮਾਇ
 ਆਸਾਪਸੀਗਤਿਮਿਲਿਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥
 ਸਤਸਮੁੰਦਸਮਾਇਲੈਭਵਜਲਅੰਦਰਿਹੈਨਿਰਾਲ ॥
 ਆਸਤੇਦੀਪਅਨੇਰੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਦੀਪਕੁਸਬਦਿਉਜਾ
 ਲਾਸਤੇਪੁਰੀਆਸੋਧੀਆਸਹਜਪੁਰੀਸਚੀਧਰਮ

ਸਾਲਾ॥ ਸਤੋਰਹਿ ਸਤ ਵਾਰ ਸਾਧੇ ਫੁਕਿ ਫੁਕਿ ਮਥੇ ਵਾਲਾ
 ॥ ਭੈ ਸਤੋਰਹਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਕਰਿ ਵੀਹ ਏਕੀ ਹਉ ਲੰਪਿ ਸੁਖ ਲਾ॥ ਸ
 ਤੇ ਸੁਰਤੁ ਰੁਪੁ ਕਰਿ ਸਤੀ ਪਾਰੀ ਪਾਰਿ ਪਿਆਲਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਤਿ ਗੁਰ ਸਬ ਦਸ ਮਾਲਾ॥ ੮ ॥ ਅਨੁਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਮਤਿ ਗੁਰਮ
 ਤਿ ਏਕ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇ॥ ਮਾ॥ ਅਸਟ ਪਾਤ੍ਰ ਪਾਰਸ
 ਮਿਲੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੰਚਨ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ॥ ਮਾ॥ ਗੰਧਿ ਸਿੰਧਿ ਸਿ
 ਧਿ ਸਾਧਿਕਾ॥ ਮਾ॥ ਦਿਪੁ ਰਖਾ ਦੇ ਸੁਕਰਾਇ॥ ਮਾ॥ ਅਨੁਪਮ
 ਰਿਅਰਾਧੀ॥ ਮੇਸਬ ਦਸੁ ਗਤਿ ਲਿਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ
 ॥ ਮਾ॥ ਅਸਟ ਕੁਲੀਵਿ ਹਉ ਤਰੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨ ਮੋਹੇ ਮ

ਇਆਮਨੁਮਸਾਉਨਸਾਧੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਿ ॥੪੫॥
 ਸਧਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮਨੁਵਸਿਆਇਆ॥
 ੮॥ਨਉਪਰਕਾਰੀਭਗਤਿਕਾਰਿਸਾਪੇਨਵਦੁਆਰਗੁਰਮ
 ਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰਮੁਚਖਾਇਆਗਵੈਜਿਭਰਸਾਇਣਿ
 ਰਤੀ॥ਨਵੀਖੰਡੀਜਣਾਇਆਰਜੂਜੇਗੁਜਿਣਿਸਤੀ॥ਸ
 ਤੀ॥ਨਉਕਰਿਨਉਪਰਿਸਾਧਿਆਵਰਤਮਾਨਪਰਲਉ
 ਉਤਪਤੀ॥ਨਵਨਿਧੀਪਿਛਲਗਈਨਾਥਾਨਾਥਸਨਾ
 ਥਜੁਗਤੀ॥ਨਉਉਖਲਾਵਿਚਉਖਲੀਮਿਠੀਕਉਰੂਠੀ
 ਫੀਤਤੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਮਤਿਸਣਖਤੀ॥੧੦॥ਦੇਖਿ

ਪਰਾਈਅੰਚੰਗੀਆਮਾਵੰਭੈਣਾਂਪੀਅੰਜਾਣੈ॥ਉਸੁਸੁ
 ਅਰਉਸੁਗਾਇਐਪਰਪਨਹਿਦੁਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ਪੜਕਲ
 ਕੁਰਟਬੁਦੇਖਿਮੋਹੇਮੋਹਿਨਧਰਿਧਿਝਾਣੈ॥ਉਸਤਤਿਨਿ
 ਦਾਕੰਨਿਸੁਣਿਅਪਹੁਬੁਰਾਨਅਖਿਵਖਾਣੈ॥ਵਡਪਰਤਾ
 ਪਨਅਪੁਗਟਿਕਰਿਅਹੰਮੇਉਨਕਿਸੈਰਵਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆਰਾਜਜੋਗੁਰਸਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ਸਾਪ
 ਸੀਗਤਿਵਿਟਹੁਕੁਰਥਾਣੈ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰਮੁਚਖਾ
 ਏਅਭੁਖਨਖਾਣੁਪੀਅਣੁਅੰਨੁਪਾਣੀ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਨਿ
 ਦਉਪੜਿਜਾਗਦਿਆਸੁਖਰੈਣਿਵਿਗਾਣੀ॥ਸਾਹੇਵਧੇ

ਸੋਹਦੇ ਮੇਲਾ ਪੜ੍ਹ ਪਰਵਾਣੁ ਪਰਾਣੀ ॥ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿ ਸੁ ॥ ੨੪੬ ॥
 ਜਾਣਹੋ ਇਜਾਗੇ ਮਿਹਮਾਣੁ ਮਾਣੇ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਵ
 ਣਾ ਜੇਖੇ ਪਲੇ ਚਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਢੀ ਰਾਹੁ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਹਲ
 ਤਿ ਪਲਾਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
 ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਅਕਥਕਾਣੀ ॥ ੧੭ ॥ ਹਉ ਮੇਗਰ ਬੁ
 ਨਿਵਾਰੀ ਮੇਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਗਰੀਬੀ ਮਾਢੈ ॥ ਗਿਆਨ
 ਮਤੀ ਪਾਇ ਚਾਨਣੁ ਭਗਮੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥
 ਹੋਇ ਨਿਮਾਣਾ ਫਹਿਪਵੈ ਦਰਗਹਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ ਪਾਵੈ ॥
 ਖਸਮੇ ਸੋਈ ਭੁਟਾ ਖਸਮੇ ਦਾਜਿ ਸੁਭਾ ਭੁਟਾ ਵੈ ॥ ਭਾਣਾ ਮ

ਨੈਮੀਨੀਮੇਅਪਣਾਭਾਣਾਮਾਪਿਸਰਵੈਦੁਨੀਆਵਿਚ
 ਪਰਾਉਣਾਦਾਵਛਰਿਹੈਲਾਦਾਵੈਸਾਪਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
 ਹੁਕਮੁਕਮਾਵੈ॥੧੩॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਇਕਜਾਇਗੁਰਮੁ
 ਖਿਦੁਜਾਕਾਉਮਿਟਾਇਆਹਉਮੇਪਾਲਿਫਹਾਇਕੈ
 ਤਾਲਨਦੀਦਾਨੀਰੁਮਿਲਤਾਇਆਨਦੀਕਿਨਾਰੇਦੁਹ
 ਵਲੀਇਕਦੂਪਾਰਵਾਰੁਨਪਾਇਆਰੁਖਹੁਫਲੁਤੇਫ
 ਲਹੁਰੁਖਇਕਨਉਫਲੁਰੁਖਸਦਾਇਆਛਿਅ
 ਰਤੀਇਕਸੁਧੁਹੈਸੁਧੈਸੁਧੁਨਹੈਰੁਦਿਖਾਇਆਰਤੀ
 ਤਾਰੇਚਮਕਦੇਦਿਹਿਚਤ੍ਰਿਮੇਕਿਨਿਆਖਲੁਕਾਇਅ

॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਕਮਨਿ ਇਕੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਸਿ ੨੪੭
 ਖਜੋਗੀ ਜਾਗਦੇ ਮਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਕਰਨਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕੰਨੀ ਮੂੰ
 ਵਾ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਸੀਤਾ ਪੂਰ੍ਵਿ ਬਿਭੂਤ ਸੁਲਾਸੀ ॥ ਖੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹੰਢਾ
 ਵਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਤ੍ਰ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਬਿਲਾਸੀ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
 ਸਿੰਝੀ ਵਜੋਰੈ ਰਾਗਿਆ ਨੁਪਿਆ ਨੁਗੁਰ ਦਾਸੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿ ਗੁਰਗੁਫੈ ਬਹਿਸਹ ਜਿਸ ਮਾਧਿਅਗਾ ਪਿਨਿ ਵਾਸੀ ॥
 ਹਓ ਮੇਰੇ ਗੁਆਰੇ ਗੁਹੇ ਇਕ ਰਿਸੈ ਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਖਲਾਸੀ ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਥਾਸੀ ॥ ੧੫ ॥ ਲੁਖ ਬਹਮੇਲ
 ਖਵੇਦ ਪਾਉ ਨੇਤਨੇਤ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਸੁਭ ਕੇ ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਅਵ

ਪੁਤਲਖਜੋਗਧਿਆਨਉਣੀਦੈਅਕੋਲਖਾਥਿਸਨਮ
 ਵਤਾਰਲੈਗਿਆਨਖੜਗੁਫਾਤ੍ਰਿਪਹੁਚਿਨਸਕੇ॥ ਲਖ
 ਲਮਸਾਚਿਰਜੀਵਣੇਆਦਿਅੰਤਿਵੇਚਿਧੀਰਕਧਕੇ॥
 ਤਿਨਿਲੋਅਜੁਗਚਾਰਿਕਾਰਿਲਖਖਹਮੰਡਖੰਡਕਾਰਿਫ
 ਕੋਲਖਪਰਲਉਉਤਪਤਿਲਖਹਰਹਟਮਾਲਾਅਖਿ
 ਫਰਕੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਆਸਕ੍ਰੋਹੈਤਕੇ॥ ੧੬॥ ਪਾਰਬ
 ਹਮੁਪੁਰਨਥਹਮੁਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਸਤਿਗੁਰੁਸੋਈ॥ ਜੋਗਧਿ
 ਆਨਹੈਗਨੁਹੋਇਵੇਦਾਗਿਆਨਪਰਵਾਹਨਹੋਈ॥ ਦੇ
 ਵੀਦੇਵਸਰੇਵਦੇਜਲਥਲਮਹੀਅਲਭਵਦੀਲੋਈ॥

॥ ਹੋਮਜਗਜਪਤਪਘਟੇਕਰਿਕਰਿਕਰਮਧਰਮਦੁਖਰੇਈ ॥੨੪੮॥
 ॥ ਵਾਸਿਨਅਵੈਪਾਵਦਾਅੰਠਖੰਡਪਾਖੰਡਵਿਗੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਨੁਜਿਣਿਜਗੁਜਿਣੈਆਪੁਗਵਾਈਆਪੇਸਕੁਕੋਈ
 ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਣਹਰੁਪਰੇਈ ॥੧੭॥ ਅਲਖਨਿਰੰਜਨੁ
 ਆਖੀਅੰਗੁਪਨਰੇਖਅਲੇਖਅਪਾਰਾ ॥ ਅਬਗਤਿਗਤਿ
 ਅਬਗਤਿਪਈਸਿਮਰਣਿਸੇਖਨਅਵੈਵਾਰਾ ॥ ਅਕ
 ਥਕਥਾਕਿਉਜਾਣੀਅੰਕੋਇਨਅਖਿਸੁਣਾਵਣਹਾਰਾ ॥
 ਅਚਰਜੁਨੇਅਚਰਜੁਹੋਇਵਿਸਮਾਦੈਵਿਸਮਾਦੁਸੁਮਾ
 ਰਾ ॥ ਚਾਰਿਵਰਨਗੁਰਸਿਖਹੋਇਪਰਬਾਰੀਬਹੁਵਣਜਵ

ਪਾਗਾਸਾਪਸੰਗਤਿਆਰਾਧਿਆਭਗਤਵਛਲੁਗੁਰੁਪੁ
 ਰਾਗਾਭਵਸਾਗੁਗੁਰਿਸਾਗਰਿਤਾਰਾ॥ ੧੮॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁਏ
 ਕੰਕਾਰੁਹੋਇਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰਅਪਾਰਾਰੋਮਰੋਮਵਿਚ
 ਗਖਿਓਨੁਕਰਿਬਹਮੰਡਕਰੋਕ੍ਰਿਪਸਾਰਾਕੇਤਕ੍ਰਿਅਜੁਗ
 ਵਰਤਿਆਮਗਮਾਮੰਗਚਰੁਪੁਕਾਰਾਕੇਤਕ੍ਰਿਅਜੁ
 ਗਵਰਤਿਆਕਰਿਕਰਿਕੇਤਕ੍ਰਿਅਮਵਤਾਰਾਭਗਤ
 ਵਛਲੁਹੋਇਆਇਆਕਲੀਕਾਲਪਰਗਟਪਹਰਾਸ
 ਪਸੰਗਤਿਵਸਗਤਿਹੋਆਓਤੁਪੋਤਿਕਰਿਪਿਰਮੁਪਿਆਰਾ
 ਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਗਤਿ

ਪਰਗਟੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਬਦਵੀਚਰਾ॥ਏਕਦੂਹੇਇ ੨੪੮
 ਸਹਸਫਲਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਤਿਓਅੰਕਾਰਾ॥ਭੈਠਾਸੁ
 ਏਅਮੰਨਿਆਸਨਮੁਖਸੇਵਿਰਲੇਸੈਸਾਰਾ॥ਪਹਿਲੇਦੇ
 ਪਾਖਾਕੋਹੇਇਪਿਛੁਹੁਜਗੁਮੰਗੇਪਗਛਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਮਾ
 ਰਗੁਚਲਿਆਸਚੁਵਣਜੁਕਾਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਕੀਮਤਿ
 ਕੋਇਨਜਾਣਈਆਖਣਿਸੁਨਣਿਨਲਿਖਣਹਾਰਾ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਪਿਆਰਾ॥੨੦॥ਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿਗੁਰਸਬਦਲਿਵਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਚਖਾ॥
 ਏਆ॥ਸਭਨਿਧਨਕੁਰਬਾਨਕਰਿਸਭੰਫਲਬਲਿਹ

ਰਕਗਾਇਆ॥ ਰਿਸਨਾਜਲਟਿ ਭੁਝਾਈਆ॥ ਤਿਸਹਜਸੀਰੇ
 ਖੁਦਿਜਾਇਆ॥ ਸਭੇਆਸਾਂਪੁਰੀਆ॥ ਆਸਾਵਿਚਿਨਿਗਾਸੁਵ
 ਲਾਇਆ॥ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈ॥ ਮਨਕਾਮਨਨਿਹਕਾ
 ਮਨਧਾਇਆ॥ ਕਰਮਕਾਲਜਮਜਾਲਕਾਟਿਕਰਮਕਰੇਨਿ
 ਹਕਰਮਰਹਾਇਆ॥ ਗੁਰਭਿਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਪੈਰੀਪੈਜ
 ਗੁਪੈਰੀਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚਾਪਰਚਾਇਆ॥ ੨੧॥
 ੨੮॥ ਓਟੁਤੀ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਪੰਥਸੁਹੇਲਾ॥

ਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਦੇਦੁਰਮਤਿਦੁਜਾਭਾਉਦੁਹੇਲਾ॥ਗੁਰਮੁ ੨੫॥
 ਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੰਗੁਭਾਇਭਗਤਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾ॥
 ਕੁਤੁਕਸੰਤੁਅਸਾਧਸੰਗੁਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲੁਹੈਵਿਹਵੇਲਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਗਵਾਵਣਾਪੈਰੀਪਉਣਾਨੇਹਨਵੇਲਾ॥
 ਮਨਮੁਖਾਪੁਗਣਾਵਣਾਗੁਰਮਤਿਗੁਰਤੇਓਕਤੁਚੇਲਾ॥
 ਕੁਤੁਸਚੁਸੀਹਬਕਰਖੇਲਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸ
 ਚਹੈਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲੁਕੁਤੁਕੁਵਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੀਤੇ
 ਖਰਖਦੁਰਮਤਿਦੁਜਾਭਾਉਪਛਾਵਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅੰਭੇ
 ਲੁਹੈਮਨਮੁਖਫੇਰਿਫਿਰੀਦੀਛਾਵਾ॥ਗੁਰਮਤਿਕੋਇਲਾਅੰਬ

ਵਣਮਨਮੁਖਵਣਿਵਣਿਹੰਫਨਿਕਾਂਵਾਂ॥ਸਾਧਸੀਗਤਿ
 ਸਚੁਬਾਹੁਹੈਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਮੰਤੁਸਚਾਵਾਂ॥ਵਿਹੁਵਣ
 ਵਾਲਿਅਸਾਧਸੀਗਿਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਨਿਗੋਜਾਵਾਂ॥
 ਜਿਉਕਰਿਵੇਸੁਆਵੇਸੁਨਿਨਾਵਾਂ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ
 ਵੀਅਹੀਅੰਦੁਹੀਵਲੀਮਿਲਿਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ਦੁਹੁ
 ਮਿਲਿਜੀਮੇਜਾਣੀਮੇਪਤਾਜਾਤਿਪਰਵਾਰਸਧਾਰਾ॥
 ਜੀਮਾਦਿਅੰਗਣੁਸੁਣਾਵੇਸਿਵਪਾਈਗੁਣਸੁਣਕਾਰ
 ਅਨਨਕਦਾਦਕਸੋਹਿਲੇਵਿਰਤੀਸਰਬਹੁਦਾਨਦਤਾਰਾ॥
 ਬਹੁਮਿਤੀਹੋਇਵੇਸੁਆਨਾਪਿਉਨਾਉਨਿਨਾਉਪੁਕਾਰ

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੰਸੀ ਪਰਮਹੰਸ ਮਨਮੁਖ ਠਗਬਗਵੰਸਧਤਿ ਆਗ ॥੭੫੧॥
 ॥ ਸਾਚਿ ਸਾਚਿ ਆਗ ਕੁਤੁਹੁ ਕੁਤੁ ਆਗਾ ॥੩॥ ਮਾਨਸ ਰੋਵਰੁ
 ਸਾਪਸੀ ਗੁਮਾਣ ਕੋ ਮੋਤੀ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੰਸੀ ਪ
 ਰਮਹੰਸ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਡੋਲਾ ॥ ਖੀਰਹੁ ਨੀਰੁ ਨਿਕਾ
 ਲ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਨਿਰੋਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ
 ਸਲਾਹੀ ਮੇਤੋਲੁ ਨ ਤੋਲੁ ਟਹਾਰਾ ਮੋਤਿ ਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬ
 ਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਹੋ ਪੁਟਿ ਪੁਟਿ ਜੀਆਖਾਇ ਅਬੋਲਾ ॥ ਹੋਇ
 ਲਖਾਉ ਟਿਕਾਇ ਜਾਇ ਛਪਕਿਉ ਹੁਪੈ ਮੁਹਰੇ ਲਾ ॥ ਸਚੁ
 ਸਾਭਿ ਕੁਤੁ ਗਹਿਲਾਰੇ ਲਾ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁਲਖਣਾ

ਸਭਿਸੁ ਲਖਣਸਚੁਸੁਹਾਵਾ॥ ਮਨਮੁਖਕੁਤੂਕੁਲਖਣਾ
 ਸਭਕੁਲਖਣਕੁਤੂਕੁਦਾਵਾ॥ ਸਚੁਸੁਇਨਕੁਤੂਕਚੁਪੈ
 ਕਚੁਨਕੀਚਨਮੁਲਿਮੁਲਾਵਾ॥ ਸਚੁਕਾਰਾਕੁਤੂਹਉਲ
 ਕੁਮਵੈਨਤੁਕਰਤਨਕੁਲਾਵਾ॥ ਸਚੁਹੀਰਾਕੁਤੂਫਟਕੁਹੈ
 ਜਕੈਜਕਾਵਨਜੁਕੈਜੁਕਾਵਾ॥ ਸਚੁਦਾਤਾਕੁਤੂਮੰਗਤਾਦਿ
 ਹਰਾਤੀਚੋਰਸਾਹਮਿਲਾਵਾ॥ ਸਚੁਸਾਬਤੁਕੁਤੂਫਿਰਦਾ
 ਫਾਵਾ॥ ਪਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੁਰੰਗੁਹੈਮੁਲਮਜੀਠਨਟਕੈ
 ਟਲੰਦਾ॥ ਮਨਮੁਖਕੁਤੂਕੁਰੰਗੁਹੈਫੁਲਕਸੁੰਭੈਬਿਭਲਰਹੈ
 ਦਾ॥ ਥੋਮਕਸੁਰੰਗੀਵਾਸੁਲੈਨਕੁਮਰੇਤੈਮਨਿਕਾਫੰਦਾ॥ ਕੁ

ਤੁਸਦੁਅਕਾਅੰਬਫਲਕਉਕ੍ਰਮਿਠਾਸਾਉਲਹੰਦਾ॥ਸਾਹੁਚੇ ੨੫੨
 ਹੁਸਦੁਕ੍ਰਤੂਹੈਸਾਹੁਸਵੈਚੋਹੁਫਿਰੈਭਵੰਦਾ॥ਸਾਹੁਫਤ੍ਵੈਉਠਿ
 ਚੋਗਨੇਤਿਸੁਨੁਕਸਾਣੁਦੀਬਾਣੁਕਰੰਦਾ॥ਸਚੁਕ੍ਰਤੂਲੈਨਿਯਤਿ
 ਥਹੰਦਾ॥੬॥ਸਚੁਸੋਹੈਸਿਰਪੰਗਾਜਿਉਕੋਝਾਕ੍ਰਤੂਕੁਥਾਇਕ
 ਛੋਟਾ॥ਸਚੁਸਤਾਣਾਸਾਰਦੂਲਕ੍ਰਤੂਜਿਵੈਹੀਣਾਹਰਿੰਦਾ
 ॥ਲਾਹਾਸਚੁਵਣੀਜਿਅੰਕੁਤੂਕਿਵਣਜਹਾਅਵੈਟੋਟਾ॥ਸਚੁ
 ਖਗਸਾਬਾਸਿਹੈਕ੍ਰਤੂਨਚਲੈਦਮਝਾਖੋਟਾ॥ਤਰੇਲਖਅ
 ਮਾਵਸੈਘੋਗਿਅਨੇਰਿਚਨਾਇਣੁਹੋਟਾ॥ਸੂਗਜਾਇਕੁਚ
 ਵੈਦਿਆਹੋਇਅਠਖੰਡਪਵੈਫਲਟੋਟਾ॥ਕ੍ਰਤੂਸਚੁਜਿਉ

ਵਟੁਪੁਰੇਟਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹਣੇ ਸਾਮਰਤਖਾ ਜੇਉ ਕੂੜੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ
 ਵਰਤਾਗਾ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਨਗਰਵਾਂ ਗੁਰੂ ਤੁਸਚੁ ਪਰਗਟੁ
 ਪਹਾਗਾ ਨਦੀ ਪਛਾਵਾਂ ਮਾਣਸਾਂ ਸਿਰਤਲਵਾਂ ਏਮਾ
 ਅੰਬਰਤਾਗਾ ਧੁਮਰਪੁੰਧੁ ਕਾਰੋਹਾਇ ਤੁਲਿਨ ਪਣਹਰਿ
 ਵਸਣਹਾਰਾ ਸਾਓਨ ਸਿਮਰਣਿ ਸੰਕਰੇ ਦੀਪਕ ਬਾਣੁ
 ਨਮਿਏ ਅੰਧਾਰਾ ਲਵੈ ਨਕਾਰਾ ਲਿਲਿਖਿਆ ਚਿਤੁ
 ਚਿਤੋਰੇ ਸੋਹਬੀਆਗਾ ਸਚੁ ਕੂੜੁ ਕਰਤੁ ਤੀਵੀਰਾਗਾ ॥ ੮ ॥
 ਸਚੁ ਸਮਾਇ ਟੁਟੁ ਪਵਿਚਿ ਕੂੜੁ ਵਿਗਾੜੁ ਕਾਂਜੀ ਦੀਚੁ
 ਖੇਸਚੁ ਰੇਜਨੁ ਮੁਹਿਖਾਵਣਾ ਏਕੁ ਦਾਣਨ ਕੈਵਲਿਦੁ

ਖੇ॥ ਫਲਹਰੁ ਖਰਖਹੁ ਸੁਫਲੁ ਅੰਤਿਕਾਲਿ ਖਉਲਾਖਹੁ ਖੇ॥ ੭੫੩
 ॥ ਸਉਵਾਕੀਅੰ॥ ਮੰਗਿਰੁ ਖਾਵੀਚੇਰੁ ਸਮਕਰੈ॥ ਅਗੀਬੀਦ
 ਕੁਧਖੇ॥ ਸਚਦਾਰੂਕੁ ਟੂਰੇਗੁਧੈ॥ ਵਿਣੁਗੁਧਵੇਦਵੇਦਨਿਮਨ
 ਮੁਖੇ॥ ਸਚੁਸਬੈਈਕੁ ਟੂਰੁਗੁਲਗੈ॥ ਦੁਖਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੇ॥
 ॥ ਭੂਟੁਪਚੈਸਚੈਦੀਕੁਖੇ॥ ॥ ਭੂਟੁਕਪਟਹਥੀਆਗਜਿਉਸ
 ਚਰਖਵਾਲਾ॥ ਸਿਲਹਸੀਜੋਆ॥ ਭੂਟੁਵੈਗੀਨਿਤੋਜੋਹਦਾਸ
 ਦਸੁਮਿਤੁਹਿਮਾਇਤਿਹੋਆ॥ ਸੁਰਵੀਰੁਵਗੀਆਮੁਸਦੁ
 ਭੂਟੁਕੁਟਾਵਾਕਰਦਾਓ॥ ਆ॥ ਨਿਰਚਲੁਸਚੁਸੁਥਾਈਪੈਲ
 ਰਜੈਕੁਟੁਕੁਥਾਇਖਣੁਆ॥ ਸਚਿਫਟਿਕੁਟੁਪਛਾਵਿਆ॥

ਮਾਇਆ ਮਰੇ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਿ ਮਾਇਆ ਪਹੁ ਜੁ ਰਿਦੇ ਵੈ ੭੫੪
 ਸੁਗਤਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੂਕੂ ਕੂਕੁ ਅਰੁ ਪੰਚਾ ਵਿਚ ਦੇ
 ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਸਚਿ ਜਿਤਾ ਕੂਕੁ ਕੂਕੁ ਹਾਰਿ ਮਾਭੂ ਕੂ
 ਕੂ ਕਰਿ ਸਹਗਿ ਫਿਗਾਇਆ ਸਚਿ ਮਰੇ ਸਾਬਾ ਸਿਹੰ ਕੂ
 ਕੂ ਮਾਰੇ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਗਾਇਆ ਸਚਿ ਲਹਣਾ ਕੂਕੁ ਦੇਵ
 ਟਾਖਤੁ ਸਤਾਗਲੁ ਲਿਖ ਦੇਵਾਇਆ ਮਾਪੁ ਠਗਾਇਨ
 ਠਗੀ ਮੇਠਗਾਣਹਾਰੇ ਮਾਪੁ ਠਗਾਇਆ ਵਿਰਲੁ ਸਚੁ
 ਵਿਹਾਣੁ ਮਾਇਆ ੧੨ ॥ ਕੂਕੂ ਸੁਤਾ ਸਚੁ ਜਾਗਦਾ ਸ
 ਚੁ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਨ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਰਿ ਪਾਹੁ ਸਚ

ਭੰਡਾਰਉਤੋਬਹਲਾਇਆਸਚੁਆਗੁਅਨੇਰੁਕੁਫੁਉਨ
 ਵਿਦੁਜਾਭਉਚਲਾਇਆਸਚੁਸਚੇਕਰਿਫੁਉਜਦਾ
 ਹਰਾਹਚਲਾਵਣਜੋਗੁਪਠਾਇਆਜਗੁਭਵਜਲੁਮਿ
 ਲਿਸਾਪਸੀਗਿਗੁਰਿਥੋਹਿਥੈਚਾਵਿਤਰਾਇਆਕਾਂਮੁ
 ਕੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹਫਾਵਿਅਹੰਕਾਰੁਗਰਦਨਿਮਰਵਾਇਅੰ
 ਪਾਰਿਪਏਗੁਭੁਪੁਰਾਪਾਇਆ੧੩੥ਲੂਟੁਸਾਹਿਬਦੰ
 ਖਾਇਕੈਰਣਾਸੰਦਰਿਲਾਵਿਮੁਰੈਸੁਜਾਪੋਸਿਰਿਵਢੈਹਸੰ
 ਮਾਰੁਕਰਿਵਰੀਆਮਵਰੀਆਮੁਸਿਵਾਪੋਤਿਸੁਪਿਛੈ
 ਜੋਇਸਤਰੀਥਪਿਥੇਈਦੇਵਰੈਸਰਾਪੋਪੋਤੈਪੁਤਵਰੀ

ਗੀਅਨਿਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁਪਰਾਪੈ॥ਵਖਤੈਉਪਰਿਲਾਕ੍ਰਿਮਾ ੨੫੫
 ਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਸਬਦੁਅਲਾਪੈ॥ਸਾਪਸੀਗਤਿਵਿਚਿ
 ਜਾਇਕੈਹਉਮੈਮਾਰਿਮਰੈਆਪੁਆਪੈ॥ਲਾਕ੍ਰਿਮਰਣਤੈ
 ਸਤੀਹੋਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਪੂਰਨੁਪਰਤਾਪੈ॥ਸਾਚਿਸਿਦ
 ਕਿਸਚੁਪਰਿਪਛਾਪੈ॥੧੪॥ਨਿਹਚਲੁਸਚਾਥੇਹੋਸਾਪ
 ਸੰਗੁਪੰਜੇਪਰਧਾਨਾ॥ਸਤੁਸੀਤੋਖੁਦਾਇਆਪਗੁਮਾਅਰ
 ਥੁਸਮਰਥੁਸਤੋਬੰਧਾਨਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਕਮਾਵਣਾਗੁ
 ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਾਨਾ॥ਮਿਠਾਥੋਲਨੁਨਿਵਿਚਿ
 ਲਨੁਹਥਹੁਦੇਨੁਭਗਤਿਗੁਰਗਿਆਨਾ॥ਦੁਹੀਸਰਾਉ

ਸੁਰਖਰੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵਜੈ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਚਲਣੁ ਜਿਨੀ ਜਾ
 ਣਿਅ ਜਗਅੰਦਰਿ ਵਿਰਲੇ ਮਿਹਮਾਨਾ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਿ
 ਸੁਕੁਰ ਬਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭੁਤੁ ਅਹੀਰਾਖੀ ਭੁਪੇ ਪੀਜਿ ਦੂਤ ਵਸਨਿ
 ਬੁਰਿਅਾਰਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕੋਧੁ ਵਿਰੋਧੁ ਨਿਤ ਲਭੁ ਮੋਹੁ ਧੋਹੁ ਅਹੰਕ
 ਰਾਖੀ ਜੇਤਾ ॥ ਏਅਸਾਧ ਸੰਗੁ ਵਰਤੈ ਪਾਪੈ ਦਾਵਰਤਾਰਾ ॥ ਪਰ
 ਧਨ ਪਰਾਨਿ ਦਾਖੀਆ ਰੁਪਰਨਾਰੀ ਸਿਉ ਵਡੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਖਲ
 ਹਲੁ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਾਈ ਰਾਜ ਰੀਰੁ ਜਮ ਰੀਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਦੁਹੀ ਸਰ
 ਟੀ ਜਰਦੁ ਜਮ ਏਮਰੁ ਏਨਰਕਿ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਅਗੀਠ ਲੋ
 ਵਨਿ ਅੰਗਿਅਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਚੁ ਸਪੁਰੁ ਏਨਿ ਰਮਲਾਤਿ ਸੁ

ਵਿਚਿ ਕੂੜੁ ਨਰਲਦਾਰਾਈ॥ ਅਖੀਕਤੁ ਨ ਸੀਜਰੈ ਤਿਨੁ ॥ ੨੫੬
 ਉਖਾਦੁਖਿਰੈ ਏਵਿਹਾਈ॥ ਤੇਜਨ ਅੰਦਰਿ ਮਖਿਜਿਉਹੋ
 ਏਦੁਕਪਾਫੇਰਿ ਕਛਾਈ॥ ਰੁੰਈ ਅੰਦਰਿ ਚਿਣਗਵਾਂਗਿ ਦਹਿ
 ਭਸਮੰਤੁ ਕਰੈ ਦੁਖਦਾਈ॥ ਕਾਂਜੀ ਦੁਧੁ ਕੁਸੁਧੁ ਹੋਇ ਫਿਟੈ ਸਾ
 ਦਹੁ ਵਨਹੁ ਜਾਈ॥ ਮਹਰਾਚਖ ਕੁਚਿ ਆਪਾਤਿ ਸਾਹਮਾ
 ਰੈ ਸਹਮਾਈ॥ ਸਚਾ ਅੰਦਰਿ ਕਿਉ ਕੂੜੁ ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਲਿ ਪਤੁ ਹੋ ਕੂੜੁ ਹੁਲੇ ਪੁਨਲਗੈ ਭਾਈ॥ ਚੰਦ
 ਨੁ ਸਪੀਵੈ ਤ੍ਵਿਅਚੈ ਤੈ ਨਵਿਸੁ ਨਵਾਸੁ ਘਟਾਈ॥ ਪਾਰਸੁ ਅੰ
 ਦਰਿ ਪਥਰਾ ਅਸਟਧਾਤੁ ਮਿਲਿ ਵਿਗੜਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਗੀਰਸੀ

ਗਿਆਪਵਿਤੁਜਲੁਕਰਿਨਸਕੋਆਪਵਿਤੁਮਿਲਾਈਆਸਾਇ
 ਗਮਗਿਨਲਗਈਮੇਰੁਸੁਮੇਰੁਨਵਉਰੁਲਾਈਆਬਾਣੁ
 ਨਪੁਰਿਆਸਮਾਇਜਾਇਵਾਹੇਟਤੁਪਿਛੈਪਛੁਤਾਈਆਓ
 ਰੁਕਿਕੁਰੁਕੁਰੁਹੋਇਜਾਈ॥੧੮॥ਸਚਸਚਵਾਂਮਾਣੁਹੋਕੁ
 ਵਿਕੁਰੁਵੀਮਦੀਮਨੂਗੀਕੁਰੁਕੁਰੁਪਾਇਹੋਸਚਸਚਵੀ
 ਭਗਮਤਿਪੁਰੀਕੁਰੁਕੁਰੁਜੇਹੋਸਚਿਸਤਾਈਗਰਬਗਰੁਰੁ
 ਭੁਕੁਨਦਰਗਮੰਨੀਅੇਸਚਸੁਹਾਵਾਸਦਹਜੁਰੀਅੁਕੁ
 ਰਾਨਹੋਸਚਪਰਿਕੁਰੁਕੁਰੁਗਿਨਾਸਭੁਰੀਅਸਤਚਾ
 ਲਹੋਸਚਦੀਕੁਰੁਕੁਰੁਗੀਚਾਲਭੇਰੁਰੀਅਮੁਲੀਪਾਨਰੀ

ਕਾਗਜਿਉ ਮੁਲਿ ਨ ਤੁਲਿ ਲਸਣੁ ਕਸਤੂਰੀ ॥ ਬੀਜੈ ਵਿਸੁਨ ॥ ੨੫ ॥
 ਖਾਵੈ ਚੁਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸਚੁ ਸੁਭਾਉ ਮੰ ਜੀਠ ਦਾ ਸਹੈ ਅਵਟਣੁ
 ਰੰਗ ਚੜਾਏ ॥ ਸਣਾ ਜਿਉ ਕੁਣੁ ਸੁਭਾਉ ਪੈ ਖਲ ਕਢਾ ਏਵਟਾ
 ਏਥਨਾ ਏ ॥ ਚੰਨ ਟੁਪਰਉ ਪਕਾਰ ਕਰਿ ਅਫਲ ਸਫਲ ਵਿ
 ਚਿਵਾ ਸੁਵਸਾਏ ॥ ਵਡਾ ਵਿਕਾਰੀ ਵਾਂਸੁ ਹੋਏ ਮੰ ਜਲੇ ਗਵਾ
 ਚੁਜਲਾਏ ॥ ਜਾਣੁ ਅਮਿਥ ਰਸੁ ਕਾਲ ਕੁਣੁ ਖਾਪੈ ਮੈਰੇ ਮੁਏ ਜੀ
 ਵਾਏ ॥ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ਹੋ ਕੁਣੁ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸਜਾਏ
 ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਖਾਏ ॥
 ੧੦ ॥ ੩੦ ॥ ਤੁਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਾਇਗਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਕਲਭੁਟੁਤੈਅੰਮਿਤੁਵਾਣੀਉਤਖਾਧੈਸ
 ਰਿਮੁਕੀਅੰਉਤੁਖਾਧੈਹੋਇਅਮਰਪਰਣੀਅਵਿਸੁਵਸੈਮੁਹਿ
 ਸਪਦੈਗਰਤੁਦੁਗਰਿਅੰਮਿਅਰਸੁਜਾਣੀਕਾਉਨਭਵੈਬੋ
 ਲਿਅਕੋਇਲਬੋਲੀਸਭੁਨਾਭਾਣੀਬੁਰਬੋਲਾਨਸੁਖਵ
 ਣੀਮਿਠਬੋਲਾਜਾਗਿਮਿਤੁਵਿਰਾਣੀਬੁਰਾਭਲਾਸੈਸਾਰਵਿ
 ਚਿਪਰਭਿਖਕਾਰਵਿਕਾਰਨਿਸਾਣੀਗੁਣਅਵਗੁਣਗਤਿ
 ਅਧਿਵਖਾਣੀ॥੧॥ਸੁਸੁਹੁਸੁਸੁਨਤਿਨਲੋਅਮਨੇਪੁਪੁ
 ਸੁਸੁਨਸੁਸੁਚਕਵੀਸੁਰਜਹੇਤੁਹੈਕੰਤੁਮਿਲੋਵਿਗਤਿਤੁ
 ਸੁਸੁਸੁਗਤਿਅਨੇਗਪੀਖੀਅਚਕਵੀਚਿਤੁਅਨੇਗਿਨ

ਰੁਝੇ॥ ਬਿਬਿ ਅੰਦਰਿ ਪਤਿ ਸਿੰਧੂ ਦੇਖਿ ਭਰਤਾ ਜਾਇ ਸੁਜਾ ॥ ੨੫੮ ॥
 ਇਸ ਮੁਝੇ॥ ਦੇਖਿ ਪਛਾਂਵਾਂ ਪਵੈ ਖੁਹਿ ਰੁਝਿ ਮਰੈ ਸੀਉ ਲੋਇ
 ਨ ਲੁਝੇ॥ ਖੋਜੀ ਖੋਜੇ ਖੋਜੁ ਲੋਵਾ ਦੀਵਾ ਦੁਕਰੈ ਦੂਖੁ ਝੋ
 ॥ ਗੋਰ ਸੁਗਾਈ ਹਸਤਿ ਨ ਦੁਝੇ॥ ੨੫੯ ॥ ਸਾਵਟਿ ਵਣਹਰੀਆ
 ਵਲੇ ਵਠੇ ਸੁਕੈ ਅਕੁ ਜਵਾਹਾ ਚੇਤਿ ਵਣਾ ਸਪਤਿ ਮਉਲੀ
 ॥ ਐਅਪਤੁ ਕਰੀ ਕੁਨ ਕਰੈ ਓਸਾਹਾ ਸੁਫਲ ਫਲੀ ਦੇਖਿ ਗਖ
 ਸਭ ਸਿਮਲੁ ਅਫਲੁ ਹੋਅਵਿ ਸਾਹਾ ਚੰਨਣ ਵਾਸੁਵ
 ਟਾਸਪਤਿ ਵਾਂਸਿ ਨਿਵਾਂਸ ਨਉ ਭੇਸਾਹਾ ਸੰਖੁ ਸਮੁੰਦਹੁ
 ਸਖਣਾ ਦੁਖਿ ਆਗਰੈ ਵੈਦੇਧਾਹਾ ਬਹੁਲ ਸਮਾਪੀਰੀ

ਗਵਿਚਿਸ੍ਰੀਗੋਚਰਿਉਟਿਖਾਇਭਿਛਾਹਾਸਾਥਵਿਛੁਨੇਮਿ
 ਲਦਾਫਾਹਾ॥੩॥ਅਮੀਪੁਲਾਸਤੁਜਗੁਭਲਾਭਲਾਭ
 ਲਾਸਤੁਨਾਕਰਿਦੇਖੇ॥ਅਮੀਪੁਰਾਸਤੁਜਗੁਭਰਾਸਤੁ
 ਕੇਭਰਾਭਰੇਦੇਲੇਖੇ॥ਕਿਸਨੁਸਪਾਣੀਪਾਂਡਵਾਂਭਾਇਤੁ
 ਗਤਿਕਰਤੂਤਿਦਿਸੇਖੇ॥ਵੈਰਭਾਉਚਿਤਕੈਰਵਾਗਟਤੰ
 ਗਣਨਿਅੰਦਰਿਕਾਲੇਖੇ॥ਭਲਾਭਰਾਪਰਵੰਨਿਅਭਾਲਣ
 ਗਣਨਦਿਸਟਿਸਰੇਖੇ॥ਭਰਾਨਕੋਇਜੁਪਿਸਟਰੈਦੁਗੋਧ
 ਨਕੇਭਲਾਨਕੇਖੇ॥ਕਰਵੈਹੋਇਸੁਟੇਟੀਰੇਖੇ॥੪॥ਸੁਰਜ
 ਪਰਿਅਵਤਾਰੁਲੋਧਰਮੁਵੀਚਾਰਿਜਾਇਬਹਿਨਾਮੁ

ਰਹਿਏ ਕਾਨਊਦੁਇ ਪਰਮਰਾਇ ਜਮੁ ਦੇਖਿ ਸਰਿਠਾ ਧਰਮੀ ੨੫੯
 ਭਿਠਾ ਪਰਮਰਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਇ ਪਾਪੀ ਜਮੁ ਭਿਠਾ ਪਾਪੀ
 ਨੇਪਛੁੜਾਇ ਦਾ ਪਰਮੀ ਨਾਲਿ ਬੁਲੇਦੀ ਮਠਾ ਵੈਰੀ ਦੇਖਨ
 ਵੈਰਭਾਇ ਮਿਤ੍ਰਭਾਇ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਇਠਾ ਨਰਕ ਸੁਗਾਵਿ
 ਚਿਪੁੰਨ ਪਾਪ ਵਰਸਗਾ ਪਜਾਣਨਿ ਭਰਿਠਾ ਦਰਪਣਿ ਰੂਪ
 ਜਿਵੇਹੀ ਪਿਠਾ ਪਾਪੀ ਉਕਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾਰਸੀ ਸਭਾ ਸੁ
 ਪਸਭੁ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਹਸਿਹ ਸਿ ਦੇਖੈ ਹਸਤ ਮੁਖੁ ਰੋਦਾਰੋ ਵਣ
 ਹਰੁ ਸੁਲੇਖੈ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਮਾਰਸੀ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਦਿਸ
 ਨਿਬਹੁ ਭੇਖੈ ਦਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧੁ ਕੇ ਪੁਕੁਲੇ

ਗੋਰਗੋਰੇ ਦਿਸਦਕਲਾ ਕਲੇਦੁਨੁ ਵਿਸੇਖੈ

ਖੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਮਦਰਸੀ ਸਮਦਰਸਸ
 ਰੋਖੇ॥ ਭੁਲਾ ਬੁਰਾ ਹੋਇ ਰੂਪ ਨ ਰੋਖੇ॥ ੬॥ ਏਕਤੁ ਸੂਰਜਿ ਆਖ
 ਵੇਗਤਿ ਅਨੇਰੀ ਚਮਕ ਨਿਤਾਰੇ॥ ਸਾਹਸ ਵਨਿ ਪਰਿਆਪਣੈ
 ਚੋਰ ਫਿਰਨਿ ਪਰਮੁ ਹੋਣੈ ਹਾਰੇ॥ ਜਾਗ ਨਿਵਿਰਲੇ ਪਾਹੂ ਰੂਆ
 ਇਨਿ ਹੁਸੀ ਆਗ ਬਿਦਾਰੇ॥ ਜਾਗਿ ਜਗਾਇ ਨਿਸੁ ਬਿਆ
 ਸਾਹ ਫੜੈ ਦੇ ਚੋਰ ਚੁਗਾਰੇ॥ ਜਾਗਾਇ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਸੁਤੇ
 ਪਰਮੁ ਸਨਿ ਵੇਚਾਰੇ॥ ਸਾਹ ਆਏ ਪਰਾਪਣੈ ਚੋਰ ਚਰ
 ਲੈ ਗਰਦਾਨਿ ਮਾਰੇ॥ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਵਰਤਨਿ ਸੈਂਸਾਰੇ॥ ੭॥ ਅਉ
 ਲੇ ਅੰਬ ਬਸੰਤ ਰਾਤਿ ਅਉ ਵੀ ਅਕੁ ਸੁਫਲੀ ਭਗਿਆ॥

ਅੰਬਿਨਲਗੋਖਖਣੀਅਕਿਨਲਗੋਅੰਬੁਅਫਰਿਆਕਾ ੭੬੦
 ਲੀਕੋਇਲਅੰਬਵਣਿਅਕਿਤਿਭੂਚਿਤਮਿਤਾਲਾਹਰਿਆ
 ਮਨਪੰਖੇਭੂਬਿਰਖਭੇਦੁਸੰਗਸੁਭਾਉਸੋਈਫਲੁਪਰਿਆ
 ਗੁਰਮਤਿਰੁਰਦਾਸਾਪਸੀਗਿਦੁਰਮਤਿਸੀਰਿਆਸਾਪਨਰੁ
 ਰਿਆਭਗਤਿਵਛਲੁਭੀਆਖੀਐਪਤਿਤਉਪਰਦੁਪਤਿ
 ਤਉਪਰਿਆਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੋਈਤਰਿਆ॥੮॥ਜੇਕਰਿ
 ਉਪਰੀਪੁਤਨਾਵੇਹੁਪੀਅਲਾਣੁਕੰਮੁਨਚੰਗਾਯਨਿਕਾ
 ਉਪਰੀਆਖੀਐਪਰਘਰਿਜਾਇਨਲਈਐਪੰਗਾਬਾ
 ਲਮੀਕੁਨਿਸਤਾਰਿਆਮਰੇਵਾਟਨਹੋਇਨਿਸੰਗਾਬੋਧਿ

ਕਉਧਰੈਆਖੀਅਨਿਫਾਹੀਪਾਇਨਫੜੀਅੰਟੰਗਾਜੇਕ
 ਸਾਈਉਧਰਿਆਜੀਅੰਘਾਇਨਖਾਏਕੰਗਾਪਾਰਿਉਤਾ
 ਰੈਬੋਹਿਥਾਸੁਇਨਲੋਹੁਨਾਹੀਇਕਰੰਗਾਇਤੁਭਰਵਾਸੈਰ
 ਹਟੁਕਫੰਗਾਦਪੇਖਾਜੁਗੀਜੀਵੀਅੰਚਾਕੁਖਾਜੁਗੀਸੁਫੁਓ
 ਨਕੋਈਉਏਵਿਪਾਇਆਨਮਾਰੀਅੰਉਏਵਿਗਾਹੁਨਚੰਗਾਰ
 ਈਜੇਸਪਖਾਧਉਥਰੇਸਪਨਫੜੀਅੰਅੰਤਿਵਿਗੋਈ॥
 ਵਹਾਇਵਹੀਦਾਨਿਕਲੋਵਿਨੁਤੁਲਹੇਰੂਬਿਮਰੈਕੁਲੋਈਪ
 ਤਿਤਉਧਾਰਣੁਆਖੀਅੰਵਿਰਤੀਹਟੁਜਾਣੁਜਾਣੋਈਭ
 ਓਭਗਤਿਗੁਰਮਤਿਪੈਦੁਰਮਤਿਦਰਗਹਲਹੈਨਫੋਈਅੰ ੨੬

ਤਿਕਮਾਣਾਹੋਇਸੇਥਈ॥੧੦॥ਸੋਮਕਬੂਰੀਵਾਸੁਜਿਉਕੰਚਨੁ ੨੬੧
 ਲੋਹੁਨਹੀਇਕਵੰਨਾ॥ਫਟਕੁਨਹੀਰੇਤੁਲਿਹੈਸਮਸਰਿਨਵੀਨਵ
 ਵੀਅੰਗੀਨਾ॥ਤੁਲਿਨਰਤਨਾਰਤਕਾਂਮੁਲਿਨਕੰਚੁਵਿਕਾਵੇ
 ਪੰਨਾ॥ਦਰਮਤਿਪ੍ਰੀਮਣਵਾਣੀਅੰਗੁਰਮਤਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਬੋਹਿਭ
 ਬੰਨਾ॥ਨਿਦਾਹਵੇਬੁਰੇਦੀਜੇਜੇਕਾਰੁਭਲੋਪਨੁਪੰਨਾ॥ਗੁਰ
 ਤੁਖਿਪਰਗਟੁਜਾਣੀਅੰਮਨੁਖਸਚਰੰਪਰਛੰਨਾ॥ਕੀਮ
 ਨਾਵੇਭਾਂਗੁਭੰਨਾ॥੧੧॥ਇਕਵੇਚਨਿਹਥੀਆਰਘਾਤਿ
 ਇਕਸਵਾਰਨਿਸਿਲਾਸੰਜੋਆਰਣਵਿਚਿਘਾਉਬਚਾ
 ਉਕਰਿਦਾਇਦਲਨਿਤਉਠਿਕਰਦੇਛੋਆਪਾਇਲੁਹੋ

ਇਨੇ ਗਾਸਣਾ ਬਖਤਰਵਾਲਾ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆਕ
 ਗਨਿਗੁਮਾਨੁਕਮਾਨਗਰਖਾਨਜਗਦੀਬਹੁਤੁਬਖੇ
 ਆਜਗਦਿਚਿਸਾਪਾਸਾਪਸਿਗੁਸਿਗਸੁਤਾ
 ਇਜਾਇਫਲੁਕੋਆਕਰਮਸੁਪਰਮਾਪਰ
 ਮਕਰਿਸੁਖਦੁਖਅੰਦਰਿਆਇਪਰੇਆਕੁਲੇ
 ਬੁਰੇਜਸੁਅਪਜਸੁਹੇਆ॥੧੨॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦ
 ਇਆਪਰਮਾਮਰਬੁਸੁਗਰਬੁਸਾਪਸਿਗਿਆ
 ਦੇਕਾਮਕਰੇਪਾਸਾਪਸਿਗਿਲੇਕੁਮਹੁਅਪੀਕਾ
 ਹਮਚਦੈਦੁਕ੍ਰਿਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਮਕਰਿਬੁਰਭਲ

ਹੋਇਨਉਧਰਾਵੈ॥ ਚੋਰਸੁਗਾਈਖਾਇਖੜੁਇਕੁਇਕੁਜਣਦੀ ੧੬੭
 ਵਗੁਵਧਾਵੈ॥ ਦੁਧਿਪੀਤੋਵਿਹੁਦੇਇਸਪਜਟਿਜਟਿਬਹਲੇ
 ਬਚੇਖਾਵੈ॥ ਸੀਗਸੁਤੁਭੀਅਸਾਧਸਾਧੁਪਖਪੁੰਨੁਦੁਖਸੁਖਫ
 ਲੁਪਾਵੈ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁਵਿਕਾਰੁਕਮਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਚੰਨਣੁਬਿਰ
 ਖਸੁਥਾਸੁਦੇਚੰਨਣੁਕਰਟਾਬਿਰਖਸਬਾਏ॥ ਖਹਦੇਵਾ
 ਸਹੁਅਗਿਧੁਖਿਅਮੀਪਿਜਲੈਪਰਵਾਕੁਜਲਾਏ॥ ਮੁਲ
 ਹਿਜਿਵੈਪੰਖੇਹੁਅੰਫਾਸੇਆਪਿਕੁਟੰਬੁਫਹਾਏ॥ ਅਸਟ
 ਧਾਤੁਹੋਇਪਰਥਤਹੁਪਾਰਸੁਕਰਿਕੰਚਨੁਦਿਖਲਾਏ॥ ਗ
 ਟਿਕਾਵਾਕੁੰਜਾਇਕੋਹੋਵਨਿਰੋਗੀਪਾਪਕਮਾਏ॥ ਦੁਖੀਏਅ॥

ਵਨਿਵੈਦਪਰਿਦਾਰੂਦੇਦੇਰੋਗੁਮਿਟਾਏ॥ ਭੁਲਾ ਭੁਗਾ ਦੁਇਸੀ
 ਗਸੁਭਾਏ॥ ੧੪॥ ਭੁਲਾ ਭੁਗਾ ਉਮੰਜੀਠਦਾਸਹੈਅਵਟਣੁ
 ਰੰਗਚੜਾਏ॥ ਗੀਨਕੋਲੁਪੀੜੀਅੰਟਟਰਿਪਾਇਆਮਿਠਾਸੁ
 ਵਧਾਏ॥ ਤੁਮੰਮੀਸੁਤੁਮੀਜੀਕਉਤਤੁਣਦੀਥਾਣਿਨਜਾ
 ਏ॥ ਅਵਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਕਰੈਭੁਲਾਨਅਵਗੁਣਉਚਿਤਿਵਸ॥
 ਏ॥ ਗੁਣਕੀਤੇਅਵਗੁਣਕਰੈਭੁਗਾਨਮੰਨਅੰਦਰਿਗੁਣਪਾ
 ਏ॥ ਜੇਬੀਜੈਸੋਈਫਲੁਖਾਏ॥ ੧੫॥ ਪਾਣੀਪਥਰਲੀਕ
 ਜਿਉਭੁਲਾਭੁਗਾਪਰਕਿਰਤਿਸੁਭਾਏ॥ ਵੈਰੁਨਾਟਿਕਦਾਭੁਲੇ
 ਚਿਤਿਹੇਤੁਨਾਟਿਕੈਭੁਗੇਮਨਿਆਏ॥ ਭੁਲਾਨਹੇਤੁਵਿਸਾਰਦ॥

ਬੁਰਾਨਵੈਰਮਨਹੁਵਿਸਰਾਏ॥ਆਸਨਪੁਜੈਦੁਹਾਦੀਦੁਰਮ ੧੬੩
 ਤਿਹੁਰਮਤਿਅੰਤਿਲਖਾਏ॥ਭਲਿਅਹੁਬੁਰਾਨਹੋਵਈਬੁਰਿ
 ਅਹੁਭਲਾਨਭਲਾਮਨਾਏ॥ਵਿਰਤੀਹਾਣੁਵਖਾਣਿਅੰਸਈ
 ਸਿਆਣੀਸਿਖਸੁਣਾਏ॥ਪਰਉਪਕਾਰਵਿਕਾਰਕਮਾਏ॥੧੬
 ਾਵਿਰਤੀਹਾਣੁਵਖਾਣਿਅੰਭਲੇਬੁਰੇਦੀਸੁਣੀਕਹਾਣੀ॥ਭ
 ਲਾਬੁਰਾਦਾਇਚਲੇਗਾਹਿਉਸਥੈਤੋਸਥੈਪਾਣੀ॥ਤੋਸਾਅ
 ਗੋਰਖਿਅੰਭਲੇਭਲਾਈਅੰਦਰਿਆਣੀ॥ਬੁਰਾਬੁਰਾਈਕ
 ਰਿਗਾਇਆਅਥੀਕਾਢਿਨਾਇਤੋਪਾਣੀ॥ਭਲਾਭਲਾਈ
 ਅਹੁਸਿਧਿਅੰਭੁਰੇਬੁਰਾਈਅਹੁਵੈਇਵਿਹਾਣੀ॥ਬੁਰਾ

ਸਹਿਬੁਨਿਅਉ ਸੁਰੁਜੀਅੰ ਦਾਜੋ ਟੇਈਜਾਣੀ॥ ਕੁਦਰ
 ਤਿਕਾਦਰਨੇਕੁਰਬਾਣੀ॥੧॥ ਭੁਲਾਭੁਰਾਸੇਸਾਗਵਿਚਿਜੋ
 ਆਇਆਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾਗਾਂਵਟਤੋਰਾਂਮਚੰਦਵਾਂ
 ਗਿਮਾਥਲੀਲਵਿਕਾਰਣੁਕਰਣਾ॥ ਜਰੁਜਰਵਾਣਾਵਸਿ
 ਕਰਿਅੰਤਿਅਧਰਮੁਰਵਟਿਮਨਿਧਰਣਾਗਾਂਮਚੰਦੁਨਿਰ
 ਮਲੁਪਰਖੁਪਰਮਹੁਸਾਇਰਪਥਰਤਰਣਾ॥ ਬੁਰਿਅਈ
 ਅਹੁਰਾਵਟੁਗਾਇਆਕਾਲਾਟਿਕਾਪਰਤਿਅਹਰਣਾਗਾਂ
 ਮਾਇਟੁਜੁਗਿਜੁਗਿਅਟਲੁਸੇਉਪਰੇਜੋਆਏਸਰਣਾਜ
 ਸਮਪਜਸਵਿਚਿਨਿਰਰੁਰਣਾ॥੧੮॥ ਸੋਇਨਲੀਕਾਵ

ਭਗਵੰਤ ਮਾਰਸਮੁੰਦਾਜਿਵੇਹੀਖਾਈ। ਲਖਪੁਤ੍ਰਪੋਤੇਸਵਾਲ ੭੬੪
 ਭਕੰਭਕਰਣਮਹਿਰਾਵਣੁਭਾਈ। ਪਵਣੁਬਹਾਰੀਦੇਇ
 ਨਿਤਿਇੰਦ੍ਰਭਰੋਪਾਈਵਰਿਆਈ। ਬੇਸੰਤਹੁਗੋਸੇਈਆ
 ਭੁਰਜੁਚੰਦੁਚਰਾਗਦੀਪਾਈ। ਬਹੁਖੁਹਟਿਚਤੁਰੰਗਦਲ
 ਦੇਸਨਵੇਸਨਕੀਮਤਿਪਾਈ। ਮਹਾਦੇਵਟੀਸੇਵਕਰਿਦੇਵ
 ਦਾਨਵਰਹਦੇਸਰਣਾਈ। ਅਪਜਸੁਲੇਦੁਰਮਤਿਭੁਗਿਅ
 ਈ। ੧੯। ਰਾਮਚੰਦੁਕਾਰਣਕਰਣੁਕਾਰਣਵਾਸਿਹੋਆਦੇ
 ਹਿਧਾਰੀ। ਮੰਨਿਮਤੇਈਆਗਿਆਲੇਵਣਵਾਸੁਵਰੰਧੀ
 ਚਾਰੀ। ਪਰਸਰਾਮਦਾਬਲੁਹਰੈਦੀਨਦਇਆਲੁਗਰਬ

ਪਰਹਾਰੀ॥ ਸਤਿਲਖਮਣੁ ਸੇਵਕ ਰਿਜਤੀ ਸਤੀ ਸੇਵਾਹਿ
 ਤਕਾਰੀ॥ ਰਾਮਾਇਣੁ ਵਰਤਾਇ॥ ਮਾਰਾ ਮਗਜੁ ਕਰਿ ਸਿ
 ਸਟਿਉ ਪਾਰੀ॥ ਮਰਣੁ ਮੁਣ ਸਾਂਸ ਚਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮ
 ਲਿਪੈ ਜਸੁ ਵਾਰੀ॥ ਭਲਿ ਮਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਰੀ॥
 ੨੦ ॥ ੩੧ ॥ ਇਕ ਤੀਹ ॥

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਲੈਭੈ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੋਇ ਇਮ
 ਟਾ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਹੋਇ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਵਿਚਿ
 ਰਾਸਿ ਮਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖੈ ਸੁਣਿ ਮੰਨੈ ਸਮਾਏ ਮਾਣਮਹਤਿ

ਵਿਚਿਰਹੈਨਿਮਾਣਾਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖਪੁਜਦਾਪੈਰੀਪੈਰਹ ੨੬੫
 ਗਸਿਲੁਭਾਣਾਗੁਰਸਿਖਮਨਹੁਨਵਿਸਰੈਚਲਣੁਜਾਣਿ
 ਜੁਗਤਿਮਿਹਮਾਣਾਗੁਰਸਿਖਮਿਠਾਥੈਲਣਾਨਿਵਿਚਲ
 ਣਾਗੁਰਸਿਖਪਰਵਾਣਾਪਾਲਿਖਾਇਗੁਰਸਿਖਮਿਲਿਖਾ
 ਣਾ॥੧॥ਦਿਸਾਟਿਦਰਸਿਲਿਖਸਾਵਧਨੁਸਥਦਸੁਗਤਿਰੇ
 ਤੰਨੁਸਿਮਾਣਾਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਦਿਹੁਮਨਬਚ
 ਕਰਮਕਰੈਮੇਲਾਣਾਗੁਰਸਿਖਥੈਲਾਥੈਲਣਾਥੈਲਸ
 ਓਣਾਥੈਲਾਣਾਪਰਤਨਪਰਤਨਪਰਹੈਪਰਨਿਦਾਸੁ
 ਇਮਨਿਸਰਮਾਣਾਗੁਰਮੂਰਤਿਸਤਿਗੁਰਸਥਦਸਾ

ਪਸੰਗਤਿਸਮਸਰਿਪਰਵਾਣਾ॥ਇਕਮਾਨਿ॥ਇਕੁਅਰਾਧ
 ਟਾਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਭਾਵੈਭਾਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੇਤਾ
 ਇਨਿਤਾਣਾ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਨਾਦਿਸਈਹੋਦੀਅਖੀ
 ਅੰਨਾਸੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਾਇਨਸਕਈਹੋਦੀਕੰਨੀ
 ਬੋਲਾਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਨਗਾਵਈਹੋਦੀਜੀਭੈ
 ਗੁੰਗਾਹੋਈ॥ਚਰਣਕਵਲਦੀਵਾਸੁਵਿਣੁਨਕਟਾਹੋਦੇਨ
 ਕਿਆਲੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਵਿਉਂਟਿਅਹੋਦੀਕਰੀਲੁੰਜ
 ਦੁਖਹੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਚਿਤਿਨਵਸਈਸੋਮਤਿਹੀਣੁਨਲ
 ਹੋਦਾਹੋਈ॥ਮੁਗਖਨਾਇਨਕੋਇਸਥਈ॥੩॥ਘੁਘੁਸੁ

ਸੁਨ ਸੁਣ ਈ ਵਸਦੀ ਛੁਰਿ ਹੋਇ ਜਾਣੀ ॥ ਏਲਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨ ॥ ੨੬੬ ॥
 ਪੜ੍ਹੈ ਚੁਪੇਖਾ ਏਉ ਰੇ ਦੇਹਾਣੀ ॥ ਵਾਸੁਨ ਆਵੈ ਵਾਂਸੋ ਨਹਿ
 ਮੇਅਗਿਨ ਚੰਨ ਟਵਾਣੀ ॥ ਸੰਖੁ ਸਮੁੰਦ ਹੁਸਖ ਟਾਗੁਰ
 ਮਤਿ ਹੀ ਟਾ ਦੇਹ ਵਿਗਾਣੀ ॥ ਸਿਮਲੁ ਬਿਰਖੁ ਨ ਸਫਲੁ ਹੋ
 ਏਆ ਪੁਗ ਟਾ ਏਵਡਾ ਅਨਾਣੀ ॥ ਮੁਰਖ ਫਕਤਿ ਪਵੈ ਰਿ
 ਹਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਅੰਨੈ ਅਗੈ ਮਾਰਸੀ ਨਾਈ ਪਰਿ ਨਵਧਾਈ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ਬੋਲੈ ਅਗੈ ਗਾਣੀ ਏਸੁੰ ਮੁਨ ਭੂਮ ਕਵਾਇ ਪੈ ਨਾਵੈ ॥
 ਪਛੈ ਮਸਲਤ ਹੀ ਗਿਅਹੁ ਵਿਗੜੈ ਕੀ ਮੁਜਥਾ ਬੁਨਆ
 ਵੈ ॥ ਫੁਲ ਵਣੀ ਵਣਿਗੁ ਟਗੁ ਟਾ ਮਾਲੀ ਨੋਨ ਇਨਾਮੁ

ਦਿਵਾਵੈ ਲੂਛੇ ਨਾ ਲਿਵੀਆ ਹੀ ਮੇਕਿ ਵਗਲਿ ਮਲਿ
 ਕਾਮਾਣਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ਸਭ ਨਾਚਾਲ ਸੁਹਾਵਣੀ ਲਿਗਵਾ
 ਕਰੇ ਲਖਾਉ ਲਿਗਾਵੈ ਲੁਕੈ ਨ ਮੁਰਖਾ ਮਾਪੁ ਲਖਾਵੈ ॥੫॥੫॥
 ਥਰੁ ਮੁਲਿ ਨ ਭਿਜੰ ਈ ਸਉ ਵਰਿਆ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਵਸੈ
 ॥੫॥ ਥਰਖੇਤੁ ਨ ਜੀਮਈ ਚਾਰਿ ਮਹੀਨੇ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ॥੫॥ ਥਰਿ
 ਚੰਨ ਟੁਰਗਵੀ ਏ ਚੰਨ ਟਵਾਗਿ ਨ ਪਥਰੁ ਘਸੈ ॥ ਸਿਲਵਟੇ
 ਨਿਤ ਪੀਸਟੇ ਰਸਕਸ ਜਾਣੈ ਵਾਸੁ ਨ ਰਸੈ ॥ ਚਕੀ ਫਿਰੈ ਸ
 ਹੰਸਵਾਰਖਾਇ ਨ ਪੀਐ ਭੁਖਨ ਤਸੈ ॥੫॥ ਥਰਘੜੈ ਵਰਤਣ
 ਹੇਰਿ ਉਤੈ ਹੋਇ ਘੜਾਵਿ ਟਸੈ ॥ ਮੁਰਖ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਸਾ ਅਪ

ਜਸੈ॥ ੬॥ ਪਰਸਪਥਰਸੀਹੁਪੈਪਰਸਪਰਸਿਨਕੰਚਨੁਹੋਵੈ॥ ੭੬॥
 ਹੀਰੇਮਾਣਕਪਥਰਹੁਪਥਰੁਕੋਇਨਹਾਰਿਪਰਵੈ॥ ਵਟਿਜਵਾ
 ਹਰੁਤੋਲੀਅੰਮੁਲਿਨਤੁਲਿਵਿਕਾਇਸੋਵੈ॥ ਪਥਗਾਂਦ
 ਰਿਅਸਟਧਾਤੁਪਾਰਸੁਪਰਸਿਸੁਵੰਨੁਅਲੋਵੈ॥ ਪਥਰੁਫਟ
 ਕਲੁਲਕਣਾਬਹੁਰੰਗੀਹੋਇਰੰਗੁਨਕੋਵੈ॥ ਪਥਰਵਾਸੁਨਸਾ
 ਉਹੈਮਨਕਠਹੁਹੋਇਆਪੁਵੰਗੋਵੈ॥ ਕਾਰਿਮੂਰਖਾਈਮੂਰਖੁ
 ਰੇਵੈ॥ ੧॥ ਜਿਉਮਾਣਿਕਾਲੇਸਪਾਸਿਰਿਸਾਰਿਨਜਾਣੈਵਿ
 ਸੁਭਰਿਅਮਾਜਾਣੁਕਥੁਰੀਮਿਰਗਤਨਿਝਾਣਾਂਸਿਝੁਦਾ
 ਠਿਰੈਅਫਰਿਅਮਾਜਿਉਕਾਰਿਮੋਤੀਸਿਪਵਿਚਿਮਰਮੁ

ਨਜਾਏ ਅੰਦਰ ਧਰਿਆ ਜਿਉ ਗਈ ਬਣਿ ਚਿਦ੍ਰੀ ਦੁਪੁ
 ਨਪੀਐ ਲੋਹੁ ਜਰਿਆ ਥਰੁ ਲਾਤ ਗਣਿ ਨਸਿਖਿ ਓਤੀ
 ਗਥਿ ਨਾਇਨ ਪਥਰੁ ਤਰਿਆ ਨਾਲਿ ਸਿਆ ਫੇਭਲੀ
 ਭਿਖੁ ਮੁਖ ਰਾਜੁ ਕਾਜੁ ਨ ਸਰਿਆ ਮੇਖੀ ਹੋਇ ਵਿਗਾ
 ਵੈਖਰਿਆ ॥ ੮ ॥ ਕਟ ਟੁਚਟ ਟੁਕਾਤਿ ਅੰਭੁ ਤੋਹ ਲਕ
 ਤੋਮਨੁ ਸੁਗਾਵੈ ਠੰਢਾਤਤ ਕੋਇ ਲਾਕਾ ਲਾਕਾ ਰਿਕੈ ਹਥੁ
 ਜਲਾਵੈ ਜਿਉ ਚਕੁੰਧਰ ਸਪਦੀ ਅੰਨ ਕੋ ਵੀਕਰਿ
 ਦਿਖਲਾਵੈ ਜਾਣੁਗਸਉ ਲੀਦੇ ਹਾਵਿ ਚਿਵਛੀ ਪੀਤੁਰ
 ਖੀਸਗਾਵੈ ਵੈਸਿਕ ਪਤਕੁ ਲਖਣਾ ਛਰੇ ਬਣੇ ਨਾਵਿ

ਚਿਸਮਾਵੈ॥ ਮੂਰਖ ਹੋਤੁ ਨ ਲਾਈ॥ ਮੇਪਰ ਹਰਿ ਵੈਰੁ॥ ਮਲਿ ਪਤੁ ਵਜ੍ਹਰੁ
 ਲਾਵੈ॥ ਦੁਹੀ ਪਵਾਣੀ ਦੁਖ ਵਿਹਾਵੈ॥ ਧੰਨ ਜਿਉ ਹਾਥੀ ਦਾ
 ਨਾ ਵਣਾ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲਿਖੇ॥ ਹਉਡਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਉਠੈ ਦਾਖ॥
 ਵਣਾ ਪਰ ਹਰਿ ਕਣ ਕਿਜ ਵਾਹਾਖਾਵੈ॥ ਕਾਮ ਲੇਦਾ ਕਛੋਟੜ॥
 ਕਦੇ ਲੁਕਿ ਕਦੇ ਸੀਸਿ ਵਲਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਟੁੰਡੇ ਹਥੜਾ ਸੇ
 ਚੁੰਤੀ ਸੋਵਾ ਤਿਵ ਲਾਵੈ॥ ਸੀਨੀ ਜਾਣੁ ਲੁਹਾਰ ਦੀਖਣੁ ਜਾਲਿ
 ਵਿਚਿ ਖਣੁ॥ ਅਗਨਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਮਖੀ ਬਾਣੁ ਕੁਥਾ ਟਹੇ ਲੇਦੁ
 ਰੀਧ ਸੁਰੀਧ ਨ ਭਵੈ॥ ਮੂਰਖ ਦਾ ਕਿਹੁ ਹਥਿ ਨ ਮਾਵੈ॥
 ੧॥ ਤੋਤਾ ਨ ਲੀਨ ਛਰੁ ਈ॥ ਮਾਪਣੁ ਹਥੀ ਫਾਥਾ ਚੀਕੈ॥

ਥਾਦੁਰਮੁਠਿਨਛਡਈਪਰਿਪਰਿਨਚੈਲੀਕਣੁਲੀਕੈ॥
 ਗਦਹੁਅੜੀਨਛਡਈਚੀਪੀਪਉਦੀਹਕਟਿਹੀਕੈ॥ਕੁਤੇ
 ਚਕੀਚਟਈਪੁਛਨਸਿਧੀਪੀਕਟਿਪੀਕੈ॥ਕਰਨਿਕੁਛਕ
 ਤੁਮੁਰਖਾਸਪਗਏਫੜਫਾਟਨਲੀਕੈ॥ਪਗਲੁਹਾਇਗਣ॥
 ਇਸਰੀਕੈ॥੧੧॥ਅੰਨਾਮਾਖੇਲਵਿਮਰੈਪੁਸੀਹੋਵੈਸੁਟਿ
 ਨਉਸੁਜਾਖਾ॥ਭੁਲਾਮਾਖੇਭੁਲਾਮੰਨਿਮਹਮਕੁਜਾਟਿ
 ਅਜਾਟਿਨਭਾਖਾਧੋਗੀਮਾਖੇਹਸਿਦੇਥਲਦਵਖਾਟਿਕ
 ਗੈਮਨਿਮਾਖਾਕਉਸਿਆਣੁਪਜਾਣਦਾਵਿਸਟਾਖਾ
 ਏਨਭਾਖਸੁਭਾਖੀ॥ਨਉਸੁਗੀਤਕੁਗੀਤਦਾਮੁਸਕਾਖੀ

ਲਾਈਗਾਂਡੀਸਾਖਾਹੇਠਿਖੜਾਬੁਝਕਰੋਗਿਦੜਹਥਿਨਅ ੦੨੬੯
 ਵੇਦਾਖਾਥੋਲਾਵੇਗਾਕੁਮੁਰਖੁਭੇਡਾਖਾ॥੧੨॥ਰੁਖਾਂਵਿ
 ਚਿਕੁਰਖੁਪੈਅਰਬੁਅਵਾਈਆਪੁਗਣਾਏਪਿਦਾਜਿਉਪੈ
 ਖੇਰੁਆਬਹਿਬਹਿਡਾਲੀਬਹੁਤੁ ਬਫਾਏਭੇਡਭਿਵੰਗਾ
 ਮੁਹਕਰੇਤਰਣਾਪੈਦਿਹਚਾਰਿਵਲਾਏਮੁਹਅਖੀਨਕੁਕੰ
 ਨਜਿਉਇੰਦੀਆਵਿਚਿਗਾਂਡੀਸਦਾਏਮੀਅਪਰਹੁਨਿ
 ਕਾਲੀਅੰਤਰਕਸੁਦਰਵਾਜੇਟੰਗਵਾਏਮੁਰਖਅੰਦਰਿਮਾਣ
 ਸਾਂਵਿਦੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੋਆਲਾਏਅਜਲਸਬੋਠਾਅਪੁ
 ਲਖਾਏ॥੧੩॥ਮੁਰਖਤਿਸਨੇਅਖੀਅੰਥੋਲਨਸਮਝੈਬ

ਛਿਨਜਾਣੈ ਹੋਰੋਕਿਹੁਕਰਿਪੁਛੀਮੇਹੋਰੋਕਿਹੁਕਰਿਅਖਿ
 ਵਖਾਣੈਸਿਖਦੇਇਸਮਝਾਈਅੰਮਰਥੁਅਨਰਥੁਮੰਨੈ
 ਵਿਚਿਅਣੈਵਡਾਅਸਮਝਨਸਮਝਈਸੁਗਤਿਵਿਹੁ
 ਟਾਹੋਇਹੈਰਾਣੈਗੁਰਮਤਿਚਿਤਿਨਆਣਈਦੁਰਮਤਿ
 ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਪਰਵਾਣੈਅਗਨੀਸੰਪਦੁਵਰਜੀਅੰਗੁਣਵਿਚਿ
 ਅਵਗੁਣਕਰੈਪਿਛਾਣੈਮੂਤੈਰਵੈਮਾਨਸਿਵਾਣੈ॥੧੪॥
 ਆਗਹੁਛਰਿਉਸੁਵਿਪਵੈਆਗੁਨੋਭੁਲਾਕਰਿਜਾਣੈਥੇਵੈ
 ਵਿਚਿਥਹਾਲੀਅੰਕਾਦਿਪਵੈਵਿਚਿਵਹੁਣਪਿਛਾਣੈ॥
 ਸੁਖਵਾਵਿਚਿਥਹਿਠਿਆਥੇਲੁਵਿਗਾੜਿਉਪਾੜਿ

ਖਾਣੇ ਸੁਪਨਾ ਮੁਖ ਜਾਣਦਾ ਮਾਪਿ ਸੁਪਨਾ ਹੋਇ ਵਿਰਤੀ ਹਾ ੧੭੦
 ਏਹਾ ਦੇਹ ਨੇਗਤਿ ਵਖਾਣਦਾ ਚਾਮਚ ਕ੍ਰਿਕ ਜਿਵੈ ਟਾਨਾ ਏਹਾ
 ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਖ ਚਿਤਿ ਨ ਆਣੇ ॥ ੧੫ ॥ ਵੈਦਿ ਚੰਗੀ ਗੀਉਰ
 ਟੀਲੈ ਸਿਲਵਟਾ ਕਚਰਾ ਭੰਨਾ ॥ ਸੇਵਕਿ ਸਿਖੀ ਵੈਦਗੀ ਮਾਰ
 ਚੁਫੀ ਰੋਵਨਿ ਰੰਨਾ ॥ ਪਕਵਿਚ ਲਾਇਆ ਰਾਵਲੈ ਪਉਦੀ
 ਉਪਰਿ ਗਏ ਸੁਕੰਨਾ ॥ ਪੁਛੈ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣਿ ਓਨੁ ਉਪਰਿ ਗ
 ਏਆ ਪਾਜੁ ਪਰਛੰਨਾ ॥ ਪਾਰਥੁ ਆਚਰਿ ਕਢਿ ਮਾਜਿ ਉ
 ਕਚ ਕੜਾਨਰ ਲੈ ਭੰਨਾ ॥ ਮੁਰਖ ਅਕਲੀਥਾ ਹਰਾਵਾਂ ਸਹੁ
 ਪੁਲਿਨ ਹੋਵੀ ਗੰਨਾ ॥ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮ

ਹਾਏਵਦੀਸੇਵਕਰਿਵਹੁਪਾਇਆਸਾਪੈਦੈਪੁਤੈਦਰਬੁਸ
 ਰੁਪਸਰੇਵਫੈਆਇਵਫੈਪਾਰਿਅੰਦਰਿਉਤੈਜਿਉਹਬੀ
 ਆਗੀਮਾਰੀਅਨਿਤਿਉਤਿਉਦਰਬੁਹੋਇਧਵੁਪੁਤੈਬੁ
 ਤੀਕਰਦੇਰੂਠਿਠਨਾਈਚੈਨੁਨਬੈਠੇਸੁਤੈਆਰੇਆਇ
 ਸਰੇਵਫੈਸੁਇਦੀਬਾਇਮਸਾਇਅਛੁਤੈਅਥੇਵਲਿਖ
 ਛਾਕੀਆਵਾਲਛੁਰਾਈਅਨਿਕਿਸਦੈਬੁਤੈਮੁਹਖੁਖ
 ਜੈਬੀਉਕੁਰੁਤੈ॥੧॥ਗੋਸਟਿਗਾਂਗੇਤੋਲੀਅੰਪੰਡਿਤਨ
 ਲਿਹੋਵੈਜਗੁਦੇਖੈਅਫੀਕਰੈਇਕਅੰਗੁਲੀਗਾਂਗਾਦੁ
 ਏਵੇਖਲੈਰੇਖੈਫੇਰਿਉਚਾਇਪੰਜਾਗੁਲਾਗਾਂਗਾਮੁਠਿ

ਹਲਾਇਅਲੋਖੋਪੇਰੀਪੇਉਠਿਚਲਿਆਪੰਡਿਤੁਹਾਰਿਭੂਲਾ ੨੭੧
 ਵੇਭੋਖੋਅਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਅੰਗਦੁਇਪਰਮੇਸਰੁਪੰਜਿ
 ਮਿਲਨਿਸਰੋਖੋਅਖੀਦੋਵੈਭੰਨਸਾਂਮੁਕੀਲਾਇਹਲਾਇ
 ਨਿਮੋਖੋਮੂਰਖਪੰਡਿਤਸੁਗਤਿਵਿਸੇਖੋ॥੧੮॥ਠੰਢੇਖੁਹੁ
 ਨਾਇਕੋਪਗਵਿਸਾਰਿਆਇਆਸਿਰਿਨੀਗੋਪਗਵਿਚਿ
 ਰੰਨਕਮਲੀਆਪੁਸੀਲੀਤੀਦੇਖਿਕੁਢੰਗੋਰੰਨਾਦੇਖਿਪਿ
 ਵੰਦੀਆਢਾਹੰਮਾਰੈਹੋਇਨਿਸੰਗੋਲੋਕੁਸਿਆਪੋਆ
 ਾਇਆਰੰਨਾਪੁਰਸਜੁਵੇਲੈਪੰਗੋਨਾਇਤਿਪੁਛਦੀਪਟਦੀ
 ਆਂਕਿਸਦੈਨਾਇਅਲਾਹੀਅੰਗੋਸਹੁਰੇਪੁਛਹੁਜਾਇਕੋ

ਕਉਣੁ ਮੁਅਨੁ ਹਉਤੁ ਮੀਰੋ ਕਾਂਵਾਰੋ ਲਾਮੁ ਰਖ ਸੀਰੋ ॥ ੧ ॥
 ਯੋਜੇ ਮੁਰਖ ਸਮਝਾਈ ਅੇ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵਨ ਤੁਪਾ ॥
 ਅਖੀ ਪਰਖਿ ਨ ਜਾਣਈ ਪਤਲ ਸੁਇਨਾ ਕੈ ਹਾਂਬੁਪਾ ॥
 ਸਾਉਨ ਜਾਣੈ ਤੇਲੀ ਪਾਅਧਰਿ ਅਕੋਲਿ ਪੜੈ ਲਾਭੁਪਾ ॥
 ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਰਾਤਿ ਦਿਹੁ ਚਨੁ ਤੁਲਿ ਅਨੇਗਾ ਪੁਪਾ ॥
 ਵਾਸੁ ਕਥੁ ਗੀਬੋ ਮਦੀ ਮਿਹਰ ਕੁਲੀ ਅਧਉ ਵੀਤੁਪਾ ॥
 ਵੈਗੀ ਮਿਤ੍ਰਨ ਸਮਝਈ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਕੁਰੰਗੁ ਅਛੁਪਾ ॥ ਮੁਰ
 ਖਨਾ ਲਿਚੰਗੇਰੀ ਚੁਪਾ ॥
 ੨੦ ॥ ੩੨ ॥ ਬਤੀਹਾ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖਜਾਣੀਅਨਿਸਾਧਅਸਾਧਜਗਤਵਰਤਾਰਾ॥ ੧੭੨
 ਦੁਹਵਿਚਿਦੁਖੀਦੁਥਾਜਰੇਖਰਬਕੂਹੋਇਖੁਦੀਖੁਆਰਾ॥ ਦੁਹੀ
 ਸਰਾਣੀਜਰਦਰੁਦਗੇਦੁਰਾਹੋਚੋਰਚਗਾਰਾ॥ ਨਉਰਵਾਰੁਨਾਪਾ
 ਰੁਹੋਗੋਤੇਖਾਨਿਭਰਮੁਸਿਰਿਭਾਰਾ॥ ਪਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਣਵਿਚਿ
 ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖਵਿਚਿਗਵਾਰਾ॥ ਜੀਮਣੁਮਰਣੁਸਦਾਸਿ
 ਰਿਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਦੁਹਮਿਲਿਜੀਮੇਦੁਇਜਣੇਦੁਹਜਣਿਆਦੁ
 ਇਰਾਹਚਲਾਏ॥ ਪਿੰਦੂਆਖਨਿਰਾਮਰਾਮਮੁਸਲਮਾਣਨਾ
 ਓਖੁਦਾਏ॥ ਪਿੰਦੂਪੁਰਬਸਉਹਿਆਪਛਮਿਮੁਸਲਮਾਣਨਿ
 ਵਾਏ॥ ਗੀਗਬਨਾਰਸਪਿੰਦੂਆਮਕਾਮੁਸਲਮਾਣੁਮਨਾਏ

॥ ਵੇਦਕਤੇਬਾਚਾਰਿਚਾਰਿਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਮਜਹਬਲਾ
 ਏਅੰਜਿਤਤਦੋਵੈਜਣਪਉਣਪਾਣੀਥੇਸੰਤਹੁਛਾਏ॥੧॥
 ਕੁਥਉਦੁਇਨਉਧਰਾਏ॥੨॥ ਦੇਖੁਦੁਭਿਤੀਆਰਸੀਮ
 ਜਲਸਹਥੋਥੀਨਚੈ॥ ਦੁਖਦੁਖਦੁਬਾਜਗੀਘਰਿਘਰਿ
 ਫਿਰੈਪਰਾਈਖਚੈ॥ ਅਗੈਹੋਇਸੁਹਾਵਣੀਮੁਹਿਡਿਠੈਮਾਣ
 ਸਚਹਮਚੈ॥ ਪਿਛਹੁਦੇਖਿਡਰਾਵਣੀਇਕੋਮੁਹੁਦੁਹਾਜਿ
 ਨਾਸਿਵਿਰਚੈ॥ ਖੋਹਪਾਇਮੁਹਮਾਜੀਅਓਫਿਰਿਫਿਰਿਮੇਲੁ
 ਭਰੈਰੀਗਿਕਚੈ॥ ਧਰਮਗਾਇਜਮੁਇਕਹੈਧਰਮੁਅਧਰਮੁ
 ਨਭਰਮੁਪਰਚੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਮਿਲੈਸਚਸਚੈ॥੩॥ ਦੁ

ਏਜਲਾਹਾਤੰਦੁਗੀਛਿਏਭੁਖੁਤੁਕਾਰਿਤਾਵਾਣਾਦਰ ੧੭੩
 ਜੀਪਾਕੀਵਿਗਾੜਦਾਪਾਟਾਮੁਲੁਨਲੁਪੈਵਿਕਾਣਾਕਤ
 ਗਟਿਕਤਰੋਕਤਰਈਹੋਇਦੁਮੁਹੀਚੜ੍ਹਦੀਸਾਣਾਸੁਈਸੀ
 ਵੈਜੋਕੁਕੋਵਿਛੁਕੁਆਕਾਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਣਾਸਾਹਿਬੁਇ
 ਕੇਗਾਹੰਦੁਇਜਗਵਿਚਿਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਣਾਗੁਰਸਿਖੀ
 ਪਰਧਾਨੁਪੈਪੀਗਮੁਰੀਦੀਪੈਪਰਵਾਣਾਦੁਖੀਦੁਬਾਜਰਿਆ०
 ਪੈਗਾਣਾ॥੪॥ਜਿਉਚਰਖਾਅਠਖੰਭੀਆਵੁਹੁਲਠੀਦੇਮੀ
 ਫਿਮੰਝੇਗੁਾਦੁਇਸਿਰਿਧਰਿਦੁਹੁਖੰਭਾਵਿਚਿਸਿਰਿਗਿਰ
 ਦਾਨਾਫਿਰੋਲਖਫੇਗੁਾਥਾਇਕੁਪਾਇਪਲੇਟੀਅੰਮਲਵਟ०

ਇਪਾਇਆਪਟਘੇਗਾਦੁਹਚਰਮਖਵਿਚਿਤਕੁਲਾਕਤ
 ਨਿਕੁੜੀਆਚਿੜੀਆਹੇਗਾਤਿਵਟਿਬਹਿਉਠਿਜਾਦੀਅ
 ਜਿਉਬਿਰਖਹੁਉਰਿਜਾਨਿਪੰਖੇਗਾਓਰੁਨਿਥਾਹੁਨਾਥੀ
 ਮੇਕਚਰੰਗੁਰਗਾਇਆਗੇਗਾਪੁੰਮਘਮੰਦੀਛਾਉਪਕੇ
 ਗੁਪਾਸਾਹੁਰੁਪੀਹਰੁਪਲ੍ਹਰੈਗੇਇਨਿਲਜਨਲਜਾਧੇਵੈ
 ਾਰਵੈਜਬੁਭਤਾਰੁਤਜਿਖਿਜੋਤਾਟਿਖੁਸੀਕਿਉਹੋਵੈਸ
 ਮਝਾਈਨਸਮਝਈਮਰਣੇਪਰਣੇਲੋਕਾਵਿਗੋਵੈਧਿਰਿ
 ਧਿਰਿਮਿਲਦੇਮੇਹਣੇਹੋਇਸਗਮਿਦੀਅੰਸੂਰੋਵੈਪਾਪਕ
 ਮਾਣੇਪਕੜੀਮੇਹਾਟਿਕਾਟਿਦੀਥਾਟਿਖੜੋਵੈਮਰੈਨਜੀ

ਵੇਦੁਖਸਹੈਰੈਨਪਗਿਵਿਚਿਪਰਘਰਜੇਵੈ॥ਦੁਬਿਧਾਅਵਗੁ ੨੭੪
 ਟਹਾਰੁਪਰੇਵੈ॥੬॥ਜਿਉਬੇਸੀਵੈਖੇਹੁਕਰਿਪਛੋਤਾਵੈਸੁਖਨਵ
 ਸੈ॥ਚਰਿਚਰਿਲਕੁਦੇਭੂਮੀਏਪਾਕੁਪੇਕੁਖਸਦੁਖਸੈ॥ਦੁਹ
 ਨਾਰੀਦਾਵਲਹਾਦੁਹੁਮੁਟਸਾਂਦੀਨਾਰਿਵਿਣਸੈ॥ਹੋਇਉਜਾ
 ਕੁਖੇਤੀਅੰਦੁਇਹਾਕਮਦੁਇਹੁਕਮਖਟਸੈ॥ਦੁਖਦੁਇਓ
 ਤਾਰਾਤਿਦਿਹੁਪਹੁਛਿਜੈਵੈਗਾਇਣੁਹਸੈ॥ਦੁਹੁਬੰਢਾਵਿਚਿ
 ਗਖਿਸਿਰਵਸਦੀਵਸੈਨਨਸਦੀਨਸੈ॥ਦੁਜਾਭੁਓਭੁਇ
 ਅੰਗਮੁਭਸੈ॥੭॥ਦੁਖੀਆਦੁਸਦੁਦੁਬਾਜਰਾਸਖਦੁਮੁਹਾ
 ਬੁਭਾਬੁਰਿਆਈ॥ਸਭਦੁੰਮੰਦੀਸਪਜੇਨਿਸਪਾਵਿਚਿਕੁ

ਜਾਤਿ ਕੁਭਾਈ ਕੋ ਕੁੰਹੋ ਅਗੋ ਪਿਗੁਰੁ ਨਿਗੁਰੇ ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤੁ
 ਸੁਖਾਈ ਕੋ ਕੁੰਹੋ ਵੈਲਕੈ ਜਿਸੁ ਵਿਗਤੁ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਮਾਰਿ
 ਸਹਮਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੁਖ ਥਾਹਰਾ ਲਾ ਤੋਲਾ ਵਾਲਾ
 ਏਥੁ ਥਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਹੁ ਵਾਤਿ ਕੁਲਾਤਿ ਮਨਿ ਅੰਦਰਿ ਗਟ
 ਤੀਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਸਿਰਿ ਚਿਥੈ ਵਿਹੁ ਥਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥੮॥
 ਜੇਓ ਬਹੁ ਮਿਤੀ ਵੇਸੁਆ ਛਰੇਖਸ ਮੁਨਿ ਖਸਮੀ ਹੋਈ ॥
 ਪਤੁ ਜਣੈ ਜੇ ਵੇਸੁਆ ਨ ਨ ਕਿਦਾ ਦਾ ਕਿਨਾਉ ਨ ਕੋਈ ॥੯॥
 ਰਕਸ ਵਾਰਿ ਸੀ ਗਾਰਿ ਮਾਰਾ ਗਰਗਛਾ ਲਿਛ ਲੇਛ ਲੇਈ
 ॥ ਅੰਗੁ ਹੋਵੁ ਅਹੋਰੀ ਅੰਮਾਣੁ ਸਮਿ ਰਗਵਿਣੁ ਹੁਸਥੇਈ

॥ ਏਥੋਂ ਮਰੇ ਹਰਾ ਮੁਰੇ ਇਅਗੇ ਵਰਗ ਹਮਿ ਲੈ ਨ ਛੋਈ ॥ ਦੁਖੀਆ ੨੭੫
 ਦੁਸਟ ਦੁਥਾ ਜਗ ਜਾਣੁ ਰੁਪਈਆ ਮੇਖੀ ਸੋਈ ॥ ਵਿਗੜੈ
 ਅਪਿ ਵਿਗੜੈ ਲੋਈ ॥ ੯ ॥ ਵਟਿ ਵਟਿ ਕਾਉਨ ਸੋਈ
 ਖਰਾਸਿਆ ਟਹੋਇ ਵਿਬੁਤਾ ॥ ਚੁਤਰੈ ਮਿਟੀ ਜਿ ਸੁਲਹੈ
 ਜਾਣੈ ਖਸਮੁ ਕੁਮਾਰ ਕੁਤਾ ॥ ਥਾਥਾ ਟੀਅੰਕ ਹਾਟੀਅੰਘ
 ਰਿਘ ਰਿਘ ਹਿਥ ਹਿਥ ਕਰਨਿ ਕੁਪੁਤਾ ॥ ਆਹੁਰੇ ਇਮੁਹਾਇਦੁ ॥
 ਸਾਭੁ ਛੁਡਿ ਚਉਗਹੇ ਸੁਤਾ ॥ ਜੀਮੀ ਸਾਖੀ ਜਾਣੁ ਦਾਗਲਿ
 ਅਸੇਤੀ ਮੀਹੁ ਕੁਤਾ ॥ ਦੁਖੀਆ ਦੁਸਟ ਦੁਥਾ ਜਗ ਖਟਰੁ
 ਬਲਦੁ ਜਿਵੈ ਹਲਿ ਜੁਤਾ ॥ ਭਮਿ ਭਮਿ ਸੰਨੁ ਉਜਾਣੀ ਮੁਤਾ ॥

॥੧੦॥ ਦੁਖੀਆ ਦੁਸਟ ਦੁਬਾਜਰਾ ਤਮੇਰੀ ਗਹੁ ਕੈ ਹੋਰੇ ਵੈ ॥ ਬ
 ਹਰ ਦਿਸੈ ਉਜਲਾ ਅੰਦਰਿ ਮਸੁ ਨ ਥਪੈ ਧੋਵੈ ॥ ਸੀਨੀ ਜਾਣੁ ਲੁ
 ਹਾਰ ਦੀ ਹੋਇ ਦੁਮੁ ਹੀ ਕੁ ਸਿਗਾਵਿ ਗਵੈ ॥ ਖਟੁ ਤਤੀ ਮਾਗਣ
 ਵਛੈ ਖਟੁ ਠੰਢੀ ਜਲਾ ਅੰਦਰਿ ਟੋਵੈ ॥ ਤੁਮਾ ਦਿਸੈ ਸੋ ਹਣਾ ਚਿ
 ਤ ਮਿੰਤਾਲਾ ਵਿਸੁ ਵਿਲੋਵੈ ॥ ਸਾਉ ਨ ਕਉ ਛੁਸਹਿ ਸਕੈ ਜੀਭੈ
 ਛਾਲੈ ਅੰਝੂਰੇ ਵੈ ॥ ਕਲੀ ਕਨੇਰ ਨਾਹਿ ਪਰੇ ਵੈ ॥ ੧੧॥ ਦੁਖੀਆ
 ਦੁਸਟ ਦੁਬਾਜਰਾ ਸੁਤਰ ਮੁਰਗੁ ਹੋਇ ਕੀਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਉਤ
 ਰਿ ਉਤਰੈ ਨਲ ਦੀ ਅਪੁਰਸਾ ਸਿਹੋਈ ॥ ਮਾਪੁ ਲਖਾਵੈ ॥ ਹਸ
 ਤੀ ਦੰਦ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮਨਿ ਹੋਗੁ ਦਿਖਾਲੈ ਹੋਰ ਤੁਖਾਵੈ ॥ ਬਕਰੀ

ਅਨੋਚਾ ਰਬਣਦੁਇਗਲਵਿਚਿਦੁਇਲੋਵੈਲਾਵੈ॥੧੬॥
 ਨੀਦੁਪੁਸਮਾਵਦਾਇਕਠਗਾਉਠਗਿਠਗਾਵੈ॥ਹਰਣਾਅਖੀ
 ਚਾਰਿਚਾਰਿਓਇਦੇਖਨਿਓਨੀ॥ਦਿਸਿਨਾਮਾਵੈ॥ਦੂਜਾਭਾਉ
 ਕੁਦਾਉਹਰਾਵੈ॥੧੭॥ਦੀਮਲੁਵਜੈਦੁਹੁਪਿਗੀਖਾਇਤਮਾਚੇ
 ਬੀਧਨਿਜਾਤ੍ਰਿਅਮਾ॥ਵਜਨਿਗਗਰਬਾਬਫਿਚਿਕੰਨਮੋਰੜੀ
 ਫਿਰਿਫਿਰਿਫਿਰਿਅਮਾ॥ਖਾਨਿਮਜੀਰੇਟਕਗਾਂਸਿਰਤਨਭੰਨੀ
 ਮਰਦੇਕਰਿਧਾਤ੍ਰਿਅਮਾ॥ਖਾਲੀਵਜੈਵੈਝੁਲੀਦੇਸੂਲਾਕਨ
 ਅੰਦਰਿਵਤ੍ਰਿਅਮਾ॥ਸੁਇਨੇਕਲਸੁਸਵਾਗੀਅੰਭੰਨਾਪ
 ਕੁਨਜਾਟੀਪਾਤ੍ਰਿਅਮਾ॥ਦੂਜਾਭਾਉਸਵਾਟੈਸਤ੍ਰਿਅਮਾ॥੧੮॥

ਕਾਦੁਖੀਆਦੁਸਟਦੁਬਾਜਰਾਬਹੁਲਸਮਾਧਿਰਹੈਇਕ
 ਟੰਗਾਬਜਰਪਾਪਨਉਤਰਨਿਪੁਟਿਪੁਟਿਜੀਅਖਾਇਵੇ
 ਚਿਗੀਗਾਤੀਰਥਨਵੈਤੂਬਵੀਤਰਿਤਰਿਤਨੁਪੈਵੈਕਰਿਨ
 ਗਾਮਨਵਿਚਿਵਸੈਕਾਲਕੁਟੁਭਰਮੁਨਉਤਰੈਕਰਮੁਕਫੰਗ
 ਾਵਰਮਾਮਰੀਨਾਮਰੈਬੈਠਾਜਾਇਪਤਾਲਿਭੁਇਅੰਗਾਹਸ
 ਤੀਨੀਰਿਨਵਾਲੀਅੰਨਿਕਾਲਿਖੇਹਉਤਾਏਅੰਗਾਦੁਜਾਭਾ
 ਉਸੁਆਉਨਚੰਗਾ੧੪੧੫ਦੁਜਾਭਾਉਦੁਬਾਜਰਾਮਨਮਾਟੈ
 ਖਰਬਾਤੂਖੀਗਾਮਗਹੁਮਿਠਾਹੋਇਮਿਲੈਪਿਛਹੁਕਉਤੁ
 ਦੇਖੁਸਗੀਗਾਜਿਉਬਹੁਮਿਤਕਵਲਫੁਲੁਬਹੁਰੰਗੀਬੰ

ਨਿਪਿੰਡੁ ਅਹੀਰਾ ਹਰਿਅ ਭਿਲੁ ਬੁਧਾ ਮਾਵੁ ਜਿਉ ਕਲੀਕਨੇ ੨੭੭
 ਰਵਰੰਗਨ ਪੀਰਾ ਜੇਸੁ ਉਹਥਾ ਨਵੁ ਵੇਖੈ ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀਵੰ
 ਜੁਨ ਫੀਰਾ ਚੰਨ ਦੁਵਾ ਮੁਨ ਬੋਹੀ ਅਨਿਖਾ ਹਿਖਾਹਿਵਾਂ ਸਜ
 ਲਨਿ ਬੇਪੀਰਾ ਜਮਦਰ ਚੋਟਾਂ ਸਹਾਵਹੀਰਾ ੧੫ ਯੁਜਾ
 ਭਾਉ ਦੁਬਾ ਜਰਾ ਬਪਾ ਕਰੈ ਸਲਾ ਮੁਨ ਭਾਵੈ ਛੀਗ ਜੁਹਾਗੀ
 ਛੀਗੁ ਲੀਗਾ ਲਿਖ ਪੇਠੁ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਵੈ ਗਲਿਖ ਪੇਜਿਉ
 ਨਿਕਲੇ ਖੁਹੁ ਪਾਣੀ ਉਪਰਿ ਮਾਵੈ ਬਪਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੈ ਨਹੁ
 ਦੁਨ ਉਪਕਾਰੁ ਚਕਾਵੈ ਨਿਵੈ ਕਮਾਣੁ ਦੁਬਾ ਜਗੀ ਜਿਹ ਫ
 ਰਿਦੇ ਇਕ ਸੀਸ ਸਹਾਵੈ ਨਿਵੈ ਅਹੇ ਕੁਮਿਰ ਗੁਟੇ ਖਿਕਰੈ

ਵਿਸਧੋਹੁ ਸਭੁ ਲਵੈ॥ ਅਪਰਾਧੀ॥ ਅਪਰਾਧੁ ਕਮਾਵੈ॥ ੧
 ਵ॥ ਨਿਵੈ ਨਤੀ ਰੁਦੁ ਬਾਜਰਾ ਗਾਡੀ ਖੰਡ ਮੁਖੀ ਮੁਹਿ ਲਾਏ॥
 ਨਿਵੈ ਨੇਜਾ ਦੁਮੁਹਾਰਾ ਏਵਿ ਚਿਉ ਚਾਮਾ ਪੁਗਾਣਾਏ॥
 ਅਸਟਧਾਤੁ ਦਾਜ ਬਰਜੀਭੁ ਨਿਵੈ ਨ ਫੁਟੈ ਕੋਟ ਫਹਾਏ॥
 ਨਿਵੈ ਨ ਖੰਨਾ ਸਾਰ ਦਾਹੋ ਏਦੁ ਪਾਗ ਖੁਨ ਕਰਾਏ॥ ਨਿਵੈ ਨ
 ਸੂਲੀ ਘੋਰ ਈ ਕਰਿ ਅਸਵਾਰ ਫਾਹੋ ਦਿਵਾਏ॥ ਨਿਵੈ ਨ
 ਨਸੀ ਖਾਂਸ ਖਤੋਹੋ ਏਮਾ ਸੁਪਹੋ ਏਕ ਬਾਬੁ ਭੁਨਾਏ॥ ਜਿਉ
 ਕਰਿ ਆਗ ਰੁਖੁ ਤਛਾਏ॥ ੧॥॥ ਅਕੁ ਪਤੁਰਾ ਸੁੰਦਰ ਲਾਨੀਵ
 ਹੋਇ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਈ॥ ਫੁਲਿ ਫੁਲਿ ਫੁਲੇ ਦੁਬਾਜ ਰੇਬਿ

ਖੁਫਲਫਲਿਫਲਿਮੰਦੀਸੋਈਆਪੀਮੇਨਕੋਈਅਕਦੁ ੨੭੮
 ਧਪੀਤੇਮਗੀਮੇਦੁਪੁਨਹੋਈਆਖਖਵੀਆਵਿਚਿਥੁਫੀਅੰ ०
 ਫਟਿਫਟਿਛੁਟਿਛੁਟਿਉਰਨਿਓਈਆਚਿਤਮਿਤਾਲਾਅ
 ਕਤਿਰੁਮਿਲੇ ਦੁਬਾਰੀਆਕਿਉਛੋਈਆਖਾਇਧਤੁਗਥਰ
 ਲੀਅਕਖਚੁਣਦਾਵਤੋਲੋਈਆਕਉਰੀਰਤਕਜੇਲਪਰੋਈ
 ॥੧੮॥ਵਧੈਚੀਲਉਜਾਤੁਵਿਚਿਉਚੈਉਪਰਿਉਚੀਹੋਈਆ
 ਗੀਛੀਜਲਨਿਮੁਸਾਹਰੇਮਤਅਪਤਨਛੁਹਦਾਕੋਈਆਛਾ
 ਉਨਥਹਨਿਪੰਧਾਨੁਅੰਪਵੈਪਛਾਵਾਂਟਿਬੀਟੋਈਆਟਿਰ
 ਜਿਵੈਫਲਫਲੀਆਨਿਪੁੰਘਰਿਆਲੇਰੁਲਨਿਪਲੋਈਆ

ਕਾਹੁਕਾਹੁਨਸਹਿਸਕੈਪਾਈਪਵਦੁਨਪੁਪਨਲੋਈ।ਲ
 ਗੀਮੁਲਿਨਵਿਸੁਵੈਜਲਦੀਹਉਮੈਅੰਗਖੜੋਈ।ਵ
 ਰਿਆਈਕਰਿਦਈਵੋਗੋਈ॥੧੯॥ਤਿਲੁਕਾਲਾਫੁਲੁਉ
 ਜਲਾਹਰਿਆਥੁਟਾਕਿਆਨੀਸਾਈ।ਮੁਚਹੁਵਾਢਿਬਨ
 ਈਮੇਸਿਰਤਲਵਾਇਆਮਸਿਥਿਥਾਈ।ਕਰਿਕਟਪ
 ਈਸੁੰਬੀਮੈਤੇਲੁਤਿਲੀਹੁਪੀੜੋਘਾਈ।ਸਟਕਪਾਹਦੁ
 ਇਗਹਕਰਿਪਉਪਕਾਰਵਿਕਾਰਵਿਡਾਈ।ਵੇਲਿਕਤਾਇਵੁ
 ਣਾਈਮੇਪੜਦਾਕਜਟੁਕਪੜਪਾਈ।ਖਲਕਛਾਇ
 ਵਟਾਇਸਟਰਸੇਬੀਨਿਨਮਨਿਸਗਮਾਈ।ਦੁਸਟਾਦੁ

ਸਟਾਈਮਿਹਮਾਣੀ॥੨੦॥ਕਿਕਰਕੰਡੇਧੋਕਫਲਫਲੀਨ ੨੭੯
 ਫਲੀਅਨਿਹਫਲਦੇਹੀ॥ਰੰਗਾਬੰਡੀਵਹਾਂਫਲਦਾਖਨਗੁ
 ਛਾਕਪਟਸਨੇਹੀ॥ਚਿਤਮਿਤਾਲਾਅਰਡਫਲੁਥੋਥੀਥੋਹ
 ਗਿਆਸਕਿਨੇਹੀ॥ਰਤਾਫਲੁਨਮੁਲੁਅਛੁਨਿਹਫਲਸਿ
 ਮਲਛਾਵਜਿਵੇਹੀ॥ਜਿਉਨਲੀਏਰਕੋਠਰਫਲੁਮੁਹਥੀ
 ਨੇਦੇਗਰੀਤਿਵੇਹੀ॥ਸੁਤੁਕਸੁਤੁਕਸੁਤੁਕਲੇਧਉਲੇ
 ਤੁਤਾਇਵੇਹੀ॥ਦੂਜਾਭਾਉਕਦਾਉਧਰੇਹੀ॥੨੧॥ਜਿਉਮ
 ਏਕਾਲੇਸਪਸਿਰਿਹਸਿਹਸਿਹਸਿਹਸਿਦੇਇਨਜਾਣੇ॥
 ਜਾਣੁਕਭੂਰੀਮਿਰਗਤਨਿਜੀਵਦਿਅੰਕਿਉਕੋਈਆਣੇ

॥ ਆਰਣੁ ਲੋਹਾਰਾਈ ॥ ਮੇਘਵੀ ॥ ਮੇਜਿਉ ਵਗਦੇ ਵਾਦਾਏ ॥
 ਸੁਰਣੁ ਮਾਰਟਿ ਸਾਧੀ ॥ ਮੇਖਾਹਿ ਸਲਾਹਿ ਪੁਰਖ ਪਰਵਾਏ ॥
 ॥ ਪਾਨਸੁ ਪਾਰੀ ਕਬੂ ਮਿਲਿ ਚੁਨੇ ॥ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਸਿਵਾਏ ॥ ਅਉ
 ਖਪੁ ਹੋਵੈ ਕਾਲ ਕੂਟੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲ ਨਿਵੈ ਦਸੁ ਜਾਏ ॥ ਮ
 ਨੁ ਪਾਂਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆਏ ॥
 ਜੜ ॥ ੩੩ ॥ ਤੇਤੀ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਅਗੰਮੁ ਹੋ ਨਿਰਵੈ ਰੁਨਿ ਰਾਲਾ ॥ ਜਾਣੁ
 ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਕੀ ਸਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਸੋਲੁ
 ਏ ਫਲੁ ਕਰਮ ਸਮਾਲਾ ॥ ਜੇਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ ਮਾਰ

ਸੀਜਗੁਵੇਖਣਵਾਲਾ॥ਜੇਹਾਮੁਹੁਕਰਿਭੁਲੀ॥ਮੇਤੇਹੋਵੇ ੨੮੦
 ਖਾਲਾ॥ਸੇਵਕੁਦਰਗਹਲੁਖਭੁਵੇਮੁਖਮੁਹਕਾਲਾ॥੧॥
 ਜੇਗੁਰੁਗੋਖੇ ॥ਆਪਣਾਕਿਉਸਿਧੈਚੇਲਾ॥ਸੀਗਲੁਖ
 ਤਿਚਲਾਈ॥ਮੇਜਮਪੀਥਿਏਕੇਲਾ॥ਲਹੈਸਜਾਈਨਰਕ
 ਵਿਚਿਓਖਰਾਦੁਹੇਲਾ॥ਲਖਚਉਗਸੀਹਭਉਦਿਆ
 ਠੀਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਹਾਰਿਆਜਿਉਜੁ
 ਏਖੇਲਾ॥ਹਥਮਰੈਵੈਸਿਰੁਪੁਣੈਓਲਹੈਨਵੇਲਾ॥੨॥
 ਮਾਪਿਨਵੈਵੈਸਾਹੁਗੈਸਿਖਲੋਕਸੁਣਾਵੈ॥ਕੰਤੁਨਪਛੈਵ
 ਤਵੀਸੋਹਗੁਗਣਾਵੈ॥ਚੁਹਾਖਡਨਮਾਵਈਲਕਿਛੁ

ਵਲਾਵੈ। ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਹੋਇ। ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿ। ਮਾਹ ਬੁਝਿ ਪਾਵੈ। ਸਹ
 ਸੰਨੈ। ਆਗਾ ਸੰਨੈ। ਫਿਰਿ ਮਥੈ। ਆਵੈ। ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਜਗ
 ਦੁਬੈ। ਮੁਖ ਪਛੁਤਾਵੈ। ਰਤਨ ਮਣੀ ਗਲਿ ਬਾਂਦਰੈ। ਕਿਉਂ
 ਮਨ ਜਾਣੈ। ਕੜਕੀ ਸਾਉ ਨ ਸੀ। ਮੁਲੈ ਭੋਜਨ ਰਸ ਖਾਣੈ।
 ਰਤੁ ਚਿਕੜਿ ਵਾਸੁ। ਹੋ ਕਵਲੈ ਨ ਸਿਵਾਣੈ। ਨਾਭਿ ਕਬੂਰੀ। ਅ
 ਰਗਾ ਦੇਫਿਰ ਦਾਹੈ। ਗੁਜਰ ਗਰਸੁ ਵੇਚਿ ਕੈ। ਖਾਲਿ ਸੁ
 ਕੀਆਣੈ। ਬੇਮੁਖ ਮੁਲਹੁ। ਖਥਿਆ ਦੁਖੁ ਸਹੈ। ਜਮਾਣੈ
 ॥੪॥ ਸਾਵਣਿ ਵਣਿ ਹਰੀ। ਆਵਲੈ ਸੁਕੈ ਜਾਵਾਹਾ। ਸਭੁ
 ਕੇ ਸਗਲਾ ਵਰਸਦੈ। ਸੂਰੈ ਜਲਾਹਾ। ਸਭੁ ਨਗਾਤਿ ਮਿਲਾਵ

ਕਾਚਕਵੀਦੋਗਾ॥ ਸੰਖੁਸਮੁੰਦਹੁਸਖਣਾਰੋਵੈਦੇਧਾਹਾਗਾਹੁ ੨੮੧
 ਉਠੁਕਿਜੋਪਵੈਮੁਸੈਦੇਫਾਹਾ॥ ਤਿਉਜਗਅੰਦਰਿਬੇਮੁਖਾਨਿ
 ਤਉਭੇਸਾਹਾ॥ ੫॥ ਗਿਦਰੂਦਾਖਨਅਪਵੈਆਖੇਭੁਕਉਦੀ
 ਨਚਣਨਾਚਿਨਜਾਣਈਆਖੇਭੁਇਸਉਦੀ॥ ਬੋਲੈਅਗੇਗ
 ਵੀਅੰਭੈਰਉਸੋਗਉਦੀ॥ ਹੀਸਾਨਾ ਲਿਟਟੀਹਗਿਕਿਉਪਹੁਚੇਦ
 ਉਦੀ॥ ਸਾਵਣਵਣਹਗੀਆਵਲੈਅਕੁਜੀਮੈਅਉਦੀ॥ ਬੇ
 ਮੁਖਸੁਖਨਦੇਖਈਜਿਉਛੁਟਾਵਿਛੁਉਦੀ॥ ੬॥ ਭੋਰੈਪੁਛ
 ਲਿਲਗੀਆਕਿਉਪਾਰਿਲੈਪੀਐ॥ ਭੂਤਕੇਕੀਦੋਸਤੀਨਿ
 ਤਸਹਸਜੀਐ॥ ਨਦੀਕਿਨਾਰੈਰੁਖਕਾਵੇਸਾਹੁਨਕੀਐ॥ ਮਿ

ਰਤਕਨਾ ਲਿਵੀਆਹੀਐਸੋਹਾਗੁਨਥੀਐ॥ ਵਿਸੁਹਲਾਹ
 ਲੁਥੀਜਿਕੈਕਿਉਅਮਿਓਲੁਟੀਐ॥ ਬੋਮੁਖਸੇਤੀਪਿਰਹ
 ਟੀਜੰਮਰੰਤੁਸਹੀਐ॥ ੭॥ ਕੋਰਤੁਮੇਠੁਨਰਿਝਟੀਕਰਿਅ
 ਗਨੀਜੇਸੁ॥ ਸਹਸਫਲਹੁਇਕਾਵਿਗਤੈਤਰਵਰਿਕੀਦੋ
 ਸੁ॥ ਟਿਥੈਨੀਰੁਨਥਾਹਰੈਪਟੁਵਗਸਿਗਾਇਓਸੁ॥ ਵਿਦੁ
 ਸੰਜਮਰਗੀਮਰੈਚਿਤਿਵੈਦਨੋਸੁ॥ ਅਵਿਆਵਰਿਨ
 ਵਿਆਵਟੀਮਸਤਕਿਲਿਖਿਓਸੁ॥ ਬੋਮੁਖਪਤੈਨਇਲਿ
 ਜਿਉਅਵਗੁਣਸਭਿਓਸੁ॥ ੮॥ ਅੰਨੈਰੰਦੁਨਾਦਿਸਈ
 ਜਗਿਜੋਤਿਸਥਾਈ॥ ਬੋਲਾਗੁਨਸਮਝਈਕਿਹੁਪਟਿ

ਨਜਾਈਆਵਾਂਸੁਨਾਆਵੈਰੁਣੁਗੁਣੈਪਰਮਲੁਮਹਕਾਈਗੁਰੈ ॥੨੮੭॥
 ਜੀਭਨਉਪਛੈਸਭਸਬਦਸੁਹਾਈਸਤਿਗੁਰਸਾਗਰੁਸੇਵ
 ਕੈਨਿਧਿਸਭਨਾਪਾਈਬੇਮੁਖਹਥਿਘਪੂਟਿਆਤਿਸੁਦੇਸੁ
 ਕਮਾਈ॥੮॥ਰਤਨਉਪਨੇਸਾਇਗੁਰੀਪਾਣੀਖਾਰਾਸੁ
 ਫੁਹੁਸੁਣਨਿਤਿਨਿਲੋਅਮਉਲੀਹੁਵਿਚਿਕਾਰਾਪਰਤੀਉ
 ਪਜੈਅੰਨੁਪਨਾਵਿਚਿਕਲਰੁਭਾਰਾਈਸਰਤੁਸੈਹੋਰਨਾਪ
 ਰਿਖਪਰੁਛਾਰਾਜਿਉਹਣਵੰਤਿਕਛੋਟਣੁਕਿਆਕਰੈਵਿਚ ॥੦॥
 ਗਾਬੇਮੁਖੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਕਉਣੁਮੇਟਣਹਾਰਾ॥੧੦॥
 ਗਾਈਪਰਿਗੋਸਾਈਅਮਾਪਾਣੁਪੜਾਏਘੜੈਸੁਟਿਸ

ਓਦਾਗਰਾਚਾਥਕਮੁਲੀਆਏ॥ ਦੇਖਪਰਾਏਭਾਜਵਾਕੁਪਰਿ
 ਗਾਉਪਤਾਏ॥ ਸੁਇਨਾਹਟਿਸਰਾਫਦੇਸੁਨਿਆਰਸਦਾਏ॥
 ਅੰਦਰਿਚੋਈਨਲਹੋਬਾਹਰਿਬਾਫਾਏ॥ ਬੇਮੁਖਬਦਲਚਾ
 ਲਹੋਕੁਣਾਮਾਲਾਏ॥ ੧੧॥ ਮਖਣੁਲਾਇਆਵਿਰੋਲਿਕੇਛੁ॥
 ਫਾਹਿਛੁਟਕਿਹੋਈ॥ ਪੀੜਿਰਸੁਰੀਨਿਆਹੁਛਿਲੁਛੁਪੈਨਕੇਈ
 ॥ ਰੰਗਮਜੀਠਹੁਨਿਕਲੈਅਛੁਲਹੈਨਸੋਈ॥ ਵਾਸੁਲਈਛੁ
 ਲਵਾਈਅਹੁਛਿਰਿਮਿਲੈਨਚੋਈ॥ ਕਾਂਇਆਹਿਸਵਿਛੁ
 ਨਿਆਤਿਸੁਕੋਇਨਸੋਈ॥ ਬੇਮੁਖਸੁਕੇਰੁਖਾਜਿਉਵੇਖ
 ਸਭਲੋਈ॥ ੧੨॥ ਜਿਉਕਰਿਖੁਹੁਨਿਕਲੈਗਾਲਿਬਧੇ

ਪਾਣੀ॥ ਜਿਉ ਮਾਛਿ ਕਾਲੇ ਸਪਸਿਰਿ ਹਸਿ ਦੇਇ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਜ ੦੨੮੩
 ਟੁਕ ਬੁਰੀ ਮਿਰਗ ਤਨਿ ਮਰ ਮੁਕੇ॥ ਆਣੀ॥ ਤੇਲੁ ਤਿਲ ਹੁਕਿ
 ਉਨਿ ਕਲੇਵਿ ਟੁਪੀ ਵੇਖਾਣੀ॥ ਜਿਉ ਮੁਹੁ ਭੀਨੇ ਗਰੀ ਦੇਨ
 ਲੀਏਰੁ ਨੀਸਾਣੀ॥ ਬੇਮੁਖੁ ਲੋਹਾ ਸਾਧੀ॥ ਐਵਗ ਦੀਵਾਦਾ
 ਣੀ॥ ੧੩॥ ਮਹੁਗਾ ਮਠਾ ਮਾਖੀ॥ ਐਰੁ ਠੀਨੁ ਤੁਠੀ॥ ਬੁਝਿਅ
 ਵਡਾ ਵਖਾਣੀ॥ ਐਸਵਾਰੀ ਕੁਠੀ॥ ਜਾਲਿਆ ਠੀਚੇ ਗਈਠੇ
 ਆਈ ਤੇਉ ਠੀ॥ ਮਹਮ ਕੁਝੇ ਲਾ ਮਾਖੀ॥ ਐਸਤਗਲਿਆ
 ਪੁਠੀ॥ ਉਜਰੁ ਤਟੀ ਬੇਮੁਖਾ ਤਿਸੁ ਮਾਖੀ॥ ਨਿਵੁ ਠੀ॥ ਚੋਰੈ ਸੀ
 ਦੀ ਮਾਉ ਜਿਉ ਲੁਕਿ ਰੋਵੈ ਸੁਠੀ॥ ੧੪॥ ਵਡੀ॥ ਐਕ ਜਲ ਕੋਠ

ਕੀਮੁਹਕਾਲਖਭਰੀਐਕਲਰਖੇਤੀਬੀਜੀਐਕਿਹੁਕਾਨੁ
 ਨਸਰੀਐਵਟੀਪੀਘੋਪੀਪੀਐਪੋਟੇਮਰੀਐਕੰਨਫ
 ਵਿਮਨਤਾਹੁਆਕਿਉਦੁਤਰਤਰੀਐਆਗਿਲਾਇਮੰਦ
 ਰਿਸਵੈਤਿਸੁਨਾਲਿਨਫਰੀਐਤਿਉਠਕਿਸੰਗਤਿਬੇਰੁ
 ਖਜੀਅਜੋਖਹੁਰੀਐ॥੧੫॥ਬਾਮਣਗਾਈਵੈਸੁਪਤ
 ਅਪਰਾਧਕਾਰੋਅਦੁਪੀਜੁਏਖੇਲਦੇਜੋਹਨਿਪਰਨਾਰੇ॥
 ਮੁਹਨਿਪਰਾਈਲਖਮੀਠਗਚੋਰਚਗਾਰੇ॥ਵਿਸਾਸਧੋਰੀ
 ਅਕਿਰਤਘਣਪਾਪੀਹਤਿਆਰੋਲਖਕੋਰੁਜੀਜੋਵੀਅਨਿ
 ਅਣਗਣਤਅਪਾਰੋਇਕਤੁਲੂਇਨਪੁਜਨੀਬੇਮੁਖਹੁਰ

ਦੁਆਰੇ॥੧੬॥ਗੰਗਾਜਮਨਗੋਦਾ ਵਰੀਕੁਲਖੇਤਸਿਧਾਰੇ॥ਮਥੁ੨੮੪
 ਗਮਾਇਆਮਜੁਧਿਮਾਕਾਸੀਕੇਦਾਰੇ॥ਗਾਇਆਪਿਰਾਗ
 ਸਰਸੁਤੀਗੋਮਤੀਦੁਆਰੇ॥ਜਪਤਪਸੀਜਮਿਹੋਮਜਗਸ
 ਭਦੇਵਜੁਹਾਰੇ॥ਮਖੀਪਰਣੈਜੇਭਵੈਤਿਹੁਲੋਅਮਧਾਰੇ
 ॥ਮੂਲਿਨਉਤਰੈਹਤਿਆਥੇਮੁਖਗੁਰਦੁਆਰੇ॥੧੭॥ਕੋਦੀ
 ਸਾਦੀਕੇਤਰੇਸੰਗਲਭੂਪਾਲਾ॥ਥਲੀਵੇਰੇਲੇਕੇਤਰੇਪਰਬ
 ਤਥੇਤਾਲਾ॥ਨਦੀਆਨਲੇਕੇਤਰੇਸਰਵਰਾਮਸਰਾਲਾ॥
 ਅੰਬਰਿਤਾਰੇਕੇਤਰੇਥਿਸੀ॥ਮਰਪਤਾਲਾ॥ਭੰਭਲਭੂਸੇਭੁ
 ਲਿਆਭਵਜਲਭਰਨਾਲਾ॥ਇਕਸਸਤਿਗੁਰਥਾਹਰੇਸਭ

ਅਲਜੰਜਾਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਬਹੁਤੀ ਪਰੀ ਪਗਹੁਣਾ ਜਿਉਰਹਦੁ ॥
 ਰੁਖਾ ਸਾਂਝੀ ਬੁਝੋਰੇਈ ਮੇਰਿ ਤਿਓਤਿ ਨ ਰੁਖਾ ॥ ਬਹਲੀ ਰੂ
 ਮੀਛਛ ਜਿਉਓਹੁ ਕਿਸੇ ਨ ਸੁਖਾ ॥ ਵਟਿ ਵਟਿ ਕਉ ਨ ਸੋਹਈ
 ਕਿਉ ਮਾਏ ਸੁਖਾ ॥ ਜਿਉ ਬਹੁ ਮਿਤੀ ਵੇਸੁਆਤ ਨਿਵੇਦਨਿ
 ਦੁਖਾ ॥ ਵੇਟੁਗੁਪੁਜਨ ਹੋਰਨਾ ਬਰਲੇਬੇ ਮੁਖਾ ॥ ੧੯ ॥ ਵਾ
 ਇਸੁਣਏਛਾਨ ਟੀਤਿ ਸੁਓਠਉ ਠਾਲੇ ॥ ਤਾਫ਼ੀ ਮਾਰਡਰਾਇ
 ਦਾ ਮੈਗਲ ਮਰਵਾਲੇ ॥ ਬਾਸਕਿਨ ਗੋਸਾਮਣਾ ਜਿਉਦੀਵ
 ਬਾਲੇ ॥ ਸੀਹ ਸਰਜੈ ਸਹਾ ਜਿਉ ਅਖੀਵੇਖਾਲੇ ॥ ਸਾਇਰ
 ਲਹਰਿਨ ਪੁਜਨੀ ਪਾਣੀ ਪਰਨਾਲੇ ॥ ਮੁਟੁਰੇਦਾ ਮਾਪੁਗ

ਟਾਇਦੇਬੇਮੁਖਬੋਤਲੇ॥੨੦॥ ਨਾਭਿਭਤਾਰਹੁਬਾਹਰੀਸੁਖ॥੨੮੫॥
 ਸੇਜਨਚੜੀਐ॥ ਪਤੁਨਮੰਨੈਮਾਪਾਮਾਕਾਮਜਾਤੀਵੜੀ॥
 ਐ॥ ਵਣਜਾਰਾਸਾਹੁਫਿਰੇਵੇਸਾਹੁਨਜੜੀਐ॥ ਸਾਹਿਬ
 ਸਉਹੇਆਪਣੇਹਥੀਆਰੁਨਫੜੀਐ॥ ਕੂੜੁਨਪਹੁਚੈਸਚ
 ਨੇਸਉਘਾੜੁਤਪੜੀਐ॥ ਸੁਢਾਕੀਨਿਜਿਨ੍ਹੜੀਆਤਿਨ
 ਨਾਲਿਨਅੜੀਐ॥੨੧॥

੩੪॥ ਚਉਤੀਹ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕੁਤਰਾਜਿਬਹਾਲੀਐ॥ ਫਿਰਿਕੀਚੇਟੈ॥ ਸਪੈਦੁਪ੍ਰੀਅਲੀ
 ਐ॥ ਵਿਹੁਮੁਖਹੁਸਟੈ॥ ਪਬਰੁਪਾਣੀਰਖੀਐ॥ ਮਨਿਹਰਨੁਪਟੈ॥

ਚਾਅਚੇਦਨੁਪਰਹਰੈਖਰਖੇਹਪਲਟੈ॥ਤਿਉਨਿਦਕੁਪਰ
 ਨਿਦਹੁਹਰਿਮੂਲਿਨਹਟੈ॥ਆਪਣਹਥੀਆਪਣੀਜੜਾ
 ਪਿਉਪਟੈ॥੧॥ਕਾਉਕਪੁਰਨਚੁਖਟੀਦੁਰਗੀਪਸੁਖਵੈ॥ਹਾ
 ਥੀਨੀਰਨਵਾਲੀਐਸਿਰਿਛੁਰਉਰਾਵੈ॥ਤੁਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਸਿੰਜੀਐਕਉਤੁਨਜਾਵੈ॥ਸਿਮਲੁਰੁਸਰੇਵੀਐ
 ਫਲੁਹਥਿਨਆਵੈ॥ਨਿਦਕਨਾਮਵਿਹੁਇਅੰਸਤਸੰ
 ਕੁਨਭਾਵੈ॥ਅੰਨਾਅਗੁਜੇਥੀਐਸਭਸਾਭੁਮੁਹਵੈ॥੨॥
 ਲਸਣੁਲੁਕਾਣੀਅਨਲੁਕੈਬਹਿਖਾਜੈਰੁਟੈ॥ਕਾਲਾ
 ਕੈਬਲੁਉਜਲਾਕਿਉਹੋਇਸਥੁਟੈ॥ਰੇਮੁਖਖਰਜੇਛੁਹੈਦਿ

ਸੋਮੁਹਿਸੁ ਏ॥ ਕਿਤੈਕੀਮਿਨ ਆਵ ਈਲਾਵ ਏਥਿਨੁਲੁ ੧੮੬
 ਏ॥ ਨਿੰਦਕਨ ਮੁਵਿਸਾਰਿ ਮਾਹੁਗਗਿ ਮਾਨਵਿਹੁ ਏ॥ ਹ
 ਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖਨਾਲਹੈਦੁਖੀਆਸਿਰੁਏ॥ ੩॥ ਰਾ
 ਇਟਿਮਾਣਸਖਾਵ ਏਪਤੁਬੁਰਾਨਮੰਗੋ॥ ਵਡਾਵਿਕਰ
 ਮੀਆਖੀਅੰਧੀਭੈਣਹੁਸੰਗੋ॥ ਰਾਜੋਧੋਕਮਵਦੋਰੈਬਾਰਸੁ
 ਰੰਗੋ॥ ਬਜਰਪਾਪਨਉਤਰਨਿਜਾਇਕੀਚਨਿਗੀਗੋ॥ ਬਰਹ
 ਰਕੰਥੋਨਰਕੁਜਮੁਸੁਣਿਨਿੰਦਕਨੀਗੋ॥ ਨਿੰਦਭਲੀਨਕਿਸੇ
 ਦੀਗੁਰਨਿੰਦਕੁਛੰਗੋ॥ ੪॥ ਨਿੰਦਾਕਰਿਹਰਣਾਖਸੈਵੇਖਹੁਫਲ
 ਵਟੈ॥ ਲੋਕਲੁਟਾਈਰਾਵਟੈ॥ ਮਸਤਕਦਸਕਟੈ॥ ਕੀਸੁਗਇਅ

ਸਤੁਲਸਕਰੈਸਭਦੈਤਸਪਤੈ॥ਵੀਸੁਗਵਾਇਆਕੋਰਵਾਂ
 ਖੁਹਟਿਲਖਫਟੇ॥ਦੰਤਬਕਤਸਿਸਪਾਲਦੇਦੰਦਹੋਏਖਟੇ
 ॥ਨਿੰਦਾਕੋਇਨਸਿਝਿਓਇਉਵੇਦੁਉਪਾਟੈ॥੫॥ਸਭਨਾਦੇ
 ਸਿਰਿਉਦੀਅਨਿਗੀਜੀਗੁਰੁਵਾਵੈ॥ਕੰਨਿਤਨਉਤ੍ਰੇਕਾਮਈ
 ਤੁਹੀਬਰੁਵਾਵੈ॥ਨਥਾਨਕਨਵੇਲੀਆਨਕਟੀਨਸੁਖਾਵੈ॥
 ਕਜਲਾਖੇਹਰਣਾਖੀਆਕਾਟੀਕਰਲਾਵੈ॥ਸਭਨਾਚਲਸੁਹ
 ਵਣੀਲੰਗਤ੍ਰੀਲੰਗਤ੍ਰਾਵੈ॥ਗਣਤਗਣੈਗੁਰਦੇਵਦੀਤਿਸੁਦੁ
 ਖੁਵਿਹਵੈ॥੬॥ਅਪਤੁਕਗੀਰੁਨਮਉਲੀਐਦੋਦੋਸੁਬਸੀਤੈ
 ॥ਸੀਓਸਪੁਤੀਨਾਥੀਐਕਟਤਾਵੈਕੀਤੈ॥ਕਲਰਖੇਤੁਨਜੀ

ਅਈਘਨਹਰਵਰਸਿਤੈ ਪੰਗਾਪਿਛੇਚਿਗਿਆ ॥ ੨੭ ॥
 ਅਵਗੁਣਗੁਣਵੰਤੈ ਸਾਇਰਵਿਚਿਘੰਘੁ
 ਇਆਬਹੁਰਤਨਅਨੰਤੈ ਜਨਮੁਗਵਾਇਅਕ
 ਰਬਾਗੁਰਗਣਤਗਣੰਤੈ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਪਰ
 ਬਤਾਅਸਮਾਨਿਖਹਦੈ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਕੋਟਗੜ
 ਘਰਬਾਰਵਿਸੇਦੈ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਸਾਇਰਨਦ
 ਵਾਹਵਹੀਦੈ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਜੀਅਜੀਤਅਣ
 ਗਣਤਫਿਰੇਦੈ ਭਾਰੇਭੂਈਅਕਿਰਤਘਣਮਈ
 ਹੁਮੰਦੈ ॥ ੮ ॥ ਮਦਵਿਚਿਰਿਧਾਪਾਇਕੋਕੁਤੇਦਮ ॥

॥ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਤਵਰਾਫਲੁਲੁਫਲੁਲੁਫਲੁ ॥ ੨੭ ॥

ਸੁਧਗਿਆਮਾਣਸਕੋਪਗੀਤਿਸੁਮੰਦੀਵਾਸੁਾਰਤੁਭਰਿਆ
 ਕਪੜਾਕਰਿਕਜਣੁਤਾਸੁਆਚੁਕਿਨੇਚਲਿਚੁਹੜੀਕ
 ਰਿਭੋਗਬਿਲਾਸੁਆਖਿਸੁਣਾਏਪਛਿਆਲਾਹੈਵਿਸ
 ਵਾਸੁਾਨਦਰੀਪਵੈਮਕਿਰਤਘਣਮਤੁਹੋਇਵਿਣਾਸੁਾ
 ਧੀਚੋਰੁਗਇਆਘਰਿਸਾਹਦੈਘਰਿਅੰਦਰਿਵਾਹਿਅਾਭਭਾ
 ਭੂਟੈਭਾਲਦਾਚਓਥਾਰੇਚਾਹਿਅਾਸੁਇਨਰੁਪਾਪੰਡਥੀਨਿ
 ਅਗਲਾਈਅਵਿਅਾਲੋਭਲਹਰਿਹਲਿਕਾਇਆਲੂ
 ਟਹਾਰਾਫਾਹਿਅਾਚੁਖਕੁਲੈਕੋਚਖਿਅਾਤਿਸੁਕਖੁਨਖਨਿ
 ਅਾਲੂਣਹਰਾਮੀਗੁਨਹਰਾਗੁਧੜਪੀਮੜਪਵਿਅਾ॥੧॥

॥ ਖਾਧੇ ਲੁਣ ਗੁਲਾ ਮੁਹਿ ਏ ਪੀਧ ਪਾਣੀ ਚੁਢੇ ॥ ਲੁਣ ਖਾਇ ਕਰਿ ੨੮੮
 ਚਾਕਰੀ ਗਣਿ ਵਰੁਣ ਕੁਹੇ ॥ ਲੁਣ ਖਾਇ ਪੀਪੁ ਤੁਹਿ ਏ ਸਭ ਲੰ
 ਜਾਧੇ ॥ ਲੁਣ ਵਟੇ ਟਾਖਾਇ ਕੈ ਹਥ ਜੋ ਵਿਖੜੇ ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਓ
 ਲੁਣ ਖਾਇ ਗੁਣ ਕੀ ਠਿਪ ਕੇ ॥ ਲੁਣ ਹਗਮੀ ਗੁਨ ਹਗਾ ਹਮਰਿ
 ਜਨਮੁ ਦਿਗੇ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਮਾਗਊ ਮਾਸੁ
 ਅਖਾਜੁ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਸੁਅਹੁ ਸਓ ਗੰਦ ਵਿਆਜੁ ॥ ਸਹਰ
 ਪਰਿਜਾ ਵਾਈ ॥ ਐਪਾਣੀ ਮਦਗਾਜੁ ॥ ਸਹਾਨ ਖਾਈ ਚੂਹ ਫੁਆ
 ਏਆ ਮੁਹਤਾਜੁ ॥ ਜਿਉ ਮਿਠੈ ਮਖੀ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ਅਕਾਜੁ
 ॥ ਤਿਉ ਪਰਮ ਸਾਲ ਦੀ ਝਾਕ ਹੋਇ ਹੁਖ ਰੂਪ ਜੁ ॥ ੧੨ ॥ ਖਗਦੁ

ਹੇਠਾ ਜਗਾ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸੁਆਸੁ ਇਨੈ ਨੇਹੁ ਪਾਇਦਾ
 ਹੇਇ ਵੇਦੈ ਪਾਕਾ ॥ ਏਠਿ ਮਿਤ ਪੁਤ੍ਰਾ ਇਗਾ ਵਿਹਰਨਿ ਸਭ ਸਾਕਾ ॥
 ਸਿਗਾ ਵਿਜੋਗੁ ਸਗਾ ਪੁਰੈ ਦੁਗਮਾ ਤਿਨਾ ਪਾਕਾ ॥ ਵਤੈ ਮੁਤਾ ਕ੍ਰਿਰੰਨ
 ਜਿਉ ਦਰਿ ਮਿਲੈ ਤ ਕਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਦਾ ਲਦੁ ਘਣਾ ਦੋਜ ਕਾ ਅ
 ਓਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਵਿਗੜੈ ਚਟਾ ਦੁਖ ਦਾ ਕੰਜੀ ਦੀ ਚੁਖੇ ॥ ਸਹ
 ਸਮਣਾ ਹੁੰਈ ਜਲੇ ਚਿਣਗਾਰੀ ਧੁਖੇ ॥ ਬੁਗ ਵਿਣਾ ਹੋ ਪਈ ਅੰ
 ਖ ਓਲਾਖ ਹੁਰੇ ॥ ਜਿਉ ਓਦਮਾ ਦੀ ਅਤੀ ਸਾਰੁ ਖਈ ਰੋਗੁ
 ਮਨੁਖੇ ॥ ਜਿਉ ਜਾਲਿ ਪਖੇ ਰੁਠਾ ਸਤੇ ਦੁਗਣ ਦੀ ਭੁਖੇ ॥ ਤਿਉ
 ਅਜ ਰੁਝਾ ਕਭੀ ਰਾਹ ਦੀ ਵਿਆਪੇ ਵੇਖੁਖੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਓ ਚਰੁ

ਸ੍ਰਾਕਭੰਡਾਰ ਦੀ ਚਖਲ ਗੋਚਰੀ ਹੋਇ ਦੁਰਧਾਨਿ ਕਲੋਭੇ ਜਨੁ ੨੮੮
 ਮਿਲਿ ਮਖੀ ਆਗਤਿ ਸੁਖਾਲਾ ਕਿਉ ਸਵੇਤਿ ਟੁਅੰਦਰਿ ਅਖੀ॥
 ਕਖਾਦ ਬੀਅਗਿ ਜਿਉ ਓਹੁ ਹੋ ਨਰਖੀ ਸ੍ਰਾਕ ਸੁਕਾਈ॥ ਅੇ ਸ੍ਰਾਕ
 ਵਾਲੁ ਕਰਿ ਭਖਾ ਮਭਖੀ ਚੁਰਪੁਸਾ ਦੀਉ ਬਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖਾਲਖੀ
 ॥੧੫॥ ਜਿਉ ਪੁਟਖਾ ਧੀਲ ਕਟੀ ਵੇਟੁ ਤਾਇ ਨਿਰਾਣੀ॥ ਜਾਟੁ
 ਰਗ ਵਾਖੇਤ ਵਿਚਿ ਨਿਰਜੀਤੁ ਪਰਾਣੀ॥ ਜਿਉ ਪੁਅਰੁ ਸੁਣੁ ਵਲ
 ਦੀ ਕਿਉ ਵਰਸੇ ਪਾਣੀ॥ ਜਿਉ ਬਣ ਗਲ ਵਿਚਿ ਬਕਰੀ ਦੁਹਿ ਦੁ
 ਧੁਨ ਆਣੀ॥ ਸ੍ਰਾਕੋ ਅੰਦਰਿ ਸ੍ਰਾਕ ਵਾਲੁ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ॥
 ਜਿਉ ਚੰਮੁ ਚਟੇ ਗਾਇ ਮਹਿ ਓਹੁ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਣੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਫ਼ਰ

ਏਧਿਕਾਨੁਆਕਿਉਵਣੀਅੰਦਾਖੇ॥ਅਕੇਕੇਗੀਖਖਣੀਕੇ
 ਏੀਅੰਬੁਨਆਖੇ॥ਗਹਟੇਜਿਉਜਰਪੇਸਦੇਨਹੀਸੁਇਨਸ॥
 ਖੇ॥ਫਟਕਨਪੁਜਨਿਹੀਗਿਆਓਇਭਰੇਬਿਆਖੇ॥ਧਉਲੇ
 ਏਸਨਿਛਾਹਿਦੁਪੁਸਾਦਹੁਗੁਟਗਾਖੇ॥ਤਿਉਸਾਧਅਸ॥
 ਧਪਰਖੀਅਨਿਕਰਤੁਤਿਸੁਭਾਖੇ॥੧॥ਸਾਵੇਪੀਲੇਪਨ
 ਹਹਿਓਇਵੇਲਹੁਤੁਟੈ॥ਚਿਤਮਿਤਾਲੇਫੇਫਲੇਫਲਾਥਿਰ
 ਖਹੁਛੁਟੈ॥ਕਬੁਹਰੇਹੀਭੁਸਲੀਦੇਚਾਵਲਚੁਟੈ॥ਚੁਨਾਇ
 ਸੈਉਜਲਾਦਹਿਪਥਕੁਟੈ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸਮਾਇਮਿਲ
 ਰੰਗੁਚੀਚਵਹੁਟੈ॥ਤਿਉਚਹੁਟਰਨਾਵਿਚਿਸਾਧਿਹਨਿਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਮੁਹ ਜੂਟੇ ॥ ੧੮ ॥ ਚਕਰ ਸਭ ਸਦਾ ਇਦੇ ਸਾਹਿਬ ਦਰ ॥ ੧੯ ॥
 ਬਾਰੇ ॥ ਨਿਵ ਨਿਵ ਕਰਨਿ ਜੁਹਾਰੀ ॥ ਮਾਸ ਰੁਸੈ ਹਥੀ ॥ ਮਾਰੇ ॥ ਮ-
 ਜਲ ਸਥਾਹਿ ਬਾਛਾ ॥ ਇਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲ ਨਿਭਾਰੇ ॥ ਗਲੀ ਏਤਰੇ
 ਨਚਾਇਦੇ ਗਜਗਾਹ ਸਵਾਰੇ ॥ ਭਵਿਚਿ ਪਇਆ ਜਾਣੀਅ
 ਨਿਜੋ ਪਭਜ ਟੁਹਾਰੇ ॥ ਤਿਓ ਸਾਗਿ ਸਿਵਾਪ ਨਿਸਨ ਮੁਖਾਥੇ
 ਮੁਖ ਹਰਿ ਆਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਜੇ ਮੋਹੈ ਜਗਨੀ ਕਿਉ ਪੁਤ ਪਤਰੇ
 ॥ ਗਾਈਆ ਟੁਕੁ ਨਿਗਲਿਆ ਪੇਟ ਪਾਇ ਨ ਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਪਿਰ
 ਬਹੁ ਪਰਹਿੰਦੁ ਟਾਸਤੁ ਰਖੇ ਨਾਰੇ ॥ ਅਮਰੁ ਚਲਾਵੈ ਚੰਮਦੇ
 ਚਾਕਰ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ਜੇ ਮਦੁ ਪੀਤਾ ਥਾਮ ਈਓ ਇਲੁ ਸੁਣਿ ਸਾ

ਗੇਜੇਗੁਰਸਾਂਗਿਫੁਰਤਦਾਸਿਖਾਸਿਦਕੁਨਹਾਰੇ॥੨॥ਧਰ
 ਤੀਉਪਰਿਕੋਟਗੁਰੂਇਚਾਲਕਮੰਦੇ॥ਸੁਖਵਿਆਏ
 ਤਰਵਗਾਸਰਬਤਹਲੰਦੇ॥ਰੁਵਿਲਗੇਉਜਾਕੁਵਿਚਿਸ
 ਭਘਾਹਜਲੰਦੇ॥ਹਰੁਆਏਕਿਨਿਬੰਮੀਅਨਿਦਰੀਅ॥
 ਉਵਹੰਦੇ॥ਅੰਬਰਿਪਾਟੇਬਿਗਲੀਕੁਕੁਆਕਰੰਦੇ॥ਸੰ
 ਗੇਅੰਦਰਿਸਾਬਤੇਸੇਵਿਰਲੇਖੰਦੇ॥੨੧॥ਜੇਮਾਪੁਤੇ
 ਵਿਸੁਦੇਤਿਸਤੇਕਿਸੁਪਿਆਰਾਜੇਘਰੁਤੰਨੈਪਾਹਰੁਕਉ
 ਟੁਰਖਣਹਰਾ॥ਬੇਕੁਰੇਖੈਪਾਤੁਨੀਕਿਉਪਾਰਿਉਤਾਰਾ
 ॥ਮਾਗੁਲੈਉਸੁਕੁਪਵੇਕਿਸੁਕਰੈਪੁਕਾਰਾ॥ਜੇਕਾਰਿਖੇਤੈ

੨੨

ਖਾਇਵਾਇਕੋ ਲਹੈਨਸਾਗਾਜੇਗੁਰੁਗਮਾਏਸਾਂਗੁਕਰਿ ੨੯੯
 ਕਿਆਸਿਖੁਵਿਭਾਰਾ ੨੨॥ ਜਲੁਵਿਚਿਕਾਗਦਲੁਟੁਜਿ
 ਉਪਾਅਚੋਖਾਇਏਦੀਵੇਵਟੀਤੇਲੁਦੇਸਭਗਾਤਿਜਲ
 ਏ॥ ਵਾਇਮੰਡਲਜਿਉਰੋਰਠਕੁਗੁਡੀਉਡਾਏ॥ ਮੁਹਵਿਚਿ
 ਗਰੁਦੁਗਾਭੁਪਾਇਜਿਉਸਪੁਲਕਾਏ॥ ਰਾਜਾਫਿਰੈਫਕੀ
 ਰੁਹੇਇਸੁਟਿਦੁਖਮਿਟਾਏ॥ ਸਾਂਗੇਅੰਦਰਿਸਾਬਤਾਜਿਸੁਗੁਰੁ
 ਸਹਾਏ॥ ੨੩॥ ੩੫॥ ਪੈਤੀਯਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੀਰਥਮਾਏਨਿਵਾਸੁਰੋਬਹੁਲਾਅਪਤੀਨਾ॥ ਲਵੈਥਥੀਯ

ਵਰਸਦੇਜਲੁਜਾਇਨਪੀਣਾਵਾਂਚੁਸੁਗੀਭੁਨਹੋਵਈਪਰ
 ਮਲਸੀਗਿਲੀਣਾਘਾਘੁਚੁਭੁਨਸੁਭੁਈਕਰਮਾਦਾਹੀਣਾ॥
 ਨਾਭਿਕਭੂਗੀਮਗਦੇਵਤੈਓਗੀਣਾਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਪਾ
 ਤਿਸਾਹੁਮੁਹਿਕਲੈਮੀਣਾ॥੧॥ਨੀਲਗੀਦੇਮਟਵਿਚਿਪੇਗੀ
 ਦਭੁਰੰਤਾਜੀਗਲਅੰਦਰਿਜਾਇਕੋਪਾਖੰਡਕਮੰਤਾਦਰਿ
 ਸੇਵੈਮਿਰਗਾਵਲੀਹੋਇਬੈਅਵਤਾਕਰੇਹਕੁਮਤਿਅ
 ਗਲੀਕੁਵੈਮਦਿਮਤਾਬੋਲਣਿਪਾਜੁਓਘਾਤਿਅਮਜੁ
 ਮੁਲੀਪਤਾਤਿਉਦਰਗਹਮੀਣਾਮਾਗੀਅੇਕਰਿਕੁਭੁਕੁਪ
 ਤਾ॥੨॥ਚੋਰੁਕਰੈਨਿਤਚੋਗੀਆਓਕੁਕਿਦੁਖੁਭਾਰੀਨਕਕੀਨੁ

ਫੜਿ ਵਢੀਐ ਗਵੈ ਪਰਨਾਰੀ ॥ ਅਉ ਘਟਹੁ ਪੈ ਮਿਰਗਾਜਿ ॥ ੨੯੭ ॥
 ਉਦਿ ਤੁਹਾਰਿ ਜੂ ਹਾਰੀ ॥ ਲੀ ਕੀ ਕੁਹਾਲਿਨ ਆਵਈ ਪਰਵੇ
 ਲਿਪਿ ਆਰੀ ॥ ਵਗਨ ਹੋਵਿ ਨਿਕੁਤੀ ਆਮੀ ॥ ਏ ਮੁਰਦਾਰੀ ॥ ਪ ॥
 ਪਹੁ ਮੁਲਿਨ ਤਗੀ ॥ ਐ ਹੋਇ ਅੰਤਿ ਖੁਆਰੀ ॥ ੩ ॥ ਚਾਨਾਇ
 ਚੰਦਨ ਪੁਜਈ ਚਮਕੈ ਟਨਾ ॥ ਸਾਇਰ ਬੁੰਦ ਬਗਬਰੀ
 ਕਿਉ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਕੀ ਕੁੀ ॥ ਇੰਝ ਨ ਅਪਣੈ ਕੁਣਾ ਤਿਸੁ ਮਾ
 ਣਾ ॥ ਨਾਨੇ ਹਾ ਲੁਵਖਾਣ ਦਾ ਮਾਪਾ ਸਿਏ ਆਣਾ ॥ ਜਿਨਿ
 ਰੂਸਾ ਜਿਨਿ ਵਾਜਿ ਆਵੈ ਪੰਡੁ ਪਰਾਣਾ ॥ ਮੁਛਹੁ ਘੁਥਹੁ ਮੀ
 ਣਿ ॥ ਆਤੁ ਪੁਜ ਮਪੁਰਿ ਜਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਕੈ ਹਾਂਦਿ ਸੈ ਉਜਲਾਮ

ਸੁਅੰਦਰਿਚਿਤੋ॥ਹਰਿਅਸਤਿਲੁਭੁਆਵਾਜਿਉਫਲੁਕੰਮਿਨਿ
ਤੈ॥ਜੇਹੀਕਲੀਕਨੇਰਦੀਮਨਿਤਨਿਦੁਹੁਭਿਤੋ॥ਪੈਭੂਦਿਸਨਿ
ਰੰਗੁਦੇਮਗੀਮੇਅਗਲਿਤੋ॥ਖਟੀਸੰਗਤਿਮੀਦਿਅਦੁਖਦੇਦੀਮਿਤੋ
॥੫॥ਬਪਿਕੁਨਦੁਸੁਣਾਇਕੋਜਿਉਮਿਰਗਾਵਿਣਾਹੈ॥ਸ਼ੀਵਰੁ
ਗੰਮਾਸੁਲਾਇਜਿਉਮਛੀਠਾਹੈ॥ਕਵਲੁਦਿਖਾਨੈਮੁਹਾਖਿਣਾ
ਇਥਵਰੈਵੇਸਾਹੈ॥ਦੀਪਕਜੋਤਿਪਤੰਗਨਦੁਰਜਨਜਿਉਦਾਹੈ॥ਕ
ਲੁਰੁਪਹੋਸਤਨੀਮੈਗਲੁਓਮਾਹੈ॥ਤਿਉਨਕਟਪੰਥੁਹੈਮੀਦਿ
ਅਮਾਮਲਿਨਰਕਨਿਬਾਹੈ॥੬॥ਹਰਿਚੰਦਉਗੀਦੇਖਕੈਕਰਣੇ
ਭਰਵਾਸਾ॥ਬਲੁਵਾਚਿਤਪਨਿਬੁਠੀਆਕਿਉਲਹੈਪਿਆਸ॥

॥ ਸੁਹਣੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਈਐ ਕਰਿ ਤੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਛਾਇਆ ੨੮੩
 ॥ ਬਿਰਖ ਨਗੈ ਬਿਹੁ ਪੁਜੈ ਕਿਉ ਆਸਾ ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਦੀ
 ॥ ਖੰਡ ਜਿਉ ਸਭ ਕੂਟੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਰਲੇ ਜੁ ਸੰਗ ਤਿਮੀਟਿ
 ॥ ਮਾਉ ਨਿਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇਲ ਕਾਉਰ ਲਈਅ
 ॥ ਨਿਕਿਉ ਹੋਵਨਿ ਏਕੋ ॥ ਤਿਉ ਨਿਦ ਕਜਾਗਿ ਜਾਣੀਅ
 ॥ ਨਿਬੋਲ ਬੋਲ ਨਿਠਿਕੋ ॥ ਬਹੁ ਲੋਹ ਸਥਰਾ ਬਗਿ ਕਿਉ ਮਿ
 ॥ ਕਨਿ ਮਿਕੋ ॥ ਤਿਉ ਬੇਮੁਖ ਚੁਣਿ ਕਛੀਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੇ
 ॥ ਏਕੋ ॥ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ਮੀਟਿਅ ॥ ਖੋਟ ਸਾਲੀ ਸਿਕੋ ॥ ਸਿਰੇ
 ॥ ਸਿਰਿ ਪਹ ਵੀਮਾਰੀਅਨਿ ॥ ਓਇ ਪੀਰ ਫਿਟਿਕੋ ॥ ੮ ॥ ਗਤੀ

ਨੀਗਰਖੇਲਦੇਸਭੁਹੋਇਇਕਠੇ॥ ਰਾਜਾਪਰਜਾਹੋਵਦੇਕ
 ਰਿਜਾਗਉਪਠੇ॥ ਇਕਲਸਕਰਲੈਪਾਵਦੇਇਕਠਿਰਦੇ
 ਨਠੇ॥ ਠੀਕਫੀਆਹਲੈਭਗਨਿਓਇਖਰੇਅਸਠੇ॥ ਖਿਨ
 ਵਿਚਿਖੇਡਉਝਾਵਦੇਘਰਘਰਨੇੜਠੇ॥ ਵਿਣੁਗੁਣਗੁਰੂ
 ਸਦਾਇਦੇਓਇਖੋਟੇਮਠੇ॥ ਈਉਚਾਲੀਆਝੰਡਲਾਵਿ
 ਚਿਥਾਗਾਦਿਸੰਦਾ॥ ਮੋਟਾਮੁਢੁਪਤਾਲਿਜਾਤ੍ਰਿਬਹੁਗਰ
 ਬੁਕਰੰਦਾ॥ ਪਤਸਪਤਲਸੋਹਣੇਵਿਸਥਾਰੁਬਣੰਦਾ॥ ਫੁ
 ਲਰਤੈਫਲਬਕਬਕੋਹੋਇਅਫਲਫਲੰਦਾ॥ ਸਾਵਤੈ
 ਤਾਚੁਹਚਹਾਤਿਸੁਦੇਖਿਭੁਲੰਦਾ॥ ਪਿਛੁਦੇਪਛੁਤਾਇਦਾ

ਓਹੁ ਫਲੁ ਨ ਲਹੈ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪੈਨੈ ਪੰਜੇ ਕਪੜੇ ਪੁਰਸਾਵਾ ਦੇਸੁ ॥ ੧੮੪ ॥
 ਮੁਛਾ ਦਾ ਵੀਸੋਹ ਈ ਬਹੁ ਦਰਬਲ ਦੇਸੁ ॥ ਸੈਹ ਬੀਆਰੀ ਸੁ
 ਗਮਾਪੰਚੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥ ਮਾਹੁ ਦ ਵੀਸਾ ਏਵੈ ਚਿਜਾ ਏਸ
 ਭੁਦੇਸੁ ॥ ਪੁਰਖੁ ਨ ਗਣਿ ਪੁਰਖੁ ਤਵਿ ਏਕਾ ਅਣਿ ਕਿ ਕਰੇਸੁ
 ॥ ਏਵੇ ਏਹੁ ਏਹੁ ਭੁਸਦਾ ਏਦੇ ਕਉ ਏਕੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ੧੧ ॥ ਗ
 ਲੀ ਜੇ ਸਹੁ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਤਾਕਿ ਉਠਾ ਸੈ ॥ ਮਿਲੈ ਨ ਬਹੁਤ ਸਿਆ ॥
 ਏਪੈ ਕਾਉ ਗੁਹਾ ਗਿਰਾ ਸੈ ॥ ਜੇਗ ਵੀ ਨ ਜੰਪਈ ਸੀਹੁ ਸਹ
 ਏਵੇ ਏਸੈ ॥ ਗੀਤ ਕਾਵਿ ਤਨ ਭਿਜਈ ਭਟਕੇ ਮਉਦਾ ਸੈ ॥ ਜੇ
 ਬਾਨਿਹੁ ਪਿਨ ਮੇਰੀ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕਸੁ ਭਦੁਰਾ ਸੈ ॥ ਏਵੇ ਏਸੈ ਵਾਦੇਹਾ

ਗੁਣੀਪੁਰਮਿਲੇਨਹਸੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਰਤਲਵਾਏਪਾਈਮੇਚਮ
 ਚਿਦਕੁਜੁਹੈ ॥ ਮਫੀਮਸਾਣੀਜੇਮਿਲੇਵਿਚਿਖਡਾਚੁਹੈ ॥
 ਮਿਲੇਨਵਡੀਮਾਜਾਬਿਸੀਅਗਵਿਹੁਲੁਹੈ ॥ ਹੋਇਕੁ
 ਚੀਲੁਵਰਤੀਮੇਖਰਸੂਰਤਸੁਹੈ ॥ ਕੰਦਮੂਲਿਚਿਤੁਲਾਈ
 ਮੇਮੇਅਈਅਕੁਵਣੁਪੁਹੈ ॥ ਵੇਣੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਜਿ
 ਉਪਗੁਵਿਣੁਬੁਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਮਿਲੇਨਤੀਗਥਿਨਾਤਿਆਭੰਡ
 ਜਲਵਾਸੀ ॥ ਵਾਲਵਧਾਈਮੇਪਾਈਮੇਵਣੁਜਟਾਪ
 ਲਾਸੀ ॥ ਨੰਗੇਰਹਿਆਜੇਮਿਲੇਵਣਿਮਿਗਭਉਦਾਸੀ ॥
 ਭਸਮਲਾਇਜੇਪਾਈਮੇਖਰਖੇਹਨਿਵਾਸੀ ॥ ਜੇਪਾਈਮੇ

ਚੁਪਕੀਤਿਆਪਸੁਆਜਕੂਹਾਸੀ॥ਵਿਦੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਵ॥੧੮੫
 ਈਗੁਰਮਿਲੇਖਲਾਸੀ॥੧੮॥ਜਤੀਬੂਟੀਜੇਜੀਵੀਅੇਕਉ
 ਮਰੈਧਨੰਤਰਾਤੰਤਮੰਤਥਾਜੀਗਰਾਓਇਭਵਹਿਦਿਸੰਤਰੁ
 ॥ਗੁਖੀਬਿਰਖੀਪਾਈਅੇਕਾਸਾਟਿਬੈਸੰਤਰਾਮਿਲੇਨਵੀਰਾ
 ਗਪੁਕਰਿਠਗਚੋਰਨਅੰਤਰਾਮਿਲੇਨਗਤੀਜਾਗਿਆਅਪੁ॥
 ਸਭਵੰਤਰਾਵਿਦੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਗੁਰਮੁਖਿਅਮਰੰਤ
 ਰਾ॥੧੫॥ਪੰਦੁਪਕੂਇਆਚੁਹਿਆਗਲਿਬਿਲੀਪਾਈਅੇ॥
 ਮਤਪਕਾਇਆਮੰਖੀਆਪਿਆਅੰਦਰਿਠਾਈਅੇ॥ਸੂਤ
 ਕਲਹੈਨਕੀਕੁਆਕਿਉਸੁਬਿਲਪਾਈਅੇ॥ਸਾਵਟਿਹ

ਨਿਭੁਰੀਗੀਅੰਜੇਪਾਰਿਵਸਾਈਅੰਮੇਕੁਜਤੀਆਵੈਸਾਖਵਿ
 ਰਿਜਿਉਜੁਹਿਪਰਾਈਅੰਮੇਵਿਤੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨੋਹਵਈ
 ਫਿਰਿਅਈਅੰਜਈਅੰਮੇ॥੧੬॥ਜੇਖੁਥੀਬਿਰਾਥਹੈਕਿ
 ਉਹੋਇਬਜਾਜੁਕੁਤੇਦੇਗਲਿਵਾਸਣੀਨਸਰਾਫੀਸਜੁ
 ਾਰਤਨਮਣੀਗਲਿਥਾਂਦੈਜਉਹਰੀਨਕਾਜੁਗਾਦਧਰੀ
 ਦਨਿਲਦੀਅੰਨਹਿਗਾਪੀਗਾਜੁਜੇਮੰਖੀਮੁਹਿਮਕਤੀਕਿ
 ਉਹੋਵੈਬਾਜੁਸਚੁਸਚਾਵਾਕਾਛੀਅੰਕੁਟਿਕੁਤਾਪਾ
 ਜੁ॥੧੭॥ਅੰਕਟਿਪੁਤੁਗਵਾਛਣੀਕੁਤਾਵਾਮਾਣੁਪਾਲੀ
 ਚਉਣਚਾਰਦਾਪਾਰਿਵਿਤੁਨਜਾਣੁਥਦਰਸਿਰਵੇਗਾ

ਗੀਐਨਿਰਪਨੁਪੈਗਣਾਜਿਉਕਾਰਿਰਖਾਖੇਤਵਿਚਿਨਹੀਕਿਰ ੨੮੬
 ਸਾਣਾਪਰਘਰੁਜਾਣੈਆਪਣਾਮੁਰਖੁਮਿਹਮਾਣਾਮਣਹੋਦਾਆ
 ਪਗਣਾਇਦਾਓਹੁਵਡਾਅਜਾਣਾ॥੧੮॥ਕੀਤੀਵਾਕਿਨਬੀਮੀ
 ਅੇਹਸਤੀਦਾਭਾਰਾਹਬਸਰੈਮਖੁਕਿਉਹੋਵੇਸੀਹਮਾਰਾਮ
 ਛਰੰਗੁਨਪੁਜਈਬਿਸੀਅਰੁਭੁਰਿਮਾਰਾਚਿਕੈਲੋਕਮਕ
 ਉਤ੍ਰਿਆਕਿਉਹੋਇਸਿਕਾਰਾਜੇਜੁਅਸਉਤ੍ਰੀਸੰਜਗੀਰਾਜਾ
 ਨਭਤਾਰਾਮਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦਾਓਹੁਵਡਾਗਵਾਰਾ॥੧
 ੮॥ਪੁਤ੍ਰਜਣੈਵਹਿਕੋਠਤ੍ਰੀਥਾਹਰਿਜਗੁਜਾਣੈਪਨੁਪਰਤੀਵਿ
 ਚਿਦਬੀਅੇਮਸਤਕਿਪਰਵਾਣੈ॥ਵਟਵਟਉਆਖਦੇਵੁਠੈ

ਇਵਾਣੇ। ਸਭੁਕੇ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇ ਦਾਚਕਿ ਮੇਰੇ ਦਾਣੇ। ਗੋਰਖ
 ਦੇਗਲਿ ਹੋਟੀ ਜਗੁਨ ਬੁਢਾਣੇ। ਗੁਰਪਰਚੈ ਗੁਰਮਾਖੀ ਮੇ
 ਸਚੁ ਸਚਿ ਸਿਵਾਣੇ॥੨੦॥ ਹਉ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਹਉ ਬੇਖੁ
 ਖਮੀਦਾ। ਚੋਰੁ ਜਾਤੁ ਜੁਆਰੁ ਹਉ ਪਰਪਰੁ ਜੋਰੀਦਾ। ਨਿੰਦਕੁ ਦੁ
 ਸਟੁ ਚਰਮ ਮਖੋਰੁ ਠਗੁ ਦੇਸੁ ਠਗੀਦਾ। ਕਾਮੁ ਕੋਪੁ ਮਾਦੁ ਲੋਭੁ ਮੇ
 ਹੁ ਮਹੰਕਾਰੁ ਕਰੀਦਾ। ਬਿਸਾਸਿ ਪਾਤੀ। ਅਕਿਰਤਿ ਪਾਦੁ ਮੈ ਕੇ
 ਨਰਖੀਦਾ। ਸਿਮਰੁ ਮੁਗੀਦਾ। ਚਾਹੀ। ਅਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸੀਦਾ॥
 ੨੧॥੩੬॥ ਛਤੀਹ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਿ ਚਾਅੰ ਕਾਰਿ ਮਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਅੰ ੨੮੭
 ਬਹੁ ਪਰਤਿ ਵੇਛੋ ਫਿਕੋ ਵੇਣੁ ਬੀਮਾ ਮਾਗੁ ਰਹਾਇਆ ਜਲ
 ਵਿਚਿ ਪਰਤੀ ਰਖੀ ਅਨੁਪਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਨੀਰੁ ਪਗਾਇਆ ਕਾਠੇ
 ਅੰਦਰਿ ਮਾਗਿ ਪਰਿ ਮਗੀ ਹੋਈ ਸੁਫਲੁ ਫਲਾਇਆ ਪਉਣੁ
 ਪਾਈ ਬੇਸੰਤਰੇ ਤਿਨੇ ਵੇਗੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਮਸੁ
 ਸਤ ਕੋ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇਆ ਚੋਜ ਵਿਰਾਟ ਚ
 ਲਤੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦਾਤੁ ਪਕਰਿ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚ
 ਗਗਨ ਬਲਾਇਆ ਰਤੀ ਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿ ਦੀਪਕ ਜੇ
 ਤਿਜਗਾਇਆ ਸੂਰਜੁ ਏਕੈ ਕਾਹੁ ਦਿਹਿ ਤਾਰੇ ਦੀਪਕੁ ਪੁਲੁ

ਕਾਇਆਲਖਦਰੀਆਉਕਵਾਉਵਿਚਿਤੋਲਿਅਤੇਲੁਨਤੋਲਿ
 ਤੁਲਾਇਆਓਅੰਕਾਰੁਅਕਾਰੁਜਿਸੁਪਰਵਦਗਾਰੁਅਪਾਰੁ
 ਅਲੁਇਆਆਬਿਗਤਿਗਤਿਮਤਿਅਗਮਹੈਅਕਥਕਥਾਨ
 ਹਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆਸੁਇਸੁਇਆਖਣੁਆਖਿਸੁਣਾ
 ਏਆਯਾਖਾਣੀਥਾਣੀਚਾਰਿਜੁਗਜਲਥਲਤਰਵਰਪ
 ਰਥਤਸਾਜੇਤਿਨਲੋਅਚਉਦਹਭਵਣਕਗਿਏਕੀਹਥੁ
 ਹਮੰਡਨਿਵਾਜੇਚਚੇਕੁੰਡਾਦੀਪਸਤਨਉਖੰਡਦਹਦਿਸਿ
 ਵਜਨਿਵਜੇਏਕਸਾਇਕਸਖਾਣਿਵਿਚਿਏਕੀਹਾਏਕੀਹ
 ਲਖਉਪਾਜੇਏਕਤਾਏਕਤਜੂਨਿਵਿਚਿਜੀਅਜੰਤਅਣੁ

ਏਤਥਿਰਾਜੇ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਕਰਿ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਤਰੰਗ ਅਗਾ ੨੯੯
 ਜੇ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਨ ਉਦਰ ਵਾਜੇ॥ ੩॥ ਕਾਲਾ ਧਉਲਾਰ
 ਤੜਾਨੀ ਲਾਪੀਲੁ ਹਰਿ ਅਸਾ ਜੇ॥ ਰਸ ਕਸ ਕਰਿ ਵਿਸਮਾਦੁ
 ਸਾਦੁ ਜੀਭੁ ਜਪਨਿ ਖਾਜਾ ਮਖਾ ਜੇ॥ ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ਖਟਤੁਰ
 ਸੁਫਿਕਾ ਸਉਸਲੁ ਟਾਢਾ ਜੇ॥ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧਾ ਅਵੇਸੁ ਕਰਿ ਚੋ
 ਆਚੰਦਨੁ ਕੇਸਰ ਕਾਜੇ॥ ਮੇਦ ਕਧੂਰੀ ਪਾਨੁ ਲੁਲਾ ਮੰਥਰ ਚੂਰ
 ਕਪੂਰ ਅੰਦਾ ਜੇ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਸੰਬੰਧ ਬਹੁ ਚਉਦਹ ਵਿਦਿਆ
 ਅਨਹਦ ਗਾਜੇ॥ ਲਖ ਦਰੀਆ ਉਕਰੇ ਤ੍ਵਿਜ ਹਾਜੇ॥ ੪॥ ਸ
 ਰਸ ਮੁੰਦ ਅਥਾਹ ਕਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਰੇਭੰਗ ਰਾਗ ਮਹੀਅ

ਲਖੇਤੀਅਉਖਦੀਛਾਦਨਭੋਜਨਬਹੁਬਿਸਥਾਰਾਤਰਵਰ
 ਛਾਇਆਫੁਲਫੁਲਸਾਖਾਪਤਮੂਲਬਹੁਭਾਰਾਪਰਥਤ
 ਅੰਦਰਿਅਸਟਧਾਤੁਲਾਲਜਵਾਹਰਿਪਾਰਸਪਾਰਾਚਉ
 ਗਸੀਹਲਖਜੋਨਿਵਿਚਿਮਿਲਿਮਿਲਿਵਿਛੁਟੇਵਡਪਰਵਾਰ
 ਜੀਮਣੁਜੀਵਣੁਮਰਣਵਿਚਿਭਵਜਲਪੁਰਭਰਾਇਹਜਾ
 ਗਾਮਾਣਸਦੇਹੀਪਾਰਉਤਾਰਾਪਾਮਾਣਸਜਨਮੁਦਲੰਭੁ
 ਹੋਛਿਟਿਭੰਗਛਲੁਦੇਹੀਛਾਗਾਪਾਣੀਦਾਕਰਿਪੁਤਲਾਉ
 ਭੈਨਪਉਣੁਖਲੇਨਉਦਾਆਗਾਅਗਨਿਕੁੰਡਵਿਚਿਗੰਧ
 ਅਨੁਨਰਕਘੋਰਮਹਿਉਦਰੁਮੰਝਾਰਾਕਰੋਉਰਧਤਪੁਗਰ

ਭਵਿਚਿ ਚਰਨਾਨ ਵਿਸਰੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਦਸੀਮਹੀ ੧੮੮
 ਨੀਜੀਆਮਾ ਸਿਮਰਣੁ ਕਰੀ ਕਰੇ ਨਿਸਭਾਰਾ ਜਮਦੋ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਦਰਿ ਨਾਮਾ ਵੈਰਖਣੁ ਰਾਸਾਹ
 ਹੁਵਿ ਛੁਟਿ ਆਵਣੁ ਜਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਰਵੈ ਰਤਨੁ ਗਵਾਇ ਕੈ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਨੇਰੁ ਗੁਥਾਰਾ ਓਹੁ ਰਵੈ ਦੁਖਾ ਮਾਪਣਹਾਰ
 ਸਿਹ ਸਿਗਵੈ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰਾ ਸਭਨਾ ਮਨਵਧਾਈਆ
 ਰੁਣੁ ਲੂਣੁ ਨਵਾਰੁਣੁ ਟੁਣਕਾਰਾ ਨਾਨਕਿ ਦਾਦਕਿ ਸੋਹਿ
 ਲੇਦੈ ਨਾਮ ਸੀਸਾ ਬਾਲੁ ਪਿਆਰਾ ਚੁਖਹੁ ਬਿੰਦ ਕਬਿੰਦੁ
 ਕਰਿ ਬਿੰਦਹੁ ਕੀਤਾ ਪਰਬਤੁ ਭਾਰਾ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ

ਪਰਮਾ ਅਰਥੁ ਸੁਗਰਥੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਸਾਰਾ ਕਾ ਮਕੁ ਪਵਿਰੋ ਪਵਿਰਿ
 ਲੋਭ ਮੋਹੋ ਪੋਹਾ ਮਹਿ ਕਾਰਾ ਮਹਾ ਜਾਲੁ ਫਾਥਾ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਹੋਇ
 ਸੁਚੇਤੁ ਅਚੇਤੁ ਇਵਾ ਮਖੀ ਹੋਦੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋਆ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਨਜ
 ਟਟਾ ਰਾਇ ਟਮਾਉ ਸੁਕਾਉ ਸੋਮਾ ਮਾ ਬੋਲਾ ਕੀਨੀ ਹੋਦਈ ਜ
 ਸਾ ਅਪਜ ਸਮੋਹ ਪੋਹਨ ਸੋਮਾ ਭੁਗਾਜੀ ਭੁੰਹੋਦੀ ਮੇਦੁ ਪੁਵਿ
 ਰਿ ਵਿਸੁਘੋਲਿ ਮੁਹਿ ਚੋਆ ਵਿਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਮ ਸਰਿ ਪੀਐ
 ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਅਸੜਾ ਸਨਛੋਆ ਸਗਪਾ ਮਗਨਿ ਵਲਿ
 ਹਥੁ ਪਾਇ ਕਰੈ ਮਨੋਰਥੁ ਪਕਾਵਿਖ ਲੋਆ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਟਿ
 ਥਾਟੋਆ ॥ ੮ ॥ ਲੁਲਾਪੀ ਹੋਦਈ ਟਿਗਾ ਮਾਰਿ ਨਉ ਠਿਖਲੇ

ਮਾਹਬੋਹਬਨਜਾਈਮੇਮਾਸਾਬੀਪੀਹਾਰੁਪਰਮਾਉਦਮੁਓ ੩੦੦
 ਕਤਿਨਮਾਵਈਦੇਹਬਿਦੇਹਨਨਵਾਨਿਰੋਮਾਹਗਭੁਤੁਭੁ
 ਰਣਰੋਗਸੋਗਵਿਚਿਦੁਖੀਮਾਰੋਮਾਪੁਟੀਪੀਮੇਨੁਸੀਹੋਇ
 ਸਪਹਰਖਿਅਡਾਮਣੁਖੀਮਾਗੁਣੁਮਵਗੁਣੁਨਵੀਚਯਦਾਨਾ
 ਉਪਕਾਰੁਵਿਕਾਰੁਮਲੋਮਾਸਮਸਰਿਤਿਸੁਹਬੀਮਾਰੁਸੀਜੋ
 ਮਾਹਮਾਤੁਪਿਤੁਮਿਲਿਨਿਮਿਮਾਮਾਸਾਵੰਤੀਉਦਰੁਮੰਸ਼ਾਰੇ
 ਾਹਸਕਸਖਾਇਨਿਲਜਹੋਇਛੁਹਿਛੁਹਿਪਗਟਿਪਰੈਪਗਪਾਰੇ॥
 ਪੇਟਿਵਿਚਿਦਸਮਾਹਰਖਿਪੀਡਾਖਾਇਜਣੈਪੁਤਪਿਮਾਰੋਜ
 ਏਕੋਪਾਠੈਕਸਟਕਰਿਖਾਨਪਾਨਾਵਿਚਿਸੰਜਮਸਾਰੋਗੁਕੁਤ

ਦੇਇਖੀਆਲਿਦੁਖਪੁਟੀਫੁਟੀਦੇਇਨਿਹਾਗੇ॥ਛਾਦਨਿਭੋਜਨਪੋ
 ਖਿਆਭੁਦਇਮੰਗਟਿਪੜਨਿਚਿਤਾਗੇ॥ਪਾਧੇਪਾਸਪੜਾਇ॥
 ਖਟਿਲੁਕਾਇਹੋਇਸੁਚਿਆਗੇ॥ਉਰਣਤੁਹੋਏਭਾਰਉਤਾਗੇ॥੧੦
 ॥ਮਾਤਪਿਤਾਮਨਦਵਿਚਿਪੁਤੈਦੀਕੁੜਮਾਈਹੋਈ॥ਰਹਸੀਅੰ
 ਗਿਨਮਾਵਈਗਾਂਵੈਸੋਹਿਲੜੇਸੁਖਸੋਈ॥ਵਿਗਸੀਪੁਤਿਵੀ
 ਆਹਿਐਘੋੜੀਲਾਂਵਾਂਗਾਵਿਭਲੋਈ॥ਸੁਖਾਸੁਖੇਮਾਵੜੀਪਤੁ
 ਨੁਹਦਾਮੇਲੁਅਲੋਈ॥ਨੁਹਨਿਤਕੰਤਕੁਮੰਤੁਦੇਇਵਿਹਰੋਹੋਵ
 ਹਸਸੁਵਿਗੋਈ॥ਲਖਉਪਕਾਰਵਿਸਾਰਕੇਪੁਤੁਕਪੁਤਿਚੰਕੀਉਠਿ
 ਫੁਟੀ॥ਹੋਵੈਸਰਵਣੁਵਿਰਲੋਕੋਈ॥੧੧॥ਕਾਮਾਣਿਕਾਮਣਾ॥

੩੦

੨

ਗੀਅੇਕੀਤੋਕਾਮਟੁਕੰਤਪਿਆਰੇਜੀਮੇਸਾਈਵਿਸਾਰਿਆਮਾਪਿਆਮ ੩੦੧
 ਵੀਵਾਹਿਆਂਵਿਸਰੇਸੁਖਾਸੁਖਵੀਵਾਹਿਆਸਉਟੁਸੰਜੋਗਵੀਚਾਰੰ
 ਵੀਚਾਰੇਪਤੁਨੁਹੋਦਾਮੇਲੁਵੇਖਿਆੰਗਿਨਮਾਵਨਿਮਾਪਉਵਾਰੇ
 ਹੁਇਨਿਤਮੰਤੁਕੁਮੰਤੁਦੇਇਮਾਪਉਛਾਡਿਵਡੇਹਤਿਆਰੇਵਖਿਹੋ
 ਵੈਪਤੁਰੰਨਲੋਮਾਪਿਅਦੇਉਪਕਾਰਵਿਸਾਰੇਲੋਕਾਚਾਕੁਹੋਇਵਡੇ
 ਕੁਚਾਰੇ॥੧੨॥ਮਾਪਉਪਰਹਰਿਨਵਣਾਮਾਠਿਸਠਿਤੀਰਥਿਯੁਮ
 ਟਵਣੀਮਾਪਉਪਰਹਰਿਕਰੈਤਪੁਵਣਖੰਡਿਭੁਲਾਫਿਗੈਬਿਥਾ
 ਟੀਮਾਪਉਪਰਹਰਿਕਰੈਪੁਜਦੇਵੀਦੇਵਨਸੇਵਕਮਾਣੀਅੰਪਿ
 ਉਪਰਹਰਿਸੁਣੇਵੇਦਭੇਦੁਨਜਾਣੈਕਥਕਹਾਣੀਮਾਪਉਪਰ

ਹਰਿਕਰੋਦਾਨੁ ਬੇਈਮਾਨੁ ਅਗਿਆਨੁ ਪਰਾਣੀ ॥ ਮਾਪਿਉ ਪਰ
 ਰਿਵਰਤ ਕਾਰਿ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ
 ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਦਰੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਕੁ ਦਗਤੀ ॥
 ਦਰਿ ਕਾਦਰੁ ਦਿਸੈ ॥ ਜੀਉ ਪੈਰੁ ਦੇਸਾ ਜੀ ॥ ਆਸਾ ਸੁਆਸੁ ਦੇ ਜੀ
 ਸੈ ॥ ਕਿਸੈ ॥ ਅਖੀ ਮੁਹੁ ਨ ਭੁਬੰਨੁ ਦੇਇ ॥ ਹਥ ਪੈਰ ਸਭ ਦਾ ਤਿਉ ਤਿ
 ਸੈ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਭੁਪਰੰਗ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਮੁਹਿ ਕੰਨ ਸਰਿ ਸੈ ॥ ਨ
 ਕਿਵਾ ਸੁਹਥੀ ਕਿਰਤਿ ਪੈਰੀ ਚਲਣੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਖਿਸੈ ॥ ਵਾਲਟ
 ਦਨ ਹੋਰ ਮਰਮ ਸਾਸਿ ਗਿਗਾਸਿ ਸਮਾਲਿ ਸਾਲਿ ਸੈ ॥ ਸਾਦੀਲ
 ਥੈ ਸਾਹਿਬੋ ਤਿਸੁ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਸੈਵੈ ॥ ਹਿਸੈ ॥ ਲੁਣੁ ਪਾਇ ਕਰਿ ਅੰਟੈ

ਮਿਸੇ॥੧੪॥ਦੇਹੀਵਿਚਿਨਜਾਪਈਨਿਦੁਖਤਿਭਕਿਥੈਵਸੇ॥੩੦੭
 ਹਸਟੁਰੋਵਟੁਗਾਵਟਾਛਿਕਡੀਕਰੁਖੰਪੁਰਟੁਦਸੇ॥ਅਲਕੁਤੇ
 ਅਗਵਾਣੀਆਹਿਡਕੀਖਰਕਟੁਪਰਸਪਰਸੇ॥ਉਭੇਸਾਹਉਥਾ
 ਸੀ॥ਅਚੁਟਕਾਰੀਤਵੀਸੁਣਿਕਿਸੇ॥ਆਸਾਮਨਸਾਹਰਖਸੇਗ
 ਜੇਗੁਭੇਗੁਦੁਖਸੁਖਨਵਿਟਸੇ॥ਜਾਗਦਿਆਲਖਾਚਿਤਵਣੀਸੁ
 ਤਾਸੁਹਣੇਅੰਦਰਿਧਸੇ॥ਸੁਤਾਹੀਬਰਣਵਦਾਕਿਰਤਿਵਿਰਤਿ
 ਵਿਚਿਜਸਾਅਪਜਸੇ॥ਤਿਸਨਾਅੰਦਰਿਪਾਣਾਤਰਸੇ॥੧੫॥
 ਗੁਰਮਾਤਿਦੁਗਮਾਤਿਵਰਤਣਾਸਾਧਾਅਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਵਸੇ॥
 ਭਿਨਿਵੇਸਜਮਵਾਗਵਿਓਹੋਇਸੀਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਮੁਣਸੇ॥ਸਹਸ

ਕੁਥਾਣਨਵਿਸੇਗੇਸਿਰਜਣਹਰੁਵਿਸਾਗਿਵਿਗਸੇ॥ਪਰਨਰੀਪ
 ਰਦਰਬਹੇਤੁਪਰਨਿਦਾਪਰਪਚਿਰਹਸੇ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁ
 ਤਜਿਕੀਰਤਨੁਕਥਾਨਸਾਧਪਰਸੇ॥ਕੁਤਚਉਕਚਵਾਈਐ
 ਚਕੀਚਟਣਿਕਾਗਣਿਨਸੇ॥ਅਵਗੁਣਆਰਾਗੁਣਨਸਰਸੇ
 ॥੧੬॥ਜਿਉਬਹੁਵਰਨਵਣਾਸਪਤਿਮੂਲਪੜਫਲਫੁਲਪ
 ਨੇਰੇ॥ਇਕੁਵਰਨੁਬੈਸਿਤਰੈਸਭਨਾਅੰਦਰਿਕਰਦਾਰੇਰੇ॥ਰੂਪ
 ਅਨੂਪਅਨੇਕਹੋਇਰੰਗਸੁਰੰਗਸੁਵਾਸੁਚੰਗੇਰੇ॥ਵਾਂਸਹਉ
 ਠਿਉਪਠਿਕਰਿਜਾਲਿਕਰੰਦਾਭੁਸੇਮੇਢੇਰੇ॥ਰੰਗਾਬਿਰੰਗੀਗ
 ਉਵੰਸੁਅੰਗਅੰਗਧਰਿਨਉਲਵੇਰੇ॥ਸਦੀਆਵੈਨਾਉਸੁਣਿ

ਪਾਲ ਚਰੇ ਮੇਰੇ ਤੋਰੇ ਸਭ ਨਾਦ ਏਕ ਰੰਗ ਦੁਸੁ ਪਿਆਪਟ ਭਾ ੩੦੩
 ਰੇ ਦੋਖੁ ਨ ਹੋਰੇ ਚਿਤੋ ਅੰਦਰਿ ਦੇਤੁ ਚਿਤੋਰੇ ॥੧॥ ਧਰਤੀ ਪਾ
 ਣੀ ਵਾਸੁ ਹੋ ਫੁਲੀ ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਚੰਗੇਰੀ ॥ ਤਿਲੁ ਫੁਲ ਦੇਸੀ
 ਗਿਮਿਲਿ ਪਤਿਤੁ ਖਨੀਤੁ ਫੁਲੇ ਲੁਪਵੇਰੀ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਮਾ
 ਨੇ ਹੁਕਾਰਿ ਮਨਿ ਅੰਧੇ ਤਨਿ ਅੰਧੁ ਅੰਧੇਰੀ ॥ ਛਿਅ ਭੁਤਿ ਬਾਰਹ
 ਮਾਹਵਿ ਚਿਸੂਰਜੁ ਏਕੁ ਨ ਘੁਪੁ ਹੋਰੀ ॥ ਸਿਮਰਤਿ ਕੁੰਜ ਧਿਆ
 ਨੁ ਕਛੁ ਪਥਰ ਕੀੜੇ ਰਿਜ ਕੁਸਵੇਰੀ ॥ ਕਰਤੇ ਨੇਕੀ ਤਾਨ ਚਿਤੋ
 ਰੀ ॥੧੮॥ ਘੁਪੁ ਚਾਮਚਾੜਿ ਕੋਨ ਦਿਹੈ ਨ ਸੁਝੈ ਚਾਨਣੁ ਹੋਦੇ ॥
 ਗਤਿ ਅਨੇਰੀ ਵੇਖ ਦੇਖੋ ਲਿਖੁ ਬੋਲ ਅਬੋਲਿ ਖਲੋਦੇ ॥ ਮਨੁ

ਖਾਮਨੇ ਰਾਤਿ ਦਿਹੁ ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੁ ਟੇਚ ਕੀ ਸੁੰਦਰੀ ਮਊਗੁਣ
 ਹੁਣਿ ਚੁਣਿਛੁ ਡਿਗੁਣ ਪਗਹਾਰੇ ਠੀਰੁ ਟਕਾ ਪਰੇਦਾ ਨਾਉ ਸੁ
 ਜਾਖੇ ਮੀਨਿ ਮਾਮਾਇਆ ਮਦਮਤਵਾ ਲੇਰੇਦਾ ਕਾਮ ਲੋ
 ਧਾਵਿਰੇ ਧਾਵਿਚਿ ਜਰੇ ਪਲੇ ਭਰਿ ਭਰਿਯੋਦਾ ਪਥਰ ਪਾਪਨ ਛੁ
 ਰਹਿਛੋਦੇ ॥ ੧ ॥ ਬਲਾਮੀ ਦਰਿ ਮਕਉ ਗਵਨਿ ਵੂਠੈ ਮੀਹਿ ਪਵੈ
 ਮੁਹਿ ਮੋਆ ਪਤਿ ਟੁਟੈ ਦੁਪੁ ਵਹਿ ਜਲੇ ਪੀਤੈ ਕਾਲ ਕੂਟ ਚਹੁ
 ਮਾਮਾ ਮਕਹੁ ਫਲੁ ਹੋਇ ਖਖਵੀ ਨਿਹ ਫਲੁ ਸੋਫਲੁ ਮਕਤਿ ਰੂਤੋ
 ਮਾਮਾ ਵਿਹੁ ਨਸੈ ਮਕਦੁ ਪਤੇ ਸਪਿਖਾ ਧਾਖਾਇ ਮਕੁ ਨਿਰੋਆ
 ਮਸੈ ਮਕੁ ਚਰਿਕੈ ਬਕਗੀ ਦੇਇ ਦੁਪਾ ਮੀਸੁ ਮੁਹਿ ਚੋਆ ਸਪੈਦੁ

ਪ੍ਰਧੀਆਲੀਅੰਦ੍ਰਿਸੁਉਗਲੇਪਾਸਿਖਕੋਆਗੁਣਕੀਤੇਅਵਗੁ ੩੦੪
 ਟੁਕਰਿਓਆਮ ੩੦੦ ਕੁਹੋਕਸਾਈਬਕਰੀਨਾਇਲੂਟੁਸੀਖਮਾ
 ਸੁਪਰੇਆਮਹਸਿਹਸਿਬੋਲੇ ਕੁਹੀਦੀਖਾਧੇਅਕਿਹਲਾਇਹੁਹੇ
 ਆਮਾਮਾਸੁਖਾਨਿਗਲਿਛੁਰੀਦੇਹਾਭੁਤਿਨਾਡਾਕਉਤੁਅਲੋਆ
 ਆਜੀਭੁੰਦੇਦਾਫੇਵੇਆਖਉਦੇਦਾਮੁਹੁਭੀਨਿਵੇਗੋਆਪਰਤਨਪ
 ਰਧਨਪਰਨਿਦਾਕਰਿਹੋਇਦੁਜੀਭਾਥੀਸੀਅਰੁਭੇਆਵਸਿਆ
 ਵੇਗੁਰਮੀਤਸਪੁਨਿਗੁਰਮਨਮੁਖਸੁਣੈਨਸੋਆਵੇਖਿਨਚਲੇ
 ਅਗੋਟੋਆਮ ੩੧੦ ਆਪਿਨਵੇਵੈਸਾਹੁਰੈਲੋਕਾਮਤੀਦੇਸਮਝਾ
 ਏਚਾਨਟੁਪਰਿਵਿਚਦੀਵਿਅਹੁਹੇਠਿਅੰਨੇਗਨਸਕੋਮਿਦਾਏ

ਹਥੀਵਾਫੁਕਿਆਖੁਰੈਹੁਇਚਕਚਉਧੀਪੈਰਬਿਛਾਏ॥ਹਥੀ
 ਕੁਟਲੇਆਰਸੀਅਓਖੋਹਵੈਦੇਖਦਿਖਾਏ॥ਦੀਵਾਇਕੁਤੁ
 ਹਥੀਲੈਦੂਜੈਹਥੀਆਰਸੀਫੁਕਾਏ॥ਹੁੰਦੇਦੀਵੇਆਰਸੀਆ
 ਖਵਿਟੋਏਪਉਦਾਜਾਏ॥ਦੂਜਾਭਾਉਕੁਦਾਉਹਗਾਏ॥੨੨॥
 ਮਾਮਾਮਸਰਵਰਿਮਰੈਰੂਬਿਤਰੈਨਮਨਤਾਰੂਸੁਮਾਵਈ॥ਪਾ
 ਰਸੁਪਗਸਿਨਪਥਰੁਕੰਚਨੁਹੋਇਨਾਮਪੜਪੜਈ॥ਬਿਸੀ
 ਅਗਵਿਸੁਨਪਥਰੈਅਠਪਥਰਚੰਨਟਿਲਪਟਾਈ॥ਸੀਖੁਸ
 ਮੰਦਹੁਸਖਣਰੈਵੈਧਾਮਾਰਿਸੁਣਾਈ॥ਪੁਪੁਸੁਣਨਸੁਣੁ
 ਈਸੁਰਜੋਤਿਨਲੁਕੈਲੁਕਾਈ॥ਮਨਮੁਖਵਡਾਅਕਿਰਤ

ਪਟਦੂਜੈਭਾਇਸੁਆਇਲੁਭਾਈ॥ ਸਿਰਜਣਹੁਨਚਿਤਿਵ ੩੦੫
 ਸਾਈ॥ ੨੩॥ ਅੰਗਭਾਇਜੀਅੰਜਾਣਦੀਪੁਤੁਸਪੁਤੁਹੋਵੈਸੁ
 ਖਦਾਈ॥ ਪੁਤੁਪੀਅਚੰਗੋਰੁਪਰਘਰਿਜਾਇਵਸਾਈਨ
 ਆਈ॥ ਪੀਅਹੁਸਪੁਸਕਾਰਥਾਜਉਜਣੇਦੀਜਣਿਜਣਿ
 ਖਾਈ॥ ਮਾਭਾਇਣਪੰਨੁਪੰਨੁਹੋਕਪਟੀਪੁਤੈਖਾਈਅਖਾਈ॥
 ਥਾਮਣਗਈਖਾਇਸਪੁਫਟਿਗੁਰਮੰਤਿਪਵਾਈਪਿਨਾਈ॥
 ਨਿਗੁਰੇਤੁਲਿਨਹੋਰੁਕਾਸਿਰਜਣਹਾਰੈਸਿਰਠਿਉਪਾਈ॥ ਮਤਾ
 ਪਿਤਾਨਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ ੨੪॥ ਨਿਗੁਰੇਲਖਨਤੁਲਿਤਿਸੁਨਿ
 ਗੁਰੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਨਆਏ॥ ਜੇਗੁਰੁਗੋਪੀਆਪਣਾਤਿਸੁ

ਰਿੰਨੇਨੁਰੇਸਗਮਾਏਸੀਹਸਉਹਜਾਣਾਕੁਲਾਨਾਤਿਸੁਬੇ
 ਮੁਖਸਉਹੰਜਾਏਸਤਿਗੁਣਤੋਜੋਮੁਹੁਟਿਰੋਤਿਸੁਮੁਹਿਲਗ
 ਟੁਵਰੀਬਲਾਏਜੇਤਿਸੁਮਾਰੇਧਰਮੁਹੈਮਾਰਿਨਹੀਘੋਆਪੁਹ
 ਟਾਏਸੁਆਮਧੋਹੀਅਕਿਰਤਪਣਥਾਮਣਗਉਵਿਸ
 ਹਿਮਰਾਏਥੇਮੁਖਲੁਮਨਤੁਲਿਤੁਲਾਏ੧੫ਆਣਸ
 ਦੇਹਦੁਲੀਭੁਪੈਜੁਗਾਜੁਗੀਤਗੀਅਵੈਵਰੀਉਤਮੁਜਨਮੁ
 ਦੁਲੀਭੁਪੈਏਕਵਾਕੀਕੋਦੁਮਾਵੀਚਰੀਦੇਹਅਰੇਗੁਦਲੀ
 ਭੁਪੈਤਾਗਠਮਾਤਪਿਤਾਹਿਤਕਾਰੀਸਾਧੁਸੰਗੁਦਲੀਭੁਪੈਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਭਗਤਿਪਿਆਰੀਫਾਥਾਮਾਇਆਮਹਾ

ਜਾਲਿਪੰਜਿ ਦੂਤਜਮਕਾਲੁ ਸੁਭਾਗੀ॥ ਜਿਉਕਰਿਸਹਾਵਹੀ ੩੦੬
 ਰਵਿਚਿਪਰਹਾਥਿਪਾਸਾਪਉਛਾਕਿਸਾਗੀ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਕੁਟਾ
 ਇਅਤ੍ਰਿਜਮਜੰਦਾਰਸਾਰਸਿਰਿਮਾਗੀ॥ ਆਵੈਜਾਇਭ
 ਵਾਈਅੰਭਵਜਲਾਮੰਦਰਿਹੋਇਖਾਮਾਗੀ॥ ਹਾਰੈਜਨਮੁ
 ਅਮੋਲੁਜਾਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਏਹੁਜਗੁਰਉਪਕ੍ਰਿਖੇਲੁਏ
 ਅਵਾਗਉਤੁਭਉਜਲੁਸੈਸਾਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਕੁਸਾਧ
 ਸੰਗੁਪੁਰਾਸਤਿਕੁਰੁਪਾਹਿਉਤਾਰੈ॥ ਲਾਗੀਜਾਇਸੋਪੁਗਿਜਾ
 ਇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪੰਜਿਨਿਵਾਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਸੁਭਉ
 ਪੰਆਪਹੁਬੁਗਨਕਿਸੇਵੀਚਾਰੈ॥ ਸਥਦਸੁਰਤਿਲਿਵਸ॥

ਵਸਨੁਹਰਮੁਖਿਪੰਥਚਲੈਪਹੁਪਾਰੋਲੋਕਵੇਦਗੁਰਗਿਆ
 ਨਮਾਤਿਭਾਇਭਗਤਿਗੁਰਸਿਖਪਿਆਰੋਨਿਜਪਾਰਿਜਾਇ
 ਵਸੈਗੁਰਦੁਆਰੋ॥੨॥ਵਾਸੁਸੁਗੰਧਨਹੋਵਈਚਰਣੇਦ
 ਕਬਾਵਨਬੋਧਾਏਕੋਚਹੁਕੰਚਨੁਨਾਥੀਮੇਕਚਹੁਕੰਚਨੁ
 ਪਾਰਸਲਏਨਿਪਫਲੁਸਿੰਥਲੁਜਾਣੀਮੇਅਫਲੁਸਫ
 ਲੁਕਾਰਿਸਭਫਲਪਾਏਕਾਉਨਹੋਵਨਿਉਜਲੇਕਾਣੀਹੂੰ
 ਧਉਲੇਸਿਰਿਆਏਕਾਗੁਹੰਸੁਹੋਇਪਰਮਹੰਸੁਨਿਰਮੋਲਕ
 ਮੇਤੀਚੁਣਿਖਾਏਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸ
 ਬਦੁਕਮਾਏਤਿਸੁਗੁਰਸਾਨਜਾਤੀਆਦੁਗਮਤਿਦੁਜੇਭਾ

ਏਸੁਭਾਏਅੰਨਾਅਗੁਸਾਭੁਮੁਹਾਏ॥੨੮॥ਮੇਜੇਹਾਨਅਕਿ ੩੦੭
 ਰਤਘਣੁਪੈਤਿਨਹੋਅਹੋਵਟਹਾਗਾਮੇਜੇਹਾਨਹਗਮਖੋਹੋਰ
 ਨਕੋਈਅਵਗੁਣਿਆਰਾਮੇਜੇਹਾਨਿਦਕੁਨਕੋਈਗੁਰਨਿਦ
 ਸਿਰਿਬਜਰਭਾਗਾਮੇਜੇਹਾਬੇਮੁਖਨਕੋਈਸਤਿਗੁਰਤੇਬੇਮੁ
 ਖੁਹਤਿਆਰਾਮੇਜੇਹਾਕੋਦੁਸਟਨਹਿਨਿਰਵੇਰੈਸਿਉਵੇਰਵੇ
 ਕਾਰਾਮੇਜੇਹਾਨਵਿਸਾਹਧੋਪੁਬਗੁਲਸਮਾਧੀਮੀਨਅਹਰ
 ਥਜਰਲੇਪੁਨਉਤਰੇਪੰਰੂਅਪਰਚੇਅਉਚਰਚਾਗਾਮੇਜੇਹਾ
 ਨਦਬਜਰਤਜਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਧਿਤਕਾਗਾਨਉਮੁਗੀਦੁ
 ਨਸਬਦੁਵੀਚਾਗਾ੨੮॥ਬੇਮੁਖਹੋਵਨਿਬੇਮੁਖਾਮੇਜੇਹੇਬੇ

ਹੁਖਮੁਖਭਿਠੇ। ਬਜਗਪਾਪਾਂ ਬਜਪਾਪਮੇਜੇਹੋਕਰਿਵੈਗਇਠੇ।
 ਕਰਿਕਰਿਸਿਠੇਬੰਧੁਆਪਹੁਬੁਝੇਜਾਇਕੋਸਿਠੇ। ਲਿਖਿਨ
 ਸਕਨਿਚਿਤਗੁਪਤਸਤਸਮੁੰਦਸਮਾਵਨਿਚਿਠੇ। ਚਿਠੀਹੁੰਤੁ
 ਮਾਗਲਿਖਿਲਖਲਖਾਇਕਦੁਇਕਦੁਧਿਠੇ। ਕਰਿਕਰਿਸਾਂਗਹੁ
 ਰੇਹਿਅਹੋਇਮਸਕਰਾਸਕੁਸਕੁਠਿਠੇ। ਮੇਥਹੁਬੁਰਾਨਕੋਇ
 ਸਰਿਠੇ। ੩੦॥ ਲੈਲੇਦੀਦਗਾਹਦਾਕੁਤਮਜਨੁਦੇਖਿਲੁਭ
 ਟਾ। ਕੁਤੇਦੀਪੰਗਪਵੈਹਕੁਹਕੁਹਸੈਲੋਕੁਵਿਡਾਟਾ। ਮੀਰਾਸੀਮੀ
 ਰਾਸੀ। ਮਾਨਵਪਰੀਕੁਮੁਗੀਦੁਬਥਾਟਾ। ਕੁਤਾਕੁਮੁਵਖਾਣੀਅੰ
 ਕੁਤਾਵਿਚਿਕੁਤਿਆਨਿਮਾਟਾ। ਗੁਰਸਿਖਮਾਸਕਸਥਦਦੇ

ਕੁਤੇਦਾਪੜ੍ਹਕੁਤਾਭਾਣਾ॥ ਕਟਕੁਚਟਕੁਤਿਆਮੋਹਨਧੋਹੁ ੩੦੮
 ਆਧਿਗਸਟੁਕਮਾਣਾ॥ ਅਵਗੁਣਿਆਰੇਗੁਟੁਕਰਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸ०
 ਪਸੰਗਤਿਕੁਰਬਾਣਾ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਬਿਛੋੜਵਖਾਣਾ॥ ੩੧
 ੩੨॥ ਸੋਤੀਹਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸਿਖੀ॥ ਕਾਮਲਖਕਰਿਕਾਮਨਬਹੁਪੀਸੋ॥ ਲਖਕੋ
 ਧਕੋਧਕਰਿਦੁਸਮਣੁਹੋਇਜੋ॥ ਲਖਲੋਭਲਖਲਖਮੀ
 ਹੋਇਧੋਹੁਇਧੋ॥ ਮਾਏਆਮਹਿਕੋਰੁਮਿਲਿਹੋਬਹੁਹੁਣ
 ਸੋ॥ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਹੰਕਾਰਲਖਹਉਮੇਕਰਿਛੋ॥ ਸਾਧ

ਸੰਗਤਿਗੁਰਸਿਖਸੁਦਿਗੁਰਸਿਖਨਪੈ॥੧॥ਲਖਕਾਮਣ
 ਲਖਕਾਵਟੁਲਖਕਾਮਣਿਮਾਰੀਸਿੰਘਲਦੀਪਹੁਪਦਮ
 ਟੀਥਹੁਪਸੰਗਾਰੀਮੋਹਣੀਆਇੰਦ੍ਰਾਪੁਰੀਅਪਛਰਾ
 ਸੁਚਰੀਪੁਰਾਪਰੀਅਲਖਲਖਲਖਭਿਸਤਸਵਾਰੀ॥
 ਲਖਕਉਲਾਨਵਜੋਬਨੀਲਖਕਾਮਕਰਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਪੋ
 ਹਿਨਸਕਨੀਸਾਧਸੰਗਤਿਭਾਰੀ॥੨॥ਲਖਦੁਰਜੋਧਨਕੀ
 ਸਲਖਲਖਦੈਤਲਵੈਦੈਲਖਗਵਣਕੁੰਭਕਰਣਲਖ
 ਲਖਰਾਸਕਮੰਦੈਪਰਸਰਾਮਲਖਸਹਿਸਬਾਹਕਾਰਿਖੁ
 ਦੀਖਹੈਦੈਸਰਣਾਖਸਬਹੁਗਰਿਨਕਸਾਨਰਸਿੰਘਬੁਝਦੈ॥

ਲਖਕਰੋਪਾਵੈਰੋਪਲਖਲਖਵੈਰੋਪਕਰੋਦੋਹੁਗਸਿਖਪੋਹਿਨਸਕਨੀ ੩੦੯
ਸਾਧਸੀਗੀਮਿਲੀਦੋੜਾਸੁਇਨਰੁਪਾਲਖਖਲਖਲਖਕਰੋ
ਭੰਡਾਰਾਮੋਤੀਮਾਣਕਹੀਰਿਆਬਹੁਮੋਲੁਆਪਾਗਾਵੈਸ
ਵੈਸਲਖਰਾਜਭੁਗਪਰਗਨੇਹਜਾਰਾਗਿਧੀਸਿਧੀਭੋਗਜੇ
ਗਾਮਭਰਣਸੀਗਾਰਾਥਾਮਧੇਣਿਲਖਪਾਰਜਾਤਿਛੋਸਾਮ
ਇਪਾਰਾਚਾਰਿਪਦਾਰਥਸਗਲਫਲਲਖਲੋਕੁਲੁਭਾਰਾ
ਗੁਰਸਿਖਪੋਹਿਨਹੀਪਈਸਾਧਸੀਗੀਉਧਾਰਾ॥੪॥ਪਉ
ਖਤੁਮਾਵਕੁਪੀਅਕੁਹੋਇਭੋਇਭਿਰਾਵਾਨਰਿਭਤਾਰ
ਪਿਆਰਲਖਮਨਮੇਲਿਮਿਲਾਵਾਸੁਦਰਿਸੀਦਰਿਚਿਤ੍ਰ

ਸਾਲਬਾਗ ਫੁਲ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਰਾਗ ਰੀਗ ਰਸ ਰੂਪ ਲਖ ਬਹੁ ਭੋਗ
 ਰੂਲਾਵਾ ਲਖ ਮਾਇਆ ਲਖ ਮੋਹੀਆ ਲਿਹੋਇ ਮੁਦੀ ਦਵਾ ॥
 ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪੋਹਿ ਨਹੀ ਘਨੀ ਸਾਧ ਸੀਗ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ੫ ॥ ਵਰ
 ਨ ਵਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਕਾਰਿ ਖੁਦੀ ਖਹਿ ਦੇ ॥ ਜੰਗਲ ਅੰਦਰਿ
 ਸੀਯਦਾਇ ਬਲਵੰਤਿ ਬੁਕੰਦੇ ॥ ਹਾਥੀ ਹਾਥੀਆਈ ਕਰਨਿ
 ਮਤ ਵਾਲੇ ਹੋਇ ਅਕੁੰਦੀ ਅਕੁੰਦੇ ॥ ਸਾਜ ਰੂਪ ਭਰਾਜੇ ਵਰੇ ਮ
 ਲ ਦੇ ਸਲਵੰਦੇ ॥ ਮੁਲਕ ਅੰਦਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੁਇ ਜਾਇ
 ਜੰਗ ਜੁੜੇ ॥ ਹਊ ਮੈ ਕਰਿ ਹੋ ਕਾਰ ਲਖ ਮਲ ਮਲ ਮੁਲੀ ਦੇ ॥
 ਗੁਰਸਿਖ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਨੀ ਸਾਧ ਸੀਗ ਵਸੀ ਦੇ ॥ ੬ ॥ ਗੋਰਖ

ਜਤੀਸਦਾਇਦਾਤਿਸੁਗੁਰੁਪਾਰਿਬਾਰੀਸੁਕਰੁਕਾਣਹੋ ੩੧੦
 ਏਅਮੰਤੀਅਵੰਚਾਵੀਲਖਮਣਸਾਧੀਭੂਖਤਿਹਹ
 ਉਮੈਰਕਾਰੀਹਣਵੰਤੁਬਲਵੰਤੁਆਖੀਅੰਚਲਮ
 ਤਿਖਾਰੀਭੈਰਉਭੂਤਕਸੁਤਸੰਗੁਦਰਮਤਿਉਰਧਾਰੀਗੁ
 ਰਸਿਖਜਤੀਸਲਾਹੀਅਨਿਜਿਨਿਹਉਮੈਆਰੀਹਾਰੀ
 ਚੰਦਸਤੁਰਖੀਆਨਿਖਾਸਿਵਿਕਾਣਾਬਲਛਾਇਆਸ
 ਤੁਪਾਲਦਾਪਾਤਾਲਿਸਿਧਾਣਾਕਰਨੁਸੁਕੰਚਨੁਦਨੁਕਰਿ
 ਅੰਤਿਪਛੋਤਾਣਾਸਤਿਵਾਦੀਹੋਇਧਰਮੁਪੁਤੁਕੁਵਿਜਮ
 ਪਰਿਜਾਣਾਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਹਉਮੈਗਰਬਾਣਾਗੁ

ਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀਬਹੁਮਾਣੁਨਿਮਾਣਾ॥੮॥ਮੁਸਲਮਾਣ
 ਹਿੰਦੂਆਦਿਗਹਚਲਾਏ॥ਮੁਜਹਬਵਰਨਗਣਾਇਦੇ
 ਗੁਰਪੀਰਸਦਾਏ॥ਸਿਖਮੁਰੀਦਪਾਖੰਡਕਾਰਿਉਪਦੇਸ
 ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਰਾਮੁਹੀਮੁਖਿਆਇਦੇਹਉਮੇਗਰਬਾਏ॥ਮਕਾ
 ਰੀਗਬਨਰਸੀਪੁਜਜਾਰਤਿਆਏ॥ਰੋਜੇਵਗਤਿਨਿਵਾਜ
 ਕਰਿਤ੍ਰਉਤਿਕਰਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀਜੋਆਪੁਗ
 ਵਏ॥੯॥ਛਿਅਦਰਸਨਵਰਤਾਇਆਚਉਦਹਖਨਵਾ
 ਏ॥ਘਰੈਘੁੰਮਪਰਿਬਾਰੀਆਮਸਵਾਰਪਿਆਏ॥ਸਨਿ
 ਮਾਸੀਦਸਨਮਧਰਿਕਾਰਿਵਾਦਕਵਾਏ॥ਗਵਲਬਾਰਹ

ਪੰਥਕਾਰਿ ਫਿਰਦੇਉਦਮਾਦੇ ਜੈਨੀ ਜੂਠਨਉਤਰੈ ਜੂਠੇਪਗਸਾਦੇ ॥੩੧॥
 ਗੁਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀਧਾਰਿਆਦਿਜੁਗਾਦੇ ॥੧॥ ਬਹੁਸੁਨੀ
 ਸੀਆਰਛਜੀਮਜਹਬਮਨਿਭਾਣੇ ॥ ਮੁਲਹਦੋਹਇਖੁਨਾ
 ਠਕਾਸਭੁਭਗਿਭੁਲਣੇ ॥ ਈਸਾਈਪੁਸਾਈਆਹਉਮੈਪੈ
 ਰਾਣੇ ॥ ਹੋਇਫਿਰੰਗੀਅਰਮਨੀਗੁਮੀਗਰਥਾਣੇ ॥ ਕਾਲੀਪੋਸ
 ਕਲੀਦਗਦਰਵੇਸੀਦੁਗਾਣੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀਗੁਰ
 ਹਇਵਿਕਾਣੇ ॥੧੧॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਸਾਧਨਾਹਰਨਿਗਹ
 ਕਰਣੇ ॥ ਵਰਤਨੇਮਤੀਰਥਪਣੇ ॥ ਆਧੀਆਤਮਧਰਣੇ ॥ ਦੇ
 ਵੀਦੇਵਾਦੇਹੁਰੇਪੁਜਾਪਰਵਰਣੇ ॥ ਹੋਮਜਗਬਹੁਦਾਨਕਰਿ

ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਉਚਰਣਾ ਕਰਮ ਧਰਮ ਭੈਂਡਰ ਮਾਵਿ ਚਿ ਬਹੁ ਜਮ
 ਨੁ ਮਰਣੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਫੁਲੁ ਸਾਧਮੀ ਗਾਮਿ ਨਿਦੁ ਤਰੁ ਤਰਣੇ
 ੧੨॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ਕਰਿ ਚਕਰ ਫਰਤ ਘਨੇਰੇ
 ਅਰਬ ਦਰਬ ਲੈ ਦਰਬ ਨਿਧਿ ਸਭੁ ਗਚਰੇਰੇ ॥ ਨਰ ਪਤਿ ਸੁ
 ਰਪਤਿ ਛਤ੍ਰ ਪਤਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਘੇਰੇ ॥ ਸਿਵ ਲੋਕੁ ਹੁਚਕਿ
 ਬਹੁ ਮਲੋ ਕਥੈ ਭੁਠ ਵਸੇਰੇ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਬਹੁ ਹੰਦੁ ਟਾ
 ਹੋਇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫੁਲੁ ਅਗਮੁ ਹੋਇ ਭਲੇ
 ਭਲੇਰੇ ॥ ੧੩॥ ਬੁਧ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਲਖ ਹੋਇ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ॥
 ਰਾਗ ਨਾਦ ਸੰਬਾਦ ਲਖ ਸੰਗੀਤ ਅਭੰਗੀ ॥ ਰੀਧ ਸੁਰੀ ਧੀਮ

ਲਾਪਲਖਾਮਰਗਜੇਮਦੇਗੀਛੁਤੀਹਭੋਜਨਪਾਕਸਾਲ ੩੧੨
 ਗਸਭੋਗਸੁਖੰਗੀਆਪਟਪਟੇਬਰਗਹਾਇਆਸੋਹਰਿਦਰ
 ਬੰਗੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਗੀਮੁਹੰਗਸਿਖਸਹਲੀ
 ਗੀ॥੧੪॥ਲਖਮਾਤਿਥਾਪਿਸੁਪਿਉਕਾਤਿਲਖਲਖਲਖ
 ਚਤੁਰਾਈ॥ਲਖਬਲਬਚਨਾਬਿਬੇਕਲਖਪਕਕੇਰਤਕਮ
 ਈ॥ਲਖਾਸਿਮਾਣਪਸੁਹਤਿਲਖਲਖਸੁਹਤਿਸੁਪਕਾ
 ਈ॥ਗੀਅਲਾਪਿਆਨਸਿਖਰਣਸਹੰਸਲਖਪਤਿਵਰਿ
 ਆਈ॥ਹਉਮੇਅੰਦਰਿਵਰਤਣਾਦਰਿਬਾਇਨਪਾਈ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਗਮੁਹੰਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੧੫॥ਸ

ਤਸੀਤੋਖਦਾਇਆਧਰਮੁਲਖਅਰਥਮਿਲਾਹੀਧਰਤਮ
 ਗਾਸਪਾਣੀਪਵਣੁਲਖਤੇਜਤਪਾਹੀਧਿਮਾਪੀਰਜਲਖ
 ਲਾਜੀਮਾਲਿਸੇਕੁਸਰਮਾਹੀਸਾਂਤਸਹਜਸੁਖਸੁਖਤਾਤੁ
 ਉਭਗਤਿਕਰਹੀਸਗਲਪਦਾਰਥਸਗਲਫਲਅਨੀ
 ਦਵਧਹੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਗਸਿਏਕਤਿਲੁ
 ਨਪੁਜਾਹੀ॥੧੬॥ਲਖਲਖਜੋਗਾਧਿਆਨੁਮਿਲਿਧਾਰਿ
 ਧਿਆਨੁਥਹੀਦੋਲਖਲਖਸੁੰਨਸਮਾਪਸਾਧਿਨਿਜ
 ਅਸਟਸੀਦੋਲਖਸੇਖਸਿਮਰਣੁਕਰਹਿਗੁਣਗੀਮਾ
 ਨੁਗਣੀਦੋਮਹਮਾਲਖਮਹਾਤਮਾਜੈਕਾਰੁਕਰੀਦੋਉਸਤ

ਤਿਉਪਮਾਲਖਲਖਲਖਭਗਤਿਜਪੰਦੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ ੩੧੩
 ਲੁਪਿਗਮਰਸਾਇਭੁਪਲੁਨਲਹੰਦੇ॥੧੧॥ਅਚਰਜਨਅਚ
 ਰਜੁਹੈਅਚਰਜੁਹੈਵੰਦਾ॥ਵਿਸਮਾਦੈਵਿਸਮਾਦੁਹੈਵਿਸਮਾ
 ਦੁਰਹੰਦਾ॥ਹੈਰਾਣੈਹੈਰਾਣੁਹੈਰਾਣੁਕਰੰਦਾ॥ਅਥਗਤਹੁਅ
 ਥਗਤੁਹੈਨਹਿਅਲਖੁਲਖੰਦਾ॥ਅਕਥਹੁਅਕਥੁਹੈਅਲੇ
 ਖਲਖਨੇਤਨੇਤਸੁਣੰਦਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਗਮਰਸੁ
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਚਵੰਦਾ॥੧੮॥ਇਕੁਕਵਉਪਸਾਉਕਰਿਬੁਹ
 ਮੰਡਪਸਾਰੇ॥ਕਰਿਬੁਹਮੰਡਕਰੇਕੁਲਖਰੇਮਿਰੇਮਿਸੰਜਾਰੇ
 ॥ਪਾਰਬੁਹਮੁਖੁਨਥਹਮੁਗੁਰੁਪੁਮੁਰਾਰੇ॥ਗੁਰਚੇਲਚੇ

ਲਗੁਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੇ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚੁਖੰਰੂਹੋਵਾਸ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਦੇਹਉਮੈਮਾਰੇ॥
 ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਉਪੈਪਰਮੇਸਰੁਸੇਈ। ਗੁਰਮੰਗ
 ਦੁਗੁਰਮੰਗਤੋਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮੇਈ। ਅਮਰਾਪਦੁਗੁਰਮੰਗ
 ਦਹੁਹੋਇਜਾਨੁਜਣੇਈ। ਗੁਰਮੰਮਰਹੁਗੁਰਗਮਦਾਸੁਅੰ
 ਮਿਤਰਸਭੇਈ। ਰਾਮਦਾਸਹੁਅਰਜਨੁਗੁਗੁਰਸਬਦ
 ਸਬੇਈ। ਹਰਿਗੁਵਿੰਦੁਗੁਰਮਰਜਨੁਹੁਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਹੋ
 ਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਸਤਿਸੰਗਿਅਲੋਈ॥
 ॥੨੦॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਬਾਬਾਹਰਿਗਾਇਦੂਜਨਹੀਕੋਈ॥

੩੮॥ਅਠਤੀ॥

੩੧੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਏਕੰਕਾਰੁ ਏਕੰਗੁਲਿਖਿਉਕਾਰੁ ਅੰਕਾਰੁ ਲਿਖਾਇਆ॥ ਸ
ਏਨਾ ਮੁਕਰਤਾ ਪਰਖੁ ਨਿਰਭਉਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਦਾਇਆ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਤਖਿਹੋਇ ਨਾਉ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਭ
ਾਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦੁ ਜੁਗੀਤ ਰਿ
ਹੈਦਾ॥ ਏਆ॥ ਹੈਭੀਹੋ ਸੀਸ ਚੁਨਾਉ ਸਚੁ ਦਰਸਣੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਲੁ ਹੋਇ ਗੁਰਚੇ
ਲਾ ਪਰਚਾ ਪਰਚਾਇਆ॥ ਗੁਰਚੇ ਲਾਹਰਾ ਸਿਕਰਿਵੀਹ

ਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਚੜ੍ਹਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁ
 ਲਖਾਇਆ॥੧॥ਨਿਰੰਕਾਰਿਅੰਕਾਰੁਕਰਿਏਕੰਕਾਰੁ
 ਅਪਾਰੁਸਦਾਇਆ॥ਓਅੰਕਾਰਿਅੰਕਾਰੁਕਰਿਏਕੰਕਾਰੁ
 ਉਪਸਾਉਕਰਾਇਆ॥ਪੰਜਤਤਪਰਵਾਣੁਕਰਿਪੰਜਮਿ
 ਤ੍ਰਪੰਜਸਤ੍ਰਮਿਲਾਇਆ॥ਪੰਜੇਤਿਨਿਅਸਾਪਸਾਪਸ
 ਧਾਇਸਾਧੁਬਿਰਦਾਇਆ॥ਪੰਜੇਏਕੰਕਾਰੁਲਿਖਿ
 ਅਗੋਪਿਛੀਸਹਸਫਲੁਇਆ॥ਪੰਜਮਖਰਪਰਪਨ
 ਕਰਿਪਰਮੇਸਰੁਹੋਇਨਾਉਪਗਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਨਨਕ
 ਦੇਉਹੈਗੁਰਮੰਗਦੁਅੰਗਹੁਉਪਜਾਇਆ॥ਅੰਗਦਤੋਹੁ

ਗਾਮਰਪਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਾਮੁਨਾਮੁਗੁਰੁਗਾਇਆਗਾਮਦਾਸ ੩੧੫
 ਗੁਰਮਰਜਦੁਛਾਇਆਗਾਮਦਸਤਗੀਰੋਇਪੰਜਪੀਰਹਰਿ
 ਗੁਰਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਅੰਤੋਲਾਦੀਨਦੁਨੀਦਾਪਾਤਸਾਹੁਪਾਤ
 ਸਾਹਾਪਾਤਸਾਹੁਅੰਤੋਲਾਪੰਜਪਿਆਲੇਅਜਹੁਜਰੋ
 ਇਮਸਤਨੁਸੁਜਾਣੁਵਿਚੋਲਾਤੁਗੀਆਚਰਿਤਿਜਿਣਿ
 ਪਰਮਤਤਛਿਆਵਰਤਾਰੋਕੋਲੋਕੋਲਾਛਿਆਦਰਸਣ
 ਛਿਆਪੀੜੀਆਇਕਸਦਰਸਣਅੰਦਰਿਗੋਲਾਜ
 ਤੀਸਤੀਸੀਤੋਖੀਆਸਿਧਨਾਥਅਵਤਾਰਵਿਰੋਲਾਗਿ
 ਮਾਗਹੁਦੁਸਮੁੰਦੁਵਿਚਿਮਰਜੀਵੈਤਿਸੁਰਤਨਅੰਮੇ

ਲਾਸ਼ਾਹਸੇਲਾਮੇਲਕਰਿਵੀਹਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਹਿਭੋਲਾ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਥਾਲਭੋਲਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਖਦਾਇਖੀਗੁਰੁ
 ਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਹੋਆ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਕਰਿਏਕੰਕਾ
 ਰਾਮਕਾਰਪਲੇਆ॥ ਰਿਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰਿਲਖਲਖਦਰੀਆ
 ਉਕਰੇਏਛੇਆ॥ ਲਖਗੜ੍ਹਾੜ੍ਹਾੜ੍ਹਾਹਵਿਚਿਤ੍ਰਿਸਨਾਦਲੁ
 ਹਿਸੀਖਪਰੇਆ॥ ਬਾਵਨਚੰਦਨਭੂਦਇਕਠੰਛੇਤਤੋਹਇਖ
 ਲੋਆ॥ ਬਾਵਨਚੰਦਨਲਖਲਖਚਰਣਕਵਲਚਰਣੇਦ
 ਕਹੋਆ॥ ਪਾਰਬਯੁਪੁਰਨਥਹੁਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁ
 ਅਲੋਆ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਛੰਡੁਚੰਦੋਆ॥ ੪॥ ਸੁਰਜਦੇਖ

ਰਿਚੰਦੁ ਮਾਵੈਰ ਵਿਗੋਧਿ ਉਠੈ ਕੋਤੇ ਸੂਰਜੁ ਮਾਵੈਰੰਦੁ ਪਰਿਵੇਰੰ ੩੧੬
 ਵਿਸਾਹਿ ਸਮਾ ਲੇਹੇਤੈ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਕੈ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਜੋ
 ਤਿ ਚਿਤ ਚੇਤੈ ਲੋਕ ਵੇਦ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿ ਪਿਆਪਿਆ
 ਲਾਮ ਜਲੁ ਸਭੇਤੈ ਛਿਅਰੁ ਤੀਛਿਅਦਰੁ ਸਟਾਇ ਕੁਸੁ
 ਰਜੁ ਗੁਗਰਿਅਨੁ ਸਮੇਤੈ ਅਜਹ ਬਫਨੁ ਸਪਰਸ ਕਰਿਅਸ
 ਦਧਾਤੁ ਇਕੁ ਪਤੁ ਸੁਖੇਤੈ ਨਉ ਪਰਥਾ ਪੇਨ ਵੇਅੰਗ ਦਸਵਾਂ
 ਸੁੰਨ ਲਿਪਾਇ ਅਗੇਤੈ ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦੇ ਨਿਸ਼ਰਧ
 ਗਾਮ ਪਾਰਸ ਨੇਤੈ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹਾ ਅਲੇਖ ਲੇਖ ਸੀਖਾ ਸੀਖ
 ਨਸਤਿ ਜੁਗਿ ਤੇਤੈ ਚਾਰਿ ਵਰਨਿ ਤੀਥੋ ਲਹਸਦੇ ਵਕਰੇਦਾ

ਪਸੁਪਰੇਤੈ ਫਕਰਦੇਸਕਿਉਂ ਮਲੈਦਮੇਤੈ ॥੫॥ ਚਾਰਿਚਾਰਿ
 ਮਜਥਵਰਨਛਿਅਦਰਸਣਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਿਵਸ
 ਕਤੀਵਿਚਿਵਣਜੁਕਰਿਚਉਦਘਟਸਾਹਵਣਜਾਰਾ ॥
 ਸਚੁਵਣਜੁਗੁਰਹਟੀਅੇਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਰਤਿਕਰਤਾਰਾ ॥
 ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਸਿਮਰਨੁਸਦਾਭਾਉਭਗਤਿਭਉਸਬਦ
 ਵੀਚਾਰਾਨਾਮੁਦਲੁਇਸਨਨੁਦ੍ਰਿੜਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਰਤਨ
 ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਤਿਗੁਰੁਸਚਖੰਡਿਵਾਸਾਨਿਰੰਕਾ
 ਰਾ ॥ ਚਉਦਹਵਿਦਿਆਸੋਧਿਕੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਦੁ
 ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚਹੁਭੈਸਭੁਕਿਹਉਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸਦੁਅਚ

ਰਾਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਸਪਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੋਸੈਸਾਰਾਅ ੩੧੭
 ਪਿਉਪੀਅਗੁਰਮਤਹੁਸੀਅਰਾਵਾਅਮਲੀਸੋਫੀਚਾਕ
 ਰਾਅਪੁਆਪਣੇਲਗੇਬੰਨੈਅਹਰਮੁਹੋਇਵਜੀਰੋਸੰਤ
 ਪਿਆਲਾਮੁਲਿਨਮੰਨੈਅਹਰਮੁਹੁਸੀਅਗੁਮਸਤੁਮਰ
 ਦਾਨੀਮਜਲਸਕਰੁੰਨੈਤਕਰੀਗੀਤਹਰੀਗਵਿਚਿਪੀਰਪਸ
 ਤਮੁਰੀਦਉਪੰਨੈਗੁਰਮਤਿਅਲਖੁਨਲਖੀਅੰਮੇਅਮਲੀਸੋਫੀ
 ਲਗਨਿਕੰਨੈਅਮਲੀਜਾਣਨਿਅਮਲੀਅਸੋਫੀਜਾ
 ਣਨਿਸੋਫੀਵੰਨੈਹੋਰੁਵਜੀਰੋਪਾਤਿਸਾਹਵਇਖੋਵੀਇਕਜੀ
 ਉਸਿਧੰਨੈਜਿਉਸਮਸੇਰੀਅਨਾਵਿਚਿਇਕਤੁਥੇਕਰ

ਹਨਿਦਾਇਖੀਨੇ ਵੀਹਾਇਕੀਹਜਿਵੇਗੁਰੀਨੇ ॥ ਚਾਕਰਾਮ
 ਲੀਸੋਫੀਆਪਤਸਾਹਦੀਚਉਕੀਆਏ ॥ ਹਜਰਹਜਗਲਿ
 ਖੀਆਨਿਗੈਰਹਾਜਰਗੈਰਹਾਜਰਲਾਏ ॥ ਲਾਇਕਦੈਵੀਚਾ
 ਰਿਕੈਵੇਰਲੈਮਜਲਸਵਿਚਿਸਦਾਏ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁਸੀ
 ਆਰੁਮਸਤੁਖਸਫਹਮੀਦੈਵੈਪਰਚਾਏ ॥ ਦੇਨੀਪਿਆਲੇ
 ਅਮਲੀਆਸੋਫੀਸਕੁਪੀਆਵਣੁਲਾਏ ॥ ਮਤਵਾਲੇਮ
 ਮਲੀਹੋਏਪੀਪੀਚਤ੍ਰੇਸਹਜਘਰਿਜਾਏ ॥ ਸੋਫੀਮਾਰਨਿਟ
 ਕਰਾਪੁਜਨਿਵਜੈਸੀਰੁਨਿਵਾਏ ॥ ਵੇਦਕਿਤਾਬਅਜਾਬ
 ਵਿਚਿਕਰਿਕਰਿਖਦੀਬਹੁਬਹਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ

ਫਲ ਵਿਰਲਾਪਾਏ॥ ੮॥ ਬਹੈ ਫੁਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਖਿਰੂਕੀ ਖੋਲਿ ੩੯੮
 ਦੀਵਾਨੁ ਲਗਾਵੈ॥ ਅੰਦਰ ਚਉਕਮ ਹਲ ਦੀਥਾ ਹਮਰ ਦਾਨੁ
 ਮਿਲਿਆ ਵੈ॥ ਪੀਅੰ ਪਿਆਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਅੰਦਰਿ ਥਾਸਾਮ
 ਹਲੁ ਪੀਲਾ ਵੈ॥ ਦੇਵਨਿ ਅਮਲੀ ਸੋਫੀ॥ ਮਾਮਵਾਲਿ ਦੇਮ ਦੇ
 ਪੀਦਿਖਾ ਵੈ॥ ਕਰੇ ਮਨ ਹਸਰਾਬ ਦੀ ਪੀਅੰ ਮਾਪਿਨ ਹੋਰ ਸੁਖਾ
 ਵੈ॥ ਉਲੈ ਸੁਪਿਆਲਾ ਮਿਹਰ ਕਾਰਿ ਵਿਰਲੇ ਦੇਨ ਪਛੋਤਾ ਵੈ॥ ਕਿ
 ਹਨ ਵਸਾਵੈ ਕਿਸੈ ਦਾਗੁ ਨ ਹਕਾਰਾਇ ਹੁਕਮੁ ਬਖਸਾਵੈ॥ ਹੋਰ ਨ ਜਾ
 ਏ॥ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਜਾਣੈ॥ ਮਾਪਿ ਕੋ ਜਿ ਸੁਜਣਾ ਵੈ॥ ਵਿਰਲੇ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਅਲ ਖਲਖਾਵੈ॥ ੯॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਵਾਖਾਣ ਦੇ ਸੋਫੀ ਹਿੰਦੂ

ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਦਾਇਦੇਹਿ ਦੂਹਗਿ ਪਗੇ ਸੁਰਗਾ
 ਟਾ ਕਲਮਾ ਸੁੰਨਤਿ ਸਿਦਕੁ ਪਰਿਪਾਇ ਜਜੇਉ ਤਿਲੁਕੁ ਸੁਖਾ
 ਟਾ ਮਕਾਮੁ ਸਲਮਾਣੁ ਦਾਗੀ ਗਬੀਨਰਸਦਾ ਹਿੰਦਵਾਣਾ ਰੋ
 ਜੇਰਖਨਿਵਾਜਕਾਰਿ ਪੁਜਵਰਤਾ ਅੰਦਰਿ ਪੈਰਾਣਾ ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ
 ਮਜਹਬ ਵਰਨਾਛਿ ਅਪਰਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਵਖਾਣਾ ਮੁਸਲ
 ਮਾਣੁ ਮੁਗੀਦ ਪੀਰਗੁਰ ਸਿਖੀ ਹਿੰਦੂ ਲੋਭਾ ਟਾ ਹਿੰਦੂ ਦਸ ਅਵ
 ਤਾਰ ਕਾਰਿ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਇਕੋ ਰਹਮਾਣਾ ਅੰਜੋਤਾ ਟੁਕਰੇ
 ਨਿਧਿਛਾਣਾ १੦॥ ਅਮਲੀਖਾ ਸੇਮ ਜਲੁ ਸੀਪਿ ਰਮੀਪੀਆ
 ਲਾਅਲੁ ਖੁਲਖਾਇਆ ਮਲੁ ਤੁਸਬੀਤੋ ਫੁਕੋ ਜਿਉ ਸਉਤਿ

ਵੈਅੰਤਰੁਲਾਇਆਮੇਰਾਇਆਮੁਰਲਾਇਕੈਰਾਮੁਰੀਮੁਨਨਉ ੩੧੯
 ਗਣਾਇਆਦੁਇਮਲਿਇਕੁਵਜੁਦੁਹੋਇਚਉਪਕੁਸਕੀਜੇ
 ਕੁਜੇਕੁਇਆਸਿਵਸਕੁਤਿਨੋਲੀਪਕੈਪਰਮਪਿਆਲੋਨਿਜ
 ਪਰਿਆਇਆਰਜਸੁਤਮਸੁਸਤਕੋਤਿਨੋਲੀਪਚਉਥਾਪ
 ਦੁਪਾਇਆਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਪੁਦਾਇਪੀਰੁਰੁਗਨਿਖਪੀਰਮੁਰੀਦ
 ਪਲਾਇਆਸਦੁਸਬਦੁਪਰਗਾਮੁਰਸਿਸਬਦੁਚੁਰਤਿਸਦੁਸ
 ਚਿਮਿਲਾਇਆਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਚੁਭਾਇਆ॥੧੧॥ਪਾ
 ਰਥਹਮੁਪੁਰਨਥਹਮੁਸਤਿਗੁਰਸਾਧਸੀਗਤਿਵਿਚਿਵਸੈ॥ਸ
 ਬਦੁਸੁਰਤਿਆਰਾਧੀਅੰਭਾਇਭੁਗਤਿਭੈਸਹਜਿਵਿਗਸੈ॥ਨ॥

ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਸੋਗੁ ਹੋਇ ਦੇਵਾਰੈ ਨ ਭੋਗੁ ਵਿਣ ਸੋ ॥ ਗੁਰਸਮਾਣਾ
 ਆਖੀ ॥ ਮੇਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਹੋਸੇ ॥ ਛਿਅਵੀ ਪੀਰੀ ਗੁਰੂ
 ਦੀ ਗੁਰਸਿਖਾ ਪੀਰੀ ਕੇ ਦਸੇ ॥ ਸਚੁ ਨ ਉਸਚੁ ਦਰਸਣੇ ਸਚਖੰ
 ਰਸਤ ਸੰਗੁ ਸਰਸੇ ॥ ਪਿਰਮਾਪਿਆਲੁ ਸਾਪਸੀ ਗਿਭਗਤ ਵਛ
 ਲੁਪਾਰਸ ਪਰਸੇ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਰੋਇ ॥ ਅਕਲੁ ਅਜੇ ਨ
 ਜਸੇ ॥ ਸਚਾ ਸਚੁ ਕਸਉ ਟੀਕਸੇ ॥ ੧੨ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕੀ
 ਕੈਹੁ ਟਪੰ ਜਤਤ ਉਪਜਾਇ ॥ ਮਾਥਾ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸ
 ਜਿਦਸਾ ਮਵਤਾਰ ਚਲੁਤੁ ਵਰਤਾਇ ॥ ਮਾਥਾ ਛਿਅਰੁ ਤਿਥਾ
 ਹਮਾਹ ਕਰਿ ਸਤਵਾਰ ਸੈਸਾਹੁ ਉਪਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਇ

ਹਲੇਖਲਿਖਿਸਾਸਤਵੇਦਪੁਰਾਣਸੁਣਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਦੰ੨੨੦
 ਆਦਿਅੰਤੁਥਿਤਨਵਾਰੁਨਮਾਹੁਲਿਖਾਇਆਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿਸਚੁਖੰਡੁਹੈਨਿਰੰਕਾਰਗੁਰਸਬਦਵਸਾਇਆਬਿਰਖਹੁ
 ਫਲੁਫਲਤੋਬਿਰਖੁਅਕਲਕਲਾਕਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ
 ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਦੇਸੁਕਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਅਦੇਸੁਕਰਾਇਆ
 ਪੁਰਖੁਪੁਰਾਤਨਸਤਿਗੁਰੂਭਿਪੋਤਿਏਕੁਸੁਤਬਣਾਇਆ
 ਵੇਸਮਾਦੈਵੇਸਮਾਦੁਮਿਲਾਇਆ੨੩॥ਬ੍ਰਹਮੇਦਿਤੇਵੇਦ
 ਚਾਰਿਚਾਰਿਚਾਰਿਵਰਨਾਸ੍ਰਮਉਪਜਾਏਛਿਅਦਰਸਣ
 ਛਿਅਸਾਸਤਛਿਅਉਪਦੇਸੁਰੇਸਵਰਤਾਏਚਾਰੇਕੰਗਦੀਪ

ਸਤਿਨਉਖੰਡਹਦਿਸਵੰਡਵੰਡਾਏ॥ ਜਲਥਲਵਣਖੰਡ
 ਪਰਬਤਤੀਰਥਦੇਵਸਥਾਨਥਣਾਏ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਹੋਮ
 ਜਗਕਰਮਧਰਮ ਕਰਿਦਾਨਕਰਾਏ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਨਪਛਾਣਿ
 ਮਾਸਾਪਸੰਗਤਿਦਸੈਨਦਸਾਏ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਅਖਣੁਅਖਿ
 ਸੁਣਾਏ॥ ੧੪॥ ਦਸਅਵਤਾਰੀਥਿਸਨਹੋਇਵੈਰਵੈਰਪਜੋਪ
 ਲਕੁਵਾਏ॥ ਦੇਵਦਾਨਉਕਰਿਦੁਇਧਰੁਦੈਤਹਰਾਏਦੇਵਜਿ
 ਟਾਏ॥ ਅਛਕਛਵੈਗਾਹੁਪੁਨਰਸਿੰਘਬਾਵਨਬਉਧਉਪਏ
 ॥ ਪਰਸਰਾਮੁਗਾਮੁਕਿਸਨੁਹੋਇਕਿਲਕਕਲੀਕੀਨਉਗਣਾਏ
 ॥ ਚੰਚਲਚਲਤਪਖੰਡਥਹੁਵਲਛਲਕਰਿਪਰਖੰਚਵਧਾਏ॥ ਪਾਰ

ਬਹੁਮੁਖੁਰਨਬਹੁਮੁਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕੁਰਨਾਦਿਖਾਏ॥ਖੜੀਮਾਰਿਸਿੰ੩੨੧
 ਪਾਰੁਕਰਿਗਮਾ॥ਏਣੁਮਹਾਭਾਰਬਭਾਏ॥ਕਾਮਕੋਧੁਨਮਾਰਿਓ
 ਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਨਜਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਭਿਵਿਣੁਜਨਮੁਗਵਾਏ
 ॥੧੫॥ਏਕਦੂਗਿਆਹਰੁਦ੍ਰਹੋਇਪਰਿਬਾਗੀਅਉਪੁਤਸਦ॥
 ਏਆਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਸਿਪਨਾਬਕਾਰਿਪਰਚਾਲਾਏ
 ਮਾਸੀਨਿਆਸੀਦਸਨਾਦਪਰਿਜੋਗੀਬਾਹਪੰਥਚਲਾਇਅ॥
 ਆਗਿਪੀਸਿਧਿਨਿਧਿਰਸਾਇਣਾਤੰਤਮੰਤਰੇਟਕਵਰਤਾਇਅ॥
 ਮੇਲੁਕਰਿਸਿਵਗਤਿਦਾਕਰਮਾਤਿਵਿਚਿਵਾਦੁਵਪਾਇਅ॥
 ਪੋਸਤੁਭੰਗਸਰਾਬਦਾਚਲੈਪਿਆਲੁਭੁਗਤੁਭੰਚਾਇਅ॥ਵ

ਜਨ ਬੁਰਹੁ ਸਿੰਘੀਆ ਸੀਖਨਾ ਵਰਹਰਾ ਸਿਕਰਾਇਆ ਮਾਇਖੁ
 ਕੁਖਾ ਅਦੇਸੁ ਕਾਗਿ ਮਲਖੁ ਜਗਾਇਨ ਮਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਸਾਖੁ
 ਸੰਗਤਿ ਵਿਟੁਰਗਿ ਮੁਲਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਾ ਭੁਗੁ ਮਾਥਿਨਾ ਸੀ ਪੀਰਾ ਪੀਰੁ ਵਖਾਣੀਐ ਨਾਥਾ
 ਨਾਥੁ ਸਾਧ ਸੰਗਵਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇਆ ਗੁਰਸਿ
 ਖਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮਾਲਿ ਪੰਚਾਮਾਖੀ
 ਅਨਿਬਰਦੁ ਪੰਚਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਲਿ ਪਰਵਾ
 ਟਪੰਚ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡ ਬਿਲਾਸੀ ਗੁਰਦਗਸਟੁ ਭੁ
 ਰੁਸਬਦੁ ਹੋਨਿ ਜਪਹਿ ਭਾਇ ਭੁਗਤਿ ਰਹਾਸੀ ਮਿਠਾ ਬੋਲ

ਦੁਨਿਵਚਲਣੁਆਸਨਿਰਾਸੀ॥ਸਦਾਸਹਜੁਬੇਗਹੁਪੈਕਲੀ॥੩੨੨॥
 ਕਾਲਅੰਦਰਿਪਰਗਾਸੀ॥ਸਾਧਜੰਗਤਿਮਿਲਿਬੰਦਖਲਾਸੀ॥
 ੧੭॥ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪਿਆਰੁਹੈਪੁਰਖੁਪਿਆਰੁਕਰੇਦੁਨਾਰੀ॥ਨਾ
 ਭਿਭਤਰਸੀਜੋਗਮਿਲਿਪੁਤਸਪੁਤੁਕਪੁਤੁਸੈਸਾਰੀ॥ਪੁਰਖਾਪੁਰ
 ਖਾਜੋਰਚਨਿਤੇਵੇਰਲੇਨਿਰਮਲਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖੁ
 ਉਪਜਦਾਗੁਰਤੇਚੇਲਾਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਪਾਰਸੁਹੋਆਪਾਰਸ
 ਹੁਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਹੁਣਕਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਵੀਸੀਪਰਮਹੀਸਗੁਰ
 ਸਿਖਸਾਧਸਿਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਗੁਰਭਾਈਗੁਰਭਾਈਆਸਾ
 ਕਸਚਾਗੁਰਵਾਕਜੁਹਾਰੀ॥ਪਰਤਨਪਰਧਨਪਰਹਰੇਪਰਨਿ

ਦਾਹਉਮੇਪਰਹਾਗੀਸਾਪਸੰਗਤਿਵਿਟਹੁਭਾਨਿਹਾਰੀ॥੧੮॥
 ਪਿਉਦਾਦਾਪੜਦਾਦਿਅਹੁਪੁਤ੍ਰਪੜਪੋਤਨਤਾਮਾਦਾਦੀ
 ਪੜਦਾਦੀਅਹੁਫੁਠੀਭੈਣਾਧੀਅਸਟਖਤਾਨਨਾਨਾਨੀਅ
 ਖੀਅੇਪੜਨਾਨਪੜਨਾਨੀਪਤਾਤਾਇਆਚਾਚਾਜਾਈਅੇਤ
 ਟੀਚਾਚੀਆਈਆਮਤਾਮਾਮੇਤੈਮਾਮਾਣੀਆਮਾਸੀਮਾਸੜ
 ਦੇਰੀਗਿਰੰਤਾਮਾਸੜਫੁਫੜਸਾਕਸਤਸਹੁਗਸਸੁਸਾਲੀ
 ਸਾਲੁਤਾਤਾਏਰੀਪਤੀਏਰਮੇਲੁਮਿਲਿਮਉਲੇਰਫੁਫੇਰਮਵ
 ਤਾਸਾਫੁਭੁਭੁਮੁਰਟਿਭੁਸਭਿਨਦੀਨਾਵਸੰਜੋਗਨਿਸਤਾ
 ਸਚਾਸਾਕੁਨਵਿਛੁੜੈਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਗਾਈਭਤਾਭੇਗਭੁ

ਗਤਿਵਿਚਿਜੋਗੁਗਤਾ॥੧੯॥ਪਿਉਦੇਨਪਿਆਰਤੁਲਿਨਨੁ ੩੩੩
 ਫੀਨਪਿਤੀਏਤਾਏ॥ਆਉਹੇਤਨਪੁਜਨੀਹੇਤਨਮਾਮੇਮਾਸੀਜ ०
 ਏ॥ਅੰਥਾਂਸਪਨਉਤਰੇਆਇਆਥਾਕੜੀਆਜੇਖਾਏ॥ਮੁ
 ਲੀਪਾਨਪਟੰਤਗਵਾਸੁਡੀਕਾਰੁਪਰਗਟੀਆਏ॥ਸੁਰਜਚੰ
 ਦਨਪੁਜਨੀਦੀਵੇਲਖਤਾਰੇਚਮਕਾਏ॥ਗੰਗਮਜੀਠੈਕਸੁ
 ਭਦਾਸਦਸਥੇਈਵੇਸੁਵਟਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਲਿਨਮਿਹਰ
 ਵਨਮਾਤਾਪਿਤਾਨਦੇਵਸਥਾਏ॥ਗਿਠੈਸਭੇਠੈਕਿਵਜਾ
 ਏ॥ਜੇ॥ਆਪੇਹੇਤਨਪੁਜਨੀਸਤਿਗੁਰਹੇਤੁਸੁਚੇਤੁਸਹਾ
 ਏ॥ਸਹਵਿਸਾਹਨਪੁਜਨੀਸਤਿਗੁਰਸਾਹਅਥਾਹੁਸਮਾ

ਈ॥ ਸਾਹਿਬਤੁਲਿਨਸਾਹਿਬੀਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸਾ
 ਈ॥ ਦਾਤੇਦਾਤਿਨਪੁਜਨੀਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸਚਦਿਤਾਈ॥
 ਵੈਦਨਪੁਜਨੀਵੈਦਗੀਸਤਿਗੁਰਹਉਮੈਰੋਗੁਮਿਟਾਈ॥ ਦੇ
 ਵੀਦੇਵਨਸੇਵਤੁਲਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਸ
 ਈਰਤਨਨਪੁਜਨੀਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਭਾਈ
 ॥ ਅਕਬਕਬਾਵਰੀਵਰਿਆਈ॥ ੨੧॥ ਤੁਹਿਉਤਤਾ
 ਲੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੨੨੪

ਥਾਈਭਾਈਗੁਰਦਾਸਭੁਲੇਜੀਕੀ॥

॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਭਿਨਮਸੀਸਤਿਗੁਰਚ

ਰਨ॥ਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਏਕਾਅਨੇਕਾਬਿਬੇਕਾਸਾਸਿ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਭਿਨਮਸੀਸਤਿਗੁਰਚਰਨਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇ

ਸਾਏਕਾਅਨੇਕਾਬਿਬੇਕਾਸਾਸਿਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਾ॥੧॥

ਛੰਤ੍ਰ॥ ॥ਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਸੇਸਪਹਿਕਹਤਨਆਵੈ॥ਨੇ

ਤਨੇਤਕਹਿਨੇਤਬੇਦੁਬੀਦੀਜਨੁਗਾਵੈ॥ਆਦਿਮਾਧਿਅਗਾਮੀ

ਤਿਹੁਤੇਹਤਹੈਪੁਨਿਹੋਨਮਾ॥ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸਚਰਨਸੀ

ਸਤਿਗੁਰਨਾਮ॥੧॥੧॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਅਥਿਗਤਿਅਲਖ
 ਅਭੇਵਅਗਮਅਪਰਾਅਨੰਤਗੁਰ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ॥੧॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਅਗਮਅਪ
 ਰਾਅਨੰਤਗੁਰਅਥਿਗਤਿਅਲਖਅਭੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰ
 ਨਬ੍ਰਹਮ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵ॥੧॥ਛੰਤ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਨਾਨਕਦੇਵਦੇਵਦੇਵੀਸਬਪਿਆਵਹਿ॥ਨਾਦਬਾਦਬਿਸ
 ਮਾਦੁਰਾਗਰਾਗੰਨੀਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਉਨਸਮਾਪਿਅਗਾਪਿਸ
 ਪਸੰਗਤਿਸਪਰਿਪਰਾਅਥਿਗਤਅਲਖਅਭੇਵਅਗਮਾ
 ਗਮਿਤਿਅਪਰਿਪਰਾ॥੧॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਜਗਮੁਖਿਸਿਰੁਪਾਪ

ਗੁ

ਮਜੇਤਿ ਮਿਲਿ ਜੇਤਿ ਮਹਿ ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਤਹਿ ਅਨੂਪ ਪਰੰਤੁ ਤਤ ॥ ੩੭੫ ॥
 ਹਿ ਮਿਲਿਓ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪਰ ਮਜੇਤਿ ਮਿਲਿ ਜੇਤਿ ਮਹਿ ਜਗ
 ਮਗ ਜੇਤਿ ਸਰੂਪ ॥ ਪਰ ਮਤਤਤਤ ਹਿ ਮਿਲਿਓ ਅਦਭੁਤ ਅਤਿ
 ਹੀ ਅਨੂਪ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਤਹੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਪਾਗਸ
 ਕੋ ਪਾਗਸ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਮਿਲਿ ਅੰਗ ਸੰਗੀ ਮਲਿ ਸੰਗੀ ਉਧਾਰ
 ਸਾ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭੂਪੁਰ ਸੁਭਗਤਿ ਓਤਿ ਪਤਿ ਮਹਿ ॥ ਜਗਮ
 ਗਜੇਤਿ ਸਰੂਪ ਜੇਤਿ ਮਿਲਿ ਜੇਤਿ ਮਹਿ ॥ ੩ ॥ ਸੋਕਠਾ ॥ ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਅਨਹਦ ਸਬਦਾ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਅਮਰ ਪਰਗਾਸ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਦੋ

ਹਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਹਦ ਸਬ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿ
 ਵਾਸਾ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ
 ॥੧॥ ਛੁੱਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤਾ ਸਚ ਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ
 ਵੈ ਕਾ ਮਨ ਮਨਿ ਹਕਾ ਮਪਰ ਮਪਦ ਸਹਜ ਸਮਾਵੈ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸੰਧਿ ਸੁਗੰਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਜਾ ਮਾਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਬਚਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨਾ ॥੪॥ ਸੋਰਠ
 ॥ ਬਹਾਸਨ ਬਿਸਾ ਮਗੁਰ ਭਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲਿ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਰਮਤ ਰਾਮ ਗਾਮਨਾ ਮਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਏ ॥੧॥ ਦਿਹਰਾ ॥
 ਗੁਰ ਭਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲਿ ਬਹਾਸਨ ਬਿਸਾ ਮਾਰਾ

ਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਛੰਤ ॥ ॥ ਗੁ ੩੨੬ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾਰਾ ਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
 ਗੁਰਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਗੁਰਗੁਰੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਮਾਲਿ
 ਦੀਪ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗਾ ਅੰਤਰਿ ਉਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਮਤਾਰਾ ਸੀਧਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਿ ਭਏ ਗੁਰ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬਿ
 ਸਮਾਦ ਫਲ ਦੂਮ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਧਿ ਗਤਿ ॥ ਆਦਿ ਪਰਮ ਪਰਮਾ
 ਦਿ ਅੰਤ ਅਨੰਤ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਫਲ ਦੂਮ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਧਿ ਗਤਿ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥ ਅੰਤਿ ਅਨੰ
 ਤ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਆਦਿ ਪਰਮ ਪਰਮਾਦਿ ॥ ੧੭ ॥ ਛੰਤ ॥ ॥ ਆਦਿ

ਪਰਮਪਰਮਾਦਿਨੰਦਸਥਦਸੁਨਿ॥ ਸਲਲਹਿਸਲਿਲਸਮਾ
 ਇਨਮਸਰਤਾਸਾਗਰਸੁਨਿ॥ ਨਰਪਤਿਸੁਤਿਨਿਖੋਤਜੋਤਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਨਗਰਜਨਾ॥ ਰਾਮਪਰਸਾਦਿਭਏਗੁਰਤੇਗੁ
 ਰਮਰਜਨ॥੧੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਾਆਪ
 ਆਪਪ੍ਰਗਾਸਹੁਇ॥ ਨਾਮਦੋਇਪ੍ਰਭਏਕਗੁਰਗੋਬਿੰਦਬਖਾ
 ਨੀਐ॥੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਆਪਆਪਪ੍ਰਗਾਸਹੁਇਪੂਰਨਬ੍ਰ
 ਹਮਾਬਿਬੇਕਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦਬਖਾਨੀਐਨਾਮਦੋਇਪ੍ਰਭਏਕਾ॥
 ੨੦॥ ਛੰਤ॥ ॥ ਨਾਮਦੋਇਪ੍ਰਭਏਕਟੇਕਗੁਰਮੁਖਿਠਹਰਾਏ
 ॥ ਆਦਿਭਏਗੁਰਨਾਮਦੁਤੀਆਗੋਬਿੰਦਬਖਾਈ॥ ਹਰਿਗੁਰ

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਰਚਨਿਰਚਥਾਪਿਥਾਪਨਾਪੁਰਨਬਹਮਾਬਿ ੩੨੭
 ਬੇਕਪੁਗਟਹੁਇਆਪਾਪਨਾ ੨੧॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਬਿਸ
 ਮਾਦਹਿਬਿਸਮਾਦਿਅਥੁਰਜਹਿਅਸੁਰਜਗਤਿ॥ਅ
 ਦਿਪੁਰਖਪਗਮਾਦਿਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਭਏ॥੨੨॥ਦੇ
 ਹਰਾ॥ ॥ਅਥੁਰਜਹਿਅਸੁਰਜਗਤਿਬਿਸਮਾਦਹਿਬਿ
 ਸਮਾਦਾ॥ਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਭਏਮਾਦਿਪੁਰਖਪਗ
 ਦਿ॥੨੩॥ਛੁੰਤ॥ ॥ਅਦਿਪੁਰਖਪਗਮਾਦਿਸ੍ਵਦ੍ਰਸ਼
 ਅਗੋਚਰਾਦਿਸਟਿਦਰਸਅਸਪਰਸਸੁਗਤਿਮਤਿਸੰਬ
 ਦਮਨੋਚਰਾਏਗਥੇਦਗਤਿਗਿਆਨਲਖੇਨਹੀਅਲਖ

ਅਭੇਵਾ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਰਿ ਨ ਮੋਨ ਮੋਨ ਮਸਾ ਸਿਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥੧੪॥
 ॥ ਸਵਯੇ ॥ "ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਹੀ ਸੁਧਿ ਕੀਨ ਸੁਧਿ ਰਹੀ ਬੁ
 ਧਿ ਕੀਨ ਬੁਧਿ ਰਹੀ ਮਤਿ ਮੋਨ ਮਤਿ ਹੈ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮੋਨ ਸੁਗਤਿ ਅਉ
 ਧਿ ਮਾਨ ਮੋਨ ਧਿ ਮਾਨ ਗਰਿਓ ਗਿ ਮਾਨ ਮੋਨ ਗਿ ਮਾਨੁ ਰਹਿ
 ਓ ਗਤਿ ਮੋਨ ਗਤਿ ਹੈ ॥ ਪੀਰ ਜਕੋ ਪੀਰ ਜੁ ਗਰਬ ਕੋ ਗਰਬੁ ਗਾਇਓ
 ਤਿ ਮੋਨ ਗਤਿ ਰਹੀ ਪਤਿ ਗਤਿ ਪਤਿ ਮੋਨ ॥ ਅਦਭੁਤ ਪਰਮ ਦਭੁਤ
 ਬਿਸਮੇ ਬਿਸਮਾ ਅਸੁਰ ਜੈ ਅਸਚਰ ਜ ਮਤਿ ਮਤਿ ਮੋਨ ॥੧॥
 ॥੯॥ ਦਸ ਮਸਥਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨਿ ਕਉਨੁ ਭਉਨੁ ਕਹਉ ਹਰਮੁ
 ਖਿਪਾਵੈ ਸੁਤਉ ਅਨਤ ਨ ਪਾਵਈ ॥ ਉਨ ਮਨੀ ਜੋ ਤਿਪਟੈ

ਤਰਦੀਜੈਕਉਨਜੋਤਿਦਾਇਆਕੋਵਿਖਾਵੈਜਾਹੀਤਾਹੀਥਨਿ ੩੨੮
 ਆਵਈ॥ ਅਨਹਦਨਾਦਸਮਸਰਿਨਾਦੁਬਾਦੁਕਉਨੁਸੰ
 ਗੁਰਸੁਨਾਵੈਜਾਹੀਜੋਈਲਿਵਲਾਵਈ॥ ਨਿਝਰਾਪਾਰ
 ਧਾਰਤੁਲਿਨਾਮੀਮ੍ਰਿਤਰਸਾਪੀਉਪੀਆਵੈਜਾਹੀਤਾਹੀਮੇ
 ਸਮਾਵਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਪਿਮਿਲੇਬੀਸਾਇਕਈ
 ਸਈਸਾਇਤਤੇਉਲੀਪਿਉਤੁਜਾਇਨਹਗਾਵਈ॥ ਚਰਮਵਿ
 ਸਾਟਿਮੁਦਪੰਖੇਦਿਬਿਦ੍ਰਿਸਟਿਕੋਜਗਮਗਜੋਤਿਉਨਿਮਨੀ
 ਉਪਿਖਾਵਈ॥ ਸੁਰਤਸੀਕੋਚਤਹੀਥਜਰਕਪਾਟਮੋਲਿਨਾਦ
 ਬਾਦਪਰੈਅਨਹਤਾਲਿਵਲਾਵਈ॥ ਥਚਨਾਬਿਸਰਜ

ਤਮਨਰਸਰਹਿਤਹੁਏਨਿ ਸ੍ਰਗਮਪਾਰਧਾਰਮਪੀਉਪੀਅੰ
 ਵਈ॥੧੧॥ਜਉਲਉਮਨਰਸਬਸਤਉਲਉਨਹੀ
 ਪੇਮਰਸੁਜਉਲਉਆਨਧਿਆਨਆਪਾਸਪੁਨਹੀਦੇਖੀ
 ਮੇ॥ਜਉਲਉਆਨਗਿਆਨਤਉਲਉਨਹੀਅਧਾਤਮ
 ਗਿਆਨਜਉਲਉਨਦਬਾਦਨਾਮਨਾਹਦਾਬਿਸੇਖੀਮੇ॥
 ਜਉਲਉਅੰਬਾਧਿਸੁਪਿਹੋਏਨਅੰਤਰਗਤਿਜਉਲਉ
 ਨਲਖਵੈਤਉਲਉਅਲਖਨਲੇਖੀਮੇ॥ਸਤਿਗੁਪਸਤਿ
 ਨਾਮਸਤਿਗੁਗਗਿਆਨਧਿਆਨਏਕਹੀਅਨੇਕਏਕਭੇਖੀ
 ਮੇ॥੧੨॥ਨਾਨਾਮਸਦਾਨਪਾਨਬਹੁਬੰਜਨਾਦਿਸ੍ਵਦ

ਸੀਚਤਸਰਬਰਸਰਸਨਕਹਾਈ॥੧੨॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਦਰਸਅਨੁਸਥ ੩੭੮
 ਦਸੁਗਤਿਲਿਵਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਨਿਅਮਿਤਿਬ
 ਰਾਈ॥ ਸਕਲਸੁਗੰਧਅਸਪਰਸਅਉਗਗਨਦਬੁਧਿਬਲਿ
 ਥਚਨਾਥਿਬੇਕਟੇਕਪਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਨਾਮਸਿਮਰਤ
 ਸਫਲਹਾਇਬੋਲਿਤਮਪੁਰਧੁਨਿਸੁਨਿਸੁਖਦਾਈ॥੧੩॥
 ਪ੍ਰੇਮਰਸਿਬਸਿਹੁਇਪਤਿਗਸੰਗਮਜਾਨੈਬਿਗਹਿਬਿਛੁਹਮੀਨ
 ਹਾਇਨਮਰਿਜਾਨੈ॥ ਦਰਸਾਧਿਆਨਜੋਤਿਮੇਨਹਾਇਜੋਤੀਸ
 ਰੁਪਚਰਨਾਥਿਮੁਖਹੋਇਪਾਨਠਹਰਾਨੈ॥ ਮਾਲਿਬਿਛੁਰਤਗ
 ਤਿਪ੍ਰੇਮਨਾਥਿਰਹਜਾਨੀਮੀਨਅਉਪਤਿਗਮਹਿਦੇਖਤਲਜਾਨੈ॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਧਿਗੁ ਪੀਨਿ ਹੋਵਿਗੇ ਜੋਨ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਦੇਹ
 ਨਰਕ ਸਮਾਨੇਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਸੁਖ ਦਥਿ ਸਮਾ
 ਜਮਾਨਿ ਮਥ ਬਥਾ ਬਿਨੋਦ ਕਹਤ ਨਾਮਾ ਵਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੁਖ ਨਾਮੀ ਪਪਰਮ ਦੁਤ ਸਤਿ ਲਕਸ਼ਮੀ ਲਪਰਸਤ ਬਨਿ
 ਮਾਥ ਵੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਮਾਹਿ ਮਾਮਗਾਧ ਬੋਧ ਗੁਰ
 ਮਿਖੀ ਮੀਮੀ ॥ ਸੋਮ ਸੁਖ ਲਖਾ ਵਣੀ ॥ ੧੫ ॥ ਉਲਟੀ ਪਦਮ
 ਮਾਥ ਵੀ ॥ ੧੬ ॥ ਲਾਗਾ ਤੇਸਾ ਤੇ ਗੁਰ ਪਰਚੇ ਪਰਮ ਪਦਮ
 ਭੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਪੋਖਿ ਸੋਮ ਸੁਖ ਫਲ ਕੋਈ ਪਨ ਦੇ ਮਿਤਾ
 ਮਾਥ ਵੀ ॥ ੧੭ ॥ ਭੀ ॥ ਪੁਜਹਾ ਦੇਸਾ ਰਿਮਾ ਰਿਮਾ ਮਰਹਿ

ਤਿਛਾਭੀਅਸਾਥਿਰਕੀਧਰੀਸਾਅਨਤਨਧਾਏਹੈ॥ਆਦੈਆਦਿ ੩੩੦
 ਨਾਦੈਨਾਦਸਲਲੈਸਲਲਿਮਿਲਿਥਹਮੇਥਹਮਮਿਲਿਸ
 ਹਜਸਮਾਏਹੈ॥੧੬॥ਚਿਰਕਾਲੁਮਾਨਸਜਨਮਾਨਿਗਮੇਲ
 ਪਾਏਸਫਲਜਨਮਗੁਰਚਰਨਸਰਨਕੈ॥ਲੋਚਨਅਮੋਲ
 ਗੁਰਦਰਸਅਮੋਲਦੇਖੇਸਵਨਅਮੋਲਗੁਰਬਚਨਪਰਨਕੈ
 ॥ਨਾਸਕਾਅਮੋਲਚਰਨਾਰਥਿਦਬਾਸਨਕੈਰਸਨਾਅਮੋਲ
 ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਸਿਮਰਨਕੈ॥ਹਸਤਅਮੋਲਗੁਰਦੇਵਸੇਵਕੈਸਫਲ
 ਚਰਨਅਮੋਲਪਰਦਛਨਕਰਨਕੈ॥੧੭॥ਦਰਸਾਧਿਆਨਦਿ
 ਬਿਵਿਸਟਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਕਰਨਕਟਾਛਾਦਿਬਿਦੇਹਪਰਵਨ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਛਾਅਨਾ ਦਲਿ ਵਲੀਨ ਅਨੰਦ ਬਾਦ ਸਕਲ ਬਿਸ
ਰਾਨੇ ਹੈ

ਹੈ। ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਨਾ
ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਪਾਨ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਬਾਸਨਾ ਸੁਖ
ਸਹਸਤ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸਫਲ ਸੁਗਿਆਨ ਹੈ। ਅੰਗ ਅੰਗ
ਬਿਸਮ ਸ੍ਵਯੰਗੋ ਸਮਾਇ ਭੁਏ ਮਨ ਮਨ ਸਾਥ ਕਤ ਬਹਾ
ਧਿਆਨ ਹੈ॥੧੮॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅਤਿ ਅਸੁਰਜੀ
ਹੋਰਤ ਹਿਰਾਨੇ ਆਨਾ ਧਿਆਨਾ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖ ਸੁ
ਖ ਫਲ ਗੰਧਰਬਾ ਬਿਸਮ ਹੁਇ ਅਨਰਸ ਬਾਸਨਾ ਬਿਲਾ
ਸਨ ਹਿਤਾਨੇ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅਦਭੁਤ ਅਸਥਾਨ
ਮਿਤ ਮੰਡਲ ਅਸਥਾਨ ਨਲੁ ਭਾਨੇ ਹੈ॥੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ

ਫਲਦਇਆਕੈਦਿਖਾਵੈਜਾਹਿਤਾਹਿਅਨਹੁਪਰਿਗਦੇਖੇਨਾਹੀਭਾਵ ੩੩੧
 ਹੀਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਮਾਇਆਕੈਚਖਾਵੈਜਾਹਿਤਾਹਿਅਨਰਸਨ
 ਹੀਰਸਨਾਹਿਤਾਵਹੀਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਮਗਹੁਗਹਾਵੈਜਾਹਿਸ
 ਰਬਨਿਧਾਨਪਰਸਨਕਉਨਧਾਵਹੀਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਮਲਖ
 ਲਖਾਵੈਜਾਹਿਅਕਥਕਥਾਬਿਨੇਦਵਾਹੀਬਨਿਆਵਹੀ॥੩੦॥
 ਸਿਧਨਾਥਜੋਗੀਜੋਗਧਿਆਨਮੇਨਆਨਸਕੋਬੇਦਪਾਠਕ
 ਰਿਬਹਮਾਦਿਕਨਜਾਨੇਹੈਅਧਿਤਮਾਗਿਆਨਕੋਨਸਿਵ
 ਸਨਕਾਦਿਪਾਏਜਾਗਿਭੋਗਮੇਨਇਵਾਦਿਕਪਹਿਚਾਨੇਹੈਨਾ
 ਮਸਿਮਰਨਕੈਸੇਖਾਦਿਕਨਸੀਖਾਜਾਨੀਬਹਮਚਰਜਨਾਰ

ਦਾਇਕਹਿਰਾਨੈਹੈ॥ਨਨਾਅਵਤਾਰਕੈਅਪਾਰਕੋਨਪਾਰੁਪਾਇ॥
 ਓਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਸਿਖਮਨਮਾਨੈਹੈ॥੧੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿ
 ਦੈਨਿਮਤਾਨਿਵਾਸਜਾਸੁਧਿਆਨਗੁਰਮੂਰਤਿਕੈਪੁਰਨਬਹਮ
 ਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸੁਰਤਿਉਨਮਾਨਗਿਆਨਸਹਜੁ
 ਭਾਇਸਰਬਾਤਮਕੈਸਮੰਹੈ॥ਹਉਮੈਤਿਆਗਿਡਿਆਗਿਬਿ
 ਸਮਾਦਕੈਬੈਰਗੀਭਏਮਨਉਨਮਨਾਨਿਵਰੀਮਿਤਾਅਗੀਮੈ
 ॥ਸੁਖਮਾਅਸੁਖੁਕੁਮੁਖਏਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਜੀਵਨਪੁਰਤਿਨੋ
 ਨਮੋਨਮੋਨਮੈ॥੧੩॥ਦਰਸਨਜੋਤਿਜੋਤੀਸਰੂਪਹੁਇਪ
 ਤੰਗਸਬਦੁਸੁਰਤਿਮਿਗਜੁਗਤਿਨਜਾਨੈ॥ਚਰਨਕ

ਮਲਮਕਰੰਦਨਮਧੁਪਗਤਿਬਿਗਹਿਬਿਓਗਹੁਇਨਮੀਨਮਕਿਜਾੜੜੜ
 ਨੇਹੋਏਕਏਕਟੇਕਨਟਰਤੋਏਡਿਗਦਜੋਨਿਚਾਤੁਰਚਤੁਰਗੁ
 ਨਹੋਇਨਹਿਗਨੇਹੋਪਾਹਨਕੋਠੇਰਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸਾਗਰਮੇਸੁ
 ਨਿਮਮਨਾਮਜਮੁਨਰਕਲਜਾਨੇਹੋ੭੩੭ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿ
 ਚੰਚਲਾਮਚਲਤਏਮਹਾਮਲੂ੩੫ਗੀਨਿਗਮਲਕੀਨੇਹੋ
 ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਜੋਨਿਕੋਅਜੋਨਿਭਏਕਾਲੁਸੇਅਕਾਲੁਕੋ
 ਅਮਰਪਦਦੀਨੇਹੋਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਹਉਮੇਕੋਇਹੋਇਰੇ
 ਨਡਿਗੁਟੀਡਿਓਨੀਪਾਗਿਆਪਾਅਪਚੀਨੇਹੋਗੁਰਮਤਿਸਤਿ
 ਕਾਰਿਬਰਨਾਥਰਨੁਭਏਭੈਰੁਮਨਿਵਾਰਿਡਾਰਿਨਿਰਭੈਕੋਲੀ

ਨੇਪੈ॥੨੪॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਆਸਮਾਸਾਪਸਾਪਗੁਰਮ
 ਤਿਸਤਿਕਰਿਜੰਤਸੰਤਨਮਹੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਆਬਿਥੇ
 ਕੀਹਾਇਬਿਥੇਕੀਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਕਾਮਨਿਹਕਾਮਹੈ॥
 ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਆਗਿਆਨੀਥਹਮਾਕਿਆਨੀਗੁਰਮ
 ਤਿਸਤਿਕਰਿਸਹਜਬਿਸਮਾਮਹੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਜੀ
 ਵਨਮੁਕਥਿਭਏਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਨਿਹਚਲਧਾਮਹੈ॥
 ੨੫॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਥੈਰਨਿਰਥੈਰਭਏਪੁਰਨਥਹਮ
 ਗੁਰਸਰਥਮੇਜਨੇਹੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਭੇਦਨਿਰਭੇਦ
 ਭਏਦੁਖਿਧਾਇਧਿਨਿਖੇਧਖੇਦਾਥਿਨਸਾਨੇਹੈ॥ਗੁਰਮਤਿ

ਸਤਿਕਾਰਿਥਾਇਸਪਰਮਹੰਸਾਗਿਆਨਾਮੀਸਬੰਸਨਿਰਗੰਧਰੀਧੰਡੁਤਤ
 ਠਾਨੇਹੋਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਕਰਮਭਰਮਖੋਏਆਸਮੇਨਿਰਾ
 ਸਹੁਇਥਿਸਵਾਸਉਰਿਆਨੇਹੋ॥੨੬॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿ
 ਸਿੰਥਲਸਫਲਭਏਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਬਾਂਸਮੇਸੁਗੰਧੋ
 ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਕੰਚਨੁਮਨੁਰਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਪਰਖਤ
 ਅੰਧੋਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਕਾਲੂਟਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹੁਇਕਾ
 ਲਮੇਅਕਾਲਭਏਅਸਥਿਰਕੰਧੋਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿ
 ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਭਏਆਇਅਧੋਉਦਾਸਬਾਸਬੰਧਨਿਰ
 ਥੰਧੋ॥੨੭॥ਸਥਦੁਸੁਰਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇ

ਸਸਿਘਰਿ ਸੁਰਪੂਰਨਿ ਜਪਗਿਆਏ ਹੋ ॥ ਉਲਟਿ ਪਵਨ
 ਮਨਮੀਨ ਡਿਥੋ ਨੀਪ ਸੰਗ ਡਿਥੁ ਟੀ ਉਲਟਿ ਪਿਸੁਖ ਸਾ
 ਗਰਸਮਾਏ ਹੋ ॥ ਡਿਥੁ ਨੁ ਅਤਿ ਤਚਤੁ ਰਥ ਪਦੁਗੀਮਿ
 ਤਾ ਕੋ ਨਿਸ਼੍ਠਰ ਅਪਾਰਧਾਰ ਅਮੀਮ ਚੁਆਏ ਹੋ ॥ ਚਕ
 ਵੀਚਕੋ ਗਮੋਰਚਾ ਡਿਕਾਅਨੰਦ ਮਈ ਕਦਲੀ ਕਮਲ
 ਥਿਮਲ ਜਲਛਾਏ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿ
 ਵਗੁਗਸਿਖ ਸੀਧੀ ਮਿਲੇ ਪੰਚ ਪਰਪੰਚ ਮਿਟੇ ਪੰਚ ਪਰ
 ਧਾਨੇ ਹੋ ॥ ਭਾਗੇ ਭੈਭਗ ਮਭੇਦ ਕਾਲੁ ਅਉਕਰ ਮਖੇਦ
 ਲੋਗ ਬੇਦ ਉਲਟਿ ਪਉਦੇ ਤਗੁਗਿਆਨੇ ਹੋ ॥ ਮਾਏ

ਆਮਉਥਹਮਸਮਦਸਮਦੁਆਰਪਾਰਿਅਨਹਦਰੁ ੩੩੪
 ਨਸੂਨਬਾਜਤਨੀਸਾਨੇਹੋਓਓਨਮਨਮਗਨਗਗਨ
 ਜਗਮਗਜੋਤਿਨਿਸ਼ੁਰਅਪਾਰਧਾਰਪਰਮਨਿਧਾਨੇਹੋਓ
 ਰਦੀਗਹਮਹਿਕਿਸਤੀਹੁਇਪਾਇਓਨਸਹਜਘਰੁ
 ਬਨਬਨਵਾਸਨਉਦਾਸਫਲੁਪਾਇਓਹੋਓਪਰਿਪ
 ਰਿਪੀਰਿਤਨਅਕਥਕਥਾਬਿਚਾਰੀਸਿਧਾਸਨਕੋਨ
 ਨਿਜਾਸਨਦ੍ਰਿੜਾਇਓਹੋਓਜੋਗਪਿਆਨੁਪਾਰਨ
 ਕੋਨਾਬਨਦੇਖੇਨਨਾਬਜਗਿਭੋਗਪੁਜਾਕੋਨਅਗਹੁ
 ਗਹਾਇਓਹੋਓਦੇਵੀਦੇਵਸੇਵਕੋਨਅਹੰਮੇਵਟੇਵਟੰ

ਗੀਅਲਖਾਅਭੇਵਗੁਰਦੇਵਸਮਸ੍ਰਾਇਓਹੈ॥੩੦॥
 ਭਿਉਨਅਤੀਤਚਤੁਰਥਗੁਨਰੀਮਿਤਾਕੈਪੰਚਤਤ
 ਉਲੰਘਿਪਰਮਤਤਵਾਸੀਹੈ॥ਖਟਰਸਤਿ॥ਆਗਿਪੇ
 ਮਰਸਕਉਪਾਪਤਿਭਏਖੁਰਸੁਰਸਪਾਅਨਹਦ
 ਅਭਿਆਸੀਹੈ॥ਅਸਟਾਸਿਪਾਂਤਭੇਦਿਨਾਥਨਕੇ
 ਨਾਥਭਏਦਸਮਸਥਲਸੁਖਸਾਗਰਬਿਲਾਸੀਹੈ
 ॥ਉਨਮਨਮਗਨਗਨਗੁਣਿਨਿਸ਼੍ਚੁਰੁਸ੍ਵਰੈਸਹਜ
 ਸਮਾਧਿਗੁਰਪਰਚੇਉਦਾਸੀਹੈ॥੩੧॥ਦੁਬਿਧਾਨਿ
 ਵਾਰਿਅਥਰਨਹੁਇਥਰਨਾਬਿਖੇਪਾਂਚਪਰਪੰਚਨ

ਦਰਸਾਦਰਸਹੈ॥ ਪਰਮਪਾਰਸਗੁਰਪਰਸਿਪਾਰਸਭਏ ੩੩੫
 ਕਨਿਕਾਅਨਿਕਧਾਤੁਆਪਾਅਪਰਸਹੈ॥ ਨਵਦੁਆ
 ਰਪਾਰਥਹਮਾਸਨਸਿੰਘਾਸਨਮੇਨਿ ਸ਼ੁਰਸ਼ੁਰਨਿਰੁਚ
 ਤਨਅਨਰਸਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਧੀਮਿਲੇਬੀਸੁਇਕ
 ਈਸਈਸਅਨੁਹਦਗਦਗਦਾਅਭਰਭਰਸਹੈ॥
 ੩੪॥ ਚਰਨਕਮਲਭੁਜਿਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਭਏਦਰ
 ਸਦਗਸਿਸਮਦਰਸਾਦਿਖਾਏਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿ
 ਅਨੁਹਦਾਲਿਵਲੀਨਭਏਉਨਮਨਮਗਨਗਗਨਪੁ
 ਰਛਾਏਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਰਸਥਾਸਿਹੈ॥ ਇਥਿਸਮਾਥਿਦੇਹਭ

ਏਅਤਾਮਸਚਰਜਮੇਹੋਰਤਹਿਰਾਏਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁ
 ਖਫਲਮਹਿਮਾਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦ
 ਕਹਤਨਆਏਹੈ॥੩੩॥ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਗੁਰਮਤਿ
 ਹੋਰਦੈਪ੍ਰਗਾਸੀਖੋਏਹੈ॥ਅਗਿਆਨਜਾਨੇਬਹਮ
 ਗਿਆਨੇਹੈ॥ਦੁਰਸਾਧਿਆਨਆਨਾਧਿਆਨ
 ਬਿਸਮਰਨਕੈਸਬਦੁਸੁਰਤਿਮੇਨਿਬਤਪਰਵਾਨੇ
 ਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਰਸਸਾਸਿਕਹੁਇਅਨਰਸਗਹਤਹੁਇਜੋਤੀ
 ਮੇਜੋਤਿਸਰੂਪਸੇਹੋਸੁਰਤਾਨੇਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇ
 ਬੀਸਾਇਕਈਸਈਸਪੁਰਨੁਬਿਬੇਕਟੇਕਏਕਹੀਅ॥

ਨੇਪੈ॥੩੪॥ਰੋਮਰੋਮਕੋਟਿਬਹਮਾਂਰੋਕੋਨਿਵਾਸੁਜਾਸੁਮਾ॥੩੩੬
 ਨਸਅਉਤਾਰਧਾਰਿਦਰਸਾਦਿਖਾਏਪੈ॥ਜਾਕੋਓਅੰਕ॥
 ਰਕੋਅਕਾਰਹੈਨਨਾਪਕਾਰਸੀਮੁਖਸਬਦਗੁਰਸਿਖਨੁ
 ਸੁਨਾਏਪੈ॥ਜਾਗਿਭੋਗਨਈਬੇਦਜਗਤਭਗਤਜਾਹਿ
 ਅਸਨਬਸਨਗੁਰਸਿਖਨੁਲਭਾਏਪੈ॥ਨਿਗਮਸੇਖਾ
 ਦਿਕਥਕਤਨੇਤਨੇਤਕਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸਿਖਨੁ
 ਲਖਾਏਪੈ॥੧॥੩੫॥ਨਿਰਗੁਨਸੁਰਗੁਨਕੋਅਲਖਾਅ
 ਬਿਗਤਿਗਤਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਗੁਪਪਗਟਾਏਪੈ॥ਸਰ
 ਗੁਨਸੀਗੁਰਦਰਸਕੋਧਿਆਨਗੁਪਅਕੁਲਅਕਾਲ

ਸਰਬਮੇਸਮਾਨੀਐ॥ ਚਤੁਰਬਰਨਪਾਨਚੂਨਾਅਉਸੁ
 ਪਾਗੀਕਾਬਾਆਪਾਖੋਇਮਿਲੁਤਅਨੁਪਭੂਪਠਨੀਐ॥
 ਲੋਗਨਲੋਗਾਚਾਰਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰਸਬਦੁਸੁਰਤਿ
 ਉਨਮਨਉਨਮਾਨੀਐ॥੫॥੩੮॥ ਸੀਚਤਸਾਲਿਲਥ
 ਪੁਬਰਨਥਨਾਸਪਤੀਚੰਦਨਸੁਬਾਸਏਕੋਚੰਦਨਥ
 ਖਾਨੀਐ॥ ਪਰਥਤਾਬਿਖੇਉਤਪਤਿਹੁਇਅਸਟਧਤ
 ਪਾਗਸਪਗਸਿਏਕੋਕੰਚਨਕੋਜਾਨੀਐ॥ ਨਿਸਿਅੰਧਕਾ
 ਰਤਾਗਮੰਡਲਚਮਤਕਾਰਾਦਿਨਦਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਏਕੋ
 ਪਰਵਾਨੀਐ॥ ਲੋਗਨਮੇਲੋਗਾਚਾਰਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕ

ਰਸ ਬਦ ਸੁਗਤਿ ਉਨ ਮਨ ਉਨ ਮਨੀ ਅੰ॥੬॥੪॥ ਜੈ ਸੇ ੩੩੮
 ਕੁਲ ਬੁਧੁ ਰਜਨੁ ਮੇਘੁ ਪਟਪਟਾ ਸਿਹਜਾ ਸੀ ਜੋਗ ਸੇ
 ਅੰਤਰੁ ਨ ਪ੍ਰੀਅਸੇ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਨ ਅਛਤ ਕੁਟੰਬ ਹੀ ਸਾਹਿਤ
 ਅਹਿ ਬੰਕਤੁ ਨ ਸੁਧੋ ਬਿਲਪੇ ਸਤਹੁ ਏਜੀ ਅਸੇ॥ ਅਤ
 ਪਿਤਾ ਅਛਤ ਨ ਬੋਲੈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੇ॥ ਪਾਛੈ ਕੋ ਦੋਸਰ ਬ
 ਸੁਮੇਹ ਸੁਤ ਤ੍ਰੀ ਅਸੇ॥ ਲੋਗ ਨ ਮੇਲੋਗ ਚਾਰਹੁ ਰਮੁਖ
 ਏਕੈ ਕਾਰ ਸਥ ਦ ਸੁਗਤਿ ਉਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਅੰ॥੭॥
 ੪੧॥ ਜੋਗ ਬਿਖੋਭੋਗ ਅਰੁ ਭੋਗ ਬਿਖੋ ਜੋਗ ਜਤਿ ਰੁ
 ਮੁਖਿ ਪੰਥ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੇ॥ ਅਤਿ ਤੋਹੇ॥ ਗਿਆਨੁ ਬਿਖੋ

ਧਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨੀ ਬਿਖੇ ਬੇਧੇ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਗ
 ਤ੍ਰਿਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਕੇ ਅਜੀਤ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਭਗਤਿ ਅਰੁ
 ਭਗਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਾਮਲਖ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੀਤਿ
 ਹੈ ॥ ਨਿਗੁਨ ਸਭਨਾ ਬਿਖੇ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸੁ ਸਾਰਿ ਦੇ
 ਬਿਸਮਾ ਬਿਸੁ ਸਪਾਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋ ॥ ੮ ॥ ੪੭
 ॥ ਕੰਚਤ ਕਟਾਛਾ ਦਿ ਬਿਦੇ ਹਾਦਿ ਬਿਦਿ ਸਾਟਿ ਹਾਇ ਦਿ
 ਬਿਜੋਤਿ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਦਿ ਬਿਦਿ ਸਟਾਤ ਕੋ ॥ ਸਬਦ ਬਿ
 ਬੇਕਟੇ ਕਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਗੁਰਮਾਤਿ ਅਨਹਦ ਗੀਮਿ ਉਨਾ
 ਨੀ ਕੇ ਮਤਾਤ ਕੋ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਨੀ ਕੈ ਉਪਜ

ਤਪੇਮਰਸੁਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪ੍ਰੇਮਨੇਮਨਿਜਲਾਤਕੋ॥ਚਰਨਕ ੩੩੯
 ਮਲਦਲਸੰਪਟਮਧੁਪਗਤਿਸਹਜਿਸਾਮਾਧਿਮਧੁਪ॥
 ਨਪਾਨਸਾਂਤਕੋ॥੯॥੪੩॥ਸੁਆਗਹਿਨਲਿਨੀਕਉਉ
 ਲਟਿਗਹਾਵੇ॥ਆਪੁਹਾਥਸੇਛਡਾਏਛਾਡੈਪਰਥਸਿਆਵ
 ਈ॥ਤੈਸੇਬਾਰੰਬਾਰਟੇਰਿਟੇਗੁਪਟੇਪਟੇਆਪੋਨੇਹੀਨਾ
 ਉਸੀਖਿਆਪਹੀਪੜਵਈ॥ਗੁਪੁਬੀਸੀਗਮਨਾਮੁਨ
 ਜਾਮਨੀਭਾਖਾਸੰਗਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਭਾਧਿਪ੍ਰਗਟਾਵ
 ਈ॥ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਸਹਨਿਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੇਆ
 ਪਾਆਪੁਚੀਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਵਈ॥੧੦॥੪੪॥

ਵਿਸਾਟਿਮੇਦਰਸਦਰਸਮੇਦਿਸਾਟਿਵਿਗਾਵਿਸਾਟਿਦਰ
 ਸਮਦਰਸਗੁਰਾਧਿਆਨਹੈ॥ ਸਬਦਮੇਸੁਗਤਿਸੁਗ
 ਤਿਮੇਸਬਦੁਪਨਿਸਬਦਸੁਗਤਿਅਗਮਿਤਿਗੁਰਗਿ
 ਆਨਹੈ॥ ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਕਰਨੀਕੋਪ੍ਰਗਟਤਪ੍ਰੇਮਰ
 ਸਗੁਰਮਤਿਗਤਿਪ੍ਰੇਮਨੇਮਨਿਰਥਾਨਹੈ॥ ਪੰਡਪ੍ਰਾ
 ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਥੀਸਕੋਬਰਤਮਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਾਇਕਈ
 ਸਮੇਨਿਧਾਨਹੈ॥ ੧੧॥ ੪੫॥ ਮਨਬਚਕਮਹੁਇਇਕੜ
 ਛੜਪਤਿਭਏਸਹਜਸਿੰਘਾਸਨਕੋਅਬਨਿਹਚ
 ਲਥਾਜਹੈ॥ ਸਤਅਉਸੀਤੇਖਦਾਇਆਪਗਾਅਰਥਾ

ਲਿਖਿ ਚਪਕਵਾਨ ਕੀ ਏਹੁ ਗੁਮਤਿ ਸਾਜਹੈ ॥ ਸਕਲ ਪਦਾਰ ३੪੦
 ਥਾ ਅਉਸਰ ਬਨਿ ਪਾਨ ਸਭਾ ਸਿਵਨ ਗਰੀਸੁ ਬਾਸੁ ਕੋਟਿ ਛੁ
 ਬਿਛਾਜਹੈ ॥ ਰਾਜਨੀਤਿ ਗੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਜਾ ਕੇ ਸੁਖੇ ਸੁ
 ਖ ਪੁਰਨ ਮਨੋਰਥ ਸਫਲ ਸਬ ਕਾਜਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ੪੬ ॥
 ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਹਾਇਏ ਕੜਗੀ ਮਿਤਾਢਿ
 ਕਾਲ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਸੁਪਿ ਪਾਈਹੈ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਪਿ ਸਾਪਿ
 ਅਗਮ ਅਗਾਪਿ ਕਥਾ ਅੰਤਰਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਨਿਰੰਤਰੀਜ
 ਤਾਈਹੈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿਗਤਿ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਸਾਧਿ ਮਿਲੇ ਸੋਹੀ ਲਿਵਲਾਈਹੈ ॥ ਦਰਮਨ ਦਰ

ਸਾਅਉਜੰਤ੍ਰਪੁਨਿਜੰਤ੍ਰੀਬਿਧਿਓਤਿਪੋਤਿਸੁਤਿਏਕੋਦੁਬਿ
 ਧਾਮਿਟਾਈਹੈ॥੧੩॥੪੭॥ਚਰਨਸਰਨਿਮਨਬਚਨ
 ਮਹੁਇਏਕਤਨਤ੍ਰਿਭਵਨਗਤਿਅਲਖਲਖਾਈਹੈ॥
 ॥ਮਨਬਚਨਮਕਰਮਮਨਬਚਨਕੈਬਚਨਕਰਮਮਨ
 ਉਨਮਨੀਛਾਈਹੈ॥ਗਿਆਨੀਪਿਆਨੀਕਰਨੀਜਿਉ
 ਗੁਰਮਹੂਆਕਾਮਾਦਨਿਸੁਰਾਅਪਾਰਪਾਰਭਾਣੀਕੈਚੁਆ
 ਈਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਰਸਾਮੀਪ੍ਰਤਨਿਧਾਨਿਪਾਨਪੂਰਨਹੋਇਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੇਸਹਜਸਮਾਈਹੈ॥੧੪॥੪੮॥ਬਿ
 ਥਿਧਿਬਿਰਖਬਲੀਫੁਲਫੂਲਮੂਲਸਾਖਾਰਚਨ

ਰਿੜਾਚਿੜਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ ਬਰਨਬਰਨਫਲਬਹੁਬਿਧਿ ੩੪੧
 ਸ੍ਵਾਰਤਾਬਰਨਫੂਲਬਾਸਨਾਬਿਥਾਰਹੈ॥ ਬਰਨਬਰਨ
 ਮੂਲਬਰਨਬਰਨਸਾਬਰਨਬਰਨਪਤ੍ਰਸੁਗੁਨਅਚਾਰਹੈ
 ॥ ਬਿਬਿਧਿਬਨਾਸਪਤਿਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜੇਸੇਸਕਲਸੰ
 ਸਾਰਬਿਖੇਏਕੋਏਕੀਕਾਰਹੈ॥ ੧੫॥ ੪੮॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰ
 ਧਿਅੰਲੇਵਿਸਟਿਦਰਸਲਿਵਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਲਿ
 ਵਲਾਣੀਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਅੰਲੇਸਬਦੁਸੁਹਤਿਲਿਵਗੁ
 ਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਸੁਧਿਪਾਣੀਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਅੰਲੇ
 ਸ੍ਵਾਮੀਸੇਵਕਹੁਇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਹੰਕਮਕਰਨੀਕਮਾਣੀਹੈ॥

ਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਕਰਨੀਸੁਗਿਆਨਪਿਆਨ
 ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੇਮਨੇਮਸਹਜਸਮਾਈਹੈ॥੧੬॥੫੧॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸੀਧਿਮਿਲੇਬ੍ਰਹਮਪਿਆਨਲਿਵਟੇਕੰਕਾਰ
 ਕੈਅਕਾਰਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੀਧਿਮਿਲੇਬ੍ਰ
 ਹਮਾਗਿਆਨਲਿਵਨਿਰੰਕਾਰਓਅੰਕਾਰਬਿਬਿਧਿਸਿ
 ਬਿਬਾਰਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਸ੍ਵਾਮੀਸੇਵੇਸੇਵ
 ਸੇਵਕਹੁਇਬ੍ਰਹਮਬਿਬੇਕਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਅਚਾਰਹੈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੀਧਿਮਿਲੇਪ੍ਰਸਾਦਭੁਤਗਤਿਨੇਤਨੇਤਨੇ
 ਤਨਮਨਮਨਮਸਕਾਰਹੈ॥੧੭॥੫੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸ

ਨਬਚਕ ਰਮਾਇਕ ਤੁਭ ਏਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸੰਬੰਗ ਮੇਸਮਾ ੩੪੭
 ਏਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਪਾਨ ਪਾਨ ਕੈ ਮੰਦੋ ਨਰਸ ਨਾ ਬਕ
 ਤੁਭ ਏਕ ਹਤਨੁ ਆਏਹੈ ਜਗ ਮਗ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋਤਿ ਆਤਿ
 ਅਸਚਰ ਜਮੇ ਲੋਚਨ ਚਕ ਤੁਭ ਏਹੋ ਰਤ ਹਿਰਾ ਏਹੈ ਰਾ
 ਗਨਾ ਵਥਾ ਦਾ ਬਿਸਮਾਦ ਪ੍ਰੇਮ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਵਨ ਸੁਗਤਿ
 ਬਿਲੋ ਬਿਲੋ ਬਿਲਾ ਏਹੈ ੧੮੦ ਪਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨ ਬ
 ਚਕ ਰਮਾਇਕ ਤੁਭ ਏਪੁਰਨ ਪਰਮ ਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਪਗਟਾ ਏਹੈ ਪ੍ਰੇਮ
 ਚਨੇ ਮੇਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਰਸ ਗੰਧਿ ਸੰਧਿ ਸੁਵਨ ਸਬਦ ਸੁਰ
 ਤਿਗੰਧ ਰਸ ਪਾਏਹੈ ਰਸਨਾ ਮੇਰ ਸਗੰਧ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਮੇ

ਲਨਾਸਬਾਸੁਰਸਸੁਤਿਸਬਦਲਖਾਏਹੈ॥੧੦॥ਮੋਰਮਰਸ
 ਨਾਸਵਨਾਵਿਗਨਾਸਕੋਟਿਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਪ੍ਰੰਪ੍ਰਾਨਮੇਜ
 ਤਾਏਹੈ॥੧੧॥ਪੜ੍ਹਾਪੁਰਨਕਹਮਾਪਾਪਨਹੀਆ
 ਪੁਸਾਜਿਆਪਨੁਗਚਿਓਨਾਉਆਪਹੀਬੀਚਾਰਕੋ॥
 ਆਦਿਗੁਰਦੁਤੀਆਗੋਬਿੰਦਨਾਮਕੈਕਹਾਏਓਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਚਨਾਮਕਾਰਓਮੰਕਾਰਕੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੰਦਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਵੈਕੇਦਗੁਰਮੁਖਿਲੀਲਾਧਾਰੀਅਨਿਕਾਮਉਤਾ
 ਰਕੋ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾਮਉਗੋਬਿੰਦਗੁਰਏਕਾਮਕਓਤਿਪੋ
 ਤਿਸੁਭਗਾਤਿਅੰਬਰਉਚਾਰਕੋ॥੧੨॥ਪੜ੍ਹਾਜੈਸੇਬੀ

ਜਥੇ ਏਹੋਤਾ ਬਿਰਖਾ ਬਿਬਾਰਗੁਪੁਰਨ ਥਹ ਮਨਿਰੰਕਾਰਏ ੩੪੩
 ਕੰਕਾਰਹੈ ਜੈਸੇ ਏਕਾ ਬਿਰਖ ਸੈਹੋਤਹੈ ਅਨੇਕ ਫਲ ਤੈਸੇ
 ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਕਾਰਹੈ ਦਰਸਾਇਆ ਨਗੁਰ
 ਸਬਦਾਗਿਅਨਗੁਰਨਿਰਗੁਨ ਸੁਰਗੁਨ ਥਹ ਮਥੀਚਾ
 ਰਹੈ ਆਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਥਹ ਮਸਬਾਨ ਸਾਵਧਾਨ ਸਾਧੀ
 ਗਤਿ ਪਤੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਪਾਰਹੈ ੨੧ ॥ ੫ ॥ ਫਲ ਫੂਲ
 ਮੂਲ ਫਲ ਮੂਲ ਫਲ ਫਲ ਮੂਲ ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਅਰੁ
 ਅੰਤ ਕੋ ਅਨੰਤਹੈ ਪਿਤਸੁਤਸੁਤ ਪਿਤਸੁਤ ਪਿਤ ਪਿਤਸੁ
 ਤਉਤ ਪਾਤਿਗਤਿ ਅਤਿਗੁਰੂ ਮੂਲਮੰਤਰਹੈ ਪਾਥਿ ਕਥਾ ਸੇਰਾ

ਕੋਨਿਬੇਗਾਜਿਉਨਿਕਸਬੇਠਾਇਤਉਤਵਾਰਪਾਰਸਰਿਤਾ
 ਸਿਪੰਤਹੈ॥ ਪੂਰਨਬਹਮਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੁਰਮ
 ਬਿਗਤਿਗਤਿਸਿਮਰਤਸਿਖਸੰਤਹੈ॥੨੩॥੫੬॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪੰਥਗਹੇਜਮਪੁਰਪੰਥਮੇਟੇਗੁਰਸਿਖਸੰਗਪੰਚਦੂਤ
 ਸੀਗਤਿਆਗੇਹੈ॥ ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਕਰਮਭਰਮਖੈ
 ਦਰਸਮਕਾਲਕਾਲਕੰਟਕਭੈਭਾਗੇਹੈ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਵੇ
 ਸਬਜਰਕਪਾਟਖਲੇਸਬਦਸੁਗਤਿਮੂਰਛਤਮਨਜ
 ਗੇਹੈ॥ ਕੰਚਤਕਟਛੇਪਾਸਰਬਨਿਪਾਨਪਾਏਜਿਉ
 ਨਮੁਕਤਿਗੁਰਗਿਆਨਲਿਵਲਾਗੇਹੈ॥੨੩॥੫੭॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਸੁਖ ਚਾਹਤ ਸਕਲ ਪੰਥ ਸਕਲ ਦਰਸਗੁ ੩੪੪
 ਰਦਰਸ ਅਪੀਨ ਪੈ ਸੁਗੁਰ ਸਰਬ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਗਨਿ
 ਚਾਹੈ ਬੇਦ ਬਹਮਾਦਿ ਕਸਬ ਦਾ ਲਿਵਲੀਨ ਪੈ ਸਰ
 ਬਾਗਿ ਆਨ ਗੁਰਗਿਆਨ ਅਵਗਾਹਨ ਮੇਸਰ ਬਨਿ ਪਾ
 ਨ ਗੁਰ ਸਿਪਾਜ ਲਮੀਨ ਪੈ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਮੈ ਭੋਗ
 ਭੋਗ ਭੁਗਤਿ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਪੈ
 ॥੩੪॥੫੮॥ ਉਲਟਿ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਗ
 ਤਿ ਸੁਖ ਮਨਾ ਸੰਗ ਮਕੈ ਬਹਮ ਸਥਾਨ ਕੈ ਸਾਗਰ ਸਲਿ
 ਲਗਾਹਿ ਗਗਨ ਪਟਾਪ ਮੰਡ ਉਨ ਮਨ ਮਗਨ ਲਗਨ

ਗੁਰਗਿਆਨਪੈਰੈ ਜੋਤਿ ਮੈ ਜੋਤੀ ਸਹੁਪਦਾ ਮਨੀ ਚਮਤਕਾ
 ਗਗਨਤ ਮਨੁ ਹਦ ਸਬਦ ਨੀਸਾਨੁ ਪੈਰੈ ਨਿਝਗ ਅਪਾਰ
 ਪਾਰਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਸੇਵਕ ਸਕਲੁ ਫਲ ਸਰਬ ਨਿ
 ਧਾਨੁ ਪੈਰੈ ॥ ੨੫ ॥ ੫੮ ॥ ਲੋਗਨ ਮੇਲੋ ਗਾਚਰ ਬੇਦ ਨ ਮੇਥੇ
 ਦਬੀਚਾਰ ਲੋਗ ਬੀਸਾਇ ਕਈ ਸਗੁਰਗਿਆਨ ਪੈਰੈ ਜੋ
 ਗਮੇਨ ਜੋਗੁ ਭੋਗਮੇਨ ਖਲੁ ਪਾਨ ਜੋਗੁ ਭੋਗਤੀ ਤਉ ਨ ਮ
 ਨ ਉਨ ਮਾਨੁ ਪੈਰੈ ਦਿਸਾਟੇ ਦਰਸਾਧਿ ਆਨੁ ਸਬਦ
 ਸੁਗਤਿ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ ਲੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ
 ਨਿਧਾਨੁ ਪੈਰੈ ਮਨੁ ਬਚਕੁ ਮਸਮਾਧਨੁ ਧਾਨੁ ਮੁਖ ਮਹੁ

ਗੁਖਸੁਖਸਰਬੋਤਿਮਾਨਿਦਾਨਹੈ॥੨੬॥੬॥ਸਬਦ ੩੪੫
 ਸੁਗਤਿਲਿਵਧਾਵਤਬਰਜਰਖੇਨਿਹਚਲਮਤਿਮਨ
 ਉਨਮਨਭੀਨਹੈ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਗਤਿਆਤਮਤਰੰਗ
 ਰੰਗਪਰਮਦਭੁਤਪਰਮਾਰਥਪ੍ਰਥੀਨਹੈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸ
 ਨਿਗੋਲਕਰਤਨਧਨਪਰਮਾਨਿਧਾਨਗੁਰਗਿਆਨ
 ਲਿਵਲੀਨਹੈ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਮ
 ਲੋਸੋਹੀਸੋਏਕਾਮੇਕਾਮਾਪਾਆਪਚੀਨਹੈ॥੨੭॥੬੭
 ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਅਵਗਾਹਨਥਿਮਲਮਤਿਸਬਦਸੁ
 ਗਤਿਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਸਮ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋਦਿਬਿਜੋਤਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਾਮਨਭੈਅ
 ਭਿਆਸਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਪਰਮਾਰਥਪਰਮਪਦਸਬ
 ਦਸੁਗਤਿਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵ
 ਪ੍ਰੇਮਰਸਰਸਿਕਹੁਇਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਾਬਿਸਮਾਥਿਯੁ
 ਸਹੈ॥੨੮॥੬੨॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਦਰਸਤਿਵਗੁਰਸਿਖਸੰਪਿ
 ਮਿਲੇਘਟਾਘਟਕਾਜਲਤਾਮੰਤਰਿਧਿਆਨੁਹੈ॥ ਸਬਦਸੁ
 ਗਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੰਪਿਮਿਲੇਜੰਤ੍ਰਪਾਨਿਜੰਤ੍ਰੀਉਨਮ
 ਨਉਨਮਾਨਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਬਚਕਰਮਾਇਕਤ੍ਰਭਏਤ
 ਨਤ੍ਰਿਭਵਨਗਤਿਗੀਮਤਾਗਿਆਨੁਹੈ॥ ਏਕਾਮਉਅਨੇ

ਕਮੇਕਥਹਮਥਿਥੇਕਟੇਕਸੇੜਸਰਤਾਸਮੁੰਦਾਅਤਮਸੜ੪੬
 ਮਾਨਹੈ॥੨੮॥੬੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਬਚਕਰਮਾਇਕੜ
 ਭਏਪਰਮਦਭੁਤਿਗਤਿਅਲਖਲਖਾਏਹੈ॥ਅੰਤਰਿਧਿ
 ਮਾਨਦਾਬਿਜੋਤਿਕੋਉਦੋਤੁਭਾਇਓਤ੍ਰਿਭਵਨਰੂਪਮਟ
 ਅੰਤਰਿਦਿਖਾਏਹੈ॥ਪਰਮਨਿਧਾਨਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰਗਾ
 ਸੁਭਾਇਓਗੀਮਤਾੜਿਕਾਲਗਤਿਜਤਨਜਤਾਏਹੈ॥
 ਅਤਮਤਰੰਗਪ੍ਰੇਮਰਸਮਧੁਪਾਨਮਤਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋ
 ਦਹੋਰਤੁਹਿਰਾਏਹੈ॥੩੦॥੬੪॥ਬਿਨੁਰਸਰਸਨਾਬ
 ਕਤਹੀਬਹੁਤੁਥਾਤੈਪ੍ਰੇਮਰਸਿਥਾਸਿਭਏਮੋਨਿਕਤਲੀ

ਨਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਮੀ ਮਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕੋ ਮਨੋ ਦਾ ਅੰਤ ਰਿਧਿ
 ਮਾਨ ਦ੍ਰਿਗ ਦੁਤੀ ਮਾਨ ਚੀਨ ਹੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਸਹ ਜਸ ਮਾ
 ਧਿ ਅਨੁਹ ਦਾ ਲਿਵ ਦੁਤੀ ਮਾ ਸਬ ਦਸ ਵਨ ਤਰਿਨ ਕੀ
 ਨਹੈ ਬਿਸਮਾ ਬਿਦੇ ਹਜਗ ਜੀ ਵਨ ਮੁਕਾਤਿ ਭਏ ਤ੍ਰਿ
 ਭਵਨ ਅਉ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗੀ ਮਿਤ ਪ੍ਰਥੀ ਨਹੈ ॥੩੧॥੬੫॥
 ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ ਤ੍ਰਿਮਲ ਤ੍ਰਿਮਰਗ ਜਾਹਿ ਤ੍ਰਿਕੋਟਿ ਮਰਗ
 ਜਾ ਮਿਲਿ ਬਿਸਮਾ ਸੁਥਾ ਸਕੈ ਸਕਲ ਮਨੁ ਪਰੁਪਕਾ ਮਲ
 ਥੀ ਖੇਸਮਾ ਤ੍ਰਿਹੇਰਾ ਤ੍ਰਿਕੋਟਿ ਕਮਲਾ ਪ੍ਰਗਾਸਕੈ ਸਰ
 ਬਨਿਧਾਨ ਮਿਲਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਭਏ ਕੋਟਿ ਕਾਨਿਧਾਨੁ

ਇਚਕੁਤਾਬਿਲਾਸਕੋ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਮਹਿਮਾਅਗੰ॥੩੪॥
 ਧਿਬੋਧਿਗੁਰਸਿਖਮਧੁਕਰਿਅਨਭੈ॥ਅਭਿਆਸਕੋ॥੩੫॥੬
 ੬॥ਰਤਨਪਾਰਖੀਮਲਿਰਤਨਪਰੀਖਾਹੋਤਗੁਰਮੁਖਿਹਾਟ
 ਸਾਟਰਤਨਾਥਿਉਹਾਰੋ॥ਆਨਕਹੀਗਾਅਮੋਲਮਨਿਮੁ
 ਕਤਾਹਲਕੈਗਾਹਕਲਾਭਲਭਤਿਅਪਾਰੋ॥ਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਅਵਗਾਹਨਾਬਿਸਾਹਨਕੈਪ੍ਰੇਮਨਿਧਾਨਪ੍ਰੇਮਨੇਮਗੁਰਦੁ
 ਆਰੋ॥ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਿਮਲਿਸੰਗਮਸਮਾਗਮਕੋਮਾਇ
 ਅਮੇਉਦਾਸਕੁਵਤਰਤਸੰਸਾਰੋ॥੩੬॥੭॥ਚਰਨਕ
 ਮਲਮਕਰੀਦਰਸਲੁਭਿਤਹਾਇਨਿਜਘਰਿਸਹਜਸਮਾਧਿ

ਲਿਵਲਾਗੀ ਹੈ ਚਰਨ ਕਾਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਬੁ
 ਰਮਾਤਿ ਰਿੰਜ ਗਮ ਗਜੇ ਤਿਜਾ ਗੀ ਹੈ ਚਰਨ ਕਾਮਲ ਮਕ
 ਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਪਾਨ ਪਾਨ ਦੁਰਮਾਤਿ ਭ
 ਗੀ ਹੈ ਚਰਨ ਕਾਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਮਾਇ
 ਅਮੋਭਿ ਦਾਸ ਬਾਸ ਬਿਰਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੈ ॥੩੪॥੬੮॥
 ਜੈ ਸੇਨ ਉਭੁ ਰਤ ਮੈ ਜੇ ਈ ਨਿਕ ਸੇ ਸੇ ਈ ਭਲੇ ਬੁਧਿਗ
 ਦੇ ਪਾਛੇ ਪਛਿਤਾਇ ਭਗਿ ਜਾਤ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਪਰਲਾਗੇ ਅ
 ਗਿ ਜੇ ਈ ਬਚੈ ਸੇ ਈ ਭਲੇ ਜਰਿ ਬੁਧੇ ਪਾਛੇ ਕਛੁ ਬਸੁਨ
 ਬਸਤ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਚਰਲਾਗੇ ਜਾਗੇ ਜੇ ਈ ਰਹੈ ਸੇ ਈ ਭਲੇ

ਜਾਇਗਾਏਗੀਤੋਪਹੁਦੇਖੋਉਠਿਪ੍ਰਾਤਹੋਭੈਸੇਅੰਤਕਾਲ੩੪੮
 ਗੁਰਚਰਨਸਗਨਿਆਵੈਪਾਵੈਮੋਖਪਦਵਿਨਤਰੁਥਿਲ
 ਲੁਭਹੋ੩੫॥੬੮॥ਅੰਤਕਾਲਏਕਘਰੀਨਿਗਹਕੈਸ
 ਤੀਹੋਇਥੀਨਿਥੀਨਿਕਹਤਹੋਸਕਲੁਸੰਸਾਰਜੀ॥ਅੰਤਕਾ
 ਲਏਕਘਰੀਨਿਗਹਕੈਜੋਧਾਨੂਪ੍ਰੋਇਤਉਤਜਤਕ
 ਤਹੋਤਜੈਜੈਕਾਰਜੀ॥ਅੰਤਕਾਲਏਕਘਰੀਨਿਗਹਕੈ
 ਚੋਗਮਰੈਫਾਸੀਕੈਸੂਰੀਚਫਾਏਜਗੇਮੋਧਿਕਾਰਜੀ॥ਰੋ
 ਸੇਦੁਗਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਕੋਅਸਾਪਸਾਪਸੰਗਤਿਸੁਭਾ
 ਵਗਾਤਿਮਾਨਸਾਅਉਤਾਰਜੀ॥੩੬॥੭੦॥ਅਮਾਦਿ

ਕੋਅਨਾਦਮਰੁਅੰਤਕੋਅਨੰਤਮਤਿਪਾਰਕੋਅਪਾਰਨਾਮਥਾ
 ਹਥਾਪਾਈਹੈਅੰਤਿਕੋਅੰਤਿਅਰੁਸੰਖਾਕੋਅਸੰਖਪੁਨਿ
 ਲੇਖਕੋਅਲੇਖਨਹੀਤੋਲਕੋਤੁਲਾਈਹੈਅਰਧਉਗਧਪਰ
 ਜੰਤਕੋਅਪਾਰਜੰਤਅਗਮਾਮੋਗਚਰਨਮੋਲਕੋਮੁਲਾ
 ਈਹੈਪਰਮਤਭੁਤਾਮਸਚਰਜਾਬਿਸਮਅਤਿਅਥਿਗ
 ਤਗਤਸਤਿਗੁਰਕੀਬਡਾਈਹੈ॥੩॥੭੭॥ਚਰਨਸਰਨਿਗੁ
 ਰਤੀਰਥਪੁਰਥਕੋਟਿਦੇਬੀਦੇਵਸੇਵਗੁਰਚਰਨਿਸਰਨਿਹੈ
 ॥ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਕਾਮਨਾਸਕਲਫਲਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿ
 ਧਿਅਵਤਾਰਾਮਰਨਹੈ॥ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਨਾਮਨਿਹਕਾ

ਮਧਮਭਗਤਿਜੁਗਤਿਕਰਿਤਾਰਨੁਤਰਨਹੈ॥ਚਕਨਸਰਨਿਭੁ ੩੪੯
 ਰਮਹਿਮਾਅਗਾਪਿਥੋਪਿਹਰਨੁਭਰਨਗਤਿਕਾਰਨਕਰਨਹੈ॥
 ੩੮॥੧੨॥ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇਕੋਰਮਮਹਿਮਾਮਨੰਤਮਗ
 ਮਾਮਪਾਰਗੁਰਮਹਿਮਾਨਿਧਨਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇਕੋਬਲ
 ਕੋਨੋਤੋਲਮੇਲਸੀਗੁਰਸਬਦਮਾਗਿਮਿਤਿਗਿਆਨੁਪਿਆ
 ਨਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇਕਾਵਿਸਟਿਵਿਸਟਿਤਰੈਸੀਗੁਰ
 ਕਟਾਛਨਿਪਾਕੋਨਮਗਮਾਨਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇਕਪਲਸੰਗ
 ਰੰਗਰਸਮਾਬਿਗਤਿਗਤਿਸਤਿਗੁਰਨਿਰਥਾਨਹੈ॥੩੯॥੧੩
 ਥਰਨਥਰਨਥਹੁਥਰਨਪਟਾਪਮੰਡਥਸੁਧਾਥਿਗਜ

ਮਾਨ ਬਰਖਾ ਅਨੰਦ ਕੋ ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਹੁਇ ਪੁਰੁ ਲਿਤ ਬਰ
 ਸਪਤੀ ਬਰਨ ਬਰਨ ਫਲ ਫੂਲ ਮੂਲ ਕੰਦ ਕੋ ॥ ਬਰਨ ਬਰ
 ਨਖ ਗਾਥਿ ਬਿਧਿ ਭਾਖਾ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਮਸੁਰੀ ਪਪਉਨ ਗਉਨ
 ਸੀਤ ਮੰਦ ਕੋ ॥ ਰਵਨ ਗਵਨ ਜਲ ਬਲ ਤਿਨ ਸੇਭਾ ਨਿਧਿ
 ਫਲ ਹੁਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਕੋ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਚੀਟੀ
 ਕੈ ਉਦਗ ਬਿਖੈ ਸਤੀ ਸਮਾਇ ਕੋ ਸੇ ॥ ਅਤੁਲ ਪਹਾਰ ਭਾਕਿ
 ਗੀਨ ਉਠਾਵਈ ॥ ਮਾਛਰ ਕੇਰੰ ਗਨ ਮਰਤੁ ਹੈ ਬਾਸ ਕਨਾਭਾ
 ਕਰੀਨ ਚੀਤੈ ਜੀ ਸਰਿਨ ਪੁਜਾਵਈ ॥ ਤਮ ਚਰਉ ਰਤਨ ਪ
 ਹੁਚੈ ਅਕਾਸ ਬਾਸ ਮੁਸਾਤ ਉਨ ਪੇਰਤ ਸਭੰ ਦੁਪਾਰਾਵਈ

॥ ਤੇ ਸੇ ਪਿਆਪੇ ਮਨੇ ਮਾਮਗਾ ਮਗਾ ਪਿਥੋ ਪਿਥੁ ਰਮੁ ਖਿਸਾ ॥ ੩੫ ॥
 ਗਗਜਿ ਉਥੁ ਦਹੁ ਏਸ ਮਾਵਣੀ ॥ ੪੧ ॥ ੭੫ ॥ ਸਥ ਦਸੁ ਗਤਿ ਅ
 ਵਗਾਹਨ ਕੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਾਤ ਮਤ ਰੰਗ ਰੰਗ ਸਾਗਰ ਲਹਿਰ
 ਹੈ ॥ ਮਗਾ ਮਾਥਾ ਹਿਅ ॥ ਹਿਅ ਪਗਾ ਮਪਾਗ ਮਤਿ ਰਤਨ ਮ
 ਗਾ ਸਨਿ ਪਿਪੁਰਨ ਗਹਿਰੇ ॥ ਹਿਅ ਮਰਜੀ ਵਾਗੁ ਨ ਗਾਹ ਕਚ ॥
 ਹ ਕਸੀਤ ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਘਟ ਕਾ ਮਹੂਰਤ ਪਹਿਰੇ ॥ ਸ੍ਵਾਤਥੁ
 ਦਬਰਖਾ ਜਿ ਉਗਵਨ ਘਟਾ ਘਮੰਡੁ ਹੋਤ ਮੁਕਤ ਹਲਾ ਅਉ
 ਨਰਨ ਰਹ ਰਹੇ ॥ ੪੨ ॥ ੭੬ ॥ ਸਥ ਦਸੁ ਗਤਿ ਲਿਵ ਜੋਤਿ
 ਕੋ ਉਦੋਤੁ ਭਇਓ ਭਿਤ ਵਨ ਅਉ ਭਿਕਾ ਲਾਮੰਤ ਰਿਦਿਖਾਏ

ਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮਾ ਤਿਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿ
 ਨਿਦਾ ਅਲਖ ਲਖਾ ਏ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਨਿਸ਼੍ਰੁਗਮ
 ਰਧਾਰਪ੍ਰਮਰਸਗ ਸਿਕਹੁ ਏ ਅਪੀ ਅਪੀ ਆਏ ਹੈ॥ ਸਬਦ
 ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਸੋਹਿ ਸੋ ਅਜਪਾ ਜਾਪ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖਸ
 ਗਰਸਮਾਏ ਹੈ॥ ੪੩॥ ੧੧॥ ਆਧਿਕੋ ਬਿਆਧਿਕੋ ਉਪਾਧਿ
 ਕੋ ਡਿਓ ਖਹੁ ਤੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਗੁਰ ਬੇਦ ਪੇਲੈ ਆਏ ਹੈ॥
 ਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛ ਪੇਖਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਟੇ ਜੋ ਨਿਜ ਮਭੈ ਨਿਵ
 ਗੇ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੇਖਨ
 ਕੋ ਦੀਖਿ ਆਸੀਖਿ ਆਸੀਜ ਮਕੋ ਅਉਖਧ ਖਵਾਏ ਹੈ॥

੩੫

ਕਰਮਭਰਮਏਧਾਵਤਥਰਜਰਾਖੇਨਿਹਚਲਮਤਿਸੁਖਸ ੩੫੧
 ਹਜਸਮਾਏਹੈ॥੪੪॥੭੮॥ਬੋਹਿਬਪਵੇਸਤਏਨਿਰਭੈਉਇ
 ਪਾਰਗਾਮੀਬੋਹਿਬਸਾਮੀਪਬੁਭਮਰਤਮਭਾਗੇਹੈ॥ਚੰਦਨਸ
 ਮੀਪਦੁਮਰੀਪਸੁਗੀਧਹੋਹਿਦੁਰੰਤਰਤਰਗੀਧਮਾਰਤਨਲਯੋ
 ਹੈ॥ਸਿਹਜਾਸੀਜੋਗਭੋਗਨਾਰਿਗਰਹਾਰਿਹੋਤਪੁਰਖਾਬਿਦੇਸ
 ਕਲਦੀਪਕਨਜਾਗੇਹੈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਸਿਮਰਨ
 ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਪਲਾਅਨੁਕਾਗੇਹੈ॥
 ੪੫॥੭੮॥ਦੀਚਰਨਕਮਲਕੋਮਾਤਮੁਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਤਿ
 ਅਸਚਰਜਮੇਨਮੇਨਮੇਨਮਹੈ॥ਕੋਮਿਲਕੋਮਿਲਤਾਅਉ

ਸੀਤਲਸੀਤਲਤਾਕੋਥਾਸਨਾਸੁਥਾਸੁਤਾਸੁਦਤੀਅਨ
 ਸਮਹੋਸਹਜਸਮਾਪਿਨਿਜਾਮਾਸਨਾਸਿੰਘਾਸਨਸ੍ਵਾਦ
 ਬਿਸਮਾਦਰਸਗੀਮਤਾਅਗਮਹੋਗੁਪਕੋਅਨੁਪਗੁਪਮਨ
 ਮਨਸਾਥਕਤਾਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਾਬਿਸਮੇਬਿਸਮਹੋ
 ੬॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਸਬਦਾਅਗਾਧਿਥੋਪਿਆਬਿ
 ਗਤਿਗਤਿਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮਹੋਦਰਸਾਧਿਆਨਅਰੁਸ
 ਬਦਾਗਿਆਨਲਿਵਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਠਟਪੂਰਨਬਹਮਹੋਨਿ
 ਭੁਨਸਰਗੁਨਕੁਸਮਾਵਲੀਸੁਰੀਧਸੰਧਿਏਕਾਮਉਅਨੇਕ
 ਰੂਪਗੀਮਤਾਅਗਮਹੋਪਰਮਦਭੁਤਾਮਸੁਰਜੇਅਸਚਰਜ

ਮੇਅਕਥਕਥਾਅਲਖਬਿਸਮੇਬਿਸਮੇ॥੪੭॥੮੧॥ਸਤਿ ੩੫੨
 ਗੁਰਦਗਸਿਧਿਆਨਗਿਆਨਅੰਜਨਕੇਮਿਤ੍ਰਸਤੁਤਾਨਿ
 ਵਾਰੀਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪੈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਾਅਦਿਕ
 ਉਅਦੇਸਉਸਤਤਿਨਿਦਾਮੇਟਰੀਮਿਤਾਅਗਮਪੈ॥ਚਰ
 ਨਸਰਨਿਗਹੇਧਾਵਤਬਰਜਿਗਖੋਆਸਾਮਨਸਾਬਕਤ
 ਸਫਲਜਨਮਪੈ॥ਸਾਧਸੀਗਿਪ੍ਰੇਮਨੇਮਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗ
 ਤਿਕਾਮਨਿਹਕਾਮਨਿਹਕਰਮਕਰਮਪੈ॥੪੮॥੮੨॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਦੇਵਸੇਵਾਅਲਖਅਭੇਵਗਤਿਸਾਵਧਾਨਸਾਧਸੀਗਿ
 ਸਿਮਰਨਮਾਤ੍ਰਕੈ॥ਅਤਿਤਪੁਨੀਤਿਗੀਤਿਪਾਗਸਕਰੈਮਨੁਰਬ

ਸੁਮੈ ਸੁਥਾ ਸੁਦੈ ਕੁਪਾੜਹਿ ਸੁਪਾੜਕੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪਾਵ
 ਨ ਪਵਿੜਕੀ ਨੇ ਪਾਗਸ ਮਨੁ ਰਥਾ ਸੁਥਾ ਸੇਵੁ ਮਜਾੜਕੈ ॥
 ਸਰਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਪਸੀ ਗਿਤਿ ਖਾਵੈ ਤਜੀ ਅਕਿ ਪਾਜ ਲੁਟੈ
 ਜੈ ਮੋਹਿ ਕੰਠ ਛੇਦ ਚਾੜਕੈ ॥ ੪੮ ॥ ੮੩ ॥ ਬੀਸ ਕੇ ਬਰਤਮਾ
 ਨ ਭੁਏ ਨ ਸੁਥਾ ਸੁਹੇ ਮਨ ਭੁਏ ਮਨੁ ਰਲੇ ਗਥੇ ਦਗਿਆਨ ਪੈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਪੰਥਾਏ ਕਈ ਸਕੇ ਬਰਤਮਾਨੁ ਚੰਦਨ ਸੁਥਾ ਸੁਥਾ
 ਥਾ ਸੇਵੁ ਮਾਨ ਪੈ ॥ ਕੰਚਨ ਮਨੁ ਰਹੇ ਏ ਪਾਗਸ ਪਰਸਭੇ
 ਪਾਗਸ ਮਨੁ ਰਹੈ ਅਓਰ ਨ ਓਗਮਾਨਿ ਪੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਪ
 ਸੀ ਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗਿਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰਸਿਖ

ਜਾਨਿਐ॥੫੦॥੮੪॥ਚਰਨਿਸਰਨਿਗੁਰਭਈਨਿਹਚਲਮਤਿ ੩੫੩
 ਮਨਉਨਮਾਨਲਿਵਸਹਜਸਮਾਏਹੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਮ
 ਰਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਲਿਪਰਮਦਭੁਤਪੇਮਨੇਮਉਪਜਾਏ
 ਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੀਗਿਰੰਗਹਾਇਤੰਬੋਲਰਸਪਾਰਸਪ
 ਰਸਿਧਾਤੁਕੰਚਨਾਦਿਖਾਏਹੈ॥ਚੰਦਨਸੁਗੰਧਸੰਧਿਥਾਸਨਸੁ
 ਥਾਸੁਤਾਸਾਮਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਕਹਤਨਆਏਹੈ॥੫੧॥
 ੮੫॥ਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪੂਰਨਹਾਇਅਕਥ
 ਕਥਾਬਿਨੋਦਕਹਤਨਆਏਹੈ॥ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਸਿਮ
 ਨਸਿਮਰਨਾਬਿਸਮਰਨਕੈਬਿਸਮਾਬਿਦੇਹਾਬਿਸਮਾਦ

ਬਿਸਮਾਏ ਹੈ ॥ ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਅਗੁ ਅੰਤ ਕੋ ਅਨੰਤ ਭੁਟੇ
 ਥਾਹ ਕੋ ਅਥਾਹ ਨ ਅਪਾਰ ਪਾਰ ਪਾਏ ਹੈ ॥ ਗੁਗ ਸਿਖ ਸਿਖਿ
 ਮਿਲੇ ਬੀਸਾਇ ਕਈ ਸੋਧੀ ਸੋਈ ਦੀਪਕ ਸੇਈ ਪਕ ਜਗਾਏ
 ਹੈ ॥ ^{ਈਸ} ੫੨ ॥ ੮੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਗਨਿ ਚਲਿ ਜਾਇ ਸਿਖ
 ਤਾ ਚਰਨ ਸਟ ਨਿਜ ਗਤੁ ਚਲਿ ਆਵਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆ
 ਗਿਆ ਸਤਿਸਤਿ ਕਾਰਿ ਮਾਨੈ ਸਿਖੁ ਆਗਿਆ ਤਾਹਿ ਸਕਲ
 ਸੰਸਾਰ ਹਿਤਿ ਵਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਇ ਪਾਨ ਪੂਜਾ ਕ
 ਰੈ ਸਿਖੁ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਅਗੁ ਭਾਗ ਲਿਵਲਾ ਵਈ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸੀਖਿ ਆਦਿ ਖਿਆਹਿ ਰਦੈ ਪਵੇ ਸਜਾਹਿ ਤਾ ਕੀ ਸੀਖ

ਸੁਨਤ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਵਈ ॥੫੩॥੮੭॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗ ॥੩੫੪॥
 ਰੰਗ ਮੇਰੰਗੀ ਲੇਭੁ ਏਥਾ ਰੁਨੀ ਬਿਗੰਧ ਗੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲੇ ਗੰਗੇ ॥
 ਸੁਰਸਿਰੀ ਸੰਗ ਮਹੁਇ ਪ੍ਰਥਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਲਿਵ ਸਾਗਰ ਅਬਾ
 ਹਸਤਿ ਗੁਰਸੰਗੀ ਸੰਗੇ ॥ ਚਰਨ ਕਾਮਲ ਮਕਰੰਦ ਨਿਹਰ
 ਲਚਿਤ ਦਰਸਨ ਸੇਭਾ ਨਿਪਿਲਾਹਿ ਰਤੰਗੇ ॥ ਅਨਹਦ
 ਸਬਦ ਕੈ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨਾਗੀਆਨਾ ਮੀਸਹੀ ਸਗਤਿ
 ਸੁਮਾਤਿ ਸੁਖੰਗੇ ॥੫੪॥੮੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਦੁ
 ਬਿਧਾ ਭਗਮੋਇ ਚਰਨ ਸਗਨਿਗ ਹੇ ਨਿਜ ਪਰਿਆਏ ॥
 ॥ ਦਰਸਦਗ ਸਿਦੀ ਬਿਦ੍ਵਿਸਾਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸਤੁ ਏਈ ਮੀ ਮ੍ਰਤਕ

ਟਾਛਕੈ ਅਮਰਪਦਪਾਏਹੈ॥ ਸਥਦਸੁਰਤਿ ਅਨਹਦਨਿਝ
 ਰਵਰਨਸਿਮਰਨਮੰਤ੍ਰਲਿਵਉਨਮਨਛਾਏਹੈ॥ ਮਨਬਚ
 ਕਮਹਾਇਏਕਤੁਗੁਰਮੁਖਸੁਖਪ੍ਰਮਨੇਮਾਥਿਸਮਾਥਿਸ੍ਵਾ
 ਸਉਪਜਾਏਹੈ॥ ੫੫॥ ੮੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਾਖੋਇਜੀਵ
 ਨਮੁਕਰਿਗਤਿਬਿਸਮਾਥਿਦੇਹਗੋਹਸਮਤਸੁਭਾਉਹੈ॥
 ਜਨਮਮਰਨਸਮਨਥਕਸੁੰਗਾਅਰਪੁੰਨਪਾਪਸੰਪਤਿਬਿਪਤਿ
 ਚਿਤਾਚਾਉਹੈ॥ ਬਨਗ੍ਰਿਹਜੋਗਤੁ ਗਲੋਗਬੇਦਗਿਆਨ
 ਧਿਆਨਸੁਖਦੁਖਸੋਗਾਅਨੰਦਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਤਾਉਹੈ॥ ਲੇਸ
 ਟਕਨਿਕਾਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਅਗਨਿਜਲਸਹਜਸਮਾਧਿਉਨ

ਮਨਮਨੁਗਉਪੈ॥੫੬॥੮੬॥ਸਫਲਜਨਮੁਗੁਰਮੁਖਿਹੁਇ ੩੫੫
 ਜਨਮੁਜੀਤਿਚਰਨਸਫਲਗੁਰਮਾਰਗਰਵਨਕੈਲੋਚਨਸ
 ਫਲਗੁਰਦਰਸਾਵਲੋਕਨਕੈਮਸਤਕਸਫਲਰਜਪਦਗਜ
 ਵਨਕੈ॥ਹਸਤਸਫਲਨਮਸਤਗੁਰਬਾਨੀਲਿਖੇਸੁਰਤਿਸਫ
 ਲਗੁਰਸਬਦਸ੍ਵਨਕੈ॥ਸੰਗਤਿਸਫਲਗੁਰਸਿਖਸੰਗਮਕੈ
 ਪ੍ਰੇਮਨੇਮਗੀਮਿਤਾਤ੍ਰਿਕਾਲਾਤ੍ਰਿਭਵਨਕੈ॥੫੭॥੮੭॥ਚਰਨ
 ਕਾਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਤ੍ਰਿਹੁਇਸਹਜਸਮਾਧਿਸੁਖਸੰਪਦ
 ਸਮਾਨੇਪੈ॥ਭੈਜਲਭੈਆਨਕਲਹੰਰਨਬਿਆਪਿਸਕੈਦੁ
 ਬਿਧਾਨਿਵਾਰਿਏਕਟੇਕਠਹਰਨੇਪੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦਸੁ

ਗਤਿ ਬਗ ਜੀ ਬਿਸਰ ਜਤ ਪੇ ਮਨੇ ਮਾ ਬਿਸ ਮਾ ਬਿਸੁ ਸਉਗ ਆ
 ਨੈ ਹੈ ॥ ਜੀ ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗ ਜੀ ਵਨ ਜੀ ਵਨ ਮੂਲ ਆਪਾਖੇ
 ਏ ਅਪਰੰਪਰ ਪਰ ਨੈ ਹੈ ॥ ੫੮ ॥ ੯੩ ॥ ਸਰਿ ਤਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਸਾਲਿ
 ਲੀ ਮਾਲਿ ਏ ਕੁਏ ਏ ਕੇ ਸੇ ਅਨੇ ਕਹੇ ਤ ਕੇ ਸੇ ਨਿਰਵਾਰੇ ਜੀ
 ॥ ਪਾਠ ਚੂਨਾ ਕਾਥਾ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਏ ਸੁਰੰਗ ਭੁਏ ਬਹੁ ਹਿਨ ਚ
 ਤੁਰ ਬਰਨਾ ਬਿਸ ਬਾਰੇ ਜੀ ॥ ਪਾਰਸ ਪਗ ਸਿਹੋਤ ਕਨਿਕਾ ਅਨਿ
 ਕ ਪਾਤ ਕਨਿਕ ਸੇ ਅਨਿ ਕਹੇ ਤ ਗੋਤਾ ਚਾਰੇ ਜੀ ॥ ਚੰਦਨ ਸੁ
 ਬਾਸ ਕੈ ਸੁਬਾ ਸਨਾਥਨ ਸਪਤੀ ਭੁਗਤ ਜਗਤ ਪਤਿ ਬਿ
 ਸਮ ਬੀਚਾਰੇ ਜੀ ॥ ੫੯ ॥ ੯੩ ॥ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮਿਲਿ ਸੁਰੰਗ

ਤੰਬੋਲਰਸਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗੰਗਮੇਰੰਗੀਲੋਹੇਯਾਂਡਾਪ੍ਰਤ ਰੁਪਏ ੧
 ਦੂਨਜਲਮਿਲੇਥੀਜਨਾਦਿਸ੍ਵਾਦਪੇਮਰਸਾਅੰਮਤਮੇਰ
 ਸਿਕਰਸੀਲੋਹੇਸਕ ਲਸੁਗੰਧਸਨਬੰਧਅਰ ਗਜਹੋਇ
 ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਥਾਸਨਾਬਸੀਲੋਹੇਪਾਰਸਪਰਸਿਜੇ
 ਸੇਕਨਿਕਾਅਨਿਕਾਧਾਤੁਦਿਥਿਦੇਹਮਨਉਨਮਨਉਨਮੀਲੇ
 ਹੈ॥ ੬੦॥ ੮੪॥ ਪਵਨਗਵਨਜੇਸੇਗੁਰੀਆਉਡਤਰੋਪ
 ਵਨਰਹਤਹੁਰੀਉਡਨਸਕਤਹੈਰੋਰੀਕੀਅਰੋਰਜੇਸੇਲੁਫੁ
 ਆਫਿਰਤਿਰਹੈਤਾਉਹਾਉਮਿਦੈਗਿਰਿਪਰੈਹਾਇਬਕਤਹੈ॥
 ਕੰਚਨਾਮਸੁਧਾਜਿਉਕੁਠਗੀਠਹਰਤਨਹੀਸੁਪਭੁਏਨਿਹਰ

ਲਛਾਥਿਕੋਛਕਤਿਹੈ॥ ਦੁਗਮਤਿਦੁਬਿਧਾਭ੍ਰਮਤਚਤੁਰਭੰਟਗੁਰ
 ਮਤਿਏਕਟੇਕੋਮੋਨਿਨਬਕਤਹੈ॥੬੧॥੮੫॥ਪ੍ਰੇਮਗਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਿਧਾਨਪਾਨਪੁਰਨਹੁਇਪਗਮਦਭੁਤਗਤਾਮਾਤਮਤਰੰਗਹੈ॥
 ਇਤਤੇਵ੍ਰਿਸਟਿਸੁਤਿਸਬਦਾਬਿਸਰਜਤਉਤਤੇਬਿਸਮ
 ਅਸਚਰਜਪ੍ਰਸੰਗਹੈ॥ ਦੋਖੋਸੋਦਿਖਾਵੈਕੋਸੋਸੁਨੈਸੁਸੁਨਾ
 ਵੈਕੋਸੋਚਖੈਸੁਬਤਾਵੈਕੋਸੋਗਗਰਸਰੰਗਹੈ॥ ਅਕਥਕਥਾ
 ਬਿਨੋਦਾਅੰਗਅੰਗਬਕਤਹੁਇਹੋਰਤਹਿਗਨੀਭੁੰਦਸਾਗ
 ਰਸ੍ਰਬੰਗਹੈ॥੬੨॥੮੬॥ਸਾਪਸੰਗਗੰਗਮਿਲਿਸ੍ਰੀਗੁਰਸਾ
 ਗਰਮਿਲੇਗਿਆਨਪਿਆਨਪਰਮਨਿਧਾਨਲਿਵਲੀਨਹੈ॥

ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਮਧੁਕਰਗਤਿਚੰਦ੍ਰਮਾਚਕੋਰਗੁਰਧਿਆ ੩੫੭
 ਨ ਰਸਭੀਨਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਮੁਕਤਾਹਲਅਹਾਰੰਸਪੇਮ
 ਪਗਮਾਰਥਾਬਿਮਲਜਲਮੀਨਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਟਾਛਾਮਰਾਪ
 ਦੁਲਿਪਾਲਿਪਾਲਕਮਲਕਮਲਪਤਰਕਾਮਪੈਨਾਪੀਨਹੈ॥
 ੬੩॥੯੭॥ ਏਕਥਹਮਾਂਰਕੋਬਿਥਾਰਕੀਅਪਾਰਕਥਾਕੋਟਿਥਹ
 ਮਾਂਰਕੋਨਾਇਕੁਕੋਸੇਜਾਨੀਐ॥ ਘਾਟਿਘਾਟਿਅੰਤਰਿਅਉਸਰ
 ਬਨਿਰੰਤਰਿਹੈਸੁਖਮਸਥੁਲੁਲਕੋਸੇਕੋਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਨਿ
 ਰਗੁਨਾਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿਸਟਿਮੇਨਾਨਾਪਕਾਰਅਲਖੁਲਖਿਓ
 ਨਜਾਇਕੋਸੇਉਗਮਾਨੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਰ

ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਥਾਮਸਰਬਾਤਮਕੈਮਾਨੀਐ॥੬੪॥
 ੬੫॥ਪੂਰਨਥਾਮਗੁਰਪੂਰਨਸਰਬਾਤਮਪੂਰਨਕ੍ਰਿਪਕੈਪਰਪੂ
 ਰਨਕੈਜਾਨੀਐ॥ਦਰਸਾਧਿਆਨਲਿਵਟੇਕਾਅਓਅਨੇਕਾਮੇਕ
 ਸਬਦਾਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕੈਉਗਿਆਨੀਐ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸ
 ਅਹੁਸਬਦਸੁਗਤਿਮਿਲਿਖੇਖਤਾਬਕਤਾਸ੍ਰੋਤਾਟੇਕੈਪਹਿਰ
 ਨੀਐ॥ਸੁਖਮਸਭੁਲਮੂਲਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਠਟਨਟਵਟ
 ਸਿਮਰਨਮੰਤ੍ਰਮਨੁਮਾਨੀਐ॥੬੫॥੬੬॥ਨਹੀਦਦਸਾਰਧਿ
 ਤਪਿਤਾਮਾਪਗਪਿਤਾਮਾਸੁਜਨ੍ਭਟੰਬਸੁਤਬਾਧਵਨਭਾ
 ਤਾਪੈ॥ਨਨਸਰਮਾਤਾਪਰਮਾਤਾਇਗਧਿਪਰਮਾਤਾਮਾਮਾ

ਮੀਆਸੀਅਮੋਸਾਬਿਥਿਧਾਥਿਖਾਤਾਹੈ॥ ਨਹੀਸਸੁਗਰਸਾਸੁਸੁ ੩੫੮
 ਸਗਾਸਾਰੋਅਉਸਾਗੀਨਹੀ॥ ਬਿਰਤੀਸੁਗਜਾਚੇਕਨਦਾਤਾਹੈ॥
 ਅਸਨਬਸਨਧਨਧਾਮਕਾਧੂਮੇਨਦੇਖਿਓਜੈਸਾਗੁਗਸਿਖਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿਕੋਨਾਤਾਹੈ॥ ੬੬॥੧੦੦॥ ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਪਾਲਤਅਨੇ
 ਕਸੁਤਅਨਿਕਸੁਤਨਪੈਨਤੈਸੋਹੋਇਆਵਈ॥ ਜੈਸੇਮਾਤਪਿ
 ਤਾਚਿਤਚਾਹਉਪਜਾਵਈ॥ ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸੁਖਦੁਖਸੇ
 ਗਾਨੰਦਦੁਖਸੁਖਮੈਨਤੈਸੇਸੁਤਠਹਗਾਵਈ॥ ਜੈਸੇਮਨਬਚਛ
 ਮਸਿਖਨੁਲਭਾਵੈਗੁਰਤੈਸੇਗੁਰਸੇਵਾਗੁਗਸਿਖਨਹਿਤਾਵਈ
 ॥੬੭॥੧੦੧॥ ਜੈਸੇਕਸਛਬਧਰਿਧਿਅਨਸਾਵਧਾਨਕਰੈਤੈ

ਚਾਹਤਹੋਸੁਤਨਕਉਤੈਸੇਨਸੁਤਨਚਿਤ

ਸੇਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰੀਤਿਸੁ ਤੁਨਲਗਾਵਈ॥ਜੈਸੇਸਿਮਰਨਕਾ
 ਰਿਕੁੰਜਮਰਪਕਕੈਤੈਸੇਸਿਮਰਨੁਸੁਤਪੈਨਬਨਿਆਵਈ
 ॥ਜੈਸੇਗਉਬਛਰਾਕਉਦੁਗਪੁਪੀਆਇਪੈਖੈਤੈਸੇਬਛਰਾਨ
 ਗਉਪ੍ਰੀਤਿਹਿਤੁਲਾਵਈ॥ਤੈਸੇਗਿਆਨਾਧਿਆਨਾਸਿਮਰ
 ਨਗੁਰਸਿਖਪਤਿਤੈਸੇਕੈਸੇਸਿਖੁਗੁਰਸੇਵਾਠਹਰਾਵਈ॥੬
 ੮॥੧੦੭॥ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਕੇਗਸੇਵਾਸਰਵਨਕੀਨੀਸਿਖ
 ਬਿਰਲੇਈਗੁਰਸੇਵਾਠਹਰਾਵਈ॥ਜੈਸੇਲਛਮਨਰਾਘਪ
 ਤਿਗਾਇਭਗਤਮੈਕੋਟਿਮਧੇਕਾਹੂਗੁਰਭਾਈਬਨਿਆਵਈ॥
 ਜੈਸੇਜਲਬਰਨਬਰਨਸਰਬੰਗਰੰਗਾਬਿਰਲਾਬਿਬੇਕੀਸਾਧ

ਸੰਗਤਿ ਸਮਾਵਈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸਾਇ ਕਈ ਸਈ ਸੁਖੁ ॥ ੩੫੯ ॥
 ਰਨਾਇ ਪਾਕੈ ਕਾਹੂ ਅਲਖ ਲਖਾਵਈ ॥ ੬੯ ॥ ੧੦੩ ॥ ਲੋਚਨ ਧਿ
 ਆਨ ਸਮੇਲਿ ਸਟਕ ਨਿਕਤਾ ਕੈ ਸੁਵਨ ਉਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਮਸਰਿ
 ਜਾਨੀ ॥ ਆਨਾ ਸਕਾ ਸੁਰੀਧਾ ਬਿਰਰੀਧ ਸਮਤੁ ਲਿਤਾ ਕੈ ਰਿਦੈ
 ਮਿਤੁ ਸਤੁ ਸਮਸਰਿ ਉਨਿ ਮਾਨੀ ॥ ਆਰਸਨੁ ਸੁਆਦ ਬਿਖੁ ਅੰ
 ਮਿਤੁ ਸਮਾਨਿਤਾ ਕੈ ਕਾਰਿ ਸਪਰਸ ਜਲਾ ਅਗਨਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਆ
 ਦਖ ਸੁਖ ਸਮਸਰਿ ਬਿਆਪੈ ਨ ਹਰਖ ਸੋਹੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
 ਗਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨੀ ॥ ੧੦੪ ॥ ੧੦੪ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਰਹੇ
 ਨਿਜ ਪਰਮੇਨਿ ਵਾਸਾ ਸਮਨੁ ਸਾਥ ਕਤਾ ਅਨਤ ਨ ਪਾਵਈ ॥

ਦਰਸਨਮਾਤ੍ਰਾਨਾਧਿਆਨਸੇਰਹਤੋਹਇਸਿਮਰਨਮਾਨਸਿ
 ਮਰਨੁਥਿਸਰਾਵਈ॥ ਸਰਬਸੁਰਤਿਮੋਨਥਤਕਉਪਾਪਤਿਹੋ
 ਏਪੇਮਰਸਅਕਥਕਥਾਨਕਹਿਆਵਈ॥ ਕਿੰਚਤਕਟਾ
 ਛਕਿਪਾਪਗਮਨਿਧਾਨਦਾਨਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿਆਤਿਥਿਸ
 ਮਾਵਈ॥ ੭੧॥ ੧੦੫॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਮਾਪਏਇਗੁਰਦਾਸੁ
 ਹੋਇਬਰਤੈਬਰਤਮਾਨਿਗੁਰਉਪਦੇਸਕੈ॥ ਹੋਨਹਾਰੁਹਈਜੋ
 ਈਜੋਈਸੋਈਸੋਈਭੁਲੇਪੁਰਨਥਹਮਾਗਿਆਨਧਿਆਨਪ
 ਰਵੇਸਕੈ॥ ਨਾਮਨਿਹਕਾਮਪਾਮਸਹਜਸੁਭਾਇਚਾਇਪੇਮਰ
 ਸਰਸਿਕਹੁਇਅੰਮ੍ਰਿਤਅਵੇਸਕੈ॥ ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿ

ਗੁਰਗਿਆਨਪਿਆਨੁਪੁਰਨਸਰਬਮਈਆਦਿਕਉਅਦੇਸ ੩੬੦
 ਕੈ॥੧੩॥੧੦੬॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਆਪਾਏਗੁਰਦਾਸੁਹੋਇਬ ०
 ਲਭਾਧਿਸੁਪਿਨਕਰਤਮੋਹਵੋਹਕੀ॥ਸਵਨਉਸਤੁਤਿਨਿੰਦਾ
 ਸਮਤੁਸੁਗਤਿਲਿਵਲੋਚਨਾਪਿਆਨਲਿਵਕੰਚਨਾਮਉ
 ਲੋਹਕੀ॥ਨਾਸਕਾਸੁਗੀਧਾਬਿਰਗੀਧਸਮਸਰਿਤਕੋਜਿਹਬ ०
 ਸਮਾਨੀਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਬੋਹਕੀ॥ਕਰਚਰਕਰਮਾਮਕਰਮਾਮ
 ਪਥਪਥਾਕਿਰਤਿਬਿਰਤਿਸਮਉਕਤਿਨੋਟੋਹਕੀ॥੧੩॥੧੦੭॥
 ਸਬਦਸੁਗਤਿਆਪਾਏਗੁਰਦਾਸੁਹੋਇਸਰਬਮੇਪੁਰਨਕੁਹ
 ਮਕਰਿਆਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਾਸਾਟਿਅਗਨਿਮਾਲਾਸੁਤਰੇਰਸਗੇਬੀਸਏ

ਕਾਮਉ ਮਨੇ ਕੋ ਕੋ ਬਿਬੇਕੁ ਪਹਿਚਾਨੀ ਮੇ ਲੋਚਨ ਸਵਨ ਮੁਖਨ
 ਸਕਾ ਮਨੇ ਕੋ ਸੋਝ ਦੇਖੇ ਸੁਨੈ ਬਲੇ ਮਨ ਮੇ ਕਉਗਾ ਮਨੀ ਮੇ ਗੁਗ
 ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਸੋਹੀ ਸੋਈ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤੀ ਮਿਲਿਤ
 ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਜਾਨੀ ਮੇ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਗਾਢਾ ਮੇ ਮਿਠਾ ਸੁਤਾ ਸੁ
 ਛਿਲ ਕਾਨ ਲੀਓ ਜਾਇਦਾਰ ਮਾਮਉ ਦਾਖਾ ਬਿਖੇ ਬੀਜੁ ਗਾਹਿ
 ਗੀ ਮੇ ਮਾਂ ਬਾਖਿ ਰਨੀ ਛੁਹਾਰਾ ਮਾਝੁ ਗੁਠ ਲੀਕੋ ਠੋਰ ਕਰ ਬੂਜਾ
 ਮਉ ਕਲੀ ਦਾਸ ਜਲਾ ਬਿਕਾਰੀ ਮੇ ਮਾਧੁ ਮਾਖੀ ਮੇ ਮਲੀਕ
 ਸਮੇ ਪਾਇ ਸਫਲ ਹੁਇ ਰਸ ਬਾਸਿ ਭਏ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਕ
 ਰੀ ਮੇ ਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਗੁਰ ਸਿਖ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਮੇ॥੧੫॥੧੦੮॥ ਸਾਲਿ ਲੇਖੇ ਪਰਨਿ ੩੬੧
 ਪਰਨਿ ਮੇ ਸਾਲਿ ਲੇਖੇ ਸੇਕੁ ਪਾਅਨ ਰੂਪ ਕੋ ਬਿਮਲ ਜਲ ਛਾਏ ਹੈ
 ॥ ਤਹੀ ਜਲ ਮਾਟੀ ਕੈ ਬਨਾਈ ਪਾਟਿ ਕਾ ਅਨੇ ਕਏ ਕੈ ਜਲੁ ਘ
 ਟਪਟਪਾਟਿ ਕਾ ਸਮਾਏ ਹੈ ॥ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਪਾਟਿ ਕਾ ਮੇ ਦ੍ਰਿਸ
 ਟਿ ਕੈ ਦੇਖੀ ਅਤਪੇਖੀ ਅਤਾਪਾ ਅਪੁਆਨ ਨਾਦਿ ਖਾਏ ਹੈ
 ॥ ਪੁਰਨ ਥਹ ਮਗੁਰ ਏਕੈ ਕਾਰ ਕੈ ਅਕਾਰ ਥਹ ਮਥਿ ਬੇਕਏ ਕਏ
 ਕਠਹ ਗਏ ਹੈ ॥੧੬॥੧੧॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਏਕ ਪੈ ਰਜਾ
 ਏ ਚਾਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੋ ਟਿਪੈ ਰਾਮਾਗੇ ਹੋਇ ਲੇਤ ਹੈ ॥ ਏਕ ਬਾ
 ਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਾ ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰਾ ਸਿਮਰਨ ਤਾਹਿ ਬਾਰ ਬਾਰ

ਗੁਰਪੋਤਹੈ॥ ਭਾਵਨੀਭਗਤਿਭਾਇਕਉਡੀਅਗਭਾਗਿਰਾਖੇਤਾਹਿ॥
 ਗੁਰਸਰਬਨਿਧਾਨਦਾਨਦੇਤਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਨਿਧਿਮ
 ਹਿਮਾਅਗਾਧਿਥੋਧਿਨਮੋਨਮੋਨਮੋਨਮੋਨੇਤ ਨੇਤਨੇਤਹੈ॥
 ੧੭੧੧੧੧॥ ਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪੂਰਨਹੁਇਉਨਮ
 ਨਉਨਮਤਾਥਿਸਮਥਿਸ੍ਵਾਸਹੈ॥ ਅਤਮਤਰੰਗਥਹੁਗੰਗ
 ਅੰਗਅੰਗਛਾਥਿਅਨਿਕਾਅਨੂਪਭੂਪਭੂਪਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ ਸ੍ਵ
 ਦਥਿਸਮਾਦਥਹੁਥਿਥਿਪਿਸੁਰਸਸਰਬਰਾਗਨਾਦਸ
 ਦਥਹੁਥਾਸਨਾਸੁਥਾਸਹੈ॥ ਪਰਮਦਭੁਤਥਹੁਮਾਸਨਾਸਿ
 ਘਾਸਨਮੋਸੋਭਾਸਭਾਮੰਡਲਾਮਖੰਡਾਥਿਲਾਸਹੈ॥ ੧੮॥

੧੧੩॥ ਬਿਥਵੀ ਤੈ ਜੋ ਤੈ ਜੋ ਸੇਥੇ ਦੁਇ ਪਚਾਰੁ ਕਰੈ ਬਿਥਾ ਬਿਤੰਤੁ ੩੬੭
 ਸੁਨਿ ਹੋ ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਉ ਜੋ ਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕੋ ਮਿਲ
 ਤਸੁ ਤੈ ਖਾਨੁ ਪਾਨੁ ਪੀਤਿ ਪੀਤਿ ਹਰਤ ਹੋ ਸੋਗ ਕਉ ॥ ਬਿਗਨੀ ਬ
 ਨਿਤ ਕਉ ਜੋ ਸੇ ਭਰਤਾ ਹੁ ਮਿਲੈ ਪੇ ਮਰਸ ਕੈ ਹਰਤਾ ਬਿਗਨ ਬਿਥ
 ਗ ਕਉ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਬਿਥੇ ਕੀ ਜਨ ਪਰਉਪ ਕਾਰ ਹੋਤ ਮਿਲਤ ਸ
 ਲਿਲ ਗਤਿ ਸਹਜ ਸੀ ਜੋਗ ਕਉ ॥ ੧੧੩॥ ਬਿਥਵੀ ਤੈ ਥੇ
 ਦੁਪ ਜਾਚੇ ਕਦਾਤਾ ਰਗਤਿ ਗਾਹ ਕੈ ਬਿਆਪਾਰੀ ਹੋਇ ਮਾਤ
 ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਕਉ ॥ ਨਾਰਿ ਭਰਤਾ ਗਿ ਬਿਥਿ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਤਾਈ ਰੂਪ
 ਉਜਨ ਕੁਟੰਬ ਸਖਾ ਭਾਇ ਚਾਇ ਸੁਤ ਕਉ ॥ ਲੋਗਨ ਮੇਲੋ ਗਾ

ਚਾਰਬੇਦਕੋਬੇਦਬੀਚਾਰਗਿਆਨਗੁਰਏਕੀਕਾਰਅਵਪੁਤ
 ਅਵਪੁਤਕਉਯਾਬਿਰਲੋਬਿਬੇਕੀਜਨਪਰਉਪਕਾਰਹੋਤਿ
 ਮਿਲਤਸਾਲਿਲਗਤਿਰੰਗਸੁਬੰਗਭੂਤਕਉ॥੮੦॥੧੧੪॥
 ਦਰਸਨਾਪਿਆਨਾਦਿਬਿਦੇਹਕੈਬਿਦੇਹਭਏਦ੍ਰਿਗਦ੍ਰਿਬ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਬਿਖੇਭਾਉਭਗਤਿਚੀਨਹੈ॥ਅਪਿਆਤਮਕਗਮ
 ਕਰਿਆਤਮਪਵੇਸਪਰਮਾਤਮਪਵੇਸਸਰਬਾਤਮਲਿਉ
 ਲੀਨਹੈ॥ਸਬਦਾਗਿਆਨਪਰਵਾਨਹੁਇਨਿਧਾਨਪਾਏਪ
 ਰਮਾਰਥਸਬਦਾਰਥਪ੍ਰਬੀਨਹੈ॥ਤਤੈਮਿਲੇਤਤਜੇਤੀਜੇ
 ਤਿਕੈਪਰਮਜੋਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਬਸਿਭਏਜੈਸੇਜਲਮੀਨਹੈ॥

੮੧॥੧੧੫॥ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਪਰਮਾਤਮਪਰਮਪਦਤਤਮਿ ੩੬੩
 ਲਿਤਤਹਿਪਰਮਤਤਵਾਸੀਹੈ॥ਸਬਦਾਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕਹੀ
 ਅਨੇਕਮੇਕਜੀਤਪੁਨਿਰਾਗਨਾਦਾਮਨੁਭੈਅਭਿਆਸੀਹੈ॥ਦਰ
 ਸਥਿਆਨੁਉਨਮਨਪਾਨਪਾਨਪਤਿਆਬਿਗਤਗਤਿਅੰਲੁ ੩੬੪
 ਖਬਿਲਾਸੀਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਟਾਛਾਦਿਬਿਦੇਹਕੋਬਿਦੇਹਭੁਟੇਜੀਵ
 ਨਮੁਕਤਿਕੋਊਬਿਰਲੋਉਦਾਸੀਹੈ॥੮੨॥੧੧੬॥ਸੁਪਨਚਰਿ
 ਤਾਚਿਤ੍ਰਜਾਗਤਨਦੇਖੀਅਤਤਾਰਕਾਮੰਡਲੁਪਰਭਾਤਨਦਿਖਾ
 ਟੀਅੈ॥ਤਰਵਰਛਾਇਮਾਲੁਪੁਦੀਗਪੁਚਪਲਬਲਤੀਰਬ
 ਪਰਬਜਾਤਾਬਿਰੁਨਰਹਾਈਅੈ॥ਨਦੀਨਾਵਕੋਸੀਜੋਗਲੋਗਬ

ਹੁਰਿਓਨਿਮਿਲੈਗੀਪਬਨਗਰਮਿਗਤਿਸਨਾਥਿਲਾਈਮੇਭੈਸੇ
 ਮਾਇਆਮੇਧੋਹਕਟਬਸਨੇਹਦੇਹਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰਤਿ
 ਏਵਲਾਈਮੇ॥੧੧੭॥ਨੈਹਰਭੁਆਰਿਕੀਨਿਆਲੁਤਿਲੀਕੈ
 ਮਨੀਅਤਾਥਿਆਹੇਸਸੁਰਾਜਾਇਗੁਨਨੁਕੈਮਨੀਮੇ॥ਬਾ
 ਜਾਬਿਉਹਾਰਲਾਗਿਜਾਤਹੈਬਿਦੇਸਿਪਾਨੀਕਹੀਮੇਸਪੁਤ
 ਲਭਲਭਤਕੈਮਨੀਮੇ॥ਜੈਸੇਤਉਸੰਗਾਮਸਮੇਪਰਦ
 ਲਮੇਅਕੇਲੋਜਾਇਜੀਤਿਆਵੈਸੋਈਸੂਰਸੁਰਟਬਖਾਨੀ
 ਮੇ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਪਾਇਚਰਨਿਸਰਨਿਗੁਰਸਾਪਸੰਗ
 ਤਿਮਿਲੈਗੁਰਦੁਆਰਿਪਹਿਚਾਨੀਮੇ॥੧੧੮॥ਨੈਹਰਕਟ

ਬੁਭਾਜੀਥੀਆਹੇਸਸੁਗਾਰਿਜਾਇਗੁਨਨੁਕੈਕਲਾਬੁਭਾਬਿ ੩੬੪
 ਰਦੁਕਹਾਵਈਪੁਰਨਮਤਿਥਾਤਿਅਉਗੁਰਜਨਸੇਵਾਗੁਇਕਿ
 ਹਮੈਕਿਹੇਸੁਰਿਸੁਜਸੁਪਗਟਾਵਈਅੰਤਕਾਲਿਜਾਇਪ
 ਅਸੰਗਿਸਹਗਾਮਿਨੀਹਾਇਲੋਕਪਰਲੋਕਾਬਿਖੇਊਚਪਦੁਪ
 ਵਈਗੁਰਮੁਖਮਾਰਗਭੈਭਾਇਨਿਰਬਾਹੁਕਰੈਪੀਨਿਗੁਰ
 ਸਿਖਮਾਦਿਅੰਤਿਠਹਰਾਵਈ॥੧॥੯॥ਜੈਸੇਨਿਪਧਮ
 ਭਾਮਏਕਸੈਆਧਿਕਟੇਕਨਾਇਕਾਮਨੇਕਰਾਜਾਸਬਨੁਲ
 ਭਾਵਈਜਨਮਤਜਾਕੈਸੁਤੁਵਾਹੀਕੈਸੁਹਾਗੁਭਗੁਸਕਲ
 ਰਾਨੀਮੇਪਟਰਾਨੀਸੇਕਹਾਵਈਅਸਨਬਸਨਸਿਹਜਾਸਨ

ਸੰਜੋਗੀ ਸਬੋਰਾ ਜਾਪਿ ਕਾਉ ਤਉ ਸਪੁਤੀ ਰਿਹਾ ਮਾਵਈ॥
 ਗੁਰਸਿਖ ਸਬੋਰਾ ਜਾਪਿ ਕਾਉ ਤਉ ਸਪੁਤੀ ਰਿਹਾ ਮਾਵਈ॥
 ਜਪਦੁ ਪਾਵਈ॥੧੭੦॥ ਤੁਸਮੇ ਤੰਦੁ ਲੋਏ ਨਿਪਜੈ ਸਹੀਸ
 ਉਨੇ ਦੇਹ ਪਾਰਿ ਕਾਤੁ ਪੈਰ ਉਪਕਾਰ ਜੀ॥ ਤੁਸਮੇ ਤੰਦੁ ਲੁਨਿ
 ਗਥਿ ਪਨ ਲਾਗੈ ਨ ਪੁਨਰਾਖੈ ਰਹੈ ਚਿਰ ਕਾਲ ਹੋਤ ਨ ਬਿਕਾਰ
 ਜੀ॥ ਤੁਖ ਸੈ ਨਿਕਾਸਿ ਹੋਇ ਭਗਨ ਮਲੀ ਨ ਰੂਪ ਸ੍ਵਾਦ ਕਰਵਾ
 ਏਰਾ ਪੈਰ ਪੈਸੀ ਸਾਰ ਜੀ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਮੇਥੈ
 ਰਾਗੀ ਰਿਹਾ ਤੁਜਿ ਬਨਖੰਡ ਹੋਤ ਨ ਉਧਾਰ ਜੀ॥੧੭੧॥ ਹਰਟੀਅ
 ਉਚੁ ਨਾਮ ਲਿਖ ਮਨੁ ਬਰਨ ਜੈ ਸੈਚ ਤੁਰ ਬਰਨ ਕੈ ਤਬੋਲ

ਸਰੂਪੈ ਦੂਧਮੇਜਾ ਵਨੁ ਮਿਲੇ ਦਧਿ ਕੋ ਬਖਾਨੀ ਅਤਖਾਂਡੁ ਪਿਤਾ ੨੬੫
 ਚੂਨ ਮਿਲਿ ਬਿੰਜਨ ਅਨੂਪੈ ਕੁਸਮ ਸੁਰੀਧ ਮਿਲਿ ਤਿਲ ਸੇਫੁ
 ਲੇਲੁ ਹੋਤ ਸਕਲ ਸੁਰੀਧ ਮਿਲਿ ਮਰਗ ਜਾਧੂਪੈ ਦੇਇ ਸਿਖ ਸਾ
 ਧ ਸੰਗੁ ਪੰਚ ਪਗੇ ਸੁਰਹੈ ਦਸ ਬੀਸ ਤੀਸ ਮਿਲੇ ਅਥਿਗਤ ਓਪ
 ਪੈ ॥੧੭੭॥ ਏਕਹੀ ਗੋਰ ਸਮੇ ਅਨੇ ਕਰ ਸਕੇ ਪਗਾਸ ਦਹਿ ਓਮ
 ਹਿ ਓਮ ਖਨੁ ਅਓ ਪ੍ਰਤ ਓਨ ਮਾਨੀ ਓਮ ਏਕਹੀ ਓਪਾਰੀ ਮੇਮਿ
 ਠਾ ਸਕੇ ਨਿਵਾਸ ਕੁਝ ਖਾਂਡੁ ਮਿਸਰੀ ਅਓ ਕਲਾਵੰਦ ਪਹਿਚਾਨੀ
 ਓਮ ਏਕਹੀ ਗੋਰੁ ਸੇਹੋਤ ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨ ਦਸ੍ਰ ਦਭੁ ਨੇਭੀ ਜੇਪੀ
 ਸੋ ਅਓ ਓਸੇ ਏਥਿ ਬਿਧਾਨੀ ਓਮ ਪਾਵਕ ਸਲਿਲੁ ਏਕ ਏਕ

ਹਿਉਨ ਅਨੇਕ ਪੰਚਕੈ ਪੰਚਾਮਤਤ ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਾਨੀਐ ॥ ੧੩੩ ॥
 ॥ ਖਾਂਡਾ ਪਿਤ੍ਰ ਨੰਜਲ ਪਾਵਕਾ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਪੰਚਮਿਲਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪੰ
 ਚਾਮਤ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ॥ ਮਿਗਮਦਗ ਉਰਚੇ ਆਚੰਦਨ ਕੁਸਮਦ
 ਲਸਕਲ ਸੁਗੰਧਕੈ ਅਰਗਜਾ ਸੇਬਾ ਸਹੈ ॥ ਚਤੁਰਬਰਨ ਮ
 ਨਚੂਨਾ ਅਭਿਸੁਪਾਰੀ ਕਾਥਾ ॥ ਆਪਾਇ ਮਿਲਤਾ ਅਨੂਪੁ
 ਪਤਾ ਸਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪੇ ਸੈਸਾਵ
 ਧਾਨ ਪੂਰਨ ਥਹ ਮਕੋਨਿ ਵਾਸਹੈ ॥ ੧੩੪ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੇਸਾ ਚੁਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਥਹ ਮਕੋਨਿ ਵਾ
 ਸਹੈ ॥ ਦਰਸਾਇਆ ਨ ਸਰਗੁਨ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪੂਜਾਯ

ਲਚਰਨਾਮੁਤਾਥਿਵਾਸਹੈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਚਾਰਪਰਮਾਰਥਪਰਮਪ ੨੬੬
 ਦਸਬਦਸੁਰਤਿਅਵਗਾਹਨਅਭਿਆਸਹੈ॥ ਸਰਬਨਿਪਾ
 ਨਦਾਨਦਾਇਕਭਗਤਿਭਾਇਕਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਪੁਰਨਪ੍ਰ
 ਗਾਸਹੈ॥ ੧੨੫॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਕ੍ਰਿਤਭੂ
 ਮਿ^{ਚਿਤ}ਚਿਤਵਤਫਲਪ੍ਰਾਪਤਿਉਪਾਰਹੈ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲੇਹਾ
 ਟਸਾਧਸੰਗਤਿਮੈਸਾਬਦਸੁਰਤਿਲਾਭਰਤਨਾਥਿਉਹਾਰ
 ਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਥਹਮਸਥਾਨਕੁਰਦੇਵਸੇਵਾਅਲਖਾਮ ੩
 ਵਪਰਮਾਰਥਾਮਚਾਰਹੈ॥ ਸਫਲਸੁਖੇਤਹੇਤਬਨਤਾਮ
 ਮਿਤਿਲਾਭਸੇਵਕਸਹਾਈਬਰਦਾਈਉਪਕਾਰਹੈ॥ ੧੨੬

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਚਰਨ ਮ੍ਰਤਨਿ ਧਾਨ ਪਾਨ ਕਾਲੀਐ ਅਕਾਲ ਕਾ
 ਲਾ ਬਿਆਲ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਚਰਨ ਮ੍ਰਤਨਿ ਧਾ
 ਨ ਪਾਨ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਭਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਧਚਰਨ ਮ੍ਰਤਨਿ ਧਾਨ ਪਾਨ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਨਿਜ ਅਸਨ
 ਕੀਤਾਰੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਚਰਨ ਮ੍ਰਤ ਪਰਮ ਪਦ ਦੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪੰਥ ਆਬਿਗਤ ਗਤਿ ਨਿਮਾਰੀਐ ॥ ੧੨ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾ
 ਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਖਾ ਮਿਲੁ ਪਗਗਨੁ ਘਟਾਘ ਮੰਡਰੁ ਗਤਿ ਕੈ
 ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਦੁਰਸਬ ਦਕੈ ਅਨਹ
 ਦਨਾ ਦਗਸਤ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ

ਜੋਤੀਸਤੁਪਦਾਮਨੀਦਮਤਕਾਰਉਨਮਨਮਾਨੀਐਸਹਜਸਮਾ ੩੬੭
 ਧਿਲਿਵਨਿਸ੍ਰਗਅਪਾਰਧਾਰਥਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲਸਰਬਨਿ
 ਧਾਨੀਐ॥੧੩੮॥ਜੈਸੇਤਉਗੋਬੀਸਤ੍ਰਿਨਖਾਇਦੁਹੋਗੋਰਸ
 ਦੈਗੋਰਸਅਉਟਾਏਦਧਿਮਾਖਨਪ੍ਰਗਾਸਹੈਉਖਮੇਪਿਉ
 ਖਤਨਖੰਡਖੰਡਕੇਪਗਾਏਰਸਕੇਅਉਟਾਏਖਾਂਡਮਿਸਰੀਮਿਠਾ
 ਸਹੈਚੰਦਨਸੁਗੰਧਸਨਬੰਧਕੈਬਨਾਸਪਤੀਛਾਕਾਅਉਪ
 ਲਾਸਜੈਸੇਚੰਦਨਸੁਬਾਸਹੈਸਾਪਸੀਗਿਮਿਲਤਸੀਸਰੀ
 ਨਿਰੰਕਾਰੀਹੋਤਗੁਰਮਤਿਪਰਉਪਕਾਰਕੇਨਿਵਾਸਹੈ॥੧੩੯॥
 ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਮਿਸਟਾਨਪਾਨਸੁਪਾਗਸਪੁਜਸਿਨਸਾਪ

ਮੁਖਮਧੁਰਬਚਨਕਉ॥ਸੀਤਲਸੁਗੰਧਚੰਦੁਚੰਦਨਕੋਟਾਨਿ
 ਕੋਟਿਪੁਜਾਸਿਨਸਾਧਮਾਤਿਨਿਮ੍ਰਤਾਸਚੰਨਕਉ॥ਕੋਟਨਿ
 ਕੋਟਾਨਿਕਾਮਪੇਨਾਅਉਕਲੁਪਤਰਪੁਜਸਿਨ੍ਹਕੋਚਤਕਟਾ
 ਛਕੋਰਚਨਕਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਛਲਸਕਲਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿ
 ਪੁਜਸਿਨਪਰਉਪਕਾਰਕੇਖਚਨਕਉ॥੧੩॥ਕੋਟਨਿਕੋਟਾ
 ਨਿਰੂਪਰੰਗਅੰਗਅੰਗਛਬਿਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਸ੍ਵਾਦਰਸਥਿ
 ਜਨਦਕੈ॥ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਬਾਸਨਸੁਥਾਸਗਸਿਕੋ
 ਟਨਿਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਸੁਧਾਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿ
 ਗਿਆਨਧਿਆਨਕਰਮਾਦਿਕੈ॥ਸਗਲੁਪਦਾਰਥਹੁਇ

Namdharilibrary@gmail.com

ਕੇਟਨਿਕੋਟਨਿਹੁਨਖੁਜਾਸਿਨਧਾਮਉਪਕਾਗਬਿਸਮਾਦਿਕੋ) ੩੬੮
 ੧੩੧) ਅਜਪਾਮਧੀਨਤਕੋਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਭਈਗਰਬਕੋਸਿ
 ਪਦੇਹਮਧਾਮਪਵਿਤ੍ਰਹੋਮਨਿਥਾਤਗਹੋਜੈਸੇਉਖਮੇਪਯੁਖ
 ਰਸਥਾਸੁਕਥਾਨੀਕੋਸੁਰੀਪਤਾਨਸਿਤ੍ਰਹੋਮੁਲੁਹਾਇਮਜੀ
 ਠਰੰਗਸੰਗਸੰਪਾਤੀਭਟੇਫੂਲਹਾਇਕਸੁੰਭਰੰਗਚੰਚਲਚਰਿ
 ਤ੍ਰਹੋਤ੍ਰੈਸੇਹੀਅਸਾਪਸਾਪਦਾਦਗਮਉਮੀਠਗਤਿਗੁਪਤਪ੍ਰ
 ਗਟਮੋਯੋਹਕੈਬਚਿਤ੍ਰਹੋ) ੧੩੨) ਪੁਰਨਬਰਮਧਿਆਨਪੁਰ
 ਨਬਰਮਾਗਿਆਨਪੁਰਨਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸ਼ਹੋਜੈਸੇ
 ਜਲੁਆਪਾਖੋਇਬਰਨਬਰਨਮਿਲੈਤ੍ਰੈਸੇਹੀਬਿਬੇਕੀਪਰਮਾ

ਤਮਵੇਸਹੈ॥ ਪਾਗਸਪਗਸਿਜੈ ਸੇਕਨਿਕਾਅਨਿਕਧਾਤੁਚੰਦ
 ਨਥਨਾਸਪਤੀਥਾਸਨਾਅਵੇਸਹੈ॥ ਪਟਿਪਟਿਪੂਰਨਥ
 ਹਮਜੋਤਿਓਤਿਪੋਤਿਗਵਨੀਭਗਤਿਗਾਇਆਦਿਕਉਅ
 ਦੇਸਹੈ॥ ੧੩੩॥ ਜੈਸੇਕਰਪੁਰਮੇਉਡਤਕੋਸੁਭਾਉਤਾਤੇਅ
 ਉਰਥਾਸਨਾਨਤਾਕੈਆਗੈਠਹਗਵਈ॥ ਚੰਦਨਸੁਥਾਸ
 ਕੈਸੁਥਾਸਨਾਥਨਾਸਪਤੀਤਾਹਿਤੇਸੁਗੰਧਤਾਸਕਲਮੇਸ
 ਮਾਵਈ॥ ਜੈਸੇਜਲਮਿਲਤੁਸ੍ਰਬੰਗਸੀਗਰੰਗੁਗਥੇਅਗਨ
 ਜਗਾਇਸਬਰੰਗਨੁਮਿਟਾਵਈ॥ ਜੈਸੇਹਵਸਾਸਿਸਿਵਸ
 ਕਤਸੁਭਵਗਤਿਸੰਜੋਗੀਬਿਓਗੀਦ੍ਰਿਸਟਾਤੁਕੈਦਿਖਾਵਈ

॥१३४॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਰਸਾਧਿਆਨ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਬਦਾਗਿਆਨ ਸਸਤ੍ਰ ੩੬੮
 ਸਨਾਹ ਪੰਚਦੂਤ ਬਾਸਿਆਏਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਨ ਰੇਨ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਰ
 ਨਿਪੋਨ ਕਰਮ ਭਰਮ ਕਾਟਿ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਬਚਨ ਲੇ
 ਖ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸੇਵ ਕਭੇਖਾ ਅਛੁਟਾ ਮਲੇਖ ਪੁਰਾ ਮਲਖ ਲਖਾਏਯੋ
 ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗੋ ਸਟਿਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਨਿਰੰਤਰੀ ਕੈ ਸਹਜ
 ਸਮਾਏਯੋ ॥ ੧੩੫ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਮਜੀਠ ਬਸੁ ਪਾਸੈ ਖੋਦਿ ਕਾਛੀ ਅ
 ਤ ਅੰਬਰ ਸੁਰੰਗ ਭਏ ਸੰਗੁ ਨ ਤਜਤੁਯੋ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਸੰਭ ਤਜਿ
 ਪੁਲਕੂਟੁ ਆਨੀ ਅਤਜਾਨੀ ਅਤਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਤਾਹੀ ਭਜਤ
 ਯੋ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖ ਸਲਿਲੁ ਸੁਚੀ ਸੁਭਾ ਉਤਾ ਤੇ ਸੀਤ ਪ੍ਰਤਿ

ਮਲਾਮਲ ਸਜਤੋ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਉਚਨੀ ਚਨੀ ਚਉ
 ਚਜੀਤ ਹਾਰ ਹਾਰ ਜੀ ਲੰਜਾਨ ਲਜਤੋ ਹੈ ॥ ੧੩੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਧਸੰਗੁ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਖੁ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਮ ਸਰਬਾਤਮ ਕੋ ਜ
 ਨੀ ਐ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਰਿਦੈ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਬਿਹ
 ਸਿ ਮਿਲਨ ਸਮਦਰਸਥਿ ਆਨ੍ਹੀ ਐ ॥ ਨਿਮਤਾ ਨਿਵਾਸਦ
 ਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਮਤਿ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਮੁਖ ਬੋਲ ਤੀਬਖਾਨੀ
 ਐ ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨਗਿਆਨ ਗੁਰਮਾਗਿਆ ਕਾਰੀ ਅਰਭਾਗਾ
 ਤਮ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਿਧਾਨੀ ਐ ॥ ੧੩੭ ॥ ਭਤਿਕੂਪ ਸਤਿ
 ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿਸਤਿ

ਕਰਿਮਾਨੀਐ ਦਰਸਾਧਿਅਨਸਮਦਰਸੀਥਹਮਾਧਿਅਾਨੀਸਬਦ ੩੭°
 ਗਿਆਨਗੁਰਥਹਮਾਗਿਆਨੀਐਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲਪੁਰਨਪਗਾ •
 ਸਾਰਿਦੈਮਾਨੇਮਨਮਾਨੇਉਨਮਨਉਨਮਾਨੀਐਬਿਸਮੇਬਿਸ
 ਮਾਅਬੁਰਜੈਅਬੁਰਜਮੇਅਦਬੁਤਪਗਮਦਬੁਤਗਤਿਠਾਨੀ
 ਐ॥੧੩੮॥ਪੁਰਨਪਗਮਜੋਤਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਪੁਪੁਰਨਗਿਆ •
 ਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਨਾਮਐਪੁਰਨਜੁਗਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਮਤਿ
 ਰਿਦੈਪੁਰਨਸੇਵਸਾਪਸੰਗਤਿਬਿਸਮਐਪੁਰਨਪੁਜਾਪਦਾ
 ਰਥਬਿਦਮਭੁਕਰਮਨਪੇਮਰਸਪੁਰਨਹਇਕਾਮਨਿਹਕਾਮਐ
 ਪੁਰਨਥਹਮਗੁਰਪੁਰਨਪਗਮਾਨੀਧਿਪੁਰਨਪਗਾਸਬਿਸਮ

ਸਬਲਧਾਮੈ॥੧੩੮॥ਦਰਸਨਜੋਤਿਕੋਉਦੋਤਾਸਰਜਮੈ॥
 ਤਾਮੈਤਿਲਛਾਬਿਪਗਮਦਭੁਤਛਕਿਹੈ॥ਦੇਖਬੇਕਉਵਿਸਟਿ
 ਨਸੁਨਥੇਕਉਸੁਰਤਿਪੈਕਹਿਬੇਕਉਜਿਹਬਾਨਗਿਆਨਮੈ॥
 ਉਕਤਿਹੈਸੋਭਾਕੋਟਿਸੋਭਲੋਭਲੁਭਿਤਹੁਇਲੋਟਪੋਟਾ
 ਗਮਗਜੋਤਿਕੋਟਿਓਟਿਲੇਛਿਪਤਿਹੈਅੰਗਅੰਗਪੇਖਮਨਾ
 ਨਸਾਬਕਤਭਈਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮੋਅਤਿਹੁਤੇਅਤਿਹੈ॥੧
 ੪੦॥ਛਾਬਿਕੈਅਨੇਕਛਾਬਿਸੋਭਾਕੈਅਨੇਕਸੋਭਾਜੋਤਿਕੈ॥
 ਨੇਕਜੋਤਿਨਮੋਨਮੋਨਮੈ॥ਅਸਤੁਤਿਉਪਮਾਮਹਾਤਮਾ
 ਮਾਅਨੇਕਏਕਤਿਲਕਬਾਮੁਤਿਅਗਮਾਮਗਮਹੈ॥ਬੁਧਿ ੩੭

ਬਲਬਚਨਬਿਬੇਕਜਉਅਨੇਕਮਿਲੇਏਕਤਿਲਆਦਿਬਿ ੩੭੧
 ਸਮਾਦਿਕੋਬਿਸਮੁਖੈਏਕਤਿਲਕੋਅਨੇਕਭਾਂਤਨਿਹਕਾਂਤਿਭ
 ਈਅਬਗਤਿਗਤਿਗੁਰਪੁਰਨਬਹਮਯੋ॥੧੪੧॥ਦਰਸਨਜੋਤਿ
 ਕੋਉਦੋਤੁਅਸਚਰਜਮੇਕੋਚਤਕਟਾਛਕੋਬਿਸਮਕੋਟਿਧਿ
 ਆਨਹੈਅਮਨਮੁਸਕਾਨਿਥਾਨਿਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿਮਧੁਰ
 ਬਚਨਕੋਬਕਤਕੋਟਿਗਿਆਨਹੈਏਕਉਪਕਾਰਕੋਬਿਥਾਰਕੋ
 ਨਪਰਾਵਾਛਕੋਟਿਉਪਕਾਰਸਿਮਰਨਉਨਮਨਹੈਦਾਇਆਨਿ
 ਧਿਸਿਪਾਨਿਧਿਸੁਖਨਿਧਿਸੋਭਾਨਿਧਿਮਹਿਮਾਨਿਧਨਰੀਮਿਤ
 ਨਕਾਧੁਆਨਹੈ॥੧੪੨॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਆਦਿਥਾਦਿਪਰਮਾ

ਇਥਿਖੋਕੋਟਨਕੋਟਨਿਅੰਤਬਿਸਮਅਨੰਤਮੋਕੋਟਿਪਾਰਵ
 ਰਪਾਰਵਾਭਨਅਪਾਭਪਾਵੇਥਾਹਕੋਟਿਬਕਤਅਥਾਹਅਪਰ
 ਜੰਤਮੋਅਥਿਗਤਗਤਿਅਤਿਅਗਮਅਗਾਪਿਥੋਧਿਰੀ
 ਮਿਤਾਨਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਭਨਮੰਤਮੋਅਲਖਾਨਭੇ
 ਵਅਪਰਿਪਰਦੇਵਾਧਿਦੇਵਮੋਸੇਗੁਰਦੇਵਸੇਵਗੁਰਸਿਖਸਿੰ
 ਮੋ॥੧੪੩॥ਅੰਤਿਪਰਮਾਦਿਬਿਸਮਾਦਿਗੁਰਏਨਮਯ
 ਗਟਪੁਰਨਬਹਮਜੋਤਿਗਖੀਮਿਲਿਚਤੁਰਬਰਨਇਕ
 ਬਰਨਹੁਇਸਾਧਸੀਗਿਸਹਜਪੁਨਿਕਰਤਨਸਬਦਸਾ
 ਖੀਨਾਮਨਿਹਕਾਮਨਿਜਪਾਅਗੁਰਸਿਖਸੁਵਨਭੁਨਿ

ਗੁਰਸਿਖਸੁਮਤਿਅਲਖਲਾਖੀਕਿੰਚਤਕਟਾਛਕਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾ ॥੧੭੭॥
 ਦੇਜਾਹਿਲੈਤਾਹਿਅਵਗਾਹਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚਾਖੀ॥੧੭੮॥
 ਸਬਦਾਵੀਸੁਰਤਿਅਸਿਫੁਰਤਹੁਇਤੁਰਤਹੀਜੁਰਤਹੈਸ॥
 ਧਸੰਗੁਮੁਰਤਨਾਹੀ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਤੀਤਿਕੀਰੀਤਿਹਿਤਚੀਤ
 ਕਾਰਿਜੀਤਿਮਨਜਗਤਮਨਿਦੁਰਤਨਾਹੀ॥ਕਾਮਨਿਹਕਾਮ
 ਨਿਹਕਰਮਹੁਇਕਰਮਕਾਰਿਆਸਾਨਿਗਾਸਹੁਇਸੁਰਤਨਾ
 ਹੀ॥ਗਿਆਨਗੁਰਧਿਆਨਉਗਮਾਨਿਪੁਰਨਬਹਮਜਗਤ
 ਮਹਿਭਗਤਛਰਤਨਾਹੀ॥੧੭੯॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਗਿਆਨ
 ਚੀਆਨਅਵਗਾਹਨਕੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਧਿਆਨਧਿਆਨ

ਉਗਧਾਰਹੀ॥ ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਸਿਮਰਨਸਿਮਰਨਕਰਿਕੋ
 ਟਨਕੋਟਾਨਿਉਨਮਾਨਬਾਰਬਾਰਹੀ॥ ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਸੁ
 ਤਿਸਬਦਅਉਦਿਸਟਿਕੈਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਗਾਗਨਾਦ
 ਟਨਕਾਰਹੀ॥ ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਪ੍ਰੇਮਨੇਮਗੁਰਸਬਦਕ
 ਉਨੇਤਨੇਤਨਮੇਨਮਕੈਨਮਸਕਾਰਹੀ॥ ੧੪੬॥ ਸਬਦ
 ਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਨਅਕਲੀਨਭਏਚਤੁਰਬਰਨਮਿਲਿ
 ਸਾਪਸੰਗੀਜਾਨੀਐ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਨਜਲ
 ਮੀਨਮਤਿਗੁਰਜਗਵਨਜਲਪਾਨਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਸ
 ਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਨਪਰਬੀਨਭਏਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਏਕੈ

ਏਕਪਰਿਚਾਨੀਐ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਨਪਗਗੀਨਭਏ ੩੭੩
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਗਤਿਉਗਮਾਨੀਐ॥ ੧੪੧॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਧਿਆਨਕੋਪਤਿਸਟਾਸੁਖੰਬਾਰਲੇਅਨਿਕਪਟੰਬਰ
 ਕੀਸੋਭਾਨਸੁਹਾਵਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਿਫਲਗਿਆਨੀਮ
 ਸਟਾਨਪਾਨਨਾਨਾਬੰਜਨਾਦਿਸ੍ਵਦਲਾਲਸਾਮਿਟਾਵਣੀ
 ॥ ਪਰਮਨਿਧਾਨਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਰਮਾਰਥਕੋਸਰਬਨਿਧਾਨ
 ਕੀਇਛਾਉਪਜਾਵਣੀ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਕੋਚਤਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਟਾਛਮਨਮਨਸਾਬਕਭਅਨਤਨਪਾਵਣੀ॥ ੧੪੨॥ ਪੰ
 ਨਿਪੰਨਿਗੁਰਸਿਖਸੁਨਿਗੁਰਸਿਖਭਏਗੁਰਸਿਖਮਨਿਗੁਰਸਿ

ਖਮਨਾਨੇਹੋਗੁਰਸਿਖਭਾਇਗੁਰਸਿਖਭਾਉਚਾਉਰਿ
 ਦੈਗੁਰਸਿਖਜਾਨਿਗੁਰਸਿਖਜਗਜਾਨੇਹੋਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿ
 ਮਿਲੇਗੁਰਸਿਖਪੂਰਨਹਾਇਗੁਰਸਿਖਪੂਰਨਬਹਮਪਹਿਚਾ
 ਨੇਹੋਗੁਰਸਿਖਪੇਮਨੇਮਗੁਰਸਿਖਸਿਖਗੁਰਸੇਹੰਸੋਈਬੀ
 ਸਾਇਕਈਸਉਰਿਆਨੇਹੋ॥੧੪॥ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸਤਿਗੁਰ
 ਮਤਿਸਤਿਰਿਦੈਰਿਦੈਨਦੁਤੀਆਭਾਉਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤ
 ਹੋ॥ਪੂਰਨਬਹਮਗੁਰਪੂਰਨਸਰਬਮਈਏਕਹੀਅਨੇਕ
 ਮੇਕਸਕਲਕੇਮੀਤਹੋ॥ਨਿਰਝੇਰਨਿਰਲੇਪਨਿਰਾਧਾਰਨਿ
 ਰਲੰਭੁਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਿਕਾਰਨਿਹਚਲਚੀਤਹੋ॥ਨਿਰਾ

ਲ ਨਿਰਮੋਲ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਭੇਦ ਅਛੁਤ ੩੭੪
 ਅਜੀਤ ਹੈ ॥ ੧੫੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਸਤਿ
 ਸਤਿ ਸਾਪਸੰਗ ਬਿਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨੀਐ ॥ ਦਰਸਨ ਧਿਆਨ
 ਸਤਿ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾ
 ਨੀਐ ॥ ਦਰਸ ਬਹਮ ਧਿਆਨ ਸਬਦੁ ਬਹਮ ਗਿਆਨ ਸੰਗ
 ਤਿ ਬਹਮ ਬਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਪਤਿ ਨਾਮ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਾਮ ਨਿਰਕਾਮ ਉਨਮ ਉਨਮਾਨੀਐ
 ॥ ੧੫੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਦੇਖੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
 ਬਦ ਕੈ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਸਤਿ ਸ

ਵਨਕੈ ਮਪੁਰ ਬਚਨ ਕਹਿਓ ਨਤੀ ਬਿਸਮੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰ
 ਨ ਬਹਮਰ ਸਗੀਧ ਸੀਧਿ ਪ੍ਰੇਮਰ ਸਚੰਦਨ ਸੁਰੀਧ ਗਮਾਗ
 ਮਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬਹਮਰ ਸਰਬ ਮੇਰੁ ਮੁਖਿ ਪੁਰ
 ਨ ਬਹਮਨ ਮੋਨ ਮਹੈ ॥ ੧੫੨ ॥ ਦਰਸਾ ਦਰਸ ਦਰਸਾ
 ਸਚਰਜ ਮੇਰੇ ਰਤ ਹਿਰਾਨੇ ਦ੍ਰਿਗਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗਮ ਹੋਸ
 ਬਦ ਅਗੋਚਰ ਸਬਦ ਪਰਮ ਦਭੁਤ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕੈ ਸੁ
 ਤਿਸ ਵਨਾ ਬਿਸਮੁ ਹੈ ॥ ਦੁਰਸਗ ਹਿਤ ਅਪੀ ਅਪਿਆ
 ਪ੍ਰੇਮਰ ਸਰਸ ਨਾਥ ਕਤਨੇ ਤਨੇ ਤਨ ਮੋਨ ਮਹੈ ॥ ਨਿਰਗੁਨ
 ਸਰਗੁਨ ਆਬਿਗਤ ਨਗਨ ਗਤਿ ਸੁਖ ਮਸਬੂਲ ਮੁਲ

ਪੁਰਨਬਹਮਰੈ॥੧੫੩॥ ਖੁਲੇਸੇਬੰਧਨਬਿਖੇਭੁਲਹੈਸੀਚਾਨੇ ੩੭੫
 ਜਾਤੇਜੀਵਪਾਤਕਰੈਨਾਬਿਕਾਰੁਹੋਇਆਵਈ॥ ਖੁਲੇਸੇਬੰ
 ਧਨਬਿਖੇਚਕਈਭਲੀਜਾਤੇਰਾਮਰੇਖਮੋਟਿਨਿਸਿਪਿਅ
 ਸੰਗੁਪਾਵਈ॥ ਖੁਲੇਸੇਬੰਧਨਬਿਖੇਭੁਲਹੈਸੁਆਪਸਿਪ
 ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਵਈ॥ ਅਖਪਦਵੀਸੇ
 ਤੈਸੇਮਾਨਸਜਨਮੁਭੁਲੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸਾਪਸੀਗਿਪ੍ਰਭੁ
 ਧਿਆਵਈ॥੧੫੪॥ ਜੈਸੇਸੁਆਉਡਤਫਿਰਤਬਨਬ
 ਨਪਤਿਜੈਸੇਈਬਿਰਖਥੈਠੈਤੈਸੇਫਲੁਚਾਖਈ॥ ਪਰ
 ਥਾਸਿਹੋਇਜੈਸੀਜੈਸੀਅੰਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਨਿਉਪਦੇਸਤੈ

ਸੀਭਾਖਲੇਸਭਾਖਈ॥ਤੈਸੇਚਿਤਚੰਚਲਚਪਲਜਲ
 ਕੇਸੁਭਾਉਜੈਸੇਰੰਗਸੰਗਮਿਲੇਤੈਸੇਰੰਗੁਰਾਖਈ॥ਅ
 ਪਮਾਅਸਾਪਜੈਸੇਬਚੁਨੀਬਿਨਾਸਕਾਲਸਾਪਸੰਗਰੰਗ
 ਮਿਲਿਸੁਜਨਭਿਲਾਖਈ॥੧੫੫॥ਜੈਸੇਜੈਸੇਰੰਗਸੰਗ
 ਮਿਲਤਸੇਤਾਬਰਹੁਇਤੈਸੇਤੈਸੇਰੰਗੁਅੰਗਅੰਗਲੁਪ
 ਟਾਇਹੈ॥ਭੁਗਵਤਕਥਾਅਰੁਪਨਕਉਪਾਰਨੀਕਾਲਿ
 ਖਤਭਿਤਾਸਪੜਬੰਧਮੋਖਦਾਇਹੈ॥ਸੀਤਗੀਖਮਾਦਿ
 ਬਰਖਾੜੀਬੀਧਬਰਖਮੇਨਿਸਿਦਿਨਹੋਇਲੁਪਦ
 ਰਪਾਦਿਖਾਇਹੈ॥ਤੈਸੇਚਿਤਚੰਚਲਚਪਲਪਉਨਗ

ਉਨਗਤਿਸੰਗਮਸੁਗੰਧਬਿਰਗੰਧਪ੍ਰਗਟਾਇਹੈ॥੧੫੬॥ਚ ੩੭੬
 ਤੁਰਪਧਗਦਿਨਜਗਤਿਚਤੁਰਜੁਗਾਨਿਸਿਮਧਾਪਧਰਲੇਸਮਾ
 ਨਿਦਿਨਪਤਿਹੈ॥ਉਤਮਮਧਿਮਨੀਚਤ੍ਰਿਗੁਣਸੰਸਾਰਗਤਿ
 ਭੋਗਭੋਦਾਗਿਆਨਉਨਮਾਨਮਾਸਕਾਤਿਹੈ॥ਤਜਿਤਮਿਸ
 ਤਿਗੁਨਅਉਗੁਨਸਿਮਤਚਿਤਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤਬਿਰਲੇਈ
 ਗੁਰਮਤਿਹੈ॥ਚਤੁਰਥਰਨਸਾਰਚਉਪਰਕੋਖੇਲੁਜਗੁਸਾਧਸੰ
 ਭਜੁਗਲਹਾਇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੈ॥੧੫੭॥ਜੈਸੇਰੰਗਸੰਗ
 ਮਿਲਤਸਾਲਿਲਮਿਲਿਹੈਇਤੈਸੇਤੈਸੇਰੰਗਜਗਤਮੇਜਨੰ
 ਮੇ॥ਚੰਦਨਸੁਗੰਧਮਿਲਿਪਵਨਸੁਗੰਧਸੰਗਿਮਲਮੁਕੁਤ

ਥਿਗਧਿਉਨੁਮਾਨੀਐਜੈਸੇਜੈਸੇਪਾਕਸਾਕਥਿਜਨਮਿਲ
 ਤਪਿਤਤੈਸਤੈਸੇਏਦੁਰਸੁਰਸਨਾਕੈਮਾਨੀਐਤੈਸੇਹੀਅਸਾ
 ਪਸਾਪਸੰਗਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਮੁਗੀਅਉਤੰਬੋਲੁਰਸਖਾਏਤੇਪਹਿ
 ਚਾਨੀਐ॥੧੫੮॥ਥਾਲੁਕਾਕੇਸੋਰਜੇਬਨਾਦਿਅਉਜਵਰਾ
 ਥਿਵਸਥਾਏਕਹੀਜਨਮਹੋਤਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ਜੈਸੇਨਿਸਿ
 ਦਿਨਿਤਿਥਿਥਰਪਛਮਾਸੁਰਤਿਚਤੁਰਮਾਸਾਤ੍ਰਿਥਿਧਿਬਰ
 ਥਾਥਿਥਾਰਹੈ॥ਜਾਕਤਸੁਪਨਅਉਸੁਖਪਤਿਅਵਸਥਾਕੈ
 ਤੁਰੀਆਪ੍ਰਗਾਸਗੁਗਗਿਆਨਉਪਕਾਰਹੈ॥ਮਾਨਸਜਨਮ
 ਸਾਧਸੰਗਮਿਲਿਸਾਧਸੰਤਤੁਗਤਥਿਥੇਕ੍ਰਿਜਨਬਹਮਈ

ਚਾਹੈ॥ ੧੫੮॥ ਜੈਸੇ ਚ ਕਈ ਮੁਦਿਤ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਨਿ ਸਿ ੩੭੭
 ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬ ਦੇਖਿ ਕੁਪੇ ਮੇ ਪਰਤੈ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਚ ਮੰਦਰੇ
 ਮਾਨਸਾਨੰਦ ਮਈ ਸੁਨ ਪੇਖਿ ਆਪਾ ਆਪੁ ਭੂਜਿ ਕੈ ਮਰਤ
 ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਸੁਤਿ ਜਮ ਰੂਪ ਅਉਧਰ ਮਰਾਇ ਪਰਮਾਮ
 ਪਰਮ ਕੈ ਰਾਉ ਭੈ ਕਰਤੈ॥ ਤੈਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਅ
 ਸਾਧ ਸਾਧ ਆਪਾ ਆਪੁ ਚੀਨ ਤਚੀਨ ਤਚਰਤੈ॥ ੧੬੦
 ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਲਿਲ ਮਿਲਿ ਬਰਨ ਬਰਨ ਬਿਖੇ ਜਾਹੀ ਜ
 ਹੀਰਗ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਸਿੰਘ ਤਜਾਹੀ ਜ
 ਹੀ ਪਾਕਸਾ ਕਸੰਗ ਮਿਲੈ ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਸੁਦੁਰਸਰਸ ਨਾਚ

ਖਾਵਈ॥ ਜੈਸੇ ਸ੍ਵਾਗੀਏ ਕੁਹਾਇ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਭੋਖ ਪਾਰੈ ਜੋ
 ਈ ਜੋਈ ਸ੍ਵਾਗੁ ਕਾ ਛੈ ਜੋਈ ਤਉ ਕਹਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਚਿਤ
 ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਸੰਗ ਦੇਖ ਲੇਖ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਏਕ ਟੇਕ
 ਠਹਰਾਵਈ॥ ੧੬੧॥ ਸਾਗਰ ਮਥਤ ਜੈਸੇ ਨਿਕ ਸੇਅੰ
 ਤੁਬਿਖੁ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਬਿਕਾਰ ਸਮ ਸਰਿ ਹੈ॥ ਬਿਖੁ ਅਚਵ
 ਤ ਹੋਤ ਰਤ ਨ ਬਿਨਾ ਸਕਾਲ ਅਚ ਏਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਮੁਏ ਜੀ
 ਵਤ ਅਮਰ ਹੈ ਜੈਸੇ ਤਾਰੇ ਤਾਰੀਏ ਕਲਸਟ ਸੈ ਪਗਟੁ ਹੁ
 ਏ ਬੰਧ ਮਖ ਪਦਵੀ ਸੰਸਾਰ ਬਿਸੁ ਬਰਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅ
 ਸਾਪਸਾਧ ਸਨ ਅਉ ਮਜੀਠ ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਏ

ਵਸੇਨਟਰਿਐ ॥ ੧੬੩ ॥ ਬਰਖਾਸੀਜੋਗੁਮੁਕਤਾਹਲਓਰਪ੍ਰਗਾ ੩੭੮
 ਸਪਰਉਪਕਾਰੀਅਉਬਿਕਾਰੀਤਉਕਾਵਈਓਰਬਰਖ
 ਤਜੈਸੇਧਾਨਪਾਨਕੋਬਿਨਸੁਮੁਕਤਾਅਨੁਪਭੁਪਸਭਾਸੇਭਾ
 ਪਾਵਈਓਰਤਉਬਿਕਾਰਪਾਰਿਦੇਖਤਾਬਿਲੁਏਜਾਇ
 ਪਰਉਪਕਾਰਮੁਕਤਾਜਿਉਠਹਰਾਵਈਓਰੈਸੇਹੀਅਸਾਪਸ
 ਪਸੰਗਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਦੁਰੈਨਦੁਰਾਵ
 ਈ॥ ੧੬੩ ॥ ਲੁਜਾਕੁਲੁਅੰਕਸੁਅਉਗੁਰਜਨਸੀਲਰੰ
 ਲਕੁਲਾਬਪੁਖਤਕੈਪਤਿਬਤਕਾਵਈਯਦੁਸਟਸਭਾ
 ਸੀਜੋਗਾਮਪਮਾਅਸਾਪਸੰਗੁਬਹੁਬਿਬਿਚਾਰਪਾਰਿਗਨਿ

ਕਾਥੁਲਵਈ॥ ਕੁਲਾਬੁਸੁਤਕੋਬਖਾਨੀਅਤੋਗੋਰਾਚਾਰਗ
 ਨਿਕਾਸੁਆਨਪਿਤਾਨਮੋਕੋਬਤਾਵਈ॥ ਦੁਰਮਤਿਲਾਗਿਜੈ
 ਸੋਕਾਬੁਬਨਬਨਫਿਰੈਗੁਰਮਤਿਹੰਸੁਏਕਟੇਕਜਸੁਪਾਵਈ
 ॥੧੬੪॥ ਮਾਨਸਜਨਮੁਪਾਰਿਸੰਗਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਗੁਰਤੇਗੁਰਮ
 ਤਿਦੁਰਮਤਿਬਿਬਿਧਿਬਿਧਾਨੀਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਪਦਵੀਭਗ
 ਤਿਅਉਬਿਬੇਕੀਜਨਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸਾਧੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆ
 ਨੀਹੈ॥ ਅਧਮਾਸਾਧਸੰਗਿਚੋਰਜਾਰਾਸਉਜੁਆਰੀਠਗਥ
 ਦਵਰਾਮਤਵਰਾਅਭਿਮਾਨੀਹੈ॥ ਅਪੁਨੇਅਪੁਨੇਰੰਗਸੰਗ
 ਸੁਖਮਨੈਬਿਸੁਗੁਰਮਤਿਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਪਹਿਚਾਨੀਹੈ॥੧੬੫॥

ਜੇ ਸੇ ਤੋ ਅਸਟ ਪਾਤੁ ਰਗੀ ਅਤ ਨਾ ਉ ਬਿਖੇ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਤਾ ਹਿਤ ਉ ਵਰ ੨੭੯
 ਪਾਰ ਸੇ ਈ ਹੈ ਸੇ ਈ ਪਾਤੁ ਅਗਨਿ ਮੈ ਹੋਤ ਹੈ ਅਨਿ ਕਰੁ ਪਤ ਉ ਜੇ ਈ
 ਸੇ ਈ ਪੈ ਸੁ ਪਾਟ ਠਾ ਠਾ ਈ ਹੈ ਸੇ ਈ ਪਾਤੁ ਪਾਰ ਸਿ ਪਰ ਸੁ ਪੁਨਿ
 ਕੰਚਨੁ ਈ ਮੇ ਲਕੈ ਅਮੇ ਲਾਨੁ ਪਰੁ ਪਾ ਅਵ ਲੇ ਈ ਹੈ ਪਰ ਮਾ ਪਾ
 ਰ ਸਗੁ ਰ ਪਰ ਸਿ ਪਰ ਸੋ ਹੋਤ ਸੰਗ ਤਿਹੁ ਈ ਸਾ ਪਸੰਗ ਸਤ ਸੰਗ ਪੇ
 ਈ ਹੈ ॥੧੬੬॥ ਜੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਲਾਗੇ ਮਾਗਿ ਕੁ ਗਿ ਨਿਕਸਤ ਪਾ
 ਨ ਪੀਤ ਮਾ ਪਰ ਸੀ ਪਾ ਈ ਜਰਤ ਬੁਝਾ ਵਹੀ ਯਗੇ ਧਨ ਹਰਤ ਜੇ
 ਸੇ ਕਰਤੁ ਪੁਕਾਰੇ ਪਗਾ ਉ ਮੈ ਗੁਹਾਰ ਲਾਗਿ ਤੁਰਤੁ ਛੁਰਾ ਵਹੀ
 ਭੁਤਤ ਅਥਾਹ ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰਥ ਲਪਵਾਹ ਬਿਖੇ ਪੇਖਤ ਪੇਰ ਉ ਆਵ

ਰਖਰਲੇ ਲਗਾਵਹੀ ਤੈਸੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮੇ ਜਾ ਲਕਾਲ
 ਬਿਆਲਗ ਸੇਗੁਗ ਸਿਖ ਸਾਧਸੰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟਾਵਹੀ॥
 ੧੬੭॥ ਨਿਹਕਾ ਮਨਿ ਹੋਏ ਪਨਿਰਲੇ ਭੁਨਿਰਮੇ ਹਨਿ ਹਮੇਵ ਨਿ
 ਹਟੇਵ ਨਿਰਦੋਖ ਵਾਸੀ ਹੈ॥ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰਬਾਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿ
 ਰਥੈਰ ਨਿਰਬਿਘਨਾਇ ਨਿਰਾਲੰਬ ਅਥਿਨਾਸੀ ਹੈ॥ ਨਿਰਾਹ
 ਰ ਨਿਰਾਪਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਾਬਿਕਾਰ ਨਿਹਚਲ ਨਿਹਭਾਂਤਿ
 ਨਿਰਭੈ ਨਿਰਾਸੀ ਹੈ॥ ਨਿਹਕਾਰ ਮਨਿ ਹੋਏ ਮਨਿ ਹਸਰ ਮਨਿ
 ਹੋਏ ਦਨਿਰਬਿਵਾਦ ਨਿਰੰਜਨ ਸੁਨਿ ਮੇਸੀ ਨਿਰਾਸੀ ਹੈ॥
 ੧੬੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਸਾਧਸੰਗ ਪਰ

ਮਦਭੁਤਪ੍ਰੇਮਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸੇਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਰੰਗਮੇਅਨੇਕਰੰਗਜਿਉ ੩੮੦
 ਤਰੰਗਰੰਗਪ੍ਰੇਮਰਸਮੇਅਨੇਕਰਸਹੁਇਬਿਲਾਸੇਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮ
 ਗੰਧਸੰਧਿਮੇਸੁਗੰਧਸਨਬੰਧਕੋਟਿਪ੍ਰੇਮਸੁਤਿਆਨਿਕਾਮਨਾਹ
 ਦਉਲਾਸੇਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਾਮਸਪਰਸਕੋਮਲਤਾਸੀਤਲਤਾਕੋ
 ਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਾਬਿਸਮਾਬਿਝਾਸੇਹੈ॥੯੬੮॥ਪ੍ਰੇਮਰੰ
 ਗਸਮਸਰਿਪੁਜਿਸਿਨਕੋਉਹੰਗਪ੍ਰੇਮਰਸਪੁਜਿਸਿਨਾਅ
 ਨਰਸਸਮਾਨਿਕੈ॥ਪ੍ਰੇਮਗੰਧਪੁਜਿਸਿਨਾਅਨਕੋਉਐਸੁਗੰ
 ਧਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭੁਤਾਪੁਜਸਿਪ੍ਰਭੁਤਾਨਾਅਨਕੈ॥ਪ੍ਰੇਮਤੋਲੁਤੁਲਿ
 ਨਪੁਜਾਸਿਤੋਲੁਤੁਲਾਧਾਰੇਲਪ੍ਰੇਮਪੁਜਾਸਿਨਸਰਬਨਿਧਾ

ਨਕੈ॥ ਏਕਬੋਲਪ੍ਰਮਕੈਪ੍ਰਜਸਿਨਹੀਬੋਲਕੋਊਗਿਆਨਉ
 ਨਮਾਨਾਮਸਥਕਤਕੋਟਾਨਿਕੈ॥੧੭੦॥ ਪੂਰਨਥਹਮਭ
 ਰਚਰਨਕਮਲਜਸਮਾਨਦਸਹਜਸੁਖਾਬਿਸਮਕੋਟਾ
 ਨਿਹੈਕੋਟਾਨਿਕੋਟਾਨਿਸੋਰੁਲੋਕਕੈਲੁਤਿਤਹੈਕੋਟਾਨਿਕੋ
 ਟਾਨਿਛਾਬਿਛਾਬਿਕੈਲੁਭਾਨਿਹੈਕੋਮਲਤਕੋਟਿਕੋਟਪ
 ਟਹੁਇਕੋਮਲਤਕੋਸੀਤਲੁਤਕੋਟਿਓਟਚਾਹਤਹਿਗਨ
 ਪੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਟਾਨਿਅਨਹਦਗਦਗਦਹੋਤਮਨਮਧਕ
 ਰਤਿਹਸਿਪਟਸਮਾਨਹੈ॥੧੭੧॥ ਸੇਵਤਪੈਸੁਪਨਚਰਿਤ
 ਚਿਤਦੇਖਿਓਚਹੈਸਹਜਸਮਾਧਿਬਿਖੇਉਨਮਨੀਜੋ੩੮

ਤਿਹੈ॥ ਸੁਰਾਪਾਨ ਸ੍ਵਾਦ ਮਤ ਵਾਰਾ ਪਤਿ ਪਸੀਨਾ ਜਿਉ ਨਿਸ਼੍ਰਾਮ ॥ ੩੮੭
 ਪਾਰਧਾਰਾ ਅਨਭੈ ਉਦੋ ਤੁਹੈ॥ ਬਾਲ ਕਪੇਨਾ ਦਬਾ ਦਸਬ ਦਬਿ
 ਮਾਨ ਚਾਹੈ ਅਨਹ ਦਧੁ ਨਿਰੁਨ ਫੂਨ ਸੁਤਿ ਸੁਤੋਹੈ॥ ਅਕਥ ਕ
 ਥਾ ਬਿਨੋ ਦਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੇ ਬੀਤੈ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧਾ ਜਿਉ ਤਰ
 ਵਰਨ ਗੋਤਹੈ॥ ੧੭੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕੋ ਪ੍ਰਤਪੁ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੇ
 ਬੀਤੈ ਮਦਨ ਮਦੋਨ ਮਤਿ ਵਾਰੋ ਜਗ ਜਾਨੀਐ॥ ਧੁਰ ਮਹੁਇ
 ਪਾਇ ਲੁਸੋ ਪ੍ਰਮਤ ਅਰੁ ਨਾ ਦਿਗ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾ ਨਿਲ ਜਲ
 ਜਾਹੁ ਲਜਾਨੀਐ॥ ਰਸ ਨਾਰਸੀ ਲੀਕਥਾ ਅਕਥ ਕੈ ਮੋਨ
 ਥਤ ਅਨਰ ਸਗਹਿਤ ਨਉ ਤਰੁ ਬਾਨੀਐ॥ ਸੁਗਤਿ ਸੰਕੋ

ਰਸਮਸਰਿਅਸਤੁਤਿਨਿੰਦਾਪਖਰਗਮਗਜਤਕਤਾਬਿ
 ਸਮਾਨੀਐ॥੧੭੩॥ਤਨਕਹੀਜਾਵਨਕੈਦੂਪਦਧੋਤਜੈ
 ਸੇਤਨਕਹੀਕਾਂਜੀਪਰੇਦੂਸਫਾਟਿਜਾਤ ਹੈ॥ਤਨਕਹੀ
 ਬੀਜਬੋਏਬਿਰਖਬਿਬਾਰਹੋਇਤਨਕਹੀਚਿਨਗਪਰੇ
 ਸਮਹੁਇਸਮਾਤਹੈ॥ਤਨਕਹੀਖਾਏਬਿਖੁਹੋਤਹੈਬਿਨਾਸ
 ਕਾਲਤਨਕਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਕੈਅਮਰੁਹੁਇਗਾਤਹੈ॥ਸੰਗਤਿ
 ਅਸਾਪਸਾਪਗਨਿਕਾਬਿਵਾਹਤਾਜਿਉਤਨਕਮੈਉਪਕਾ
 ਰਅਉਬਿਕਾਰਪਾਤਹੈ॥੧੭੪॥ਸਾਪਸੰਗਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰ
 ਸਕੈਬ੍ਰਹਮਾਪਿਆਨਸੇਈਤਉਅਸਾਪਿਸੰਗਿਦ੍ਰਿਸ

ਟਿਬਿਕਾਰਹੈ॥ਸਾਧਸੀਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਕੈਬਹਮਾਗਿ॥੩੮੭॥
 ਆਨਸੋਈਤਉਅਸਾਧਸੀਗਿਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰਹੈ॥ਸਾਧਸੀਗਿ
 ਅਸਨਬਸਨਕੈਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਸੋਈਤਉਅਸਾਧਸੀਗਿਬਿ
 ਖਮਾਮਹਾਰਹੈ॥ਦੁਰਮਤਿਜਨਮਮਰਨਹੁਇਅਸਾਧਸੀ
 ਗਿਗੁਰਮਤਿਸਾਧਸੀਗਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰਹੈ॥੧੧੫॥ਗੁਰਮ
 ਤਿਚਰਮਾਦ੍ਰਿਸਾਟਿਦਿਬਿਦ੍ਰਿਸਾਟਿਹੁਇਦੁਰਮਤਿਲੋਚਨਅ
 ਛਤਅੰਧਵੰਧਹੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸੁਰਤਿਕੈਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲੇਦੁ
 ਰਮਤਿਕਠਿਨਕਪਾਟਸਨਬੰਧਹੈ॥ਗੁਰਮਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰ
 ਘਿਤਨਿਪਾਨਪਾਨਦੁਰਮਤਿਮੁਖਿਦੁਰਬਚਨਾਦ੍ਰਿਗੀਧਹੈ॥ਗੁ

ਰਮਤਿਸਹਜਸੁਭਾਇਨਹਰਖਸੋਗਦੁਰਮਤਿਬਿਗਹਬਿਰੋਧ
 ਕੋਧਸੰਧਹੈ॥੧੭॥ਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੰਗਤਿਅਸਾਧ
 ਸਾਧਕਾਮਚੇਸਟਾਸੰਜੋਗਜਤਸਤਵੰਤਹੈ॥ਕੋਧਕੋਬਿਰੋਧ
 ਬਿਖੈਸਹਜਸੰਤੋਖਮੇਖਲੋਭਲਹਰੰਤਰਧਰਮਧੀਰਜੰਤ
 ਹੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਦੋਹਕੈਅਰਥਪਰਮਾਰਥਸੈਅਹੰਮੇਵਟੇ
 ਵਦਾਇਆਵਦੀਭੂਤਸੰਤਹੈ॥ਦੁਸ਼ਿਤਸੁਸ਼ਿਤਚਿਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰ
 ਸਤ੍ਰਤਾਸੁਭਾਵਪਰਉਪਕਾਰਮੁਓਬਿਕਾਰਮੁਲਮੰਤਹੈ॥੧੮॥
 ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਰਿਦੈਪ੍ਰਥਮਾਕ੍ਰਿਪਾਕੈਬਸੇਤਾਪਛੈ
 ਕਰਤਾਮਾਗਿਆਮਨਾਵਈਆਮਾਗਿਆਮਾਨਿਗਿਆਨ

ਗੁਰਪਰਮਨਿਧਾਨਦਾਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਿਫਲਨਿਜਪਦਪਾਵ ੨੮੩
 ਈਨਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਸਹਜਸਮਾਧਿਲਿਵਾਸਗਮਾਸ
 ਗਾਧਿਕਥਾਕਹਤਨਾਮਾਵਈਜੈਸੇਜੈਸੇਭਾਉਕਰਿਪੁਜਤ
 ਪਦਾਰਥਿਦਸਕਲਸੰਸਾਰਕੇਮੋਹਰਬੰਧੁਜਾਵਈ॥੧੭
 ੮॥ਜੈਸੇਪਿਆਭੇਟਤਾਮਧਾਨਨਿਰਮਾਨੁਹੋਤਬਾਛਤਬਿਧਾ
 ਨਖਨਪਾਨਾਮਗੁਰਾਗਿਹੈਜਨਮਤਸੁਤਖਾਨਮਲਕੇਸੀ
 ਜਮੁਕਰੈਸੁਤਹਿਤਰਸਕਸਕਲਤਿਆਗਿਹੈਤੈਸੇਗੁ
 ਰਚਰਨਸਰਨਕਾਮਨਾਪੁਜਾਇਨਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਅਨ
 ਤਨਲਗਾਗਿਹੈਨਿਸਿਆਪਕਾਰਕੁਵਸਗਰਸੰਸਾਰਬਿਖੇਪੰਚ

ਤਸਕਰਜੀਤਿ ਸਿਖਹੀ ਸੁਜਾਗੀ ਹੈ॥ ੧੭੮॥ ਸਤਿਗੁਰਮ
 ਗਿਆਪੁਤਿ ਪਾਲਥਾਲੁ ਕਾਸਿਖਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜਮ
 ਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਹੈ॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਕਥਹਮਾਦਿ ਕਨਗੀਮਿ
 ਤਾ ਹੈ ਨਿਗਮ ਸੇਖਾਦਿ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੈਉ ਚਾਰ ਹੈ॥ ਚਤੁਰਪਦਾਰ
 ਥਾਕਿ ਕਾਲਾਕਿ ਭਵਨ ਚਾਹੈ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੁਰਸਰਸ ਰਧਾਸੀ॥
 ਰਹੈ ਪੁਜਨ ਕੇ ਪੁਜ ਅਰੁ ਪਾਵਨ ਪਾਵਿਤ ਕਰੈ ਅਕਥ ਕਥ॥
 ਥੀ ਚਾਗਥੀ ਮਲੁ ਥੀ ਥਾਰੈ॥ ੧੭੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ
 ਪਤਉਲਟੀ ਤਨ ਸਨਾਤਨ ਮਨ ਉਨਮਾਨੈ ਹੈ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਉ
 ਲਟਿ ਭਈ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਦੁਰਜਨ ਸੁਰਜਨ ਕਾਰਿ ਪ

ਹਿਚਨੇਹੈ ਸੀਸਾਗੀਸੇਉਲੁਟਿਪਲੁਟਿਨਿਬੰਕਾਰੀਭੁਏਬਗ ੩੮੪
 ਬੰਸਹੀਸਭਏਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੇਹੈਕਾਰਨਾਅਧੀਨਦੀਨਕਾ
 ਰਨਕਰੰਨਭਏਹਰਨੁਰਨਭੇਦਅਲਖਲਖਨੇਹੈ॥੧੮੧॥
 ਭੁਗਮੁਖਸੁਖਫਲਚਾਖਤਉਲਟੀਭਈਜੋਨਿਕੈਅਜੋਨਿਭਏ
 ਭਲਅਕੁਲੀਨਹੈਜੀਤਨਤੇਸੰਤਅਉਬਿਨਾਸੀਆਬਿਨਾ
 ਸੀਭਏਅਧਮਾਅਸਾਧਭਏਸਾਧਪਰਬੀਨਹੈਲਾਲਚੀਲ
 ਲੁਜਨਭੇਪਾਵਨਕੈਪੁਜਕੀਨੇਅੰਜਨਜਗਤਮੇਨਿਹੰਜਨ
 ਟੀਦੀਨਹੈਕਾਇਮਾਇਆਫਾਸੀਗੁਰਗਿਹਮੇਉਦਾਸੀਕੀ
 ਨੇਅਨਭੇਅਭਿਆਸੀਪਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸਭੀਨਹੈ॥੧੮੨॥ਸ

ਤਿਗੁਰਦਰਸਾਧਿਆਨਅਸਚਰਜਮੇਦਰਸਨੀਹੋਤਖਟਦਰ
 ਸਅਤੀਤਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਨਿਹਕਾਮਪਾਮਸੇਵਰੁ
 ਨਾਨਦੇਵਸੇਵਕੀਨਪ੍ਰੀਤਿਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਰਤਿ
 ਲਿਵਮੂਲਮੰਤ੍ਰਅਨਤੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਕੀਨਾਸਿਖਨਪ੍ਰਤਿਹੈ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਸਾਧਸੰਗਤਿਪੰਗਤਿਸੁਖਹੰਸਬੰਸਮਾਨਸਰਿਅ
 ਨਤਨਚੀਤਹੈ॥੧੮੩॥ਘੋਸਲਾਮੇਅੰਡਾਤਜਿਉਰਤਾ
 ਕਾਸਚਚੀਸੀਧਿਆਸਮੇਅੰਡਾਹੇਤਿਚੇਤਿਫਿਰਿਆਵਈ
 ॥ਤਿਰੀਅਤਿਅਗਿਸੁਤਜਾਤਬਨਖੰਡਾਥਿਖੇਸੁਤਕੀ
 ਸੁਰਤਿਕਿਹਾਮਾਇਸੁਖਪਾਵਈ॥ਜੈਸੇਜਲਕੰਡਕਾਰਿ

ਛਾਡੀਅਤਜਲਚਰੀਜਬਚਾਹੇਤਬਗਹਿਲੇਤਮਨਿਭਾਵ ੩੮੫
 ਈਐਸੋਚਿਤਚੰਚਲਭ੍ਰਮਤਹੈਚਤੁਰਕੀਡਸਤਿਗੁਰਬਹਿ
 ਥਾਥਿਹੰਗਠਹਰਾਵਈ॥੧੮੪॥ਚਤੁਰਬਕਨਮੇਨਪਾਈਅੰਬਰਨਤੋ
 ਸੋਖਣਦਰਸਨਮੇਨਦਰਸਨਜੋਤਿਹੈ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਬੇਦ
 ਸਾਸਤ੍ਰਸਮਾਨਿਖਾਨੁਗਾਗਨਾਦਬਾਦਮੇਨਸਬਦਉਦਤ
 ਹੈ॥ਨਾਨਾਥਿਜਨਾਦਿਸ੍ਵਦਾਅੰਤਰਿਨਪ੍ਰੇਮਰਸਸਕਲਸੁਗੰ
 ਧਮੇਨਗੰਧਿਸੀਥਿਹੋਤਹੈ॥ਉਸਨਸੀਤਲਤਾਸਪਰਸਾਅਪ
 ਰਸਨਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਤੁਲਿਓਤੁਪੋਤਹੈ॥੧੮੫॥ਲਿਖਨੁਪ
 ਕ੍ਰਮਤਉਲਓਜਨੈਦਿਸੰਤਰਜਉਲਓਕਰਤਮਨੁਤਹੈ

ਬਿਦੇਸ ਕੇਸ ਦੇਸ ਕੈ ॥ ਦੇਖਤਾ ਅਉ ਦੇਖੀ ਅਤ ਇਤ ਉਤ
 ਦੋਇ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਪਰਸ ਪਰ ਬਿਰਹ ਅਵੇਸ ਕੈ ॥ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ
 ਖੋਜਿ ਹੋਇ ਖੋਜਤ ਚਤੁਰ ਕੰਟੀ ਮੁਗਮ ਦਜੁ ਗਤਿ ਨ ਜਾਨ
 ਤ ਪਵੇਸ ਕੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਅੰਤ ਰਿਅੰਤ ਰਜਾ ਅ
 ਧਾਮੀ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕਰਿ ਰੰਤ ਰਿਅ ਦੇਸ ਹੈ ॥ ੧੮੬ ॥ ਦੀਪਕ
 ਪਤੰਗ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਅੰਗਿ ਹੋਇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕੋਰ ਘਨ
 ਚਾੜ੍ਹੇ ਕਨ੍ਹੋ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਚਕਾਈ ਅਉ ਸੂਰਜ ਲਿਮੀਨ ਜਿਉ
 ਕਮਲਾ ਮਲਿਕਾ ਸਟਾ ਅੰਗ ਨਿਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭੈ ਉਦੋਤ ਹੈ ॥ ਪਤ
 ਸੁਤ ਹਿਤੁ ਅਰੁ ਤਾਮਨੀ ਕੁਤਾਰ ਗਤਿ ਮਾਇਆ ਅਉ ਸੀਸ

ਰਦੁਆਰੀਮਿਟਤ ਨਛੋਤਿਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪਕੋਪੁ ३੮੬
 ਤਪੁਸਾਚੋਲੋਕਪਰਲੋਕਸੁਖਦਾਈਓਤਿਪੋਤਿਹੈ॥ ੧੮
 ੧॥ ਲੋਗਨੁਮੈਲੋਗਾਚਾਰਾਮੁਨਿਕਪਕਾਰਪਿਆਰਮਿਥਨ
 ਬਿਉਹਾਰਦੁਖਦਾਈਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਬੇਦਮਿਰਜਾਦਾ
 ਮਿਕਹਤਹੈਕਥਾਅਨੇਕਸੁਨੀਐਨਤੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਸਨਮੈਨਮ॥
 ਨੀਐ॥ ਗਿਆਨਉਨਮਾਨਮੈਨਜਗਤਭਗਤਾਭਿਖੇਰਗ
 ਨਾਦਬਾਦਅੰਤਿਅੰਤਿਹੂਨਜਾਨੀਐ॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿ
 ਮਿਲਾਪਕੋਪੁਤਪੁਜੈਸੋਤੈਸੋਨਤਿਲੋਕਾਬਿਖੇਅਉਰਉਗਆ
 ਨੀਐ॥ ੧੮੮॥ ਪੁਰਨਕੁਹਮਗੁਰਪੁਰਨਕਿਪਾਜਉਕਰੈਹ

ਹੈ॥ ਉਮੈਰੋਗੁਰਿਦੈਨਿਮੁਤਾਨਿਵਾਸਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿ
 ਲਿਵਲੀਨਸਾਪਸੀਗਿਅਿਲਿਭਾਵਨੀਰਗਤਿਭਾਇ
 ਦੁਬਿਧਾਬਿਨਾਸਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪੁਰ
 ਨਹੁਇ॥ ਬਿਸਮਾਬਿਸਵਾਸਾਬਿਖੇਅਨਭੈਅਭਿਆਸ
 ਹੈ॥ ਸਹਜਸੁਭਾਇਚਾਇਚਿਤਾਮੈਅਤੀਤਚੀਤਸਤਿ
 ਗੁਰਸਤੁਗੁਰਮਤਿਗੁਰਦਾਸਹੈ॥ ੧੮੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦ
 ਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਪਸੀਗਿਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤਚੀਤਆਸਾਮੈ
 ਨਿਰਾਸਹੈ॥ ਨਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਸਹਜਸੁਭਾਇਰਿਦੈਬ
 ਰਤੈਬਰਤਮਾਨਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ ਸੁਖਮਸਭੁਲ

ਏਕਾਮਉਮਨੇਕਮੇਕਥਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਥਹਮਾਬਿਸ ੩੮੭
 ਵਾਸਹੈ॥ਚਰਨਸਰਨਿਲਿਵਾਆਪਾਖਾਇਹੋਇਰੇਨਸਤਿਉ
 ਰਸਤੁਗੁਰਮਤਿਗੁਰਦਾਸਹੈ॥੧੮੦॥ਹਉਮੈਅਭਿਮਾਨਕੈ
 ਅਗਿਆਨਤਾਅਵਗਿਆਗੁਰਨਿਦਾਗੁਰਦਾਸਨਕੈਨਾਮ
 ਗੁਰਦਾਸਹੈ॥ਮਹੁਰਾਕਹਾਵੈਮੀਠਾਗਈਸੋਕਹਾਵੈਆਈ
 ਰੁਠੀਕਉਕਹਤੁਠੀਹੋਤਉਪਹਾਸਹੈ॥ਬਾਝਕਹਾਵੈਸਪੁ
 ਤੀਦੁਹਾਗਨਿਸੁਹਾਗਨਿਕਰੀਤਿਸੁਗੀਤਿਕਾਟਿਓਨਕਟਾਕੇ
 ਨਾਸਹੈ॥ਬਾਵਰਕਹਾਵੈਭੋਰੇਅੰਧਰੈਕਹੈਸੁਜਾਬਚੰਦਨ
 ਸਮੀਪਜੈਸੇਬਾਸੁਨਸੁਬਾਸਹੈ॥੧੮੧॥ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇ

ਕਰੋਮਨਪੁਜਸਿਕੋਟਿਹੋਮਜਗਿਭੋਗਨਈਬੇਦਪੁਜਾਚਾਰ
 ਹੋਯੋਗਧਿਆਨਗਿਆਨਾਮਾਇਤਮਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧੋ
 ਜਪਤਪਸੰਜਮਾਦਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੋਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨ
 ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਅਊਸਾਅੰਗੀਤਸੁਰਸਰਦੇਵਸਥਲਮਾ
 ਏਆਥਿਸਥਾਰਹੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਸਿਖਸੰਗਤਿਅਸਿਖ
 ਜਾਕੋਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਨਨੇਤਨੇਤਨਮਸਕਾਰਹੋ॥੧੯੨॥ਚਰਨ
 ਕਮਲਰਜਗੁਰਸਿਖਮਾਥੇਲਾਗੀਬਾਛਤਸਕਲਗੁਰਸਿ
 ਖਪਗਰੇਨਹੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਕਮਲਾਕਲਪਤਰਪਾਰ
 ਸਾਮ੍ਰਿਤਚਿਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇਨਹੋਸੁਰਿਨਕਨਾਥਮੁਨਿਤ੍ਰਿ

ਭਵਨੇ ਅਉੜਿ ਕਾਲੁ ਲੋਗ ਬੇਦਾਗਿਆਨੁ ਉਨਮਾਨ ਜੇਨ ਕੇ ॥ ੩੮੮ ॥
 ਨਹੈ ॥ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖ ਜਾ ਕੈ ਨਸੇ ਨ
 ਮਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਦੇ ਨਹੈ ॥ ੧੮੩ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿ
 ਲਾਪ ਕੋ ਪਤਾ ਪੁਆਤਿ ਭਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਾਇ ਕੈ ਚਈ
 ਲੇਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਅਤਿ ਅਸਚਰ ਜਮੈ ਥਰ
 ਨ ਤੰਬੋਲ ਸੰਗਰੰਗ ਹੁਇ ਰੰਗੀ ਲੇਹੈ ॥ ਸਬ ਦਸੁ ਗਤਿ ਲਿ
 ਵਲੀ ਨ ਜਲੁ ਮੀਨ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਰਸਿ ਕਰ ਸੀ
 ਲੇਹੈ ॥ ਸੋਭਾ ਨਿਪਿ ਸੋਭ ਕੋਟਿ ਛੋਟ ਲੋਭ ਕੈ ਲੁਭਿ ਤੋ ਕੋਟਿ ਛੁਬਿ
 ਛਾਹ ਛੋਪੈ ਛਾਬਿ ਕੈ ਛਬੀ ਲੇਹੈ ॥ ੧੮੪ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਏਕ ਮੇ

ਕਰੋਮਕੀਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗੀਅਹਿਮਾਕੋਪਵਈ
 ਏਕਥਾਮੰਕਾਰਕੋਬਿਥਾਰਕੋਨਪਾਰਾਵਾਹੁਸਥਦਮੁਰਤਿਸਾ
 ਧਸੰਗਤਿਸਮਾਵਈਪੂਰਨਥਪਮਗੁਰਸਾਧਸੰਗਮੇਨਿ
 ਵਾਸਦਸਨਦਾਸਾਨਮਤਿਅਪਾਨਜਤਾਵਈਸਤਿਗੁਰ
 ਗੁਰਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਓਤਿਪੋਤਿਜੋਤਿਵਾਕੀਵਾਹੀ
 ਬਨਿਆਵਈ॥੧੮੫॥ਪਵਨਹਿਪਵਨਮਿਲਤਨਹੀਪੇਖ
 ਅਤਸਲਿਲੇਸਲਿਲਮਿਲਤਨਾਪਹਿਚਾਨੀਐਜੋਤੀ
 ਮਿਲੈਜੋਤਿਹੋਤਭਿਨਭਿਨਕੈਸੇਕਰਿਕੁਸਮਹਿਕੁਸਮਸ
 ਮਾਨੀਕੈਸੇਜਾਨੀਐਕੈਸੇਪੰਚਤਤਮੇਲਖੇਕੁਹੋਤਪੰਡ

ਪਾਨਾ ਬਿਛੁਰਤ ਪੰਡ ਪਾਨ ਕੈ ਸੇ ਉਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ਆਬਿਗਤ ੩੮੯
 ਗਤਿ ਅਤਿ ਬਿਸਮ ਸੁਰਜੇ ਮੇ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਅਗਮਿ
 ਤਿ ਕੈ ਸੇ ਉਗਆਨੀਐ ॥ ੧੮੬ ॥ ਚਰਣ ਟਸਾਤ ਦੀਪ ਮੇ ਨ ਨਵ
 ਖੰਡ ਬੰਖੇ ਦਹਾਦਿ ਸਦੇਖੀਐ ਨ ਬਨ ਗਿਹ ਜਾਨੀਐ ॥ ਲੋਗ
 ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨ ਮਾਨ ਕੈ ਨ ਦੇਖਿ ਓਸੁ ਨਿਓ ਸੁਰਗ ਪਾਇਆ ॥
 ਲਮ੍ਹਿਤ ਮੰਡਲ ਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ਭੂਤ ਅਉਤ ਵਿਖਨ ਥਰਤ ਮਾ
 ਨ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਖਟ ਦਰਸਨਾ ਧਿਆਨੀਐ ॥ ਗੁ
 ਗ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾ ਪਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜੈ ਸੋ ਤੈ ਸੋ ਅਉਰ ਠਉਰ ਸੁ
 ਨੀਐ ਨ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ੧੮੭ ॥ ਓਖ ਮੇ ਪਿਉ ਖਰਸ ਰਸਨ ਚ

ਹਤਹੋਇਚੰਦਨਸੁਥਾਸਤਾਸਨਾਸਕਾਨਹੋਤਹੈਨਾਦਬਾ
 ਦਸੁਗਤਿਬਿਹੁਨਾਬਿਸਮਾਦਗਤਿਬਿਬਿਧਿਬਰਨਾਬਿਨੁ
 ਦਿਸਾਟਿਸੁਜੋਤਿਹੈਪਾਗਸਪਰਸਨਸਪਰਸਉਸਨਸੀਤ
 ਕਰਚਰਨਹੀਨਪਰਮਉਖਦੀਉਦੋਤਹੈਜਾਹਿਪੰਚਦੇਖ
 ਨਿਰਦੋਖਮੋਖਪਾਵੈਕੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਸੰਤੋਖਹੁਇਅਛ
 ਤਹੈ॥੧੯੮॥ਨਿਹਫਲਾਜਿਹਥਾਹੈਸਬਦਸੁਆਦਹੀ
 ਨਨਿਹਫਲਸੁਗਤਿਨਾਮਨਹਦਨਾਦਹੈ॥ਨਿਹਫਲਾਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿਨਾਪਾਆਪਦੇਖੀਅਤਫਲਸ੍ਵਾਸਨਹੀਬਾਸੁਪਰਮਾਦ
 ਹੈ॥ਨਿਹਫਲਕਰਗੁਰਪਾਰਸਪਰਸਾਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਾਬਿ

ਹੁਨਪਗਥਾਦਿਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਗਅੰਗਪੰਗਸਰਬੰਗਲਿਵਸ ੩੮੦
 ਬਦਸੁਰਤਿਸਾਪਸੰਗਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਹੈ॥੧੯੯॥ਪਸੂਆਮਾਨੁ
 ਖਦੇਹਅੰਤਰਿਅੰਤੁਗਏਹੈਸਬਦਸੁਰਤਿਕੋਬਿਬੇਕਾਆਬਿ
 ਬੇਕਹੈ॥ਪਸੁਹਰਿਹਾਉਕਹਿਓਸੁਨਿਓਅਨਸੁਨਿਓਕਰੇਮਾ
 ਨਸਜਨਮਉਪਦੇਸਰਿਦੈਟੇਕਹੈ॥ਪਸੂਆਸਬਦਹੀਨਜਿ
 ਹਥਾਨਬੋਲਿਸਕੈਮਾਨਸਜਨਮਬੋਲੈਬਚਨਅਨੇਕਹੈ॥
 ਸਬਦਸੁਰਤਿਸੁਨਿਸਮਾਏਬੋਲੈਬਿਬੇਕੀਨਾਨੁਗਅਚੇਤਪ
 ਸੁਪੰਤਹੁਮੇਏਕਹੈ॥੨੦੦॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਹੀਨਪਸੂਆਪ
 ਵਿੜਦੇਹਖੜਖਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਪਵਾਹਕੋਸੁਆਉਹੈ॥ਗੋਬਰਗ

ਮੁਕਤਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਭਟੇਮਾਨਸਦੇਹੀਨਿਖਿਧਅੰਮ੍ਰਿਤਮ
 ਪਿਆਉਹੈ। ਬਚਨਾਬਿਬੇਕਟੇਕਸਾਪਨਕੈਸਾਪਭਟੇਅਪ
 ਮਾਮਸਾਪਖਲਬਚਨਦੁਰਾਉਹੈ। ਗਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਗਸਿ
 ਕਰਸਾਇਨਹਾਇਮਾਨਸਾਬਿਖੇਪਗਬਿਖਮਾਬਿਖੁਤਾਉਹੈ॥੨॥
 ੧॥ ਪਸੂਖਵਿਖਾਤਖਲਸਬਦਸੁਰਤਿਹੀਨਮੇਨਿਕੋਮਹਾਤ
 ਮੁਪੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹਜੀ। ਨਾਨਾਮਿਸਟਾਨਪਾਨਮਾਨਸਮੁਖ
 ਰਸਨਾਰਸੀਲੀਹੋਇਸੋਈਭਲੀਤਾਹਿਜੀ। ਬਚਨਾਬਿਬੇਕ
 ਟੇਕਮਾਨਸਜਨਮਫਲੁਬਚਨਾਬਿਹੂਨਪਸੁਪਰਮਿਤਿਆ
 ਹਿਜੀ। ਮਨੁਜਨਮਗਤਿਬਚਨਾਬਿਬੇਕਹੀਨਾਬਿਖਪਗਬਿ

੨੯

ਮਮਚਕਤੁਚਿਤੁਚਾਨਿਜੀ॥੨੦੨॥ਦਰਸਾਪਿਆਨਾਬਿਰਹਾ ੩੮੯
 ਬਿਆਪੇਦ੍ਰਿਗਨਹੁਇਸ੍ਵਨਾਬਿਰਹੁਬਿਆਪੇਮਪੁਰਬਚਨ
 ਕੋ॥ਸੰਗਮਸਮਾਗਮਾਬਿਰਹੁਬਿਆਪੇਜਿਹਬਾਕੋਪਾਰਸਮਰਸ
 ਅੰਕਮਲਕੀਰਚਨਕੋ॥ਸਿਹਜਾਗਵਨਾਬਿਰਹਾਬਿਆਪੇਚ
 ਰਨਹੁਇਪ੍ਰੇਮਰਸਬਿਰਹਸ੍ਵਰਗਹੁਇਸਚਨਕੋ॥ਰੋਮਰੋਮਾਬਿ
 ਰਹਾਬਿਬਾਕੋਬਿਹਬਲਭੁਟੀਸੀਸਾਜਿਓਬਹੀਰਪੀਰਪ੍ਰਬ
 ਲਤਚਨਕੋ॥੨੦੩॥ਕਿੰਚਤੁਕਟਾਛਲਿਪਾਬਦਨਾਮੁਨੁਰੁਪ
 ਅਤਿਅਸੁਰਜਮੇਨਾਇਕਕਹਾਣੀਹੈ॥ਲੋਚਨਕੀਪੁਤਰੀਮੇਤ
 ਨਕਤਾਰਕਾਸਿਆਮਤਾਕੋਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਿਲਬਨਿਤਾਬਨਈ

ਹੈ॥ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਕੋਟਾ ਬਿਤਲ ਛੁਪਤ ਛਾਹ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿ
 ਸੇਭ ਲੋਭ ਲਲਚਾਈ ਹੈ॥ ਕੋਟਿ ਬਹਮੰਡ ਕੇਨਾ ਏਕ ਕੀਨ॥
 ਏਕਾਭ ਏ॥ ਤਿਲ ਕੇ ਤਿਲ ਕਸਰ ਬਨਾ ਏਕਾ ਮਿਟਾਈ ਹੈ॥
 ੨੦੪॥ ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨ ਕਥਨੇ ਬਾਚਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪ
 ਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਆਜ ਮੇਰੈ ਆਏ ਹੈ॥ ਪਰਮ ਦਇਆ ਲ ਲਲ
 ਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ ਮੁਖ ਬਚਨ ਗਲ ਮਹੁ ਮਹੁ ਰਪੀਆ
 ਏ ਹੈ॥ ਸੇਭਿਤ੍ਰ ਸਿਜਾ ਸਨਾ ਬਿ ਲਾਸਨੁ ਦੈ ਅੰਕ ਮਾਲ
 ਪ੍ਰੇਮ ਗਸਾ ਬਿਸਮ ਹੁਏ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ॥ ਚਾਕਿ ਕਸਬ
 ਸੁਨਿ ਅਖੀਆ ਉਪਰਿ ਗਈ ਭਈ ਜਲੁ ਮੀਨ ਗਤਿ ਬਿ

ਰਹਜਗਾਏਪੈ॥੨੦੫॥ਦੇਖਬੇਕਉਵਿਸਟਿਨਦਰਸੁਦਿਖਾਇਬੇ ੩੯੨
 ਕਉਕੈਸੇਪਿਅਦਰਸਨੁਦੇਖੀਐਦਿਖਾਈਐਕਾਹਿਬੇਕਉ
 ਸੁਰਤਿਪੈਨਕੈਸੇਗੁਨਾਨਿਧਿਗੁਨਸੁਨੀਐਸੁਨਾਈਐਅਨਿ
 ਮੇਨਗੁਰਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਮੇਨਮਨਨਿਹਚਲਹਾਇਨਉਨਮਨ
 ਲਿਵਲਾਈਐਅੰਗਅੰਗਭੰਗਰੰਗਰੂਪਕੁਲਘੀਨਦੀਨ
 ਕੈਸੇਬਹੁਨਾਇਕਾਕੀਨਾਇਕਾਕਹਾਈਐ॥੨੦੬॥ਬਿਰ
 ਹਾਬਿਓਗੋਰਗੁਦੁਖਿਤਪੁਇਬਿਰਹਨੀਕਹਤਸੰਦੇਸਪਾਥਿਕ
 ਨਪੈਉਸਾਸਤੋਦੇਖਹੁਕਿਗਦਜੋਨਿਪ੍ਰੇਮਕੈਪਰੇਵਾਪਰਕਰ
 ਨਾਰਿਦੇਖਿਵੂਟਤਅਕਾਸਤੋਤੁਮਤਉਚਤੁਰਦਸਾਬਿਦਿ

ਮਾਕੋਨਿਧਾਨਪ੍ਰਿਅਮਕਿਅਨਛੁਡਾਵਹੁਥਿਰਹਰਿਪੜਾਸਤੇ॥
 ਚਰਨਾਥਿਮੁਖਦੁਖਤਾਰੇਕਾਚਮਤਕਾਰਹੇਰਤੁਹਿਰਾਹਿਰ
 ਵਿਦਰਸਪ੍ਰਗਾਸਤੇ॥੨੦੭॥ ਜੋਈਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈਤਾਹਿਦੋਖਿ
 ਅਓਦਿਖਾਵੈਆਪਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਮਿਲਿਸੋਭਾਦੈਸੁਹਾਵ
 ਏਨੀਜੋਈਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈਮੁਖਬਚਨੁਸੁਨਵੈਤਾਹਿਸਬਦੁ
 ਰਤਿਗੁਗਗਿਆਨੁਉਪਜਾਵਈਜੋਈਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈਦਹਦਿ
 ਸਿਪ੍ਰਗਦਾਵੈਤਾਹਿਸੋਈਬਹੁਨਾਇਕਕੀਨਾਇਕਾਕਾਵਈ
 ਜੋਈਪ੍ਰਿਅਭਾਵੈਸਿਹਜਾਸਨਮਿਲਾਵੈਤਾਹਿਪ੍ਰੇਮਰਸ
 ਸਿਕਰਿਅਪੀਉਪੀਆਵਈ॥੨੦੮॥ ਜੋਈਪ੍ਰਿਅਭਾ

ਵੈਤਹਿ ਸੁੰਦਰਤ ਕੈ ਸੁਹਾਵੈ ਸੋਈ ਸੁੰਦਰੀ ਕਹਾਵੈ ਛਾਬਿ ਕੈ ਛਾਬਿ ॥
 ਬੀਲੀ ਹੋਯੋ ਜੇਈ ਪ੍ਰਾਮਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਬਾਨ ਕਬਧੁ ਬਨਾਵੈ ਸੋਈ
 ਬਨਤ ਕਹਾਵੈ ਰੰਗ ਮੇਰੀ ਗੀਲੀ ਹੋਯੋ ਜੇਈ ਪ੍ਰਾਮਭਾਵੈ ਤਾ ਕੀ ਸ
 ਬੈ ਕਾਮ ਨਾਪੁ ਜਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਮ ਨੀ ਕਹਾਵੈ ਸੀਲ ਕੈ ਸੁਸੀਲੀ
 ਹੋਯੋ ਜੇਈ ਪ੍ਰਾਮਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਲੈ ਪੀਆਵੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੀ
 ਕਹਾਵੈ ਰਸਿ ਕਰ ਸੀਲੀ ਹੋਯੋ ॥੨੦੮॥ ਬਿਰਹਾ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਸੇਤ
 ਰੁਪ ਹਾਇ ਨਿਤ ਨੇ ਸਭ ਕਵੁੰ ਕੁਭਏ ਪਾਤੀਲਿ ਖੀਮੇ ਬਿਦੇਸ ਤੇ
 ਆਬਿਰਹਾ ਮਗਲਿ ਸੇਸ ਵਾਨੁ ਮਾਸੁ ਨਿਸਨ ਹਾਇ ਬਿਰਹਾ ਨੀ ਭੇ
 ਖ ਲੇਖਾ ਬਿਖਮ ਸੰਦੇਸ ਤੇ ਆਬਿਰਹਾ ਬਿਓਗ ਲੇਖ ਨਿਕੀ

ਛਾਤੀ ਛਾਟੀ ਰੁਦਨ ਕਰਤਾ ਲਿਖੇ ਆਤਮ ਅਵੇਸਤੋ ॥ ਬਿਰ
 ਹਉ ਸਾਸਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ ਦੁਖਿਤ ਗਤਿ ਬਿਰਹ ਨੀਕੋ ਸੇਜੀ
 ਐਥਿ ਰਹ ਪਵੇਸਤੋ ॥ ੨੧੦ ॥ ਪੁਰਬ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਿ ਸੁ
 ਜਨ ਸਗਾਈ ਹੋਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਵਨ ਸੀਦੇ ਸਮੇ
 ॥ ਬਿਧਿ ਸੋਭਿ ਵਾਹੇ ਮਿਲਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵਾ ਬਿਦਿ
 ਆਨਾਧਿ ਆਨਰ ਸਰੂਪ ਰੰਗ ਭੋਸਕੇ ॥ ਰੈਨ ਸੇਧੋ ਸਮੇਸਤਿ
 ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕਾ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਪਰਮਾਤਮ ਪਵੇ
 ਸਕੈ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਉਲੰਘਿ ਘਟਿ ਕਰ
 ਹਇ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਬਾਸਿ ਹੋਤਾ ਬਿਸਮਾ ਅਵੇਸਕੈ ॥ ੨੧੧ ॥

ਏਕੇਸੇਆਧਿਕ ਏਕਨਾਇਕਾਅਨੇਕਜਾਕੈਦੀਨਕੇਦਇ ੩੮੪
 ਆਲਹੁਇਕੁਪਾਲੁਕੁਪਾਧਾਰੀਹੈਸਜਨੀਰਜਨੀਸ
 ਸਿਪ੍ਰਮਰਸਅਉਸਰਮੇਅਬਲੇਅਧੀਨਗਤਿਬੇਨਤੀ
 ਉਚਾਰੀਹੈਜੇਈਜੇਈਆਗਿਆਹੋਇਸੋਈਸੋਈਮਾ
 ਨਿਜਾਨਿਹਾਥਜੇਰੋਅਗੁਭਾਗਿਹੋਇਆਗਿਆਕਾਰੀ
 ਹੈਭਾਵਨੀਭਗਤਿਭਾਇਚਾਇਕੈਚਈਲੋਭਜਉਸਫ
 ਲਜਨਮੁਖੀਨਿਆਜੁਮੇਗੀਬਾਰੀਹੈ॥੨੧੨॥ਪ੍ਰੀਤਮਕੀ
 ਪਤਰੀਮੇਤਨਕਤਾਰਕਾਸਿਆਮਤਕੋਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਤਿ
 ਲਾਤਿਲਕਾਤਿਲੋਕਕੋ॥ਬਨਿਤਾਬਦਨਪਰਿਪ੍ਰਗਟਬ

ਨਾਇਰਾਖਿਓਕਾਮਦੇਵਕੋਟਿਲੇਟਪੋਟਾਅਵਿਲੋਕੋਕੋਕੋਟਨ
 ਕੋਟਨਰੂਪਕੀਅਨੁਪਰੂਪਛਾਬਿਸਕਲਸਿੰਗਾਰੋਕੋਸਿੰਗਾਰੂ
 ਸੁਬਥੋਕੋਕੋਕੋਕੋਚਤਕਟਾਛਾਕਿਪਾਤਿਲਕੀਅਤੁਲਸੇਭਾ
 ਰੁਰਸੁਤੀਕੋਟਮਾਨਭੰਗਾਧਿਆਨੁਕੋਕੋਕੋਕੋ॥੨੧੩॥ਸੀਗੁਰਦ
 ਰਸਾਧਿਆਨਖਟਦਰਸਨਦੇਖੇਸਕਲਦਰਸਸਮਦਰਸਦਿ
 ਖਾਏਹੈ॥ਸੀਗੁਰਸਬਦਪੰਚਸਬਦਪੰਚਸਬਦਗਿਆਨ
 ਗੀਮਿਸਰਬਸਬਦਅਨਹਦਸਮਝਾਏਹੈ॥ਮੰਤ੍ਰਉਪਦੇਸਖ
 ਰਵੇਸਕੈਅਵੇਸਰਿਦੈਆਦਿਕਉਆਦੇਸਕੈਬਹਮਬਹਮ
 ਏਹੈ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਨਪ੍ਰਮਰਸਗਸਿਕਹੁਇਏਕ

ਅਉਅਨੇਕਕੇਬਿਬੇਕਪ੍ਰਗਟਾਏਹੈ॥੨੧੪॥ਸਤਿਬਿਨੁਸੀਜ ੩੮੫
 ਮੁਨਪਤਿਬਿਨੁਪੁਜਾਹੈਇਸਚਾਬਿਨੁਸੋਚਨਜਨੇਉਜਤਹੀ
 ਨਹੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੀਖਿਆਗਿਆਨਾਬਿਨੁਦਰਸਨਾਪਿਆਨਭਾ ੮੬
 ਭਗਤਿਨਕਥਨੀਭੈਭੀਨਹੈ॥ਸਾਂਤਿਨਸੰਤੋਖਾਬਿਨੁਸੁਖਨਸ
 ਹਜਾਬਿਨੁਸੁਖਦਸੁਰਤਿਬਿਨੁਪ੍ਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਹੈ॥ਬਹਮਾਬਿ
 ਬੇਕਾਬਿਨੁਹਿਰਦੈਨਏਕਟੇਕਾਬਿਨੁਸਾਪਸੰਗਤਿਨਰੰਗਲਿਵ
 ਲੀਨਹੈ॥੨੧੫॥ਚਰਨਕਮਲੁਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਿਤੁਹੁਇਚਰ
 ਨਕਮਲੁਤਾਹਿਜਗਮਪੁਕਰਹੈ॥ਸੀਗੁਰਸਬਦਪੁਨਿਸੁਨਿ
 ਗਦਗਦਹੋਇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਤਾਹਿਜਗਤਉਪਾਰਿਹੈ॥ਕਿ

ਚਤੁਰਵਟਾਛਾਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਦਾਇਆਨਿਧਾਨਸਰਬਨਿਧਾਨਦਾ
 ਨਦੋਖਦੁਖਹਰਿਹੈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸਨਦਾਸਦਾਸਨਦਾਸਨ
 ਦਾਸਤਾਸਨਇੰਦ੍ਰਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਸਮਸਰਿਹੈ॥੨੧੬॥ਜ
 ਬਤੇਪਰਮਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਆਏਚਰਨਸਰਨਿਲਿਵਸ
 ਕਲਸੀਸਾਰਹੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਕੋਚਾਰਤ
 ਚਰਨਰੇਨਸਕਲਆਕਾਰਹੈ॥ਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸੀਪਟ
 ਸਹਜਘਰਿਨਿਰਚਲੁਮਤਿਪਰਮਾਰਥਬੀਚਰਹੈ॥ਚਰ
 ਨਕਮਲਗੁਰਮਹਿਮਾਅਗਾਧਿਥੋਧਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨਮੈਕੋਨ
 ਮਸਕਾਰਹੈ॥੨੧੭॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਜਬਤੇਰਿਦੈਬਸ

ਏਤਬਤੇਅਸਥਿਰਚਿਤਿਅਨਤਨਧਾਵਹੀ॥ਚਰਨਕਮਲ ੩੯੬
 ਮਕੰਦਚਰਨਾਮੁਤਕੈਪਾਪਤਿਅਮਰਪਦਸਹਜਿਸਮਾਵਹੀ
 ॥੨੧੮॥ਬਾਰੀਬਹੁਨਾਇਕਕੀਨਾਇਕਾਪਿਆਰੀਕੇਗੀਘੇਰੀ
 ਅਨਿਪੁਬਲਹਾਇਨਿਦ੍ਰਾਨੈਨਛਾਇਕੈ॥ਖੇਮਸੀਪਤਿਬ
 ਤਾਚਾਇਲੁਪਿਆਆਗਮਕੀਨਿਦ੍ਰਾਕੋਨਿਗਦਤੁਕੈਸੇਈ
 ਨਕੈਭਾਇਕੈ॥ਸਖੀਹੁਤੀਸੋਤਬੀਰਈਗਈਸੁਖਦਾਇਕਪੈ
 ਜਹਾਕੇਤਹੀਲੇਗਖੇਸੰਗਮਸੁਲਾਇਕੈ॥ਸੁਪਨਚਰਿਤ੍ਰਮੇਨੁਮਿ
 ਤ੍ਰਹਿਮਿਲਨਦੀਨੀਜਮਰੂਪਜਾਮਨੀਨਨਿਬਰੈਬਿਹਾਇਕੈ॥
 ੨੧੯॥ਗੁਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਗੁਨਹੀਨਗਿਆਨਹੀਨਸੋਭਾਹੀ

ਨਭਾਗਹੀਨਤਪਹੀਨਥਾਵਰੀ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸ਼ਹੀਨਸਬ
 ਦਿਸੁਰਤਿਹੀਨਬੁਧਿਬਲਹੀਨਸੂਧੇਹਸਤਨਪਾਵਰੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਹੀਨਗੀਤਹੀਨਭਾਇਭੈਪ੍ਰਤੀਤਿਹੀਨਚਿਤਹੀਨਬਿਤਹੀਨਸ
 ਹਜਸੁਭਾਵਰੀ॥ ਅੰਗਅੰਗਹੀਨਦੀਨਾਪੀਨਪਰਾਚੀਨਭਰਿ
 ਚਰਨਸਗਨਿਕੈਸੇਪਾਪਤਿਹੁਇਗਵਰੀ॥ ੧੧॥ ਜਨਨੀਸੁ
 ਰਹਿਬਿਭੁਦੇਤਹੇਤੁਕਉਨਗਪੇਘਰੂਸੈਪਹਰੂਅਕਹਕੈਸੇਗ
 ਖੀਅੰਮਾਕਰੀਅਜਉਬੋਰੈਨਾਵਕਹਕੈਸੇਪਾਵੇਪਾਰੁਅਭਾਅ
 ਉਥਾਟਪਾਰੈਕਾਪੇਦੀਨੁਭਾਖੀਅੰਮਾਖੇਤੈਜਉਥਾਇਥਾਰਿਕਉ
 ਨੁਧਾਇਗਖਨਹਾਰੁਚਲਵੈਕਰੈਅਨਿਅਉਪੁਛੈਕਉਨੁਸਾਖੀ

ਐਓਰਗਿਐਜਉਥੈਦੁਮਰੈਮਿਤ੍ਰਜਉਕਮਾਵੈਦੋਹੁਗੁਰਨਮੁਕ ਰ ੯੭
 ਤੁਕਰੈਕਾਪੇਅਭੁਲਾਖੀਐਯ੧ਮਨਮਧੁਕਰਿਗਤਿਭੁਮ
 ਤਚਤੁਰਬੰਟਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸੀਪਟਸਮਾਈਐਸਤਿਲ
 ਸੁਗੰਧਮਤਿਕੋਮਲਅਨੁਪਭੁਪਮਧੁਮਕਰੰਦਰਸਾਅਨਤਨ
 ਧਾਈਐਸਹਜਸਮਾਪਿਉਨਮਨਜਗਮਕਜੋਤਿਅਨ
 ਹਦਧੁਨਿਰਨੁਨਲਿਵਲਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਬੀਸਾਇਕਈ
 ਸਸੋਹੀਸੋਈਜਾਨੈਆਪਾਅਪਰੰਪਰਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਯ
 ਜ੧ਮਨਮਿਗਮਿਗਮਦਅਛਤਅੰਤਗਤਿਭੂਲਿਓਭੂ
 ਮਖੋਜਤਾਫਿਰਤਬਨਮਾਧੀਜੀਦਾਦਰੁਸੋਰਜਗਤਿਏ

ਕੈਸਰਵਰਥਿਖੇਅੰਤੁਗਿਦਿ ਸੰਤਰਹੁਇਸਮਏਨਾਹੀਜੀਸੈ
 ਸੇਥਿਖਿਆਪਰੁਤਜੈਨਾਥਿਖਾਥਿਖਮਕਉਅਹਿਨਿਸਿ
 ਬਾਵਨਾਬਿਰਖਲਖਟਾਹੀਜੀਜੈਸੇਨਿਰਪਤਿਸੁਪਨੰਤ
 ਰਭੇਖਾਰੀਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਜਗਤਮੇਭਰਮਾਮਿਟਾਹੀਜੀ॥੨॥
 ਨਤਾਬਾਇਹੁਇਬਪੁਲਾਬਾਇਮੰਡਲਫਿਰੈਤਉਕਹਾਥਾ
 ਸਨਾਕੀਆਗਿਜਾਗਿਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐਕੁਪਜਲੁਗ
 ਰੇਬਾਪੇਨਿਕਸੈਨਹੁਇਸਮੁੰਦਚੀਲਹੁਇਉਰੈਨਖਗਪ
 ਤਿਉਨਮਾਨੀਐਮੂਸਾਬਿਲਖਦਿਨਜੋਗੀਸੁਰਗੁਫਕਾ
 ਵੈਸਰਪਹੁਇਚਿਰੰਜੀਵਬਿਖੁਨਬਿਲਾਨੀਐਗੁਰਮੁਖਿ

ਤਿਹੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤੁ ਹੁਇ ਅਤੀਤ ਹਉ ਮੇਖੋਇ ਹੋਇ ਰੇਨ ਕਾ ਅਤੀਤ
 ਯੋਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਗੁ ਗਸਿਖ ਸੀ
 ਧਿ ਮਿਲੇ ਆਤਮਾ ਅਵੇਸ ਪਰਤਮ ਪਈ ਨਹੈ ॥ ਤਤੈ ਮਿਲਿ
 ਤਤ ਸ੍ਵਾਂਤਰ੍ਯੰ ਦਮੁਕਤਾ ਹਲੁ ਹੁਇ ਪਾਗਸ ਕੋ ਪਾਗਸ ਪਰਸਪਰ
 ਕੀਨਹੈ ॥ ਜੋਤੀ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਸੇ ਦੀਪਕੋ ਦਿਪਤ ਦੀਪ ਹੀਰੋ ਹੀ
 ਗਥੇ ਪੀਅਤੁ ਆਪੇ ਆਪਾ ਚੀਨਹੈ ॥ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀ
 ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਗਤਿ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਜਨ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨਹੈ
 ॥ ੧੨੫ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਰਿਦੈ ਸਤਿ ਰੂਪ ਦੇਖੇ ਵਿਗਸਤਿ ਨਾਮ
 ਜਿਹ ਬਾਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਏਹੈ ॥ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਸਤਿ ਸਵਨ ਸੁ

ਗਤਿਨਾਦਨਾਸਕਾਸੁਗੰਧਿਸਤਿਆਪ੍ਰਨਾਪ੍ਰਾਏਹੈਸੀਤਿ
 ਚਰਨਾਮ੍ਰਤਹਸਤਾਅਵਲੰਬਸਤਿਪਾਰਸਪਰਸਿਹੈਇਪਾਰ
 ਸਾਦਿਖਾਏਹੈਸਤਿਰੂਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਗਗਿਆਨਾਪਿ
 ਆਨਗੁਗਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਅਲਖਲਖਾਏਹੈ॥੨੩੬॥ਅ
 ਤਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧੀਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਸੈਇਕਤ੍ਰਭਏਗੁਰਮਤਿਸਤਿਨਿ
 ਹਚਲਮਨਮਾਨੈਹੈਜਗਜੀਵਨਜਗਜਗਜੀਵਨਮੇਧੁ
 ਰਨਬਹਮਾਹਿਆਆਨਾਪਿਆਨਊਰਆਨੈਹੈਸੁਖਮਸ
 ਭੁਲੁਮੁਲਏਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਗੋਰਸਗੋਬੀਸਗਤਿਪ੍ਰੇਮਪ
 ਹਿਚਾਨੈਹੈਕਾਰਨਮੇਕਾਰਨਕਰਨਚਿਤ੍ਰਿਮੋਚਿਤ੍ਰੇਰਜ

ਕੁਪਨਿਜੰਡੀਜਨ ਕੋਜਨਕਜਾਨੇਹੈ॥੨੨॥ਨਾਇਕੁਹੈਏਕਾਮੁ ੩੯੯
 ਨਾਇਕਾਅਸਟਤਾਕੈਏਕਏਕਨਾਇਕਾਕੋਪਾਂਚਪਾਂਚਪੁਤ੍ਰਹੈ
 ਏਕਏਕਪੁਤ੍ਰਗਿਹਚਾਰਿਚਾਰਿਨਾਤੀਏਕੈਏਕੈਨਾਤੀਦੋਇਪ
 ਨਤੀਪ੍ਰਸੂਤਹੈ॥ਤਾਹੂਤੇਅਨੇਕਪੁਨਿਏਕੈਏਕੈਪਾਂਚਪਾਂਚਤ੍ਰੇਚਾ
 ਰਿਚਾਰਿਸੁਤਸੀਤਤਿਸੀਭੂਤਹੈ॥ਤਾਤੇਆਠਆਠਸੁਤਾਸੁਤਾਸੁ
 ਤਾਆਠਸੁਤਾਐਸੋਪਰਵਾਰੁਕੈਸੋਹੋਇਏਕਸੁਤਹੈ॥੨੩॥ਏ
 ਕਾਮਨੁਆਠਖੰਡਖੰਡਖੰਡਪੰਚਦੂਕਟੂਕਟੂਕਦਾਰਿਫਾਰਫਾਰਦੇ
 ਇਫਾਰਹੈ॥ਤਾਹੂਤੇਪਈਸੇਅਓਪਈਸਾਏਕਪਾਂਚਟਾਂਕਟਾਂ
 ਕਟਾਂਕਮਾਸੇਚਾਰਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ਮਾਸਾਏਕਾਅਠਰ

ਤੀਰਤੀਆਠਚਾਵਰਕੀਹਾਟਹਾਟਕਨੁਕਨੁਤੋਲਤੁਲਾਪਾ
 ਰਹੈ॥ਪੁਰਪੁਰਪੁਰਿਰਹੇਸਕਲਸੀਸਾਰਬਿਖੇਬਾਸਿਆਵੈ
 ਕੈਸੇਜਾਕੋਏਤੋਬਿਸਬਾਰਹੈ॥੨੩੯॥ਖਗਪਤਿਪ੍ਰਬਲ
 ਪਰਾਕ੍ਸ਼ਮੀਪਰਮਹੰਸਚਾਤੁਰਚਤੁਰਮੁਖਚੰਚਲਾਚਪਲ
 ਹੋ॥ਭੁਜਬਲੀਅਸਟਭੁਜਾਤਾਕੇਚਾਲੀਸਕਰਏ੨੪੦॥
 ਅਰੁਸਾਠਿਪਾਉਚਾਲਚਲਾਚਲਹੈ॥ਜਾਗਤਯੁਪਨ
 ਆਯਿਨਿਸਿਦਹਾਦਿਸਧਾਵੈਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਤਿਹੋਇਆ
 ਵੈਏਕਪਲਹੈ॥ਪੰਜਗੀਐਅਛਤਉਰੁਤਪਹੁਚੈਨਕਉਪੁ
 ਰਪੁਰਪੁਰਗਿਰਤਰਬਲਜਲਹੈ॥੨੩੯॥ਜੈਸੇਪੰਛੀਉਂਡ

ਤਾਫਿਰਤਹੈਆਕਾਸਚਾਰੀਜਗੀਰੂਾਰੀਪੀਜਗੀਮੇਰਾਖੀਅ ੪੦੦
 ਤਾਮਾਨਿਕੋਜੈਸੇਗਜਗਜਗਹਬਰਬਨਮੇਸੁਦਨੇਬ
 ਸਿਹੁਇਮਹਾਵਤਕੇਆਕਸਹਿਮਾਨਿਕੋਜੈਸੇਬਿਖਿ
 ਆਸਗਬਿਖਮਾਬਿਲਮੇਪਤਾਲਗਹੇਸਾਪਹੇਰਾਤਾਹਿਮੰ
 ਕਨਕੀਕਾਨਿਕੋਤੈਸੇਕਿਭਵਨਪ੍ਰਤਿਭੁਮਤਚੰਚਲਚਿਤ
 ਨਿਰਚਲਹੇਤਮਤਿਸਤਿਗੁਰਗੀਆਨਕੈ॥੨੩॥ਚਰਨਾ
 ਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਬਿਸਮਬਚਿਤ੍ਰਪਨਏਕਮੇਅਨੇਕਭਾਂਤਿਅ
 ਨਿਕਪਕਾਰਹੈਲੁਚਨਮੇਦ੍ਰਿਸਟਿਸ੍ਰਵਨਮੇਸੁਗਤਿਗਖ
 ਨਾਸਕਾਬੁਥਾਸਰਸਰਸਨਾਉਚਾਰਹੈਅੰਤਰਿਹੀਅੰਤ

ਭਿਨਿੰਤਰੀ ਨਸੇਰੁ ਮੈ ਕਾਹੂ ਕੀਨ ਕੋਉ ਜਾਨੈ ਬਿਖਮ ਬੀਚਾਰ
 ਹੈ ॥ ਅਗਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ॥ ਖਾਨੀ ਮੇ ਚਿਤ੍ਰ ਰੋ ਕੈ ਸੋ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇ
 ਤਨ ਮੇ ਨ ਮੇ ਨ ਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥ ੨੩੩ ॥ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਪੀ
 ਚ ਦੂਤ ਭੂਤ ਉਦਮਾ ਦਠ ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਕਾ ਮੇ ਸਾਗਰਾ
 ਨੇ ਕਹੈ ॥ ਅਉਥ ਪਲ ਘਟਿ ਕਾ ਜੁਗਾਇ ਪਰ ਜੀਤ ਮਾਸਾਲ
 ਹਰਿਤ ਰੰਗ ਮੇ ਨ ਰਿਸ ਨਾ ਕੀਟੇ ਕਹੈ ॥ ਮਨ ਮਨ ਸਾ ਪਸੰਗ ਪ
 ਵਤ ਚਤੁਰ ਵੰਟ ਛਿਨ ਕਾ ਮੇ ਖੰਡ ਥਾਹ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾ ਵਟੇ ਕਹੈ ॥
 ਧਿ ਕੈ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ਉਪਾਧਿ ਕੈ ਅਸਾਧ ਮਨ ਸਾਧਿ ਕੈ ਕਉਚ
 ਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਏ ਕਹੈ ॥ ੨੩੪ ॥ ਜੈ ਸੋ ਮਨੁ ਲਾਗਤੁ ਹੈ ਲੇਖਕ

ਕੇ ਲੇਖੇ ਬਿਖੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਤ ਨ ਤੈ ਸੋ ਠਹਰਾਵਈ ॥ ਜੈ ਸੋ ਮਨੁ ਬਨ ४੦੭
 ਜਾ ਬਿਉਹਾਰ ਕੋ ਬਿਸਾਰ ਬਿਖੇ ਸਾ ਬੰਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ
 ਭਾਵਈ ॥ ਜੈ ਸੋ ਮਨੁ ਕਾਨਿਕਾ ਅਭਿਕਾ ਮਨੀ ਸਨੇਹ ਬਿਖੇ ਸਾਧ
 ਸੰਗ ਤੈ ਸੋ ਨੋਹੁ ਪਲੁ ਨ ਲਘੂਈ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਧੰਧ ਬਿਖੇ
 ਆਵਧਾ ਬਿਹਾਇ ਜਾਇ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਹੀ ਨ ਪਛੈ ਪਛੁਤਾਵਈ
 ॥੨੩੪॥ ਜੈ ਸੋ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ਪਰਤਨ ਧਨ ਦੂਖ ਨਾਲ ਉਸੀ ਗੁਰ
 ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਲਉ ਨ ਆਵਈ ॥ ਜੈ ਸੋ ਮਨੁ ਲਾਗੇ ਪਰਾਧ
 ਨਹੀ ਨਦੀ ਨ ਤਮੇ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨ ਲਗਾਵਈ ॥
 ਜੈ ਸੋ ਮਨੁ ਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤਿ ਮੇ ਮਗਨੁ ਹੋਇ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਕੀਰਤ

ਨਮੋ ਨਠਹਰਾ ਵਈ ॥ ਕੁਕਰਾਜਿ ਉਚਉਚ ਕਾਢਿ ਚਕੀ ਚਾ
 ਟਿਬੇ ਕਉ ਜਾਇ ਜਾ ਕੇ ਮੀਠੀ ਲੁਗੀ ਦੇਖੇ ਤਾਹੀ ਪਾਛੇ ਪਾਵ
 ਟੀ ॥ ਜੜਪਾ ॥ ਸਰਵਗੋਮੇਨ ਜਾਨੀ ਦਾਦਰ ਕਾ ਮਲੁ ਗਤਿ ਮਿ
 ਹੁ ਮਿਹੁ ਮਦਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ਹੋ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਨ ਜਾ
 ਨੀ ॥ ਮਹਿ ਬਿਖਾ ਬਿਖਾ ਮਕੈ ਸਾਗਰੇ ਸੰਖ ਨਿਧਿ ਹੀ ਨ ਬਕ
 ਬਾਨੀ ਹੋ ॥ ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈ ਸੇਬਾ ਸਨਿ ਰਗੀ ਪਕੈ ਪਉਲੁ
 ਮੇ ॥ ਅਲਖਾ ਦਿਨਾ ਦਿਨ ਕਰਾਧਿ ਮਾਨੀ ਹੋ ॥ ਤੈ ਸੇਬਾ ਲੁਬਾ
 ਮਾਮ ਸੀਗੁਰ ਪੁਰਖ ਭੇਟਿ ਨਿਹਚ ਲਸੇ ਬਲਾਜਿ ਉਹਉ ਮੇ ॥
 ਭਿਆਨੀ ਹੋ ॥ ਜੜਵਾ ॥ ਬਰਖਾ ਚਤੁਰਮਾਸ ਭਿਦੈ ਨ ਪਖਾਨ

ਸਿਲਾਨਿਪਜੈਨਧਾਨਪਾਨਾਨਿਕਉਪਾਵਕੈ॥ਉਦਿਤਬਸੰਤ ੪੦੭
 ਪਰਫੁਲਿਤਬਨਾਸਪਤੀਮਉਲੋਨਕਰੀਰੁਆਦਿਬੰਸਕੇ
 ਸੁਭਾਵਕੈ॥ਸਿਹਜਾਸੰਜੋਗੁਭੋਗਨਿਹਫਲਬਾਸੁਬਧੁਹੋ
 ਇਨਆਧਾਨਦੁਖੇਦੁਬਿਧਾਦੁਰਾਵਕੈ॥ਤੈਸੇਮਮਕਾਗਸਾ
 ਪਸੰਗਤਿਮਰਾਲਸਭਾਰਹਿਓਨਿਗਹਾਰਮੁਕਤਾਹਲਮ
 ਪਿਆਵਕੈ॥੨੩॥ਕਪਟਸਨੇਹਜੈਸੇਫੇਕੁਲੀਨਿਵਾਵੇ
 ਸੀਸੁਤਾਕੈਬਾਸਿਹੋਇਜਲੁਬੰਧਨਮੇਆਵਈ॥ਭਾਰਿਦੇਤ
 ਖੇਤਹੁਇਪਫੁਲਿਤਸਫਲਤਾਤੇਆਪਿਨਿਹਫਲਪਾਛੇਬੋ
 ਦੁਉਕਤਾਵਈ॥ਅਰਧਉਰਧਹੁਇਅਨੁਕਮਕੈਪਰਉਪਕ॥

ਗਮਉਥਿਕਾਰਨਮਿਟਾਵਈ। ਤੈਸੇਹੀਅਸਾਪਸਾਪਸੰਗ
 ਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਭੁਗਮਤਿਦੁਗਮਤਿਸੁਖਦੁਖਪਾਵਈ।
 ਜੜ੍ਹਦਾਜੈਸੇਤਉਕੁਚੀਲਪਵਿਤ੍ਰਤਾਅਤੀਤਮਾਖੀਗਾ
 ਨਰਹਤਜਾਇਥੈਠੇਇਛਾਚਾਰੀਹੈ। ਪੁਨਿਜਉਅਹਾਰਸ
 ਨਬੰਧਪਰਵੇਸੁਕਰੈਜਰੈਨਾਅਜਰਉਕਲੇਦੁਖੇਦੁਭਾਰੀ
 ਹੈ। ਥਾਧਿਕਾਥਿਪਾਨਜਿਉਉਦਿਆਨਮੇਟਾਟੀਦਿਖਾ
 ਇਕਰੈਜੀਵਘਾਤਾਅਪਰਾਧਆਧਿਕਾਰੀਹੈ। ਹਿਰਦੇਇ
 ਲਾਉਅਰੁਨੈਨਬਗਧਿਆਨੀਪਾਨੀਕਪਟਸਨੇਹੀਦੇਹੀਅ
 ਤਹਾਇਦੁਖਾਰੀਹੈ। ਜੜ੍ਹਦਾਗਉਮੁਖਬਾਪੁਜੈਸੇਬਸੇਸੇ

ਗਮਾ ਲਾਬਿਖੇ ਕਗਨਾ ਪਹਿਰਿ ਜਿਉ ਬਿਲਈ ਆਖਗੇ ਹਈ ॥ ੪੦੩ ॥
 ਯਾਜੈ ਸੇਬਗਾਧਿ ਆਨ ਪਾਰਿ ਕਰਤੁ ਅਹਾਰ ਅਨਿਗਨਿ ਕਾਸਿੰਗਾ
 ਰਸਾਜਿ ਬਿਬਿਚਾਰ ਜੋ ਹਈ ਅਪੰਚ ਬਟਵੇ ਰੇਖੇ ਪਾਰੀ ਜਿਉ
 ਸਘਾਤੁ ਹੋਇ ਅੰਤਿ ਫਾਸੀ ਡਾਰਿਆ ਰੈਵੇ ਹਕਾਰਿ ਦੋਹਈ ॥ ਕਪਟ
 ਸਨੇਹ ਕੈ ਅਲਤੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੇਰੇ ਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਾਂਸੁ ਗਠੀ ਲੋ
 ਨ ਬੋਹਈ ॥ ੪੦੪ ॥ ਆਦਿ ਹੀ ਆਧਾਨ ਬਿਖੇ ਹੋਇ ਨਿਰਮਾਨ
 ਪ੍ਰਾਨੀ ਆਸ ਦੇ ਸਗਨ ਤਹੀ ਗਨਤਾ ਬਿਹਤ ਹੋ ਜਨਮ ਤਸੁਤ
 ਸਬ ਕਟਿ ਬਾਅਨੰਦ ਮਈ ਬਾਲ ਭੁਧਿਗਨਤਾ ਬਿਤੀਤ ਨਿਸਿ
 ਪਾਤ ਹੋ ਪਛਤਾ ਬਿਵਾਹੀ ਅਤ ਜੋ ਬਨ ਮੇਰੇ ਗਾਬਿਖੇ ਬਨ ਜਾਬਿ

ਉਹਰਕੋਬਿਥਾਰਲਪਟਾਤੋਹੈ॥ ਬਿਛੁਤਾਬਿਅਜਕਾਜਗਨ
 ਤਅਵਪਈਤੀਗੁਰਉਪਦੇਸਾਬਿਨੁਜਮਪੁਰਜਾਤੋਹੈ॥੪੯॥
 ॥ਜੈਸੇਚਕਟੀਚਕਵਾਈਥਿਕਾਇਕੜਕੀਨੇਪੰਜਗੀਐਬਸੇਨਿ
 ਸਿਦੁਖਸੁਖਮਾਨੇਹੈ॥ ਕਹਤਪਰਸਪਰਕੋਟਿਸੁਰਜਨਵਾਰ
 ਉਓਟਦੁਰਜਨਪਰਜਾਹਿਗਾਹਿਆਨੇਹੈ॥ ਸਿਮਰਨਮਾੜਕੋ
 ਟਿਆਪਦਾਸੀਪਦਾਕੋਟਿਸੀਪਦਾਆਪਦਾਕੋਟਿਪਭਾਈ
 ਸਰਾਨੇਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਗਗਿਆਨਾਧਿ
 ਆਨਸਤਿਗੁਰਮਤਿਸਤਿਸਤਿਕਰਿਜਾਨੇਹੈ॥੫੦॥
 ॥ਪੁਨਿਕਤਪੰਚਤਤਮੇਲੁਖੇਲੁਹੋਇਕੈਸੇਕੁਮਤਾ॥

ਨੇਕ ਜੋ ਨਿਕਟ ਬਸਿ ਜੋ ਗੋਪੈ ॥ ਪੁਨਿ ਕਤਮਾਨ ਸਜਨ ਮਨਿ ਗੋਮੇਲ ॥ ੪੦੪ ॥
 ਕਹੁ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਰਸਕ ਸੋਭਿ ਗੋਪੈ ॥ ਪੁਨਿ ਕਤਸਾ
 ਪਸਿ ਕੁਚਰਨ ਸਗਨਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰੇਮ
 ਪ੍ਰਪੰਜਿ ਗੋਪੈ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਚਾਖਿ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਲੋਗ ਮੇਲਿ ਗੋਪੈ ॥ ੪੩ ॥ ਰਚਨੁ ਚਰਿ
 ਤੁ ਚਿਤਾ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ ਪਨ ਚਿਤੁ ਹਿ ਚਿਤੈ ਚਿਤੈ ਚਿਤੈ ਚਿਤੈ
 ਗਮਾਨੀ ॥ ਬਚਨੁ ਬਿਬੇਕ ਦੇਵ ਦੇਵ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸੁਨਿ
 ਪੁਨਿ ਜੀਤ ਜੀਤ ਪਾਗੀ ਉਨਮਾਨੀ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਪਨ ਸਰ
 ਬਨਿ ਪਨ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਨਿਪਨੁ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪਹਿਚਾਨੀ ॥ ਕਬ

ਤਾਬਕਤਾਸਤਾਦਾਤੁਗਤਾਸਬਗਿਪੁਰਨਬਹਮਹਾਰਸ
 ਪਸੰਗਿਜਾਨੀਐ॥੨੪੪॥ਲੋਚਨਸ੍ਰਵਨਮੁਖਨਾਸਕਾ
 ਸਤਪਗਾਚਿਹਨਅਨੇਕਮੇਕਮੇਕਜੈਸੇਜਾਨੀਐ॥ਅੰਗ
 ਅੰਗਪੁਸਟਤੁਸਟਮਾਨਹੋਤਜੈਸੇਏਕਮੁਖਸ੍ਰਵਨ
 ਅਰਪਤਮਾਨੀਐ॥ਮੂਲਏਕਸਾਖਾਪਰਸਾਖਾਜਲਜਿ
 ਓਅਨੇਕਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਜਾਵਦੇਕਿਉਰਮਾਨੀਐ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਦਰਪਨਦੇਖੀਅਤਮਾਪਾਮਾਪੁਆਤਮਾਮਵੇਸ
 ਪਰਮਾਤਮਾਗਿਆਨੀਐ॥੨੪੫॥ਜਤਸਤਸਿੰਘਸਨ
 ਸਹਜਸੰਤੋਖਮੰਤ੍ਰੀਪਰਮਪੀਰਜਪੁਜਾਅਬਿਚਲਰਾਜਹੈ

॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਨਿਵਾਸ ਦਇਆ ਦੁਲਹ ਨੀ ਮਿਲੀ ਭਾਗਤ ਉਭੀ ॥੪੦੫॥
 ਰਾਗੀ ਭਾਉ ਭੋਜਨ ਸਕਾਜੇ ਹੋ ॥ ਮਰਥ ਬੀਚਾਰ ਪਰਮਾਰਥ ਕੋਰਾਜ
 ਨੀਤਿ ਛੁੜ ਪਤਿ ਛਿਮਾ ਛੁੜ ਛਾਇਆ ਛਾਇਆ ਜੋ ਹੋ ॥ ਮਾਨਦ
 ਸਮੁਹ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਪਰਜਾ ਪਸੰਨ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਅਨਹਾਦਿ ਪੁ
 ਨਿਥਾ ਜੋ ਹੋ ॥ ਪੁਰਖ ਮੁੰਦਾ ਚਲਾ ਪਛਾਣੇ ਚਲਾ ਵੇਖਾ ਏਉਲੀ
 ਪਿਪਾਤਿ ਬੇਨੀਤਿ ਕੁਟੀਤਿ ਕਾਲੁ ਜਾਨੇ ਹੋ ॥ ਨਵਘਰ ਜੀਤਿ ਨਿ
 ਜਾਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੇਨ ਗਰਮ ਗਮ ਪੁਰਜਾਇ ਠਹਰਾਨੇ
 ਹੋ ॥ ਮਾਨਸ ਰਤਿ ਆਗਿ ਮਾਨਸ ਰਤਿ ਹੋ ॥ ਚਲੇ ਸੁਪਰਮਾਨਿ
 ਪਾਨ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸਮਾ ਨੇ ਹੋ ॥ ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਮਨਹ

ਦਧਾਨਿਥਾਜਤਨੀਸਾਨਗਿਆਨਾਧਿਆਨਾਥਿਸਰਨੈਂਹੈ॥
 ੨੪੭॥ ਅਵਧਾਇਉਤਰਿਸੋਰਵਰਿਮਜਨੁਕਰੈਜਪਤਅ
 ਜਪਾਜਪੁਅਨਭੈਅਭਿਆਸੀਹੈ॥ ਨਿਦ੍ਰਾਅਪਾਰਧਾਰਥ
 ਰਖਾਅਕਾਸਥਾਸਜਗਮਗਜੋਤਿਅਨੁਹਦਾਅਥਿਨਾਸੀ
 ਹੈ॥ ਆਰਮਾਅਵੇਸਪਰਮਾਤਮਪ੍ਰਵੇਸਕੈਅਧਿਤਮ
 ਗਿਆਨਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਦਾਸੀਹੈ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
 ਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਿਜੀਨੀਸਾਲਿਲਕਮਲਗਤਿਮ
 ਏਆਮੇਉਦਾਸੀਹੈ॥ ੨੪੮॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਭੁ
 ਰਕੰਚਨਭੁਏਮਨੂਰਕੰਚਨਪਾਰਸਭੁਏਪਾਰਸਪਰਸਕੈ॥

ਬਾਇਸਭੁਏਹੈਹੀਸਹੀਸਤੇਪਰਮਹੀਸਚਰਨਕਮਲਚਰਨਾਂ
 ਮਤਸੁਰਸਕੈ॥ਸੇਬਲਸਕਲਫਲਸਕਲਸੁਗੀਪਬਾਂਸ
 ਸੂਕਰੀਸੈਕਾਮਧੇਨਕਰੁਨਬਰਸਕੈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਨਜੁਮਹਿ
 ਮਾਅਗਾਪਬੋਲੋਗਬੇਦਗਿਆਨੋਕੋਟਿਬਿਸਮਨਮਸਕੈ॥
 ੨੪੯॥ਕੋਟਾਨਕੋਟਾਨਿਅਸਚਰਜਾਅਸਚਰਜਮੈਕੋਟਲੋਕੋ
 ਟਾਨਿਬਿਸਮਾਦਬਿਸਮਾਦਹੈ॥ਅਦਭੁਤਪਰਮਾਭੁਤਹੁਏ
 ਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਗਦਗਦਹੋਤਕੋਟਿਅਨਹਦਨਾਦਹੈ॥ਕੋਟਾਨਿ
 ਕੋਟਾਨਿਉਨਮਨੀਗਨੀਜਤਨਪੀਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਸੁੰ
 ਨਮੰਤੁਲਾਦਿਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਂਧਸੰਗ

ਅੰਤਕੋਅੰਤਪੁਭੰਆਦਿਪਰਮਾਦਿਹੈ॥੧੫੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬ
 ਦਸੁਗਤਿਲਿਵਸਾਧਸੰਗਉਲੁਟਿਪਵਨਮਨਮੀਨਕੀਚਪ
 ਲਹੈ॥ਸੋਹੀਸੋਅਜਪਾਜਾਪਚੀਨੀਅਤਆਪਾਆਪਉਨਮਾ
 ਨੀਜੋਤਿਕੋਉਦੋਤਹਾਇਪੁਬਲਹੈ॥ਅਨਹਦਨਾਦਾਬਿਸਮਾ
 ਦਕੁਨਝੁਨਸੁਨਿਨਿਝੁਰਝੁਰਨਿਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲਹੈ॥ਅ
 ਨਭੈਅਭਿਆਸਕੋਪਗਾਸੁਅਸਚਰਜਮੈਬਿਸਮਾਬਿਵਾਸ
 ਥਾਸਬਹਮਸਬਲਹੈ॥੧੫੧॥ਦ੍ਰਿਸਦਿਦਰਸਸਮਦਰਸ
 ਧਿਆਨੁਪਾਰਿਦਾਬਿਧਾਨਿਵਾਰਿਏਕਟੇਕਗਹਿਲੁਜੀਮੈਅਸ
 ਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਅਸਤੁਤਿਨਿੰਦਾਛਾਡਿਅਕਬਕਥਾਬੀਚ॥

ਰਿਮੋਨਿਬਤਵੀਜੀਐਯਗਜੀਵਨਜਗਜਗਜਗਜੀਵ ੪੦੭
 ਰਕੈਜਾਨੀਐਜੀਵਨਮੂਲਜੁਗਜੁਗਜੀਜੀਐਏਕਹੀ
 ਅਨੇਕਾਮਉਅਨੇਕਏਕਸਰਬਮੇਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਪੇਮਰ
 ਸੁਪੀਜੀਐ੧੫੧ਅਥਿਗਤਗਤਿਕਤਾਮਾਵਤਅੰਤ
 ਰਿਗਤਿਅਕਥਕਥਾਸੁਕਹਿਕੈਸੇਕੈਜੁਲਟੀਐਅਲਖਾਅ
 ਪਾਰਕਿਧੋਪਾਈਅਤਪਾਰੁਕੈਸੇਦਰਸੁਮਦਰਸਕੈਕੈਸੇਕੈਦਿ
 ਖਾਈਐਅਗਾਅਗਚਰੁਅਗਹਗਹੀਐਧੋਕੈਸੇਤ੍ਰਿਰਲੰਬੁ
 ਕਉਨਾਮਵਲੰਬੁਹਗਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੈਸੋਈ
 ਜਾਨੈਜਾਮੇਬੀਤੈਬਿਸਮਥਿਦੇਹਜਲੁਬੁੰਦਹੁਇਸਾਈਐ

੨੫੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪੁਰਨ ਕਰਮ
 ਪੇਸਭਗਤਿ ਬਿਬੇਕ ਹੈ ॥ ਭੁਪਕੈ ਅਨੂਪ ਭੁਪ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜੇ
 ਵਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵਟਰਤਨ ਟੇਕ ਹੈ ॥ ਰਾਗਨ ਦਥਾ ਦਾ ਬਿਸਮ
 ਦ ਕੀਰਤਨ ਸਮੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਗੋਸਟਿ ਅਨੇ ਕਹੈ
 ॥ ਭਾਵਨੀ ਭੈਭਾਇ ਚਾਇ ਚਾਹ ਚਰਨ ਮੁਤਕੀਆ ਸਪਿਆਸਟੀ
 ਵਾਅੰਗ ਅੰਗ ਜਾਵ ਦੇ ਕਹੈ ॥ ੨੫੪॥ ਹੋਮ ਜਗਨ ਈਥੇ ਦ ਕਹੈ
 ਜਾ ਅਨੇਕ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਾ ਅਨੇਕ ਪੰਨ ਦਾਨ ਕੈ ਜਲਥ
 ਲਾਗਿ ਰਤਰਤੀ ਰਥ ਭਵਨ ਭੂਮਿ ਮਾਚਲੁ ਧਾਰਾ ਅਕਾ ਅਰ
 ਪਨ ਪਾਨ ਕੈ ॥ ਰਾਗਨ ਦਥਾ ਦਸਾ ਅਗਤਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਬਹੁ ਸ

ਹਜਸਮਾਧਿਸਾਧਿਕੋਟਿਜੋਗਾਧਿਆਨਕੈ॥ ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰ ४੦੮
 ਸਿਖਸਾਧਸੰਗਿਪਰਿਦ੍ਵਾਰਿਛਾਰਉਨਿਗਹਠਜਤਨਕੋਟਾਨਿਕੋ
 ॥੨੫੫॥ ਅਪੁਰਬਚਨਸਮਸਾਰਿਨਪੁਜਸਿਮਪੁਕਰਕਸਬ
 ਦਿਸਰਿਬਿਖੁਨਾਬਿਖਮਹੈ॥ ਅਪੁਰਬਚਨਸੀਤਲਤਾਮਿਸ
 ਟਾਨਪਾਨਕਰਕਸਬਦਸਤਪਤਕਟਕਮਹੈ॥ ਅਪੁਰਬਚਨ
 ਕੈਤ੍ਰਿਪਤਿਅਉਸੰਤੋਖਸਾਂਤਿਕਰਕਸਬਦਾਅਸੰਤੋਖਦੋਖਸ
 ਮਹੈ॥ ਅਪੁਰਬਚਨਲਾਗਿਅਗਮਸੁਗਮਹੈਇਕਰਕਸਬਦ
 ਲਾਗਿਸੁਗਮਾਅਗਮਹੈ॥੨੫੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰਤਿਸਾ
 ਧਸੰਗਮਿਲਿਭੁਨਾਗਿਆਨਜੋਤਿਕੋਉਦੋਤਪ੍ਰਗਟਾਇਓਹੈ

ਮਨਾਭੁਸਰਵਰਬਿਖੇਬ੍ਰਹਮਕਮਲਦਲਹੋਇਪਰਫੁਲਿਤ
 ਬਿਮਲਜਲਛਾਇਓਹੈ॥ ਮਧੁਮਕਰੀਦਰਸਪ੍ਰੇਮਪਰਪੂਰ
 ਨਕੈਮਨੁਮਧੁਕਰਸੁਖਸੰਪਟਸਮਾਇਓਹੈ॥ ਮਕਥਕਥ
 ਬ੍ਰਿਨੋਦਮੋਦਾਮੋਦਲਿਵਉਨਮਨਹੁਇਮਨੋਦਅਨਤਨ
 ਧਾਇਓਹੈ॥ ੨੫॥ ਜੈਸੇਕਾਚੇਪਾਰੇਮਹਾਬਿਖਮਖਾਇਓ
 ਨਜਾਇਮਾਰੇਨਿਹਕਲਿਕਹੁਇਕਲਿਕਨਮਿਟਾਵਈ॥ ਤੈ
 ਸੇਮਨਸਬਦਬੀਚਾਰਿਮਾਰਿਹਉਮੈਮੇਟਿਪਰਓਪਕਾਰੀ
 ਹੁਇਬਿਕਾਰਨਘਦਾਵਈ॥ ਸਾਪਸੰਗਿਮਧੁਮਾਮਸਾ
 ਪੁਹਾਇਮਿਲਤਚੂਨਾਜਿਉਤਿਬੋਲੁਰਸਗੰਗਪ੍ਰਗਟਵਈ

॥ ਤੈਸੇਹੀ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਭ੍ਰਮਤ ਚਤੁਰ ਕੰਟ ਚਰਨ ਕਾਮਲ ਸੁ ॥ ੪੦੯ ॥
 ਖਸੰਪਟ ਸਮਾਵਈ ॥ ੧੫੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਪਾਵਤ
 ਬਰਜਿ ਰਾਖੇ ਸਹਜ ਬਿਸਾਮ ਪਾਮ ਨਿਹ ਚਲ ਬਾਸੁ ਹੈ ॥
 ਚਰਨੁ ਸਗਨਿ ਰਜ ਰੂਪ ਕੈ ਅਨੁਪ ਭੂਪ ਦਗ ਸਿ ਦਗ ਸਿ ਸਮ
 ਦਗ ਸਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ॥ ਸਬ ਦਸੁ ਗਤਿ ਲਿਵ ਬਜਰ ਕਪਾਟ
 ਖਲੇ ਅਨਹ ਦਨਾ ਦਾ ਬਿਸਮਾ ਦ ਕੋ ਬਿਸਵਾਸੁ ਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਬਾਨੀ ਅਲੇਖ ਲੇਖ ਕੇ ਅਲੇਖ ਰੁਏ ਪਰ ਦਛ ਨਾ ਕੈ ਸੁਖ
 ਦਾ ਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਹੈ ॥ ੧੫੯ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰ
 ਗ ਅੰਗ ਛਾਇ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਅਭਿਸੰਗੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ

ਦਰਸਦਰਸਿਸਮਦਰਸਬਹਮਧਿਆਨਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਬ
 ਹਮਥੀਚਾਰੀਹੈ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਲੇਖਕੈਅਲੇਖਚਰ
 ਨਸਰਨਿਕੈਬਿਕਾਰੀਉਪਕਾਰੀਹੈ॥ ਪਰਦਛਨਾਕੈਬ੍ਰਹਮ
 ਦਿਕਪਰਿਕ੍ਰਿਮਾਦਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਅਕੁਤਾਗਿਆਗਿਆਬ
 ਰੀਹੈ॥ ੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਪੁਇਕੁਮਨਕੋਕੁਮੁਖੋਇਓ
 ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਏਕਟੇਕਧਾਰੀਹੈ॥ ਦਰਸਦਰਸਸਮਦਰ
 ਸਧਿਆਨਧਾਰਿਸਬਦਸੁਰਤਿਕੈਸੰਸਾਰੀਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਸੁਰਿਨਰਸੇਵਕੋਹੈ॥ ਨਿਗੁਰਆਗਿ
 ਮਾਸਭਜਗੁਆਗਿਆਕਾਰੀਹੈ॥ ਪੁਜਾਪਾਨਪਾਨਪਤਿਸਤ

ਬਨਿਧਾਨਦਾਨਪਾਰਸਪਰਸਗਤਿਪਰਉਪਕਾਰੀਐ॥੨੬੧॥ ੪੧੦
 ਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਮਾਹਿਮਾਕਹੈਸੁਬੋਰੀਕਥਨੀਬਦਨੀਬਾ
 ਦਿਨੇਤਨੇਤਨੇਤਹੈ॥ਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਪੁਰਨਸਰਬਮਏ
 ਨਿੰਦਾਕਰੀਐਸੁਕਾਕੀਨੋਮੋਨੋਮੋਹੇਤਹੈ॥ਤਾਹੀਤੋਬਿਵਕਤੁ
 ਅਸੁਤਤਿਨਿੰਦਾਦੇਊ॥ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰਿਮੋਨਿਬਤ
 ਲੇਤਹੈ॥ਬਾਲਬੁਧਿਸੁਧਿਕਰਿਦੇਹਕੋਬਿਦੇਹਭਏਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਬਿਸਮਾਸੁਚੇਤਹੈ॥੨੬੨॥ਗੁਰਸਿਖ
 ਸੰਗਤਿਮਿਲਾਮਕੋਪਤਪੁਅਤਿਪੇਮਕੋਪਰਮਪਰਬਿਸ
 ਮਸਥਾਨਹੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਕੋਦਰਸਕੋਦ੍ਰਿਸਟਿਹ

ਗੋਰਤਹਿਗਤਸੁਧਿਗਤਨਾਧਿਆਨਹੋ॥ਸਬਦਕੇਸੁਰਤਿ
 ਸੁਰਤਿਕੇਸਬਦਹਰੇਕਹਤਸੁਨਤਗਤਿਗਤਨਾਗਿਆਨਹੋ॥
 ਅਸਨਬਸਨਤਨਮਨਬਿਸਮਕਨਹੁਇਦੇਹਕੈਬਿਦੇਹਉਨ
 ਮਤਮਧੁਪਾਨਹੋ॥੨੬੩॥ਜੈਸੇਲੁਗਮਾੜਹੀਨਪੜਤਅ
 ਉਰਕਉਅਉਰਪਿਤਾਪੁਤਪੁਤਪਿਤਾਸਮਸਰਿਜਾਨੀਐ॥
 ਸੁਰਤਿਬਿਹੁਨਜੈਸੇਬਾਵਰੇਬਖਾਨੀਅਤਅਉਰਕਹੋਅਉ
 ਰਕਛੁਹਿਰਦੈਮੇਆਨੀਐ॥ਜੈਸੇਗੁੰਗਸਰਾਮਪਿਕਹਿਨ
 ਸਕਤਥਾਤਥੇਲਤਹਸਾਇਹੋਇਬਚਨਬਿਖਾਨੀਐ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਮੇਮਨਮੁਖਬਕਤਹੁਇਲਗਨਸਗਨਮ

ਨੇਕੋਸੇਮਨਮਾਨੀਮੋ॥੩੬੪॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਛਾਬਿਛੁਪਰੰ ੪੧੧
 ਗਸੋਭਾਨਿਧਿਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਜਗਮਗਜੋਤਿਕੋਕੋਟਨ
 ਕੋਟਾਨਿਰਾਜਭਾਗਪ੍ਰਭਤਾਪ੍ਰਤਪ੍ਰਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਸੁਖਾਨੰਦਓ
 ਦੇਤਕੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਰਾਗਨਾਦਬਾਵਾਗਿਆਨਗੁਨਕੋਟਨਕੋ
 ਟਾਨਿਜੋਗਭੋਗਓਤ੍ਰਿਪੋਤ੍ਰਿਕੋਕੋਟਲਕੋਟਾਨਿਤ੍ਰਿਲਮਹਿਮਾਅ
 ਗਾਧਿਓਪਿਨੋਮੋਨੋਮੋਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਸਬਦੋਸ੍ਤਕੋਮਾਮੁਪ
 ਆਮਹਿਨਿਸਿਭਮਤਕਮਲਕੁਮਟਨੀਕੋਸਾਸਿਮਿਲਿਬਿਛੁ
 ਰਤੋਸੋਗਹਰਖਾਬਿਆਪਹੀ॥ਗਵਿਸਾਸਿਓਲੁਪਿਸਰਨਿਸ
 ਤਿਗੁਰਗਹੀਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸੰਪਟਿਮਿਲੁਪਹੀ॥ਸਹਜ

ਸਮਾਧਿਨਿਜਾਮਾਸਨਸੁਬਾਸਨਕੈਮਪੁਮਕਰੰਦਰਸੁਲੁ
 ਭਿਤਾਮਜਾਪਹੀਯਕਿਗੁਨਾਮਤੀਤਹੁਇਬਿਸਾਮਨਿਹਕਾਮ
 ਧਾਮਉਨਮਨਮਗਨਾਮਨਾਹਦਮਲਪਹੀ॥੨੬੬॥ਰਵਿ
 ਸਾਸਿਦਰਸਕਮਲਕੁਮਦਨੀਹਿਤਕੁਮਤਕੁਮਰਮਨੁਸੀਜੋ
 ਗੀਬਿਉਗੀਪੈਕਿਗੁਨਾਮਤੀਤਹੁਰਚਰਨਕਮਲਰਸਮ
 ਪੁਮਕਰੰਦਰਗਰਹਤਾਮੋਰਗੀਪੈ॥ਨਿਹਚਲਮਕਰੰਦਰੁ
 ਖਸੀਪਟਸਹਜੁਨਿਸਬਦਾਮਨਾਹਦਕੈਲੋਗਮੇਅਲੋ
 ਗੀਪੈ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਮਾਹਿਮਾਮਗਾਧਿਥੋਧਿਜੋਗ
 ਭਿਗਾਮਲੁਖਨਿਰੰਜਨਪਰਜੋਗੀਪੈ॥੨੬੭॥ਜੈਸੇਦ

ਰਪਨਾਬਿਖੇਬਦਨਾਬਿਲੋਕੀਅਤਾਐਸੇਸਰਗੁਨਸਾਖੀਭੂਤ
 ਗੁਰਧਿਆਨਹੈ॥ਜੈਸੇਜੰਡਪੁਨਿਬਿਖੇਬਾਜਤਜੰਡੀਕੋਮਨੁਤੇ
 ਸੇਘਟਘਟਗੁਰਸਬਦਾਗਿਆਨਹੈ॥ਮਨਬਚਕੁਮਜੜਕ
 ਤੁਸੈਇਕਤੁਏਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਖੇਮਪਰਮਨਿਧਾਨਹੈ॥ਉ
 ਨਮਨਮਗਨਗਗਨਅਨੁਹਦੁਨਿਸਹਜਸਮਾਧਨਿਗ
 ਲੰਬਨਿਰਬਾਨਹੈ॥੨੬੮॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਧਿਆਨਾਵੁ
 ਸਟਿਦਰਸਮਿਲਿਅਤਿਅਸਚਰਜਮੈਹੋਰਤਹਿਗਏ
 ਹੈ॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਗਿਆਨਸਬਦਸੁਗਤਿਮਿਲਿਮਹਿ
 ਮਾਮਹਾਤਮਨਾਮਲਖਲਖਾਏਹੈ॥ਤਿਲਕੀਅਤੁਲਸੇ

ਭੁਤਲਤਨਤੁਲਾਧਾਰਕੋਅਪਾਰਨਅਨੰਤਅੰਤਪਾ
 ਏਹੈਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਚੰਦ੍ਰਭਾਨਜੋਤਿਕੋਉਦੋਤੁਹਤਬ
 ਲਿਬਾਲਿਹਾਰਬਾਰੰਬਾਰਨਅਪਾਏਹੈ॥੨੬੮॥ਕੋਟਿ
 ਬਹਮਾਂਡਜਕੋਰੋਮੋਰੋਮਅਗੁਰਾਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਤਾ
 ਕਹਾਧੋਸਮਾਵਈ॥ਜਾਕੋਏਕਤਿਲਕੋਮਹਾਤਮੁਅ
 ਪਿਬੋਧਪੁਰਨਬਹਮਾਂਡਜੋਤਿਕੋਸੇਕਹਿਆਵਈ॥ਜਕੋ
 ਓਅੰਕਾਰਕੋਬਿਬਾਰਕੀਅਪਾਰਗਤਿਸਬਦਾਬਿਬੇਕਏ
 ਕਜੀਹਕੈਸੇਗਾਵਈ॥ਪੁਰਨਬਹਮਾਂਡਮਹਿਮਾਅਕ
 ਬਕਬਾਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨਸੇਨਸੇਕੋਆਵਈ॥੨੭॥ਚ

[illegible]

ਅਪ੍ਰੇਹ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹ ਦੇਹ ਗੇਹ ਪ੍ਰਾਤਿ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸ
 ਮਥਿ ਦੇਹ ਸਿਖ ਮਾਇਆ ਮੇਊ ਦਾ ਸਥਾਸਟੇ ਕਾ ਕੀਏ ਕਾ
 ਤਿਹੈ ॥੨੧੨॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹੀ ਤਿਲੁ ਬੋਏ ਪੁਰਿ ਮਿਲਿ ਬੂਟੁ ਬੰ
 ਪੈਏ ਕਸੈ ਅਨੇਕੋ ਤਤਪ੍ਰਗਟ ਸੀਸਾ ਗੇਮੇ ॥ ਕੋਊ ਲੋਚ ਬਾਇ
 ਕੋਊ ਖਾਲ ਕਾਛੈ ਰੇਵਰੀ ਕੈ ਕੋਊ ਕਰੈ ਤਿਲੁ ਵਾਮਿਲਾਇ
 ਗੁਰਬਾਰਿ ਮੇ ॥ ਕੋਊ ਉਪਲੀਝਾਰਿ ਕੂਟਿ ਤਿਲੁ ਕਟ ਕਰੈ ਕੋਊ
 ਕੋਊ ਪੀਰਿ ਦੀਪਾਦਿ ਪਤਮੰਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਏਕ ਤਿਲੁ
 ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਕਹਤ ਆਵੈ ॥ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਕਤਾ ਅਵ
 ਤਬੀਚਾਰੇ ॥੨੧੩॥ ਰਚਨਾ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਬਿਸਮਥ

ਚਿਤ੍ਰਪਨ ਏਕਚੀਟੀਕੋਚਰਿਤ੍ਰਕਹਤਨਆਵਹੀ॥ਪ੍ਰਥਮਹੀ ४੧੪
 ਚੀਟੀਕੋਮਿਲਪਕੋਪ੍ਰਤਪਦੇਖੋਸਹਸਅਨੇਕਏਕਾਬਿਲ
 ਮਿਸਮਾਵਹੀ॥ਅਗਭਾਗੀਪਛੈਏਕੋਮਾਰਗਚਲਤਜਤ
 ਪਾਵਤਮਿਠਾਸਥਾਸੁਤਹੀਮਿਲਿਪਾਵਹੀ॥ਭ੍ਰਿਗੀਮਿਲਿਤਾ
 ਤਕਾਲਭ੍ਰਿਗੀਰੁਪਹੁਇਦਿਖਵੈਚੀਟੀਚੀਟੀਚਿਤ੍ਰਮਲਖਚਿ
 ਤੋਰੈਕਤਪਾਵਹੀ॥੨੪॥ਰਚਨਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਬਿਸਮਥਚਿ
 ਰਪਨਘਟਘਟਏਕਹੀਅਨੇਕਹੁਇਦਿਖਾਏਹੈਪਉਤਤੋਲਿ
 ਖਤਾਇਤਪਛਤਅੰਤਰਗਤਿਾਇਤਹੂਤੋਲਿਖਿਪ੍ਰਤਿਉਤਰਪ
 ਠਾਏਹੈ॥ਉਤਤੋਸਥਦਰਾਗਨਦਕੋਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹਕਾਰਿਇਤਸੁਨਿ

ਸਮਾਇ ਕੇ ਉਤਸਮ ਝਾਟੈ ਹੈ ॥ ਚਤੁਰਪਗੀ ਘੋਖਿ ਪਰਮਿ ਤਿ ਕੋ
 ਸੁਨ ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਧੀ ਮਿਲੇ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ ॥੨੭੫॥ ਘੁ
 ਰਨ ਬਹਮ ਗੁਰਪੁਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਦੀ ਨੋ ਸਾਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਰਿਦੈ ਨਿ
 ਹਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ॥ ਸਬ ਦੁਸੁ ਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲ ਮੀਨ ਭ
 ਏ ਪੁਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਪੈ ਪਿਤ੍ਰ ਜੁਗਤਿ ਹੈ ॥ ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਾਚੁ
 ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਗੰਧਰ ਸਪੁਰਨ ਪਰਸ ਪਰਭਾਵ ਨੀ ਭਗਤਿ ਹੈ
 ॥ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਦੁਸਾਖਾ ਪੜ੍ਹ ਫੂਲ ਫਲ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ
 ਮੇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਹੈ ॥੨੭੬॥ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਗੁਰਪੁਰਨ ਮ
 ਹਮ ਜੋਤਿ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੁਤ੍ਰ ਗਤਿ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਹੈ ॥ ਲੋਚਨ

ਸਵਨੋਸਤ ਏਕਹੀ ਦਰਸਸਥਦ ਵਾਰਪਾਰਕੁਲਗਤਿਸਰਿਤਾ ॥੪੯੪॥
 ਬਿਬੇਕਹੈ ਚੰਦਨਬਨਾਸਪਤੀਕਨਿਕਾਮਨਿਕਧਤੁਪਾਰਸਪਰ
 ਸਿਜਾਨੀਅਤਜਾਵਦੇਕਹੈਗਿਆਨਗੁਰਮੀਜਨਨਿਰੰਜਨ
 ਅੰਜਨਾਬਿਖੇਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰਿਗੁਰਮੁਤਿਏਕਟੇਕਹੈ॥੫॥
 ਦਰਸਧਿਆਨੁਲਿਵਦ੍ਰਿਸਾਟਿਅਚਲੁਭਈਸਬਦਬਿਬੇਕ
 ਸੁਤਿਸਵਨਅਚਲੁਹੈਸਿਮਰਨਮਾਤ੍ਰਸੁਧਾਜਿਹਬਾਅਚ
 ਲੁਭਈਗੁਰਮੁਤਿਅਚਲੁਭਿਨਮਨਅਸੁਲਹੈਨਾਸਕਾਸੁ
 ਬਾਸਕਕੋਮਲਸੀਤਲਤਾਕੈਪੁਜਾਪਰਨਾਮਪਾਸਚਰਨਕ
 ਮਲਹੈਗੁਰਮੁਖਪੰਥਚਰਾਮਚਰਹੁਇਅੰਗਅੰਗਪੰਗਸਰ

ਥੰਗਭੁੰਦਸਾਗਰਸਲਲਹੈ॥੨੧੮॥ਦਰਸਨਸੋਭਾਵਿਗਏ
 ਸਾਟਿਗਿਆਨਗੀਮਿਦ੍ਰਿਸਟਿਧਿਆਨਪ੍ਰਭੁਰਸਸਾਅਤੀ
 ਤਹੈ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਪਰੈਸੁਰਤਿਸਬਦਪਰੈਜਾਸਥਾਸੁਅ
 ਲਖਸੁਥਾਸੁਨਾਸਰੀਤਹੈ॥ਰਸਰਸਨਾਰਹਿਤਰਸਨਾਰਹਿਤ
 ਰਸਕਰਅਸਪਰਸਪਰਸਨਕਰਾਜੀਤਹੈ॥ਚਰਨਗਵਨਗੀ
 ਮਿਗਵਨਚਰਨਗੀਮਿਅਸਪਿਅਸਬਿਸਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸਪਿ
 ਅਪ੍ਰੀਤਿਹੈ॥੨੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਹੁਰਤਿਹਉਮੈਮਾਰਿਮ
 ਰੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਗਜੀਵਨਕੈਜਨੀਮੈਅੰਤਰਿਨਿਰੰ
 ਤਰਿਅੰਤਰਪਟਪਟਿਗਏਅੰਤਰਜਾਮੀਅੰਤਰਗਤਿਉਨਾ

ਨੀਮੋਥਾਬਹਮਮਈਹੋਮਾਇਮਾਮਾਇਮਾਮਈਹੋਬਹ ੪੧੬
 ਮਬਹੁਥਿਬੇਕਦੇਕਟੇਕੋਪਹਿਚਾਨੀਮੋਪੀਡਬਹਮੰਡਬ
 ਹਮੰਡਪੀਡਓਤਿਧੋਤਿਜੋਤੀਮਿਲਿਜੋਤਿਗੋਤਬਹਮਾਗਿਆਨੀ
 ਮੋ॥੨੮॥ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਪਾਵਤਬਰਜਿਰਾਖੇਨਿਹ
 ਚਲਚਿਤਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸਹੋਜੀਵਨਕੀਆਸਾਮਰੁ
 ਮਰਨਕੀਚਿਤਾਸਿਟੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਮਤਿਕੋਪਗਾ
 ਸਹੋਆਪਾਏਇਹੋਨਹਰੁਹੋਇਸੋਈਭੋਲਿਆਨੈਸੇਵਾਸਰ
 ਬਾਤਮਕੈਦਾਸਨਕੈਦਾਸਹੋਸੀਗੁਰਦਰਸਸਬਦਬ
 ਹਮਾਗਿਆਨਧਿਆਨਪੁਰਨਸਰਬਮਈਬਹਮਾਬਿਸੁਸ

ਹੈ॥੨੮੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਕਾਮਨਿਹਕਾਮਕੀਨਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿਉਦਿ॥ਨਿਰੁਦਮਉਕਤਿਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗੁਹੁਇਦੁਬਿ
 ਪਾਭਰਮਖੋਏਚਰਨਸਰਨਿਗਹੇਨਿਹਚਲੁਮਤਿਹੈ॥ਦਰ
 ਸਨਦਰਸਤੁਆਸਾਮਨਸਾਬਕਤਸਬਦਸੁਗਤਿਗਿਆਨ
 ਪਾਨਪਾਨਪਤਿਹੈ॥ਰਚਨਚਰਿਤਚਿਤਬਿਸਮਾਬਚਿਤਪਨ
 ਚਿਤਮੇਚਿਤੇਗੋਬਸੇਰਾਸਤਿਸਤਿਹੈ॥੨੮੨॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਸ
 ਬਦਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨਕਪਾਟਖਲੇਨਾਦੈਅਲਿਨਾਦਅਨਹਦਲਿ
 ਵਲਾਈਹੈ॥ਗਾਵਤਸਬਦਰਸੁਰਸਨਾਰਸਾਇਨਕੈਨਿਸ੍ਰਗ
 ਅਪਾਰਬਾਸੁਭਾਠੀਕੋਚੁਆਈਹੈ॥ਹਿਰਦੈਨਿਵਾਸਗੁਰਸ

ਬਦਨਿਧਾਨਗਿਆਨਧਾਵਤਬਰਜਿਉਨਮਨਿਸੁਧਿਪਾਈਹੈ॥ ੪੭੭
 ਸਬਦਅਵੇਸਪਰਮਾਰਥਪਵੇਸਧਾਰਿਦਿਬਿਦੇਹਾਦਿਬਿਜੇ
 ਤਿਪ੍ਰਗਟਾਈਹੈ॥੧੮੩॥ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪਤਾਪ
 ਅਤਿਪ੍ਰੇਮਕੈਪਰਸਪਰਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ਦਰਸਾਅਨੁਪਰਪਰੰ
 ਗਾਅੰਗਾਅੰਗਛਾਬਿਹੇਰਤਹਿਰਾਨੇਦ੍ਰਿਗਬਿਸਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸਹੈ॥
 ਸਬਦਨਿਧਾਨਅਨੁਹਦਰਨਸੁਨਬੁਨਿਸੁਨਤਸੁਰਤਿਮਤਿਹ
 ਰਨਅਭਿਆਸਹੈ॥ਵਿਸਟਿਦਰਸਾਅਰੁਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿ
 ਲਿਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿਪੁਰਨਾਬਿਲਾਸਹੈ॥੧੮੪॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪਤਾਪਅਤਿਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰੇਮਨੇਮਕੈਪਰਸ

ਪਰਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਬਾਸ ਨਾ ਸੁ ਬਾਸ ਰਾਸਿ ਸੀਤਲ ਤੋ ਕੋ
 ਮਲੁ ਪੂਜਾ ਕੋਟਾਨਿ ਸਮ ਸਰਿ ਹੋ ॥ ਭੂਪ ਕੋ ਅਨੁਪ ਭੂਪ ਅਤਿ ਅਸਰ
 ਰਜ ਮੈ ਨਾਨਾ ਬਿਸਮਾਦ ਰਾਗ ਰਾਗੀਨ ਪਟਤ ਰਹੈ ॥ ਨਿਝਰ
 ਅਪਾਰਧਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪਰਮ ਦਭੁਤ ਗਤਿ ਅਨਨ
 ਹੀ ਸਮ ਸਰਿ ਹੋ ॥ ੨੮ ॥ ਨਵ ਨਗਵਨ ਜਲ ਸੀਤਲ ਅਮ
 ਲ ਜੈ ਸੋ ਅਗਨਿ ਉਗਧ ਮੁਖਤ ਪਤ ਮਲੀਨ ਹੋ ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਮਿ
 ਲਿਸ ਲਿਲ ਬਰਨ ਸੋਈ ਸਿਆਮਾ ਅਗਨਿ ਸੁ ਬਰਨ ਛਾ ਬਿ
 ਛੀਨ ਹੋ ॥ ਜਲ ਪਤਿ ਬਿੰਬ ਪਲੁਕ ਪਛਾ ਲਿਤ ਬਨਾਸ ਪਤੀਅ
 ਗਨਿ ਪਦ ਗਧ ਕਰਤ ਸੁਖ ਹੀਨ ਹੋ ॥ ਤੈ ਸੋ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗ

ਮਸੁਭਾਵਗਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਸੁਖਦੁਖਦੀਨਹੈ॥੨੮੬॥ ੪੯੮
 ਕਾਅਭੋਪਲੋਭਮੋਹਅਹੰਮੇਵਕੈਅਸਾਪਸਾਪਸਤੁਧਰਮਦਇਆ
 ਰਥਸੰਤੋਖਕੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਪਸੰਗਭਾਵਨੀਭੁਗਤਿਭਾਇਦੁਰਮ
 ਤਿਕੈਅਸਾਪਸੰਗਦੁਖਦੋਖਕੈ॥ਜਨਮਮਰਨਭੁਰਚਰਨਸਰ
 ਨੀਬਿਨੁਮੋਖਪਦਚਰਨਕਾਮਲਾਚਿਤਚੋਖਕੈ॥ਗਿਆਨਅੰਸ
 ਚਿਤਹੀਸਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਬੰਸਾਬੰਖੇਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਖੀਰਨੀਰ
 ਸੋਖਪੋਖਕੈ॥੨੮੭॥ਹਾਰਿਮਾਨੀਸੁਗਰੋਮਿਟਤੋਰੇਸਮਾਰੇਸੈਰਸਾ
 ਇਨਹੁਇਪੋਟਫਾਰੇਲਾਗਤਨੰਜਗੁਜਾਨੀਅੰ॥ਹਉਮੈਅਭਿ
 ਮਾਨਅਸਥਾਨਉਚੇਨਾਹਿਜਲੁਨਿਸੰਤਨਵਨਥਲਜਲੁ

ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਅੰਗਸਰਬੰਗਤਰਹਰੋਤਪੈਚਰਨਤਾਤੇਚਰਨਾ
 ਮਤਚਰਨੁਰੇਨਮਾਨੀਐ॥ ਤੈਸੇਹਰਿਭਗਤਜਗਤਮੈਨਿਮਰੀਭੂ
 ਤਜਗਪਗਲਾਗਿਮਸਤਕਿਪਰਵਾਨੀਐ॥੨੮੮॥ ਪੁਜੀਐਨ
 ਸੀਸੁਈਸੁਭਿਚੈਦੇਹੀਮੈਕਹਾਵੈਪੁਜੀਐਨਲੋਚਨਦ੍ਰਿਸਟਿਓ
 ਸਟੰਤਕੈ॥ ਪੁਜੀਐਨਸੁਵਨਸੁਵਨਸੁਰਤਿਸਨਬੰਧਕਾਰਿਪੁ
 ਜੀਐਨਾਨਾਸਕਾਸੁਬਾਸਸੁਸੁਆਤਕੈ॥ ਪੁਜੀਐਨਮੁਖਸੁ
 ਦਸਬੰਦਸੰਜੁਗਤਕੈ॥ ਪੁਜੀਐਨਹਸਤਸਕਲਅੰਗਪਾਤਕੈ॥
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬੰਦਸੁਤਿਗੰਧਰਸਰਹਿਤਹੁਇਪੁਜੀਐਪਦਾਗਧਿ
 ਦਨਵਨਮਹਾਂਤਕੈ॥੨੮੯॥ ਨਵਨਗਵਨਜਲਨਿਰਮਲ

ਸੀਤਲਹੈਨਵਨਬਉਧਰਾਸਰਬਰਸਰਾਸਿਹੈ॥ਉਰਧਤਪਸਿ ੪੧੮
 ਆਕੈਸੀਖੰਡਬਾਸੁਬੋਹੈਬਨਨਵਨਸਮੁੰਦ੍ਰਹੋਤਰਤਨਪ੍ਰਗਾ
 ਸਹੈ॥ਨਵਨਗਵਨਪ੍ਰਗਪੂਜੀਅਤਜਗਤਮੇਚਾਹੈਚਰਨਾ
 ਅਤਚਰਨਰਜਤਾਸਹੈ॥ਤੈਸੇਹਰਿਭਗਤਜਗਤਮੇਨਿਮਰੀ
 ਰੂਤਕਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਥਿਸਮਥਿਸ੍ਵਾਸਹੈ॥੧੮੦॥ਸਬਦ
 ਰੁਗਤਿਲਿਵਲੀਨਜਲਮੀਨਗਤਿਸੁਖਮਨਾਸੰਗਮਹੁਇਉਲ
 ਟਿਪਵਨਕੈ॥ਥਿਸਮਥਿਸ੍ਵਾਸਥਿਖੈਅਨਭੈਅਭਿਆਸਰ
 ਸਪੇਅਮਧਾਅਪੀਉਪੀਅੰਗੁਹਜੁਗਵਨਕੈ॥ਸਬਦਕੈਅਨਹ
 ਦਸੁਗਤਿਕੈਉਨਮਨੀਪ੍ਰੇਮਕੈਨਿਸੁਰਧਾਰਸਹੋਜਰਵਨਕੈ॥

ਭਿਕੁਟੀਉਲੀਪਿਸੁਖਸਾਗਰਸਿਜੋਗਭੁਗਦਸਮਸਥਲਨਿ
 ਹਕੇਵਲਭਵਨਕੈ॥੨੯॥ਜੈਸੇਜਲਜਲਜਮਉਜਲਦੁ
 ਧਸੀਲਮੀਨਚਕਈਕਮਲਦਿਨਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਦੀਪ
 ਕਪਤੰਗਅਲਿਕਮਲਚਕੋਰਸਾਸਿਮਿਕਨਾਦਥਾਦਥਾ
 ਨਚਾਕਿਕਸੁਚੀਤਹੈਨਾਰਿਅਉਭਤਾਗਸੁਤਮਾਤਜਲ
 ਭਿਖਵੰਤਖੁਧਿਆਰਥੀਭੋਜਨਦਾਰਿਦ੍ਰਧਨਮੀਤਹੈਅਮਿ
 ਅਮੋਹਦ੍ਰੋਹਦੁਖਦਾਈਨਸਹਾਈਹੋਤਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿ
 ਲੇਭਿਭੁਨਅਤੀਤਹੈ॥੨੯॥ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰ
 ਸਲੁਭਿਤਹੁਇਅੰਗਅੰਗਬਿਸਮਸ੍ਰਬੰਗਮੇਸਮਾਨੇਹੈ॥

ਵਿਸਟਿਦਰਸਾਲਿਵਟੀਪਕਪਤੰਗਸੰਗਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿ ॥ ੪੭੦ ॥
 ਗਨਾਦਹੁਇਹਿਗਨੇਹੈ॥ਕਾਮਨਿਹਕਾਮਕੋਪਕੋਪਨਿਰੋਲੋ
 ਕੁਲੋਕਮੋਹਨਿਰਮੋਹਅਹੰਮੇਵਪੂਲਜਾਨੇਹੈ॥ਬਿਸਮੇਬਿ
 ਸਮਾਅਸਚਰਜੈਅਸਚਰਜਮੈਅਨੁਭੂਤਪਰਮਦਭੂਤਅ
 ਸਥਾਨੇਹੈ॥੭੮੩॥ਦਰਸਨਜੋਤਿਕੇਉਦੋਤਸੁਖਸਾਗਰ
 ਮੈਕੋਟਿਕਉਸਤਤਛੁਬਿਤਿਲਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ਕਿਚਤਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕੋਟਿਕਕਾਮਲੁਕਲਪਤਗਮਪੁਰਬਚਨਮਪੁਕੋਟਿਕਾਬਿਲਾ
 ਸੁਹੈ॥ਅੰਦਮੁਸਕਾਨਿਬਾਨਿਖਾਨਿਹੈਕੋਟਾਨਿਸਸਿਸੇਭਾਕੋ
 ਟਿਲੋਟਪੋਟਕੁਮਦਨੀਤਾਸੁਹੈ॥ਅਨਮਪੁਕਰਮਕਰੰਦਰਸਲੁ

ਭਿਤਹਾ ਏਸਹਜਸਮਾਧਿਲਿਵਾਬਿਸਮਾਬਿਧਾਸਹੈ॥੨੮॥
 ਚਰਨਸਰਨਿਰਜਮੰਜਨਮਲੀਨਮਨ ਦਰਪਨਗਤਿਹ
 ਰਮਤਿਨਿਹਚਲਹੈ॥ਗਿਆਨਹੁਗਮੰਜਨਦੇਚਪਲਖੰ
 ਜਨਦ੍ਵਿਗਾਅਭੁਲਨਿਰੰਜਨਾਧਿਆਨਜਲਬਲਹੈ॥੨੯॥
 ਭੈਭੁਮਾਅਰਿਗੰਜਨਕਰਮਕਾਲਪਾਂਚਪਰਪੰਚਬਲਬੰਚ
 ਨਿਰਦਲਹੈ॥ਸੇਵਾਕਰੰਜਨਸਰਬਾਤਮਨਿਰੰਜਨਭਏ
 ਮਾਇਆਮੇਊਦਾਸਕਾਲਿਮਲੁਨਿਰਮਲਹੈ॥੩੦॥
 ਚੰਦਮਾਅਛਤਗਵਿਗਾਹਨਸਕਤਗੁਸਿਦ੍ਵਿਸਟਿਅੰਗ
 ਚਰਹੁਇਸੂਰਜਗਾਹਨਹੈ॥ਪਛਮਊਦੋਤਹੋਤਚੰਦਮੇ॥੩੧॥

ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ ਸਿਕੇਤ ਖੇਤ ਹਨਿ ਹੈ ॥ ਕਾਸਟ ਮੇ ਅਗ ॥ ੪੧ ॥
 ਨਿਮਗਨ ਚਿਰ ਕਾਲ ਰਹੈ ਅਗਨਿ ਮੇ ਕਾਸਟ ਪਰਤ ਹੀ ਦਹਨੁ ਹੈ ॥
 ਤੈਸੇ ਸਿਵ ਸਕਤ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
 ਦੁਸਹਸਹਨੁ ਹੈ ॥ ੪੨ ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੁਜਨ ਤਈ ਪਾਹਨ ਕੀਰੇ
 ਖਪੀਤ ਬੈਰ ਜਲ ਰੇਖ ਹਉ ਬਿਸੇਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੇ ਦੁਰਜਨ
 ਤਾ ਅਸਾਧ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਲ ਰੇਖ ਅਰੁ ਬੈਰਤ ਉਪਾਖਾਨ ਰੇਖ ਸੇਖਾਨੀ
 ਗਾਮੀ ਗਾਮੇ ॥ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਪਰੀਤਿ ਸੁਰਸਰੀ
 ਜਲ ਬਾਰੁਨੀ ਸਰੂਪ ਗਾਮੇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਜਯਾਸ
 ਰਪ ਗਤਿ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਛੰਗ ਹੀ ਕੁਛੰਗ ਮੇ ॥ ੪੩ ॥

ਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੰਗਤਿਅਸਾਧਸਾਧਕਾਸਟਮਗਨਿਗ
 ਤਿਟੇਵਨਟਰਤਹੈ॥ਅਜਯਾਸਰਪਜਲਗੀਗਥਾਨੀਬਿ
 ਪਾਨਸਨਅਉਮਜੀਠਖਲਪੀਡਿਤਲਰਤਹੈ॥ਕੰਟਕਪੁਰ
 ਪਸੈਲਘਾਟਿਕਾਸਨਾਹਸਸਤ੍ਰਹੀਸਕਾਗਬਗਾਬਿਆਪ
 ਮਿਗਹੋਇਨਿਬਰਤਹੈ॥ਲੇਸਟਕਠਿਕਸੀਪਸੰਖਮਧੁਕਾਲ
 ਭੁਟਸੁਖਦੁਖਦਾਇਕਸੰਸਾਰਬਿਚਰਤਹੈ॥੨੯੮॥ਦਾਦ
 ਰਸਰੋਜਬਾਸਥਾਵਨਮਗਲਬਗਪਾਰਸਪਾਖਾਨਬਿਭੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਜੋਗਹੈ॥ਮਿਗਮਿਗਮਦਾਮਹਿਮਨਿਮਧੁਮਾਖ
 ਸਾਖੀਬਾਸੁਬਧੁਨਾਹਨੇਹਨਿਹਫਲਭੋਗਹੈ॥ਦਿਨਕਰ

ਜੋਤਿਉਂ ਲੁਥਰਖਾਸਮੇਜਵਾਸੋਅਸਨਬਸਨਜੈਸੋਬਿਬਾਵੰ ॥ ੪੩੩ ॥
 ਤੋਰਗਏਤੈਸੇਗੁਰਮਤਿਬੀਜਮਮਤਨਕਾਲਰਮੇਅੰਕੁਰ
 ਉਦੇਤਹੋਤਨਾਹਿਨਾਬਿਓਗਏ॥੧੮੮॥ਸੀਗਮਸੀਜੋਗਪੇ
 ਮਨੇਮਕਉਪਤੰਗੁਜਾਨੈਬਿਰਹਾਬਿਓਗਸੋਗਮੀਨਬੁਲ
 ਜਾਨਈ॥ਇਕਟਕਦੀਪਕਾਧਿਆਨਪਾਨਪਰਹੈਸਲਿ
 ਲਾਬਿਓਗਮੀਨਜੀਵਨਨਮਾਨਈ॥ਚਰਨਕਮਲਮਿਲਿ
 ਬਿਛੁਰੈਮਧੁਪਮਨੁਕਪਟਸਨੇਹਪਿਗੁਜਨਮੁਅਗਿਆਨ
 ਈ॥ਨਿਹਫਲਜੀਵਨਮਰਨਗੁਰਬਿਮੁਖਹੁਇਪੇਮਅਭ
 ਬਿਰਹਨਦੋਊਓਗਆਨਈ॥੩੦੦॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਲਿਵ

ਦੇਖੇ ਅਉਦਿਖਾਵੈ ਜੋਈ ਸਰਬ ਦਰਸ ਏਕ ਦਰਸ ਕੇ ਜਨੀ
 ਐਸਾ ਸਬ ਦਸੁ ਰਤਿ ਲਿਵ ਕਹਤੁ ਸੁਨਤ ਜੋਈ ਸਰਬ
 ਸਬ ਦਏਕ ਸਬ ਦਕੈ ਮਾਨੀ ਐਸਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਤਾ ਗਿਸ
 ਰਬਾ ਗਿਸੋਈ ਕਰਮ ਸਤੁ ਤਿਕਰਤੁ ਰੁਪ ਹਿਚਾਨੀ ਐਸਾ ਸਤਿਭੁਰ
 ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਬਹੁ ਮਾਥਿ ਬੇਕ ਏਕ ਏ
 ਕੇ ਉਗਾਨੀ ਐਸਾ ॥੩੦੧॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਬ
 ਹਮੰਤ ਖੰਤੁ ਸਾਧ ਸੰਗਰ ਗੇਮੇ ਬਿਮੋਹਿਤ ਮਗਨ ਹੋ ਜਾ ਕੇ ਓ
 ਕਾਰ ਕੈਆ ਕਾਰ ਹੋ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਰਤਨ ਸਮੇਸਾਧ ਸੰਗ ਸੋ
 ਲਗਨ ਹੋ ਸਿਵ ਸ ਨਕਾ ਦਿਬੁ ਹਮਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਰੀ

ਜਾ ਕੇ ਅਗਭਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗ ਬੁਨਨੁ ਅਗਨਹੈ ॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ੪੭੩
 ਸਾਧ ਮਹਿ ਮਾਮਪਾਗ ਬਿਖੈ ਅਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਜਲਮੀਨੁ ॥
 ਭਗਨਹੈ ॥ ੩੦੨ ॥ ਨਿਜ ਪਰਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਨਾਰਦ ਮੁਨਿ
 ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਰੂਪਹੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ
 ਪਿਤਾ ਅਉਕਟਿ ਬੁਧ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਸੁਤੁ ਸੇਸਵਾ ਅਨੁਪਹੈ
 ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨੁ ਪਾਨ ਜੀਵਨ ਮੇ ਸਾਧ ਸੰਗ ਨਿਜ
 ਪਦ ਸੇਵਾ ਦੀਪ ਪੂਰਹੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਗੰਗਾ ਸੰਤੋਗ ਰੁਖ ਸਹਜ ਮੇ
 ਸਾਧ ਸੰਗ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਉਪਮਾ ਅਉਭਿਪਹੈ ॥ ੩੦੩ ॥ ਅਗਮ
 ਅਪਾਰ ਦੇਵਾ ਮਲਕਾ ਮਭੇਵਾ ਅਤਿ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਾਰਿਨਿ

ਗੁਨਪਾਈਐ॥ ਪਾਈਐ ਨਜਗਭੋਗਪਾਈਐ ਨਰਾਜਜੋਗ
 ਨਦਬਾਦਬੇਦਕੈ॥ ਅਗੁਨਗੁਪਾਈਐ॥ ਤੀਰਥਪੁਰਬਦੇ
 ਵਦੇਵਸੇਵਕੈ॥ ਨਪਾਈਐ ਕਰਮਪਰਮਬਤਨੇ॥ ਮਲਿਵਲਾ
 ਈਐ॥ ਨਿਹਫਲਾ॥ ਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੈ॥ ਅਚਾਰਸਬੇਸਾਵਧਾ
 ਨਸਾਪਸੰਗਹੁ॥ ਇਸਬਦੁਗਾਈਐ॥ ੩੦੪॥ ਸੁਪਨਚਰਿ
 ਰਾਚਿਤਜੋਈ॥ ਦੇਖੈਸੋਈ॥ ਜਨੈਦੂਸਰਨਦੇਖੈ॥ ਪਾਵੈਕਹੈਕੈ॥
 ਸੇਜਾਨੀਐ॥ ਨਲਾਥਿਖੈ॥ ਬਾਤਕੀਏ॥ ਸੁਨੀਅਤਕਾਨੁਦੀਏ॥
 ਬਕਤਾ॥ ਅਭਿਸੋਤਾ॥ ਬਿਨੁਕਾਪੇ॥ ਓਨਮਾਨੀਐ॥ ਪਪੁਲਾ
 ਕੇ॥ ਮੁਲਾਥਿਖੈ॥ ਜੈਸੇਜਲਪਾਨਕੀ॥ ਜੈਲੀਜੀਐ॥ ਜਤਨ

ਕਰਿਖੀਏਮਨੁਮਾਨੀਐ॥ਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਮਿਲੇਗੁਹਜਕਥਾ॥੪੭੪
 ਬਿਨੋਦਕਥਾਨਾਧਿਆਨਪੇਮਰਜਾਬਿਸਮਾਬਿਧਾਨੀਐ॥੩੦੫॥
 ਨਵਨਗਵਨਜਲਸੀਤਲਾਮਲਜੈਸੇਅਗਨਿਉਰਧ
 ਮੁਖਤਪਤਮਲੀਨਹੈ॥ਸਫਲਹੁਇਆਥਾਕੇਰਹਤਹੈ
 ਚਿੰਕਲਨਿਵੈਨਾਮਰਹੁਤਾਐ॥ਰਬਲਾਛੀਨਹੈ॥ਚੰਦਨ
 ਸੁਬਾਸਜੈਸੇਬਾਸੀਐ॥ਬਨਾਸਪਤੀਬਾਂਸੁਤਉਬਰਾਈਥੁ
 ਰਿ॥ਓਸੰਗਲਿਵਲੀਨਹੈ॥ਤੈਸੇਹੀਅਸਾਧਸਾਧਅਹੰ
 ਬੁਧਿਨਿਮ੍ਰਤਕੈਸਨਾ॥ਉਮਜੀਠਗਤਿਪਾਪਪ੍ਰੰਨਕੀਨਹੈ॥
 ੩੦੬॥ਸਕਲਬਨਾਸਪਤੀਬਿਖੈਦੁਮਦੀਰਘਦੁਇਨਿਹ

ਫਲਭਏਭੁਡੇਬਹੁਤਬਡਾਈਕੈ॥ ਚੰਦਨਸੁਬਾਸਨਾਕੈ॥
 ਸੇਭਲੁਸੁਬਾਸਹੋਤਬਾਂਸੁਨਿਰਗੰਧਬਹੁਗਾਂਠਨੁਢਿਠਾ॥
 ਈਕੈ॥ ਸੇਬਲਕੇਫਲਤੂਲਖਗਮਿਗਛਾਇਆਤਕੈਬੰ॥
 ਸੁਤਉਬਰਨਦੇਖੀਜਾਰਤਭੁਗਾਈਕੈ॥ ਤ੍ਰਿਸੇਹੀਅਸਾਧ
 ਸਾਧਹੋਤਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈ॥ ਤ੍ਰਿਸਟੈਨਗੁਰਗਪਿਵੈਹਗੁਰੁ॥
 ਈਕੈ॥ ੩੦॥॥ ਬਿਰਖਥਲੀਮਿਲਾਪਸਫਲਸਾਧਨਛਾ
 ਇਆਬਾਂਸੁਤਉਬਰਨਦੇਖੀਮਿਲੇਜਰੈ॥ ਜਾਰਿਹੈ॥ ਸਫ
 ਲਹੁਇਤਰਹਰਨੁਕਾਤਿਸਕਲਤਰਬਾਂਸਤਉਬਡਾਈ
 ਭੂਰਿਓ॥ ਪਾਨਸੀਮਾਰਿਹੈ॥ ਸਕਲਥਨਾਸਪਤੀਸੁਖਿ

ਰਿਦੈ ਮੋਨਿਗਹੋਬਾਂਸੁਤਉਗੀਤੋਗਠੀਲੋਬਾਂਜੇਧਰਮਾਰਿਹੈ॥ ੪੩੫
 ਚੰਦਨਸਮੀਪਹੀਅਛਤਾਨੇਰਗੀਪਰਹੋਗੁਰਸਿਖਦੇਖੀਬ
 ਜੁਪਾਨੀਨਉਧਾਰਿਹੈ॥ ੩੦੮॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪ
 ਕੋਪੁਤਾਪੁਅੰਸੋਪੇਸਕੋਪਗਸਿਪਰਪਗਲਪਟਾਵਹੀ॥
 ਵਿਸਾਦਿਦਰਸਾਅਰੁਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਲਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨਧਿਆਨਲਿਵਲਾਵਹੀ॥ ਏਕਮਿਸਟਾਨਪਾਨ
 ਲਾਵਤਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿਏਕਗੁਰਪੁਰਬਕੋਸਿਖਨੁਬੁਲਾਵਹੀ
 ॥ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਬਾਛੈਤਿਨਕੇਉਚਿਸਦਕਉਸਾਪਨਕੀ
 ਦੁਖਨਾਕਵਨਫਲਪਾਵਹੀ॥ ੩੦੯॥ ਜੈਸੋਬੋਧੁਭਗੀ

ਨਾਵਾਅੰਗੁਰੀਦੁਇਬਾਹਰਿਹੁਇਪਾਰਪਰੈਪੁਰਸਥੈਕੁਸ
 ਲਾਬਿਹਤਪੈ। ਜੈਸੇਏਕਾਹਾਰੀਏਕਾਪਰੀਪਾਕਸਾਲਾ
 ਥੈਠਿਭੋਜਨਕੈਬਿਜਨਾਦਿਖਾਦਕੋਅਪਾਤਹੈ। ਜੈਸੇ
 ਜਦੁਆਰਜਾਇਕਰਤਜੁਹਾਰਜਨਏਕਾਪਰੀਪਾਛੈਦੇਸ
 ਭੋਗਤਾਹੁਇਖਾਤਿਹੈ। ਆਠਹੀਪਹਰਸਾਠਿਪਰੀਜਉਏ
 ਕਾਪਰੀਸਾਪਸਮਾਗਮੁਕਰੈਨਿਜਪਰਜਾਤਹੈ। ੩੧॥ ਕ
 ਰਤਕਜੈਸੇਦੀਪਮਾਲਕਾਰਜਨੀਸਮੇਦੀਪਜੈਤਿਕਉਦੇ
 ਤਹੇਤਹੀਬਿਲਤਹੈ। ਬਰਖਾਸਮੇਜੈਸੇਤਉਬੁਦਬੁਦਕੋ
 ਪੁਗਾਸਤਾਸਨਾਅਪਲਕਮੇਨਤਉਠਹਰਾਤਹੈ। ਕੀਖ

ਮਸਮੇਜੈ ਸੇਤ ਉਮ੍ਹਿਗਤਿ ਸਨਾਚ ਰਿਤੁ ਝਾਟੀ ਸੀਦਿ ਖਾਟੀ ਦੇ ੪੩੬
 ਤਉ ਪਾਜਿ ਸਮਾਤ ਹੋਏ ਭੈਸੋ ਮੋਹਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਬਿਰ
 ਖਚ ਪਲਛਲਛਲੈ ਛੈਲ ਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਨ ਲਪਟਾਤ ਹੋਏ ੩
 ੧੧ ਜੈਸੇਤ ਉਬ ਸਨਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਹੁਇ ਮਲੀਨ ਸ
 ਲਿਲੁ ਸਾਭੁ ਨ ਮਿਲਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤ ਹੋਏ ਜੈਸੇਤ ਉਸਰੇ ਵ
 ਗਸਿ ਵਾਲ ਕੈਆ ਛਾਇਓ ਜਲੁ ਝੋਲਿ ਪੀਏ ਨਿਰਮਲੁ ਦੇ
 ਖੀਐ ਅਛੋਤ ਹੋਏ ਜੈਸੇ ਨਿਸਾ ਅੰਧ ਕਾਰਤਾਰ ਕਾਚ ਮਤ ਕਾਰ
 ਹੋਤ ਉਜੀਆਰਾ ਦਿਨ ਕਰ ਕੇ ਉਦੋਤ ਹੋਏ ਭੈਸੋ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
 ਭ੍ਰਮ ਹੋਤ ਹੋਮਲੀਨ ਮਾਤਿਸਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਜਗ

ਮਗਜੇਤਿਹੈ॥੩੧੭॥ਅੰਤਰਿਅਛਿਤਹੀਦਿਸੰਤਰਿਗਵਨਕ
ਰੈਪਾਛੇਪਰੇਪਹੁਚੈਨ੍ਹਜਗੁਬਾਜੁਪਹੁਚੈਨਖਗਮਿਗਫਾਦ
ਤਉਰਵਈਅਪਹੁਚੈਨਪਵਨਗਵਨਤ੍ਰਿਭਵਨਪਤਿਅਰ
ਧਉਰਪਅੰਤਰੀਛਹੁਇਨਪਾਵਈਅਪੰਚਦੂਤਭੂਤਲਗਿ
ਅਧਮੁਅਸਾਧੁਮਨੁਗਹੇਗੁੰਗਗਿਆਨੁਸਾਧਸੀਗਿਬਸਿ
ਆਵਈ॥੩੧੮॥ਅੰਪਰੇਕਉਸਬਦਸੁਰਤਿਕਰਚਰਟੇਕਬ
ਹਰੈਚਰਨਕਰਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦਹੈਗੁੰਗੈਟੇਕਚਰਕਭਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੁਲੇਟੇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦਸੁਤਿਪ
ਦਹੈਪਾਗੁਰੇਕਉਟੇਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦਸੁਤਿਕਰਟਕਟੇਕ

ਮਗਜੇਤਿਹੈ॥੩੧੭॥ਅੰਤਰਿਅਛਿਤਹੀਦਿਸੰਤਰਿਗਵਨਕ
ਰੈਪਾਛੇਪਰੇਪਹੁਚੈਨ੍ਹਜਗੁਬਾਜੁਪਹੁਚੈਨਖਗਮਿਗਫਾਦ
ਤਉਰਵਈਅਪਹੁਚੈਨਪਵਨਗਵਨਤ੍ਰਿਭਵਨਪਤਿਅਰ
ਧਉਰਪਅੰਤਰੀਛਹੁਇਨਪਾਵਈਅਪੰਚਦੂਤਭੂਤਲਗਿ
ਅਧਮੁਅਸਾਧੁਮਨੁਗਹੇਗੁੰਗਗਿਆਨੁਸਾਧਸੀਗਿਬਸਿ
ਆਵਈ॥੩੧੮॥ਅੰਪਰੇਕਉਸਬਦਸੁਰਤਿਕਰਚਰਟੇਕਬ
ਹਰੈਚਰਨਕਰਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦਹੈਗੁੰਗੈਟੇਕਚਰਕਭਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੁਲੇਟੇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦਸੁਤਿਪ
ਦਹੈਪਾਗੁਰੇਕਉਟੇਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦਸੁਤਿਕਰਟਕਟੇਕ

ਏਕਾਮੰਗਹੀਨਦੀਨਤਾਅਛਦਹੈ॥ਅੰਧਗੁੰਗਸੁੰਨਪੰਗਊ ੪੨੭
 ਜਦੁਖਪੁੰਜਮਮਅੰਤਰਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀਪਰਬੀਨਸਦਹੈ
 ॥੩੧੪॥ਅੰਧਰੇਕਉਸਬਦੁਸੁਰਤਿਕਰਚਰਟੇਕਾਅੰਧਗੁੰ
 ਗਸਬਦਸੁਰਤਿਕਰਚਰਹੈ॥ਅੰਧਗੁੰਗਸੁੰਨਕਰਚਰਅਵ
 ਲਿਬਟੇਕਾਅੰਧਗੁੰਗਸੁੰਨਪੰਗਟੇਕਾਏਕਕਰਹੈ॥ਅੰਧਗੁੰਗਸੁੰ
 ਨਪੰਗਊਜਦੁਖਪੁੰਜਮਮਸਰਬੰਗਹੀਨਦੀਨਦੁਖਤਾਅਪ
 ਰਹੈ॥ਅੰਤਰਕੀਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈਅੰਤਰਗਤਿਕੈਸੇਨਿਰ
 ਥਾਪੁਕਰੈਸਰੈਨਹਰਹੈ॥੩੧੫॥ਚਕਈਚਕੋਰਮਿਗਮੀਨ
 ਭ੍ਰਿੰਗਾਮਉਪਤੰਗਪੀਤਿਏਕਅੰਗੀਬਹੁਰੰਗੀਦੁਖਦਾਈਹੈ॥

ਏਕਏਕਏਕਸੈਂਟਰਤਾ ਨਮਰਤਸਥੇਆਦਿਅੰਤਿਕੀਚਾਲਚ
 ਲੀਆਈਹੈ। ਗੁਰਸਿਖਜੀਗਤਿਮਿਲਤਾਪਕੋਪਤਾਪਮੈਸੋਲੋਗ
 ਪਕੋਲੋਗਸੁਖਦਾਇਕਸਹਾਈਹੈ। ਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਦੁਰਮਤਿਨ
 ਮਿਟਤਜਾਕੀਅੰਹਿਮਿਲਿਚੰਦਨਜਿਉਬਿਖੁਨਮਿਟਾਈਹੈ॥੩॥
 ੧੬॥ ਮੀਨਕਉਨਸੁਰਤਿਜਲਕਉਸਬਦਗਿਆਨੂਬਿਧਾਮਿ
 ਟਾਇਨਸਕਤਜਲੁਮੀਨਕੀ। ਸਰਸਰਿਤਾਅਬਾਹਪ੍ਰਥਲ
 ਪਵਾਹਬਸੈਗਸੈਲੋਹਗਖਿਨਸਕਤਮਤਿਹੀਨਕੀ। ਜਲਬਿਨੁ
 ਤਰਫਿਤਜਤਪ੍ਰਿਅਪਾਨਮੀਨਜਾਨਤਨਪੀਰਨੀਰਦੀਨਤਾਈ
 ਦੀਨਕੀ। ਦੁਖਦਾਈਪ੍ਰੀਤਿਕੀਪ੍ਰਤੀਤਿਮੀਨਕੁਲਾਵ੍ਰਿਫੁਗਰ

ਸਿਖਬੰਸਾਧਿਗੁਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਧੀਨਕੀ॥੩੧॥ਦੀਪਕਪੋਆਵਤ ੪੭੮
 ਪਤੰਗਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਲਾਗੇਦੀਪਕਹਿਮਹਾਬਿਪਰੀਤਿਮਿਲੇਜਾ
 ਸੇਹੋ॥ਅਲਿਚਲਿਆਵਤਕਮਲਪੈਸਨੇਹਕਰਿਕਮਲਸੀਖ
 ਟਬਾਂਪਿਪ੍ਰਾਨਪਰਗਰਿਹੋ॥ਮਨਬਰਕਮਜਲਮੀਨਲਿਵਲੀ
 ਨਗਤਿਬਿਛੁਰਤਗਾਖਿਨਸਕਤਗਹਿਰੁਗਰਿਹੋ॥ਦੁਖਦਾਈਪ੍ਰੀ
 ਤਿਕੀਪਤੀਤਿਕੈਮਰੈਨਦਰੈਗੁਰਸਿਖਸੁਖਦਾਈਪ੍ਰੀਤਿਕਿਉਬਿ
 ਸਾਰਹੋ॥੩੧੮॥ਦੀਪਕਪਤੰਗਾਦਿਥਿਦਿਸਟਿਦਰਸਹੀਨਸੀ
 ਭੁੰਦਰਸਧਿਆਨਤਿਰੁਵਨਗੀਮਿਤਾ॥ਬਾਸਨਾਕਮਲਮ
 ਲਿਭਮਤਨਗਾਖਿਸਕੈਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਮਨਤਨਰੀਮਿਤਾ॥

ਮੀਨਜਲਪੇਮਨੇ ਮਾਮੀਤਿਨਸਹਾਈਹੋਤਗੁਰਸੁਖਸਾਗਰਹੈ
 ਏਤਉਤਸੀਮਿਤਾਏਕਏਕਟੇਕਸੈਫਰਤਨਮਰਤਸਬੇਸੀ
 ਗੁਰਸੁਖਗੀਸੀਗੀਮਹਾਤਮਾਮੀਮਿਤਾ॥੩੧੮॥ਦੀਪਕਪਤੀ
 ਗਮਿਲਿਜਰਤਨਗਾਖਿਸਕੋਜਰੇਮਰੇਆਗੇਨਪਰਮਪਦਪਾਏਹੈ
 ਮਾਪੁਪਕਮਲਮਿਲਿਭੁਮਤਨਗਾਖਿਸਕੋਸੀਪਟਮੈਪੁਏਸੈ
 ਨਸਹਜਸਮਾਏਹੈ॥ਜਲਮਿਲਿਮੀਨਕੀਨਦੁਬਿਧਾਮਿ
 ਟਾਇਸਕੀਬਿਛੁਰਿਮਰਤਹਰਿਲੋਕਨਪਠਾਏਹੈ॥ਏਤਉਤ
 ਸੀਗਮਸਹਾਈਸੁਖਦਾਈਗੁਰਗਿਆਨਪਿਆਨਪ੍ਰੇਮਰਸਮੀ
 ਮਿਤਪੀਆਏਹੈ॥੩੧੯॥ਦੀਪਕਪਤੀਗਮਲਿਕਮਲਸਲਿ

ਲਮੀਨਚਕਈਚੋਕੋਰਮਿਗਰਵਿਸਸਿਨਦੁਪੈਪੀਤਿਏਕ ੪੭੮
 ਅੰਗੀਬਹੁਫੰਗੀਨਹੀਸੰਗੀਕੋਊਸਬੈਦੁਖਦਾਈਨਸਹਾਈਅੰ
 ਤਿਆਦਿਪੈਜੀਵਿਤਨਸਾਧਸੰਗਮੁਏਨਪਰਮਗਤਿਗਿਆ
 ਨਾਧਿਆਨਪ੍ਰੇਮਰਸਪ੍ਰੀਤਿਮਪ੍ਰਸਾਦਿਪੈਮਾਨਸਜਨਮੁਪਾਇ
 ਸੀਗੁਰਦਇਆਨਿਧਾਨਚਰਨਸਰਨਿਸੁਖਫਲਬਿਸਮਾ
 ਏਪੈ॥੩੨॥ਗੁਰਮੁਖਪੰਥਗੁਰਾਧਿਆਨਸਾਵਧਾਨਰਹੈ
 ਲਹੈਨਿਜਘਰੁਅਰੁਸਹਜਨਿਵਾਸਜੀ॥ਸਬਦਬਿਬੇਕ
 ਏਕਟੇਕਨਿਹਚਲਮਤਿਮਧੁਰਬਚਨਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪ
 ਗਾਸਜੀ॥ਚਰਨਕਮਲਚਰਨਾਮ੍ਰਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪ੍ਰੇਮ

ਰਸਬਸਿਭਏਬਿਸਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸਜੀਆਗਿਆਨਪਿਆਨਪ੍ਰੇਮ
 ਨੇਮਪੁਰਨਪ੍ਰਤੀਤਿਚੀਤਿਬਨਗਿਹਸਮਸਰਿਮਾਏਆਮੇ
 ਉਦਾਸਜੀਮੜੜੜਆਰਥਕੋਤ੍ਰਾਸੁਦੇਖਿਚੋਰਨਤਜਤਚੋ
 ਗੀਬਟਵਾਰਾਬਟਵਾਰੀਸੰਗਿਹੁਇਤਕਤਹੈਥੇਸ੍ਵਰਤੁਬਿਥ
 ਭਏਮਨਮੈਨਸੀਕਾਮਾਨੈਜੁਆਰੀਨਸਰਬਸੁਹਾਰੇਸੈਬਕਤ
 ਹੈਆਮਲੀਨਾਮਲਤੁਜਤਾਜਿਉਪਿਕਾਰਕੀਏਦੋਖ
 ਦੁਖਲੋਗਬੇਦਸੁਨਤਛਕਤਹੈਆਪਮਾਮਸਾਪਸੰਗਛਾ
 ਭਤਨਅੰਗੀਕਾਰੀਗੁਰਸਿਖਸਾਪਸੰਗਛਾਡਿਕਿਉਸਕਤ
 ਹੈੜੜੜਦਮਕਦੈਦੋਖਦੁਖਾਪਜਸਲੈਅਸਾਧਲੋਕ

ਪਰਲੋਕਮੁਖਸਿਆਮਤਾਲੁਗਾਵਹੀ॥ਚੋਰਜਾਰਾਮਉਜੁਆ॥੪੩॥
 ਰਾਮਦਪਾਨੀਦੁਸ਼ਿਤਸੇਕਲਹਕਲੇਸਭੇਸਦੁਬਿਧਾਕਉਪਾਵ
 ਹੀ॥ਅਤਿਪਤਿਮਾਨਹਾਨਿਕਾਨਿਮੇਕੋਨੇਵੀਸਭਾਨਾਕਕਾਨਖੰਡ
 ਰੰਗੋਤਨਲਜਾਵਹੀ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਦਾਨਦਾ॥ਏਕਸੰਗਤਿਸ॥
 ਪਗੁਰਸਿਖਸਾਧੂਜਨਕਿਉਨਚਲਿਆਵਹੀ॥੩੨੪॥ਜੈਸੇ
 ਤਉਅਕਾਸਮਾਤਬਾਦਰਉਦੋਤੋਹੋਤਗਗਨਪਟਾਪਮੰ
 ਰਕਰਤਾਬਿਬਾਰਜੀ॥ਤਾਹੀਤੇਸਬਦਪੁਨਿਘਨਗਗਨਤਾਅ
 ਤਿਚੰਚਲਚਰਿਤ੍ਰਦਾਮਨੀਚਮਤਕਾਰਜੀ॥ਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਜਲਮੁਕਤਾਕਪੁਰਤਾਤੇਅਉਖਧੀਉਪਾਰਜਨਾਅਨਿਕਪਕ॥

ਰਜੀ॥ ਦਿਥਿ ਦੇਹ ਜਾਪ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟ ਤਕ
 ਰਬ ਕਉ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜੀ॥ ੩੨੫॥ ਸਫਲ ਬਿਰਖ ਫਲ ਦੇਤ
 ਜਿਉ ਪਾਖਾਨ ਮਾਰੇ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤੁ ਸਹਿਗਹਿ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਹੈ॥
 ਸਾਗਰ ਮੇਕਾਢਿ ਮੁਖ ਫੇਰੀ ਅਤੁ ਸੀਪ ਕੋ ਜਿਉ ਦੇਤੁ ਮੁਕਤ
 ਹਲ ਅਵਾਗਿ ਮਾਨ ਬੀਚਾਰਿ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇਖ ਨਵਾਰਾ ਖਾਨਿਖ
 ਨਤ ਹਨ ਤਪਨ ਮਾਨ ਕਹੀਰਾ ਅਮੋਲ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੈ॥ ਉਖ
 ਮੇਪ ਭੂਖ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਹੋ ਤਕੋ ਲੁਪਚੈ ਅਵਗੁਨ ਕੀਏ ਗੁਨਾ
 ਧਨ ਕੇ ਦੁਆਰ ਹੈ॥ ੩੨੬॥ ਸਾਧ ਸੀਗਟ ਰਸ ਨ ਕੋ ਹੈ ਨਿਤ ਨੇ
 ਮੁਜ ਕੋ ਸੋਈ ਦਰਸਨੀ ਸਮਦਰਸਾਧਿ ਆਨੀ ਹੈ॥ ਸਬਦ

॥ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਟੇਕ ਜਾ ਕੋ ਮਨਿ ਬਸੇ ਮਾਨਿ ਗੁਰ ਕਿਆ ਨ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ ॥ ੪੩੭ ॥
 ॥ ਆਨੀ ਹੋ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਿਆ
 ਪ੍ਰੇਮ ਉਨ ਮਨ ਉਨ ਮਾਨੀ ਹੋ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਏਕ ਰੰ
 ਗ ਜੋਈ ਸੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਥਾਨੀ ਹੋ ॥ ੪੩੮ ॥ ਦਰ
 ਸਾਧਿ ਮਾਨੁ ਪਿਆਨੀ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੀ ਚਰਨ ਸਰਨਿ
 ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਮਾਇਆ ਮੇਉ ਦਾਸੀ ਹੋ ॥ ਹਉ ਮੈਤ੍ਰਿ ਆਗਿਤਿ ਆਗੀ ਬਿਸ
 ਮਾਦ ਕੈ ਬੋਰਾਗੀ ਭੁਏ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਅਨੁਭੋ ਅਭਿਆਸ
 ਹੋ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਅਪਰਸਾ ਅਉਸਾਧ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੋ ਮਾਤ ਮਪੁ
 ਜਾ ਬਿਬੇਕੀ ਸੁੰਨ ਮੇਸੰਨਿ ਆਸੀ ਹੋ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵ ਕਰਿ ਜੀਵਨ

ਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਾ ਸਰਬਾਤਮਕੈਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸ੍ਵਾਸਿੰ ॥੩੭੮॥ ਜੈ
 ਸੇਜਲਅੰਤਰਿਜੁਗੀਤਰਬਸੇਪਾਖਾਨਤਿਦੈਨਰਿਦੈਕੋਰੁਬੂਰੁ
 ਬਜਰੁਭਾਰਕੈ ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਾਮਜਨਕਰੈਤੋਬਰੀਤਉਮਿਟ
 ਤਨਕਰਵਾਈਭੁਏਵਾਰਪਾਰਕੈ ॥ ਅਹਿਨੀਸਿਅਹਿਲਪਟਾ
 ਨੇਰਹੈਚੰਦਨਹਿਤਜਤਨਾਬਿਖੁਤਉਹਉਮੈਅਹੰਕਾਰਕੈ ॥
 ਕਪਟਸਨੇਹਦੇਹਨਿਹਫਲਜਗਤਮੈਸੀਤਨਕਰੈਦੋਖੀਦੁਖਿ
 ਪਾਥਿਕਾਰਕੈ ॥੩੭੯॥ ਜੈਸੇਨਿਰਮਲਦਰਪਨਮੈਨਚਿਤੁ
 ਕਛੁਸਕਲਚਰਿਤੁਚਿਤੁਦੇਖਤਾਦਿਖਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇਨਿਰਮਲ
 ਜਲਥਰਨਾਤੀਤਰੀਤਿਸਕਲਬਾਰਨਮਿਲਿਥਰਨਾ

ਨਵਈਯੋਜੋਸੇਤਉਥਉਪਰਾਸੁਆਦਬਾਨਗਹਿਤਅਉਖ ੪੩੭
 ਦੀਅਨੇਕਰਸਗੰਉਪਜਾਵਈਭੈਸੋਗਰਦੇਵਸੇਵਅਲਖ
 ਅਭੇਵਗਤਿਜੋਸੋਜੋਸੋਭਉਭੈਸੀਕਾਮਨਪੁਜਾਵਈ॥੩॥
 ੩੦॥ਸੁਖਦੁਖਹਾਨਿਮਿਤ੍ਰਪੁਰਥਾਲਿਖਤਲੇਖਜੀਤਕੋਨਥ
 ਸਿਕਛੁਜੀਤੀਜਗਦੀਸਹੈਭੋਗਤਬਿਵਾਸਿਮੇਵਕਰਮਕਿ
 ਰਤਗਤਿਜਸਿਕਰਤੋਸਿਲੇਖਕਾਰਨਕੋਈਸਹੈ॥ਕਰਤਾਪ
 ਪਾਨਕਿਪੈਕਰਮਕਿਪੈਜੀਉਪਾਟਿਥਾਛਿਕਉਨਕਉਨ
 ਮਤਾਬਿਸ੍ਵਾਈਸਹੈ॥ਅਸਤੁਤਿਨਿਦਕਪੁਛਿਯਾਪਤਹਰ
 ਖੋਸੋਗੋਨਹਾਰੁਕੋਪੈਕਹਾਗਾਰਿਅਉਅਲੀਸੋ॥੩੩॥

ਮਾਨਸਰਪਰਜਉਬੈਠਾਈਅੰਲੇਜਾਇਬਗਮੁਕਤਾਅੰਮੇ
 ਲਤਜਿਮੀਨਬੀਨਿਖਾਤਹੈ॥ਅਸਥਨਪਾਨਕਰਬੈਕਉਜ
 ਲਉਗਾਈਅੰਜੋਕਪੀਅਤਨਪੇਲੇਲੋਹੁਅਚਲੇਅਪਾਤਹੈ॥
 ਪਰਮਸੁਰੀਧਪਰਿਮਾਖੀਨਰਹਤਰਾਖੀਮਹਾਦੁਰਗੀਧਪਰਿ
 ਬੇਰਿਚਲਿਜਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇਗਜਮਜਨਕੈਰਚਤਹੈਛਾਹੁਸਿਰਿ
 ਸੀਤਨਕੈਦੋਖੀਸੰਤਸੀਗੁਨਸੁਹਾਤਹੈ॥੩੩੭॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿ
 ਏਕਟੇਕਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਸਿਵਨਸਕਤਗਤਿਅਨਭੈਅ
 ਭਿਆਸੀਹੈ॥ਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤਜੀਤਹਾਰਨਹਰਖਸੋਗਸੰਜੋ
 ਗਾਬਿਓਗਾਮੇਦਿਸਹਜਨਿਵਾਸੀਹੈ॥ਚਤੁਰਬਰਨਾਇਕਬਰ

ਨਹੁਇਸਾਪਸੰਗਪੰਚਪਰਪੰਚਤਿਆਗੀਬਿਸਮਾਬਿਬਾਸੀ ੪੩੩
 ਹੈ॥ ਖਟਦਰਸਨਪਰੈਪਾਰਹੁਇਸਪਤਸਰਨਵਦੁਆਰਉਲੀਖ
 ਦਸਮਈਉਦਾਸੀਹੈ॥ ੩੩੩॥ ਨਦੀਨਵਕੋਸੰਜੋਗਸੁਜਨ
 ਕੁਟੰਬੁਲੋਹੁਹੈਗੋਸੇਈਮਿਲੈ॥ ਆਗੈਜਾਇਕੋ॥ ਅਸਨਬ
 ਸਨਪਨਸੀਗਿਨਚਲਤਚਲੇਅਰਪੇਧਰਮਸਲਾਪਹੁਚਾ
 ਇਕੋ॥ ਆਠੰਜਾਮਸਠੰਘਰੀਨਿਫਲਮਾਇਆਮੋਹਸਫ
 ਲਪਲਕਸਾਪਸੰਗਤਿਸਮਾਇਕੋ॥ ਸਲਹੁ੩੩੩ਕੀ॥ ਉ
 ਬਿਕਾਰੀਨਿਕਾਰੀਹੋਤਸਬਦਸੁਰਤਿਸਾਪਸੰਗਲਿਵਲਾਇ
 ਕੋ॥ ੩੩੪॥ ਹਉਮੈਅਭਿਮਾਨਅਸਭਾਨਤਜਿਥੈਝਬਨਚ

ਰਨਕਮਲਗੁਰਸੀਪਟਸਮਾਏਹੈ॥ ਅਤਿਹੀਅਨੁਪਰੁਪਹੇਰਤਹਿਰਨੇ॥
 ਦ੍ਰਿਗਅਨਹਦਗੁਜਤਸ੍ਵਨਹੂਸਿਗਏਹੈ॥ ਰਸਨਾਬਿਸਮਾਅ॥
 ਤਿਮਧਮਕਰੰਦਰਸਨਾਸਿਕਾਚਕਤਹੀਸੁਬਾਸੁਮਹਕਾਏ॥
 ਹੈ॥ ਕੋਮਲਤਾਸੀਤਲਤਾਪੰਗਸਰਬੰਗਭਏਮਨਮਧੁਕਰ॥
 ਪਨਿਅਨਤਨਪਾਏਹੈ॥ ਤ੍ਰਤ੍ਰਪਥਾਂਸਨਕੋਬਾਸੁਦੂਤਸੰਗ॥
 ਤਿਥਿਨਾਸਕਾਲਚਰਨਕਮਲਗੁਰਏਕਟੇਕਪਾਈਹੈ॥ ਭੈਜਲ॥
 ਭੈਆਨੁਕਲਹਰਿਨੁਬਿਆਪਿਸਕੈਨਿਜਪਰਸੀਪਟਕੈਦੁਬਿਧਾ॥
 ਮਿਟਾਈਹੈ॥ ਮਾਨਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਨਬਿਸਮਰਨੇ॥
 ਪੇਮਗਸਿਥਸਿਅਸਾਮਨਜਾਨਪਾਈਹੈ॥ ਦੁਤੀਆਨਸਤਿਏ॥

ਬੁਟੇਕ ਨਿਰਾਚਲੀ ਤਿਸਰਾਸਾਸਾਪਿਉਨਮਨਾਇਵਲਾਈਹੀ ॥ ੪੩੪ ॥
 ਤਤਕਾਲਰਨਕਮਲੁਬਿਜਮਲੁਤਕਿਲੇਧਨਭੇਖਰਸਕਰਮਲੇ
 ਖਸਿਅਸਤੁਲੀਪੁਟਾਈਹੀਚਰਨਕਮਲੁਦਰੀਸੁਹੀਤਾਸਲੀ
 ਨਮਸਿਕਰਿਤਿਰਮਲੁਦੁਤਦਧਿਪਦਾਈਹੀਚਰਨਕਮਲੁ
 ਸੁਖੀਪਦੁਤਾਸਾਗਨਿਰਚਲਮਲਿਏਏਕਫਚਲੁਤੀਹੀ
 ਚਰਨਕਮਲੁਰਮਲਿਸਾਸਾਪਿਉਨਮਨਾਇਵਲਾਈਹੀ
 ਸਕਲੁਫਲਦਾਈਹੀਬੁਧਾਦਰਨਕਮਲੁਰਨਕਮਲੁ
 ਕੈਦਿਥਿਦੇਹਮਲੁਰਨਕਮਲੁਰਨਕਮਲੁਰਨਕਮਲੁ
 ਕਮਲਚਰਨਾਥਤਨਿਪਨਕਮਲੁਰਨਕਮਲੁਰਨਕਮਲੁ

ਅਪਚੀਨੇਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਜਾਸ ਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਕੈ ਰਿ
 ਭਵਨ ਅਉ ਭਿਕਾਲ ਰੀਸਿ ਤਾਪੁ ਬੀਨੇਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਸਚੀਧਰੁ ਪਸੰਤੁ ਲਤਾ ਦੁਤੀ ਅਨਾਸਤਿ ਏਕ ਟੇਕਾ ਲਿਵ
 ਲੀਨੇਹੈ ਭੁਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਭਿ
 ਪਰਬਰੀਰ ਸਕੋ ਭਿਚਕਨ ਸਹ ਨਿਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਜ
 ਨ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਿਦੇ ਵੀਦੇ ਵਸੇ ਵਕਹੁ ਇਪੁ ਜਤ ਚਰਨੇਹੈ ਚਰ
 ਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਭਿਕਾਰਨਾ ਮਧੀ ਨੁ ਤੇਕੀਨ
 ਕਾਕਨ ਕੰਨਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਭਿ
 ਮਤਿ ਭੁਭਿ ਤਿਭੁ ਏਤਭਨ ਰਨਹੈ ਭੁਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਜ

ਸਸਾਧਸੀਗਤਿਪਰਮਹੰਸਥਰਮਪੁਜਾਪਰਮਸਾਲਾਚਲਿਆਵ ੪੩੫
 ਹੀਉਤਮੁਕਤਾਹਲਅਹਾਰਦੁਤੀਆਨਸਤਿਇਤਗੁਰਸ
 ਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲਾਭੁਭੀਉਤਪੀਰਨੀਰਨਿਰਵਾਰਕੋਥਖਾ
 ਨੀਅਤਇਤਗੁਰਸਤਿਦੁਰਮਤਿਸਮਝਾਭੀਉਤਬਹੀ
 ਸਬੀਸਦਬਿਧਾਨਮੇਦਿਭੀਉਤਕਾਗਮਾਕਿਸਾਦੁਖਕੋਮਿਲਾ
 ਕਹੀਭੁਭੀਉਤਗਮਿਸੀਗਤਿਮਿਲਾਪਰੋਪਰਲਭਿਲਸਿਵ
 ਸਨਕਾਦਿਭਾਮਾਦਿਨਕਪਾਵਹੀਸਿਮਿਭਿਭਿਭਲਸਭੇਦਸਾ
 ਸਤਮਉਨਦਥਾਦਥਾਗਨੀਪੂਨੇਤਨੇਤਕਰਿਭਾਵਹੀ
 ਦੇਵੀਦੇਵਸਰਬਨਿਧਾਨਮਉਸਕਲਫਲਭੁਗਾਤੁ

ਭਗਤ ਪਿਆਰੀਆਨ ਪਰਿਪਿੰਦ੍ਰੀ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਵ
 ਪਾਨ ਜਾਨਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਬੰਧ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲਾਵਹੀ ॥੪੯॥
 ਚਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਕਾਹੁ ਸੇਨ ਕੋਇ ਕੀ
 ਨੇ ਏਕੀ ਅਨੇ ਕਹੈ ਨਿਪਟ ਕਾਹੁ ਪਿਟ ਪਦਨ ਟਵਦਨ
 ਟਗੁਪਤ ਪੁਰਾਣ ਅਟਪਟ ਜਾਵਦੇ ਕਹੈ ਗਵਿਸਟਿ ਸੀਭਿਸ
 ਟਿਨ ਚਰਮ ਨਸੇਦ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੇਬ ਚਨਨ ਸੁਗਭਿਸ
 ਕਹੈ ਭੁਪ ਰੇਖਣੇ ਲੇਖਣੇ ਦਥਾ ਦਨ ਨੁ ਬਿਧਿ ਪੰਗਾਮ
 ਗਾਥਿ ਬੋਧ ਕ੍ਰਮ ਬਿਬੇਕ ਕਹੈ ॥੪੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਤਿ
 ਕ੍ਰਮ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਮ ਪਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਮ

॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦ ਅਨਾ ਹਦ ਬੁਝਾਗਿਆ ਨਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥਸ ॥੪੩੬॥
 ਤਿਰੀਮਿਤੁ ਅਗਮਿਹੈ ਯੁਗਸਿਖਸਾ ਪਸੰਕਥੁ ਮਸਬਾਨ ਸੁਤਿ
 ਕੀਰਤ ਨਸਮੇਹੁ ਏਸਾ ਵਪਾਨ ਸਮਿਹੈ ਯੁਗਮੁਖਿਤਾ ਵਨੀਭੁ
 ਗਤਿਭਾਉ ਚਾਉ ਸਤਿਸਹਜ ਸੁਤਾਉ ਯੁਗਮੁਖਿ ਨਮੋ ਨਮੋਹੈ ॥
 ੨੪੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਾਪਾਰ ਨਿਰਾਚਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਅਜਿਨੀ
 ਅਕਾਲ ਮਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇਵਹੈ ॥ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਥੋਰ ਨਿਰਲੋਪ ਨਿ
 ਰੋਦਖ ਨਿਰਭੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਪਰਾਮਤੇਵਹੈ ॥ ਮਾਥਿਕਾ
 ਤਾਮਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਗਧਿਥੋਧਿ ਅਚੁਰ ਅਲੁਖਾ ਅ
 ਤਿਅਛੁਤਾ ਅਛੇਵਹੈ ॥ ਬਿਸਮੇ ਬਿਸਮਾ ਅਸਚਰਜ ਅਸ

ਚਕਰਮੇਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਹੁਰਦੇਵਹੈ॥੩੪੪॥ਕਾਰਤਕਾ०
 ਸਹੁਸਰਦਪੁਰਨਮਾਸੀਆਠਜਾਮਸਾਠਿਪਗੀਆਜੁਤੇਗੀ
 ਬਾਰੀਹੈ॥ਅਉਸਰਾਮਭੂਚਬਹੁਨਾਇਕਕੀਨਾਇਕਾਹੁ
 ਇਹੁਪਭੁਨਜੋਬਨਸਿੰਗਾਰਅਪਿਕਾਰੀਹੈ॥ਚਾਤਭਿਚਤੁਰਪ०
 ਠਸੇਵਕਿਸਹੇਲੀਸਾਠਿਸੰਪਦਾਸਮਗੀਸੁਖਸਹਜਸਚਾਰੀ
 ਹੈ॥ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੁਰੁਲਗਨਸੰਜੋਗਭੋਗਜੀਵਨਭਾਨਾ
 ਧੰਨਿਪ੍ਰੀਤਮਾਪਿਆਚੀਹੈ॥੩੪੫॥ਅਟਿਨੂਲਕਰਕਿਰਨਿਸੁ
 ਹਤਸੁਖਦਾਣੀਅੰਗਰਚਤ੍ਰਸਿੰਗਾਰਮਭੁਰਨਸਖੀਆਇਕੋ
 ॥ਪ੍ਰਿਥਮਉਥਟਨਕੇਸੀਸਮੇਮਿਲਉਨੀਮੇਠਿਅਜਨਉ

ਸਨ ਜਲ ਨਿਰਮਲ ਭਾਇਕੋ ॥ ਕੁਸਮ ਅਵੇਸ ਕੇ ਸਥਾ ਸਤ ਫੁ ॥ ੪੩ ॥
 ਲੇਲ ਮੇਲ ਅੰਗ ਅਰਗ ਜਾਲੇ ਪੋਹਤ ਉਪ ਜਾਇਕੋ ॥ ਚੀਰ ਚ ॥
 ਰਦਰਪਨ ਮਾਧਿ ਆਪਾ ਆਪੁ ਚੀਨਿ ਬੈਠੀ ਪਰਜੀ ਪਰਿਧਾਵਰੀਨ
 ਪਾਇਕੋ ॥ ੪੪ ॥ ਕਕ ਹੀਦੈ ਮਾਗ ਉਰਸਾਏ ਸੁਰਸਾਏ ਕੇ ਸਕੁਮ
 ਕੁਮਾਰੀ ਦਨ ਤਿਲ ਕਦੇ ਲਲ ਰਮੇ ॥ ਅਜਿਨ ਬੰਜਨ ਦ੍ਰਿਗ
 ਬੇਸਰਿਕਰ ਨ ਫੁਲ ਬਾਗੀ ਸੀਸ ਫੂਲ ਦੈ ਤੋਲ ਰਸ ਮੁਖ ਦੁ
 ਆਰਮੇ ॥ ਕੰਠ ਸਰੀਕੋ ਪਤਿ ਮਰਕਤ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ਪਲਕ ਕਨ
 ਬਰਨ ਫੂਲ ਸੋਭ ਉਰਹ ਰਮੇ ॥ ਚੁਚੁ ਗੀਰ ਕਨ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਕਾ ਸਿਹ
 ਦੀ ਬਨੀ ॥ ਅੰਗੀ ਮਾਮ ਨੂਥ ਛੁੰਦੁ ਪੀਠਿ ਕਣਕ ਰਮੇ ॥ ੪੫ ॥

ਸੋਭਿਤਸਰਦਨਿਸਿਜਗਮਗੋਜੋਤਿਸਸਿਪਥਮਸਹੇਲੀਕਹੋਪੇ
 ਮਰਸੁਚਾਖੀਐਪੁਰਨਕ੍ਰਿਪਾਕੋਤੇਰੈਆਏਪੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੀਮ
 ਲੀਐਨਿਰੰਤਰਕੈਹੁਇਅੰਤਰੁਨਰਾਖੀਐਚਰਨਕਮਲਮ
 ਕਰੇਦਰਸਲੁਤਿਤੁਹਾਇਮਨਮਧੁਕਰਸੁਖਸੰਪਟਭਿਲਾਖੀ
 ਐਯੋਜੋਦੀਲਜਾਇਪਾਈਐਨੁਪੁਨਿਪਦਮਦੈਪਲਕਾਐ
 ਲਖਿਅਸੰਗਮੁਖਸਾਥੀਐ੨੪੮੭ਕੰਚਨਾਮਸੁਧਜੈਸੇਭੁ
 ਮਤਕੁਠਾਰੀਬਿਖੈਸੁਭਭੁਏਕੁਮਤਨਪਾਵਕਪਗਾਸਹੈਯੋਐ
 ਕਰਕੈਕਸਮਨੇਕਸੇਪਕਟਧੁਨਿਏਕੈਏਕਟੇਕਪੁਨਿਧੁਨਿਕੋਥਿ
 ਨਸਹੈਯੁਧਿਅਕੈਬਾਲਕਾਭਿਲਲਾਤਅਕੁਲੁਤਮਤਮ

ਸਥਨਪਾਨਕਾਰਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸਹੈ। ਤੈਸੇਆਇਆਭੁਮਤਭੁਮ। ੪੩੮
 ਤਚਤੁਰੁੰਟਪਵੈਗੁਰਉਪਦੇਸਨਿਹਚਲਕਿਹਿਪਦਥਾਸਹੈ। ੩
 ੪੮। ਜੈਸੇਦੀਪਦਿਪਤਭਵਨਉਜੀਆਰੇਹੋਤਸਕਲਸਮਗੀ
 ਕਿਹਿਪ੍ਰਗਟਿਦਿਖਾਤੁਹੈ। ਓਤਪੋਤਜੋਤਹੋਤਕਾਰਜਥਾਛਤ
 ਸਿਧਿਆਨਦਥਿਨੋਦਸੁਖਸਹਜੀਬਿਹਤਹੈ। ਲਲਚਲੁ
 ਕਾਇਰਸੁਲੁਭਰਲਜਾਪਤੰਕਬੁਝਤਹੀ। ਅੰਧਕਾਰਭੁਏਅ
 ਕੁਲਾਤਹੈ। ਰੈਸੇਬਿਦਿਮਾਨਿਜਨੀਅੰਸਲਹਿਸਮਹੰਤ
 ਅੰਤਿਗੰਛਤਥੇਪਛੇਲੋਕਾਛੁਰਾਤਹੈ। ਓਪਾਜੈਸੇਦੀਪ
 ਦਿਪਤਿਸਾਰੇਮੇਨਜਾਨੈਕਉਭੁਝਤਹੀ। ਅੰਧਕਾਰਭੁਏਅ

ਕਤਿਹੈ ਜੈਸੇ ਦੁਆਰਾ ਗਨਿਆ ਛਿਤ ਮਹਿ ਮਾਨ ਜਾਨੇ ਕਾਟਤ ਹੀਛਾ
 ਹਿਥੈ ਠਬੇ ਕਉ ਬਿਲਾ ਲਾਤ ਹੋ ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਨੀ ਤਿਥੈ ਖੋਚੈ ਨੁਹ
 ਏਚਤੁ ਰੰਦ ਛੜਛਾਲਾ ਚਾਲੁ ਏਜੈ ਕੌਰ ਜਾਤ ਹੋ ਤੈਸੇ
 ਗਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਜੁਗਤਿ ਜਗਾ ਅੰਤਰੀਛੁ ਏਪਾਛੇ ਲੋਕਾ
 ਛੁਤਾਤ ਹੋ ਭਧਾ ਜਉ ਜਾਨੇ ਅਨੁਪਰੁਪਦਿਗਨ ਕੈ ਦੇਖੀ ਅ
 ਲੋਚਨ ਅਛੁਤਾ ਲੰਧਕਾ ਹੋਤੇ ਨੁਖੇਖੀ ਜਉ ਜਾਨੈ ਸਥਦਰਸੁ
 ਕੁਸਨਾਥ ਪਾਨੀ ਅਤੁ ਜਿਹ ਥਾ ਅਛਤ ਕਤਹੀ ਗਨ ਸਰੇਖੀ
 ਜਉ ਪੈ ਜਾਨੈ ਗਗਨਾਦਰੁ ਨੀ ਅਤੁ ਸਵਨ ਕੈ ਸਵਨ ਸਰਤ
 ਬਿਉਥ ਹੋ ਬਿਉਥੇਖੀ ਨੈਨ ਜਿਹ ਥਾ ਸਵਨ ਕੈ ਨਕਛੁ ਅਥ

ਸਾਇਸਥਾਦਿ ਸੁਰਤਿਸੋਮਲਖਾਮਲੇਖਹੀ॥੩੫੯॥ਜਨਨੀ ੪੩੯
 ਜਤਨਕਾਰਿਜੁਗਵੈਜਨਰਗਥੇਤਾਤੇਪਿੰਡਪੁਰਨਹੁਇਸੁਤਜ
 ਨਮਤਹੋਬਹੁਰਿਓਅਥਾਦਿਖਾਦਿਸੰਜਮਸਹਿਤਰਹੈਤਾਹੀਤੇ
 ਪੇਪੀਅਛਾਅਰੋਗਪਨਪਤਹੋਅਲਸੁਤਧਾਰਕੋਬੀਚਾਰਨਬਿਚ
 ਹੈਚਿਤਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਲਬਭੁਤਉਤਨਗਤਹੈਅਤੈਸੇਅਰੁ
 ਕਹੁਪਸਿਖਹੈਸੰਸਾਰਮਾਧਿਸੰਗੁਰਦਇਅਲੁਕੀਦਇਆਕੇ
 ਸਨਗਤਹੋ੩੫੯॥ਜੈਸੇਤਉਜਨਨੀਖਲਪਾਨਕੋਸੰਜਸੁਕਰੇ
 ਤਾਤੇਸੁਤਰਹੈਨਿਗਥਿਯਨਾਅਰੋਗਜੀਅਜੈਸੇਰਾਜਨੀਤਿਹੀ
 ਤਿਚਕਵੈਚੇਤੰਨੁਰੁਪਤਾਤੇਨਿਹਾਰਿਤਨਿਰਭੈਬਸਤੁਲੋਗਜੀ

॥ ਜੈ ਸੇ ਕਰੀ ਆਸ ਯੁੰਦੁ ਬੋਹਥ ਮੇਸਾ ਵਧਾਨ ਤਾ ਤੇ ਪਾਰਿਪੁ
 ਚਤੁਪਥਿ ਕਾ ਮਸੇਗ ਜੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰਪੁਰਨ ਬਹਮਾਗੀਆ
 ਨਪਿਆਨਾ ਲਿਵਤਾ ਤੇ ਨਿਰਦੇਖ ਸਿਖ ਨਿਜ ਪਦ ਜੋਗ ਜੀ
 ॥ ੩੫੪ ॥ ਜਨਨੀ ਸੁਤਾ ਹਿਜ ਉਧਿਕਾਰ ਮਾਰਿ ਪਿਆਰੁ ਕਰੈ
 ਪਿਆਰੁ ਧ੍ਰਿਰ ਕਾਰੁ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕਤ ਨ ਆਨ ਕੋ ॥ ਜਨਨੀ ਕੋ ਪਿ
 ਆਰੁ ਅਉ ਧਿਕਾਰ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤੁ ਆਨ ਕੋ ਬਿਕਾਰ ਪਿਆਰੁ
 ਬਿਕਾਰ ਪਾਨ ਕੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਲੁ ਮਗਨਿ ਮੇਖੈ ਭੂਤ ਮਰੈ ਜਰੈ ਤੈ
 ਸੇ ਵਿਪਾਕੋ ਪਾਨਿ ਬਨਿਤਾ ਆਗੀ ਆਨ ਕੋ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਜਗਵਤ ਜਤੁ ਨ ਕੋ ਦੁਬਿਧਾਨ ਬਿਆਪੇ ਪ੍ਰੇਮ

ਰਮਨਿਧਾਨਕੋ॥੩੫੫॥ਜੈਸੇਕਰਗਹਤਸਰਪਸੁਤਪੇਖਿਮਾਤਾ॥੪੪०
 ਕਹੈਨਖਕਾਰਭੁਸਣਤਾਇਉਰਮੰਡਹੈ॥ਜੈਸੇਥੈਦਰਗੀਪ੍ਰ
 ਤਿਕਹੈਨਬਿਥਾਸੰਜਮਕੈਅਉਖਦਖਵਾਇਰੋਗਡੰਡਹੈ॥
 ਜੈਸੇਭੂਲਿਚੂਕਿਚਟੀਆਕੀਨਬੀਚਾਰੈਪਾਧਾਕਹਿਕਹਿ
 ਸੀਖਿਆਮੂਰਖਤਮਤਿਖੰਡਹੈ॥ਤੈਸੇਪੇਖਿਅਉਗੁਨਕਹੈਨਸ
 ਤਿਗੁਰਕਾਹੂਪੁਰਨਬਿਥੇਕਾਸਮਣਾਵਤਪ੍ਰਚੰਡਹੈ॥੩੫੬॥
 ਜੈਸੇਮਿਸਟਾਨਪਾਨਪੇਖਿਤੋਖਿਥਾਲਕਹਿਅਸਥਨਮਨਥ०
 ਨਿਜਨਨੀਮਿਟਾਵਈ॥ਮਿਸਰੀਮਿਲਤਾਇਜੈਸੇਅਉਖ
 ਦਖਵਾਵੈਥੈਦੁਮੀਠੈਕਬਿਥਾਤਰੋਗੀਰੋਗਹਿਘਟਾਵਈ॥

ਜੈਸੇਜਲੁਸੀਚਿਸੀਚਿਧਾਂਨਹਿਕਿਸਾਨਪਦੈਪਰਪਕਤੁਏਕਈ
 ਘਰਮੇਲੈਆਵਈ॥ਤੈਸੇਗੁਰਕਾਮਨਾਪੁਜਾਇਨਿਹਕਾਮਕਰਿਨਿ
 ਜਪਦਨੁਮੁਧਾਮੁਸਿਖੇਪਦੁਚਾਵਈ॥੩੫॥ਸਾਗਿਆਨਧਿਆਨ
 ਧਾਨਸੁਤਰਾਖਤਜਨਨੀਪ੍ਰਤਿਅਵਗੁਨਗੁਨਮਾਤਾਚਿਤਮੈ
 ਨਚੇਤਹੈ॥ਜੈਸੇਭਰਤਾਰਿਕਾਰਿਨਾਰਿਉਰਹਾਰਮਾਨੈਤਤੇਲਾ
 ਲੁਭਲਨਾਕਾਮਨੁਮਨਿਲੇਤਹੈ॥ਜੈਸੇਚਟੀਆਸਭੀਤਿਸ
 ਕਚਤਪਾਪਪੇਪ੍ਰਤਾਤੇਭੂਲਿਭੂਕਿਪਾਪਾਛਾਡਤਨਹੇਤਹੈ॥
 ਅਨਥਚਕਮਗੁਰਚਰਨਸਾਹਨਿਸਿਖਤਾਤੇਸਤਿਗੁਰਜਮ
 ਦੁਤਪਿਨਦੇਤਹੈ॥੩੫॥ਕੋਟਨਕੋਦਾਨਿਕਾਮਕਟਕਹੁਇ

ਕਾਮਾਰਥੀਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਧੋਧੀਵੰਤਾਮਾਹਿਜੀਕੋਟਨ
 ਕੋਟਾਨਿਲੋਭਲੋਭੀਹੁਇਲਾਲਚਕਰੈਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਅੰਕਾਰ
 ਅੰਕਾਰੀਹੁਇਰੂਪਰਿਪਸੰਪੈਸੁਖਬਲਛਲਚਾਹਿਜੀਸਤਿ
 ਗੁਰਸਿਖਨਕੋਰੋਮਾਹਿਨਚਾਪਸਕੈਜਾਪੈਗੁਰਗਿਆਨਪਿਆ
 ਨਸਜਤਨਸਨਾਹਿਜੀ॥੩੫੮॥ਜੈਸੇਤਉਸੁਮੇਰਉਚਅਚ
 ਲਅਗਮਅਤਿਪਾਵਕਪਾਵਨਜਲਥਿਆਪਨਸਕਤਿਪੈ॥
 ਪਾਵਕਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਬਾਨੀਚਉਗੁਨੀਚਵਤਖਉਨਰੈਨਪੁਰਿ
 ਦੁਰਿਹੋਇਚਮਕਤਿਪੈ॥ਸੰਗਮਸਲਲਮਲਥੈਇਨਿਰਮ
 ਲਕਰੈਹਰੈਦੁਖਦੇਖਸੁਨਿਸੁਜਸਬਕਤਿਪੈ॥ਤੈਸੇਗੁਰਸਿ

੪੪੧
 ਮਿਹਮਪੈਅਵਗਾਹਿਜੀਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿ

ਖਜੋਗੀਕਿਉਣਾਅਤੀਤਚੀਤਸੀਹੁਰਸਬਦਰਸਾਮੀਮਿਤਛ
 ਕਾਤਿਹੈ॥੩੬॥ਜੈਸੇਸੁਕਦੇਵਕੇਜਨਮਸਮੇਜਾਕੋਜਾਕੋਜ
 ਨਮਭਾਇਓਤੇਸਕਲਾਸਿਧਜਾਨੀਐ॥ਸ੍ਵਾਂਤਬ੍ਰਹ੍ਮਦੇਜੇਈਜੋ
 ਟੀਪਰਤਸਮੁੰਦਬਿਖੇਸੀਪਕੋਸੈਜੋਗਮੁਕਤਾਹਲਥਾਖਾਨ
 ਐ॥ਥਾਵਨਸੁਗੰਧਸਨਬੰਧਪਉਨਗਉਨਕਰੈਲਾਗੇਜਾ
 ਹੀਜਾਹੀਦੁਮਚੰਦਨਸਮਾਨੀਐ॥ਬੁਰਸਿਖਿਸੰਗਜੋਜੋ
 ਜਾਗਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਜੋਗਸਬਦੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਖਪਦਪਰਵਾਨੀਐ
 ॥੩੬॥ਤੀਰਥਜਾਤ੍ਰਾਸਮੇਨਏਕਸੇਆਵਤਸਥੈਕਾਹੂਸਾ
 ਪਾਛੈਪਾਪਸਬਨਕੇਜਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇਨਿਪਸੈਨਾਸਮਸਰਿਨ

ਸਕਲ ਹੋਤ ਏਕ ਏਕ ਪਛੈ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰੇਖਾ ਤਹੋ ਜੈ ਸੇਤ ਉਸਾ ਮੁੰਡ ੪੪੭
 ਜਲ ਬਿਮਲ ਬੋਹਿਥ ਬਸੇ ਏਕ ਏਕ ਮੇਅ ਨੇਕ ਪਾਰਪਹੁਚਾ
 ਤਹੋ ਤੈ ਸੇਗੁਰਾ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਅਨਿਕ ਸੀਸਾਰ ਦੁਆਰ ਸਨਮੁ
 ਖਓਟ ਗਹੋ ਕੋਟਿ ਬਿਅਸਾਤ ਹੋ ॥ ੩੬੭ ॥ ਭਾਜਨ ਕੈ ਜੈ ਸੇ
 ਕੋਊ ਦੀਪ ਕੈ ਦੁਗਾਇ ਗਖੇ ਮੰਦਰ ਮੇਅ ਛਤ ਹੀ ਦੁਸਰੇ ਨਜਾ
 ਨਈਅ ਜਉ ਪੈਰਖ ਢੁਈਅ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਰੈ ਹੋ
 ਤਮਤਿ ਮਰਉ ਦੋਤ ਜੋਤ ਠਨਈਅ ਸਕਲ ਸਮਗਰਿ ਕਿਹਿ ਪੇ
 ਖੀਅੇ ਪ੍ਰਤ ਛਿਰੁ ਪਦੀਪ ਕਦਿ ਪਈਅ ਤਤਖਨ ਅਹਿ ਚਨ
 ਈਅੈ ਸੇਅ ਵਧਟ ਘਟਗੁਪਤ ਜੋਤੀ ਸਰੁਪ ਛੁਰਉ ਪਦੇਸ

ਉਨਮਾਨੀਉਨਮਾਨਈ॥੩੬੩॥ਜੈਸੇਬਿਥਾਵੰਤਜੀਤਾ
 ਉਖਦਹਿਤਾਇਰਿਦੈਬਿਥਾਬਲੁਬਿਮੁਖਹੋਇਸਹਜਿਨਿ
 ਵਾਸਹੈ॥ਜੈਸੇਆਨਧਾਤਮੇਤਨਕਹੀਕਲਿਕਭਾਰੇਅਨਿ
 ਕਬਰਨਮੇਟਿਕਨਕਿਪਗਾਸਹੈ॥ਜੈਸੇਕੋਟਿਭਾਰਿਕਰਕਾ
 ਸਟਿਏਕੜਤਾਮੇਰੰਚਕਹੀਅੰਚਦੇਤਤੁਸਮਉਦਾਸਹੈ॥
 ਭਰਉਖਦੇਸਉਰਾਮੰਤਰਪਵੇਸਭੁਟੇਜਨਮਮਗਨਦੁਖਦੇ
 ਖਨਬਿਨਾਸਹੈ॥੩੬੪॥ਜੈਸੇਅਨੀਥਾਨਕੀਰਹਤੁਟਿ
 ਦੇਹੀਬਿਖੇਚੁਬਿਕਾਦਿਖਾਏਤਤੁਕਾਲੁਨਿਕਸਤਹੈ॥ਜੈਸੇਜੋ
 ਕਤੇਬਥੀਲਗਾਈਅਤੋਰਹੀਤੁਨਮੇਚਲੇਤਤੁਪਰਕਿਸ

ਸਮੁਖਸਤਹੈ ਜੈ ਸੇਜੁ ਅਤਨੁ ਪਤਿ ਮਰਦਨ ਕਰੈ ਦਾਈ ਗਰਭੁ ॥੪੪੩॥
 ਸਬੰਭਨੁ ਹੁਇ ਪੀੜਾ ਨਕਸਤਹੈ ਤੈ ਸੇਖਾ ਚੈ ਦੂਤ ਭੂਤ ਬਿਭੁ ਰਮ
 ਹੁਇ ਭਾਗਿ ਜਾਤਿ ਸਤਿਗੁਰਮੰਤ ਜੰਤੁ ਗਸਨਾ ਗਸਤਹੈ ॥੪੪੪॥
 ਵਪਾ ਜੈ ਸੇਤ ਉਸ ਫਲ ਬਨਾ ਬਿਖੇ ਬਿਰਖਾ ਬਿਭਿ ਪਿਜਾਕੇ
 ਫਲੁ ਮੀਠੇ ਖਗਤਾ ਪੈ ਗਲਿ ਜਾਤਿਹੈ ਜੈ ਸੇਖਾ ਬਤ ਬਿਖੇ ਦੇ
 ਖੀ ਮੇ ਪਾਖਾ ਨ ਬਹੁ ਜਾ ਮੈ ਤੇ ਯੀ ਰਖੇ ਜੀ ਬੇਜ ਖਨ ਵਾਹਲਲ
 ਚਾਤਹੈ ਜੈ ਸੇਤ ਉਜਲਾ ਪਿਸਾ ਪਿਸਸਤ ਅਨੰਤ ਜੰਤੁ
 ਕਤਾ ਅਮੋਲ ਜਾ ਮੇਰੀ ਸੇਖਾ ਤਹੈ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰਚਰਨ ਜਰ
 ਨਿਹੈ ਅਸੀਖਿ ਸਿਖ ਜਾ ਮੇ ਗੁਰਗਿਆਨ ਤੁਹਿ ਲੋਕ ਲਖਣ ॥

ਤਰੈ ॥ ੩੬੬ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸ ਸਿ ਜੋ ਤਿ ਹੋ ਤ ਪੁ ਰ ਨ ਪੁ ਗ ਸ ਤਾ ਸ ਚਿ
 ਤ ਵ ਤ ਚ ਫੁ ਤ ਚ ਕੋ ਰ ਧਿ ਆ ਨ ਪਾਰ ਹੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਅੰ ਧ ਬਿ ਖੇ ਦੇ
 ਪ ਹੀ ਦਿ ਪ ਤ ਦੇ ਖਿ ਆ ਨਿ ਕ ਪ ਤੰ ਗ ਭਿ ਤਿ ਪੋ ਤਿ ਹੁ ਇ ਹੀ ਜਾਰ
 ਹੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਿ ਸ ਟਾ ਨ ਪਾ ਨ ਜਾ ਨ ਕਾ ਨ ਭਾ ਜ ਨ ਮੇ ਰਾ ਖ ਤ ਹੀ
 ਚੀ ਟੀ ਕੋ ਲੋ ਭ ਲੁ ਭ ਤ ਅ ਪਾਰ ਹੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਪ ਰ ਮਾ ਨਿ ਧਾ ਨ ਗੁ
 ਗ ਰਿ ਆ ਨ ਪ ਰ ਵਾ ਨ ਜਾ ਮੇ ਸ ਕ ਲ ਸੀ ਸਾਰ ਤਾ ਸ ਚ ਰ ਨ
 ਨ ਮ ਸ ਕਾਰ ਹੀ ॥ ੩੬੭ ॥ ਜੈ ਤੇ ਫੂ ਲ ਫੂ ਲੈ ਤੇ ਤੇ ਫ ਲ ਨ ਲ
 ਗੈ ਦੁ ਮ ਲਾ ਗ ਤ ਜਿ ਤੇ ਕਿ ਪ ਰ ਪ ਕ ਨ ਸ ਕ ਲ ਹੇ ॥ ਜੈ ਤੇ ਸੁ ਤ ਜ
 ਨ ਮ ਤ ਜੀ ਅ ਤ ਹ ਪੈ ਨ ਤੇ ਤੇ ਜੀ ਅ ਤ ਹ ਪੈ ਜੈ ਤੇ ਤੁ ਕ ਲ ਨ ਕਾ ਲ

ਹੈ॥ ਦਲ ਮਿਲ ਜਾਤਿ ਜੇਤੇ ਸੁਭਟ ਨਹੋ ਹਿਤੇ ਤੇ ਜੇਤ ਕਸੁਭ ॥੪੪॥
 ਟਜੁ ਏ ਮਰਤ ਨ ਥਲ ਪੈ॥ ਆਰ ਸੀ ਜੁਗ ਤਿਗੁ ਗਸਿਖ ਸਥ
 ਹੀ ਕਹਾਵੈ ਪਾਵ ਕਪੁਗਾ ਸੁਭਟੇ ਬਿਰਲੇ ਅਚਲ ਪੈ॥ ਭਵ
 ॥ ਜੈ ਸੇ ਅਹਿ ਅਗਾ ਨਿਕਉ ਥਾਲ ਕਾ ਬਿਲੋ ਕਪਾਵੈ ਗਹਿਗ
 ਹਿਗਖੇ ਮਾਤਾ ਸੁਤ ਬਿਲ ਲਾਤ ਪੈ॥ ਬਿਥਵੀ ਤਜੀ ਤਜੈ ਸੇ
 ਚਾਹਤ ਅਖਾਦਿ ਖਾਦਿ ਜਤ ਨ ਕੋਥੈ ਦੁਜੁ ਗਵਤ ਨ ਸੁਹਤ
 ਪੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਪੰਥ ਅਪੰਥ ਬਿਥੋ ਕਹਿ ਨ ਥੁਏ ਅੰਥ ਕਾਰਿਗਰੇ ਅ
 ਟਪਟੀ ਚਾਲ ਚਾਲਿ ਓਜਾਤ ਪੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਕਾਮਨ ਕਰਤ ਕਨਿਕ
 ਅਓ ਕਾਮਨੀ ਕੀ ਕਾਖੇ ਨਿਰਲੇ ਪਗੁ ਗਸਿਖਾ ਅਭੁਲਾਤ ਪੈ॥ ੪੫

ਵਹਿਜੈਸੇਮਾਤਾਪਿਤਾਅਨੇਕਉਪਜਾਤਰੁਤਖੰਜੀਦੈਦੈਬ
 ਨਜਾਬਿਉਹਾਹਿਲਗਾਵਹੀਅਕਿਰਤਾਬਿਰਤਕਰਿਕੋਉਮੁ
 ਲਿਖਵੈਰਵੈਕੋਉਲਾਭਲਭਤਿਕੈਚਉਭੁਨੇਬਛਾਵਹੀਜੈ
 ਸੋਜੈਸੋਜੈਈਕੁਲਾਧਰਮਪੈਕਰਮਕਰੈਤੈਸੋਤੈਸੋਜਸੁਅ
 ਪਜਸੁਪਗਟਾਵਹੀਤੈਸੇਸਤਿਗੁਰਸਾਮਦਰਸੀਪੁਰਪਗ
 ਤਿਸਿਖਸਾਖਾਬਿਬਿਧਿਬਿਰਖਛਲਪਾਵਹੀ॥੩੦॥
 ਜੈਸੇਨਰਪਤਿਬਹੁਬਨਤਾਬਿਵਾਹਕਰੈਜਾਕੈਜਨਮਤਉ
 ਤਵਹੀਗਿਹਿਗਜਾਏਜੈਸੇਦਾਧਿਮਾਧਿਚਹੁਓਰਮੈਬੋਧ
 ਬਚਲੈਜੈਈਧਾਰਪਉਚੈਪੁਰਨਸਥਕਾਜਹੈਅਨਖਨ

ਤਮਨੰਤਖਨਵਾਰਖੋਜੀਹੀਗਾਥਾਬਚੁੰਜਾਕੈਤਾਕੈਥਾਜੂ ੪੪੫
 ਥਾਜਪੈ। ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਵਤਨਅਉਪੁਰਤਨਾਦਿਜਾਪ
 ਰਿਕਟਾਛਿਪਾਤਾਕੈਛਾਬਿਛਾਜਹੈ॥੩੭॥ ਬੁੰਦਬੁੰਦ
 ਬਰਖਪਨਾਰੇਬਹਿਚਲੈਜਲੁਬਹੁਰਿਓਮਾਗਿਥਹੈਬੀਥੀ
 ਬੀਥੀਆਇਕੈ॥ ਤਾਤੇਨੇਗਨੇਗਾਉਰਿਚਲਤਚਤੁਰਭੰਟਸ
 ਰਿਤਾਸਰਿਤਾਪਾਤਿਮਿਲਤਹੈਜਾਇਕੈ॥ ਸਰਿਤਾਸਕਲਜ
 ਲਪੁਥਲਪੁਥਾਹਚਲਿਸੰਗਮਸਮੁੰਦਹੈਤਾਸਮਤਸਮਾ
 ਇਕੈ॥ ਜਾਮੇਜੈਸੀਅੇਸਮਾਈਤੈਸੀਅੇਮਹਿਸਾਬਡਾਈ
 ਓਛੋਅਉਗੀਭੀਰਪੀਰਬੁਝੀਅੇਬੁਲਾਇਕੈ॥੩੮॥ ਜਾਮੇ

ਸੇਧੀਰਾਹਾਥਮੇਤਨਸੈਦਿਖਾਈਦੇਤਮੋਲਕੀਏਦਮਕਨਕੁਰ
 ਤਭੰਗਾਰਜੀ॥ਜੈਸੇਬਰਬਾਪੇਏਡੀਲਾਗਤਨਕਾਰਕਛੁਆ
 ਗੋਜਾਇਖਾਈਅਤਲਛਮੀਅਪਾਰਜੀ॥ਜੈਸੇਬਟਿਬੀਜ
 ਅਤਿਸੁਖਮਸਰੂਪਹੋਤਬੋਏਸੈਬਿਬਿਧਿਕਰੈਬਿਰਖਾਬਿਸ
 ਥਾਰਜੀ॥ਤੈਸੇਗੁਰਬਚਨਸਚਨਕੁਰਸਿਖਨਮੇਜਾਨੀ
 ਐਮਹਾਤਮਗਏਹੀਹਰਿਦੁਆਰਜੀ॥੩੭੩॥ਜੈਸੇਮਦ
 ਪੀਅਤਨਜਾਨੀ॥ਮੇਰਮੁਤਾਕੋਪਾਛੈਮਰਦੁਬੋਹੇਏਛਕੈ
 ਛਕੀਜਾਤਚੈ॥ਜੈਸੇਨਰਿਭੇਟਤਭਤਬਹਿਨਭੇਦਜਾਨੈ
 ਉਦਿਤਿਅਧਾਨਅਨਾਰਿਹਨਿਦਿਖਤਹੈ॥ਕਰਿਪਰਿਮਾ

ਨਕੁਨ ਲਗਤ ਹੋ ਭਾਰੀ ਤੋਲ ਮੋਲ ਸੀਖਿਆ ਦਸ ਕਨ ਥੇਰਤੁ ੪੪੬
 ਹਿਗਤਿ ਹੋ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਨਿਆ ਨੈ ਸਿਖ ਜਨੇ
 ਮਹਿਮਾ ਜਉ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਮਾਤ ਹੋ ੩੭੪ ਜੈ ਸੇ ਮਛ ਕਛ
 ਬਗਹਿ ਸਮੁਕਤ ਪਾਖਾਨ ਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸਉ ਦਧਿ ਸੇ
 ਜਾਨੀਐ ਜੈ ਸੇ ਤਰੇ ਭਾਰੀ ਲਉ ਮਾਰਸੀ ਸਨਾਹ ਸਸਤ੍ਰਏ
 ਹਏ ਕਸੇ ਅਨੇ ਕਰ ਚਨੁ ਬਖਸੀਐ ਤਾਂ ਜਨ ਬਿਬਿਧਿ
 ਜੈ ਸੋ ਹੋਤ ਏਕ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਸੈ ਬੀਰੀ ਰਬਿ ਜਨਾਇ ਮਉ ਬਦ
 ਸਮਾਨੀਐ ਤੈਸੇ ਦਰਸਨ ਬਹੁ ਬਰਨ ਮਸ ਮਸ ਮਸ ਕ
 ਲਾਹਿ ਹਸਤ ਕੀ ਸਾ ਬਉਨੁ ਮਲੀਐ ੩੭੫ ਜੈ ਸੇ ਸਰਿ

ਸਭਿਤਾਸਕਲਮੇਸਮੁੰਦਬਡੇਮੇਰਮੇਸੁਮੇਰਬਡੇਜਗਤੁਥਖਾ
 ਨਹੈ॥ਤਰਵਗਥਿਰਖਜੈਸੇਚੰਦਨਥਿਰਖੁਬਡੇਪਾਤਮੇਕਨ
 ਕਾਅਤਿਉਤਮਕੈਮਾਨਹੈ॥ਪੰਛੀਅਨਮੇਹੰਸੁਮਿਗਰਾਜਨ
 ਮੇਸਾਰਦੂਲਗਾਗਨਮੇਸਿਰੀਗਾਗੁਪਾਰਸਪਖਾਨਹੈ॥ਗਿ
 ਆਨਨਮੇਗਿਆਨੁਅਰੁਧਿਆਨਨਮੇਧਿਆਨਗੁਰਸਕ
 ਲਪਰਮਮੇਗਿਹਸਤੁਪਰਧਾਨਹੈ॥੩੨੬॥ਤੀਰਥਮਜਨਕ
 ਰਥਕੋਹੈਇਹੈਗੁਨਉਨਿਰਮਲਤਨਤ੍ਰਿਖਾਤਪਤਿਨਿਵਾ
 ਗੀਐ॥ਦਰਪਨਦੀਪਕਰਗਹੈਕੋਇਹੈਗੁਨਉਪੇਖਤਚਿਹਨ
 ਸਗਾਸੁਰਤਿਸਮਾਗੀਐ॥ਭੇਟਤੁਭਤਾਰਨਾਰਿਕੋਇਹੈਗੁਨ

ਉਸ੍ਵਤੁੰਦਸੀਪਗਤਿਲੋਗਰਭਪਤਿਪਾਰੀਅੰਸੈਸੇਗੁਰਚ ॥੪੪॥
 ਰਨਿਸਰਨਿਕੋਇਹੋਗੁਨਾਉਗੁਰਉਪਦੇਸਕਰਿਹਰਉਰਿਧਾਰੀ
 ਅੰ॥੩੭॥ਜੈਸੇਮਾਤਾਪਿਤਾਨਬੀਚਾਰਤਥਿਕਾਰਸੁਤਪੋਖਤ
 ਸਪ੍ਰੇਮਾਬਿਹਸਤਾਬਿਹਸਾਇਕੋਜੈਸੇਥਿਥਵੰਤਜੰਤਥੈਦ
 ਹਿਥਿਤੰਤਕਹੈਪਰਖਪਰੀਖਾਉਪਚਾਰਤਰਸਾਇਕੋਚਟੀ
 ਅਮਨੇਕਜੈਸੇਏਕਚਾਟਿਸਾਰਥਿਖੇਥਿਦਿਆਵੰਤਕਰੈਪੰ॥
 ਧਾਪ੍ਰੀਤਿਸੇਪਛਾਇਕੋਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਕੋਅਉਗੁਨਾਅਵ
 ਗਿਆਮੇਟੈਬਹਮਥਿਥੇਕਸੇਸਹਜਸਮਝਾਇਕੋ॥੩੮॥
 ਜੈਸੇਤਉਕਰਤਸੁਤਾਅਨਿਕਾਇਆਨਪਛਤਉਨਜ

ਨਨੀਅਉਗਨਉਰਿਪਾਰਿਓ॥ ਜੈਸੇਤਉਸਰਨਿਸੂਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਤਿ
 ਗਿਆਰਖੇਅਨਿਕਾਮਵਗਿਆਰੀਏਮਾਰਿਨਬਿਰਾਓਰਿਓ॥ ਜੈ
 ਸੇਤਉਸਰਤਾਜਲੁਕਾਸਟਹਿਨੋਬੈਰਤਕਰਤਚਿਤਲਾਜਾਮ
 ਪਨੋਈਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓ॥ ਤੈਸੇਹੀਪਰਮਗੁਰਪਾਰਸਪਰਸਗ
 ਤਿਸਿਖਨੋਕੋਕਿਰਤੁਕਰਮੁਨਾਬਿਚਾਰਿਓ॥ ੩੭੮॥ ਜੈਈ
 ਭਲਾਧਰਮਕਰਮਕੈਸੁਚਾਰਚਾਰਜੈਈਪਰਵਾਰਬਿਖੇਸੇਸਟੁ
 ਬਖਾਨੀਐ॥ ਬਨਜੁਬਿਉਹਾਰਸਾਚੇਸਾਹਸਨਮੁਖਸਦਾਸੇ
 ਤਉਬਨਉਟਾਨਿਹਕਪਟਕੈਮਾਨੀਐ॥ ਸੁਆਮਕਾਮਸਾਵਧਨ
 ਮਾਨਤਨਰੇਸਾਮਾਨਸੇਈਫੁੰਮਕਾਰਜੀਪ੍ਰਸਿਧਿਪਹਿਚਨੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰੀ ਦੇ ਸਪਰਵੇਸਰਿ ਦਿਅੰਤ ਰਿਹੈ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸੋਈ ॥ ੪੪੮ ॥
 ਸਿਖੁ ਜਗਜਾਨੀਐ ॥ ੩੮੦ ॥ ਜਲੁ ਕੈ ਪਾਰਨਾ ਮਰੁ ਧਰਨ ਕੈ ਜੋ
 ਸੇਜ ਲੁਪੀਤਿ ਕੈ ਪਰਸਪਰ ਸੰਗ ਮੁਸਮਾਰਿਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇਜ ਲਸੀ
 ਚਕੈ ਤਮਾ ਲਿਪਤਿ ਪਾਲੀ ॥ ਅਤ ਬੋਰਤ ਨ ਕਾਸਟ ਹਿਜ੍ਹਾ ਲਾ
 ਮੇਨ ਜਾਰਿਹੈ ॥ ਲੋਸਟ ਕੈ ਜਟ੍ਹਿ ਗਟ੍ਹਿ ਬੋਹ ਬਥਨਾਈ ॥ ਅਤ
 ਲੋਸਟ ਹਿਸਾਰਗਾ ॥ ਪਰਿਪਸ਼ਪਸ਼ਹੈ ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਜਨੀ ਸੇਜ ਨੁ
 ਜਨ ਕੈ ਜਨੀ ਜੈ ਖੁਤ ਤਾਤੈ ਜਨ ਕੈ ਨਦਨ ॥ ਅਉਹੁਨ ਨ ਬੀਰ ॥
 ਰਿਹੈ ॥ ੩੮੧ ॥ ਬਿਅਹਿ ਸਮੇਜੈ ਸੇਦੁ ਹੁੰਓ ਰਗਈ ॥ ਅਤਗ
 ਤਏ ਕੈ ਹੁੰਦਿ ਲਗਤਿ ਏਕੈ ॥ ਨਿਕਾਨੀ ਜਾਨੀਐ ॥ ਦੁਹੂੰ ਦਲ

ਬਿਖੈ ਜੈ ਸੇਬਾ ਜਤਨੀ ਸਾਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਕਉ ਜੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਪਰ
 ਜੈ ਪਹਿਚਾਨੀ ਐ ॥ ਜੈ ਸੇਵੁ ਹੂੰ ਕੁਲਿ ਸਰਿਤਾ ਮੈ ਕੁਰਿ ਨਉ
 ਚਲੈ ਕੋ ਉਮਾ ਏ ਪਾਰਿ ਕੋ ਉਪਾਰਿ ਪਰਵਾਨੀ ਐ ॥ ਧਰਮ
 ਅਧਰਮ ਕਰਮ ਕੋ ਅਸਾਧਸਾਧ ਉਚਨੀ ਚਪਦ ਵੀ ਪਾਸਿ
 ਧਉ ਨ ਮਾਨੀ ਐ ॥ ੩੮ ॥ ਪਾਹਨ ਕੀ ਰੇਖਾ ਆਇ ਅੰਤ ਨਿ
 ਕਾਹੂ ਕਰੈ ਟਰੈ ਨ ਸਨੇ ਹੁਸਾਧ ਬਿਗੁਨਾ ਮਸਾਧ ਕੋ ॥ ਜੈ ਸੇਜ
 ਲੁਮੈ ਲਕੀਰ ਥੀਰ ਨ ਪਰ ਛਿਤਤ ਅਧਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਉ ਬਿ
 ਹੁਪਤੁ ਪਸਾਧ ਕੋ ॥ ਬੋਹਿਉ ਖਾ ਗਉ ਪਕਾਗੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਵ ਸਾਧ ਅਧਮ ਉਪਾਧ ਕੋ ॥ ਗੁਜਾਫ ਲੁਮੈ

ਕਸੀ ਸਾਰਿ ਤੁਲਾ ਪਾਗਿ ਬਿਖੈ ਤੋ ਲਿਕੋ ਜਮਾਨਿ ਮੋ ਲਿਖ ਲਛ ੪੪੮
 ਅਗਾਧਿ ਕੋ ੩੮੩ ਜੇ ਸੇ ਕੁਲਾ ਬਪੁ ਅੰਗਰ ਚਤੁ ਸੀ ਗ
 ਰਖੈ ਤਿ ਤੋਈ ਗਨਿ ਕਾਰ ਚਤੁ ਸੀ ਗ ਰਜੀ ਕੁਲਾ ਬਪੁ ਸਿ
 ਹਜਾ ਸਮੇ ਰਸੇ ਕੁਤਾਰ ਏ ਕਬੇ ਏ ਤਉ ਮਨੇ ਕਸੇ ਕਰਤ ਬਿ
 ਬਚਾਰ ਜੀ ਕੁਲਾ ਬਪੁ ਸੀ ਗ ਮੁਜ ਸਨਿ ਕੋਟਿ ਸੇਖ ਬੇ ਸੁਪ
 ਰਸਤ ਅਪਜ ਸਪੁਇ ਬਿਕਾਰ ਜੀ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਪ
 ਰਮ ਪਾਠਿ ਕਾਇਆ ਸੋਈ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਹੁਇ ਦੁਹਤਿ ਸੀ ਗ
 ਜੀ ੩੮੪ ਖਾਧੇ ਏ ਲੋਧਾ ਬਿਸੁ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਪਿਸੀ ਸਨਹੁ
 ਪਸੇਈ ਤਉ ਕੀਚਨ ਜੋ ਤਿਧਾਰ ਸਪਾਸੀ ਗਏ ਏਈ ਤਉ ਸਿ

ਗਾਇਮਤਿਸੋਭਤਪਤਿਥਿਤਾ ਕਉਸੋਈਅਭਰਨੁਗਨਿ
 ਕਾਰਚਤੁਅੰਗਹੈਸੋਈਸ੍ਵਾਤਿਬੁੰਦੀਮਲਸਾਗਰਮੁਕ
 ਤਫਲਸੋਈਸ੍ਵਾਤਿਬੁੰਦਬਿਖਭੇਟਤਭੁਅੰਗਹੈਤੈਸੇਮ
 ਏਆਕਿਰਤਾਬਿਰਤਹੈਬਿਕਾਰਜਗਪਰਉਪਕਾਰਗੁਰ
 ਸਿਖਨੁਸੁਖੰਗਹੈ॥੩੮੫॥ਕਉਆਜਉਮਹਾਲਸਭਾ
 ਜਾਇਬੈਠੇਸਾਨੁਸਰਦੁਚਿਤਉਦਾਸਬਾਸਾਮਾਸਦੁਰ
 ਗੰਧਕੀ॥ਸੁਫਾਨਜਿਉਬੈਠਾਈਅੰਸੁਰੁਗਪਰਉਪਕਾਰ
 ਮਾਹਿਜਾਇਚਕੀਚਾਟੈਹੀਨਮਤਾਮੰਧਕੀ॥ਗਰਪਥ
 ਅੰਗਮਰਜਜਾਜਉਲੇਖਨੁਕੀਜੈਲੋਟਤਭਸੀਮਸਿਧਿ

ਹੋਕਟੇ ਵਕੰਧਕੀ ਤੈਸੇਹੀ ਅਸਾਧਸਾਧਸੀਗਤਿ ਨ੍ਰੀਤਿ ਚੀ ॥ ੪੫੦ ॥
 ਤਿਮਨਸਾਊਪਾਧਾਮਪਾਰਾਧਸਨਥੀਧਕੀ ॥ ੩੮੬ ॥ ਨਿਰ
 ਪਾਰਕੋਅਧਰੁਆਸਰੋਨਿਰਾਸਨਕੋਨਾਬੁਹੋਅਨਾਬਨਕੋਦੀ
 ਨਕੋਦਇਆਲੁਹੋਆਸਰਨਿਸਰਨਿਅਉਨਿਰਪਨਕੋ
 ਹੋਪਨਟੇਕਾਮੀਪਰਨਕੀਅਉਕਿਪਨਕਿਪਾਲੁਹੋਆਸਕਿਤ
 ਘਨਕੋਦਾਤਭਪਤਤਿਪਵਨਪ੍ਰਭਸਰਕਨਿਵਾਰਨਪ੍ਰਤਿ
 ਗਿਆਪਤਿਪਾਲੁਹੋਆਵਗੁਨਪਰਨਕਰਨਕਰਤੁਗਿਆ ॥
 ਸ੍ਵਾਮੀਸੰਗੀਸਰਬੰਗਿਰਸਰਸਾਕਿਰਸਾਲੁਹੋ ॥ ੩੮੭ ॥ ਕੋ
 ਇਲੁਸੀਤੁਲਕਰਕਰਤੁਸਿਆਮਗਹੋਪਰਸਤੁਪਤੁਪਰਦ

ਗਧਕਰਤ ਹੈ ॥ ਕੁਕਰਕੇ ਚਾਟਤ ਕਾਲੇ ਵਰਹਿ ਲਾਗੇ ॥ ਛੋਤਿ ਕਾਟ
 ਤਸਰੀ ਰਪੀਰਪੀਰਨ ਧਰਤ ਹੈ ॥ ਛੂਟਤ ਜਿਉਗਾਗਾਰਿ ਪਰਤ
 ਹੀਪਖਾਨ ਪਰਿਪਾਹਨ ਪਰਤਿ ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਗਾਰਹਰਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ
 ਅਸਾਪਸੀਗੀਪੀਤੁ ॥ ਬਿਰੋਧ ਭਰੇ ਲੋਕ ਪਰੇ ਲੋਕ ਦੁਖ ਦੇਖ
 ਭੁਟਰਤ ਹੈ ॥ ੩੮੮ ॥ ਛੜਕੇ ਬਦਲੇ ਜੈਸੇ ਬੈਠੇ ॥ ਛਤਨ ਕੀ
 ਛਾਂਹੀ ਰਾਮ ਮੇਲ ਕਬਦਲੇ ॥ ਛਟਕ ਉਪਾਈ ॥ ਮੇਲੇ
 ਮੰਨ ਕੰਚਨ ਕੇ ਬਦਲੇ ॥ ਕਾਚੁ ਹੀ ਜਾਫਲੁ ਕਾਬਰੀ ਪਟਿ ਬ
 ਰਕੇ ਬਦਲੇ ॥ ਓਢਾਈ ॥ ਮੇਲੇ ॥ ਮਿਤ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਕੇ ਬ
 ਦਲੇ ॥ ਕਰੀਫਲ ਕੇ ਸਰਕੂ ਪੁਰਜਿਉ ਕ ਚੁਰਲੇ ॥ ਲਗਾਈ ॥

॥ ਭੇਟਤਾ ਮਸਾਧ ਸੁਖ ਸੁਖਿ ਤੁਖ ਮਹੇਤ ਸਾਗਰਾ ਮਥਾ ਹਜੈ ਸੇਥੇਲੀ ॥ ੪੫੧ ॥
 ਮੇਸਾ ਮਾਈ ਮੇ ॥ ੩੮੮ ॥ ਕੀਰਨ ਕਲਸ ਜੈ ਸੇਥ ਕੋਭ ਏ ਸੁਧੋ ਹੋਇ
 ਮਾਟੀ ਕੋ ਕਲ ਸੁਫੂਟੇ ਜੁ ਕੈ ਨ ਜਤ ਨ ਸੇ ॥ ਬਸਨ ਮਲੀਨ ਪੋਏ ਨਿਰ
 ਮ ਛੋਤ ਜੈ ਸੇਓ ਜਗੀ ਨ ਹੋਤ ਕਾਰੀ ਕਾ ਬਗੀ ਪਤਨ ਸੇ ॥ ਜੈ ਸੇਲ
 ਕੁਟੀ ॥ ਮਗਨਿ ਸੇ ਕਤ ਪੀਊ ਧੀ ਹੋਇ ਸ੍ਵਾਨ ਪ੍ਰਾਛਿ ਪਟੀ ਤੋਰੇ ਪਗਟ
 ਮਨ ਤਰ ॥ ਸੇ ॥ ਤੈ ਸੇ ਬੁਧ ਸਿਖਨ ਸੁਭਾ ਉਜਲ ਸੈ ਨਗਤਿ ਸਾ ਕਤ
 ਸੁਭਾ ਕਲੁਖ ਪਾਏ ਨਗਤਨ ਸੇ ॥ ੩੮੯ ॥ ਕੋਊ ਬੇਚੈ ਗਵਿਗ ਵਿਸ
 ਸਕੁ ਪਨਖ ਬਾਨ ਕੋਊ ਬੇਚੈ ਗਵਿਗ ਵਿਬਿਧਿ ਪਿਸਨਾ ਹਜੀ ॥
 ਕੋਊ ਬੇਚੈ ਗੋਰਾ ਸਦੁ ਗਪਦ ਪਾਪ ਤ ਨਿਤ ਕੋਊ ਬੇਚੈ ਬਾਨੁ ਨੀ ਬਿਖ

ਮਸਮਚਾਹਜੀ ਤੈਸੇਹੀਥਿਕਾਰੀਉਪਕਾਰੀਹੈਅਸਾਪਸਾਪਥਿ
 ਥਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨਦੇਖੇਅਵਗਾਹਜੀਆਮਾਤਮਾਅਚੇਤਪੰਛੀ
 ਪਾਵਤਚਤੁਰਭੰਟਜੈਸੇਈਥਿਰਖਬੈਠੇਚਾਖੇਫੁਲਤਾਹਜੀ
 ਤਦੰਯਾਜੈਸੇਏਕਜਨਨੀਕੋਹੋਤਹੈਅਨੇਕਸੁਤਸਥਹੀਮੇਅਧਿ
 ਕਪਿਆਰੇਸੁਤਗੋਦਕੋਆਸਿਆਨੇਸੁਤਬਨਜਾਥਿਉਫਾਰਕੇਥ
 ਚਾਰਥਿਖੋਹੋਦਮੇਅਚੇਤੁਹੇਤੁਸੰਪੰਨਸੋਹੋਦਕੋਪੁਲਕਾਉ
 ਵਾਇਮਾਈਗਿਹਿਕਾਜਿਲਾਗੇਜਾਇਸੁ ਨਿਸੁਤਭੁਦਨਪੰ
 ਆਵੈਮਨਮੋਦਕੋਆਪਾਖੋਇਜੈਈਗੁਰਚਰਨਿਸਾਹਿਰ
 ਹੋਰਹੋਨਿਦੇਖਾਸੇਖਾਅਨਦਾਬਿਨੋਦਕੋਤਦੰਯਾਕਰਤਨਾਇਫ

ਕਛਮਿਤਸਤਤਾਨਜਾਨੈਬਾਲਬੁਧਿਸੁਧਿਨਾਹਿਬਾਲਕਾਮਚੇ ॥੪੫੭॥
 ਤਕਉਆਮਸਨਬਸਨਲੀਟੇਮਤਾਪਾਛੈਲਾਗੀਕੋਲੇਬੋਲੇ
 ਮੁਖਾਮੀਮਿਤਬਚਨਸੁਤਹੇਤਕਉਆਬਾਲਕੋਅਸੀਸਦੇਨ
 ਹਾਰੀਅਤਿਪਿਆਰੀਲਾਕੋਗਾਰਿਦੈਨਹਾਰੀਬਾਲਿਹਾਰੀਡ
 ਗੀਸੇਤਕਉਆਤੈਸੇਗੁਰਸਿਪਿਸਮਦਗਸੀਅਨਿਦਮਈ
 ਜੈਸੇਜਗੁਮਨੈਤੈਸੇਲਾਗੇਛਲੁਖੇਤਕਉਆਕਾਛਾਜੈਸੇਦ
 ਰਪਨਿਦਿਭਿਨੁਸਾਜਮੁਖਾਗੁਪੇਧਾਫਕਪਗਾਸੋਤਕੀਰਨ
 ਚਰਿਤਕੋਸੋਸੇਐਪਥਰਪਤਹੀਬਸੁਥਰਾਬਿਰਾਜੈਬਿਧਿ
 ਪਿਥਨਾਸਪਤਿਸਟਲਸੁਖਿਤਕੋਭੇਟਭੁਤਗਾਇਨਾਹਿ

੬੫੫ ਸੋਭਤ ਸਿੰਗਾਰਿ ਚਾਰਿ ਪੂਰਨ ਅਨੰਦ ਸੁਤ ਉਦਿ ਤਿਥਾ ਚਿਤ੍ਰ ਕੋ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਗਸਤਾ ਸਿਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਪਾਨੁ ਰਿ॥
 ਆਨ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੋ॥ ੩੮੪॥ ਜੈ ਸੇਕੁਲਾ ਬੁਧੁ ਬੁਧਿਵੰਤ ਸ
 ਰੁਗਾ ਗਥਿ ਖੇਸਾਵ ਪਾਨ ਚੇਤਨ ਰਹੈ ਅਚਾਰ ਚਾਰ ਕੋ॥ ਸਸੁਰ
 ਦੇਵ ਜੇਠ ਸਕਲ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਖਾਨ ਪਾਨੁ ਰਿ॥ ਆਨ ਜਾਨਿ ਪ
 ਤਿ ਪਰਵਾਰਿ ਕੋ॥ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਗੁਰ ਜਨ ਸੇਲ ਜਾਲ ਵੰਠਿ
 ਸਿਹਿ ਜਾਸ ਮੇਸ ਪੇਸ ਪੂਰਨ ਭਤਾਰ ਕੋ॥ ਤੈ ਸੇਗੁ ਗਾਇਖ ਸਰ
 ਥਾਤ ਮਧੁ ਜਾਪੁ ਬੀਨ ਬਹਾਮਾ ਧਿਆਨ ਗੁਰ ਪੁਰਤਿ ਅਪਾਰ
 ਕੋ॥ ੩੮੫॥ ਤਿਰਿਬ ਪੁਰਬ ਦੇਵ ਜਾਤ ਜਾਤੁ ਹੈ ਜਗਤੁ ਪੁਰਬ

ਤੀਰੁ ਸੁਰ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟ ਨਿਕੋ ॥ ਮੁਕਤਿ ਏਥੇ ਭੁਠ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿ ॥ ੪੫੩ ॥
 ਬਿਧਿ ਫੁਲ ਬਾਂਛੁ ਤੈਸਾ ਪਰ ਜੋ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਕੈ
 ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖਾ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚ
 ਨਾਮ ਲੇਰਾ ਮਰਸਾ ਮਾਨਿ ਕੈ ॥ ਸਹਜਿ ਸਾਧਾ ਬਿਅਪਾਰਿ ਪਰਪੁ
 ਰਖ ਲਿਵ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਵਧਾਨ ਕੈ ॥ ੩੬੬ ॥ ਏ
 ਗਨ ਕਉ ਜਿਹ ਬਾਸ ਵਨ ਜਉ ਮਿਲਹਿ ਜੈ ਬੇਦੇਖੈ ਤੈ ਸੋ ਕ
 ਹਿ ਸੁਨਿਹੁ ਨ ਚਾਹੁਹੀ ॥ ਸਵਨ ਜਿਹ ਬੀਅਉ ਲੋਚਨ ਮਿਲੇ
 ਦਿਆਲ ਜੈ ਬੋਲੈ ਤੈ ਸੋ ਦੇਖਿ ਰਿਸਾਇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਕ
 ਕਉ ਲੋਚਨ ਸਵਨ ਜਉ ਮਿਲਹਿ ਦੇਖੈ ਤੈ ਸੋ ਕਹੈ ਤੈ ਸੋ ਸੁਖ ਦੇ

੭੫੫ ਖਿਅਉਦਿਖਵਹੀਯੈਨਜੀਹਸਵਨਸਵਨਲੋਚਨਜੀ
 ਹਜਿਹਬਾਨਸਵਨਲੋਚਨਲਲਚਾਵਹੀ॥੩੮॥ਅ
 ਖਨੋਸੁਅੰਨਿਜੈਸੇਲਾਗਤਪਿਆਰੇਜੀਅਜਨੀਅੰਦੈਸੋ
 ਈਪਿਆਰੇਸਕਲਸੀਸਾਰਕਉ॥ਆਪਨੋਦਰਬੁਜੈਸੇਗਥ
 ਅੰਜਤਨਕਰਿਵੈਸੋਈਸਮਾਝਿਸਤੁਕਾਧੂਕੇਬਿਉਰਬਕ
 ਉ॥ਅਸਤੁਤਿਸੰਦਾਸੁਨਿਬਿਅਪਤਹਰਖਸੋਗਵੈਸੀ
 ਅੰਲਗਭਜਗਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕਉ॥ਤੈਸੇਕੁਲਧਰਮੁਕ
 ਰਮੁਜੈਸੋਜੈਸੋਕਾਕਉਤਮਕੋਮਾਨਿਜਾਨਿਬਹਮਾਝਿਖ
 ਰਕਉ॥੩੯॥ਸੋਸੋਲੈਨਥੇਨਪੀਖਸੁੰਦਰਸਈਗਮੇਲ

ਕੇਪਗਓਰਦੇਖਿਦੋਖਨਬੀਚਗੀਐਸੀਦਲਸੁਰੀਧਸ ੪੫੪
 ਤਿਕੋਮਲਕਮਲਜੈਸੇਕੰਟਕਿਬਿਲੋਕਨਅਓਗੁਨਓਰ
 ਧਾਰੀਐਸੈਸੇਅੰਮਿਤਫਲਮਿਸਾਟਿਗੁਨਾਇਸ੍ਵਾਦਈ
 ਜਕਰਵਾਈਕੋਓਰਫੀਨਸਮਾਰੀਐਤੈਸੇਗੁਰਗਿਆਨ
 ਦਾਨਸਭਪੁਸੇਮਾਗਿਲੁਸਿਐਬੰਦਨਸਕਰਤੁਤਨੀਦਾਨ
 ਤਕਾਰੀਐਤੁਓਧਿਧਾਰੀਸਧਰਸਦਗਸਕਤੁਜਨੀਕਤ
 ਵੈਨੈਨਐਨਮਸੁਐਨਯਤਵੈਦਥਨਯਨਸੋਰਾਨਿਧਿ
 ਕਤਵੈਕਵਲਭਵਲਭਲਭੋਹਨਯਤਵੈਕੋਰੀਕਯੁਖ
 ਸਗਭਕਤਵੈਦਇਆਸਇਆਦਖਜੋਯਯਾਕਤਵੈਜੋ

ਗੁਰਗੁਰਸੁਲੀਲੁ ਕਤਵੈ ਸੰਤਸਤਾ ॥ ਬਿਗੋਹਨਾ ॥ ੪੦੦ ॥ ਕ
 ਬਲੁ ਗੋਮਸਤਕਿ ਚਰਨਨ ਰਜਦਰਸੁ ਦਾਇਆ ॥ ਦ੍ਰਿਸ
 ਨ ਕਥਦੇਖਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨੁ ਸੁਨਉ ਕਥਸੁ ਵਨਨੁ ॥
 ਬਰਸਨ ਬੇਨਤੀ ॥ ਬਿਸੇਖਉ ॥ ਕਥਕਰਕਉ ਡੰਡਉ ਤਬੰ
 ਦਨਾਪਗਨੁ ਪਰਿਭਾਸਾ ॥ ਦਿਪਨਰੇਖਉ ॥ ਪੇਸਭਗਤੁ ਪ੍ਰਭਾਓ
 ਪਾਨਪਤਿਗਿਆਨ ॥ ਧਿਆਨਜੀਵਨਪਦਲੇਖਉ ॥ ੪੦੧ ॥
 ॥ ਬਿਗੋਖੈ ਬਾਇਆਰਲਾਗੈ ॥ ਜੈਸੇ ਹਰਗਤਿ ਪਾਤਿਖੰਡੀਨ
 ਪੀਰਜਕਰਿਠਉ ਰਠਹਰਾਤੁ ॥ ਯੋਸਰਵਰਪਾ ॥ ਭਗੋਬਾ
 ਰਜਾਬਿਲਖਮੁਖਪਾਨ ॥ ਅੰਤਹੰਤਜਲਜੰਤੁ ॥ ਸੁਲਾਤੈ

॥ ਸਾਰ ਦੂਲ ਦੇਖੈ ਮਿਰਗ ਮਾਲ ਦਲਿ ਚਿਤ ਬਨਵਾਸੈ ਨ ਝੁਲ ॥੪੫੫
 ਕਰਿਆ ਸਮੁਹਾ ਤਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਾ ਅੰਗ ਸੁੰਗਿ ਭੁਟੇ ਭੈਰਵ
 ਤਿਸਿ ਖਦਖਤਿ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਅਤਿ ਬਿਲਲਾਤਹੈ ॥੪੦੮॥ ਓ
 ਗਬਰਖਤ ਕਰਖਤ ਦਾ ਅਨੀਬ ਜਾਗਿ ਸਾਹਰ ਲਹਰਿ ਬਠਾਜ
 ਰਤ ਅਗਨਿਹੈ ॥ ਰਾਜੀ ਬਿਰਾਜੀ ਭੂਬੰਪ ਕਾ ਅੰਤਰ ਬਿਬਾਧ
 ਲਬੰਦ ਸਾਲਸਾਸ ਨਾ ਸੀਕਟੇ ਮੇ ਮਗਨੁਹੈ ॥ ਆਪਦਾ ਅਪੀ
 ਨਦੀ ਨਦੁਖ ਨਾ ਦਰਿਦ ਛਿਦੁ ਰੁਮਤਿ ਉਦਾਸ ਬਿਨਦਾਸ ਨਿਨ
 ਗਨਿਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਿਸਟਿ ਕੋ ਘਾਟਿਸਾਨੁ ਉਨਾ ॥ ਏਲਾਹੇ
 ਜਗ ਮੇ ਭਗਤ ਨੇ ਭੋਭੋਭੋ ਭਗਨਹੈ ॥੪੦੩॥ ਤੈਸੇ ਚੀਟੀ ਕਮਲ

ਸਭੈ ਬਿਰਖ ਚੜ੍ਹੇ ਪੰਛੀ ਉਡਿ ਜਾਇ ਬੈਸੇ ਨਿਕਟਿ ਹੀ ਫਲ ਕੇ
 ਜੈ ਸੇ ਗਾੜੀ ਚਲੀ ਜਾਤਿ ਲੀਕਨ ਮੇ ਪੀਰ ਜਸੈ ਘੋਰ ਦਉਰ
 ਜਾਇ ਬਾਏ ਦਾਹਨੇ ਸਬ ਲਕੇ ਜੈ ਸੇ ਕੋ ਸਭ ਰਿਚਾ ਲਿਸਕੀ
 ਮੇਨ ਪਾਇਨ ਕੇ ਆਤਮਾ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟਧਾਇ ਆਵੈ ਪਲ ਕੇ
 ਤੈ ਸੇ ਲੋਗ ਬੇਦ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਪਛਗੀ ਮਗੁਰ ਚ
 ਰਨ ਸਗਨਿ ਅਸਥ ਲਕੇ ॥੪੦੪॥ ਜੈ ਸੇ ਬਨ ਰਾਇ ਪਰ
 ਫੁਲ ਤਫਲ ਨ ਮਿਤਿ ਲਾਗਤ ਹੀ ਫਲ ਪੜ੍ਹ ਪੁਹ ਪਥਿਲਾ
 ਤਹੈ ਜੈ ਸੇ ਕ੍ਰਿਆ ਚਤੁਰ ਸਿਗਰ ਬਤਾਰ ਹੇਤਿ ਤੇਟਤੁ
 ਰਤੁ ਰਉਰ ਹਾਰਨ ਸਮਾਤਹੈ ਬਾਲਕਾ ਅਚੇਤ ਜੈ ਸੇ ਧਰਤ

ਲੀਲਾ ਅਨੇਕ ਸੁਚਿਤੁ ਨ ਭਏ ਸਭੇ ਬਿਸਥਾਤ ਹੋ ॥ ਤੈਸੇ ਬਧ ੪੫੬
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਮਾਗਿ ^{ਚਿਤ} ਅਨ ਕਾਜ ਗਿਆਨ ਭਾਨ ਉਦੈ ਉ
 ਰ ਕਰਮ ਉਡਾਤਿ ਹੋ ॥ ੪੦ ॥ ਪਾਜੈ ਸੇਧ ਸਥਿਤ ਹੀ ਭਾਕ ਨ ਹੋ
 ਕਰੇ ਜੈ ਬਾਲ ਕਤਾ ਹੀ ਲੋਧਾ ਵੈਜ ਨੈ ਗੋਦਿ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਭਵਤ ਸੁ
 ਤ ਹਿਜੈ ਸੇਅ ਉਖ ਦਪੀਆ ਵੈ ਮਤਾ ਬਾਲ ਕੁਜਾਨ ਤ ਸੇ ਹਿ
 ਵਾਲੁ ਭਾਟਿ ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਹਰਨ ਭਚਨ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੀ ਅਨ
 ਬਾਲ ਕਹੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਗਤ ਅਚੇਤ ਹੋ ॥ ਅੰਕ ਲਕਲਾ
 ਅਲਖਾ ਮਤਿ ਹੀ ਅਗਾਧ ਬੋਧਾ ਪਾਪੀ ਜਾਨ ਭਾਪ ਨੇਤ
 ਨੇਤ ਨੇਤ ਹੋ ॥ ੪੦ ॥ ਦੈਤ ਸੁਤ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਿਲਾ ਦਿ

ਭਏਦੇਵਸੁਤਜਗਮੇਸਨੀਚਰਬਖਾਨੀਐ॥ਮਧੁਪਰਬਾ॥
 ਸੀਕੀਸਾਮਧਮਾਮਸੁਰਭਏਲੋਕਥਾਸੀਸੇਵਕਭੁਭੀਖ
 ਨਪਛਾਨੀਐ॥ਸਾਗਰਗੰਭੀਰਬਿਖੇਬਿਖਿਆਪ੍ਰਗਾਸ
 ਭਈਅਹਿਮਸਤਕਿਮਨਉਦੇਉਨਮਾਨੀਐ॥ਬਰਨਸ
 ਥਾਨਲਘੁਦੀਰਘਜਤਨਪਰੈਅਕਥਕਥਾਬੈਰੋਦਾਬਿ
 ਸਮਨਜਾਨੀਐ॥੪੦੭॥ਚਿਤਾਨੀਚਿਤਵਤਚਿਤਾਰਿ
 ਤਤੇਚੁਗਈਅਜੋਨੀਅਗਧੇਜੋਨਿਸੀਕਟਿਕਟਾਏਪੈ॥
 ਜਪਤਅਕਾਲਕਾਲਕੀਟਕਕਲੇਸਨਾਸੇਨਿਭੁਭੁਕਾ
 ਨਕ੍ਰਮਭੈਦਲਭੁਜਾਏਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਥਨਿਰਵੈਰ

ਬੈਰਕੁ ਉਤਿਅਗਿਓਭਾਗਿਓਭੇਦਖੇਦੁਨਿਰਭੇਦਗੁਨ ॥੪੫॥
 ਗਾਏਹੈਅਕੁਲੁਅੰਚਲੁਗਹੇਕੁਲਨਬਿਚਾਰੈਕੋਉਅਟ
 ਲੁਸਰਨਿਅਵਾਗਵਨੁਮਿਟਾਉਹੈ॥੪੬॥ਬਾਛੈਨ
 ਟੂਰਗਥਾਸਮਾਨੈਨਨਰਕਤਾਸਾਮਾਸਾਨਕਰਤਚਿਤ
 ਹੋਨਹਾਰੁਹਇਹੈਸਿਪਤਿਨਹਕਥਿਪਤਮੈਨਸੁਗਤਾਹਿਸੁਮ
 ਦੁਖਸਾਸਰਿਬਿਹਸਨੋਰਇਹੈਜਨਾਸਾਵਨਮਿਤ
 ਮੁਕਤਿਨਭੇਦਖੇਦਗੀਸੀਤਾਤ੍ਰਿਕਾਲੁਬਾਲੁਭਾਧਿਅਵਿ
 ਲੋਇਹੈਗਿਅਨਹੁਰਾਜਨਕੋਚੀਨਤਉਚਿਚਨਹਿ
 ਬਿਰਲੁਸੀਸਾਰਪੇਸੁਗਤਸੈਕੋਇਹੈ॥੪੭॥ਜੇਸੈਤ

ਉਸਿਠਾਣੀਰਾਖੀਐਐਫਿਪਾਇਜਤਨਕੋਚੀਟੀਚਾਲਿਜਾਇ
 ਚੀਨਿਤਾਹਿਲਪਟਾਤੈਐਦੀਪਕਜਗਾਇਜੈਸੇਰਾਖੀਐਐਦੁ
 ਰਾਇਗਿਹਪ੍ਰਗਟਪਤੰਗਤਾਐਸਹਜਿਸਮਾਤਹੈਐਜੈਸੇਤ
 ਉਥਿਮਲਜਲਕਮਲਾਇਕਾਂਤਬਸੇਮਪੁਕਰਿਮਪੁ
 ਅਚਵਨਤਹਜਤਹੈਐਤੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਪ੍ਰਗਟ
 ਤਪੈਮਸਕਲਸੀਸਾਰੁਤਿਹਿਦੁਆਰਾਬਿਲੁਲਾਤਹੈ॥੪॥
 ੧੦॥ਬਜਤਨੀਸਾਨਸੁਨੀਅਤਚਹੁਓਰਜੈਸੇਉਦਤਪੁ
 ਘਨਤਨਦੁਏਨਦੁਰਦੇਸੈਐਦੀਪਕਸੇਦਾਫਾਭਏਸਕ
 ਲਸੀਸਾਰੁਜਾਨੈਘਟਕਐਸਿਧਜੈਸੇਫਿਪੈਨਫਿਪਐ

॥ ਜੈ ਸੇਚਕ ਵੈ ਨ ਛੋਨੇ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਸਨ ਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਏਹਾ ਟੀਕੇ ॥ ੪੫੮ ॥
 ਗੇਅਟੇ ਨ ਮਿਟਾਏ ਸੇ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਪਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸੁ
 ਜਾ ਸੁਗੁਪਤ ਨ ਗੈ ਮੇਲਿ ਬਿਤੁ ਪਿਯਾ ਏਸੇ ॥ ੪੫੯ ॥ ਜਉ
 ਪੈ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਪਛਮ ਨੇਤਰ ਕੈ ਜੀਵਨ ਜਨਮ ਲਲ
 ਲਾਛ ਨ ਲਗਾਵਹੀ ॥ ਜਉ ਪੈ ਨ ਦਥਾ ਦਸੁ ਨਿਸੰਗ ਮਾਨ
 ਗਿਆ ਨ ਰਾਚੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਏਸ ਬਦ ਬੇਖੀ ਨ ਕਹਾਵਈ
 ॥ ਜਉ ਪੈ ਜਲ ਸੇ ਨਿਕਸ ਮਨਿ ਸਰਜੀ ਵਰਹੈ ਸੇਖੈ ਦੁਖ ਦੂ
 ਖਿਨ ਬਿਰਹ ਬਿਲਖਾਵਈ ॥ ਸੇਵਾ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਧਿਆ ॥
 ਨਤ ਜੈ ਤਜੈ ਦੁਬਥਾ ਕਉ ਸੰਗਤ ਸੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਪਦ ਵੀਨਖ ॥

ਕਈ॥੪੧੩॥ਜੈਸੇਏਕਚੀਟੀਪਾਛੈਕੋਟਚੀਟੀਚਲੀਜਾ
 ਤਿਏਕਟਕਪਗਡਗਮਾਗਿਸਾਵਧਾਨਹੈ॥ਜੈਸੇਕੁੰਜਪੰ
 ਤਿਓਲੀਭਾਂਤਿਸਾਂਤਿਸਹਜਮੇਉਰਤਾਅਕਾਸਚਾਰੀਆ
 ਗੈ॥ਅਗਵਾਨਹੈ॥ਜੈਸੇਮ੍ਰਿਗਮਾਲਚਾਲਚਲਤਟਲਤਰਾ
 ਧਿਜੜਤੜਾਅਗਭਾਗੀਰਮਤਤਤਧਿਆਨਹੈ॥ਕੀਟੀਖ
 ਗਮ੍ਰਿਗਸਨਮੁਖਪਾਛੈਲਾਗੇਜਾਂਹਿਪਾਠੀਗੁਰਪ੍ਰਬਛਾਬ
 ਚਲਤਅਗਿਆਨਹੈ॥੪੧੩॥ਜੈਸੇਪ੍ਰਿਅਮਸੰਗਮਸੁਜ
 ਸੁਨਾਇਕਾਬਖਾਨੈਸੁਨਿਸੁਨਿਸਜਨੀਸਗਲਬਿਗਸਾ
 ਤਹੈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਰਸਾਬਿਸਮਹਾਇਸੇ

ਦੇਤੋਮੇਨਿਗਹੇਮਾਨਮੁਸਕਾਤਪੈਪੁਰਨਾਮਪਾਨਪਕਸੁਤਸ ॥ ੪੫੯ ॥
 ਮੈਰਦਨਮੈਰੁਰਜਨਮੁਦਰਿਹਇਤਾਹੀਲਪਟਾਤਹੈਤੈਸੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਪੇਮਭਗਤਪਕਸਜਾਸੁਬੋਲਤਬੈਰਾਗਮੇਨਿਸ
 ਬਹੁਸੁਹਾਤਹੈ॥ ੪੬੦ ॥ ਜੈਸੇਕਾਛੀਫਲਹੇਤਾਥਿਥਿਧਿਥਿ
 ਰਖਰੇਪੈਨਿਹਫਲਰਹੈਬਿਰਖੈਨਕਾਹੁਕਾਜਪੈਸੀਤਤਿਨ
 ਮਿਤ੍ਰਿਨਿਪਾਅਨਿਕਾਬਿਵਾਰਕੈਸੀਤਤਾਥਿਹੁਨਥਨਿਤਾ
 ਨਾਹਿਹਛੁਯਜਿਹੈ॥ ਬਿਦਿਅਵਾਨਜਾਨਜੈਸੇਪਾਪਚਟ
 ਸਚਜੈਰੈਬਿਦਿਅਾਹੀਨਦੀਨਖਲਨਾਮਉਪਰਜਹੈਸਤ
 ਤਿਗੁਰਸਿਖਸਾਖਾਸੀਗਹੈਸੁਚਿਅਾਨਮਿਤ੍ਰਿਬਿਨੁਗੁਰਗਿ

ਅਨਾਧਿਕਾਜਨਨ੍ਹਉਲਾਜਿਪੈ॥੪੫੫॥ਸੁਰਸਰੀਸੁਰਸਤੀਜਮਨਾ
 ਗੋਦਾਵਰੀਗਾਇਆਪ੍ਰਾਕਿਸੇਤਕੁਰਖੇਤਮਾਨਸਰਹੈ॥ਕਾਸੀਕਾਤੀ
 ਵਾਆਰਾਵਤੀਮਾਇਆਮਥੁਰਾਮਯੁਪਿਆਗੋਮਤੀਆਵੰਤਕਾ
 ਕੇਦਾਰਹਿਮਧਰਹੈ॥ਨਰਥਦਾਥਿਥਿਪਿਬਨਦੇਵਸਥਲਕਥ
 ਲਾਸਨੀਲਸੰਦਰਾਚਲਸੁਮੇਰਕਿਰਵਰਹੈ॥ਤ੍ਰਿਥਾਅਰਥ
 ਸਤਧਰਮਦਾਇਆਸੰਤੋਖਸੀਗੁਰਚਰਨਰਜਤੁਲਨਸਗਰਹੈ
 ੪੧੬॥ਜੈਸੇਕਾਆਰਕੰਨਿਆਮਿਲਿਖੇਤਿਤਾਅਨੇਕਸਖੀਸ
 ਕਲਕੋਟਕੋਦਿਨਹੋਤਨਾਥਿਵਾਹਜਿਅਜੈਸੇਬੀਰਖੇਤਥਿਥੈ
 ਜਾਤਹੈਸੁਭਟਜੇਤੋਸਥੈਨਮਰੁਤੁਤੋਸਸਤਨਸਨਾਹਜਿ

॥ ਥਾਵਨ ਸਾਮੀ ਪਜੈ ਸੋ ਬਿਥਿ ਬਿਥਿ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਏਕੈ ਬਿਰਚੀ ਦਨ ॥੪੬॥
 ਕਰਤ ਹੈ ਨਤਾ ਹਿਜੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਰਨਿ ਜਾਤ ਹੈ ਜਗਤੁ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਚਾਹਤ ਹੈ ਜਾ ਹਿਜੀ ॥੪੭॥ ਜੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖ
 ਗਾਇਨ ਚਰਾਵਤ ਜਤਨ ਬਨ ਖੇਤਨ ਪਰਤ ਸਥੈ ਚਰਤ ॥
 ਪਾਇਕੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਮਸਤੁ ਪਰ ਜਨੀਤ ਬਿਖੇਤ ਕੇ ਦੇ
 ਸਪਰਜਾ ਬਸਤੁ ਸੁਖ ਪਾਇਕੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਹੋਤ ਕੇ ਵਟ ਚੇਤੀ ਨਿਸਾ
 ਵਧਾਨ ਜਾ ਮੇਲਾ ਕੈ ਨਿਗਥਿ ਪਾਨ ਬੋਧ ਬਾਹਿਜਾਇਕੈ ॥ ਤੈ ਸੇ
 ਗੁਰਉ ਨਮਨ ਮਗਨ ਬਹਮ ਜੋਤ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਸਿਖਸ
 ਮਸਤਾਇਕੈ ॥੪੮॥ ਜੈ ਸੇ ਪਾਉ ਪਾਇ ਲਕੇ ਜਤਨ ਕੈ ਨੀਕੇ

ਹਿਤਪੀਰਮਿਦਿਜਾਇਲੀਕਮਿਦਤਨਪੇਖੀਆਜੈਸੇਫਾਟੇਅੰ
 ਬਰੇਸੀਆਇਪੁਨਓਨੀਅਤਨਗੋਤਓਨਹੋਇਤਓਬੇਗਰੀਪ
 ਰੇਖੀਆਜੈਸੇਫਾਟੇਬਾਸਨੁਸਵਾਰਦੇਤਹੇਠਠੇਰੋਗਿਰਤਨਪਾ
 ਨੀਪੈਗਠੀਲੋਭੇਖਭੇਖੀਆਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਿਬਿਮੁਖਦੁਖਦੇ
 ਖਿਪੁਨਿਸਰਲਿਗਹੋਪੁਨੀਤਪੇਕਲੇਕਲੇਖੀਆ॥੪੯੮॥ਦੇ
 ਖਿਦੇਖਿਦ੍ਰਿਗਨਦਰਸਮਾਹਿਮਾਨਜਾਨੀਸੁਨਸੁਨਸਬਦੁ
 ਮਹਾਤਮਨਜਾਨਿਓਹੈਗਾਇਗਾਇਗੀਮਿਤਾਗੁਨਗਨਭ
 ਨਨਿਧਾਨਹਸਿਹਸਿਪੇਮਕੋਪਤਪੁਨਪਛਾਨਿਓਹੈਰੋਇਰੋ
 ਇਬਿਰਹਾਬਿਓਗੋਕੋਨਸੋਗਜਾਨਿਓਮਨਗਾਹਿਗਾਹਿਮਨੁਮੁਖ

ਦੁਨਾਨਿਓਹੈਲੋਗਬੇਦਗਿਆਨਉਨਮਾਨਕੋਨਜਾਨਿਸਕਿ ੪੬੧
 ਓਜਨਮਜੀਵਨਧਿਗੁਬਿਮੁਖਬਿਧਾਨਿਓਹੈ॥੪੭॥ਕੋਟਨਿ
 ਕੋਟਾਨਿਮਾਨਿਕੋਚਮਤਕਾਰਵਾਰਉਸਸੀਅਰਸੁਰਕੋਟਕੋਟਨਿਪ੍ਰ
 ਗਾਸਜੀ॥ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਭਾਗਿਪੂਰਨਪ੍ਰਤਾਪਛਾਬਿਜਾਗਿਮ
 ਾਗਿਜੋਤਿਹੈਸੁਜਸਨਿਵਾਸਜੀ॥ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਬਰਮਾਦਿਕ
 ਮਨੋਰਥਕੈਤੀਰਥਕੋਟਾਨਿਕੋਟਥਾਛੁਤਹੈਤਾਸਜੀ॥ਅਸਤਕਿ
 ਦਰਸਨਸੋਭਕੋਮਹਾਤਮਾਅਗਾਧਬੋਧਸੀਗੁਰਚਰਨਰਜਮਾ
 ਕਲਰੋਜਾਸਜੀ॥੪੮॥ਸਫੈਯਾ॥ ॥ਖਗੀਮਗਮੀਨ
 ਪਤੰਗਚਰਚਰਜੋਨਿਅਨੇਕਬਿਖੈਰੁਸਾਆਇਓਸੁਨਿਸੁਨਿ

ਪਾਇਰਸਾਤਲਭੂਤਲਦੇਵਪੁਰੀਪ੍ਰਤਲਉਬਹੁਪਾਇਓ॥
 ਜੋਗਹੂਡੋਗਦੁਖਾਦਿਸੁਖਾਦਿਕਧਰਮਾਧਰਮਸੁਕਰਮ
 ਕਮਾਇਓ॥ ਹਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਗਤਾਮਾਇਭੁਭੁਮੁਖਦੇਖਗੁਰੂ
 ਸੁਖਪਾਇਓ॥੪੩੩॥ਕਵਿਤੁ॥ ॥ਚਾਹਿਚਾਹਿਚੰਦ੍ਰਮੁਖ
 ਚਾਇਕੈਚਕੋਰਚਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਿਰਨਅਚਵਤਨਾਘਾਨੇਪੈ॥
 ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਧਦਸਬਦਸ੍ਵਨਮ੍ਰਿਗਾਅਨੰਦਉਦੋਤਕਰਿ
 ਸਾਂਤਿਨਸਮਾਨੇਪੈ॥ਰਸਕਰਸਾਲਜਸੁਜੀਪਤਥਾਸੁਰਨਿਸਚ
 ਕ੍ਰਕਜੁਗਤਜਿਹਥਾਨਭਿਪਤਾਨੇਪੈ॥ਦੇਖਤਸੁਨਤਾਅਰੁਗ
 ਵਤਪਾਵਤਸੁਖਪੇਮਰਸਥਿਸਮਨਮਗਨਹਿਰਾਨੇਪੈ॥੪੩

ਕ੍ਰਾਸਲਲਿਨਿਵਾਸਜੈਸੇਸੇਮੀਨਕੀਨਪਟੈਰਚਦੀਘਕਪ੍ਰਕਾਸ ੪੬੭
 ਘਟੈਪ੍ਰੀਤਿਨਪਤਿਗਕੀਕੁਸਮਸੁਥਾਸਜੈਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਮ
 ਧੁਪਕਉਓਭਤਮਕਾਸਆਸਘਟੈਨਬਿਹੰਗਕੀਘਟਾਘ
 ਨਘੋਰਮੋਰਚਾਤ੍ਰਕਰਿਦੈਓਲਾਸਨਦਥਾਦਸੁਨਿਰਤਿਘਟੈ
 ਨਕਰਗਕੀਤ੍ਰੇਸੇਖਿਅਪੇਮਗਸਰਸਕਰਸਲਸੰਤਘਟਤਨ
 ਤ੍ਰਿਸਨਪ੍ਰਥਲਅੰਗਅੰਗਕੀ ੪੭੪ ਘਸਲਲਸੁਤਾਵਦੈਧੇ
 ਬੋਰਤਨਕਾਸਟਹਿਲਾਜਗੋਰੇਕੋਰੇਅਪਨੇਈਪਤਿਪਾਰਿਓ
 ਹੋਸੁਗਵਤਕਾਸਟਿਰਿਦੰਤਰਿਥੋਸੰਤਰਹਿਥੋਸੰਤਰਿਥੋ
 ਤਰਿਲੋਕਾਸਟਿਪ੍ਰਜਾਗਿਓਹੋਅਗਰਹਿਜਲਬੋਰਕਾਦੈਥ

ਫੈਮੋਲਤਕੋਪਵਕਪਦਗਪਕੋਅਧਿਕਉਟਾਇਓਹੈਤਉਤ
 ਕੋਰੁਪੁਰੁਚੁਇਚੋਅਹੋਇਸਲਲਮਿਲਾਅਉਗਨਹਿਗੁਨਮ
 ਨੈਬਿਰਦੁਬੀਚਾਰਿਓਹੈ॥੪੨੫॥ਸਲਲਸੁਭਾਵਜੈਸੇਨਿ
 ਵਨਗਵਨਗੁਨਸੀਚੀਅਤਉਪਬਨਬਿਰਵਲਗਾਇਕੋ॥
 ਜਲਿਮਿਲਿਬਿਰਖਹਿਕਰਤਉਰਧਤਪਸਾਖਾਨਏਸਫਲ
 ਹੁਇਸੁਖਰਹੈਆਇਕੋ॥ਪਾਹਨਹਨਤਫਲਦਾਦੀਕਾਟੋਹੋਇ
 ਨਉਕਾਲੇਸਟਕੈਛੇਦੇਭੇਦੇਬੰਧਨਬੰਧਾਇਕੋ॥ਪਥਲੁਪ
 ਵਹਸੁਤਸੜਗਾਹਿਪਾਰਿਪਰੈਸਤਿਗੁਰਸਿਖਦੇਖੀਤਰੈਸਮ
 ਝਾਇਕੋ॥੪੨੬॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਕਾਰਿਭੋਭਵਨਭਵ

ਨੀਭਗਤਿਭਾਇਚਾਇਕੈਚਈਲੇਹੈ॥ਸੰਗਮਸੰਜੋਗੁਗੁਰਸਹਜ ੪੬੩
 ਸਮਾਧਿਸਾਧਪੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਕੈਰਸਕਰਸੀਲੇਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
 ਬੈਕਟੇਕਟੇਕਅਉਅਨੇਕਾਬਿਮਲਬੈਗਗਫ ਬਿਛੁਬਿਕੈ
 ਛਬੀਲੇਹੈ॥ਪਰਮਦਭੁਗਤਅਤਿਅਸਚਰਜਮੇਬਿਸਮ
 ਬਿਦੇਹਉਨਮਨਉਨਮੀਲੇਹੈ॥੪੭॥ਜਉਲਉਕਰਿਕਾ
 ਮਨਾਕਾਮਾਰਥੀਕਰਮਕੀਨੇਪੁਰਨਮਨੇਰਬਛਾਇਓਨਕਾਹੂ
 ਕਾਮਕੋ॥ਜਉਲਉਕਰਿਅਸਾਮਾਸਵੰਤੁਇਆਸੋਰਗ
 ਹਿਓਬਹਿਓਫਿਰਿਓਓਰਪਾਉਓਨਥਿਸ੍ਰਾਮਕੋ॥ਜਉਲ
 ਉਮਮਤਾਮਮਤਮੁੰਡਬੋਝਲੀਨੇਦੀਨੇਰੰਡਖੰਡਖੰਡਖੇਦੁਠਾ

ਮਠਾਮਕੋ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਾਨਿਹਕਾਮਾਮਉਨਿਰਾਸਤੁਏਨਿਮ
 ਰਸਹਜਸੁਖਨਿਜਪਦਨਾਮਕੋ॥੪੨੮॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਕ
 ਮਲਮਕਰੰਦਰਜਲੁਭਤਹੁਇਮਨਮਧੁਕਰਲਪਟਾਨੇਹੈ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਅਹਿਨਿਸਿਰਸਕਿਹੁਇਅਤਿਉਨ
 ਮਤਿਆਨਾਗਿਆਨਾਬਿਸਰਨੇਹੈ॥ਸਹਜਸਨੇਹਭੋਹਥਿਸ
 ਮਾਥ੍ਰਦੇਹੁਪਥ੍ਰਤਥ੍ਰਿਦਗਤਿਸੀਪਸੀਪਟਸਮਾਨੇਹੈ॥ਚਰਨ
 ਸਰਨਸੁਖਸਾਗਰਕਟਾਛਕਾਰਿਮੁਕਤਾਮਹਾਂਤਹੁਇਅਨੂ
 ਪਭੁਪਠਨੇਹੈ॥੪੨੯॥ਗੋਮਰੋਮਕੋਟਮੁਖਮੁਖਰਸਨਾਅਨੰ
 ਤਾਮਨਕਮਨੰਤਰਲਉਕਹਤਨਾਮਾਵਣੀਕੋਟਥ੍ਰਮਰੰ

ਭਾਰਤ ਰਤਨ ਪਾਗਬੀਖੇਤੋਲੀਐਜਉਥਾਰਿਥਾਰਿਤੋਲਨਸ ੪੬੪
 ਮਾਵਈਆਚਤੁਰਪਦਾਰਥਮਉਸਾਗਰਸਮੁਹਸੁਖਾਬਿਬਿ
 ਧਿਥੈਕੁੰਨੋਸੋਲਮਹਿਮਾਨਪਾਵਈਸਮਸੁਨਪਰੇਕਰੇਗਉਨ
 ਕਉਨਤਉਨਮਨੁਪੁਰਨਥਮਗੁਰਸਥਦਸੁਨਾਵਈ ੪੭
 ਆਲੋਚਨਮਤੰਗਦੀਪਦਗਸਦੇਖਨਹਏਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਪੁ
 ਨਉਤਰਨੁਆਨੇਪੈਨਾਦਬਾਦਸੁਨਬੇਕਉਸਵਨਧੁਨੰਗਏ
 ਸੁਨਿਪੁਨਿਬਕਤਭਏਨਬਹੁਨੇਪੈਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰ
 ਸਿਰਸਕਿਉਇਮਨਮਥਕਰਸੁਖਸੰਪਟਸਮਾਨੇਪੈਰੂਪਗੁਨ
 ਖੇਮਚਸਪੁਰਨਪਰਮਪਦਮਾਨਗਿਮਨਧਿਮਾਨਗਸਰੁਰ

ਅਭੁਲਾਨੇਹੈ॥ ੪੩੧॥ ਪ੍ਰਥਮਹੀਆਨਸਿਆਨਹਾਨਿਕੋ
 ਪਤੰਗਬਿਪਿਪਾਛੈਕੋਅਨੁਪਰੁਪਦੀਪਕਦਿਖਾਏਹੈ॥ ਪ੍ਰ
 ਥਮਹੀਆਨਗਿਆਨਸੁਰਤਿਬਿਸਰਜਿਕੋਅਨਹਦਨ
 ਦਮਿਗਜੁਗਤਿਸੁਨਾਏਹੈ॥ ਪ੍ਰਥਮਹੀਬਚਨਰਚਨਹਰਿਉ
 ਗਸਾਜਿਪਾਛੈਕੋਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਾਮਪਿਓਪੀਆਏਹੈ॥ ਪੇਖਸੁ
 ਨਾਮਚਵਤਹੀਭਏਬਿਸਮਾਅਤਿਪਰਮਦਭੁਤਅਬੁਰਜ
 ਸਮਾਏਹੈ॥ ੪੩੨॥ ਜਾਤਿਸਿਹਜਾਸਨਜਓਕਾਮਨਿਜ
 ਮਨੀਸਮੇਭੁਰਜਨਸੁਜਨਕੀਬਾਤਨਸੁਹਾਤਹੈ॥ ਹਿਸਕਥਿ
 ਉਦਿਤਪੁਦਿਤਿਏਰੋਗਚਿਤਿਏਕਟਕਪਿਆਨਕੇਸਾ

ਰਤਨਗਤਹੋ ਜੈਸੇ ਮਧੁਕਰਿ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤਹੋ ਬਿਸਮ ॥੪੬੫॥
 ਕਮਲਦਲ ਸੀਪਟਸ ਮਾਤਹੋ ਤੈਸੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਰਨ ਚਲਿ
 ਜਾਤਿ ਸਿਖਦਰਸ ਪਰਸਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਮੁਸਕਾਤਿਹੋ ॥੪੬੬॥
 ਅਵਤਹੋ ਜਾ ਕੈਭੀਖਮਾਗਨਿ ਭਿਖਾਰੀ ਦੀਨ ਦੇਖਤਾ ਅਧੀਨ
 ਹਿਨਿ ਰਾਸੋ ਨਾਥਿ ਰਾਹੋ ਬੈਠਤਹੋ ਜਾ ਕੇਦੁਆਰਾ ਅਸਾ ਕੇ
 ਬਿਰਾਗਣੁ ਨਾਮੰਤ ਕਰਨ ਫੈਤੋ ਰਿਵਾ ਕਿਤਾ ਹਿਰਾਭਿਓ ਪਾਇਨ
 ਕੀਪਨ ਹੀਰਹ ਰੁਪਰਹ ਗੰਧਰੀ ਰੂਪੁ ਕਾ ਪੂਕਾ ਜਿਉ ਭਿਜਲਤੁ
 ਸਮਾਰਿਹੋ ਛਾਤਿ ਅਭਿਕਾਰ ਛਾਤੋ ਇਹੁ ਰਮਾਗਮੇ ਕਥ
 ਪੂਕੈਦਇਆ ਕੈਦਇਆ ਲੁਪਗਿਧਾਰਿਹੋ ॥੪੬੭॥ ਦ੍ਰੋਪਤ

ਕੁਪੀਨਮਾਤ੍ਰਦਈਜਓਪੁਨੀਸਰਹਿਤਾਤੇਸਭਾਮਾਧਿਬਹਿ
 ਭਿਸਨਪਵਾਹਜੀ। ਤਨਕਤੰਦੁਲਜਗਦੀਸਹਿਦਏਸੁਦ
 ਮਤਾਂਤੇਪਾਏਚਥਰਪਦਾਰਥਅਥਾਹਜੀ। ਦੁਖਤਗਜੀ
 ਦਾਅਗਥੰਦਗਹਿਭੇਟਗਪੇਤਾਕੋਕਾਜੈਚਕਪਾਨੀਆਨਿ
 ਗਿਸੇਗਾਹਜੀ। ਕਾਕਾਕੋਓਕਰੈਕਛੁਹੋਤਨਕਾਹੁਕੇਕੀਏਜ
 ਕੀਪੁਤਮਾਨਿਲੇਹਿਸਥੇਸੁਖਤਾਹਿਜੀ। ਖੜਪੁਸਰ
 ਵਨਸੇਵਾਕੀਨੀਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀਬਿਸੇਖਤਾਤੇਗਾਈਅਤ
 ਜਸਜਗਤਮੇਤਾਹੁਕੋਜਨਪੁਲਾਦਮਾਦਿਸੀਤਭਈ
 ਅਵਿਗਿਆਨੀਨੀਤਤਪਾਤਕਰਿਪੁਤ੍ਰਗਾਖਿਓਪੁਨੁਵਤੁ

ਕੋਦੁਆਦਸਥਰਖਸੁਕਜਨਨੀਦੁਖਤਕਗੀਸਿਧਿਛੁਟੇਤਤਖ ॥੪੬੬॥
 ਨਿਜਨਮੁਹੈਜਾਹੁਕੋਅਕਥਕਥਾਬਿਸਮਜਾਨੀਅੰਨਜਾ
 ਇਕਛੁਪਹੁਚੈਨਗਿਆਨਉਨਮਾਨੁਆਨਕਾਹੁਕੋ॥੪੬੭॥
 ਖਾਂਡਖਾਂਡਕਹੈਜਿਹਥਾਨਸ੍ਵਾਦਮੀਠੈਆਵੈਅਗਨਿਅਗ
 ਨਿਕਹੈਸੀਤਨਬਿਨਾਸਹੈਥੈਦਥੈਦਕਹੈਰੋਗਮਿਟਤਨਕਾ
 ਹੁਕੋਦਰਥਦਰਥਕਹੈਕੋਊਦਰਥਹਿਨਬਿਲਾਸਹੈਚੰਦ
 ਨਚੰਦਨਕਹਤਪ੍ਰਗਟੈਨਸੁਥਾਸਥਾਸੁਚੰਦਚੰਦਕਹੈਉਨੀ
 ਅਰੋਨਪ੍ਰਗਾਸਹੈਭੈਸੋਗਿਆਨਗੋਸਟਿਕਹਤਨਰਹਤ
 ਪਾਵੈਕਰਨੀਪ੍ਰਧਾਨਭਾਨਉਦਾਤਿਅਕਾਸਹੈ॥੪੬੮॥ਹ

ਸਤਹਸਤਪੁਛੈਹਸਿਹਸਿਕੈਹਸਾਇਰੋਵਤਰੋਵਤਪੁਛੈਰੋਇਅ
 ਉਰਵਾਇਕੈਥੈਠੈਥੈਠੈਪੁਛੈਥੈਠੈਥੈਠੈਕੈਨਿਕਟਿਜਾਇਚਾ
 ਲਤਚਾਲਤਪੁਛੈਦਹਦਿਸਧਾਇਕੈਲੋਗਪੁਛੈਲੋਗਚਾਰਥੈਦ
 ਪੁਛੈਥੈਦਬਿਧਿਜੋਗੀਭੋਗੀਜੋਗਭੋਗਜੁਗਤਿਜੁਗਾਇਕੈਯਜ
 ਨਮਮਰਨਭੁਮਕਾਹੁਨਮਿਟਾਇਸਕਿਓਨਿਹਚਲਭੁਏਭੁਰ
 ਰਨਸਮਾਇਕੈਯਭੁਏਯਪੁਛਤਪਥਕਿਤਿਹਮਾਰਗਨਧਰੋਪ
 ਗਿਪੀਤਮਕੈਦੇਸਕੈਸੇਥਾਤਨੁਕੈਜਾਣੀਐਯਪੁਛਤਪੈਥੈਦ
 ਥਾਤਮਓਥਦਨਸੰਜਮਸੈਕੈਸੈਮਿਟੈਰੋਗਸੁਖਸਹਜਸਮਾ
 ਣੀਐਯਪੁਛਤਸੁਹਾਰਨਕਰਮਹੈਦੁਹਾਰਨਿਕੈਰਿਦੈਬਿਬਿਚ

ਰਕਤਸਿੰਹਜਾਤੁਲਾਈਐਗਾਏਜੁਨੇਆਖੇਮੀਚੈਪਾਈਐ ॥੪੬॥
 ਨਪਰਮਪਦੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਗਹਿਜਉਲਉਨਕਮਾਈਐ॥੪੭॥
 ਪਿਖੇਜੀਖੇਜਿਦੇਖਿਚਾਇਓਜਾਇਪਹੁਚੇਠਿਕਾਨੇਆਲਸ
 ਬਿਲੰਬਕੀਏਬੇਜਮਿਟਜਾਤਹੈ॥ਸਿੰਹਜਾਸਮੇਗੇਭਰਤਾਰ
 ਬਰਨਾਰਿਜੇਈਕਰੈਜਉਅਭਿਮਾਨਮਾਭੁਪੁਗਟਤਪਚਹੈਬਰ
 ਖਤਮੇਪਜਲਚੜਕਤ੍ਰਿਪਤਿਮੀਏਮੇਨਗਹੇਬਰੁਖਾਬਿਤੀਤੇ
 ਬਿਲਲਤੁਹੈ॥ਸਿਖਸੋਈਸੁਨਿਗੁਰਸਬੰਦਰਹਰਹੈਪਟ
 ਸਨੇਕਕੀਏਖਾਛੈਪਛੁਤਾਤਏ॥੪੮॥ਜੈਸੇਬਛੁਰਾਕਿਛੁਰ
 ਪਰੈਆਨਗਾਇਬਨਦੁਗਪਨਮਾਨਕਰੈਮਾਰਤਏਲਾਤੁਕੀ॥

ਜੈਸੇਮਾਨਸਗਤਿਆਗਿਹੰਸਆਨਸਗਜਤਖਤਨਮੁਕਤ
 ਫਲਭੁਗਤਜੁਗਤਕੀ॥ਜੈਸੇਗਜਦੁਆਰਤਜਿਆਨਦੁ
 ਆਰਜਤਜਨੁਹੋਤਮਾਨੁਭੰਗੁਆਹੋਮਾਨਕਾਪੁਬਾਤਕੀ॥ਤੈ
 ਸੇਗੁਰਸਿਖਆਨਦੇਵਕੀਸਰੰਨਜਾਹਿਰਹਿਓਨਪਰਤੁਗਾਖਿ
 ਸਕਤਨਪਾਤਕੀ॥੪੪੧॥ਜੈਸੇਘਨਘੋਗੋਰਚਾਤ੍ਰਕਸਨੇਹ
 ਗਤਿਬਰਖਤਮੇਹਾਸਨੇਹਕੇਦਿਖਾਵਹੀ॥ਜੈਸੇਤਉਕਮਲ
 ਜਲਅੰਤਰਿਦਿਸੰਤਰਿਹੁਇਮਧੁਕਰਦਿਨਕਰੰਤਉਪਜਾ
 ਵਹੀ॥ਦਾਦਗਨਿਰਾਦਰਹੁਇਜੀਅਤਿਪਵਨਭੁਖਿਜਲਤ
 ਜਿਮਰਤਨਪ੍ਰੇਮਹਿਲਜਾਵਹੀ॥ਕਪਟਸਨੇਹੀਤੈਸੇਆਨ

ਦੇਵਸੇਵਕੁਹੋਗੁਰਸਿਖਮੀਨਜਲਹੇਤੁਠਹਰਾਵਹੀ॥੪੪੨॥ਭੁਗ ੪੬੮
 ਖਨਿਪ੍ਰਸਕਨਜਨੇਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਥਾਂਸੁਕਹਾਜਾਨੇਸੁਖਸੀਤ
 ਤਸਨੇਹਕਉ॥ਗਨਿਕਾਸੀਤਾਨੇਕਥਖਾਨਕਹਾਗੇਤੁਚਾਰਨਾਹ
 ਉਪਚਾਰਕਛੁਕੁਸਟੀਕੀਦੇਹਕਉ॥ਆਸਰੇਨਜਾਨੇਕੁਪਰੰਗਨ
 ਦਸਨਛੁਬਿਜਾਨਤਨਬਹਰਪਸੰਨਾਅਸਪੇਹਕਉ॥ਆਨਦੇ
 ਵਸੇਵਕਨਜਾਨੇਗੁਰਦੇਵਸੇਵਜੈਸੇਤਉਜਵਾਸੇਨਹੀਚਾਹ
 ਤੁਹੈਮੇਹਕਉ॥੪੪੩॥ਜੈਸੇਭੂਲਿਬਛੁਕਾਪਰਤਾਆਨਗਾਇ
 ਬਨਬਹੁਰਿਭਿਅਲਤਮਾਤਥਾਤਨਸਮਾਰਹੋਯੈਸੇਆਨਸ
 ਰਤਮਾਮਾਵੇਆਨਸਹੀਸਦੇਤਮੁਕਤਾਅਮੋਲਦੇਖਨਬੀ॥

ਚਾਰਿਹੈ ਜੈਸੇ ਨਿਪਸੇ ਵਰਜਇ ਮਾਨ ਦੁਆਸੁ ਹੁਗਾ ਮਾਵੈ ਚ
 ਉਹੁ ਨ ਬਢਾਵੈ ਨ ਅਵਗਿਆ ਉਰਧਾਰਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਗਨਿ
 ਸਗਨਿ ਦਾਇਆ ਲਏ ਵਸਿਖ ਨ ਕੋਭੂ ਲਿਬੋਭਗਤਿ ਮੇਥਿਆ ਰਹੈ ॥੪
 ੪੪॥ ਬਾਝੁ ਬਧੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਪੁ ਸਕਨ ਸੀਤਤੁ ਹੁਇ ਸਲਲ ਬਿਲੋਏ
 ਕਤਮਾਖਨ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ॥ ਫਨਗਹਿ ਦੁਗਧ ਪੀਆਏ ਨ ਮਿਟਤ
 ਬਿਖੁ ਮੁਗੀਖਾਏ ਮੁਖ ਸੋਨ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਬਾਸਹੈ ॥ ਮਾਨ ਸਗਪਰਥੈ
 ਬਾਇਸੁ ਉਦਾਸ ਬਾਸਾ ਮਰਗ ਜਾਲੇ ਪੁਖਰਭ ਸਮਨਿ ਵਾਸਹੈ
 ॥ ਮਾਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਜਾਨੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਠਨ ਕੁਟੇਵਨ
 ਮਿਟਤ ਦੇਵ ਦਾਸਹੈ ॥੪੪੫॥ ਜੈਸੇ ਤ ਉਗਗਨ ਘਟਾਘਾ

ਰਾਬਿਲੋਕੀਅਤਿਗਰਜਿਗਰਜਿਬਿਨੁਬਰਖਾਬਿਲਾਤੁਪੈ॥ਜੈ॥੪੬੯॥
 ਸੋਤਉਹਮਾਂਚਲਕੋਠਰਾਅਉਸੀਤੁਲਅਤਿਸਕੀਐਨਖਾਇ
 ਖਾਏੜਿਖਾਨਮਿਟਾਤੁਪੈ॥ਜੈ॥ਸੇਓਸਪਰਤਕਰਤੁਪੈਸਜਲਦੇਹੀ
 ਚਾਖੀਐਚਿਰੰਕਾਲਠਉਰਠਹਗਤਿਪੈ॥ਤੈਸੇਆਨਦੇਵਟੇਵ
 ਝਿਬਿਧੀਚਪਲਫਲਸਤਿਗੁਰਾਮੀਮ੍ਰਤਪ੍ਰਵਾਹਨਿਸਪ੍ਰਾਤੁ
 ਪੈ॥੪੪੬॥ਥੇਸੋਨਅਨੀਨਿਥਹਮੀਨਿਸਾਲਕਾਮਸੇਵਾਗਤਿ
 ਭਾਗਵਤੁਸੋਤਏਕਾਰੀਕਹਾਵਹੀ॥ਤਿਗਥਪਰਮਦੇਵਜਾਤਾ
 ਕਉਪੀਉਤਪ੍ਰਛਿਕਰਤਗਵਨਸੁਮਹੁਰਤਸੋਧਾਵਹੀ॥ਬਾਹਰਿ
 ਨਿਕਸਿਗਰਪਥਸੁਨਸਗਨੁਕੈਸੀਕਾਉਪਰਾਜਿਬਹੁਰਿਧਾਰਿ

॥ ਵਹੀ ॥ ਪਤਿ ਬੁਤਗਾਹਿਰ ਹਿਸਕਤ ਨ ਏਕਟੇਕਦੁਬਧਾ ॥
 ਛਿਤਨ ਪਰੀਅਪਦੁਪਾਵਹੀ ॥ ੪੪੭ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤ ਮਿਲ
 ਪਕੇ ਪੁਤਾਪਾਮੇ ਸੋਪਤ ਬੁਤ ਏਕਟੇਕਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੈ ॥
 ॥ ਛਿਤਨ ਜੋਤਕਾ ਅਉ ਬੇਦਾ ਬਿਤਿ ਬਾਰਕਛੁਕਿਹਾ ਅਉਨ
 ਖੜਕੀਨ ਸੀਕਾਉ ਰਧਾਰੀ ਹੈ ॥ ਜਾਨਤਨ ਸਗਨ ਲਗਨਾ ॥
 ਨਦੇਵ ਸੇਵ ਸਥਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਨੇਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਸਿਖੀ
 ਤਥਾ ਲਕਸ਼ੀ ਗੁਰਪਤਿ ਪਾਲਕਿਹੁ ਏਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿਗ
 ਤਿ ਬਹਮਥੀ ਚਾਗੀ ਹੈ ॥ ੪੪੮ ॥ ਨਾਰਕੈ ਬੁਤ ਰਕੋਸਨੇਹਾ
 ਬਖਤਾਹੁ ਏਗੁਰਸਿਖ ਏਕਟੇਕਪਤ ਬੁਤਲੀਨ ਹੈ ॥ ਗਗਨ

ਦਬਾਵਾ ਅਉਸੀ ਬਾਦ ਪਤ ਸ੍ਰਤਾ ਹੁਇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਨ ਕਾ ॥ ੪੭੦ ॥
 ਨ ਸਿਖ ਦੀ ਨਹੈ ਾਰੁ ਪਰੰਗਾ ਅੰਗ ਸਰਬੰਗ ਹੋਰੇ ਪਤ ਬਤਿਆ
 ਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਨ ਦਰਸਨ ਕੀ ਨਹੈ ਾਸੁ ਜਨੁ ਕੁਟੰਬ ਗਿਹਿ ਗਉ
 ਨ ਕਹੈ ਪਤਿ ਬਤਾ ਅਨ ਦੇਵ ਸਾਖ ਨ ਜੈ ਸੇ ਜਾ ਲਿਖਿ ਨੁ ਮੀਨ
 ਹੈ ॥ ੪੮੮ ॥ ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਸੇਰੁ ਆਗ ਪਾਤਰੁ ਹੀ ਸੁਪ ਬਰਲੁ
 ਅਸ ਪਿਅਸੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਏਕੈ ਕਾ ਹ ਦੇਤੁ ਹੈ ਐਸੀ ਨਾਇ
 ਕਾ ਸੇ ਦੀ ਨਤਾ ਕੈ ਦੁਹਾਗ ਨ ਭਲੀ ਪਤ ਬਿਪ ਕੁਨ ਪਿਆਮ
 ਇਲਾ ਇਲੇਤੁ ਹੈ ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ਸੇਰੁ ਲਾ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ
 ਸੋਗ ਲੁਗਨ ਸਗਨੁ ਸੋਧੇ ਸਰ ਪਾਸ ਹੇਤੁ ਹੈ ਐਸੀ ਨਾਇਕਾ ॥

ਸਤਗੁਰਬਹਿਗਲੀਕੁਟੀਕਪਟਸਨੇਹਦੁਬਿਧਾਜਿਉਗਹ
 ਕੇਤਹੈ॥੪੫॥ਜੈਸੇਜਲੁਕੁਪਨਿਕਸਜਤਨਕੀਏਸੀਚੀ
 ਅਤਖੇਤਏਕੈਪਦੁਚਤਨਆਨਕਉ॥ਪਾਥਿਕਪਪੀਰਾਪੀਆ
 ਸੇਆਸਲਗਿਢਿਗਬੈਠਿਬਿਨੁਗੁਨੁਭਜਨਢਿਪਤਿਕਤ
 ਪਾਨਕਉ॥ਤੈਸੇਹੀਸਕਲਦੇਵਦੇਵਸੈਟਰਤਨਾਹਿਸੇਵਾ
 ਕੀਏਦੇਤਫਲਕਾਮਨਾਸਮਾਨਿਕਉ॥ਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰ
 ਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਿਤਿਬਰਖਹਰਖਿਦੇਤੁਸਰਬਾਨਿਧਾਨਕ
 ਉ॥੪੫॥ਜੈਸੇਉਲੂਦਿਨਸਮੇਕਾਹੂਅੰਨਦੇਖਿਓਭਾਵੈ
 ਤੈਸੇਸਧਸੀਗਤਿਮੇਆਨਦੇਵਸੇਵਕੈ॥ਜੈਸੇਕਉਆ

ਬਿਦਿਆਮਾਨਬੋਲਤਨਕਾਹੁਭਾਵੈਆਨਦੇਵਸੇਵਕਜਉਥੋ ॥੪੭੭॥
 ਲੈਅਹਿਮੰਦਕੈ॥ਕਟਚਟਤਵੁਨੂੰਪ੍ਰੀਤਿਥੀਪ੍ਰੀਤਿਜੈਸੇਆ
 ਨਦੇਵਸੇਵਕਸੁਇਹਾਨਕਟੇਵਕੈ॥ਜੈਸੇਮਰਲਮਾਲਸੇ
 ਭਤਨਥਗੁਠਗੁਕਾਛੀਅਪਕਰਿਕਰਿਆਨਦੇਵਸੇਵਕੈ
 ॥੪੭੮॥ਜੈਸੇਉਲੁਆਦਿਤਉਦਤ੍ਰਿਜੋਤਿਕਉਨਜਾਨੇਅ
 ਨਦੇਵਸੇਵਕੈਨੂਸੁਸੈਸਾਪਸੰਗਮੇ॥ਸਰਕਠਸਫਮਲਿ
 ਕਮਹਿਮਾਨਜਾਨੇਅਨਕਦੇਵਸੇਵਕਕੁਧਕੁਧਪਸੰਗਮੇ
 ॥ਜੈਸੇਤਉਫਿਛਿਨ੍ਦ੍ਰਪਾਠਮਭਤਮੈਨਜਾਨੈਆਨਦੇਵ
 ਸੇਵਕਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਮੇ॥ਬਿਨੁਹਿਸਬੰਸਥਗਠਗੁ

ਸਕਤਿਕਾਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਖਸਾਗਰਤਰੰਗਮੇ॥੪੫੩॥
 ਜੈਸੇਤਉਨਗਰਏਕੋਹਤਹੈਅਨੇਕਹਾਟੈਗਾਹਕਾਅਸੀਖਾਅਵੈ
 ਬੇਚਨਅਰੁਲੇਨਕਉ॥ਜਾਪੈਕਛੁਬੇਚੇਅਰੁਕਲਜੁਨ
 ਮਾਗੈਪਾਵੈਆਨਪੋਬਿਸਾਹੈਜਾਇਦੇਖੇਸੁਖਨੈਨਕਉ॥ਜਾ
 ਕੀਹਾਟਸਕਲਸਮਗੀਪਾਵੈਅਉਬਿਕਾਵੈਬੇਚਤਾਬਿਸਾਹ
 ਤਚਾਹਤਾਚਿਤਚੈਨਕਉ॥ਆਨਦੇਵਸੇਵਜਾਹਿਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਰੇਸਾਹਸਰਹਾਨਿਪਾਨਜਾਕੈਲੈਨਅਰੁਦੈਨਕਉ॥੪
 ੫੪॥ਬਨਜਬਿਉਹਗਛੈਰਤੁਨਪਾਰਖਹੈਇਕਤਨਜ
 ਮਕੀਪਰੀਖਿ॥ਆਨਗੀਪਾਣੀਹੈਲਭੈਚਿਤਕੁਖਤਸੇਲੇਖਾ

ਕਾਲਿਖਾਰੀਭੁਟੇਜਨਮਮਰਨਕੀ॥ਖੰਸੀਕਨਮਿਟਾਈਹੈ॥ਬੀਰ ੪੭੮
 ਬਿਦਿਆਮਾਮਹਾਬਲੀਭੁਟੇਪਨਖਧਾਰੀਹਉਮੈਮਾਰਿਜਕੀਨ
 ਸਹਾਜੇਲਿਵਲਾਈਹੈ॥ਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਦੇਵਸੇਵਕਲੀਕਾ
 ਨੁਮਾਈਆਮੇਉਦਾਬੀਗੁਰਸਿਖਨਜਤਾਈਹੈ॥੪੫੫॥ਜੈ
 ਸੇਆਨੁਬਿਰਖਸਫਲਭੋਰਸਮੇਮਾਇਸਬਦਫਲਭੋਰਸਦਾਸ
 ਫਲਭੁਟਾਦਿਹੈ॥ਜੈਸੇਕਪਜਲਿਨੈ॥ਸਭਪੈਜਤਨਕੀਏ
 ਰੀਗਜਲਮੁਕਤਿਪਦਾਹਪਸਾਦਿਹੈ॥ਖੰਡਕਾਮਰਨਿਭੁ
 ਲਤੇਲਮੇਲਈਪਾਇਪੈਜਰਸਰਜੋਤਿਮੈਬੀਅਰਥਿਸ
 ਮਾਦਹੈ॥ਭੈਸੇਮਾਫਲਦੇਵਸੇਵਕੀਏਫਲਭੁਟੇਜਤਸਤਿਗੁਰ

ਦਰਸਨਸਾਸਨਜਮਾਦਹੈ॥੪੫੬॥ਪੰਚਪਰਪੰਚਕੈਭਏ
 ਹੈਮਹਾਭਾਰਥਸੇਪੰਚਮਾਰਿਕਾਹੁਮੇਨਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰੀ
 ਹੈ॥ਗ੍ਰਿਹਤਾਜਿਨਾਵਿਨਾਥਸਿਸਿਜੋਗੀਸੁਰਹਾਏਨਾਕਿਗੁਨਾ
 ਅਤੀਤਨਿਜਾਸਨਮੇਰਾਹੈ॥ਬੇਦਪਾਠਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਖੀ
 ਰਤਪਰਬਧੈਜਗੁਸਕੇਨਸਮੇਪਮਨਕਿਭਨਾਨਹਾਥੀਐਪੁਰ
 ਨਬਹਮਗੁਰਦੇਵਸੇਵਸਾਧਸੰਗਸਬਚੰਦ੍ਰਤਿਲਿਵਬਾ
 ਮਬੀਚਰੀਹੈ॥੪੫੭॥ਪੁਰਨਬਹਮਸਮਾਦਿਖਿਸਮਦਰਸੀ
 ਹੁਇਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰਹਾਰਿਮੇਨਿਧਾਥੀਐ॥ਚਨਹਾਰੋ
 ਇਤਾਂਤੇਆਸਤੇਨਿਗਸਰੁਏਕਾਕਨਕਰਨਪੁਤ੍ਰਜਾਨਿਐ

ਮੇਮਾਰੀਹੈ॥ ਸੁਖਮਸਥੁਲਥਾਮੰਕਾਰਕੋਅਕਾਰਹੁਇਬ੍ਰਹਮਬਿਬੇ ४੭੩
 ਕਬੁਪਤਏਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਹੈ॥ ਬਟਬੀਜੋਕੋਬਿਥਾਰਬ੍ਰਹਮਕੋਮਾਇ
 ਮਾਛਾਇ॥ ਮਾਰੁਰਮੁਖਏਕਟੇਕਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰੀਹੈ॥ ੪੭੪ ॥ ਜੋ
 ਸੇਤਉਸਕਲਦੁਆਆਪਨੀ॥ ਆਪਨੀਭਾਤਿਚੰਦਨੁਚੰਦਨਕਰੈ
 ਸਰਬਰਮਾਦੁਖਉ॥ ਤਾਬਾਹੀਸੈਹੋਤਜੈਸੇਕੰਚਨਕਲਪੁਭੂਭੂਏ
 ਪਾਰਸਪਰਸਪਾਤੁਸਕਲਉਜਲਕਉ॥ ਸਾਰਿਭਾਅਨੇਕਜੈਸੇ
 ਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਵਰਗਤਿਸੁਰਸਰੀਏਗਮਾਮਾਜਲਨਸੁਫਲਕ
 ਉ॥ ਤੈਸੇਹੀਸਕਲਚੰਦਟੇਵਸੈਟਰਤਨਪਿਥਕਿਉਤਾਮਾਕਲਮ
 ਗਨਿਅਕਾਲੁਕਉ॥ ੪੭੫ ॥ ਚਿਰਗਟਕੈਰੰਗਕਾਲਸਨੇਹਕਹੁ

ਬਰੁਬਰੁ ਕੋ ਲੋਕੁ ਆਕਹਾਧਉ ਸਵਾਨਹੈ ॥ ਘਰਘਰ ਫਿਰਤ
 ਮੰਜਾਗਮਹਾਰਪਾਵੈ ਥੋਸ੍ਵਾ ਬਿਸਨੀ ਅਨੇਕ ਸਤੀ ਨਸਮਾਨਹੈ ॥
 ਸਰਸਰਭੁ ਮਤਨ ਮਿਲਤ ਮਹਾਲ ਮਾਲ ਜੀਵ ਪਾਤਕਰਤਨ ॥
 ਨੀਬਗੁਧਿ ਮਨਹੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵਾ ਅਨਦੇਵ ਸੇਵਕ ॥
 ਏਮਾਖੀਤਿ ਮਾਗਿ ਚੰਦਨ ਦੁਰਗੀਧਾ ਅਸਥਾਨਹੈ ॥ ੪੬੦ ॥
 ਅਨਹਾਟ ਕੇ ਹਵਾ ਆਲੇਤ ਹੈ ਘਟਾਇ ਮੇਲ ਦੇਤ ਹੈ ਚੜ੍ਹਾਇ ਭ
 ਹਕਤ ਜੋਈ ਆਵੇ ਜੀ ॥ ਤਿਨ ਸੇਬ ਨ ਜਕੀਏ ਬਿਨੁ ਤਨਖਾ
 ਵੈ ਕਉ ਟੋਟਾ ਕੋ ਬਨ ਜੁਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਪਛੁਤਾਵੇ ਜੀ ॥ ਕਾਰਕੀ
 ਪੈਏ ਕੋ ਬਾਰਿਬਹੁ ਰਿਓ ਨ ਜਾਇ ਕਉ ਕਪਟਾ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀਏ

ਆਪਹਿਲਖਵੈਜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਹਗੁਨਬੇਚਿਅਵਗੁਨਲੇਤਸੁ ॥ ੪੭੪ ॥
 ਨਿਰੁਨਿਜਸੁਜਗਤਉਠਿਧਵੈਜੀ॥ ੪੭੫ ॥ ਪੁਰਨਬਹਮਸਮਸਰਿਦੁ
 ਤੀਆਨਾਸਤਿਪਤਿਮਾ॥ ਨੇਕਹੋਇਕੈਸੇਬਨਿਆਵਈ॥ ਘਟਿਘ
 ਟਿਪੁਰਨਬਹਮੁ॥ ਦੇਖੈਸੁਨੈਬਲੈਪਤਿਮਾ॥ ਮੇਕਾਹੇਨੁਪ੍ਰਗਟੁਹਇਦਿ
 ਖਾਵਈ॥ ਘਰਘਰਘਰਨਿਅਨੇਕਏਕਹੁ॥ ਪਹੁਤੇਮਤਿਮਾਸਕਲਦੇ
 ਵਸਥਲਹੁਇਨਸੁਹਾਵਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਨਬਹਮਸਾਵਧਾਨਸ
 ਈਏਕਜੋਤਿਮੁਕਤਿ॥ ਜੁਗਲਹੁਇਖਜਾਵਈ॥ ੪੭੬ ॥ ਆਨ
 ਸਰਤਿਮਾਗਿਆਨਸਰਜਾ॥ ਏਥੇਠਹਿਸੁਖਾਇਜਲਜੀਤਹੀ
 ਸਬੰਸਹਿਲੁਜੰਝੂਣੀ॥ ਸਲਿਲੁਬਿਛੋਰਭੁਏਯੀ॥ ਮਤਰਹੈਜਉ

ਮੀਨਕਪਟਸਨੇਹਕੈਸਨੇਹੀਨਕਹਾਵਈ॥ਬਿਨੁਘਨਭੁੰਦਜਉ
 ਅਨਤਜਲਪਾਨਕਰੈਚਾੜਿਕਸੀਤਾਨਾਬਿਖੇਲਛਨੁਲਗਾਵ
 ਈ॥ਚਰਨਕਮਲਾਮਲਿਗੁਰਸਿਖੰਮੁਖਹਾਇਆਨਦੇਵਸੇਵ
 ਏਹਾਇਮੁਕਤਿਨਪਾਵਈ॥੪੬੩॥ਜਉਕੋਊਮਵਸਾਸਾਸਿ
 ਭੂਮੀਆਮਿਸਥਾਵੈਆਨਿਤਾਪਰਿਪ੍ਰਸੰਨਹੋਰਠਿਰਖਨਹਿੰਦ
 ਜੀ॥ਜਉਕੋਊਨਿਪਤਿਕ੍ਰਿਤਿਭਾਗਿਭੂਮੀਆਪੈਜਾਇਧਾਇ
 ਰੈਭੂਮੀਆਸਹਿਤਿਹੀਰਜਿੰਦਜੀਆਨਕੈਸੇਵਕਰਾਜਉ
 ਆਰਜਾਇਸੋਭਾਪਾਵੈਸੇਵਕਰੇਸਾਮਾਨਦੁਆਰਜਾਤਭਿ
 ਦਜੀ॥ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਆਨਮੰਨਤਸੁਖਿਗੁਰਮਾਸ

ਨਸਮਰਥਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰਤਿਬਿੰਦਨੀ॥੪੬੪॥ਜੈਸੇਉਖਥਾ॥੪੭੫
 ਨਾਅੰਬਸੇਬਲਹੈਉਚਨੀਚਨਿਹਫਲਸਫਲਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰ
 ਚਾਨੀਐਚੰਦਨਸਮੀਪਜੈਸੇਬਾਸਅਭਿਬਨਾਸਪਤੀਗੀ
 ਧਨਿਰਗੀਧਾਸਿਵਸਕਤਿਕੈਜਾਨੀਐ॥ਸੀਪਸੰਖਦੋਉਜੈਸੇ
 ਰਹਤਸਮੁੰਦਾਥਿਖੇਬ੍ਰਤਬੁੰਦਸੰਤਤਿਨਸਮਤਾਥਿਧਾਨੀ
 ਐ॥ਤੈਸੇਗੁਰਦੇਵਾਮਾਨਦੇਵਸੇਵਕੰਨਭੇਦਾਮਭਿਧਿਨਿ
 ਮਤਾਅਮਾਨਜਗਮਾਨੀਐ॥੪੬੫॥ਜੈਸੇਪਤਥਤਾਪਰਪ੍ਰ
 ਰਖੇਨਦੇਖਿਉਚਾਹੇਪੁਰਨਪਤਥਤਕੋਪਤਹੀਕੋਧਿਆਨਹੈ॥
 ਸਰਸਰਿਤਾਸਮੁੰਦਚਾਕਿਨਚਾਹੈਕਹੂਆਸਪਨਬੁੰਦਾਪ੍ਰ

ਅਪ੍ਰਿਅਗੁਨਗਿਆਨਹੋ॥ ਦਿਨਕਰਓਰਭੋਰਚਾਹਤਨਹੀਚ
 ਕੋਰਮਨਬਚਕਮਾਹਿਮਕਰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਾਨਹੋ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਆ
 ਨਦੇਵਸੇਵਕਹਤਿਪੇਸਹਜਸੁਭਾਵਨਾਮਵਗਿਆਮਾਮਭਮਾ
 ਨਹੋ॥ ੪੬੬॥ ਦੋਇਦਰਪਨਦੇਖੈਏਕਸੇਅਨੇਕਰੂਪਦੋਇ
 ਨਾਵਖਾਵਧਰੈਪਹਚੈਨਪਾਰਿਹੋ॥ ਦੋਇਦਿਸਾਗਹੇਗਾਏਸੈ
 ਹਾਥਪਾਉਵਟੈਦੁਰਾਹੇਦੁਚਿਤਹੋਇਭੂਲਿਪਗੁਧਾਰਿਹੋ॥ ਦੋਇ
 ਰੂਪਤਾਕੋਗਓਖਜਾਨਸੁਖੀਹੋਤਦੋਇਪੁਰਖਨਕੀਨਕੁਲਾ
 ਬਧੁਨਾਰਿਹੋ॥ ਗੁਰਸਿਖਹੋਇਆਨਦੇਵਸੇਵਟੇਵਗਹੈਸਹੈਜਾ
 ਮਰੰਗਧਿਗੁਜੀਵਨੁਸੰਸਾਰਹੋ॥ ੪੬੭॥ ਜੈਸੇਤਉਬਿਰਖ

ਮੁਖਸੀਚੀਐਸਾ ਲਿਲਤਾ ਤੇ ਸਾਖਾ ਸਾਖਾ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਕਰਿ ਹਰਿ ॥੪੭੬॥
 ਓਹੋ ਏਹੋ ਜੈਸੇ ਪਤਿਥੁ ਤਾ ਪਤਿਥੁ ਤਿਸ ਤਿਸਾ ਵਪਾਨ ਸਕ
 ਲ ਕੁਟੰਬ ਸੁਪਸੰਨੀ ਪੀਨੀ ਸੋ ਏਹੋ ਜੈਸੇ ਮੁਖਦੁਆਰਾ ਮਿਸਟਾ
 ਨ ਪਾਨ ਭੋਜਨ ਕੈ ਅੰਗਾ ਅੰਗ ਤੁਸਟ ਪੁਸਟਿ ਅਵਲੋ ਏਹੋ ॥
 ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵਏ ਕਟੇ ਕਜਾਹਿ ਤਾਹਿ ਭੁਰਿ ਲਕਬੰਦੀ ਭੁਹ ਕੇ
 ਾਟਿ ਮਧੋ ਕੇ ਏਹੋ ॥੪੭੭॥ ਸੋਈ ਪਰੇਖਾ ਤੁਗਾ ਤੁਭਿ ਬਿਥਿ ਪਿਥਿ
 ਕਾਰਹੇ ਤਿਸੇਈ ਪਰੇਖਾ ਤੁਗਾ ਤੁਹੋ ਤਉ ਪਚਾਰ ਕੋ ॥ ਸੋਈ ਪਰੇ
 ਪਰਸਤ ਕੰਚਨ ਹਿਸੇ ਖਲੇ ਤਸੇਈ ਪਰਿਖਾਸ ਲੁਭੈ ਕਾਨਿ
 ਕ ਧਾਰਿਹੋ ॥ ਸੋਈ ਪਰੇਖਾ ਮਗਾਹੁ ਨ ਧਾਖਨ ਕੇ ਗਹਿਓ ਜਾਇ

ਸਿਈਧਰੋਗੁਟਕਾਹਇਸਿਧਨਮੁਸਕਾਰਹੈ॥ਆਨਸਜਨਮੁਖ
 ਇਜੈਸੀਅੰਸੰਗਤਿਮਿਲੇਤੈਸੀਪਵੈਪਦਵੀਪ੍ਰਤਾਪਅਧਿਕਾ
 ਰਹੈ॥੪੬੮॥ਕੁਆਕੋਮੇਰਕੁਨਿਪਿਜਾਨੈਕਹਾਸਾਗਰਕੀਸ਼ਾ
 ਤਭੁੰਦਮਹਿਆਨਸੰਖਜੀਅਜਾਨਈ॥ਦਿਨਕਰਿਜੋਤਿ
 ਕੋਓਦੋਤਕਹਾਜਾਨੈਉਲੁਸੇਬਲਸੇਕਹਾਖਾਇਸੁਆਮਿ
 ਤਠਨਈ॥ਬਾਇਸੁਨਜਾਨਤਮਰਲਮਾਲਸੰਗਤਿਮੁ
 ਰਕਟਮਾਨਕੁਹੀਰਨਪਹਿਚਾਨਈ॥ਆਨਦੇਵਸੇਵਕ
 ਨਜਾਨੈਗੁਰਦੇਵਸੇਵਕੁਗੋਬਹਰੇਨਕਹਿਉਨਿਮਨੁਆਨ
 ਈ॥੪੭੦॥ਜੈਸੇਘਮਤੀਖਨਤਪਤਿਅਤਿਥਿਖਮਥੈਸੰ

ਤਰਿਬਿਹੂਨਸਿਪਕਰਤਨਗਾਸਕਉ॥ਜੈਸੇਨਿਸਓਸਥੈ॥੪੭੭
 ਸਜਲਹੈਤਮੇਰਤਿਨਬਿਨੁਜਲਪਾਨਨਨਿਵਾਰਤਪਿ
 ਆਸਕਉ॥ਜੈਸੇਹੀਬੀਖਮਰਤਪ੍ਰਗਟੈਪਸੇਸਅੰਗਮਿ
 ਟਤਨਫੂਕੇਬਿਨੁਪਵਨਪ੍ਰਗਸਕਉ॥ਫੈਸੇਆਵਾਗੀਨ
 ਮੁਦਤਅਨਦੇਵਸੇਵਹਾਰਮੁਖਖਵੈਸਿਜਪਟਕੇਨਿਵਾ
 ਸਕਉ॥੪੭੮॥ਅੰਬਨਕੀਸਪਕਉਮਿਟਤਅੰਬਲੀ
 ਖਾਏਪਿਤਕਪਿਆਰਨਪੋਰੀਪਧਿਪਈਅੰਬਜਗਕੀ
 ਨਿਸਿਕਤਪਈਅਤਖੁਸੇਓਉਨਕਰਿਸਥੀਦੀਖਜੋ
 ਬਿਨੁਜਲਈਅੰਗਾਇਵਸਰਥਾਸਮਾਨੁਜੈਸਨੁਰੁਪ

ਜਲਚੰਦਨ ਸੁਥਾਸਨ ਪਲਾਸਮਹਿਕਾਈਐ॥ ਸਿਰੀਗੁਰ
 ਦਾਇਆਲਕੀਦਇਆਨਾਨਾਨਦੇਵੇਮੇਜਉਖੰਡਥਾਮੀ
 ਰਉਦੈਅਸਤਲਉਧਾਈਐ॥ ੪੭੨॥ ਗੀਰਤਾਅਕਾਸ
 ਤੇਖਰਤਪ੍ਰਥੀਪਰਜਉਗਹੈ॥ ਅਸਰੋਪਵਨਕਵਨਹਿਕਾ
 ਸਿਹੈ॥ ਜਗਤਬੇਲੰਤਰਜਉਧਾਇਧਾਇਧੁਪਗਹੈਨਿਕਿ
 ਸਿਓਨਜਾਇਖਲਬੁਧਉਪਗਜਹੈ॥ ਸਾਗਰਮਪਾਰਪਰ
 ਭੂਤਤਜਉਫੇਨਗਹੈ॥ ਅਲਿਖਾਬੀਚਾਰਪਾਰਜੈਬੋਕੋਨ
 ਸਾਜਹੈ॥ ਤੈਸੇਆਵਾਗਵਨਵੁਖਤਾਨਾਨਦੇਵਸੇਵਥਿ
 ਨੁਗੁਰਸਰਨਿਨੋਮਖਪਦਗਜਹੈ॥ ੪੭੩॥ ਸੇਸੇਗੁਪ

ਗਥਿਥਿਪੁਛੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧਪਿਤਾ ਅਪਹੰਨ ਦੇਖੇਤਾ ਹਿਕੈ ਸੇਕੈ ਦਿਖੈ ॥੪੭੮॥
 ਵਈ ॥ ਗਾਗਨਾਦ ਬਾਦ ਪੁਛੈ ਬਹਰੇ ਜਉ ਬਹਰਾ ਪੈਸ ਮਝੈ ਨਾ ॥
 ਪਤਾ ਹਿਕੈ ਸੇਸ ਮਝਾ ਵਈ ॥ ਜੈ ਸੇਰੁ ਗਹੀ ਗਪਹਿ ਬਚਨੁ ਬਿਬੇ
 ਕਪੁਛੈ ਚਾਹੇ ਬੋਲਿ ਨ ਸਕਤ ਕੈ ਸੇਸ ਬਦੁ ਸੁਨਾ ਵਈ ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੈ ਬਹਮਾਰੀ ॥ ਅਲਪਿਆਨ ਅਲਿਖਾ ਮੁਕਿਆ ॥
 ਨਮਤਾ ਮਾਨ ਪੈਨਾ ਵਈ ॥੪੭੯॥ ॥ ਅੰਬਰ ਬੇਰੁ ਭਜਾਇ ਦੇ
 ਸਾਦਿ ਗਬਰਨ ਕੇ ਪਾਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਭਾਗੁ ਸਹੈ ਸੇਰੁ ਸੁਖਿ ਬੋਹ
 ਤਨ ਪਰੀਖਿਆ ਸੀਖਿਆ ਚਾਹੈ ॥ ਜਉ ਅਪਨੁ ਪੈਸੈ ਨ ਪੈਗਾਹੁ
 ਮਾਰੈ ਮਿਥਿਆ ਭੁਮਭੂਲਿ ॥ ਬੋਹੀ ਗਾਪੈ ਪੜਨ ਜਾਇ ਜੋਤਸ

ਬੈਦਕਾਬਿਦਿਆਬਹਰਾਪੇਗਗਨਾਦਮਨਿਥਾਅਭੂਲਿਕੋ
 ਤੈਸੇਆਨਦੈਵਸੇਵਦੋਖਮੇਟਿਮੋਖਚਾਹੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦੁਖਸ
 ਹੈਜਮਸੁਲਕੋ॥੪੭੫॥ਬੀਜਬੋਏਕਾਲਗਮੈਨਿਪਜੈਨਧਨ
 ਪਾਨਮੂਲਖੋਇਰੋਵੈਪੁਨਗਜੁਡੰਡੁਲਾਗਈ॥ਸਲਿਲਾਬਿਲੋ
 ਏਜੈਸੇਨਿਕਸਤਨਾਹਿਪਿਤਿਮਟਕੀਸਥੁਨੀਆਧੁਫਰਿ
 ਤੇਰਿਗਾਗਈ॥ਭੂਤਨਪੈਪੁਤਮਾਗੋਹੋਤਨਸਪੁਤੀਕੋਉਜੀ
 ਅਕੋਪਰਤਸੀਸੋਰਿਮਾਗੇਹੁਨਤਿਮਾਗਿਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੇ
 ਵਾਆਨਸੇਵਦੁਖਦਾਇਕਹੈਲੋਕਪਰਲੋਕਸੋਕਿਸਾਹਿ
 ਅਨੁਗਾਗਈ॥੪੭੬॥ਜੈਸੇਮ੍ਰਿਗਰਾਜਤਨਜੀਬੁਕਾਅ

ਪੰਨਿ ਹੋਤ ਖਗ ਪਤ ਸੁਤ ਜਾਇ ਜੁ ਹਾਰਤ ਕਾਰ ਹੈ ਸੈ ਸੇਰਾ ॥ ੪੭੮ ॥
 ਕੇਤ ਬਸਾਹੀ ਹਨ ਮੇ ਸੁਰਤ ਰਸਿ ਰੁਨ ਅਰ ਕਥਨ ਰਵਿ ਸਾਸਿ
 ਲਾਗਿ ਹੋਏ ਜੈ ਸੇਕਾ ਅਪੇਨ ਸੁਤ ਸੁਕਰੀ ਸਥਨ ਪਾਨ ਅੇਰਾ
 ਪਤ ਸੁਤ ਗਰ ਪਥ ਅਗ ਰੁਗ ਹੈ ਤੈ ਸੇਰਾ ਰਸਿ ਖਸੁਤ ਅਨ
 ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਹੁਇ ਨਿਭ ਲਜਨ ਮੁਜਿ ਉਥੀ ਸਮੇਂ ਬਜਾਗਿ ॥ ੪੭੯ ॥
 ਹੈ ॥ ੪੮੦ ॥ ਸਜ ਓਪੈ ਬੁਧੀ ਨੁਭੁ ਰੈ ਸਰਕਾ ਘਰ ਵਾਹਿਖੇ
 ਥੀਖੇ ਮੇਤ ਉਨੁ ਭੁਜਤੁ ਹੈ ਮਸਤੁ ਭੁਭਿ ਮੇਰੇ ਥੀਖੇ ਪਵ
 ਕਨ ਜਰੈ ਸੁਕਾ ਲਾਸੇ ਲੈਏ ਫਿਰਾਹਿ ਦੇ ਕਰੋ ਰਪਨ ਤੇ ਅਰ
 ਉਪੈ ਰੁਡੀ ਉਡੀ ਦੇਖੀ ਅਤਹੇ ਅਕਾਸ ਚਾਹੀ ਬਰਖਤ ਮੇਰ

ਬੇਸਵਾ

ਬਾਚੀ ਮੇਨ ਬਾਲ ਕਨ ਤੇ ॥ ਤੈ ਸੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਭਾਉ ਦੁਤੀ ॥
 ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਖੇਲੁ ਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫੁਲ ਨਾਹਿ ਸ਼ਿਤ ਪਾਨਿ ਤੇ ॥੪੭॥
 ਯਾ ਕਉ ਡਾਪੈ ਸਾਰੁ ਪਈ ਯਾ ਸੁਨਈ ॥ ਆ ਕੇ ਬਨ ਜੁ ਕਰੈ ਰਤ
 ਨ ਪਾਗੁ ਹੋਇ ਜਉ ਹਰੀ ਕਹਾਵਈ ॥ ਜਉ ਹਰੀ ਕਹਾਇ
 ਪੁਨ ਕਉ ਡਾਕੇ ਬਨ ਜੁ ਕਰੈ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਮੇ ਪਤਾ ਸਿਟਾ
 ਪਟਾਵਈ ॥ ਅਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਸੇਵ ਕੁਹਾਇ
 ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਬਿਖੈ ਓਚ ਪਦੁ ਪਾਵਈ ॥ ਛਾਡਿ ਗੁਰ ਦੇ
 ਵ ਸੇਵਾ ਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੁਹਾਇ ਨਿਹ ਫੁਲ ਜਨ ਮੁਕੁ
 ਤੁਹਾਇ ਹਸਾਵਈ ॥੪੮॥ ਯਾ ਮਨ ਬਚਨੁ ਮੇ ਪਤ ਬਤ

ਕਹੈ ਜਉ ਨਾ ਬਿਤਾਹਿ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਚਾਹੁ ਤਤੁ ਤਾਰੈ ॥ ਅਭਿਰੁ ४੮੦
 ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰ ਸਿੰਹ ਜਾਇ ਜੋ ਕੁਭੇ ਗਸਕ ਲਕਟੈ ਬਧੀ ਮੈ ਤੋ ਕੋ ਜੋ
 ਜੋ ਕਾਰੁ ਹੋ ॥ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਸੁਹਾਗੁ ਗਾਉਂਦੁ
 ਮੰਦਰ ਛਬਿ ਸੋਭਤੁ ਸੁਚ ਚੁਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਗਾਖਤ
 ਗਿਸਤਿ ਮੈ ਸਾਵਧਾਨ ॥ ਆਨੰਦ ਸੇਵ ਭਉ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰ
 ਹੈ ॥ ੪੮੦ ॥ ਜੈ ਸੇਤ ਉਪਰਿ ਬਿਤਾਪਤਿ ਬਿਤਿ ਮੈ ਸਾਵਧਾਨ ਰਾ
 ਹੀ ਤੇਰੇ ਹੋ ਸੁਹਾਉ ਨਾਇਕਾ ਬਹਾਨੁ ॥ ਅਸੁਨ ਖੰਡਿ ਨ ਬਨਾ
 ਮਕਾਮ ਨਾ ਪੁਜਾਵੈ ਸੋਭਤਿ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰਿ ਸਿੰਹ ਜਾਇ ॥ ਵਧੈ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਗਾਖਤ ਗਿਸਤਿ ਮੈ ਸਾਵਧਾਨ ॥ ਸੁਹਾਉ

ਦੇਵੇਸ਼ਵਰਗਨਦੇਵਦਨਮੰਤਰਾਦੀ

ਭੇਤੇਲਗਵਈਆਸਨਬਸਨਧਨਧਾਮਕਾਮਨਾਪਵਿਤ੍ਰ
ਆਨਦੇਵਸੇਵਾਭਾਉਦੁਤੀਆਮਿਟਾਵਈ॥੪੮੧॥ਲੋ
ਗਥੇਦਗਿਆਨਉਪਦੇਸਹੈਪਤਿਥਿਤਾਕਉਮਨਬਚਲ
ਮਝਾਮੀਸੇਵਾਆਧਿਕਾਰਿਹੈ॥ਨਾਮਾਇਸਨਨਦਾਨਸੀਜ
ਮਨਜਾਪਤਾਪਤੀਗਥਬਰਤਪੁਜਾਨੇਮਨਤੁਕਾਰਹੈ॥ਹੋ
ਮਜਗਭੋਗਨਈਬੇਦਨਹੀਦੇਵੀਦੁਆਰਹੈ॥ਤੇਸੇਗੁ
ਸਿਖਨਮੋਏਕਟੇਕਹੀਪਧਾਨਆਨਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿ
ਮਗਨਥਿਥਚਾਰਹੈ॥੪੮੨॥ਜੈਸੇਪਤਥਤਾਕਉਪਵਿਤ੍ਰ
ਘਰਿਵਾਤਨਤਾਮਸਨਬਸਨਧਨਧਾਮਲੋਗਚਾਰਹੈ॥

੪੮

ਤਾਤਮਾਤਰਾਤਸੁਤਸੁਜਨਰੁਟਿਥਸਖਾਸੇਵਾਗੁਰਜਨਸੁਖ ੪੮੭
 ਭਰਨਸਿੰਗਾਰਹੈ॥ ਕਿਰਤਾਬਿਰਤਪਰਸੁਤਮਲਮੂੜਪਾਰੀਸ
 ਕਲਪਵਿਡਾਬਿਬਿਚਾਰਹੈ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਕਉਲੇਪੁਨ
 ਗਿਹਸਤਮੈਆਨਦੇਵਸੇਵਧਿਗੁਜਨਮੁਸੀਸਾਰਹੈ॥ ੪੮
 ੩॥ ਆਦਿਤਾਅਓਸੋਮਭੋਮਥੁਧੁੰਬਹਸਪਤਸੁਕਰਸਨੀ
 ਚਰਸਾਂਤੋਬਾਰਬਾਂਟਲੀਨੋਹੈ॥ ਬਿਤਿਪੰਛਮਾਸਰਤਿਲੋਗ
 ਨਮੈਲੋਗਚਾਰਏਕਏਕੰਕਾਰਕਉਨਕਉਦਿਨਦੀਨੋਹੈ॥
 ਜਨਮਾਮਸਟਮੀਭਾਮਨਉਮੀਏਕਾਦਸੀਭਈਵਾਅਦ
 ਸੀਚਤੁਰਦਸੀਜਨਮੁਏਕੀਨੋਹੈ॥ ਪਰਜਾਉਪਯਜਨਕੋਲ

ਕਉ ਪਵੈ ਦਿਨੁ ਅਜੈ ਨਿਜ ਨਾਮ ਦਿਨੁ ਕਹੈ ਸੇਰੀ ਨੇਹੈ ॥
 ੮੪ ॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਜੈ ਨਿਕੈ ਸੇਰੈ ਜਨਮੁ ਲੈ ਕਾ ਜਾਨ ਬ
 ਤ ਜਨਮਾਸਟਾ ਮੀਕੋ ਕੀਨੈ ਹੈ ॥ ਜਾ ਕੋ ਜਾਨੀ ਫੁਕਾ ਅਕਾ
 ਲਾ ਮਥਿ ਨਾਸੀ ਨਾਮੁ ਕੈ ਸੇਰੈ ਬਾਧਿ ਕਾ ਰਿਓ ਅਪਜ ਸੁਲੀ
 ਨੈ ਹੈ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਦੋਖ ਸੇਖ ਪਦੁਜ ਕੈ ਨਾਮਿ ਗੋਪੀ ਨਾ
 ਬ ਕੈ ਸੇਹਾਇ ਬਿਰਹ ਦੁਖ ਦੀਨੈ ਹੈ ॥ ਪਾਹਨ ਕੀ ਪੁਥਿ ਮਾਕੇ
 ਅੰਧ ਕੰਧ ਹੈ ਪੁਜਾਵੀ ਅੰਤਰਿ ਮਾਧਿ ਮਾਨ ਮਤਿ ਗਿਆਨ
 ਗੁਰਗੀਨੈ ਹੈ ॥ ੮੫ ॥ ਸੁਰਜ ਸ੍ਵਰਾਸਨਾ ਸਉ ਰੁਗਨਾ ਅਗਨਿ
 ਜਾਉ ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੁਰ ਦੇਵ ਕੋ ਸਿਆਨ ਕੈ ॥ ਹਟ ਬਾਟਾ

ਫਠਾ ਫੁਪ ਫੈਪ ਫੈਨਿਸ ਦਿਨੁ ਤੈ ਸੋਲੋਗ ਬੇਦ ਬੇਦ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ੪੮੭ ॥
 ਫਿਅਨ ਕੈ ਚੋਰ ਜਾਰ ਅਉਲੂਆ ਰੋਮੇ ਹੋਵੇ ਹਾਮੀ ਪਕਾਰ ਪ੍ਰ ॥
 ਤਸਮੇ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਦਾਨਾ ਏਸ ਨਾਨ ਕੈ ਆਨ ਸਰ ਮੇਰੁ ਕਾਸਿ
 ਵਾ ਲਘਾ ਪਾਮਾਨੁ ਸਰ ਪੁਰਨੁ ਥਾਮੁ ਗੁਰ ਸਰ ਬਨਿਧਾਨ ਕੈ ॥
 ੪੮੮ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਅੰਤਰ ਜਿਉ ਅੰਤਰੁ ਬਖਾਨੀ ਅਤ ਤੈ ਸੇ
 ਆਨ ਦੇਵ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜਾਨੀ ਆਨਿਸਾ ਅੰਪਕਾਰ ਬਹੁ
 ਤਾਰਕਾ ਚਸਿਤ ਕਾਰ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰ ਏਕੰ ਕਾਰ ਪਹਿਚਾਨੀ
 ਆਨਿਸਾ ਅੰਪਿਅ ਗੀਐ ਬਿਕਾਰੀ ਹੋ ਬਿਕਾਰ ਹੋਤੁ ਪਤਸ
 ਮੇਨੇ ਹੁਨਿ ਰਿਕਾਰੀ ਉਨ ਮਾਨੁ ਆਇਨ ਸੈਲੁ ਸਮੇਠ ਗਾਚੇ

ਰਜੋਰਹਾਇਅਨੀਤਰਾਜੁਨੀਤਿਗੀਤਿਪ੍ਰੀਤਬਾਸੁਰਬਖ
 ਨੀਐ॥੪੮੭॥ਨਿਸਦੁਰਮਤਿਹਾਇਅਧਰਮੁਕਰਮੁਪੇਤੁ
 ਗੁਰਮਤਿਬਾਸੁਰਸੁ ਧਰਮਕਰਮਹੈ॥ਦਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਕੇ
 ਉਦੈਤਸਭਕਿਛੁਸੁਫੈਨਿਸਾਮੰਧਿਆਗੀਭੂਲੋਕੁਮਤ
 ਭਰਮਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਾਦਿਬਿਦੇਹਦ੍ਰਿਸਇਹੁ
 ਇਆਨਦੇਵਸੇਵਕਹੁਇਦ੍ਰਿਸਟਿਚਰਮਹੈ॥ਸੀਸਾਗੀਸੀ
 ਸਾਗੀਸੀਗੀਅੰਧਅੰਧਕੰਧਲਾਗੇਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਪਰਮਾ
 ਰਥਮਰਮੁਹੈ॥੪੮੮॥ਜੈਸੇਯਲਮਿਲਿਬਹੁਬਰਨਬ
 ਨਾਸਪਤੀਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਨਚੰਦਨਕਰਤਹੈ॥ਅਗ

ਨਿਅਗਨਿਸਾਭੁਜੇਈਸੋਈਦੇਖੀਅਤਿਪਾਰਸਪਰਸੋਜੇਤਿਕੰਧ ੪੮੩
 ਨਪਰਤਪੈਏਤੋਸੇਅਨਦੇਵਸੇਵਸਿਟਤਨਹੀਉਟੇਵਸਭਿ
 ਗੁਰਦੇਵਸੇਵਭੈਜਲਤਰਤਪੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਮਹਾਤਮ
 ਅਗਾਧਬੋਧਨੇਤਨੇਤਨੇਨਸੇਨਮੋਉਚਰਤਪੈ॥੪੮੪॥ਪ੍ਰਕਾ
 ਟਸੀਸਾਰਥਿਬਿਚਾਰਕਰੈਗਨਿਕਾਪੈਤਾਹਿਛੋਗਬੋਧਮਹਾ
 ਰਿਸਾਨਕੀਨਕਾਇਪੈਕਲਾਬਪੁਛਾਰਿਤਰਤਮਅਨਦੁ
 ਮਾਰਜਾਇਲਾਛਨੁਛਕਾਵੈਛਲਅੰਕਸਲਮਾਨੀਪੈ॥
 ਕਪਟਸਨੇਘੀਬਗਾਥਿਅਨਅਨਸਰਛਿਕੇਖਲਸਕਛਾਭੈ
 ਹਿਸੁਬਸੁਖੈਅਭਿਮਾਨਹੈਗੁਰਮੁਖਮਨੁਮੁਖਦੁਰਸਤਿਗੁ

ਗਮਤਿਪਰਤਨਪਨਲੇਪਨਿਰਲੇਪਪਿਆਨਹੈ॥੪੯॥
 ਪਾਨਕਪੁਰਲੁਓਗਚਰਕਾਰੇਆਗੇਰਾਖੇਬਿਸਟਾਬਿ
 ਗੀਸਖਾਤੁਆਧਿਕਸਿਆਨਕੋ॥ਬਾਰਬਾਰਸ਼੍ਰਾਨਜਉਪੇ
 ਗੀਗਾਇਸਨਨੁਕਰੈ॥ਟਰੈਨਕੁਟੇਵਦੇਵਹੋਤਨਅਭਿ
 ਮਾਨਕੋ॥ਸਾਪਹਿਪੈਪਾਨਮਿਸਟਾਨਮਹਾਮੀਮ੍ਰਿਤਕੋਓਗ
 ਲਤਕਾਲੁਕੁਟਹਉਮੈਅਭਿਮਾਨਕੋ॥ਤੈਸੇਮਾਨਸਰਸ
 ਪਸੀਗਤਿਸਥਾਲਸਥਾਅਨਦੇਵਸੇਵਕਤਕਤਬਹੁਪਿ
 ਮਾਨਕੋ॥੪੯॥ਫਰਕਈਚਕੋਗਅਹਿਨਿਸਿਸਾਸਿਭਾਨ
 ਪਿਆਨਜਾਹੀਜਾਹੀਰੰਗਰਚਿਓਤਾਹੀਤਾਹੀਚਹੈਸੀ

॥ ਮੀਨ ਮਊਪਤੀ ਗਜ ਲਪਾਵ ਕਪਸੀ ਗਿਹੇਤ ਫਾਗੀਨ ਲਾ ॥ ੪੮੪ ॥
 ਤਟੇਵ ਓਰ ਨਿਰਥਾ ਹੈ ਜੀ ॥ ਮਾਨ ਸਰ ਮਾਨ ਸਰ ਹੀ ਸੁਥ ਰੁਪੀ
 ਤਿਗੀ ਤਿਉ ਤਮਾ ਮਊਨੀ ਚਨ ਸਾਮਾਨ ਸਮਤਾ ਹੈ ਜੀ ॥ ਤੈਸੇ
 ਗੁਰ ਦੇਵ ਅਲ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕਨ ਭੇਦ ਸਮਾਸ ਗੋਤ ਨ ਸਮੁੰ
 ਦ ਸਰਤਾ ਹੈ ਜੀ ॥ ੪੮੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਇ ਪੈਖੈ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਛੁਰ ਕ
 ਈ ਜਿਉ ਨਿਸਹੁ ਕਮਤਿ ॥ ਮਾਪਾ ਮਾਪ ਚੀਨ ਪ੍ਰਾਪਿ ਚਾਨੀ
 ਐ ॥ ਬੈਰਭਾਇ ਪੈਖੈ ਪ੍ਰਭਾਹੀ ਕੂਪੈ ਚਿਪਗੈ ਸਿੰਘ ਦੁਰਮ
 ਤਿ ਲੁਗਿ ਦੁਬਿਧਾ ਕੈ ਜਾਨੀ ॥ ਐ ॥ ਗਊ ਸੁਤ ਅਨੇਕ ਏਕ ਸੀਕ
 ਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖੈ ਪੈਠਾਨ ॥ ਮਾਨ ਦੇਖਤ ਬਿਰੁਪ ਜੁਥ ਲਨੀ ॥ ਐ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਮੁਖਿ ਚੰਦਨ ਅਉਥਾ ਬਿਧਿ ਬਰਨ ਕੇ ਦੋਖੀ
 ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਉਨੁ ਮਾਨੀਐ॥੪੮੩॥ ਜਉ ਕੋਉ ਭੁ
 ਲਾਵੈ ਕਹਿ ਸੁਨਾ ਮਿਰਿ ਸਰਪ ਕੈ ਸੁਨਤ ਰਿਸਾਇ ਪਾਇ ਗਾ
 ਠਿ ਮਾਰਿ ਦੀ ਜੀਐ॥ ਸੁਨਾ ਸੁਨਾ ਮਕਾਮ ਲਾਰਿ ਜਾਮਨੀ
 ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਨਾ ਦਹਿ ਸੁਨਾਇ ਮਿਗਾ ਪਾਨੁ ਹਾਨਿ ਕੀ ਜੀਐ॥
 ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜੈ ਸਰਪ ਅਰਪ ਦੇਤ ਤਨ ਮਨੁ ਦੇਤ ਹੰਤ ਹੰਤ ਰੋ
 ਤ ਲਾਜ ਗਹਿ ਲਈ ਜੀਐ॥ ਐਧਨ ਭਗਤ ਭੁਵ ਸਬਦ ਸੁਕਤਿ
 ਹੀਨਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਬਿਨੁ ਪਿਗੁ ਜਗੁ ਜੀ ਜੀਐ॥੪੮੪॥
 ਜੈ ਸੇਖਰਿ ਲਗੈ ਮਾਰਿ ਜਾਗਿ ਕੁਆ ਮਾਖੋ ਦਿਓ ਚਾਹੈ ਕਾਰਜੁ

ਨਾ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ਗੋਇ ਪਛੁਤਾਈ ਐਸੇ ਸੇਤ ਉਸੰਗਾ ਮਸਮੇਸੀ ੪੮੫
 ਖਿਓ ਚਾਹੋ ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ ਮਨਿ ਥਾਉ ਦਮ ਜੈਤ ਪਦਵੀਨ
 ਪਾਈ ਐਸੇ ਸੇਨਿ ਸਸੇਵਤ ਸੰਪਤੀ ਚਲਿ ਜਾਤਿ ਪਾਵੇਤੋ
 ਰਤੁ ਦੇਖ ਰਬ ਚਲੇ ਕੁਤ ਜਾਈ ਐਸੇ ਸੇਮਾਇਆ ਪੰਥ
 ਅੰਧਾ ਅਵਿਧਾ ਬਿਧਾਇ ਜਾਇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕੈ ਸੇਹ ਬਿਨੁ ਅੰਤਿ
 ਵਲਾਈ ਐਸੇ ੪੮੫ ਜੈ ਸੇਤ ਉਚ ਪਲ ਜਲ ਅੰਤ ਰਿਨ ਦੇ
 ਖੀਅਤਿ ਪੂਰਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਥਿ ਬਿਬਹ ਵਿਸਾ ਸਿਕਾ ਜੈ ਸੇਤ ਉ
 ਮਲੀਨ ਦੁਖ ਪਲ ਮੇਨ ਦੇਖੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਬਾਦਨੁ ਸੁਖ ਉ
 ਰਥ ਸਕੋ ਐਸੇ ਬਿਨੁ ਦੀਪਨੁ ਸਮੀਖ ਕੋ ਬਿਲੋਕੀ ਮਠ

ਵਨੁਗਇਅਨਾਂਮੰਧਕਾਰਤਾਸਤਸਕੋ॥ਤੈਸੇਮਾਇਅਭਰ
 ਮਾਮਧਰਮਅਛਾਦਿਓਮਨੁਸਤਿਗੁਰਾਧਿਆਨਸੁਖਨਨ
 ਪੇਮਰਸਕੋ॥੪੯੬॥ਜੈਸੇਏਕਸਮੇਵੁਮਸਫਲਸਪਤਪਨ
 ਏਕਸਮੇਫੂਲਫਲਪਤਗਿਰਜਾਤੁਪੈ॥ਸਚਤਾਸੁਲਲਿ
 ਜੈਸੇਕਬਹੁੰਸਮਾਨਥਹੈਕਬਹੁੰਅਥਾਹਮਤਪ੍ਰਥਲਿਦਿ
 ਖਾਤਹੈ॥ਏਕਸਮੇਜੈਸੇਹੀਗਹੋਤਚੀਰਨਬਨੁਮੇਏਕਸਮੇ
 ਕੰਚਨਜਵੇਜਕਮਗਾਤੁਪੈ॥ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਕਾਜੁਕਾਅਧ
 ਜੋਗੀਸੁਰਹੈਮਾਇਅਧਾਰੀਗੁਰੀਜੋਕਾਜੁਗਤਿਜੁਗਤਪੈ
 ॥੪੯੭॥ਅਸਨੁਬਸਨੁਮੀਗਣੀਨੇਅਉਥਚਨੁਕੀਨੇਜ

ਨਮਲੇਸਾਧਸੀਗਿਸੀਗੁਰਮਗਾਧਿਧੋਈਹਾਂਮਾਏਦਾਤਾ ॥੪੮੬॥
 ਬਿਸਰਾਏਦਾਸੀਲਪਟਾਏਪੰਚਦੂਤਭੂਤਭੂਮਭੂਮਤਮ
 ਸਾਧਿਧੋਸਾਚੁਮਰਨੋਬਿਸਰਜੀਵਨਮਿਥਿਆਸੰਸਾ
 ਰਸਮਝੰਨਜੀਤਧਾਰਸੁਪਨਸਮਾਧਿਧੋਅਮਉਸਰਹੁ
 ਏਹੋਬਿਤੀਭਿਭੀਜੀਏਜਨੰਮੁਜੀਭਿਕੀਜੀਐਸਾਧਸੀ
 ਗਿਪੀਤੀਅਗਮਾਮਗਾਧਿਧੋ॥੪੮੭॥ਸਫਲਜਨੰਮੁ
 ਗੁਰਚਰਨਸਰਸਿਧਿਵਸਫਲਵਿਸਫਲਗੁਰਵਰਸੁਮਲੇ
 ਏਐਐਸਫਲਗੁਰਕਿਗੁਰਸਥਦਸੁਨੁਨਿਤਜਿਹ
 ਥਾਸਫਲਗੁਨਨਿਧਿਗੁਰਗੋਈਐਐਸਫਲਹਸਤ

ਗੁਰਚਰਨ ਪੁਜਾਪਨਾ ਮਸਫਲ ਚਰਨ ਪਰਦਛਨਾ ਕੈਧੋ
 ਈਐ॥ ਸੰਗ ਮਸਫਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਪਰਹਿਰਦ
 ਸਫਲ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਸਮੇ ਈਐ॥ ੪੮੮ ॥ ਕਤ ਪੁਨ ਮਨ
 ਸਜਨ ਮਕਤ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਕੀਰਤਨ ਸਮੇ ਚਲਿ
 ਜਾਈਐ॥ ਕਤ ਪੁਨ ਦਿਸਾਇ ਦਰਸਹੁ ਏ ਪਰਸ ਪਰਭਾਵ
 ਨੀਭਗਤਿ ਭਾਇ ਸੇਵਾ ਲਿਵਲਾਈਐ॥ ਕਤ ਪੁਨ ਰਾਗਨ
 ਦਥ ਦਸੰਗੀ ਤਰੀਤ ਸੰਗੁ ਰਸ ਬਦੁ ਪੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪੁਨਿ ਗ
 ਈਐ॥ ਕਤ ਪੁਨਿ ਕਾਰਿ ਕੀਰਤ ਸਲੇਖਾ ਮੁਵਾਨੀ ਸੰਗੁ
 ਰਸ ਬਦਲਿ ਖਿਨਿ ਜਪਦੁ ਪਾਈਐ॥ ੪੮੯ ॥ ਜੈ ਸੇਤ ਉਪ

ਲਸਪੜਨਗਬੇਲਮੇਲਭਏਪਹੁਚਤਰਾਰਿਨਰਖਿਭਜਗ ॥੪੮॥
 ਜਾਨੀਐਜੈਸੇਤਉਰੁ ਚੀਲਨੀਲਬਰਨਬਰਨੁਬਿਖੇ
 ਹੀਰਚੀਰਸੀਕਿਨਿਰਦੋਖਉਨਮਾਨੀਐ॥ਸਾਲਗਾਮਜੇਵ ॥੦॥
 ਸਮੇਮਹਾਅਪਵਿਰਸੀਖਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਜਗਭੋਗਬਿਖੇਆ
 ਨੀਐ॥ਤੈਸੇਮਮਕਾਗਸਾਸੀਗਤਮਰਾਲਮਾਲਮਾਰਨਉ
 ਠਵਡਗਾਵਤਗੁਰਬਾਨੀਐ॥੫੦॥ਜੈਸੇਜਲਮਧਿਮੀ
 ਨਮਹਿਮਨੁਜਨੈਪੁਨਿਜਲਬਿਨੁਤਲਫੁਤਲਫੁਮਰਿਜ ॥੦॥
 ਤਿਹੈ॥ਜੈਸੇਬਲਬਸਤਮਪਦਮੇਨਸਲੈਭਨਿਮਰਬਸ
 ਭਏਖਗਮਿਗਾਮਕੁਲਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇਪਿਆਸੀਕਮਕੈਸੁਖਹਿ

ਨਜਾਨੈ ਭਿਆ ਬਿਛੁਰਤਾ ਬਿਰਹਿ ਬਿਥਾ ਕੈ ਬਿਲੁ ਲਾਤੈ
 ਭੈ ਸੇਭੁ ਰਚਰਨੁ ਸਰਨਿ ਆਤਮਾ ਅਚੇਤੁ ਅੰਤਰੁ ਪਰ
 ਰਾਸਿ ਮਰਤ ਪਛੁਤਾਤੈ ॥ ੫੦ ॥ ਭਗਤ ਵਛੁਲੁ ਸੁਨਿ
 ਹੋਤੈ ਹੋਨਿ ਗਾਸਿ ਰਿਦੈ ਪਤਰਿ ਪਾਵਨੁ ਸੁਨਿ ਆਸਾ ਉਰਧਾਰ
 ਹੋ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਸੁਨਿ ਕੀ ਪਤਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਦੀਨ ਕੇ ਦ
 ਏ ॥ ਆਲੁ ਸੁਨਿ ਭੈ ਭੁਮਟਾਰਿ ॥ ਜਲੁ ਧਰਮੰਗਾ ਮਕੈ ਅ
 ਫਲੁ ਸੇਬੁ ਲਵੁ ਮਚੰਦਨੁ ਸੁਗੰਧੁ ਸਨਬੰਧੁ ਮੈਲਾ ਗਰਹੈ ॥
 ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਿ ਨ ਰਕਹੈ ਨ ਪਾਵਉ ਠਉਰਤੁ ਮਰੇ ਬਿ
 ਰਦੁ ਬਰਿ ॥ ਸਾਸਰੇ ਸਮਾਗਹੈ ॥ ੫੧ ॥ ਜਉ ਹਮ ਅਧਮ ਕਰ

ਮਕੈਪਤਿਤਭ ਏਪਤਰਿਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਪ੍ਰਗਟਾਇਓਹੈ॥੪੮੮॥
 ਉਭਏਦੁਖਤਿਅਰਦੀਨਮਰਚੀਨਲਗਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜ
 ਨਾਬਿਰਦਾਬਿਰਦਾਇਓਹੈ॥ਜਉਗਸੇਅਰਕਸੁਤਨਰਕ
 ਨਿਵਾਸੀਭਏਨਰਕਨਿਵਾਰਨਜਗਤਜਸੁਗਾਇਓਹੈ॥
 ਗੁਨਕੀਏਗੁਨਸਬਕੋਊਕਰੈਕਿਪਾਨਿਪਾਨਾਅਵਗੁਨਕੀਏਗੁ
 ਨਤੋਹੀਬਨਿਆਇਓਹੈ॥੪੮੯॥ਜੈਸੇਤਉਅਰਗਭੋਗਭੋਗ
 ਵੈਨਾਨੁਪ੍ਰਕਾਰਭਿਥਾਵੈਤੁਖਾਨਿਪਾਨਉਦੈਨਹਿਭਾਵਈ॥
 ਜੈਸੇਮਹਾਸਿਹਨਸੀਲਕੈਧੀਰਜਸੁਖਾਅਜਿਅਮੇਤ
 ਨਕਾਭੇਜੋਨਸਮਾਵਈ॥ਜੈਸੇਜਉਹਰੀਬਿਸਹੈਵੇ

ਚੇਹੀਰਾ ਮਾਨਕਾ ਦਿਰੰ ਕਪੈ ਨਰਾਖਿ ਪਰੈ ਜੋਗਨ ਜੁਗਵ
 ਏ॥ ਤੈਸੇ ਕੁਰਪਰ ਚੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪਦੁ ਪਰ
 ਚੇ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਪਾਵਈ॥ ੫੦੫॥ ਜੈਸੇ ਸੇਥਿ ਖੁਤ ਨ ਕਹੀ ਖਤਮ
 ਰਿਜਾ ਤਿਤਾ ਤਗਤਿ ਮੁਰਤਾਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਣੀ ਬਰਖ ਨ ਕੀ॥
 ਮਹਿ ਖੀ ਦੁਹਾਇ ਦੂਪ ਰਾਖੀ ਅੰਭੁ ਜਨ ਭਰਿ ਪਰਤਿ ਕਾਜੀ
 ਕੀ ਬੁੰਦ ਬਾਦਿ ਨਰਖ ਨ ਕੀ॥ ਜੈਸੇ ਕੋਟਿ ਭਾਰਿ ਤੂਲਿ ਰੰਗ
 ਕਾ ਚਿਨਗ ਪਰੈ ਹੋਤ ਭਸਮਾਤ ਛਿਨ ਮੈ ਅਕਰਖ ਨ ਕੀ॥ ਤੈ
 ਸੇ ਪਰਤਨ ਪਨ ਦੁਖ ਨਾ ਬਿਕਾਈ ਕੀ ਏਹ ਰੈ ਨਿਥਿ ਸੁਖ ਤਮ
 ਹਜਰ ਖਨ ਕੀ॥ ੫੦੬॥ ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਬਾਸਿ ਬਾਂਸ ਮਹਿ

ਮਾਨਜਾਨੀਅਨਵੁਮਦੁਰਹੁਭਏਬਾਸਨਕੈਬੋਹੋਪੈ॥ਦਸਦਰਸ ੪੮੮
 ਰਿਵਰਮੈਜਾਨੀਨਕਮਲਗਤਿਮਧੁਕਰਮਨਮਕਰੰਦਕੋਬੀਐ
 ਹੋਪੈ॥ਤੀਰਥਬਸਤਬਗੁਮਰਮੁਨਜਾਨਿਓਕਛੁਸਰਪਕੈ
 ਜਾਤਾਪੇਤਜਾਤੀਜਨਜੋਹੋਪੈ॥ਨਿਕਰਿਬਸਤਮਮਗੁਰਉਪ
 ਦੇਸਹੀਨਦੁਰੰਤਹਿਸਿਖਿਉਕਾਮੀਤਰਿਲੈਧੋਹੋਪੈ॥੪੮੯॥ਜੈਸੇ
 ਪਰਦਾਕੋਕੇਦਰਸੁਦਿਖਦੇਖਿਓਹੈਤੈਸੇਗੁਰਦਰਸੁਨਦੇਖ
 ਤਹੈਚਾਹਕੈ॥ਜੈਸੇਪਰਨਿਦਰਸੁਨੈਸਵਧਾਨੁਮੁਕਤਿਕੈਤੈ
 ਸੇਗੁਰਸਬਦੁਸੁਨੈਨਉਤਸਾਧਕੈ॥ਜੈਸੇਪਰਦਰਬਹਰਨਕ
 ਉਚਰਨਧਾਵੈਤੈਸੇਕੀਰਤਨਸਾਧਸੰਗਤਿਨਉਮਾਹਕੈ॥ਉ

ਲੁਕਾਗਨਾਗਿਧਿਆਨੁਖਲੁਪਾਨਕਉਨਜਨੈਉਚਪਦੁਪੰ
 ਵੈਨਹੀਨੀਚਪਦੁਗਾਹਿਕੈ॥੫੦੮॥ਜੈਸੇਰੈਨਿਸਮੇਸਬਲੋ
 ਗਮੈਸੰਜੋਗਭੋਗਚਕਈਬਿਓਗਸੋਹਭਾਗਹੀਨੁਜਨੀਅੰ
 ਜੈਸੇਦਿਨਕਾਰਿਕੈਉਦੋਤਿਜੋਤਿਜਗਮਗਉਲੁਅੰਧਕੰਧ
 ਪਰਚੀਨਉਨੁਮਾਨੀਅੰ॥ਸਰਵਰਸਰਤਾਸਮੁੰਦੁਜਲੁਪੁਰਨ
 ਰੇਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਚਕਰਹਤਬਕਬਾਨੀਅੰ॥ਤੈਸੇਮਿਲੈਸਾਧ
 ਸੰਗਿਸਕਾਲਸੰਸਾਰੁਤਰਿਓਮੇਹਿਅਪਰਾਧੀਅਪਰਾਧਨੁ
 ਬਿਹਨੀਅੰ॥੫੦੯॥ਜੈਸੇਫੁਲਫੁਲੁਹਿਲੈਜਾਇਬਰਗ
 ਏਪੁਤਿਕਰੈਅਭਿਮਾਨੁਕਹੈਕੈਸੇਬਨਿਮਾਵੈਜੀਜੈਸੇਸੁ

ਕਤਾਹਲਸੁੰਦਰਿਦਿਖਾਵੈਜਾਇਬਾਰਬਰਹੀਸਰਪੈਸੋਭਾ ੪੮੦
 ਤਉਨਪਾਵੈਜੀਅਜੈਸੇਕਨੀਕੰਚਨਸੁਮੇਗਸਨੁਮੁਖਰਾਖਿਅਨੁ
 ਮੇਗਰਬੁਕਰੈਬਾਵਰਕਹਾਵੈਜੀਭੈਸੇਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁ
 ਨਪਾਨਦੈਗੀਸੁਆਇਓਚਹੈਪਾਨਿਪਤਿਸਤਿਗੁਰਕੋਸੇਕੈਗੀ
 ਸੁਾਵੈਜੀ॥੫੧॥ਜੈਸੇਚੋਆਚੰਦਨੁਅਉਨਧਾਨੁਧੇ
 ਚਨਕਉਪੁਰਬਿਦਿਸਾ ਲੈਜਾਇਕੈਸੇਬਨਿਆਵੈਜੀ॥੫
 ਛਮਦਿਸਾਦਾਖਦਾਰਮਲੈਜਾਇਜੈਸੇਮਿਸ਼ਾਮਦਯੇਸੁਰ
 ਲੈਉਤਰਹਿਪਾਵੈਜੀ॥ਦਖਨੁਦਿਸਾ ਲੈਜਾਇਲੁਭਾਇਚੀਲ
 ਵੰਗਲਾਦਿਬਾਦਿਆਸਾਉਦਮਹੈਬਿਰੂੜਨਪਾਵੈਜੀ॥

ਤੈਸੇਗੁਨਨਿਧਿਗੁਰਸਾਗਰਕੈਬਿਦਿਮਾਨਗਿਆਨਗੁਨਨ
 ਗਟਿਕੈਥਾਵਰਕਹਵੈਜੀ॥੫੧੧॥ਚਲਨੀਮੇਜੈਸੇਦੇਖੀ
 ਅਤਹੈਅਨੇਕਛਿਦੁਕਰੈਕਰਵਾਕੀਨਿਦਾਕੈਸੇਬਨਿਆਵੈ
 ਜੀਅਥਿਰਖਾਬਿਬੁਰਕੁਰਪੁਰਬਹੁਸੁਰਨਸੇਕਮਲੋਕਟੀਲੋ
 ਕਹੈਕਾਹੁਨਸੁਹਵੈਜੀ॥ਜੈਸੇਉਪਹਾਸੁਕਰੈਥਾਇਸੁਮਰਾਲ
 ਪ੍ਰਤਿਛਾਬਿਮੁਕਤਾਹਲਦੁਗੰਧਲਿਵਲਾਵੈਜੀ॥ਤੈਸੇਹਉ
 ਮਹਾਅਪਰਾਧੀਅਪਰਾਧਿਭਰਿਓਸਕਲਸੰਸਾਰਕੋਬਿਕਾਰ
 ਮੋਹਿਭਾਵੈਜੀ॥੫੧੨॥ਆਪਦਾਅਪੀਨਜੈਸੇਦੁਖਤਦੁਹਾਕ
 ਨਕਉਸਹਜਿਸੁਹਾਉਨਸੁਹਾਗਨਕੋਭਾਵਈਅਥਿਰਖਨੀਬਿ

४८९
 ਹਰਬਿਓਗਮੇਸੰਜੋਗਨੰਕਸੁੰਦਰਸਿਗਾਰਿਅਥਿਨਸੁਹਾ
 ਵਈਜੈਸੇਤਨਮਾਂਝਿਥਾਂਝਿਰੋਗਸੇਗਸੰਸੋਸਮਸਉਤਕੇਸੁ
 ਤਹਿਪੇਖਿਮਹਾਂਦੁਖਪਾਵਈਤੈਸੇਪਰਤਨਪਨਦੁਖਨਕਿੰਦੇ
 ਖਮਮਸਾਧਨਕੋਸੁਕਤਨਹਿਰਦੈਹਿਤਾਵਈ॥੫॥੩॥ਜਲ
 ਸੇਨਿਕਾਸਮੀਨੁਰਾਖੀਅੰਪਟੰਤਰਿਮੈਬਿਨੁਜਲਤਲਛਤਜ
 ਤਪਿਅਪਾਨਪੈਥਨਸੇਪਕਥਪੰਛੀਪੰਜਗੀਮੈਰਾਖੀਅੰਤਉ
 ਬਿਨੁਬਨਮਨਓਨਮਨੋਉਨਮਨਪੈਥਮਨੀਭੁਤਰਬਿਛੁਰ
 ਤਅਓਛੀਨੁਦੀਨਬਿਲੁਖਥਚਲਤਾਹਿਭਵਨੁਭਇਅਨ
 ਪੈਤੈਸੇਰੁਖਸਿਖਾਬਿਛੁਰਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸੇਜੀਵਨੁਜਤਨ

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਨ ਆਨਹੈ ॥ ੫੧੪ ॥ ਜੈ ਸੇਵੁ ਟੇਨਾ ਗਥੇ ਲਸੇ ਬਿ
 ਦੇ ਸਜਾ ਰਿਸ ਲੁਲਿ ਸੰਜੋਗਾ ਚੰਕਾਲ ਜੁਗ ਵਤਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇਵੁ
 ਜਬ ਚਰਾਤਿ ਆਗਿ ਦਿਸੰਤ ਰਿਜਾਤਿ ਸਿਮਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨਿਰ
 ਬਿਘਨ ਰਹਤਹੈ ॥ ਗੰਗੇ ਦਿਕ ਜੈ ਸੇਵੁ ਰਿਤਾ ਜਨ ਲੇਜਾਤਿ ਜ
 ਤੀ ਸੁਜ ਸੁਆਧਾਰ ਨਿਰਮਲ ਨਿਬਹਤਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇਵੁ ਰਚਰ
 ਨ ਸਰਨਿ ਅੰਤ ਰਿਸਿਖ ਸਬ ਦੁਸੰਗਤਿ ਗੁਰਧਿਆਨ ਕੈ ਜੀ
 ਅਰਹੈ ॥ ੫੧੫ ॥ ਜੈ ਸੇਵੁ ਪਵਨ ਕਵਨ ਭੁਨਚੈ ਦਨ ਮੇਥਿਨੁ
 ਮਲਿ ਆਗਧ ਪਵਨ ਕਤ ਥਾਸਿਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇਵੁ ਥੋਢਾ ਅਵਖ
 ਦੁਭਗੋ ਪਹੋਤੁ ਅਵਖ ਦਥਿਨੁ ਥੋਢੇ ਰਗ ਨਿਕਾਸਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ

ਥਿਨੁ ਬਹਿਥਨ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਖੋਵਟ ਥੈ ਖੋਵਟ ਬਿਨੁ ਨ ਕਤੋ ਬਹਿਥਾ ਬਿਥਾ ॥ ੪੯ ॥
 ਸੁਹੈ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰਨਾ ਮੁਥਿਨੁ ਗੀਮਨ ਪਰਮ ਪਦੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰਨਾ ਮਨਿ
 ਹਕਾਮਨ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ॥ ੫੧ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਾਚ ਪਾਰਖਾਤ ਉਪਜੈ ਬਿਕਾ
 ਗਾਤਿ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕੈ ਪਿਰਾਤਿ ਮਹਾਂਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਐਸੇ ਸੇ ਤਉ ਲਸਨ
 ਖਾਏ ਮੇਨਿ ਕੈ ਸਤਾ ਮੈ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਗਟੈ ਦੁਰਗੀਸਨਾ ਹਿਦੁਰਤਿ ਦੁਰਈ
 ॥ ਐਸੇ ਸੇ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਸੀ ਗਾਮ ਕੈ ਮਾਖੀਲੀ ਲੋਹੇ ਤਉ ਕਲੇਦ
 ਖੇਦੁ ਸੰਕਟੁ ਸਹਾਈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੀਮ ਪਰਚੈ ਪਿੰਡੁ ਸਿਖਨ ਕੀਰੀ
 ਖਿਆ ਖਾਏ ਅੰਤ ਕਾਲੁ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ਜਮ ਲੋਕ ਜਾਈ ॥ ੫੧ ॥
 ੭ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੇਘ ਬਰਖਤ ਹਰਖ ਤਿਹੈ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਬਿਲਖ ਬਦਨ

ਲਿਖ ਲੇਨ ਗਰਿਜਾ ਤਿਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਪਰ ਫੁਲ ਤਹੁ ਏ ਸਕਲ ਬਨਾ
 ਸਪਤੀ ਸੁਕਤ ਜਵਾਸੋ ॥ ਆਕਾਸ ਮੂਲ ਮੁਰਤਾ ਤਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਖੇਤ ਸਰ
 ਵਰ ਪੂਰਨ ਕਿਰਖ ਜਲ ਉਚ ਬਲ ਕਾਲ ਰਨ ਜਲ ਫਲ ਨਾ
 ਤਹੈ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਰਿਦੈ ਸਾਕਤ ਸਕ
 ਤਿ ਮਤਿ ਸੁਨਿ ਸਕੁ ਚਾਤਹੈ ॥ ੫੧੮ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜਾ ਰਵਤ ਅਨੇ
 ਕ ਰਵਨੀ ਸਹੇਤ ਸਕਲ ਸਪੁਤੀ ਏ ਕਬਾਂ ਸੁਨ ਸੀਤਾ ਨਹੈ ॥ ਸੀ
 ਚਤ ਸਲਾ ਲਿਜੈ ਸੇ ਸਫਲ ਸਕਲ ਦੂਮ ਨਿਹ ਫਲ ਸੇ ਬਲ
 ਸਲਾ ਲਿਨਿ ਰਬਾ ਨਿਹੈ ॥ ਦਾਦਰ ਕਾ ਮਲ ਜੈਸੇ ਏ ਕ ਸਰਵ
 ਗ ਬਿਖੇ ਉਤਮ ਅਉਨੀ ਚਕੀ ਚਾਦਿ ਨ ਕਰ ਧਿਆਨੁ ਹੋ ॥ ਤੈਸੇ

ਗੁਰਚਰਨ ਸਰਨਿ ਪੈਸ ਕਲੁ ਜਗੁ ਚੰਦਨ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਬਾਂਸ ॥ ੪੯੩ ॥
 ਉਨਮਾਨੁ ਹੈ ॥ ੫੧੯ ॥ ਜੈਸੇ ਬਛੁ ਗਾਥਿ ਲਲਾਤ ਮਾਤ ਮਿਲ
 ਬੇਕਉ ਬੰਧਨ ਕੈ ਬਾਸਿ ਕਛੁ ਬਸੁਨ ਬਸਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਿ
 ਗਾਰੀ ਚਾਹੈ ਭਵਨੁ ਗਵਨ ਕੀ ਓਪਰ ਬਾਸਿ ਪਰੇ ਚਿਤ ਵਤ ਹੈ
 ਬਿਗਾਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਸੇ ਬਿਰਹਨੀ ਪਿਆਸੀ ਗਮ ਸਨੇਹੁ ਚਾਹੇ ਲਾ
 ਜ ਕੁਲ ਮੀਕਸ ਕੈ ਦਰ ਬਲੁ ਗਾਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸ
 ਰਨਿ ਸੁਖ ਚਾਹੇ ਸਿਖੁ ਆਗਿ ਆਬ ਧਰਹੁ ਤੁ ਬਿਦੇਸ ਮ
 ਕੁਲਾਤ ਹੈ ॥ ੫੨੦ ॥ ਪਰਪਨੁ ਮਰਤੁ ਨ ਚਾਅ ਵਾਦ ਬਾਚ
 ਬਲੁ ਛਲ ਬੀਚ ਪਰਪੰਚ ਹੀ ਕਮਾਤ ਹੈ ॥ ਮਿਥ ਗੁਰ ਸੁਖ ਮਛੋ

ਕਾਮਕੋਧਲੋਭਮੋਯੋਬਧਧੁਬਿਸ੍ਵਸਥੀਸਾਥਿਪ੍ਰਧਾਤਪੈਰੋ
 ਗੋਸੇਗਹੁਇਬਿਓਗਾਮਾਪਦਾਰਿਦ੍ਰਫਿਦ੍ਰਜਨਮਮਰਨ
 ਜਮਲੋਕਾਬਿਲਲਾਤਹੈ॥ਕਿਤਪਨਾਬਿਸਿਖਿਬਿਖਿਆ
 ਦੀਕੋਟਚੋਖੀਦੀਨਾਮਧਮਾਮਸੀਖਮਮੋਰਮਨਪੁਜਾਤਹੈ॥
 ੫੭੧॥ਬੇਦ੍ਰਕੋਸਿੰਗਾਹਬਿਬਿਚਾਰਕੋਨਪਾਭੁਪਾਈਐ
 ਬਿਨੁਭਰਤਾਰਕਾਕੀਨਾਰਕੋਬੁਲਾਈਐ॥ਬਗੁਸੇਤਜੀਵਿ
 ਘਾਤਕਾਰਿਖਾਤਕੇਤੇਕੋਮੋਨਿਗਹਿਧਿਆਨਪਰੇਜੁਗਤਨ
 ਪਾਈਐ॥ਭਾਂਡਕੀਭਡਾਈਬੂਰਦਾਈਨਕਹਤਾਮਵੈਅ
 ਤਿਹੀਦਿਠਾਈਸੁਕਚਤਨਲਜਾਈਐ॥ਤੈਸੇਖਰਤਨਪ

ਨਵੁਖਨ ਤਿ ਦੋਖ ਮਾਮਾ ਧਮਾ ਮਨੋ ਕਟੇ ਕੋਰੇ ਮਨੁ ਪੁਜਾਇ ਸਿਧੇ ॥ ੪੮ ॥
 ਪਤਰਾ ਜੈ ਸੇ ਚੋਰੁ ਚਾਹੀਐ ਚੜ੍ਹਾਇ ਓਸੁ ਗੀਚ ਉਥਟਾ ਮੇਦੁ
 ਹੁਟੀਲੁ ਗਾਇਛਾ ਡੀਐ ਤਉ ਕਹਾ ਮਾਰਹੈ ਖੋਟ ਸਾਰੀ ਓਨਿ
 ਕਾਰਿ ਓਚਾਹੀਐ ਨਗਰੁ ਸੈਰਾ ਕੀਓ ਰਮੇ ਹਮੁ ਖਬੈ ਠੇਕਹਾ
 ਮਾਰਹੈ ਮਹਾਂ ਬਜ੍ਜੁ ਭਾਰੁ ਡਾਰਿ ਓਚਾਹੀਐ ਜਉ ਹਾਥੀ ਪਰ
 ਰਾਹਿ ਸਿਰਛਾ ਕਉ ਡਾਏ ਕਹਾ ਭਾਰਹੈ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਪਤੁ ਤਿਖ
 ਤਿ ਕੋਟ ਨ ਪਾਸੀ ਗਭੁਰਿ ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡਾ ਅਉਨੁ ਕਕਓ ਪਕਾ ॥
 ਰਹੈ ਪਤਰਾ ਜਉ ਪੈ ਚੋਰੁ ਚੋਰੀ ਕੈ ਬਲਾਏ ਓਸੁ ਮਾਨੁ ਸਰਛੁ
 ਟਿਕੈ ਨ ਜਾਇ ਪਰਿ ਸੁਗੀਚਾ ਤ੍ਰਿਮਾਰੀਐ ਥਾਟਾ ਮਾਰ ਬਟਵਾ ॥

ਭਿਖਾਵੰਤਚਾਰਕਿਜੁਗਤਥਕਥਾਨੀਹੈ॥੫੭॥ਧਾਜੈਸੇਧਾਜੈਸਾ॥੪੮੫॥
 ਜਗਾਜਿਮਾਰਤਮਾਨੁਖਸਿਰਿਭਾਰਤਪੈਛਾਰਤਾਹਿਕਪਤ
 ਅਰੋਗਜੀ॥ਸੁਆਜਿਉਪਿਜਗਮੇਕਹਤਥਨਾਇਥਾਤੇ
 ਪੇਖਸੁਨਕਹੈਤਾਹਿਗਜਾਗਿਹਿਜੋਗਜੀ॥ਏਸੇਸੁਖਸੰਪਤਿਮ
 ਇਅਮਦੇਨਪਾਪਕਰੈਤਾਹਿਕਰੈਸੁਖੀ॥ਅਸਤਰਸਰ
 ਗਜੀ॥ਸਰੀਸਤੀ॥ਅਉਸਤੋਖੀਸਾਪਨਕਇਨ੍ਹੇਕਰੈਉ
 ਲਟੇਈਗਿਆਨਪਿਆਨਪੈਆਗਿਆਨਲੋਕਜੀ॥੫
 ੭੬॥ਸਵੇਯਾ॥ ॥ਜਉਗਰਥੇਬਹੁਭੰਦਾਰਿਤੰਤਰਿਸਨ
 ਖੁਖਸਿਧਸੋਭਨਹੀਪਾਵੈ॥ਜਉਬਹੁਉਭੈਖਾਹਿਧਾਰਾ

ਬਲੁ ਪੇਖਾ ਅਥਾਸਾਰਿ ਦੈ ਸੁਕਚਾ ਵੈ ॥ ਜਿਉ ਬਹਾਮੰਡ ਪਚੈ
 ਗਥਿ ਲੋਕਤ ਹੁ ਲਗ ਜੀਤ ਉਰੰਤ ਲਜਾ ਵੈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ
 ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਹਾਰੇ ਜੀ ਤੋ ਪਹਿ ਬੋਲਨ ਕਿਉ ਬਨਿਆ ਵੈ ॥ ੫
 ੧੨ ॥ ਓਸੇ ਨਨੁ ਭਾਅਨੁ ਬਨੁ ਸਮਰਿ ਤੇ ਸੇਨ ਦਾਨੁ ਮੇਸੇ
 ਰਿਖਾਰੀ ॥ ਸੇਨ ਦੀਨੁ ਦਾਇ ॥ ਘਟੁ ਨ ਤੇ ਸਹ ਮੇਸੇ ਅ
 ਰਿ ॥ ਅਨੁ ਤੇ ਸੇ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਅਸੇ ਨੁ ਪਤ ਰਿਨੁ ॥ ਵਧਿ ਤੇ
 ਸਹਿ ਮੇਸੇ ॥ ਬਿਕਾਰੁ ਤੇ ਸੁਉ ਪਕਾਰੀ ॥ ਮਰੇ ਪੈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਤੁਹ
 ਨਸਾਗਰ ਜਾਤ ਰਾਸੁ ਭਲੁ ਚਿਦਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ੫੭ ॥ ਭਵਿਤੁ ॥
 ਉਲਟ ਪਵਨੁ ਮਨ ਮੀਨੁ ਕੀਚ ਪਲੁ ਗਤਿ ਦਸ ਮਦੁ ਮੀਨੁ ॥

ਗਮਗਮਨਿਵਾਸਹੈ॥ ਤਹਨਪਾਵਕਪਵਨਜਲੁਪਿਥਸਿਨਿਮਾ ॥ ੪੮੬ ॥
 ਕਾਸਨਾਹਿਸਾਸਿਸੂਰਉਤਪਤਿਨਾਬਿਨਾਸਹੈ॥ ਨਾਹਿਪਰਕਿਰ
 ਤਿਬਿਰਤਿਪਿੰਡਪਾਨਗਿਆਨਸਬਦੁਸੁਰਤਿਨਹਿਦ੍ਰਿਸਟਿਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਸੁਆਮੀਲਸੇਵਕਉਨਮਾਨਮਨਹਚਖੈਨਿਗਲੀ
 ਥਲੀ॥ ਨਮੋਨਾਥਿਸਾਥਿਸੁਖਸਹੈ॥ ਪੁਨਯਜੋਸੇਅਹਿਨਿ
 ਸਿਸਟਿਗਤੁਜਨਾਥਿਖੈਜਾਨਤਨਮਕਮੁਕਿਧਉਕਵਨ
 ਪ੍ਰਕਾਰੀਹੈ॥ ਜੋਸੇਬੋਲੀਭੁਰਿਭੁਰਿਥਾਂਦਿਦੀਜੀਅਤੁਸਤੁਪ
 ਵਰਨਭੇਦੁਜਛੁਬਿਭਿਭਿਚਾਗੀਹੈ॥ ਜੋਸੇਦਿਨਪ੍ਰਤਮਦ
 ਥੋਚਤਕਲਾਲਥੋਰੋਮਹਿਮਾਨਜਾਨਈਵਰਬਿਹਿਤਥਾਰੀ

ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਬ ਦੁਕੋ ਲਿਖਿ ਪਵਿ ਗਾਵਤ ਹੈ॥ ਬਿਹਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਰਸੁ ਪਵੁ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ॥ ੫੩੦॥ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਮੇਲਿ ਜੈਸੇ
 ਛਾਨਿ ਛਾਈ॥ ਅਤਪਨੁ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸਤਾ॥ ਸਭਾ ਸਮਕਰਤ
 ਹੈ॥ ਸਿੰਧ ਕੇ ਬਾਣੂ ਗਿਹਿ ਬਾਲਕ ਰਚਤ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਉ
 ਮਾਗਿਭਏ ਪੀਰਨ ਪਰਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਬਨ ਬਿਖੇ ਮਿਲ ਬੈਠ
 ਅਨੇਕ ਮਿਗਏ ਕਮਿਗਰਾਜ ਗਾਜੇ ਰਹਿ ਚਿਨ ਪਰਤ ਹੈ॥
 ਯਾਦੁ ਸਟਿ ਸਬਦੁ ਅਰੁ ਸੁਰਤਿ ਧਿਆਨਾਗਿ॥ ਮਾਨ ਪ੍ਰਗ
 ਟੇ ਭੁਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਗਲ ਰਹਤ ਹੈ॥ ੫੩੧॥ ਚੰਦਨ ਕੀ ਬਾਰਿ
 ਜੈਸੇ ਦੀਜੀ॥ ਅਤ ਬਥੁਰਦੁ ਮਕੰਚਨੁ ਸੀਪਟਾ ਮਧਿਕਾਰੁ

ਗਹਿਰਾਖੀਮੇਜੈਸੇਕੀਧਾਸਿਥੋਠਿਥਾਇਸੁੰਚਰਕਥੈ ੪੯੭
 ਮਿਗਪਤਿਭਰਨਮੇਜੈਬਕਭਲਾਖੀਮੇਜੈਜੇਗਰਥ
 ਗਜਪਤਿਭਿਪਹਾਸਕਰੈਚਕਦੈਕੋਰੋਰਭੈਦੁਪਾਇਸਾਖੀ
 ਮੇਸਾਧਨਦੁਗਾਇਕੋਅਸਾਧਾਪਰਾਧਕਰੈਉਲਟੀਮੇ
 ਚਲੁਕਲੀਕਾਲਕੁਮਭਾਖੀਮੇਪਭੁਜਾਜੈਸੇਬਿਨੁਲੋ
 ਚਨਾਬਿਲੋਕੀਮੇਨਰੁਪਰੰਗਿਸੁਵਨਾਬਿਉਨਰਾਧਲਚਲ
 ਸੁਨੀਜੀਮੇਭੈਸੇਬਿਨੁਜਿਹਥਾਨਉਚੈਰੈਥਚਨਾਮੁ
 ਨਸਕਾਬਿਉਨਰਾਧਸਾਸਨਨਲੀਜੀਮੇਜੈਸੇਬਿਨੁ
 ਕਰਕਰਿਸਕੈਨਕਿਰਤਕਮਚਰਨਬਿਉਨਰਾਧਲਗਭਿਨ

ੴ ਕਤਕੀਜੀਐ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਇਨੁ ਪੀਰਜੁ ਨ ਪਰੈਦੇ ॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦਨੁ ਪ੍ਰੇਮਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ॥੫੩੩॥ ਜੈਸੇਫ
 ਲਸੇ ਬਿਰਖੁ ਬਿਰਖੁ ਸੇਹੋਤਫਲਾ ਅਤਿਉਤਿਗਤਿ ਕਛੁਕ
 ਹਨੁ ਨਾਮਾਵੈਜੀ ॥ ਜੈਸੇਬਾਸੁਬਾਵਨੁ ਮੇਬਾਵਨੁ ਹੋਬਾਸੁ
 ਬਿਖੇਬਿਸਮਰਿਤੁ ਕਉ ਮਹਮੁਨ ਪਾਵੈਜੀ ॥ ਕਾਸਟਿਮੇ
 ਅਛਨਿਸਾਗਨਿਮੇਕਾਸਟਿਹੋ ॥ ਅਤਿਅਸਚਰਜੁਹੋਕਉ
 ਰੁਕਬਹਾਵੈਜੀ ॥ ਸਾਰਿਗੁਰਮੇਸਬਦਸਬਦਮੇਸਤਿਗੁਰ
 ਪੈਨਿਰਗੁਨੁਗਿਆਨੁਪਿਆਨਸਮੁਦਾਵੈਜੀ ॥੫੩੪॥
 ਜੈਸੇਤਿਲਿਖਾਸੁਬਾਸੁਲੀਜੀ ॥ ਅਤਿਰਸੁਸੇਤਤੋ

ਤਹੈ ਫੁਲੇ ਲਿਜਤ ਨ ਕੋ ਜਾਨੀਐ ਜੈ ਸੇਤ ਉਸ ਉਦਿ ਏ ੪੮੮
 ਪਜਾਵ ਨ ਜਾਇ ਮਥਿ ਸੰਜ ਮੁਸਹਤਿ ਘ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਕੈ ਮਾਨੀਐ ਜੈ ਸੇਭੁ ਮਾਥੇ ਵੈ ਬਸੁ ਪਾਪਸਾਇ ਕੋ ਗਿਲਾ ੪੮੯
 ਵੈ ਬਹਾਇ ਰੋਲਿ ਕਾਛਿ ਜਲੁ ਮਾਨੀਐ ਭੁਰਉ ਪਟੇਸ
 ਤੈ ਸੇਭਾ ਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਨ ਬਹਾਮੁਹਿ
 ਚਲੀਐ ਪਤ ਪਾਜੈ ਸੇਤ ਉਸ ਰਿਤਾ ਜਲੁ ਕਾਸਟਿ ਹਿਨ
 ਬੋਰਤ ਕਰਤ ਚਿਤ ਲਾਜਾ ਪਨੇ ਟੀਪਿਤਿ ਪਾਇਓ ਜੈ
 ਸੇਤ ਉਕਰਤੁ ਭੁਤਾਨੀ ਕਾਇਆ ਪਨਰਉ ਨ ਜਨਨੀ
 ਅਵਗੁਨ ਉਰ ਪਾਰਿਓ ਜੈ ਸੇਤ ਉਸ ਰਿਨੁ ਸੁਰਪੁਰਸਾ

੨੭
 ਭੰਗਿਆ ਥਾਏ ਲਖਾ ਮੁਪਰਾਧ ਕੀ ਏ ਮੁਰਿਨਾ ਬਿਭਾਰਿਓ
 ਹੈ ਭੈ ਸੇਹੀ ਪਰਿ ਮਹੁਰਾ ਪਰਸਪਰ ਸਗਤਿ ਸਿਖ ਨ ਕੋ ਕਿਰਤ ਕ
 ਰਮੁ ਕਛੂ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ਪੜ ਵਾਜੈ ਸੇ ਜਲ ਪੋਏ ਬਿਨੁ ਅੰ
 ਧਰਮ ਲੀਨ ਹੋਤ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਮੇਲੇ ਜੈ ਸੇ ਕੇ ਸਹੂ ਭਾਇਆ ਨ
 ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਬਿਨੁ ਮਾਂ ਜੇਦ ਰਪ ਨ ਜੋਤਿ ਯੀ ਨ ਹੋ ਬਰਖਾ ਬਿਨੁ
 ਨ ਜੈ ਸੇ ਖੇਤ ਮੇਧਾ ਨ ਏ ਜੈ ਸੇ ਬਿਨੁ ਚੀਪ ਕਭ ਵਠਾ ਪਕਾ
 ਰਹੋ ਤੇਲੇ ਨੈ ਪਿਤਾ ਬਿਨੁ ਜੈ ਸੇ ਭੋਜਨ ਸਮਾਨ ਹੈ ਭੈ ਸੇ ਬਿਨੁ
 ਸੁਖ ਸਾਂਕਰਿ ਜਨਮ ਮਚਨ ਦੁਖ ਮਿਟਣ ਨ ਕੈਰੁ ਰਮਾ ਬਿਨੁ
 ਕੁਝ ਹਿਯਾ ਨ ਹੈ ॥ ਪੜ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਾਂ ਪੁ ਬੈਠੇ ਬਿਨੁ ਬੈਠਿਬਨ

ਪਾਗਪਰੈ ਪਾਗਸਪਰਸੈ ਬਿਨੁ ਧਾਤ ਨ ਕਨਿ ਕਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਿਨੁ ਗੰ ॥ ੪੮੮ ॥
 ਗਾਨ ਪਾਵਨ ਮਾਨ ਜਲੁ ਹੈ ਨਾਰਨ ਰੁਤਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੁਤ ਨ ਮ
 ਨਿਕਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਿਨੁ ਥੀ ਜੇ ਬਏ ਨਿਪ ਜੈ ਨ ਧਨੁ ਪਰਾਸੀ ਪਛਾ
 ਤ ਬੁੰਦਾ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤ ਨ ਮਾਨਿ ਕਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਗਨਿ
 ਗੁਰ ਕੁਟੇ ਬਿਨੁ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੋਟਿ ਜਨਨ ਜਨ ਕਹੈ ॥ ੪੮੯ ॥
 ਜੈ ਸੇ ਤਉ ਕਹੈ ਮੰਜਾ ਕਰ ਬਉਨ ॥ ਅਹਾਰ ਮਾਸ ਮੁਸਾਢੇ ਖਿਪਾਛੈ
 ਦਉਰੇ ਧੀਰ ਨ ਧਰ ਤਉ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਉ ਆਗੀ ਸਕੈ ਮਰਾਲੁ ਸਤਾ
 ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਛਾਡੈ ਮੁਕਤਾ ਹਲ ਦੁਰਗੀ ਪਸਿ ਮਰਤ ਰੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮ
 ਨਿ ਗਹਿ ਸਿਮਰੁ ਕਰਤ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਸੁਨਤ ਸਿਮਰਤੁ

ਖਿਆਰਹਿਓਨਪਰਤਹੈ॥ ਤੈਸੇਪਰਤਨਪਰਧਨਦੂਖਨਾਕਿਦੋਖ
 ਅਨਕਹਤਕੈਛਾਡਿਓਚਾਹੈਟੇਵਨਟਰਤਹੈ॥ ਪੜਦੀਸਿਮ੍ਰਤ
 ਪੁਰਾਨਕੋਟਾਨਿਬਖਾਨਬਹੁਭਾਗਵਤਬੇਦਾਬਿਆਕਰਨਗੀ
 ਤਾ॥ ਸੇਸਮਰਜੇਸਾਅਖਲੇਸਸੁਰਮਹੇਸਮੁਨਜਗਤੁਅਰਭ
 ਗਤਿਸੁਰਨਰਅਤੀਤਾ॥ ਗਿਆਨਮਰਧਿਆਨਉਨਮਾਨ
 ਉਨਮਨਉਕਤਿਗਗਨਾਦਿਦਿਜਸੁਰਮਤਿਨੀਤਾ॥ ਅਰਧ
 ਲਗਮਾਤ੍ਰਗੁਰਸਬਦਅਖਰਮੇਕਾਅਗਮਅਤਿਅਗਮ
 ਅਗਾਧਿਮੀਤਾ॥ ੫੪੦॥ ਮਦਰਸਨੁਦੇਖਿਓਦੇਖਿਓਸਕਲਸੀ
 ਸਾਭਕਹੈਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਿਸਉਕਹੈਮਨਦਰਸਸਮਾਈ॥

॥ ਬੁਰਓਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਸੁਨਿਓ ਸੁਰਕੋਓ ਕਹੈ ਕੰਵਨ ਸੁਰਕਿਉ ॥ ੫੦੦ ॥
 ਨਿਅਨਤੁਨਥਾਈਐ ॥ ਜੈਜੈ ਕਾਰਜ ਪਤਜਗਤੁ ਰਾਮੰਤੁ
 ਜੀਹ ਕਵਨ ਜੁਗਤ ਜੇਤੀ ਜੋਤਿ ਲਿਵਲਾਈਐ ॥ ਦ੍ਰਿਸ
 ਟਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਸੁਰਬੰਗ ਹੀਨ ਪਤਿਤ ਪਾਵ
 ਨ ਗੁਰਮੁਖੁ ਸਮਝਾਈਐ ॥ ੫੪੭ ॥ ਜੈਸੇ ਖੰਡੁ ਖੰਡੁ ਕਹੈ
 ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਮੀਠੁ ਹੋਇ ਜਾਬਲ ਗਜੀਭੁ ਬੁਦਥਾ ਰੂਨਹੀ
 ਖਾਈਐ ॥ ਜੈਸੇ ਰਤਾ ਅੰਧੇ ਰਸੈ ਦੀਪਕ ਦੀਪਕ ਕਹੈ ਤਿਸਰ
 ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਬਲ ਗੁਨ ਜਗਈਐ ॥ ਜੈਸੇ ਗਿਆਨ ਗਿਆ
 ਨ ਕਹੈ ਗਿਆਨੁ ਨੋਹਿ ਤਿਕਛੁ ਜਬਲ ਗੁਰਗਿਆਨ ਅੰਤ

ਰਿਨਪਾਈਐਐਤੈਸੇਗੁਰਕਹੈਗੁਰਧਿਆਨੋਹੁਨਪਾਵਤਜਬ
 ਲਗੁਗੁਰਦਗਜਜਾਇਨਸਮਾਈਐ॥੫੪੩॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਪੁ
 ਰਾਨਬੇਦਸਾਸਤਾਬਿਰਚਾਥਿਆਸਨੇਤਨੇਤਨੇਤਸੁਕਸੇਖਜ
 ਸੁਗਾਇਓਹੈ॥ਸਿਉਸਨਕਾਦਿਨਾਰਦਾਦਿਕਰਖੀਸੁਗਾਦਿ
 ਸੁਰਨਰਨਾਬਜੇਗਧਿਆਨਮੇਨਾਮਾਇਓਹੈ॥ਗਿਰਤਰਤੀ
 ਰਬਗਵਨਪੁੰਨਦਾਨਥਤੋਹਮਜਗਕੋਗਨਈਬੇਦਕੈਨਪਾ
 ਇਓਹੈ॥ਅਸਵਰਗਾਗਿਆਇਆਮਧਿਗੁਰਸਿਖਨਬਓ
 ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਗੁਪਤੁਇਦਿਖਾਇਓਹੈ॥੫੪੩॥ਬਾਹਰਕੀ
 ਅਗਨਿਬੂਝਤਜਲਸਰਤਾਕੈਨਾਉਮੇਜਉਅਗਨਿਲਾ ੫੦

ਗੋਕੋਸੇਕੋਬੁਝਾਈਐ॥ ਬਾਹਰਸੇਭਾਗਿਓਲੀਜੀਅਡਕੋਟਸ ੫੦੭
 ਭੁਗਭੁਮੇਜਓਲੂਟਿਲੀਜੋਕੋਕਤਜਾਈਐ॥ ਜੋਰਨਕੋਤਾਸ
 ਜਾਇਸਰਨਿਗਹੈਨਰਿੰਦਮਾਰੈਮਹੀਪਤਿਜੀਓਕੋਸੇਕੋਬਚਾਈ
 ਐ॥ ਮਾਇਆਡਰਡਰਪਤਹਾਰਗੁਰਦੁਆਰੈਜਾਵੈਤਹਾਜਉਮ
 ਐ॥ ਮਾਥਿਆਪੇਕਹਾਨਹਰਾਈਐ॥ ੫੪੪॥ ਸਚਪਕੋਤਾਸਸ
 ਰਨਿਗਹੈਖਗਪਤਿਜਾਇਤਹਾਜਉਸਰਪਗਾਸੇਕੋਕੋਸੇਜ
 ਜੀਐ॥ ਜੀਬਕਸੇਭਾਗਿਮਿਥਗਜਕੀਸਰਨਿਗਹੈਤਹਾਜਉ
 ਜੀਬਕਹੈਕੋਕਹਾਕੀਜੀਐ॥ ਦਾਰਿਦ੍ਰਕੋਚਾਪੈਜਾਇਸਰਨਿਸੁ
 ਮੇਗਸਿਪਤਹਾਜਉਦਾਰਿਦ੍ਰਦਹੈਕਹਿਦੇਸੁਦੀਜੀਐ॥ ਕਰਮ

ਭਰਮ ਕੈ ਸਗਨਿ ਗੁਰ ਦੇ ਵਗ ਹੈ ਤਹਾਨ ਮਿਟੈ ਕਰਮੁ ਕਉਨ ਓਟਲੀ
 ਜੀਐ॥ ੫੪੫॥ ਜੈ ਸੇਤ ਉਸ ਕਲੁ ਨਿਧਿ ਪੁਰਨ ਸਮੁੰਦ ਬਿਖੈ ਹੋ
 ਸਮਰਜੀਵਾਨਿ ਹਰੈ ਪਸਾਦੁ ਪਾਵਹੀ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਰਬਤ ਹੀ ਗਮਾ
 ਨ ਕਪਾਰ ਸਾਸਿ ਪਖਨ ਵਾਰਾਖ ਨਿਜ ਗਿਪ੍ਰਗਟਾਵਹੀ॥ ਜੈ ਸੇ ਬ
 ਨ ਬਿਖੈ ਮਲਿ॥ ਆਗਰ ਸੋ ਪਾਕੁ ਪੁਰ ਸੋ ਪਕੈ ਸੁਬਾਸੀ ਸੁਬਾਸ ਬਿ
 ਹਸਾਵਹੀ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰਬਾਨੀ ਬਿਖੈ ਸਕਲੁ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਜੇ ਈਜੇ
 ਈਖੈ ਜੈ ਸੇ ਈਸੇ ਈਨਿ ਪਜਾਵਹੀ॥ ੫੪੬॥ ਪਰਤਿ ਮਦੀਰਾ
 ਸਮਾਨਿ ਲਖ ਜਾਵ ਦੇ ਕਜਨ ਨੀ ਭਗਨੀ ਸੁਤਾ ਰੂਪ ਕੈ ਨਿਹਾ
 ਗੀਐ॥ ਪਰਦਰਬਾਸ ਹਿਗਉ ਮਾਸ ਤੁਲਿ ਜਾਨਿ ਰਿਦੈ ਕੀਜੈ

ਨਸੁਪਰਸੁਅਪਰਸਸਿਧਾਰੀਐਯਾਟਿਯਾਟਿਪੁਰਨਕ੍ਰਮੁਜੇ ॥ ੫੦ ॥
 ਤਿਓਭੋਪੇਤਿਅਵਗੁਨੁਕੁਨੁਕੋਹੁਕੋਨਥੀਚਾਰੀਐਯਾਗੁਰਉਪਦੇ
 ਸਮਨਧਾਵਤਬਗਜਿਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਦੂਖਨਾਨਿਵਾਰੀ
 ਐਯਾ॥੫੪॥ਜੈਸੇਪਾਤੁਸਮੇਖਗਜਾਤਉਡਿਥਿਰਖਸੇਬਹੁਰਿ
 ਆਇਥੈਠਤਾਥਿਰਖਹੀਮੇਆਇਕੋਚੀਟੀਚੀਟਾਬਿਲਸੇਨਿ
 ਕਸਿਧਰਗਵਨਕੈਬਹੁਰਿਓਪੈਸਤਜੈਸੇਬਿਲੁਹੀਮੇਜਾਇਕੈ
 ਲਰਕੈਲੁਰਿਕਾਰੁਨਿਜਾਤਿਤਤਮਾਤੁਸਨੁਕੁਖਲਾਗੈਤਿ
 ਆਗੇਤੁਠਮਾਵੇਪਛੁਤਾਇਕੋਭੈਸੇਰੀਹਤਿਆਗਿਭਾਗਿ
 ਜਾਤਉਦਿਸਬਸਮਾਸੋਰਤਕਤਪੁਨਾਗਿਹਸਤੁਕੋਧਾਇ

ਕੈ॥ ੫੪੮॥ ਕਾਹੂ ਦਸਾ ਕੇ ਪਵਨ ਗਵਨ ਕੇ ਬਰਖਾ ਪੈ ਕਾਹੂ ਦ
 ਜਾ ਕੇ ਪਵਨ ਬਾਦ ਗਥਿ ਲਾਤ ਪੈ॥ ਕਾਹੂ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀ ਏਰ
 ਹਤ ਅਰੇ ਗਦੇ ਹੀ ਕਾਹੂ ਜਲ ਪਾਨ ਬਿਆਪੇ ਬਿਥਾ ਬਿਲਲ
 ਤਪੈ॥ ਕਾਹੂ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਅਗਨਿ ਪਾਵਸਾ ਕਾ ਸਿਧਿ ਕਰੈ ਕਾਹੂ ਗ੍ਰਿਹ
 ਕੀ ਅਗਨਿ ਭਵਨ ਜਰਾਤ ਪੈ॥ ਕਾਹੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੁਇ ਕਾਹੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਤ ਪੈ
 ॥ ੫੪੯॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕੈ ਸੇ ਲਖੇ ਲਖੇ ਮਨੁ ਕੈ ਪਤੰਗੁ ਦੀਪਕ
 ਪ੍ਰਗਾਸੈ ਜੇ ਤੇਜਿ ਤਿਹੁ ਸਮਾਵਈ॥ ਸਹਜ ਸੰਜੋਗ ਅਰੁ
 ਬਿਰਹਾ ਬਿਓਗਾ ਬਿਖੇ ਜਲ ਮਿਲਿ ਬਿਛੁਰਤ ਸੀਨ ਹੁਇ

ਦਿਖਾਵਟੀ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਬਕਤ ਚਕਤ ਹੋਇ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥
 ਸਬਦ ਬੇਧੀ ਕੁਰੰਗ ਜੁਗਤਿ ਜਤਾਵਟੀ ਮਿਲਿ ਬਿਛੁਰਤ
 ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਸਨੇਹੀ ਨ ਕਹਾਵਟੀ
 ॥ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਦੀਪ ਦੇਖਿ ਹੋਇ ਨ ਮਿਲੈ ਪਤੰਗੁ ਪਰਚਾਇ
 ਹੁੰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਹਾਵਟੀ ਸੁਨਤਿ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ਨ
 ਮਿਲਤੁ ਮਿਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀ ਨੁ ਜਨ ਮੁਲ ਜਾਣੀ ਗੁਰ
 ਚਰਨ ਮਿਤ ਕੈ ਚਾੜਿ ਕੁਨ ਹੋਇ ਮਿਲੈ ਰਿਦੈ ਨਾ ਬਿਸਵਾਸੁ ਗੁਰ
 ਦਾ ਸਹਾਇ ਨ ਹੀ ਸਾਵਟੀ ਸਤਿਗੁਪਤਿ ਨਾ ਮੁਸਕਿਰਾਇ
 ਨ ਬਿਆਨ ਏਕ ਟੇਕਾ ਸਿਖ ਜਲੁ ਮੀਨ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਟੀ ॥ ੫ ॥

॥ ਤਿਸਮਥਿਮਾਅਰਾਮਪਮਤ੍ਰਿਬਿੰਧਿਜਗੁਆਪਨੇਸੁਅੰਨੁਕਾ
 ਹੁਬੁਰਤਉਨਲਾਗਿਹੈ॥ ਸਕੁਕੋਊਥਨਜੁਕਰਤਲਾਭਲਭਤਕ
 ਓਆਪਨੇਬਿਉਹਾਰੁਭਲੇਜਾਨਿਅਨਹਾਗਿਹੈ॥ ਤੈਸੇਅਪਨੇਅ
 ਪਨੇਇਸਟੈਚਾਹਤਸਕੈਅਪਨੇਪਹਰੇਸਭਜਗਤੁਸੁਜਾਗਿਹੈ॥
 ਸੁਅੰਨੁਸਮਥਭਏਥਨਜੁਬਿਕਾਨੇਜਾਨੈਇਸਟਪੁਤਪੁਅੰਤਿ
 ਕਾਲਿਅਕਭਾਗਿਹੈ॥ ੫੫੭॥ ਆਪਨੇਸੁਅੰਨੁਸਭਕਾਹੁਅੰਸੁ
 ਦਹਲੁਕੈਸਫਲਸੁਦਰਤਾਸੰਸਾਰਮੇਸਰਾਹੀਐ॥ ਆਪਨੇ
 ਥਨਜੁਬੁਰੇਲਾਗਤਨਕਾਹੁਰਿਦੈਜਾਇਜਗੁਭਲੇਕਹੈਸੋ
 ਈਤਉਬਿਸਾਹੀਐ॥ ਆਪਨੇਕਰਮੁਕੁਲਪਰਮੁਕਰਤਮ

ਕੈਉਤਮਕਰਮੁਲੋਗਬੇਦਅਵਗਾਹੀਅੰਯੋਕੁਰਕਿਨੁਮੁਕ ੫੫
 ਤਿਨੋਰਇਸਥਕਉਕਹੈਆਇਆਮੈਉਦਾਸੁਗਖੈਸੋਈਗੁਰ
 ਚਾਹੀਅੰਯੋ ੫੫੩ ॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ॥ ਬੇਦਬਿੰਦਿਬਿਚਾਰੁਨਪਾ
 ਵਤਚਕਿਤਸੇਖਾਸਿਵਾਇਕੁਏਹੈ ॥ ਜੋਗਸਾਧਿਅਰਾਥਤਲ
 ਰਦਸਾਰਦਸੁਕਸਨਾਤਨਏਹੈ ॥ ਆਇਅਨਾਦਿਅਗਾਧਿ
 ਅਗੋਚਰਨਾਮਨਿਰੰਜਨਜਾਪਜਏਹੈ ॥ ਸੀਗੁਰਦੇਵਸੁਮੇਵ
 ਸੁਸੰਗਤਿਪੈਰੀਪਏਕੁਈਪੈਰੀਪਏਹੈ ॥ ੫੫੪ ॥ ਕਾਬਿਤਾ ॥
 ਜੈਸੇਮਧੁਮਾਖੀਸੀਚਿਸੀਚਿਕੈਇਕਤਕਰੈਹਰੈਮਧੁਮਾਬ
 ਤਕੈਮੁਖਿਛਾਹੁਤਾਰਿਕੈ ॥ ਜੈਸੇਬਛਹੇਤਗਉਸੰਚਛੁਖੀਰ

ਤਹਿਲੇਰਹੈ॥ ਅਰਿਦੁਹਿਬਛੁਰੇਖਲਾਰੇਬਿਭਾਰਕੈ॥ ਜੈਸੇਪਰਖ
 ਦਿਖਾਇਕਾਰਿਬਿਲਸਾਜੈ॥ ਮੁਸਾਪੇਸਤਸਰਪੁਧਾਇਖਾਇਤਾਹਿ
 ਮਾਰਿਕੈ॥ ਤੈਸੇਕੋਟਪਾਪਕਰਿਮਾਇਆ॥ ਜੋਰਿਜੋਰਿਮੂੜਾਅੰਤਕ
 ਲਿਛਾਡਿਚਲੇਦੋਨੋਕਰਧਾਰਿਕੈ॥ ਪਪਪ॥ ਜੈਸੇਅਨਿਕਫਨੰਕ
 ਫਨੰਕਭਾਰਧਰਨਿਪਾਰੀਤਾਹਿ॥ ਗਿਰਵਰਧਰਕਹੈਕਉਨਬਭਾ
 ਈ॥ ਜਾਕੋਏਕੁਬਾਵੋ॥ ਬਿਸੁਨਾਮੁਨਾਥਕਹਾਵੈਤਾਹਿ॥ ਬਿਜਨਾ
 ਥਕਹੈਕਉਨਾਪਿਕਾਈ॥ ਅਨਿਕਾਅਕਾਰਓਅੰਕਾਰਕੋਬਿਭ
 ਰੇਤਾਹਿਨੰਦਨੰਦਨਕਹੈਕਉਨਬਭਾਈ॥ ਜਾਨਤਉਸਤਤਿਕਰ
 ਤਨਿਚਿਅੰਪਮੂੜੇਅੰਸੇਅਗਧਬੇਤੇਮੋਨਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਪਪ੬

